ஸ்ரீ வால்மீகி
ராமாயணம்
பாலகாண்டம்

ஜ்ஞாநாங்கங்களான சம தமாதி ஸகல ஸத்குணங்களோடுங் கூடினவராயுள்ள வால்மீகிமஹர்ஷியானவர்,

பரி பப்ரச்ச.—சாஸ்த்ரோக்தங்களான ஸகல பரிசர்யைகளையும் பண்ணி, தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஒரு ப்ரச்நம்பண்ணினர். அல்லது, ப்ரஹ்மமென்தென் பதைப்பற்றி தாத்பர்யகர்ப்பமாயிருக்கும்படி. ஒரு ப்ரச்நம்பண்ணினர். அல்லது, எவம்ப்ரகாரமாக ப்ரச்நம்பண்ணினர்.

ஆக விந்த ச்லோகத்தினல், ஆசார்ய சிஷ்யலக்ஷணத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கிற "பரீக்ஷ்ய லோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமாயாந் நாஸ்த்யக்ருத: க்ருதேந தத் விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத் ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் தஸ்மை ஸ வித்வாநுபஸந்நாய ஸம்யக் ப்ரசாந்த சித்தாய சமாந் விதாய யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோ ப்ரஹ்ம வித்யாம்" என்கிற அதர்வண ச்ருதியானது உபப்ரும்ஹிக்கப்படுகிறது.

இப்படியே இந்த ஸ்ரீராமாயணம் முழுதும் வேதோபப்ரும்ஹணமாகவே யிருக்கும்.

இந்த க்ரந்தத்திற்கு வக்தா, ச்ரோதா, ப்ரதிபாத்யம் ஆகிய இம்மூன்றும் அத்யந்தவிலக்ஷணமாயிருக்கிறபடியால், இது ஸகலமநவர்களுக்கும் அத்யந்தோபாதேயமென்பதும், இதுவே ஸகல வேத வேதாந்தங்களின் ஸாரமென்பதும், இதுவே உத்தமகாவ்யமென்பதும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

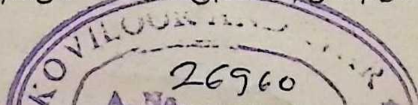
இதில் நாரதவிசேஷணங்களான பதங்களினல், ஆசார்யனானவன் நாரதரைப்போல் ஸத்குலப்ரஸூதனும் ஸத்குணவிசிஷ்டனுமாயிருந்தால்மாத்ரமே ஒருவனுக்கு பகவச்சாஸ்த்ரத்தையுபதேசிக்க அதிகாரியென்கிற விஷயமும், வால்மீகிக்கு விசேஷணமான பதங்களினல், சிஷ்யனானவன் வால்மீகியைப் போல் சம தமாதி ஸகலஸத்குணங்களையுமுடையனாயிருந்தால்மாத்ரமே பகவச்சாஸ்த்ரத்தைக்கேட்க அதிகாரியென்கிற விஷயமும், இப்படிப்பட்ட குணமில்லாத சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யனுபதேசிக்கக்கூடாதென்கிற விஷயமும், சிஷ்யனு மிப்படிப்பட்ட குணமில்லாத வாசார்யனை ஆச்ரயிக்கக்கூடாதென்கிற விஷயமும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

இந்த ச்லோகத்திற்கு,

"கோவிந்தராஜீயம், மஹேச்வரதீர்த்தீயம், மஹேச்வரதீ... நுஜீயம், தநிச்லோகீ" என்கிற இவ்வைந்து வ்யாக்யாநங்... ஒன்றிலுள்ளதுபோலவே எல்லாவற்றிலும் தாத்பர்யம் எ...

" திலகம்" என்கிற வ்யாக்யாநத்தில், "தப: ஸ்வா... பதத்திற்குத் தாத்பர்யம், "எல்லா நியமங்களோடுங்கூடி... யயநஞ்செய்வதில் எப்பொழுதுமிழிந்தவரும்" என்று எ...

"சதுரர்த்தீ" என்கிற வ்யாக்யாநத்தில், "தபஸ்வீவா... கிறவிடத்தில் "தபஸ்வீ, ஈவாக்விதாம்வரம்" என்று பதவிப... கொண்டு அதற்குத் தாத்பர்யம், "விஷ்ணுதத்த்வத்தை ... ச்ரேஷ்டரும்" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 *𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃॥ ௨.
†𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌕𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 ‡𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃। ௩.
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌕𑌃।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇॥ ௪.
§𑌏𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇।
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇! 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌰𑌮𑍍। ௫.
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌚𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௬.
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃।
𑌮𑍁𑌨𑍇! 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂𑌨𑌰𑌃॥ ௭
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌶𑍀। ௮.
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 $𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌨𑍁𑌃॥ ௯.
𑌮𑌹𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌗𑍂𑌢𑌜𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃।
𑌆𑌜𑌾𑌨𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌲𑌲𑌾𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥ ௧௦.
…𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
… 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍁𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃। ௧௧.
…𑌸𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃।
…𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍॥ ௧௨.

…𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚 — * 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌿
…𑌵𑍀। 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌵𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌃. † "𑌚𑌾𑌰𑌿
… ‡ "𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃." § "𑌏𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍."
…𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌃." $ 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑍀 । 𑌵𑌾𑌵𑍋𑌗𑍍𑌮𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿
…𑌾𑌸𑌨𑌵𑌚𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃.

"இவ்வுலகத்தில் இக்காலத்தில் சிறந்த குணங்களையுடையவர் யாவர்? மிகுந்த வல்லமையையுடையவர் யாவர்? தர்மங்களையுணர்ந்தவர் யாவர்? நன்றியையுணர்ந்தவர் யாவர்? உண்மையையுரைக்கின்றவர் யாவர்? வ்ரதங்களைத் தவறாது அநுஷ்டிக்கின்றவர் (அல்லது ஸ்திரசித்தமுடையவர்) யாவர்? உ.

நல்லொழுக்கத்தோடு கூடியவர் யாவர்? எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் நன்மையைச்செய்கின்றவர் யாவர்? (எல்லாவற்றையும்) அறிந்தவர் யாவர்? (எல்லாவற்றையும் செய்ய) வல்லவர் யாவர்? எல்லோர்க்கும் ப்ரியமான தர்சநமுடையவர் யாவர்? ௩.

மிக்க தைர்யமுடையவர் யாவர்? கோபத்தை வென்றவர் யாவர்? மிக்க வொளியுடையவர் யாவர்? பொறாமையற்றவர் யாவர்? யுத்தத்தில் எவர் கோபங்கொண்டால் தேவர்களும் பயப்படுவார்கள்? ௪.

மஹர்ஷியே! இதை யான் கேட்க விரும்புகிறேன்; இதைக்கேட்க எனக்குக் குதூஹலமதிகமாயிருக்கிறதன்றோ! இப்படிப்பட்ட புருஷரை அறிய நீர் வல்லவராயிருக்கிறீர்; (ஆதலால் இதை எனக்குச் சொல்லியருளவேண்டும்)" ரு.

மூவுலகங்களையுமறிந்த நாரதர், வால்மீகியின் மொழி கேட்டுக் களித்து, கேளுமென்றழைத்து (மேல்வரும்) வாக்யத்தை யுரைத்தார். ௬.

முனிவரே! பலவும் கிடைக்கவரியவையுமாகிய எக்குணங்களை நீர் கேட்டீரோ அக்குணங்களோடுகூடியபுருஷனை யான் அறிந்துரைக்கப்போகின்றேன்; கேளும். எ.

இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் அவதரித்தவரும், "ராமர்" என்று ப்ரஸித்தரும், ஜநங்களாலறியப்பட்டவரும், உள்ளத்தை ஓடினபடி விடாமல் தம்வசமாகச் செய்தவரும், (அல்லது எப்பொழுதும் அழிவில்லாத திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவரும்) மஹாவீர்யமுடையவரும், மிகுந்த காந்தியுடையவரும், மிகுந்த தைர்யமுடையவரும், (அல்லது பரமாநந்தமுடையவரும்) ஐம்புலன்களையும் வென்றவரும், (அல்லது ஸர்வேச்வரரும்,) அ.

சிறந்த புத்தியையுடையவரும், சிறந்த நீதியையுடையவரும், சிறந்த வாக்கையுடையவரும், நிறைந்த செல்வமுடையவரும், பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவரும், விசாலமான தோள்களையுடையவரும், பருத்த கைகளையுடையவரும், சங்கம்போன்ற கழுத்தையுடையவரும், பருத்த கன்னங்களையுடையவரும், ௯.

விசாலமான மார்பையுடையவரும், சிறந்த வில்லையுடையவரும், மறைந்த தோளெலும்புகளையுடையவரும், பகையோர்களையடக்குகின்றவரும், முழங்கால் வரையில் தொங்குகின்ற கைகளையுடையவரும், அழகான சிரஸ்ஸையுடையவரும், அழகான நெற்றியையுடையவரும், அழகான நடையையுடையவரும், ௧0.

ஸாமுத்ரிக சாஸ்த்ரத்திற்சொல்லியபடி உயரம் பருமன் முதலியவைகள் பொருந்தியிருக்கின்றவரும், ஸமமாகப்பிரிக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவரும், மழமழப்பான வர்ணத்தையுடையவரும், (அதாவது நீலமேகச்யாமரும்.) மிகுந்த பராக்ரமமுடையவரும், தசைபிடித்து அழகியதான பருத்த மார்பையுடையவரும், விசாலமான கண்களையுடையவரும், லக்ஷ்மியையுடையவரும், ஸகல சுபலக்ஷணங்களையுமுடையவரும், ௧௧.

தர்மங்களையுணர்ந்தவரும், சொன்னசொற்றவறாதவரும், ஜநங்களுக்கு நன்மையைச்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவரும், பெரும்புகழ்பெற்றவரும், நிறைந்த ஜ்ஞானமுற்றவரும், தோஷமற்றவரும், தம்மை ஆச்ரித்தவர்கட்கு ஆட்பட்டிருக்கின்றவரும், தம்மை ஆச்ரித்தவர்களை ரக்ஷிக்குஞ்சிந்தையுடையவரும், ௧௨.

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾। ௧௩.

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃। ௧௪.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑌦𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃। ௧௫.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌭𑌿𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 *𑌸𑌦𑍈𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃। ௧௬.

𑌸 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵॥ ௧௭.

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌸𑌮𑌃। ௧௮.

𑌧𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃। ௧௮½.

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍॥
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃। ௨௦½.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑍈𑌕𑌯𑍀॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌰𑌮𑍇𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍। ௨௨.

𑌸 †𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃।
‡𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍। ௨௩.

𑌪𑌾.—* "𑌸𑌦𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃." † "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾." ‡ "𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸."

ப்ரஹ்மாவை யொத்தவரும், ஸ்ரீமானும், (எல்லாவற்றையும்) தரிக்கிறவரும், அல்லது போஷிக்கிறவரும், சத்ருக்களைக்கொல்லுகிறவரும், எல்லாப்ராணிகளையும் ரக்ஷிக்கிறவரும், தர்மத்தை நன்றாய் ரக்ஷிக்கிறவரும், கங.

தமது தர்மத்தைக் காக்கின்றவரும், தமது ஜநத்தையும் காக்கின்றவரும், வேதங்கள் வேதாங்கங்கள் என்னுமிவைகளின் தத்வங்களையுணர்ந்தவரும், தநுர்வேதத்தில் தேர்ந்தவரும். கச.

எல்லா சாஸ்த்ரார்த்தங்களையும் உள்ளபடியுணர்ந்தவரும், மிகுந்த ஜ்ஞாபக சக்தியுடையவரும், ஸமயத்திற்குத்தக்கபடி மேன்மேலும் தோற்றும் புத்தியுடையவரும், எல்லாவுலகங்கட்கும் ப்ரியமானவரும், ஸாதுவும், பெருந்தன்மையுடையவரும், வல்லவரும், கரு.

ஸமுத்ரமானது நதிகளால் அடையப்படுவதுபோல் எப்பொழுதும் ஸத்புருஷர்களால் அடையப்பட்டவரும், பூஜ்யரும், எல்லோரிடத்திலும் ஸமமாயிருக்கின்றவரும், எப்பொழுதுமெல்லோர்க்கும் ப்ரியமான தர்சநமுடையவரும்.

கௌஸல்யையின் ஆநந்தத்தைப் பெருகச்செய்கின்றவரும், (அதாவது கௌஸல்யைக்குப் புத்ரராயவதரித்தவரும்) ஆகிய அவரே எல்லா குணங்களோடுங் கூடியவர்; (அவர்,) பெருந்தன்மையில் ஸமுத்ரம்போன்றவர்; தைர்யத்தில் ஹிமவத்பர்வதம்போன்றவர்; கஎ.

வீர்யத்தில் விஷ்ணுவை நிகர்த்தவர்; சந்த்ரன்போற் பார்க்கப் பார்க்கப் பரமாநந்தந் தரும் தமது தர்சநத்தையுடையவர்; கோபத்தில் காலாக்நியையொத்தவர்; பொறுமையில் பூமியை யொத்தவர். கஅ.

த்யாகத்தில் குபேரனையொத்தவர். ஸத்யத்தில் சிறந்த (அல்லது இரண்டாவது) தர்மதேவதைபோன்றவர். க௯.

இத்தகைய குணங்கள்நிறைந்து, உண்மையான வல்லமைபெற்று, மற்றுமுள்ள சிறந்த குணங்கள் யாவும்பொருந்தி, ஜநங்களுக்கு நன்மைசெய்துகொண்டு விளங்கும் தமது அன்புள்ள ஜ்யேஷ்டபுத்ரரான அந்தராமனை, தசரத மன்னவர் ஜநங்களுக்கு நன்மைசெய்யக்கருதி அவரிடமன்புகூர்ந்து இளவரசராகச்செய்ய நினைத்தார். உ௦.

பிறகு அத்தசரதருக்கு அன்புள்ள மனைவியாய் முன் தசரதரிடத்தில் வரம் பெற்றவளாய் இருக்கும் கைகேயியென்பவள், அந்த ராமருடைய அபிஷேக ஸாமக்ரிகளைக்கண்டு, ராமருக்கு வநவாஸம் செய்விக்கவேண்டுமென்றும், பரதருக்கு முடிசூட்டுவிக்கவேண்டுமென்றும் அத்தசரதரிடத்து வரங்கோரினாள்.

அத்தசரதவேந்தர், சொன்னசொற்றவறாதவராயிருந்தபடியால் தருமமென்னும் பாசங்கொண்டு கட்டுண்டு தமது அன்புள்ள புத்ரராகிய ராமனை வநவாஸம் செய்வித்தார், உங,

ஸ ஜகாம வநம் வீர: ப்ரதிஜ்ஞாமநுபாலயந்।
பிதுர்வசநநிர்தேஶாத்கைகேய்யா: ப்ரியகாரணாத்॥ ௨௪.

தம் வ்ரஜந்தம் ப்ரியோ ப்ராதா லக்ஷ்மணோऽநுஜகாம ஹ।
ஸ்நேஹாத்விநயஸம்பந்ந: ஸுமித்ராநந்தவர்தந:॥
ப்ராதரம் தயிதோ ப்ராது: * ஸௌப்ராத்ரமநுதர்ஶயந்॥ ௨௫½.

ராமஸ்ய தயிதா பார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா।
ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா தேவமாயேவ நிர்மிதா।
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா நாரீணாமுத்தமா வதூ:॥
ஸீதாப்யநுகதா ராமம் ஶஶிநம் ரோஹிணீ யதா। ௨௭½.

பௌரைரநுகதோ தூராத்பித்ரா தஶரதேந ச। ௨௮.
ஶ்ருங்கிவேரபுரே ஸூதம் கங்காகூலே வ்யஸர்ஜயத்।
குஹமாஸாத்ய தர்மாத்மா நிஷாதாதிபதிம் ப்ரியம்॥ ௨௯.

குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா। ௨௯½

† தே வநேந வநம் கத்வா நதீஸ்தீர்த்வா பஹூதகா:॥
சித்ரகூடமநுப்ராப்ய பரத்வாஜஸ்ய ஶாஸநாத்।
ரம்யமாவஸதம் க்ருத்வா ரமமாணா வநே த்ரய:॥
தேவகந்தர்வஸங்காஶாஸ்தத்ர தே ந்யவஸந்ஸுகம்। ௩௧½.

டிப்பணீ.

* ஸௌப்ராத்ரம் । ஸுப்ராதுர்பாவ: ஸௌப்ராத்ரம் । பாவே அஞ், ஞித்வாதநுஶதிகாதீநாம் சேத்யுபயபதவ்ருத்தி:। யத்யபி ஸுப்ராத்ருஶப்தோ அநுஶதிகாதௌ ந படித:। ததாப்யநுஶதிகாதேராக்ருதிகணத்வாதஸ்ய ஸாதுத்வம் போத்யம்.

† "தே வநேந வநம் கத்வா" இத்யத்ர, "தே = ராமாதய:, வநேந வநம் கத்வா = வநாத்வநம் கத்வா" இதி வ்யாக்யாநமேவ ஸாரஸ்யதயா ப்ரதிபாதி. வநேந வநம் கச்சதீதி பஞ்சம்யர்த்தே த்ருதீயா, ஹேதௌ வேதி போத்யம்.

வீரராகிய அந்த ராமர், கைகேயிக்குக் களிப்பை விளைக்கும் தந்தை வாக்களித்தலாற் ப்ரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலநம்பண்ணிக்கொண்டு வநஞ்சென்றார். உச.

அவ்வாறு வநஞ்செல்லும் ப்ராதாவாகிய அந்த ராமனை, (ராமருக்கு) அன்புள்ள ப்ராதாவாய், ஸுமித்ரையின் ஆநந்தத்தைப்பெருகச்செய்பவராய், விநயத்தால் நிறைந்தவராய் இருக்கும் "லக்ஷ்மணர்" என்பவர், ப்ராதாவுக்கு நல்ல ப்ராதாவாயிருக்கும் தன்மையைக்காட்டிக்கொண்டு (அதாவது லோகத்தில் தமையன் தம்பிகளிவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமென்னும் தர்மத்தைக்காட்டிக்கொண்டு) ராமரிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாற் பின்றொடர்ந்தார். உரு,௨.

ராமருக்கு அன்புள்ள பார்யையாய், நித்யம் ப்ராணனையொத்தவளாய், நன்மையைச்செய்பவளாய், ஜநகனுடைய குலத்திலவதரித்தவளாய், ரூபங்கொண்ட தேவனதுமாயையைபோன்றவளாய், (ஸாமுத்ரிக சாஸ்த்ரத்திற்சொல்லப்பட்ட) ஸகல(சுப)லக்ஷணங்களால்நிறைந்தவளாய், பெண்களிற்சிறந்தவளாய், (தசரதருக்கு) மருமகளாய் இருக்கும் "ஸீதை" என்பவளும், ரோஹிணிதேவி சந்த்ரனைப் (பின்றொடர்வது) போல் ராமனைப்பின்றொடர்ந்தாள். உள௨.

பட்டணத்திலுள்ளோரும், தந்தையாகிய தசரதரும், வெகுதூரம் வரையிற் பின்றொடர்ந்தனர். உஅ.

தர்மாத்மாவாகிய ராமர், கங்கையின் கரையில் (இருக்கும்) ச்ருங்கிபேர பட்டணத்தில் வேடர்கட்கு மன்னராகிய "குஹர்" என்பவரை அன்பராக வடைந்து, ஸாரதியாகிய ஸுமந்த்ரரை விட்டுவிட்டார். உகூ.

அந்த ராமர், லக்ஷ்மணரோடும் ஸீதையோடும் கூடிக்குஹருடன் அன்புற்றிருந்தனர். * உகூ௨.

† தேவகந்தர்வரையொத்த அந்த ராமர் லக்ஷ்மணர் ஸீதை என்னும் இம்மூவரும் ஒரு வநத்தினின்று (மற்றொரு) வநஞ்சென்று, நீர் நிறைந்த நதிகளைத்தாண்டிக்கொண்டு, பரத்வாஜருடைய (ஆச்ரமஞ்சென்று ஆதித்ய்யம் பெற்றுஅங்கிருந்து அவருடைய) கட்டளையாற் சித்ரகூடஞ்சென்று, அழகாய (பர்ணசாலையென்னும்) க்ருஹத்தைச்செய்துகொண்டு, அங்கு ஸுகமாக வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். நக௨.

---

* இதற்கு மற்றுமோரர்த்தமுண்டு; அதாவது :—"குஹர், ராமரை லக்ஷ்மணரோடும் ஸீதையோடுங் கூட்டிக்கங்கையைத்தாண்டுவித்தார்" என்று. இப்பாதி ச்லோகத்தை இருபத்தொன்பதாவது ச்லோகத்தோடு சேர்த்து ஒரேவாக்யமாகத் தாத்பர்யங்கொள்ளுகிறார், "திலக" வ்யாக்யாநகாரர்.

† கோவிந்தராஜர், "தேவகந்தர்வரையொத்த" என்பதற்கு, "லக்ஷ்மி, ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸர்வதா ஸாமகாநஞ்செய்யும் முக்தர், ஆகிய இவர்களுக்கு ஸமாநரான" என்றும் ஸரஸதமமாக ஒரு தாத்பர்யம் எழுதுகிறார்.

உ

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍। ௩௨½

𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃॥
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃। ௩௩½

𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌕𑌃॥ ௩௪

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌅𑌯𑌾𑌚𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥ ௩௫

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௩௫½

𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥
𑌨 𑌚𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃। ௩௬½

𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃। ௩௭½

𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌽𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾। ௩௮½

𑌗𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹॥ ௪0

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌰𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥
𑌸𑍁𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 * 𑌚 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾। ௪௧½

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍॥
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌣𑍀 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑌾𑌯𑌕𑍌। ௪௨½

---

* “𑌚 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌃, “𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃.

ராமர், சித்ரகூடத்திலிருக்க, அப்பொழுது தசரதவரசர், புத்ரசோகத் தால் வருந்தி, புத்ரனை நோக்கி (ஹா ராமராமா ! என்னசெய்வேனென்னை விட்டுப்பிரிந்தாயே) என்று கதறிக்கொண்டு ஸ்வர்க்கஞ்சென்றார். ௩௨.

அத் தசரதவரசர் (இவ்வாறு) காலஞ்செல்கையில், வஸிஷ்டர் முத லானப்ராஹ்மணர்கள் மஹாபலமுடைய பரதனை அரசாளக் கட்டளையிட்டும் (அப்பரதர்) அரசாள விரும்பிலர். ௩௩.

வீராகிய வப்பரதர், பூஜ்யராகிய ராமருடையவநுக்ரஹம் பெறுவதற்காக (அல்லது ராமருடைய பாதத்தைப் பெறுவதற்காக) வநஞ்சென்றார். ௩௪.

சென்ற பிறகு (பரதர் ராமரால்) நல்லொழுக்கத்தால் பூஜிக்கப் பட்டு, மிகவும் மஹாத்மாவாய், ஸத்யமான பராக்ரமத்தையுடையவராய் இருக்கும் ப்ராதாவாகிய ராமனை ப்ரார்த்தித்தார். ௩௫.

“நீரே தர்மங்களையறிந்த ராஜா” என்கிற வாக்யத்தை ராமனைச் சொன் னார். (என்றால், “நீர் தர்மங்களையறிந்த ராஜாவாகையால் நீரே அயோத்யை க்கு வந்து அரசாளவேண்டும்” என்று ப்ரார்த்தித்தாரென்று தாத்பர்யம். ௩௬.

ராமர், (ஆச்ரிதர்களை) ஸந்தோஷிப்பிப்பவரும், பரம - உதாரரும், ஸுமுகரும், (அதாவது தன்னையொருவர் அடுத்து யாசிக்கையிற் கொஞ்சமேனும் நெஞ்சு கோணாமற் கொஞ்சுந்திருமுக மண்டலமுடையவரும்) சிறப்புற்ற பெருங்கீர்த்தியுடையவரும், மஹாபலமுடையவருமாயிருந்தும் தந்தையின் கட்டளையால் (அதாவது முன்னமே வநவாஸஞ் செய்யும்படி தாதர் நியமித்தபடியால்) அரசாள விரும்பிலர். (அதாவது பரதருடைய இஷ்டத் தைப் பூர்த்திசெய்யவில்லையென்று தாத்பர்யம்.) ௩௭.

பரதருக்கு அண்ணாவாகிய ராமர், இந்த பரதருக்கு அரசாளுவதற்காக (தமது) பாதுகைகளை (தமக்கு) பதிலாகக் கொடுத்து பரதனை அச்சித்ர கூடத்திலிருந்துத் திரும்பும்படிப் பலவாறாகவுரைத்தார். ௩௮.

அந்த பரதர் (தமது) கோரிக்கையையடையாமலே ராமருடைய பாது கைகளை ஸேவித்துக் கொண்டு ராமரது வரவை யெதிர் பார்த்துக் கொண்டு நந்திக்ராமத்தில் அரசாண்டு கொண்டிருந்தார். ௩௯.

பரதர் (திரும்பிப்) போன பிறகு, ஸ்ரீமானாய், ஸத்யஸந்தராய், ஜிதேந்த்ரியராயிருக்கும் ராமர், நகரத்து ஜநங்கள் அச்சித்ரகூடத்திற்கு வருவதைக்கண்டு, (பித்ருவசநபரிபாலநம்) ஒன்றிற்றானே சென்ற சித்த முடையவராய் தண்டகாவநம் புகுந்தாரன்றோ ! ௪௦.

கமலத்தையொத்த கண்களைப்பெற்ற ராமர், (தண்டகையென்னும்) பெருங்காட்டிற்புகுந்து “விராதன்” என்னும் ராக்ஷஸனை ஹதஞ்செய்து, சரபங்கனையும், ஸுதீக்ஷ்ணரையும், அகஸ்த்யரையும், (“ஸுதர்சநர்” என் னும் பெயரையுடைய) அகஸ்த்ய ப்ராதாவையுங் கண்டார். ௪௧.

அகஸ்த்யருடைய வாக்யத்தால் இந்த்ரனது வில்லையும், கத்தியையும், குறைவற்ற பாணங்களுற்றவம்பறாத் தூணியையும் மிகவும் ஸந்தோஷத் துடன் எடுத்துக் கொண்டார். ௪௨.

𑌵𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌨𑌚𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹॥
𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍। ௪௩ ௨.

𑌸 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌨𑍇॥ ௪௪.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌧𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ௪௫.
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌸𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀॥ ௪௬.
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍।
𑌖𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍॥
𑌨𑌿𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌰𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍। ௪௭ ௨.
𑌵𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶। ௪௮ ௨.

𑌤𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌵𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃॥
𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍। ௪௯ ௨.
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑍇𑌨 𑌸 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥
𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇। ௫௦ ௨.

𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃॥
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௫௧ ௨.
𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌮𑌪𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌॥
𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍍। ௫௨ ௨.
𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃। ௫௩ ௨.
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍍॥
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹।
𑌕𑌵𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ௫௫.

அந்த ராமர், வநத்தில் வநசரர்களோடு வாஸஞ் செய்துக் கொண்டிருக்கை யில், அஸுரர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் வதஞ் செய்ய வேண்டி ருஷிக ளெல்லோரும் எதிர்கொண்டு வந்தனர். சகூஉ.

அந்த ராமர், ராக்ஷஸர்களின் வநத்தில் (அதாவது தண்டகாவநத்தில்) அந்த ருஷிகளுக்கு அப்படியே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக் கொடுத்தார். சச.

அக்நியையொத்துத் தண்டகாரண்யத்திற் குடிபெற்றிருக்கும் ருஷிக ளுக்கு ராமர் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிச்கொடுத்த விஷயமென்னவென்றால், "யுத்தத்தில் ராக்ஷஸர்களை வதஞ் செய்கிறேன்" என்பது. சரு.

அந்த ராமர், அத்தண்டகாரண்யத்திற்றானே இருந்துகொண்டு, நினைத்தபடி ரூபங்கொள்ளவல்லமைபெற்று ஜநஸ்தாநத்திற்குடியிருக்கும் "சூர்ப்பணகை" என்னும்ரா க்ஷஸியை விகாரரூபமுடையவளாகச்செய்தார்(அதாவது "காதை யும் மூக்கையும் அறுத்துத் துரத்திவிட்டார்" என்று தாத்பர்யம்.) சகூ.

ராமர், (இவ்வாறு சூர்பணகையின் காது மூக்குகளை அறுத்துத் துரத்தி விட்ட) பிறகு சூர்பணகையின் சொற்கேட்டு (போர்புரிய) எழுந்த ராக்ஷ ஸர்களெல்லோரையும், கரனையும், த்ரிசிரஸ்ஸையும், தூஷணனென்னும் ராக்ஷஸனையும், அவர்களுடைய வழியைப் பின்றொடர்ந்து வந்தவர்களையும் ஒன்றுகூடவிடாமல் யுத்தத்தில் ஹதஞ்செய்து விட்டார். சஎஉ.

(ராமர்) அவ்வநத்தில் வாஸஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் ஜநஸ்தா நத்திற் குடியிருக்கும் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களையும் மிகுதியன்றி அடித்து முடித்து விட்டார். சஅஉ.

பிறகு ராவணன், ஜ்ஞாதிகளின் வதத்தைக் கேட்டுக் கோபத்தால் மோஹங்கொண்டு, "மாரீசன்" என்னும் ராக்ஷஸனை (ஸீதாபஹாரத்திற்காக) ஸஹாயமாகக் கோரினான். சகூஉ.

"ஓராவணா! மிகுந்த பலமுடைய அந்த ராமரோடுமக்குப்பகைக்தகாது" என்று அந்த ராவணனை மாரீசன் பலவாறாகத் தகைந்தான். ருOஉ.

அப்பொழுது ராவணன், காலனாற் கட்டளையிடலுற்று அவ்வாக்யத் தையநாதரித்து மாரீசனுடன் கூடி அந்த ராமருடைய ஆச்ரமநிலைக்குச் சென்றான். ருகஉ.

மாயாவியாகிய வம்மாரீசனைக்கொண்டு, ராஜபுத்ரரான ராமலக்ஷ்மணரை வஞ்சித்து, "ஜடாயுஸ்" என்னும் க்ருத்ரத்தை ஹிம்ஸித்து, ராமபார்யை யாகிய ஸீதையைக் கொண்டுபோய் விட்டான். ருஉஉ.

ராகவனார், (நெடுவழியில் ராவணனால்) அடித்துத் தள்ளப்பட்ட "ஜடாயுஸ்" என்னும் க்ருத்ரத்தைக்கண்டு, ஸீதையை (ராவணன்) கொண்டுபோனதைக் கேட்டு வருத்தத்தால் மிகத்தபித்து இந்த்ரியங்கட்கலங்கலழுதார் ருகூஉ.

அவ்வருத்தத்துடனே ஜடாயுஸ் என்னுங்க்ருத்ரத்தைத்தஹநஞ்செய்துவநத் தில் ஸீதையைத்தேடிக்கொண்டிருக்கையில், விகாரமான ரூபம்பெற்றுப் பயங்கரமான தர்சநமுடைய "கபந்தன்" என்னும் ராக்ஷஸனைக்கண்டார். ருரு.

தம் நிக்ருத்ய மஹாபா³ஹுர்த³தா³ஹ ஸ்வர்க³தஶ்ச ஸ꞉। ௫௫½.
ஸ சாஸ்ய கத²யாமாஸ ஶப³ரீம் த⁴ர்மசாரிணீம்॥
ஶ்ரமணீம் த⁴ர்மநிபுணாமபி⁴க³ச்சே²தி ராக⁴வ *। ௫௬½.
ஸோ(அ)ப்⁴யக³ச்ச²ந்மஹாதேஜா꞉ ஶப³ரீம் ஶத்ருஸூத³ந꞉॥
ஶப³ர்யா பூஜித꞉ ஸம்யக்³ராமோ த³ஶரதா²த்மஜ꞉। ௫௭½.
பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்க³தோ வாநரேண ஹ॥ ௫௮.
ஹநுமத்³வசநாச்சைவ ஸுக்³ரீவேண ஸமாக³த꞉। ௫௮½.
ஸுக்³ரீவாய ச தத்ஸர்வம் ஶம்ஸத்³ராமோ மஹாப³ல꞉॥
ஆதி³தஸ்தத்³யதா²வ்ருத்தம் ஸீதாயாஶ்ச விஶேஷத꞉। ௫௯½.
ஸுக்³ரீவஶ்சாபி தத்ஸர்வம் ஶ்ருத்வா ராமஸ்ய வாநர꞉॥
சகார ஸக்²யம் ராமேண ப்ரீதஶ்சைவாக்³நிஸாக்ஷிகம்। ௬௦½.
ததோ வாநரராஜேந வைராநுகத²நம் ப்ரதி॥
ராமாயாவேதி³தம் ஸர்வம் ப்ரணயாத்³து³꞉கி²தேந ச। ௬௧½.
ப்ரதிஜ்ஞாதம் ச ராமேண ததா³ வாலிவத⁴ம் ப்ரதி॥
வாலிநஶ்ச ப³லம் தத்ர கத²யாமாஸ வாநர꞉। ௬௨½.
ஸுக்³ரீவ꞉ ஶங்கிதஶ்சாஸீந்நித்யம் வீர்யேண ராக⁴வே॥ ௬௩.
ராக⁴வப்ரத்யயார்த²ம் து து³ந்து³பே⁴꞉ காயமுத்தமம்।
த³ர்ஶயாமாஸ ஸுக்³ரீவோ மஹாபர்வதஸந்நிப⁴ம்॥ ௬௪.
உத்ஸ்மயித்வா மஹாபா³ஹு꞉ ப்ரேக்ஷ்ய சாஸ்தி² மஹாப³ல꞉।
பாதா³ங்கு³ஷ்டே²ந சிக்ஷேப ஸம்பூர்ணம் த³ஶயோஜநம்॥ ௬௫.
பி³பே⁴த³ ச புந꞉ ஸாலாந்ஸப்தைகேந மஹேஷுணா।
கி³ரிம் ரஸாதலம் சைவ ஜநயந்ப்ரத்யயம் ததா³॥ ௬௬.
தத꞉ ப்ரீதமநாஸ்தேந விஶ்வஸ்த꞉ ஸ மஹாகபி꞉।
கிஷ்கிந்தா⁴ம் ராமஸஹிதோ ஜகா³ம ச கு³ஹாம் ததா³॥ ௬௭.

---

* “ராக⁴வம்” இத்யபி கோஶாந்தரம்.

மஹாபாஹுவான ராமர், அக்கபந்தனை வதித்துத் தஹநஞ் செய்தார், அவனும் ஸ்வர்க்கமடைந்தான். ருங.

"ஓ ராகவா! தர்மங்களைச் செய்துகொண்டு ஸர்வபுண்யமாகி ஸர்யா ஸாச்ரமத்திலிருக்கும் சபரியினிடம்போம்" என்று அக்கபந்தன் இந்த ராமருக்குச்சொற்ருன். ருச௨.

மஹாதேஜஸ்ஸைப்பெற்றுப்பகைவரைக்கொல்லும்அந்தராமர்,சபரியினிடஞ் சென்ருர்; தசரதபுத்ரராகிய ராமனை சபரி நன்ருகப் பூஜித்தாள். ருஎ௨.

ராமர், பம்பாநதியின் கரையில், "ஹநுமார்"என்னும் வாநரரோடு ஸங்கித்தாரன்றே. ருஅ.

ஹநுமாருடைய வசநத்தால் ஸுக்ரீவரோடுஞ் சேர்ந்தார். ருஅ௨.

மஹாபலமுடைய ராமர், அந்த ஸமாசாரத்தை யெல்லாம் ஸுக்ரீவருக்குச் சொன்னார், ஸீதையின் அந்த ஸமாசாரத்தையும் முதலிலிருந்து நடந்தப்படி விசேஷமாகச் சொன்னார். ருகூ௨.

வாநரராகிய ஸுக்ரீவரும் ராமருடைய அந்த ஸமாசாரத்தையெல்லாங் கேட்டுக்களித்து அக்நிஸாக்ஷியாக ராமரோடு ஸக்யஞ்செய்து கொண்டார். சூ0௨.

பிறகு, (ஸ்ரீராமருடைய ஸமாசாரத்தைக் கேட்டதால்) வருந்தின ஸுக்ரீவர், வாலியோடு தமக்குப் பகையுண்டானதைப் பற்றின கதையை யெல்லாம் ஸ்நேஹத்தால் ராமரிடத்தில் அறிவித்தார். சூக௨.

அப்பொழுது வாலிவதத்தைப் பற்றி ராமர் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்தார்; வாநரராகிய ஸுக்ரீவர் வாலியின் பலத்தையும் அந்த ராகவனார்-ஸந்நிதியிற் சொன்னார். சூ௨௨.

ஸுக்ரீவர்,ராகவர் விஷயத்திலும்,(இவர்வாலிவதஞ்செய்யவல்லரோ அல்லரோஎன்று)வீர்யத்தைப்பற்றி நிச்சயம்ஸந்தேஹித்துக்கொண்டிருந்தார். சூங.

ஸுக்ரீவர், ராகவரிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டாவதற்காக. (அதாவது ராகவருடைய பலத்தை அறிவதற்காக) பெரியமலைபோலுயர்ந்திருக்குந் துந்துபியின் சரீரத்தை (எடுத்துப்போடுமென்று) காட்டினார். சூச.

பெரிய கைகளைப்பெற்று மிகுந்த பலமுடைய ராகவனார்,(இது நமக்கெவ்வளவென்று)கொஞ்சஞ்சிரித்து (அத்துந்துபியின்)அஸ்தியைக்கண்டு,கால்கட்டை விரலால் (எடுத்துப், பத்துயோஜனை தூரத்தில உயரவெறிந்தார். சூரு.

அப்பொழுது (ராமர்) (ஸுக்ரீவருக்குத் தம்மிடத்தில்) நம்பிக்கையுண்டாகவேண்டி மீளவும் ஒரு சிறந்தவில்லினால் ஸப்த ஸால வ்ருக்ஷங்களையும், (அதன் ஸமீபத்திலிருந்த) பர்வதத்தையும், ரஸாதலத்தையும் பிளந்து விட்டார். சூசு.

பிறகு. சிறந்த வாநரராகிய அந்த ஸுக்ரீவர்,அதனால் மநஸ்வில் த்ருப்தி கொண்டு நம்பி, ராமரோடு கூடி, "கிஷ்கிந்தை" என்னும் குகைக்குச் சென்ருர். சூஎ.

ததோऽகர்ஜத்தரிவர: ஸுக்ரீவோ ஹேமபிங்கல:। ௬௭ ௨.
தேந நாதேந மஹதா நிர்ஜகாம ஹரீஶ்வர:॥ ௬௮.
அநுமாந்ய ததா தாராம் ஸுக்ரீவேண ஸமாகத:। ௬௮ ௨.
நிஜகாந ச தத்ரைநம் ஶரேணைகேந ராகவ:॥ ௬௯.
தத: ஸுக்ரீவவசநாத்தத்வா வாலிநமாஹவே।
ஸுக்ரீவமேவ தத்ராஜ்யே ராகவ: ப்ரத்யபாதயத்॥ ௭0.
ஸ ச ஸர்வாந்ஸமாநீய வாநராந்வாநரர்ஷப:।
திஶ: ப்ரஸ்தாபயாமாஸ தித்ருக்ஷுர்ஜநகாத்மஜாம்॥ ௭௧.
ததோ க்ருத்ரஸ்ய வசநாத்ஸம்பாதேர்ஹநுமாந்பலீ।
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம் புப்லுவே லவணார்ணவம்॥ ௭௨.
தத்ர லங்காம் ஸமாஸாத்ய புரீம் ராவணபாலிதாம்।
ததர்ஶ ஸீதாம் த்யாயந்தீமஶோகவநிகாம் கதாம்॥ ௭௩.
நிவேதயித்வாபிஜ்ஞாநம் ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவேத்ய ச।
ஸமாஶ்வாஸ்ய ச வைதேஹீம் மர்தயாமாஸ தோரணம்॥ ௭௪.
பஞ்ச ஸேநாக்ரகாந்ஹத்வா ஸப்த மந்த்ரிஸுதாநபி।
ஶூரமக்ஷம் ச நிஷ்பிஷ்ய க்ரஹணம் ஸமுபாகமத்॥ ௭௫.
அஸ்த்ரேணோந்முக்தமாத்மாநம் ஜ்ஞாத்வா பைதாமஹாத்வராத்।
மர்ஷயந்ராக்ஷஸாந்வீரோ யந்த்ரிணஸ்தாந்யத்ருச்சயா॥
ததோ தக்த்வா புரீம் லங்காம்ருதே ஸீதாம் ச மைதிலீம்।
ராமாய ப்ரியமாக்யாதும் புநராயாந்மஹாகபி:॥ ௭௭.
ஸோऽபிகம்ய மஹாத்மாநம் க்ருத்வா ராமம் ப்ரதக்ஷிணம்।
ந்யவேதயதமேயாத்மா த்ருஷ்டா ஸீதேதி தத்த்வத:॥ ௭௮.
தத: ஸுக்ரீவஸஹிதோ கத்வா தீரம் மஹோததே:।
ஸமுத்ரம் க்ஷோபயாமாஸ ஶரைராதித்யஸந்நிபை:॥ ௭௯.

---

*"லங்காம்ருதே" இத்யத்ர, "லங்காம் ருதே" இதி பதவிபாக:। லங்காம் விநேத்யர்த:.

பிறகு வாநரரிற் சிறந்தவராய், ஸ்வர்ணம்போற் பிங்களவர்ணமுடையவ ராய் இருக்கும் ஸுக்ரீவர் (யுத்தத்திற்காகக்) கூச்சலிட்டார். ௬௭½.

வாநரர்களுக்கு ராஜாவாகிய வாலி அக்கூச்சலால் வெளியிற்புறப்பட் டான். ௬௮.

அப்பொழுது தாரைக்கு நன்மொழிகளைச் சொல்லிவிட்டு, ஸுக்ரீவ ரோடு (யுத்தஞ்செய்ய) ஸங்கித்தான். ௬௮½.

அப்பொழுது ராகவர் இவ்வாலியை ஒரு பாணத்தாற்றானே அடித்தார். ௬௯.

பிறகு ராகவனார், ஸுக்ரீவரது வாக்யத்தால் யுத்தத்தில்வாலியைஹாதஞ் செய்து அந்த ராஜ்யத்தில் ஸுக்ரீவனாயே (அரசராக) ஸ்தாபித்தனர். ௭௦.

வாநரர்கட்கு அரசரான அந்த ஸுக்ரீவர், ஜாநகியைப் பார்க்கவேண்டி (அதாவது தேடவேண்டி) வாநரர்களெல்லோரையும் அழைத்துத் திக்குகளை நோக்கிப் புறப்படச்செய்தார். ௭௧.

பிறகுமிகுந்தபலமுடைய ஹநுமார், "ஸம்பாதி" என்னும் க்ருத்ரத்தின்சொற்கேட்டு, சதயோஜந விஸ்தீர்ணமான லவணஸமுத்ரத்தைத்தாண்டினார். ௭௨.

லங்காபுரியையடைந்து, அங்கு அசோகவநஞ்சென்று த்யாநஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற ஸீதையைக்கண்டார். ௭௩.

(ராகவனார்கொடுத்த) அடையாளத்தையு மறிவித்து, ஸமாசாரத்தையுந் தெரிவித்து, வைதேஹிக்குத் தேறுதலையுஞ் சொல்லி, தோரணவாயிலை இடித்துப் பொடித்தார். ௭௪.

படை மன்னரைவரையும், மந்த்ரிபுத்ரரெழுவரையும், சூரனாகியஅக்ஷ குமாரனையும் (அடித்துப்) பிசைந்து விட்டு, (இந்த்ரஜித்தின்) அஸ்த்ரத்தாற் கட்டுண்டார். ௭௫.

பிறகு வாநரரிற்சிறந்த வீரரான ஹநுமார், ப்ரஹ்மாவின் வரத்தால் தன்னை (இந்த்ரஜித்தின்) அஸ்த்ரத்தினின்று விடுபட்டவராகவறிந்து, சிறந்த வாயுதங்களையுடையவர்களாகி (முன்னே நிற்கும்) அந்த ராக்ஷஸர்களை (ச்சினங்கொள்ளாமற்) பொறுத்து, மைதிலியாகிய ஸீதையன்றி லங்காபுரியை (எல்லாந்) தஹித்து, ராமருக்கு நன்மையைச்சொல்ல மீளவும் வந்தார். ௭௭.

அளவிடமுடியாத தைர்யமுடைய (அல்லது புத்தியுடைய) அம்மாருதி, * மஹாத்மாவான ராமரை அடைந்து ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து, "(யான்) ஸீதையைக் கண்டேன்" என்றுண்மையை யறிவித்தார். ௭௮.

பிறகு (ராகவனார்,) ஸுக்ரீவருடன் கூடிக் கடற்கரைக்குச் சென்று, ஸூர்யனையொத்த பாணங்களாற் கடலைக்கலக்கலுற்றார். ௭௯.

---

* இங்கு "மஹாத்மாவான" என்பதற்குத் தாத்பர்யம், "ஸீதையாற் பிரிந்தும் மிகுந்த தைர்யமுடையரான" என்று கோவிந்தராஜர் எழுதுகிறார்; "பரமாத்மாவான" என்று மஹேச்வர தீர்த்தர் எழுதுகிறார்.

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌲𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍॥ ௮௦.
𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥ ௮௧.
𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿।
𑌅𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀॥ ௮௨.
𑌤𑌤𑍋 𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑌭𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃॥ ௮௩.
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௮௪.
𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌚 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌮𑍋𑌦 𑌹॥ ௮௫.
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥
𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 * 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍॥ ௮௭.
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌤𑌦𑌾॥ ௮௮.
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌜𑌟𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌽𑌨𑌘𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௮௯.
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌭𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃॥ ௯௦.
𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃॥ ௯௧.
𑌨 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃।
𑌨 𑌵𑌾𑌤𑌜𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾॥
𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾। ௯௨.

---

* 𑌅𑌤𑍍𑌰, 𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑌗𑌤𑌯𑌾 𑌆𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨
𑌸𑌶𑍋𑌵𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍌𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍.

நதிகளுக்குப் பதியாகிய ஸமுத்ரராஜன் தன்னை (ராகவருக்கு) க்காண்பித்தான்;(ரூபங்கொண்டு நேராகவந்தான். அதாவது) (ராகவனுர்,) ஸமுத்ரராஜனது சொற்கேட்டு நலனைக்கொண்டு ஸேதுவைச் செய்வித்தார். அ0.

ராமர் அந்த ஸேதுவிருல் லங்காபுரியை யடைந்து யுத்தத்தில் ராவணனை ஹதஞ்செய்து ஸீதையை யடைந்து, லோகாபவாதத்திற்குப் பயந்து,மிகுந்த வெட்கமடைந்தார். அக.

பிறகு ராமர், ஜனங்களின் ஸபையில் அந்த ஸீதையை (ப்பார்த்து) கடுமொழிகளைச் சொன்னர். பதிவ்ரதையான அந்த ஸீதை (அதை) ப்பொறுக்க முடியாமல் அக்நிப்ரவேசஞ்செய்தாள். அஉ.

பிறகு ராமர், அக்நியின் வாக்யத்தால் ஸீதையைப் பாபமற்றவளாகவறிந்து, தேவர்களெல்லோராலும் பூஜிக்கப்பட்டு, மிகக்களித்து ஒளிபெற்ருர். அங.

மஹாத்மாவாகிய அந்த ராகவனுருடைய வப்பெருஞ் செய்கையால் மூன்று லோகமும் ஜங்கமஸ்தாவரத்துடன் கூடியும்,தேவர்ஷிகணத்தோடு கூடியுங் களித்தது. அச.

ராமர், அப்பொழுது விபீஷணனை லங்கையிலும் ராக்ஷஸேந்த்ரராக வபிஷேகஞ் செய்வித்து, (தாம் நினைத்தபடி) கார்யத்தை முடித்து, வருத்தந் தொலைத்து ஸந்தோஷமடைந்தார். அரு.

ராமர், தேவதைகளிடத்தினின்று வரம்பெற்று, (யுத்தத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கும்) வாநரர்களை எழுப்பி, அன்பர்களாற் சூழப்பட்டு புஷ்பகவிமானமேறி அயோத்யைக்குப் புறப்பட்டார். அசு.

ஸத்யமான பராக்ரமமுடைய ராமர், பரத்வாஜாச்ரமஞ்சென்று, பரதருடைய ஸமீபத்திற்கு ஹநுமானை அனுப்பினர். அஎ.

அப்பொழுது அந்த ராகவனுர், ஸுக்ரீவரோடுகூடிமீளவும் புஷ்பகவிமானமேறி முன்னடந்த கதையைச்சொல்லிக்கொண்டுநந்திக்ராமஞ்சென்ருர். அஅ.

பாபமற்ற ராமர், ப்ராதாக்களோடு கூடி நந்திக்ராமத்தில் ஜடையை விடுத்து, ஸீதையையடைந்து, மறுபடியும் ராஜ்யம்பெற்ருர். அகூ.

(ராகவனுர் அரசாண்டு கொண்டிருக்கையில்) லோகம், மயிர்க்கூச்சக்களித்து, தோஷித்து, போஷித்து, சிறந்ததர்மங்களைச்செய்து, (மனோ) வ்யாதியற்று,(சரீர)வ்யாதியுமற்று,கருப்புப்பயம் நீங்கப்பெற்று இருந்தது. கூ0.

புருஷர்கள், எங்குங் கொஞ்சமேனும் புத்ரமரணத்தைப் பார்க்கப்போகின்றிலர்; ஸ்த்ரீகளும் ஸுமங்கலிகளாய் நித்யம் பதிவ்ரதைகளாகப்போகிருர்கள். கூக.

அந்த ராமராஜ்யத்தில் அக்நியாலுண்டாம் பயமுங் கொஞ்சமேனும் (இருக்கப்போகிறது) இல்லை ; ஜந்துக்கள், ஜலத்தில் மூழ்கப்போகிறதில்லை ; (அதாவது ஜலத்தில் விழுந்து இறக்கப்போகிறதில்லை.) காற்றினுலுண்டாகும் பயமுங் கொஞ்சமேனும் (இருக்கப்போகிறது) இல்லை ; அப்படியே ஜ்வரத்தாலுண்டாகும் பயமும் (இருக்கப்போகிறது) இல்லை ; பசியின் பயமுங் கொஞ்சமேனும் (இருக்கப்போகிறது) இல்லை ; அங்ஙனத்திருடர்களின் பயமும் (இருக்கப்போகிறது) இல்லை. கூஉ.

𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾। ௯௪.
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌶𑌤𑍈𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌃॥
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥ ௯௫.
𑌰𑌾𑌜𑌵𑌂𑌶𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௯௬.
𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௯௭.
𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௯௮.
𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌃।
𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌗𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇॥ ௯௯.

𑌪𑌠𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍃𑌷𑌭𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 *𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌤𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋
𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௦௦.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥ ௧
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍॥ ௨.
𑌸 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃॥ ௩.
𑌸 𑌤𑍁 𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌮𑍍॥ ௪.

---

* 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 = 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃। "𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃.

நகரங்களும் தேசங்களும் தநதாந்யங்களுடன் கூடி, (இருக்கப்போகின்றன ;) எல்லோரும் க்ருதயுகத்திற்போல் ஸந்தோஷமடைந்தவர்களாய் (இருக்கப்போகிறார்கள்.) கூரு.

பெருங்கீர்த்தியுடைய ராகவனார், நூறு அச்வமேதயாகங்களைரும் அப்படியே பஹுஸுவர்ணயாகங்களையுஞ் செய்து ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பதினாயிரங்கோடி கோதாநஞ்செய்து, கணக்கிட முடியாத தநத்தைக்கொடுத்து ப்ரஹ்மலோகம் போகப்போகிறார். கூரு.

ராகவர் இந்தலோகத்தில் ராஜவம்சங்களை நூறு பங்க்திகமாக ஸ்தாபிக்கப்போகின்றார் ; (ப்ரஹ்ம-க்ஷத்ரிய-வைச்ய-சூத்ரர்'' என்னும்) நான்கு வர்ணங்களையும் தத்தந்தர்மத்தில் (இருக்கும்படி) சட்டளையிடப்போகின்றார். கூசு.

ராமர், பதினோராயிரம் வர்ஷம் ராஜ்யபரிபாலநஞ்செய்து, ப்ரஹ்மலோகம் போகப்போகிறார். கூஎ.

பரிசுத்தமாகச்செய்வதும் பாபத்தைப் போக்குவதும் புண்யமும் வேதங்களோடு ஸமாநமும் ஆகிய இந்த ராமசரித்ரத்தைப் படிக்கிறவன் ஸகலபாபங்களினின்றும் விடப்படுகிறான். கூஅ.

வாழ்நாளை வளர்க்கும் "ராமாயணம்" என்னு மிவ்விதிஹாஸத்தைப் படிக்கிற புருஷன் புத்ர பௌத்ரர்களோடு கூடினவனும் கூட்டத்தோடு கூடினவனுமாய், சரீரத்தைவிட்ட பிறகு ஸ்வர்க்கத்திற் பூஜிக்கப்படுகிறான். கூகூ.

ஸ்ரீராமாயணமென்னு மித்திவ்ய ப்ரபந்தத்தை ப்ராஹ்மணன் படித்தால் வாக்கிற் சிறந்தவனாவான் ; (அதாவது சிறந்த பண்டிதனாவான்.) க்ஷத்ரியன் (படித்தால்)(சிறந்த) பூபதியாவான் ; வர்த்தகன் (படித்தால்) வ்யாபாரலாபம் பெறுவான் ; சூத்ரஜநமும் மேன்மையடையும். (௪00)

முதல் ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்.

வாக்ய (விஷய) த்திற் பண்டிதரும் தர்மாத்மாவுமாகிய (வால்மீகி) மஹாமுனிவர், நாரதருடையவவ்வாக்யத்தைக் கேட்டு, சிஷ்யர்களுடன் கூடிப் பூஜித்தார். க.

தேவர்ஷியாகிய வந்நாரதர், அப்பொழுதவ் வால்மீகியினிடத்திற் றக்க பூஜைபெற்று, (போய்வருகிறேனென்று) கேட்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு ஆகாசத்தை நோக்கிச்சென்றார். உ.

அந்நாரதர் தேவலோகத்திற்குப்போய் முஹூர்த்தமாகையில், அப்பொழுதவ்வால்மீகிமுனிவர், கங்கையின் ஸமீபத்தில் (இருக்கும்) தமஸாநதியின் கரைக்கு, (மாத்யாஹ்நிகஞ்செய்ய) ப்போனார். ங.

அவ்வால்மீகி மஹாமுனிவர் தமஸாநதியின் கரைக்குப்போய், தீர்த்தஞ்சேறில்லாமலிருப்பதைக்கண்டு, பக்கத்தில் நிற்கும் சிஷ்யராகிய பரத்வாஜரைப் பார்த்து (மேல்வருமாறு) சொன்னார். ச.

𑌅𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯।
𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾॥ ௫.
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌮𑌮।
𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௬.
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃॥ ௭.
𑌸 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌹 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍॥ ௮.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 * 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍॥ ௯.
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃।
𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌨𑌿𑌲𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃॥ ௧௦.
𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌰𑌾𑌵 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍈॥ ௧௨.
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤॥ ௧௩.
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑍀𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧௪.
† 𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌦𑍇𑌕𑌮𑌵𑌧𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧௫.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃।
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾॥ ௧௬.

---

* 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

† 𑌅𑌤𑍍𑌰 "𑌮𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾 [illegible] [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿.

ஓ பரத்வாஜரே! ஸத்புருஷர்களின் சித்தம்போற்சேறற்றுத்தெளிந்த நீரு ற்று அழகுபொருந்திய இத்தீர்த்தத்தைப் பார்ப்பீராக. ௫.

ஐயா! எனது கமண்டலுவை (க்கீழே) வைத்துவிட்டு மரவுரியைத்தருவீர்; உத்தமமான இத்தமஸாநதியின் தீர்த்தத்திலிழிந்து ஸ்நாநஞ்செய்யப்போகின்றேன். ௬.

ஐம்புலன்களையுமடக்கின பரத்வாஜர், மஹாத்மாவான வால்மீகரிவ்வாறு சொல்கையில், குருவாகிய அவ்வால்மீகிமுனிவருக்கு மரவுரியைத்தந்தார். ௭.

ஜிதேந்த்ரியரான அவ்வால்மீகிமுனிவர், சிஷ்யருடைய கையிலிருந்து மரவுரியை வாங்கிக்கொண்டு, விசாலமானவவ்வநத்திற்கு நார்புறத்திலும் (ஸ்நாநஞ்செய்ய, தக்க துறையைத் தேட) பார்த்துக்கொண்டு திரிந்தார். ௮.

அபாயமற்று, அழகான ஸ்வரமுடையதாகி, அதனருகிற்றிரிந்து கொண்டிருக்கும் க்ரௌஞ்சபக்ஷிகளின் சேர்க்கையை ஆங்கு (வால்மீகி) பகவான் கண்டார். ௯.

பொல்லாவெண்ணமுடையவனாய்ப் பகைக்கிருப்பிடமான (ஒரு) வேடன் அந்த க்ரௌஞ்சபக்ஷிகளின் சேர்க்கையில், புருஷனாகியவொன்றை அவ்வால்மீகிமுனிவர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதையும் லக்ஷ்யஞ்செய்யாமல் அடித்து விட்டான். ௧௦.

சிறந்த இறகுகளையுடையதும் மகிழ்ந்ததும் சிவந்த சிரஸ்ஸோடு கூடினதும் கூடித் திரிவதுமாகியிருந்த பர்த்தாவான வப்பக்ஷியைவிட்டுப்பிரிந்த பார்யையானது, (வேடனால்) அடிக்கப்பட்டு ரக்தம் (வெளியிற்புறப்பட்டு) சூழ்ந்த சரீரமுடையதாகி பூமியிற்புரளுமப்புருஷபக்ஷியைக் கண்டு, கேட்போர்க்கு ஐயோவென்று மனங்கலங்கும்படி அழுதது. ௧௨.

வேடனால் அடிக்கப்பட்ட வப்பக்ஷியைக்கண்டு, தர்மாத்மாவான அவ்வால்மீகி ருஷிக்கு அப்பொழுது தயையுண்டாயிற்று. ௧௩.

பிறகு ப்ராஹ்மணரான அவ்வால்மீகிமுனிவர், க்ரௌஞ்சபக்ஷி அழுவதைக் கண்டு கருணையுள்ளவராகையால், "இது அதர்மம்" என்று (எண்ணி) இவ்வாக்யத்தை வ்யக்தமாகச்சொன்னார். ௧௪.

ஓ வேடனே! க்ரௌஞ்சபக்ஷிகளிரண்டில், காமத்தால் மோஹங்கொண்டவொன்றை நீ அடித்ததனால் நெடுநாள் வாழமாட்டாய்.

(இந்த ச்லோகத்தில் மற்றுமோரர்த்தந் தோன்றியதாம்; அதாவது:—) ஹே ஸ்ரீநிவாஸ (=ஸீதாபதே!) துஷ்டனான ராவணனை தேவரீர் ஸம்ஹரித்ததனால் தேவரீருக்கு மங்களாசாஸநஞ் செய்கிறேன். (என்பது.) ௧௫.

(அப்பக்ஷியைக்) கண்டிவ்வாறு சொல்லுமவ் வால்மீகிமுனிவர், "இப்பக்ஷியைப்பற்றி துஃகத்தால் வருந்தி யானுரைத்ததென்" என்று நெஞ்சத்திற் சிந்தித்தார், ௧௬.

சிந்தயந் ஸ மஹாப்ராஜ்ஞஶ்சகார மதிமாந்மதிம்।
ஶிஷ்யம் சைவாப்ரவீத்வாக்யமிதம் ஸ முநிபுங்கவ:॥

பாதபத்தோऽக்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்வித:।
ஶோகார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ஶ்லோகோ பவது நாந்யதா॥

ஶிஷ்யஸ்து தஸ்ய ப்ருவதோ முநேர்வாக்யமநுத்தமம்।
ப்ரதிஜக்ராஹ ஸம்ஹ்ருஷ்டஸ்தஸ்ய துஷ்டோऽபவத்குரு:॥ ௧௯
ஸோऽபிஷேகம் தத: க்ருத்வா தீர்த்தே தஸ்மிந்யதாவிதி।
தமேவ சிந்தயந்நர்த்தமுபாவர்த்தத வை முநி:॥ ௨௦

பரத்வாஜஸ்தத: ஶிஷ்யோ விநீத: ஶ்ருதவாந்முநே:।
கலஶம் பூர்ணமாதாய ப்ருஷ்டதோऽநுஜகாம ஹ॥ ௨௧

ஸ ப்ரவிஶ்யாஶ்ரமபதம் ஶிஷ்யேண ஸஹ தர்மவித்।
உபவிஷ்ட: கதாஶ்சாந்யாஶ்சகார த்யாநமாஸ்தித:॥ ௨௨
ஆஜகாம ததோ ப்ரஹ்மா லோககர்த்தா ஸ்வயம் ப்ரபு:।
சதுர்முகோ மஹாதேஜா த்ரஷ்டும் தம் முநிபுங்கவம்॥ ௨௩
வால்மீகிரத தம் த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய வாக்யத:।
ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரயதோ பூத்வா தஸ்தௌ பரமவிஸ்மித:॥ ௨௪
பூஜயாமாஸ தம் தேவம் பாத்யார்க்யாஸநவந்தநை:।
ப்ரணம்ய விதிவச்சைநம் ப்ருஷ்ட்வா நாமயமவ்யயம்। ௨௫

அதோபவிஶ்ய பகவாநாஸநே பரமார்ச்சிதே।
வால்மீகயே மஹர்ஷயே ஸந்திதேஶாஸநம் தத:॥
ப்ரஹ்மணா ஸமநுஜ்ஞாத: ஸோऽப்யுபாவிஶதாஸநே। ௨௬½

உபவிஷ்டே ததா தஸ்மிந்ஸாக்ஷால்லோகபிதாமஹே।
தத்கதேநைவ மநஸா வால்மீகிர்த்யாநமாஸ்தித:
பாபாத்மநா க்ருதம் கஷ்டம் வைரக்ரஹணபுத்திநா॥
யஸ்தாத்ருஶம் சாருரவம் க்ரௌஞ்சம் ஹந்யாதகாரணாத்। ௨௭½

சிறந்தவறிவுபெற்று, விசேஷங்களையறிந்தவர்களிற் சிறந்த அவ் வால்மீகி மஹாமுநிவர் (இவ்வாறு) சிந்தித்துக்கொண்டு, சிஷ்யராகிய பரத்வாஜரையும் (பார்த்து), "(இப்பக்ஷிகளைக்கண்டு) சோகாக்ராந்தனாய் யான் சொன்னது, (நான்கு) பாதங்களுடையதும் (நான்கு பாதங்களிலும் ஒன்றுபோல்) ஸமாக்ஷரங்களுடையதும் வீணையில் வாத்யங்களோடு பாடக்கூடியதுமான (ஒரு) ச்லோகமாகவே இருக்கவேண்டும் மற்றப்படியில்லை" என்கிற இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார். கஅ.

(இவ்வாறு)சொல்லும் அவ்வால்மீகிமுநிவருடைய எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்த வாக்யத்தை, சிஷ்யரான பரத்வாஜர் (ஆம் இது ச்லோகந்தானென்று) வாங்கிக்கொள்கையில், குருவான வால்மீகிமுநிவர் அப் பரத்வாஜர் விஷயத்தில் ஸந்தோஷமடைந்தார். கக.

பிறகு அவ் வால்மீகிமுநிவர் (தமஸாநதியின்) தீர்த்தத்தில் சாஸ்த்ரப்படி ஸ்நாநஞ்செய்துவிட்டு, அந்த ("மாநிஷாத—காமமோஹிதம்" என்கிற ச்லோகத்தின்) அர்த்தத்தையே சிந்தித்துக்கொண்டு (ஆச்ரமத்திற்குத்) திரும்பிவந்தார். உ0.

பிறகு, சாஸ்த்ரங்களை நன்றாகக்கேட்ட சிஷ்யரான பரத்வாஜர், (வால்மீகி) முநிவருடைய பூர்ணகலசத்தையெடுத்துக்கொண்டு வணக்கத்துடன் பின்றொடர்ந்து போனார். உக.

தர்மங்களையறிந்த அவ் வால்மீகிமுநிவர், சிஷ்யராகிய பரத்வாஜரோடு கூடி, ஆச்ரமஸ்தாநம் புகுந்து உட்கார்ந்து த்யாநநிஷ்டராய் இதரமான (ஸத்) கதைகளையும் (பாராயணஞ்) செய்தார். உஉ.

பிறகு, மஹா தேஜஸ்ஸைப்பெற்று, ஸ்வயம் ப்ரபுவாகி, லோக (ஸ்ருஷ்டி) கர்த்தாவான சதுர்முகப்ரஹ்மாவானவர் அவ் வால்மீகி மஹாமுநிவனைக் காண வந்தார். உங.

பிறகு வால்மீகி (முநிவர்) அந்த ப்ரஹ்மாவைக் கண்டு மிகவுமாச்சர்யங்கொண்டு துண்ணெனவெழுந்து, (அதிகமாகப் பேசாமல்) வாக்கடக்கத்துடன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு வணங்கி நின்றார். உச.

அந்த (ப்ரஹ்ம)தேவரை ஸேவித்து, பாத்ய - அர்க்ய - ஆஸந - வந்தநங்களால் பூஜித்தார்; இந்த ப்ரஹ்மாவை க்ஷேமஸமாசாரத்தையுங் கேட்டுப் பூஜித்தார். உரு.

பிறகு, பூஜ்யரான ப்ரஹ்மா (வால்மீகியால்) நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்ட ஆஸநத்திலுட்கார்ந்து, பிறகு வால்மீகி மஹர்ஷிக்கு ஆஸநங்கொடுத்தார்; அவ் வால்மீகியும் ப்ரஹ்மாவின் அநுஜ்ஞையினால் ஆஸநத்திலுட்கார்ந்தார். உசு-உ.

லோகங்களுக்கு பிதாமஹராகிய அந்த ப்ரஹ்மா நேரில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்க, அப்பொழுது வால்மீகி (முநிவர்), "பாபாத்மாவாகி த்வேஷங்கொள்ளும் புத்தியுடைய அந்த வேடன் அழகான சப்தமுடைய அப்படிப்பட்ட க்ரௌஞ்சபக்ஷியை நிஷ்காரணமாக அடித்தது க்ரூரமான கார்யம்" என்று (மாநிஷாத) என்னும் அந்த ச்லோகத்தைப்பற்றியே நெஞ்சத்திற் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். உஅ-உ.

𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑍀𑌮𑍁𑌪𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌜𑌗𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ ௨௯.
𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ।
𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ॥
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑌹𑌃 ॥
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌨 𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌗𑌨𑍃𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 । ௩௭.
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌯𑌯𑍌 । ௩௮.
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍃𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௯.
𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 । ௪௦.
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । ௪௧.

வருத்தங்குடிகொண்ட (அவ்) வால்மீகிமுநிவர் (அந்த) பெண் க்ரௌஞ்ச பக்ஷியைப்பற்றி அடிக்கடி வருந்திக்கொண்டே இந்த ச்லோகத்திற்றனே நெஞ்சைச்செலுத்தி மீளவும் ("மாநிஷாத" என்னும்) இந்த ச்லோகத்தை (ப்ரஹ்மாவின்) அருகிற் பாடினர். உகூ.

பிறகு ப்ரஹ்மா சிரித்துக்கொண்டு அவ்வால்மீகிமஹாமுநிவனைப்பார்த்து, "ருஷிகளெல்லோரிலுஞ் சிறந்த ப்ராஹ்மணரான ஓ வால்மீகி முநிவரே! நீர் (க்ரௌஞ்சபக்ஷியைக்கண்டு) சொன்னது ச்லோகந்தான்; இவ்விஷயத்தில் விசாரஞ் செய்யத்தகாது; ("மாநிஷாத" என்னும்) இவ்வாக்கு, நமது ஸங்கல்பத்தாற்றன் உமக்குண்டாயிற்று; (ஆதலால்) ராமசரித்ரத்தை யெல்லாம் நீர் (ஒரு திவ்ய ப்ரபந்தமாகச்) செய்யவேண்டும்; தர்மஸ்வபாவமுடையவரும் சிறந்த குணங்களையுடையவரும் சிறந்த புத்தியுடையவரும் தைர்யசாலியுமாகிய ராமருடைய (திவ்ய) சரித்ரத்தை நீர் நாரதரிடத்தில் கேட்டபடி லோகத்தில் சொல்லும்; மிகுந்த புத்தியுடைய அந்த ராமருடையவும், லக்ஷ்மணருடையவும், ராக்ஷஸர்களுடையவும், விதேஹராஜபுத்ரியாகிய ஸீதையினுடையவும், ரஹஸ்யம் ப்ரகாசம் என்றிருவகைப்பட்ட கதை யெல்லாவற்றையும் நீர் அறியப்போகிறீர்; இந்த காவ்யத்தில் உம்முடைய வாக்கு ஒன்றேனும் பொய்யாக மாட்டாது; (லோகங்களை) பரிசுத்தமாகச் செய்வதும், (நவரஸங்களும் பொருந்தி இருப்பதால் கேட்கக்கேட்க) மனதையுருக்குவதுமான ராமகதையை ச்லோகங்களால் செய்யக்கடவீர்; பூதலத்தில் பர்வதங்களும் நதிகளுமிருக்கிறவரையில் ராமாயணகதை லோகங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கப்போகிறது; நீர் செய்த ராமாயணகதை ப்ரஸித்தமா யிருக்கிறவரையில் எமது அதோலோகங்களிலும் ஊர்த்வலோகங்களிலும் வாஸஞ்செய்யப்போகிறீர்" என்று சொன்ஞர். நஎ.

பகவானகிய ப்ரஹ்மா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அங்கேயே அந்தர்த்தாநஞ் செய்தார்; பிறகு (வால்மீகி)பகவான், சிஷ்யர்களுடன்கூடி ஆச்சர்யமடைந்தார். நஅ.

பிறகு அவ்வால்மீகியின் சிஷ்யர்களெல்லோரும் ("மாநிஷாத" என்னும்) இந்த ச்லோகத்தை மறுபடியும் பாடினர்கள்; அடிக்கடி ஆச்சர்யமடைந்து களித்து, இதென்ன அத்புதமென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டார்கள். நகூ.

(ஒன்றிலுள்ளதுபோல் எல்லாவற்றிலும்) ஸமமான அக்ஷரங்களையுடைய நான்குபாதங்களிருக்குமாறு (வால்மீகி) மஹர்ஷியினல் காநஞ்செய்யப்பட்ட ச்லோகத்தை (அவரது சிஷ்யர்கள்) மறுபடியுஞ்சொன்னதனல் அது ச்லோகமென்று பெயர்பெற்றது. ச0.

(பரம-) ஆத்மத்யாநஞ்செய்யும் வால்மீகிக்கு, "ராமாயணகாவ்யம் முற்றும் இவ்விதமான ச்லோகங்களினல் யான் செய்யவேண்டும்" என்கிற புத்தியுண்டாயிற்று. சக.

உதாரவ்ருத்தார்த்தபதைர்மநோரமை:
ததாஸ்ய ராமஸ்ய சகார கீர்த்திமாந்।
ஸமாக்ஷரை: ச்லோகசதைர்யசஸ்விநோ
யசஸ்கரம் காவ்யமுதாரதீர்முநி:। ௪௰௨.
ததுபகதஸமாஸஸந்தியோகம்
* ஸமமதுரோபநதார்த்தவாக்யபத்தம்।
ரகுவரசரிதம் முநிப்ரணீதம்
தசசிரஸச்ச வதம் நிசாமயத்வம்। ௪௰௩.
இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே த்விதீய: ஸர்க்க:.

அத த்ருதீய: ஸர்க்க:.

ச்ருத்வா வஸ்து ஸமக்ரம் தத்தர்மார்த்தஸஹிதம் ஹிதம்।
வ்யக்தமந்வேஷதே பூயோ யத்வ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத:। ௧.
உபஸ்ப்ருச்யோதகம் ஸம்யங்முநி: ஸ்தித்வா க்ருதாஞ்ஜலி:।
ப்ராசீநாக்ரேஷு தர்ப்பேஷு தர்மேணாந்வேஷதே கதிம்॥ ௨.
ராமலக்ஷ்மணஸீதாபி ராஜ்ஞா தசரதேந ச।
ஸபார்யேண ஸராஷ்ட்ரேண யத்ப்ராப்தம் தத்ர தத்த்வத:॥
ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ கதிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம்।
தத்ஸர்வம் தர்மவீர்யேண யதாவத்ஸம்ப்ரபச்யதி॥ ௪.
ஸ்த்ரீத்ருதீயேந ச ததா யத்ப்ராப்தம் சரதா வநே।
ஸத்யஸந்தேந ராமேண தத்ஸர்வம் சாந்வவேக்ஷிதம்। ௫.
தத: பச்யதி தர்மாத்மா தத்ஸர்வம் யோகமாஸ்தித:।
† பூர்வம் யத்தத்ர நிர்வ்ருத்தம் பாணாவாமலகம் யதா। ௬.

---

* வாக்யஸ்ய ஸமதா நாம பந்தாநாமவிஷமத்வம்। ததுக்தம் தண்டிநா, ஸமம் பந்தேஷ்வவிஷமமிதி.

† "புரா" இதி பாடாந்தரம்.

மஹா புத்தியுடையவரும் மஹா கீர்த்தியுடையவருமான (வால்மீகி) முனிவர் பொங்கும் புகழ்பெற்ற ராமருக்குங் கீர்த்தியை விளக்கும் (ராமாயண மென்னும்) காவ்யத்தை, கம்பீரமான வ்ருத்தங்களும் அர்த்தங்களும் பதங்களும் பொருந்தி, (நான்கு பாதங்களிலும்) ஸமமான அக்ஷரங்களையுடையவைகளாகி, (கேட்போர்களின்) நெஞ்சத்தைக் களிக்கச்செய்பவைகளாகிய அநேகச்லோகங்களினால் செய்தார். சஉ.

சாஸ்த்ரஸம்மதமாயுள்ள ஸமாஸங்கள் ஸந்திகள் பதவ்யுத்பத்திகள் என்னுமிவைகள் பொருந்தினவைகளும், தட்டுத்தடங்கலன்றி ஸுகமாகப் படிக்கக்கூடினவைகளாய் மிகுந்த ரஸமுடையவைகளாய் எளிதில் அறியக்கூடினவைகளான அர்த்தங்களையுடையவைகளாயுள்ள வாக்யங்கள் பொருந்தினவைகளுமாகி யிருக்கும்படி, ரகுக்களிற்சிறந்த (ஸ்ரீ) ராமருடைய (திவ்ய) சரித்ரத்தைப்பற்றியும் ராவணனுடைய (துஷ்ட) சரித்ரத்தைப்பற்றியும் (வால்மீகி) முனிவர் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தத்தை (அதாவது ஸ்ரீராமாயணத்தை)க்கேளுங்கள். சங.

இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

தர்மஸ்வபாவமுடைய வால்மீகிமுனிவர், தர்மத்தோடுகூடின, ஸங்க்ஷேபமாக நாரதர் சொன்ன அக்கதையை யெல்லாங் கேட்டு, சிறந்த புத்தியுடைய அந்த ராகவனுருடைய (திவ்ய) சரித்ரத்தை மறுபடியும் வ்யக்தமாக ஆலோசனை செய்யத்தொடங்கினர். க.

(வால்மீகி) முனிவர், ஆசமநஞ்செய்துவிட்டு, கிழக்கு நுனியாகத் தர்ப்பங்களைச்சேர்த்து அதன்மீது நன்றாக நின்றுகொண்டு (=உட்கார்ந்துகொண்டு.) தர்மத்தினால் (=ப்ரஹ்மாவின்அநுக்ரஹத்தினால்.) கதியை (=ஸ்ரீராமர் முதலானோர்களின் சரித்ரத்தை.) ஆலோசனை செய்யத்தொடங்கினர். உ.

அப்பொழுது, ராமர் லக்ஷ்மணர் ஸீதை தசரத (மஹா) ராஜா அவரது பார்யைகள் தேசங்களிலுள்ளோர் ஆகிய இவர்கள் சிரித்தது பேசினது நடந்தது செய்தது முதலியவெல்லாவற்றையும் தர்மமென்னும் வலிவுகொண்டு, (அதாவது ப்ரஹ்மாவின் வரத்தால்) நடந்தபடி உண்மையாகக் கண்டார். ங.

ஸத்யஸந்தராகிய ராமர், லக்ஷ்மணரோடும் ஸீதையோடுங் கூடி வநத்திலிருக்கும்பொழுது அநுபவித்ததெல்லாவற்றையும் அப்பொழுது (வால்மீகி முனிவர்) கண்டார். ச.

பிறகு தர்மாத்மாவான வால்மீகிமுனிவர் யோகநிஷ்டராகி, அந்த ராமர்முதலியவர்களைப்பற்றி முன் நடந்ததெல்லாவற்றையுங் கையிலங்கு நெல்லிக்கனி யெனக் கண்டார். ரு.

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃॥

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍॥ ௮.

𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾।
𑌰𑌘𑍁𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃॥ ௯.

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௧௦.

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌨𑍇।
𑌜𑌾𑌨𑌕𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍॥ ௧௧.

𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌤𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௧௨.

𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍॥ ௧௩.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍋𑌪𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾॥ ௧௪.

𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ௧௫.

𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌚 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍॥ ௧௬.

𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾॥ ௧௭.

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑌰𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑌸𑍂𑌯𑌾𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍॥ ௧௮.

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍋𑌰𑌭𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌟𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ௧௯.

(ஸ்ரீராகவனுடைய த்யானத்தால்) மிக வொளிபெற்ற அவ் வால்மீகிமுனிவர், தர்மமென்னும் வலிவுகொண்டு (அதாவது ப்ரஹ்மாவின் அநுக்ரஹத்தால்) அந்த ராமசரித்ரத்தையெல்லாம் உள்ளபடி அறிந்து, (சிலவிடங்களில்) அர்த்தம் காமம் என்னும் புருஷார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிப்பதும், தர்மம் மோக்ஷம் என்னும் புருஷார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக ப்ரதிபாதிப்பதும், ஸமுத்ரம்போல் ரத்னங்களால் நிறைந்ததும், அனைவர்க்கும் செவிக்கினிப்பானதும் (அல்லது ஸகல வேதங்களும் நிறைந்திருப்பதால் நெஞ்சத்தைக் கவரச்செய்வதும்) ஆகிய, எல்லோரையுங் களிக்கச்செய்யும் (ஸ்ரீ) ராமருடைய (திவ்ய) சரித்ரத்தை (ப்ரபந்தமாக) ச் செய்யத்தொடங்கினர். அ.

ருஷியாகிய அவ்வால்மீகிபகவான், ரகுகுலத்திலவதரித்த ஸ்ரீராமருடைய சரித்ரத்தை நாரதமஹர்ஷி சொன்னபடி (ஒரு ப்ரபந்தமாகச்) செய்தார். கூ.

(இப் ப்ரபந்தத்திற் சொல்லப்படுங் கதைகளெவைகளென்றால் அவைகளைச் சுருக்கமாகவருளிச்செய்கிறார்:—)

மிகவும் சிறந்ததான ஸ்ரீராமருடைய அவதாரம், (அவரது) வீர்யம், (அவர்) எல்லோர்க்கும் அநுகூலராயிருந்தது, லோகத்திற்கு இஷ்டராயிருந்தது,(அவரது)பொறுமை, (அவர்) எல்லோர்க்கும் சந்த்ரன்போல் ஆநந்தத்தை விளைத்தது, ஸத்யசீலராயிருந்தது, ௧௦.

(அவர்) விச்வாமித்ரரோடு கூடியிருக்கையில் (நடந்த) மற்றுமுள்ள (வி) சித்ரகதைகள், ஜநகராஜன் திருமகளாகிய ஸீதையை விவாஹஞ்செய்துகொண்டது, (ருத்ர) தநுஸ்ஸைப் பிளந்தது, ௧௧.

(ஸ்ரீ) ராமருக்கும் (பரசு) ராமருக்கும் நடந்தவிவாதம், தசரதபுத்ரரான ஸ்ரீராமருடைய (கல்யாண) குணங்கள், ராமருடைய அபிஷேக (யத்ந)ம், கைகேயியின் பொல்லாவொழுக்கம், ௧௨.

அபிஷேகத்தின் விக்நம், ராகவனுக்கு வநவாஸஞ்செய்வித்தது, (தசரத மஹா) ராஜா (ராம) சோகத்தால் அழுதது, பரலோகஞ்சென்றது, ௧௩.

ஜநங்கள் வருந்தினது, (ஸ்ரீராமர்)ஜநங்களைவிட்டது, வேடர்களுக்குராஜாவான குஹரோடு ஸம்பாஷணஞ்செய்தது, ஸாரதியாகிய ஸுமந்த்ரர் திரும்பிவிட்டது, ௧௪.

கங்கையைத் தாண்டினது, பரத்வாஜரைக் கண்டது, பரத்வாஜருடைய அநுஜ்ஞையினல் சித்ரகூடத்தைக்கண்டது (= அடைந்தது.) ௧௫.

(அங்கு) பர்ணசாலைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தது, பரதர்வந்தது, ராமனைப் ப்ரார்த்தித்தது, பிதாவுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்தது, ௧௬.

(பரதர்,) (ராம) பாதுகைகளுக்கு முதலில் அபிஷேகஞ்செய்தது, நந்திக்ராமத்திற் குடியிருந்தது, (ராமர்) தண்டகாரண்யஞ் சென்றது, விராதவதஞ் செய்தது, ௧௭.

சரபங்கரைக்கண்டது, ஸுதீக்ஷ்ணரோடு ஸந்தித்தது (அதாவது கண்டு பேசினது.) (ஸீதை) அநஸூயையோடு கூடவுட்கார்ந்தது, (ஸீதைக்கு அவள்) சந்தநங்கொடுத்தது, ௧௮.

அகஸ்த்யனைக் கண்டது, ஜடாயுஸ்ஸோடு சேர்ந்தது, பஞ்சவடிக்குப்போனது, சூர்ப்பணகியைக் கண்டது, ௧௯.

ஶூர்ப்பணக்யாஶ்ச விரூபகரணம் ததா ।
வதம் கரத்ரிஶிரஸோருத்தாநம் ராவணஸ்ய ச ॥ ௨௦.
மாரீசஸ்ய வதம் சைவ வைதேஹ்யா ஹரணம் ததா ।
ராகவஸ்ய விலாபம் ச க்ருத்ரராஜ நிபர்ஹணம் ॥ ௨௧.
கபந்ததர்ஶநம் சாபி பம்பாயாஶ்சாபி தர்ஶநம் ।
ஶபர்யா தர்ஶநம் சைவ ஹநூமத்தர்ஶநம் ததா ॥ ௨௨.
ருஶ்யமூகஸ்ய கமநம் ஸுக்ரீவேண ஸமாகமம் ।
ப்ரத்யயோத்பாதநம் ஸக்யம் வாலிஸுக்ரீவ விக்ரஹம் ॥ ௨௩.
வாலிப்ரமதநம் சைவ ஸுக்ரீவப்ரதிபாதநம் ।
தாராவிலாபம் ஸமயம் வர்ஷராத்ரநிவாஸநம் ॥ ௨௪

கோபம் ராகவஸிம்ஹஸ்ய பலாநாமுபஸங்க்ரஹம் ।
திஶ: ப்ரஸ்தாபநம் சைவ ப்ருதிவ்யாஶ்ச நிவேதநம் ॥ ௨௫.
அங்குலீயகதாநம் ச ருக்ஷஸ்ய பிலதர்ஶநம் ।
ப்ராயோபவேஶநம் சாபி ஸம்பாதேஶ்சாபி தர்ஶநம் ॥ ௨௬.
பர்வதாரோஹணம் சாபி ஸாகரஸ்ய ச லங்கநம் ।
ஸமுத்ரவசநாச்சைவ மைநாகஸ்ய ச தர்ஶநம் ॥ ௨௭.
ஸிம்ஹிகாயாஶ்ச நிதநம் லங்காமலயதர்ஶநம் ।
ராத்ரௌ லங்காப்ரவேஶம் ச ஏகஸ்யாபி விசிந்தநம் ॥ ௨௮.
தர்ஶநம் ராவணஸ்யாபி புஷ்பகஸ்ய ச தர்ஶநம் ।
ஆபாநபூமிகமநமவரோதஸ்ய தர்ஶநம் ॥ ௨௯.
அஶோகவநிகாயாநம் ஸீதாயாஶ்சாபி தர்ஶநம் ।
அபிஜ்ஞாநப்ரதாநம் ச ராவணஸ்ய ச தர்ஶநம் ॥ ௩௦.
ராக்ஷஸீதர்ஜநம் சைவ த்ரிஜடாஸ்வப்நதர்ஶநம் ।
மணிப்ரதாநம் ஸீதாயா வ்ருக்ஷபங்கம் ததைவ ச ॥ ௩௧.
ராக்ஷஸீவித்ரவம் சைவ கிங்கராணாம் நிபர்ஹணம் ।
க்ரஹணம் வாயுஸூநோஶ்ச லங்காதாஹாபிகர்ஜநம் ॥ ௩௨.
ப்ரதிப்லவநமேவாத மதூநாம் ஹரணம் ததா ।
ராகவாஶ்வாஸநம் சாபி மணிநிர்யாதநம் ததா ॥ ௩௩.

சூர்ப்பணகியோடு ஸம்வாதஞ் செய்தது, (அவளை) விகாரரூபமுடையவளாகச் செய்தது, கரன் த்ரிசிரஸ் என்னுமிவர்களை வதஞ்செய்தது, ராவணன் (கோபங்கொண்டு) கிளம்பிவிட்டது, ௨0.

மாரீசனை வதஞ்செய்தது, வைதேஹியை (=ஸீதையை) அபஹரித்தது, ராகவனார் அழுதது, (ராவணன்) ஜடாயுஸ்ஸைக் கொன்றது, ௨௧.

கபந்தனைக் கண்டது, பம்பாநதியைக் கண்டது, சபரியைக்கண்டது, ஹநுமானைக் கண்டது, ௨௨.

ருச்யமூக பர்வதம்போனது, ஸுக்ரீவரோடு சேர்ந்தது, (அவருக்கு) நம்பிக்கையுண்டாக்கினது, ஸ்நேஹஞ்செய்துகொண்டது, வாலியோடு ஸுக்ரீவர் யுத்தஞ் செய்தது, ௨௩.

வாலியை வதஞ்செய்தது, ஸுக்ரீவருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்தது, தாரை அழுதது, (ஸீதையைத்தேடுவதைப்பற்றி ஸுக்ரீவரோடு ராமர்) ஸங்கேதஞ்செய்தது, வர்ஷகால ராத்ரிகளில் (ராமர் ருச்யமூகபர்வதத்தில்) வாஸஞ்செய்து கொண்டிருந்தது, ௨௪.

ரகுகுலத்திற் பிறந்தவர்களிற் சிறந்தவரான ஸ்ரீராமர் (ஸுக்ரீவரிடத்தில்) கோபங்கொண்டது, (ஸீதையைத்தேடவேண்டி ஸுக்ரீவர்) படைகளைக் கும்பற்கூட்டினது, (அப்படைகளை) திக்குக்களிற்புறப்படச்செய்தது, (ஸுக்ரீவர், வாநரர்களுக்கு (அந்தந்த) பூமி (நிலை) யைத் தெரிவித்தது, ௨௫.

(ராகவனார் ஹநுமாரிடத்தில்) திருவாழியைக் கொடுத்தது, (வாநரர்கள்) ஸ்வயம்ப்ரபையின் குஹையுட்புகுந்தது, ப்ராயோபவேசஞ்செய்தது, ஸம்பாதியைக் கண்டது, ௨௬.

(ஹநுமார் மஹேந்த்ர) பர்வதத்தின்மீதேறினது, ஸமுத்ரத்தைத் தாண்டினது, ஸமுத்ர ராஜன் வாக்யத்தால் மைநாக பர்வதத்தைக் கண்டது, ௨௭.

ஸிம்ஹிகையைக் கொன்றது, லங்கையின் (பக்கத்திலிருக்கும்) மலய பர்வதத்தைக் கண்டது, ராத்ரியில் லங்கையில் ப்ரவேசித்தது, (அங்கு) ஒருவராய்ச் சிந்தித்தது, ௨௮.

ராவணனைக் கண்டது, புஷ்பக விமாநத்தைக் கண்டது, (ஸீதையைத் தேடவேண்டி) மத்யசாலைக்குப் போனது, அந்தஃபுரத்தைக்கண்டது, ௨௯.

அசோகவநத்திற்குப்போனது, ஸீதையைக் கண்டது, அடையாளத்தைக் கொடுத்தது, ராவணனைக் கண்டது, ௩0.

ராக்ஷஸிகள் மிரட்டினது, த்ரிஜடை ஸ்வப்நங்கண்டது, ஸீதை (ஹநுமாரிடத்தில் சூடா) மணியைக் கொடுத்தது, (ஹநுமார்) வ்ருக்ஷங்களை முறித்தது, ௩௧.

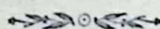
ராக்ஷஸிகள் ஓடினது, கிங்கரர்களைக் கொன்றது, ஹநுமார் கட்டுண்டது, (அவர்) லங்கையைக் கொளுத்தி ஸிம்ஹநாதம் பண்ணினது, ௩௨.

மறுபடியும் (ஸமுத்ரத்தை) தாண்டினது, மதுவநத்தை அழித்தது, ராகவனாருக்குத் தேறுதற் சொன்னது, (அவரிடத்தில்) சூடாமணியைக் கொடுத்தது, ௩௩.

𑌸𑌂𑌗𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌲𑌸𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௪.

𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌨𑌾𑌦𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ॥ ௩௫.
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌰𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍇 ।
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௬.
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௭.
[𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍]
𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑍇 ।
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ॥ ௩௮.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 *𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧.
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨.
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ௩.
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑌵𑍌 ॥ ௪.

* "𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

(ராகவனுர்) ஸமுத்ரராஜனுேடு ஸந்தித்தது, நலன்மூலமாக ஸேதுவைக் கட்டுவித்தது, (அதுவழியாக) ஸமுத்ரத்ஸைத்தாண்டினது, ராத்திரியில் லங்கையை முற்றுகையிட்டது, ௩௭.

விபீஷணரோடு சேர்ந்தது, (ராவணுதிகளை) வதஞ்செய்ய உபாயத்தை (அவர் மூலமாக)த் தெரிந்துகொண்டது, கும்பகர்ணனை வதஞ்செய்தது, இந்த்ரஜித்தை வதஞ் செய்தது, ௩௮.

ராவணனை விநாசம்பண்ணினது, சத்ருவின் பட்டணத்தில் (அதாவது லங்கையில்) ஸீதையை (ராகவனுர்) அடைந்தது, வீபீஷணருக்கு(ப்பட்ட-) அபிஷேகஞ்செய்தது, புஷ்பக விமானத்தைக் கண்டது, ௩௯.

அயோத்யைக்கு(த்திரும்பி)ப்போனது, பரதரோடுகூடினது, ராமருக்கு (ப்பட்ட-) அபிஷேக-உத்ஸவம் நடந்தது, (பட்டாபிஷேகத்திற்குவந்த) ஸகல ஸைந்யங்களையும் (அவரவர்கள் இஷ்டப்படி போய்வரலாமென்று) விட்டு விட்டது, ௩௭.

[ராமர் தமது ராஜ்யத்தை நன்ருய்ப் பரிபாலநஞ்செய்தது, விதேஹரா ஜன் திருமகளாகிய ஸீதையை (அவர்) விட்டுவிட்டது,] என்னு மிவைகளாகிய ஸ்ரீராமசரித்ரத்தை வால்மீகிமுநிவர் அருளிச் செய்தார். (என்று.)

பூஜ்யராகிய வால்மீகிருஷியானவர் பூமியில் இனி நடக்கப்போகிற ராம சரித்ரத்தை உத்தரகாண்டத்தில் (அருளிச்)செய்தார். ௩௮.

மூன்றுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்க்கம்.

ருஷியாகிய வால்மீகிபகவான், ராமர் ராஜ்யபரிபாலநம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கையில், அத்யத்புதமான பதங்களையுடையதும் நிறைந்த அர்த்தங்களை யுடையதுமான (ஸ்ரீராம) சரித்ரத்தையெல்லாம் (ஒரு திவ்யப்ரபந்தமாக அரு ளிச்) செய்தார். க.

(வால்மீகி) ருஷியானவர், (இதில்) இருபத்திநாலாயிரம் ச்லோகங்களை யும் ஐந்நூறு ஸர்க்கங்களையும் ஆறு காண்டங்களையும் (ஏழாவதான) உத்தர காண்டத்தையுஞ் சொன்னுர். உ.

விசேஷங்களை யறிந்தவர்களிற் சிறந்தவராய் வல்லவராயுள்ள வால்மீகி முநிவர் அதை, (=ஸ்ரீராமாயணமென்னுந் திவ்யப்ரபந்தத்தை.) ராமாபிஷேகத் திற்குப்பின் வரப்போகிற கதைகளோடும் ஸ்ரீராமர் அச்வமேதத்திற்குப் பின் வரப்போகிற கதைகளோடுங்கூட செய்துவிட்டு, இதை யார் வெளியிடுவார்க ளென்று சிந்தித்தார். ௩.

(பரம-) ஆத்ம த்யாநஞ்செய்யும் அவ்வால்மீகி மஹர்ஷி (இவ்வாறு) சிந்தி த்துக்கொண்டிருக்கையில், முநிவேஷந்தரித்த குசலவர்கள் (இதை அடியோ ங்களுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று அவரது) பாதங்களைப் பிடித்தார்கள் (அதாவது தெண்டனிட்டார்கள்). ௪.

कुशीलवौ तु धर्मज्ञौ राजपुत्रौ यशस्विनौ।
भ्रातरौ स्वरसम्पन्नौ ददर्शाश्रमवासिनौ। ௫.
स तु मेधाविनौ दृष्ट्वा वेदेषु परिनिष्ठितौ।
वेदोपबृंहणार्थाय तावग्राहयत प्रभुः। ௬.
काव्यं रामायणं कृत्स्नं सीतायाश्चरितं महत्।
पौलस्त्यवधमित्येवं चकार चरितव्रतः। ௭.
*पाठ्ये गेये च मधुरं प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम्।
+जातिभिः सप्तभिर्युक्तं तन्त्रीलयसमन्वितम्।
रसैः शृङ्गारकरुणहास्यवीरभयानकैः।
रौद्रादिभिश्च संयुक्तं काव्यमेतदगायताम्। ௯.
तौ तु गान्धर्वतत्त्वज्ञौ स्थानमूर्च्छनकोविदौ।
भ्रातरौ स्वरसम्पन्नौ गन्धर्वाविव रूपिणौ।
रूपलक्षणसम्पन्नौ मधुरस्वरभाषिणौ।
बिम्बादिवोद्धृतौ बिम्बौ रामदेहात्तथापरौ। ௧௧.
तौ राजपुत्रौ कार्त्स्न्येन धर्म्यमाख्यानमुत्तमम्।
वाचो विधेयं तत्सर्वं कृत्वा काव्यमनिन्दितौ।
ऋषीणां च द्विजातीनां साधूनां च समागमे।
यथोपदेशं तत्त्वज्ञौ जगतुस्तौ समाहितौ।
महात्मानौ महाभागौ सर्वलक्षणलक्षितौ। ௧௩ உ.
तौ कदाचित्समेतानामृषीणां भावितात्मनाम्।
आसीनानां समीपस्थाविदं काव्यमगायताम्। ௧௪ உ.
तच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे बाष्पपर्याकुलेक्षणाः।
साधु साध्विति तावूचुः परं विस्मयमागताः। ௧௫ உ.

---

*पाठ्यं नाम प्रसिद्धसंस्कृतोच्चारणविशेषः। तदुक्तं भरतेन। "षडलङ्कारसंयुक्तं कलाकालसमन्वितम्। यत्पाठ्ये नाटकादौ तत्पाठ्यमभिधीयते" इति.

+जातयः शुद्धविकृतषड्जग्रामादयः स्वरभेदविशेषाः। तासां प्रयोजकाः षड्जादिभिः सप्तजातिभिर्युक्तम्। तदुक्तं निर्णये। शुद्धाः सप्तजातयः सप्तविकृतादिना.

தர்மங்களை யறிந்தவர்களாகி, ராஜபுத்ரர்களாகி, பெருங்கீர்த்தியுடைய வர்களாகி, நல்ல சாரீரமுடையவர்களாகி, (தமது) ஆச்ரமத்தில் வஸிக்கும் ப்ராதாக்களாகிய குசலவர்களைக்கண்டார். ௫.

ஸமர்த்தரான வால்மீகிமுனிவர், கேட்ட விஷயங்களை மறவாமல் தரிப்ப தில் விசேஷபுத்தியுடையவர்களும் வேதங்களில் நல்ல நிஷ்டையுடையவர்களு மான அந்த குசலவர்களை, வேதார்த்தங்களைவெளியிடவேண்டி (சிஷ்யர்களாக) க்ரஹித்தார். ௬.

ஸீதையின் சரித்ரத்தையெல்லாம் ப்ரதிபாதிக்கும் ராமாயணமென்னும் மஹாகாவ்யத்தை ராவணவதகாவ்யமென்றே செய்தார். (என்றால் "இத்திவ்ய ப்ரபந்தத்திற்கு ராவணவதகாவ்யமென்று பெயர்மாத்ரம் அமைக்கப்பட்டது; இது விசேஷமாய்ப் ப்ரதிபாதிக்கும் விஷயமோ ஸீதையின்ஸமஸ்த திவ்யசரித் த்ரத்தைப்பற்றினது" என்று தாத்பர்யம்.) ௭.

படிப்பதற்கும் பாடுவதற்கும் இனியதான இக்காவ்யத்தை, த்ருத-மத்ய-விலம்பிதங்களென்னும் காலங்களோடு கூடினதும், (ஸ-ரி-க-ம-ப-த-நி என் னும்) ஸப்தஸ்வரங்களோடு கூடினதும், வீணை தாளம் என்னும் இவைகளோடு கூடினதும், ச்ருங்கார-காருண்ய-ஹாஸ்ய-வீர-பயானக - ரௌத்ராதிகளான ரஸங்களோடு கூடினதுமாகி யிருக்குமாறு (குசலவர்கள்) பாடினார்கள். ௯.

ப்ராதாக்களாகிய அந்தகுசலவர்களோ ஸங்கீதசாஸ்த்ரத்தின்தத்த்வங்களை யுணர்ந்தவர்கள் ; வீணைமுதலான வாத்யங்கள், மந்த்ர - மத்ய - தாரங்களென் னும் ஸ்வரங்களின் உத்பத்திஸ்த்தானம் ஆகிய இவைகளையறிந்தவர்கள் ; (அல் லது ஷட்ஜம் முதலான ஸகல ஸ்வரங்களும் நிறைந்திருக்கும்படியான ஸ்த்தா நங்களை யறிவதில் பண்டிதர்கள்;) நல்ல சாரீரமுடையவர்கள் ; கந்தர்வர்போல் மிகுந்த அழகுள்ளவர்கள்; நாடகலக்ஷணங்களை நன்றாக அறிந்தவர்கள் ; மதுர மான ஸ்வரத்தோடு பேசும் ஸ்வபாவமுடையவர்கள் ; ராமருடைய தேஹமென் னும் பிம்பத்தினின்று எடுத்த சிறந்த ப்ரதிபிம்பங்களைப் போன்றவர்கள். ௧௧.

கொண்டாடத்தக்கவர்களும், தத்த்வங்களையுணர்ந்தவர்களும், மஹாத்மாக் களும், மஹாபாக்யமுள்ளவர்களும், ஸகல லக்ஷணங்களோடுங்கூடினவர்களும், ராஜபுத்ரர்களுமான வத்தகைய வக்குசலவர்கள், தர்மங்களோடு கூடினதான அவ்வுத்தமகாவ்யத்தையெல்லாம் (வால்மீகிமுனிவர்) உபதேசித்தபடி வாய்ப்பாட மாகச் செய்துகொண்டு, ருஷிகளுடையவும், ப்ராஹ்மணர்களுடையவும், ஸாதுக்களுடையவும் ஸபையில் ஊக்கத்துடன் பாடினார்கள். ௧௩-௪.

ஒருக்கால் (பரம-) ஆத்மத்யானஞ்செய்து உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் ருஷிகளின் ஸமீபத்தில் நின்றுகொண்டு அக்குசலவர்கள் இக்காவ்யத்தைப்பாடி னார்கள். ௧௫-௪.

அதைக்கேட்டு முனிவரெல்லோருங் கண்ணில் (ஆநந்த) பாஷ்பந்ததும்பி பரமாச்சர்யமடைந்து, "நல்லது நல்லது (பலேபலே)" என்று அந்த குசலவர் களைச் சொல்லினார்கள். ௧௬-௪.

𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌗𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑌵𑍌 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥
𑌚𑌿𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 । ௧௭.
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾 । ௧௮.
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌤𑍌 𑌤𑌪𑌃𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌤𑌰𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௧௯.
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌦𑌦𑍌 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
[𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍀𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥
𑌔𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌬𑍃𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌪𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌥𑌾𑌪𑌰𑌃 ।
𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥] ௨௦.
𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌗𑍀𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍀𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍌 ।
𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌾𑌯𑌕𑍌 ॥
𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 । ௨௩.
𑌸𑍍𑌵𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌚𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌸 𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑌵𑍌 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 । ௨௪.
𑌆𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸 𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥
𑌉𑌪𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌵𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍋𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌾𑌯𑌿𑌨𑍌 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍 । ௨௭.

புகழத்தக்கவர்களான (அந்த) குசலவர்கள் (அவ்வாறு) கானஞ்செய்கையில் அம்முனிவரெல்லோரும் மனங்களித்து, "பாட்டின் இனிமையோ அத்புதமாயிருக்கின்றது; ச்லோகங்களின் இனிமையோ அதைவிட அத்புதமாயிருக்கின்றது; இது பஹுகாலத்திற்குமுன் நடந்திருந்தும் ப்ரத்யக்ஷம்போல் தோற்றுகிறது" என்று கொண்டாடினார்கள். ௧௭.

அக்குசலவரிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து, நல்ல அபிநயம்பிடித்து, ஸ்வரங்களெல்லாம் நிறைந்திருக்கும்வண்ணம் இனியராகத்துடன் பாடினார்கள். ௧௮.

பெருந்தவம்புரிந்த மஹாத்மாக்களான ருஷிகளினால் இவ்வாறு புகழப்பெற்ற வத்தகைய வக்குசலவர்கள் மிக்க நல்ல ராகத்துடன் பாடினார்கள். ௧௯.

(அதைக்கேட்டு) ஒரு முனிவர்களித்து அவர்களுக்குக் கலசத்தைக் கொடுத்தார்; பெரும்புகழ்ப்பெற்ற ஒரு முனிவர் காட்சிகொண்டு அவர்களுக்கு மரவுரியை யீந்தார்;

[மற்றொருவர் க்ருஷ்ணாஜிநத்தைத் தந்தார்; வேறொரு மஹாமுனிவர் முஞ்சியைக் கொடுத்தார்; ஒருவர் கமண்டலுவைக் கொடுத்தார்; மற்றொருவர் யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கொடுத்தார்; மற்றொருவர் அத்திப்பலகையினாற் செய்யப்பட்ட (தமது) ஆஸநத்தைக் கொடுத்தார்; மற்றொருவர் ஜபமாலையைக் கொடுத்தார்; மற்றுமுள்ள மஹர்ஷிகளும் அந்த ஸமயத்தில் ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்.] ௨௦.

(வால்மீகி)முனிவரால் செய்யப்பட்டதும், கவிகளுக்குப்பெரிய ஆதாரமும், புகழும்படி பாடி க்ரமமாக முடிக்கப்பட்டதும், ஆயுளைத்தருவதும், புஷ்டியைத்தருவதும், எல்லோர்க்குங் கேட்க இனிப்பானதும், (அல்லது எல்லா வேதங்களும் நிறைந்திருப்பதால் உள்ளத்தை யுருகச்செய்வதும்,) ஆச்சர்யகரமுமான இப்படிப்பட்ட இந்த இதிஹாஸத்தை, ஸகல கீதங்களிலும் பண்டிதர்களாய்க் கொண்டாடத்தக்கவர்களான வக்குசலவர்கள் வீதிகள் ராஜமார்க்கங்கள் எங்கும் பாடிக்கொண்டிருக்கையில், பரதருக்கண்ணுவாகிய ஸ்ரீராமர் அந்த யாகசாலையிலிருந்து கண்டார். ௨௩.

சத்ருக்களைக்கொல்லும் அந்த ராமரானவர், பூஜிக்கத்தக்கவர்களும் (ஒருவர்க்கொருவர்) ப்ராதாக்களுமான (அந்த) குசலவர்களைத் தமது மாளிகைக்கு அழைத்துவந்து பூஜித்தார். ௨௪.

சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்யும் அந்த ராமப்ரபுவானவர் ஸ்வர்ணமயமான திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருந்தவரும், மந்த்ரிகளாலும் ப்ராதாக்களாலும் சூழப்பட்டவருமாகி, மிகுந்த அழகுடைய அக்குசலவரிருவரையும் பார்த்து, "தேவர்களது வொளியை நிகர்த்த வொளியுற்ற இக்குசலவர்கள் பாடும் இவ்விதிஹாஸத்தைக் கேளுங்கள்" என்று சத்ருக்நரையும் பரதரையுஞ் சொல்லி, நன்றாகப்பாடும் அந்தகுசலவர்களை(ப்பாடும்படி) நியமித்தார். ௨௭.

𑌤𑍌 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌤𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌲𑌯𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ௨௮

𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌗𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌭𑍌 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿। ௨௯

𑌇𑌮𑍌 𑌮𑍁𑌨𑍀 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌
𑌕𑍁𑌶𑍀𑌲𑌵𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌।
𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤। ௩௦

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌚𑌃𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍌
𑌅𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾।
𑌸 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃
𑌬𑍁𑌭𑍂𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹। ௩௧

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍। ௧
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌖𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍। ௨
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 *𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍॥ ௩
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑍂𑌯𑌯𑌾॥ ௪
𑌕𑍋𑌸𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑌯𑍂𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௫

---

* "𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

அவர்களும், மதுரமாயும், ராகத்தோடு கூடினதாயும், புகழத்தக்க நீர்க்கமான ஆலாபநம் பொருந்தினதாயும், வீணாலயங்களோடு கூடினதாயும், மிகவும் ஸ்பஷ்டமாக விளங்கும் அர்த்தங்கள் பொருந்தினதாயு மிருக்குமாறு பாடினார்கள். ௨அ௰.

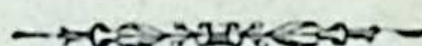
அந்த பாட்டானது ஜநங்களின் ஸபையில் எல்லோருடைய உடலையும் உள்ளத்தையும் ஹ்ருதயத்தையுங் களிக்கச்செய்து, செவிக்கு மிக்க ஸுகமாக விளங்கிற்று. ௨கூ௰.

"இக்குசலவர்கள் முநிவேஷந் தரித்தவர்களாயிருந்தும் ராஜலக்ஷணங்களோடு கூடியிருக்கிறார்கள்; பெருந்தவமுடையவர்கள்; (இவர்கள் பாடும்) அந்த பாட்டானது எனக்கும் நன்மைதான்; மஹாநுபாவ விஷயமான (இந்த) சரித்ரத்தைக்கேளுங்கள்" (என்று ஸபையிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து ஸ்ரீராமர் சொன்னார்). ௩௦௰.

பிறகு அக்குசலவர்கள் ராமர் சொல்லினால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாகி, (ஸங்கீத சாஸ்த்ரத்தின்) வழியின் ஏற்பாடு பொருந்துமாறு பாடினார்கள்; (ஸிம்ஹாஸநத்திலிருந்த) அந்த ராமரும் (அந்தகாநஸுகத்தை எல்லோரோடும்சேர்ந்து) அநுபவிக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு மெள்ள ஸபைக்கு வந்துவிட்டார். ௩க௰.

நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம்.

வெற்றி கொண்டு விளங்கும் எவ்வரசர்கட்கு (மநு) ப்ரஜாபதிமுதற்கொண்டு, எல்லோர்க்கும் முன்னதாய் இப்பூமி முழுதும் (தங்களதாய்) இருந்ததோ. க.

எவர் (திக்விஜயஞ்செய்யப்) போகையில் அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகள் நாற்புறத்திலுஞ் சூழ்ந்துகொண்டனரோ, (ஸாகரமென்று தமது பெயரினால் விளங்கும்) ஸமுத்ரமானது எவரால் வெட்டுவிக்கப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட ஸகரசக்ரவர்த்தி எவ்வரசர்களின் நடுவில் ஜநித்தனரோ, உ.

மஹாத்மாக்களான அப்படிப்பட்ட ராஜாக்களின் வம்சத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீராமர் விஷயத்தைப்பற்றினது, ராமாயணமென்று ப்ரஸித்தமாய் விளங்குமிச்சிறந்த இதிஹாஸம். ௩.

தர்மம் காமம் அர்த்தம் என்னும் புருஷார்த்தங்களோடுகூடிய வத்தகைய விவ்விதிஹாஸத்தையெல்லாம் ஒன்றுகூடவிடாமல் முதலிலிருந்து இருக்கும்படி செய்யப்போகிறேன்; (அதாவது வெளியிடப்போகிறேன்.) பொறாமையின்றி (எல்லோரும்) கேட்கவேண்டும். ௪.

ஜநங்கள் களித்து நிறைந்து, தநதாந்யங்கள் நிரம்பியதாயுள்ள கோஸலமென்னும் (ஒரு) பெரிய தேசம் ஸரயூநதிதீரத்தில் இருக்கின்றது. ரு.

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌗𑌰𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 ।
𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌯𑌤𑌾 𑌦𑌶 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍀 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌾 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌜𑌲𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ ௮.

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 । ௯.

𑌕𑌪𑌾𑌟𑌤𑍋𑌰𑌣𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌵𑌤𑍀𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 । ௰.

𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌸𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍀𑌮𑌤𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌶𑌤𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍 । ௧௧.

𑌵𑌧𑍂𑌨𑌾𑌟𑌕𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌮𑍍 । ௧௨.

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌜𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌖𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । ௧௩.

𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௧௪.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍈 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌾𑌗𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ ௧௫.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌨𑌾𑌰𑍀𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌗𑍃𑌹𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௬.

𑌗𑍃𑌹𑌗𑌾𑌢𑌾𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑌸𑍋𑌦𑌕𑌾𑌮𑍍 । ௧௭.

அத்தேசத்தில், லோகப்ரஸித்தமாய், மாநவர்களுக்குப் ப்ரபுவாகிய மநுவினால் மனதினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாய், பன்னிரண்டுயோஜனைநீளமுள்ளதாய், மூன்றுயோஜனை அகலமுள்ளதாய், மிகுந்த செல்வமுடையதாய், ராஜா இருப்பதற்கு ப்ரதாநபட்டணமாய், அழகாகப் பிரிக்கப்பட்டு விசாலமாயுள்ள வழிகளையுடையதாய், அழகாகப் பிரிக்கப்பட்ட விசாலமான ராஜமார்க்கங்களால் ஒளிபெற்றதாய், நித்யமும் ஜலந்தெளித்து புஷ்பங்கள்நிறைந்து அழகியதாயுள்ள அயோத்யையென்னும் நகரம் இருந்தது. அ.

அந்நகரத்தில், தேசங்களைச் செழிக்கச்செய்வோர்களில் தலைவராயுள்ள (அதாவது சக்ரவர்த்தியாயுள்ள) தசரதரென்னும் அரசர், தேவேந்த்ரன் ஸ்வர்க்கத்தில் (வாஸஞ்செய்வது)போல் வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். கூ.

சிறந்த கதவுகளையுந் தோரணங்களையுமுடையதாய், அழகாகப் பிரிக்கப்பட்ட நெடுக்கடைத்தெருக்களை யுடையதாய், சிறந்தவைகளான எல்லா யந்த்ரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையதாய், எல்லாசில்பிகளோடுங் கூடினதாய், ௧௦.

ஸூதர் மாகதர் என்னுங் கட்டியஞ்சொல்வோர்களால்நிறைந்ததாய், செல்வம்நிறைந்ததாய், (அல்லது ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிவஸிக்குமிடமாய்) ஒப்பற்ற வொளிபெற்றதாய், (கோட்டைகளில்) மிக்கவுயரமாகக்கட்டப்பட்ட மேல்மெத்தைகளின்மீது பறக்குங்கொடிகளை யுடையதாய், அநேக ஆயிரம்பீரங்கிகளால் நிறைந்ததாய், ௧௧.

ஸ்த்ரீகளுக்கு நர்த்தநங் கற்பிக்கும் நட்டுவர்களின் கூட்டங்களோடு கூடினதாய், உத்யாநவநங்கள் மாந்தோட்டங்கள் என்னுமிவைகளோடுகூடினதாய், மிக்க பெரியதாய், சுற்றிலும் ப்ராகாரம் போடப்பட்டதாய், ௧௨.

விசாலமும் ஆழமுமான அகழிகளையுடையதாய், இதரர்களால் வருந்தியும் ஆக்ரமிக்கக் கூடாததாய், குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் கோக்களாலும் ஒட்டகங்களாலும் கழுதைகளாலும் நிறைந்ததாய், ௧௩.

கப்பங்கொடுத்து ஸந்திபண்ணிக்கொண்டு ராஜ்யத்தை மீட்டுக்கொள்வதற்காக வந்திருக்கும் அரசர்களின் கூட்டங்களாற் சூழப்பெற்றதாய், (வ்யாபாரத்திற்காக) நாநாதேசங்களினின்று வந்து குடியிருக்கும் வர்த்தகர்களால் விளங்குவதாய், ௧௪.

ரத்நங்களாலிழைக்கப்பட்ட ராஜக்ருஹங்களாலும் (அல்லது தேவாலயங்களாலும்) (ராஜாக்கள் விளையாடுவதற்காகவேற்படுத்தின சிறிய) மலைகளாலும் ப்ரகாசிப்பதாய், இந்த்ரனுடைய அமராவதிபட்டணத்தைப்போல் மெத்தைகளின்மீது குவிந்துசெல்லுங் கூரைகளிட்டமைக்கப்பட்டிருக்குங் க்ருஹங்களால் நிறைந்ததாய், ௧௫.

நாநாவிதமாய், தங்கப்பூசுபூசப்பெற்றதாய், உத்தமஸ்த்ரீகளின் கூட்டங்களோடு கூடினதாய், ஸகல ரத்நங்களாலும் நிறைந்ததாய், விமாநம்போன்ற க்ருஹங்களால் அழகியதாய், ௧௬.

வீடுகள் நெருங்கினதாய், விகாரமான முடுக்குத்தெருக்களில்லாததாய், ஸமமானபூமியில் நிர்மிக்கப்பட்டதாய், சம்பா அரிசிகள் நிரம்பினதாய், கன்னல்கொம்பின் ரஸத்தை நிகர்த்த தீர்த்தங்களையுடையதாய். ௧௭.

𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌣𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌧𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿।
𑌸𑍁𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௧௯
𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌲𑌘𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍇।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌬𑌲𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 *𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑍈𑌃।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑍈𑌃।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌰𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍈𑌃॥ ௨௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾 †𑌮𑌤𑌿𑌰𑌥𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌶𑍀।
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌧𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋𑌪𑌮𑌃।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌞𑍍𑌜𑌗𑌦𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍॥ ௪

---

* 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 = “𑌏𑌕𑍋 [illegible] 𑌯𑍋𑌧𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃, 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, [illegible].

† 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌥𑌃 = 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 [illegible] 𑌰𑌥𑍀 𑌨𑌰𑌃.

பேரி-ம்ருதங்க-வீணு-பணவவாத்யங்களால் கண கணவென முழங்கப்பெற்றதாய், பூமியில் எல்லா நகரங்களுக்கும் மிகவுஞ் சிறந்ததாய், ஸ்வர்க்கத்தில் தவம்புரிந்து பெற்ற ஸித்தர்களது விமாநம்போல் அழகாய்க்கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளையுடையதாய், உத்தமபுருஷர்களால் சூழப்பட்டதாய் விளங்கும் அவ்வயோத்யாபுரியில் "தசரதரென்னும் அரசர்வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்" (என்று ஒன்பதாவது ச்லோகத்தோடு சேர்த்து படிக்கவும்.) ௧௧.

அஸ்த்ரவித்யைகளைக் கற்ற வல்லவர்களாகிய எவ்வரசர்களானவர்கள் ஸஹாயமில்லாத ஜநத்தையும் முன்னோர் பின்னோரில்லாத ஜநத்தையும் மறைவிலிருக்குஞ் ஜநத்தையும் ஓடுகிற ஜநத்தையும் பாணங்களால் அடிக்கமாட்டார்களோ; எவ்வரசர்கள், வநத்தில் மதித்துக்கூச்சலிட்டுக்கொண்டு திரியும் ஸிம்ஹம் புலி பன்றி என்னுமிவைகளை தீக்ஷ்ணமான ஆயுதங்களைக்கொண்டும் படைகளைக் கொண்டும் (தமது) புஜபலத்தைக் கொண்டும் அடிக்குந்தன்மையுடையவர்களோ, போர்தனிற்றமக்கும் தம்மவர்க்கும் யாதொரு தீங்கும் வாராதுகாத்து வெற்றிபெற்ற வத்தகைய பலவரசர்களாலெங்கும்நிறைந்ததும், ஆஹிதாக்நிகளாய்க் குணவான்களாய் வேதங்களினுடையவும் ஷடங்கங்களினுடையவும் கரைகண்டவர்களாய் பஹுதாநஞ்செய்பவர்களாய் ஸத்யத்தில் விருப்பங்கொண்டவர்களாய் மஹாத்மாக்களாய் மஹர்ஷிகளுக்கொப்பானவர்களாயுள்ள (க்ருஹஸ்தர்களான) ப்ராஹ்மணோத்தமர்களாலும் கேவலருஷிகளாலுஞ் சூழப்பெற்றதுமான அவ்வயோத்யாபுரியில் தசரதரென்னும் அரசர் வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். ௨௩.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஆருவது ஸர்க்கம்.

வேதங்களையறிந்தவரும், ஸகல ஸாமக்ரிகளுமுடையவரும், தீர்க்காலோசனையுள்ளவரும், மிகுந்தபராக்ரமமுடையவரும், நாடுநகரங்களிலுள்ளவர்களெல்லோர்க்கும் இஷ்டமானவரும்; இக்ஷ்வாகுவம்சத்து அரசர்களுக்குள் * அதிரதரும், சாஸ்த்ரப்படி யாகஞ்செய்தவரும், தர்மங்களில் அதிக பற்றுள்ளவரும், எல்லோரையும் ஸ்வாதீநமாகச் செய்தவரும், மஹர்ஷிகளுக்கொப்பானவரும், ராஜர்ஷியும், மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தமானவரும், அளவற்ற படைகளையுடையவரும், பகைவரை வென்றவரும், சிறந்த நண்பர்களையுடையவரும், ஐம்புலங்களையும் அடக்கினவரும், தநங்களாலும் இதரஸாமக்ரிகளாலும் இந்த்ரனையும் குபேரனையும் நிகர்த்தவருமான தசரதவரசர், உலகத்தை நன்ருய்க்காத்து மிகவொளிபெற்ற மநுப்ரஜாபதிபோல், அவ்வயோத்யாபுரியில் வாஸஞ் செய்துகொண்டு ஜநத்தை ரக்ஷித்துவந்தார். ௪.

---

* "அதிரதர்" என்ருல், தமக்கும் தமது படைகளுக்கும் யாதொரு தீங்கும் வராது போர்புரியும் பலவீரரோடு ஒருவராய்ப் போர்புரிந்து வெற்றிபெறுமின்றவர்.

𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾।
𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵𑌾𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀। ௫.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃॥ ௬.

𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌚𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇।
𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍀 𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌗𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍। ௭.

𑌕𑌾𑌮𑍀 𑌵𑌾 𑌨 *𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃। ௮.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌃।
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌮𑌲𑌾𑌃। ௯.

𑌨𑌾𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀 𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍀 𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇। ௧௦.

𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌙𑍍𑌗𑌦𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌧𑍃𑌕𑍍।
𑌨𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍। ௧௧.

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃।
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃॥ ௧௨.

𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃।
𑌦𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇। ௧௩.

𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌕𑍋 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌸𑍂𑌯𑌕𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾। ௧௪.

𑌨𑌾𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑌃।
𑌨 𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨। ௧௫.

---

* 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 = 𑌪𑌰𑌪𑍀𑌡𑍋𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍। 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍃𑌣𑍍𑌣𑌃.

ஸத்யஸந்தராய், (தர்ம - அர்த்த - காமங்களென்னும்) முப்புருஷார்த்தங்ளை அநுஷ்டிக்கும் அத்தசரதவாசர், இந்த்ரன் அமராவதியை(க்காத்து வருவது)போல் அவ்வயோத்யாபுரியைக் காத்துவந்தார். ௫.

அவ்வுத்தமபுரியில் புருஷர்கள் தங்கள்தங்களுக்குரிய தநங்களைக்கொண்டு த்ருப்தியடைந்து (அதனாலேயே) லோபமற்றவர்களாய்க் களித்துத் தர்மபுத்தியுடையவர்களாகி அநேகசாஸ்த்ரங்களைக்கேட்டு ஸத்யவாதிகளாயிருந்தார்கள். ௬.

உத்தமமான அவ்வயோத்யாபுரியில் குடும்பியாயிருப்பவனொருவனாவது, பயன் கைகூடாதவனும், கோக்கள் அச்வங்கள் தநம் தாந்யம் என்னுமிவைகளில்லாதவனும், பொக்கசங்குறைந்தவனுமாயிருக்கவில்லை. ௭.

அயோத்யாபுரியில், காமியாயிருக்கும் புருஷனாவது, † கதர்யனாயிருக்கும் புருஷனாவது, பாபியாயிருக்கும் புருஷனாவது ஓரிடத்தேனும் காணப்படமாட்டான்; வித்வானாயிராத புருஷனுங்கிடையாது; நாஸ்திகனாயிருக்கும் புருஷனும் கிடையாது. ௮.

எல்லாபுருஷர்களும் எல்லாஸ்த்ரீகளும் பிறக்கும்பொழுதே நல்லஸ்வபாவம் நல்ல நடவடிக்கைகளோடு கூடினவர்களாய், (அதனாலேயே எப்பொழுதும்) தர்மசீலர்களாய், நன்ருக சாஸ்த்ரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாய், மாசற்ற நெஞ்சம்பெற்ற மஹர்ஷிகளை நிகர்த்திருந்தார்கள். ௯.

(அங்கு) குண்டலந்தரியாதவனுமில்லை; கிரீடந்தரியாதவனுமில்லை; மாலை தரியாதவனுமில்லை; அல்பஸுகமுடையவனுமில்லை; அசுத்தனாயிருப்பவனுமில்லை; தேஹத்தில் (சந்தநம் முதலிய) பூசு பூசிக்கொள்ளாதவனுமில்லை; நல்ல வாஸனைத் தரியாதவனுமில்லை; ௧0.

பஞ்சபக்ஷ்யாபரமாந்நம் புஜியாதவனுங் காணப்படமாட்டான்; தாநஞ்செய்யாதவனுங் காணப்படமாட்டான்; தோள்வளை ஹாரம் என்னுமிவைகளைத் தரியாதவனுங் காணப்படமாட்டான்; ௧௧.

அயோத்யையில் ஒருவனாவது அக்நிஹோத்ரஞ் செய்யாமலிருக்கவில்லை; சாஸ்த்ரப்படி யாகஞ்செய்யாமலிருக்கவில்லை; அல்பபுத்தியுடையவனாயிருக்கவில்லை; திருடனாயிருக்கவில்லை; பரமாதர்களைப்புணர்ந்து ப்ரஜைகளையுண்டுபண்ணி ஜாதிகளை கலக்கச் செய்பவனாயிருக்கவில்லை; ௧௨.

ப்ராஹ்மணர்கள் எப்பொழுதும் தங்கள் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு, ஜிதேந்த்ரியர்களாகி, தாநம் அத்த்யயநம் என்னுமிவைகளைச்செய்யும் ஸ்வபாவமுடையவர்களாகி, தாநம் வாங்குவதில் கூச்சங்கொண்டவர்களாகி இருந்தார்கள்; ௧௩.

ஒருவனாவது நாஸ்திகனாயிருக்கவில்லை; பொய் பேசுபவனாயிருக்கவில்லை; அநேக சாஸ்த்ரங்களைக் கேளாதவனாயிருக்கவில்லை; பொருமையுடையவனாயிருக்கவில்லை; சக்தியற்றவனாயிருக்கவில்லை; படியாதவனாயிருக்கவில்லை; ௧௪.

இவ்வயோத்யையில் ஒருவனாவது ஷடங்கங்களையறியாதவனாயில்லை; வ்ரதஞ்செய்யாதவனாயில்லை; பஹுதாநஞ் செய்யாதவனாயில்லை; இரப்பவனாயில்லை; உள்ளங்குலைந்தவனாயில்லை; நோயினால் துன்பப்பட்டவனாயில்லை; ௧௫.

---

† "கதர்யன்" என்ருல், தன்னையும் தனது தர்மகார்யங்களையும் புத்ர-காலத்ரங்களையும் தாய் தந்தையர்களையும் உடன் பிறந்தோர்களையும் பேராசைகொண்டு வருத்துகின்றவன்.

𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 । ௧௬.
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 । ௧௭.
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । ௧௯.
𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 । ௨௦.
𑌯𑍋𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍇𑌶𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 । ௨௧.
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌲𑍀𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌵𑌨𑌾𑌯𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌨𑌦𑍀𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ ௨௨.
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌰𑌤𑌿𑌬𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑍈𑌃 ।
𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍈𑌃 । ௨௪.
𑌭𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍃𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍃𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌮𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌗𑍈𑌰𑌚𑌲𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃 । ௨௫½.
𑌸𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌞𑍍𑌜𑌗𑌦𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 । ௨௬½.
𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌶𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 । ௨௭½.

𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌗𑌲𑌾𑌂
𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂
𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 । ௨௮½.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

அயோத்யையில் ஒரு புருஷனையாவது ஸ்த்ரீயையாவது செல்வமில்லாமலும் அழகில்லாமலும் ராஜபக்தியில்லாமலுங் காணுவது அரிது; ௧௬.

ப்ராஹ்மண - க்ஷத்ரிய - வைச்ய - சூத்ரரென்னும் நான்குவர்ணஸ்தர்களும் தேவதைகளையும் அதிதிகளையும் அர்ச்சித்து நன்றியறிந்து தானஞ்செய்து வீரர்களாய்ப் பராக்ரமத்தோடு கூடியிருந்தார்கள்; ௧௭.

(அந்த) உத்தமபுரியில் புருஷர்கள் ஸ்த்ரீகள் எல்லோரும் ஆயுள் நிறைந்து, தர்மத்தையும் ஸத்யத்தையுந் தவருது புத்ரபௌத்ரர்களோடு கூடியிருந்தார்கள்; ௧௮.

க்ஷத்ரியர்கள் ப்ராஹ்மணர்கள்சொற்படி நடந்தார்கள்; வைச்யர்கள் க்ஷத்ரியர் சொற்படி நடந்தார்கள்; சூத்ரர்கள் தமது தர்மந்தவருது (மேல்) மூன்று வர்ணங்களுக்கும் உபசாரஞ் செய்துவந்தார்கள். ௧௯.

இக்ஷ்வாகுவம்சத்திலுதித்த வத்தசரத ப்ரபுவானவர் அவ்வயோத்யா புரியை, மநுஜேந்த்ரராகிய மநுப்ரஜாபதி முன் ரக்ஷித்துவந்ததுபோல் வெகு அழகாய் ரக்ஷித்துவந்தார். ௨0.

(அவ்வயோத்யாபுரியானது,) அஸ்த்ரவித்யைகளை யெல்லாமுணர்ந்து, மிக்க பராக்ரமம்பெற்று, அக்நியைநிகர்த்து, குஹைகளிலிருக்கும் ஸிம்ஹங்களை யொத்து அழகாய் விளங்கும் படைகளால் நிறைந்தது. ௨௧.

காம்போஜம் பாஹ்லீகம் வநாயு ஸிந்து என்னுமித்தேசங்களிலுண்டாய், இந்த்ரனது குதிரைபோலுத்தமமாய்ச் சிறந்தகுதிரைகளாலும் நிறைந்தது. ௨௨.

மதித்து விந்த்யபர்வதத்திலுண்டானவைகளும், மதத்துடன்கூடி ஹிமவத் பர்வதத்திலுண்டானவைகளும், மஹாபலமுடையவைகளும், ஐராவதம் மஹா பத்மம் அஞ்சநம் வாமநம் என்னுந் திக்கஜங்களின் குலத்திலுண்டானவைகளு மாய்ப் பர்வதத்தையொத்து விளங்கும் யானைகளாலும் நிறைந்தது. ௨௩.

பத்ரம் மந்த்ரம் ம்ருகம் பத்ரமந்த்ரம்ருகம் பத்ரமந்த்ரம் பத்ரம்ருகம் ம்ருக மந்த்ரம் என்னுஞ் ஜாதிகளிலுண்டாய், எப்பொழுதும் மதித்து, பர்வதத்தை யொத்து விளங்கும் யானைகளாலும் நிறைந்தது அவ்வயோத்யாபுரி. ௨௫.

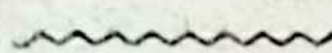
ஜகத்பரிபாலநம் பண்ணிக்கொண்டு தசரதவரசரிருந்த அவ்வயோத்யா புரியானது வெளியிலும் இரண்டு யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது; அதற்கு, சத்ருக்கள்உள்ளேபுகுந்து யுத்தஞ்செய்ய முடியாமலிருப்பதால் அயோத்யை யென்னும் பெயர் உண்மையாய் விளங்குகிறது. ௨௬.

சந்த்ரன் நக்ஷத்ரங்களை யெல்லாம் அடக்கி விளங்குவதுபோல் அத்தசரத வரசர், சத்ருக்களையெல்லாம் அடக்கி மிக வொளிபெற்று அவ்வயோத்யா புரியைப் பாதுகாத்துவந்தார். ௨௭.

த்ருடமான் தோரணவாயில் உழற் நடிகளையுடையதாய், விசித்ரமான க்ருஹங்களால் ஜ்வலிப்பதாய், அநேக ஆயிரம் (உத்தம) புருஷர்களால் நிறைந்ததாய், உண்மையான பெயர்பெற்று விளங்கும் அவ்வயோத்யாபுரியைத் தசரதவரசர், தேவேந்த்ரனை நிகர்த்துப் பாதுகாத்து வந்தார். ௨௮.

ஆறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃। ௧.
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃।
𑌶𑍁𑌚𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃। ௨.
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍। ௩.
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌭𑌿𑌮𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 ௩½.
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾
𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌤𑍇𑌜𑌃-𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾-𑌯𑌶𑌃-𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃। ௬.
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌰𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃। ௬½.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍। ௭½.
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿। ௮½.
𑌕𑍋𑌶𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇॥
𑌅𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌦𑍂𑌷𑌕𑌮𑍍। ௯½.
𑌵𑍀𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍। ௧௦½.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍॥
𑌸𑍁𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍। ௧௧½.

ஏழாவது ஸர்க்கம்.

இக்ஷ்வாகுவம்சத்திலுதித்த மஹாத்மாவான தசரதரது மந்த்ரிகள், ஆலோசனைகளை நன்றாய் அறிந்தவர்களும், பிறர்களுடைய அபிப்ராயங்களை நன்றாய் அறிந்தவர்களும், எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்வதில் விருப்பங் கொண்டவர்களும், நல்ல குணங்களோடு கூடினவர்களுமாகி யிருந்தார்கள். க.

வல்லவரானதசரதருக்கு, பெரும்புகழ் பெற்றவர்களாய், பரிசுத்தர்களாய், எப்பொழுதும் மன்னவரது வுள்ளமறிந்து மன்னவர் கார்யங்களைச் செய்வதில் விருப்பங்கொண்டவர்களாயுள்ள மந்த்ரிகள் எண்மர் இருந்தனர். உ.

அவர்களின் பெயர்கள் :— "த்ருஷ்டி, ஜயந்தர், விஜயர், ஸித்தார்த்தர், அர்த்தஸாதகர், அசோகர், மந்த்ரபாலர், ஸுமந்த்ரர்" என்பனவாம் ௩.

தசரதருக்கு, வஸிஷ்டர் வாமதேவர் என்னும் பெயருடைய இரண்டு சிறந்த ருஷிகள் ப்ரதான புரோஹிதர்களாயிருந்தார்கள். ௪-ரு.

வித்யையினால் விநயமுள்ளவர்களும், (தகாச்செய்கைகளில்) கூச்சமுள்ளவர்களும், சமர்த்தர்களும், ஜிதேந்த்ரியர்களும், செல்வம் நிறைந்தவர்களும், நல்லதைர்யமுள்ளவர்களும், சாஸ்த்ரங்களை யறிந்தவர்களும், நிலை நிற்கும் பராக்ரமமுடையவர்களும், பெரும்புகழ் பெற்றவர்களும், ஊக்கமுள்ளவர்களும், சொன்ன சொற்றவறாது செய்யவல்லவர்களும், நல்ல அழகு பொறுமை புகழ் என்னுமிவைகளை யுடையவர்களும், எப்பொழுதும் புன்னகையே அழகாய்ப் பேசுகின்றவர்களுமான இன்னுஞ் சில மந்த்ரிகளுமிருந்தார்கள். சு.

(அவர்கள்) கோபத்தினாலாவது, காமத்தினாலாவது, கார்யம் கைகூடுவதைப்பற்றியாவது பொய்ப்பேச்சு பேசார். சுஉ.

அவர்களுக்குத் தங்களைப்பற்றியாவது இதரர்களைப்பற்றியாவது நடந்து போனது நடந்துகொண்டிருக்கிறது நடக்கப்போகிறது என்னும் இந்த ஸமாசாரங்களில் ஒன்றாவது சாரர்கள் மூலமாகத்தெரியாததில்லை. எஉ.

அவர்கள், வ்யவஹாரங்களில் வெகு ஸமர்த்தர்கள்; ஸ்நேஹஞ் செய்யும் விஷயத்தைப்பற்றி ராஜாவினால் நன்றாய்ப்பரீக்ஷித்து யேற்படுத்தப்பட்டவர்கள்; குற்றவாளிகள் புத்த்ரர்களாயிருந்தாலும் காலவசத்தினால் வந்த தண்டனையை நன்றாய்ச்செய்தே விடுவார்கள்; அஉ

பொக்கசங்களைச் சேர்ப்பதிலும் படைகளைச் சேர்ப்பதிலும் ஊக்கங் கொண்டவர்கள்; பகையாயிருக்கும் புருஷனைக்கூட குற்றமன்றி வருத்த மாட்டார்கள்; கூஉ.

நல்ல வீரர்கள்; எப்பொழுதும் உத்ஸாஹமுள்ளவர்கள்; நீதி நூற்றவறாது நடப்பவர்கள்; தேசங்களிலுள்ள பெரியோர்களைக்காக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்கள்; ௧0உ.

அவர்கள் அந்தணர்களையும் அரசர்களையும் வருத்தாது, (குற்றமுற்ற) புருஷனது பலாபலமறிந்து தண்டனைகளை அழகாய் உக்ரமாய்ச்செய்து பொக்கசத்தை நன்றாய் நிரப்பினார்கள். ககஉ.

𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍। ௧௨½.
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍। ௧௫½.
𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌵𑍇𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑌿𑌨𑌃॥
𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾।
𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥
𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 *𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁।
𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃॥ ௧௭.
𑌈𑌦𑍃𑌶𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃।
𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍॥ ௧௮.
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌃।
𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍। ௨௦.
𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌹𑌤𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌃॥ ௨௧.
𑌸 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾। ௨௧½.

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃
𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃॥
𑌸 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌕𑌃॥ ௨௨½.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

---

* "𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

(அம்மந்த்ரிகள்) எல்லோரும் பரிசுத்தர்களாய் ஒரேபுத்திகொண்டு ராஜ்யதந்த்ரம் நடத்திவருகையில் பட்டணம் தேசம் என்னுமிவ்விடங்களிலோ ரிடத்திலாவது பொய்ப் பேசுகிறவனிருக்கவில்லை. கூஉ.

அம்மந்த்ரிகள் (ராஜரோடுகூடி) அரசு புரியுங்காலத்தில் ஒருவனாவது துஷ்டனைப் பரமாதரிடத்து விருப்பங்கொண்டிருக்கவில்லை; அச்சிறந்த பட்டணம் தேசம் எல்லாம் நல்ல அடக்கத்துடன் கூடியிருந்தது. கசு.

அம்மந்த்ரிகளெல்லோரும் நல்ல வாஸனையுடையவர்கள்; நல்ல அலங்கார முடையவர்கள்; நல்ல ஸ்வபாவமுடையவர்கள்; மன்னவருக்கு நன்மையைச் செய்வதைப்பற்றி நீதியென்னுங் கண்கொண்டு விழித்திருப்பவர்கள்; பெரியோரிடத்தில் குணத்தை மாத்ரம் க்ரஹிப்பவர்கள்; பராக்ரமத்தில் ப்ரஸித்த மானவர்கள்; த்ரிகால ஜ்ஞாநமுள்ளவர்களாயிருந்ததனால் இதரதேசங்களிலுங் கூட எங்கும் ப்ரஸித்தமானவர்கள்; ஸந்தி, யுத்தம் என்னுமிவைகளின் தத்வங்களை யுணர்ந்தவர்கள்; பிறக்கும்பொழுதே செல்வத்தோடு கூடின வர்கள்; ரஹஸ்யங்களை வெளியிடாது மறைத்துவைக்க வல்லவர்கள்; ஸூக்ஷ்மமான புத்திகளில் வல்லவர்கள்; நீதிநூல்களின் விசேஷங்களை யுணர்ந்தவர்கள்; எப்பொழுதும் நன்மையையே யுரைப்பவர்கள். கஎ.

இத்தகையகுணங்களுற்ற மந்த்ரிகள் பெற்று, பாவங்களற்றுப் பார்தனைப் பாதுகாத்து வந்தார் தசரதமன்னவர். கஅ.

அத்தசரதமன்னவர், ஒற்றரைக்கொண்டெல்லாவற்றையுங் கண் முன்னிருப்பது போலறிந்து, ஜனங்களைத்தர்மங்கொண்டு களிப்பித்து, அதர்மம் நீக்கி, கொடையாளியாய், சொன்ன சொற்றவறாது ஜனங்களைப்பாது காத்து, மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தராய் அவ்வயோத்யாபுரியில் வாஸஞ்செய்து கொண்டு இப்பூமியைப்பாது காத்துவந்தார். உ௦.

தமக்கு அதிகமாயிருப்பவனையாவது, ஸமாநமாயிருப்பவனையாவது (அத்தசரதர்) ஸந்திக்கவில்லை; பராக்ரமங்கொண்டு பகைவரை வென்று பல நண்பர்களையுடையவராகி யிருந்தார். உக.

ஸ்வர்க்கத்தை தேவேந்த்ரன் ஆள்வதுபோல் அம்மன்னவர், பூமியை ஆண்டுவந்தார். உகஉ.

அத்தசரதமன்னவர், தமது வுள்ளமறிந்து தம்மிடமன்பு கூர்ந்து நல்ல ஆலோசனை யுரைப்பதிலிழிந்து அறிவுடையோர்களாகி சமத்தர்களான மந்த்ரிகளாற் சூழப்பெற்று, தேஜோமயமான கிரணங்களோடு கூடிவுதித்த ஞாயிறெனவொளி பெற்றார். உஉ.

ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌂𑌶𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ௧.
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌯𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨.
𑌸 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪.
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌮𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௬.
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌮𑌮 𑌲𑌾𑌲𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 ॥
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௯.
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । ௧௦.
𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 *𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ॥
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾 ॥ ௧௨
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௧௩.

---

* “𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

எட்டாவது ஸர்க்கம்.

இவ்விதமான ப்ரபாவமுடையவரும் தர்மங்களை யறிந்தவரும் மஹாத்மாவுமான அத்தசரதர் தமக்குப்புத்ரருண்டாகவேண்டி தவஞ்செய்தும், வம்சத்தை (வ்ருத்தி) செய்யும் புத்ரர் உண்டாகவில்லை. க.

மஹாத்மாவான அந்தத்தசரதர் இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், "புத்ரருண்டாகவேண்டி யான் ஏன் அச்வமேதயாகஞ் செய்யலாகாது" என்கிற புத்தியுண்டாயிற்று. உ.

புத்திமானாய் தர்மாத்மாவாயுள்ள அத்தசரதமன்னவர் " யாகஞ்செய்யவேண்டும்" என்று, நிறைந்த புத்தியுடைய (தமது) மந்த்ரிகளோடு கூடி புத்தியில் நிச்சயித்துக்கொண்டு, பிறகு மந்த்ரிகளிற் றலைவராகிய ஸுமந்த்ரரை (ப்பார்த்து), "எனது அந்தகுருக்களெல்லோரையும் அழைத்துவாரும்" என்னுமிவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார். ௩.

பின்பு ஸுமந்த்ரரானவர் க்ஷணமே சீக்ரமாகப்போய், வேதங்களின் கரை கண்டவர்களான ஸுயஜ்ஞர் வாமதேவர் ஜாபாலி காச்யபர் புரோஹிதரான வஸிஷ்டர் மற்றுமுள்ள ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள் ஆகிய அவர்களெல்லோரையுங் கூட்டங்கூட்டி அழைத்து வந்தார். ௬.

தர்மாத்மாவான தசரதமன்னவர் அப்பொழுது அவர்களைப் பூஜித்து (அவர்களைப்பார்த்து), "புத்ரநிமித்தமாக மிகவும் வருந்துகின்றமையால் எனக்கு ஸுகமேயில்லை; அதைப்பற்றி அச்வமேதயாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று எனக்கு புத்தியுண்டாயிருக்கின்றது; ஆதலால் யான் சாஸ்த்ரப்படி யாகஞ் செய்யவிருப்பங்கொண்டிருக்கின்றேன்; யான் எப்படிசெய்தால் இஷ்டத்தைப் பெறலாம்; இது விஷயத்தில் யுக்தி சொல்லவேண்டும்" என்கிற தர்ம-அர்த்தங்களோடு கூடிய இவ்வாக்யத்தை மதுரமாய் விளக்கமாய்ச்சொற்றார். ௯.

பின்பு மன்னவரது முகத்திலிருந்து வந்த அம்மொழியை வஸிஷ்டர் முதலிய வந்தணர்களனைவரும் கௌரவித்தனர். க0.

அந்த ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் பரமப்ரீதியுடையவர்களாய்த் தசரதரைப்பார்த்து, "யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளைச்சேரும்; (யாக) குதிரையைவிட்டுவிடும்; புத்ர நிமித்தமாக இந்த தர்மபுத்தி உமக்குண்டானதால், எல்லா விதத்தாலும் இஷ்டமான புத்ரர்களைப்பெறப் போகின்றீர்" என்றுமிவ்வாக்யத்தை அழகாய்ச் சொற்றனர். கஉ.

அநந்தரம் (அனைவரையும்) அன்பு கூரச்செய்யும் அம்மன்னவர் அவ்வந்தணர்களின் மொழிகேட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டார்; அம்மகிழ்ச்சியினால் கண்களை விழித்துப்பார்த்து மந்த்ரிகளையும் நோக்கி சொன்னதாவது :— கந.

ஸஜ்ஞாநாஸ்ஸத்ரியந்த்ராம் தே3 மாத்ருணாம் வசநாதி3ஹ।
ஸம்ப்ராபிஷ்டிகாஸ்வாஸ்வ: ஸோபாத்4யாயோ விசக்ஷணா:॥ ௧௪.
ஸர்வஶ்ரோத்ரியவரா தீ3க்ஷா யஜ்ஞஸம்ப்ரஸ்தி2தாஸ்ததா2।
பா4ர்யாஸ்த்ரீவரிஷ்டா2நாம் யதா2கல்பம் யதா2விதி4॥ ௧௫.
பா4க்3யம் ப்ராப்தம் ச யஜ்ஞ: ஸம்பூர்ணாபி தே3ஶிகா।
நாவராயோ ஸமேதாம்ஷ்டா யத்ருஷ்டிர் க்ருதவாந்தமதே॥ ௧௬.
வித்3ரும் ஹி த்3ருமயந்தி உக்த விதாம்ஸோ ப்3ராஹ்மணாக்ஷரா:।
நிஸ்தவஸ்ய ச யஜ்ஞஸ்ய ஸத்3ய: க்ருதா விநஶ்யதி॥ ௧௭.
அத்4யாயாவிபிவரூபம் தே3 க்ருதமஹேஷு ஸமாவ்ருதே।
தயாஸ்யாநம் க்ரியதாம் ஸர்வத்ர காநநேஷ்வபி॥ ௧௮.
தமேதி வாக்3ரூபவந்தே3ஷு தீ3க்ஷணே ப்3ரதவ்யபுஜயந்।
வாஸ்துவேத்3ரஸ்ய தஸ்யாக்3யம் யதா2ஜ்ஞப்தம் நிரூத்ய தே।। ௧௯.
தயா விஜாமேஷு யாஜ்ஞா வஸ்துயந்தா ந்ருமேதாதி3:।
ஸந்தாஜ்ஞாதாஸ்தஸ்ஸர்வ ப3ந்நாஜ்ஞாமாத்3யா மதந்॥ ௨0.
விஸர்ஜயிஷா தாஸ்வப்ராப்தஸ்வாந்தி3வ்ரூவித்।
ஜேஷ்ட்ராவஷிஷ்டா உயம் யதா2வக்த்ரு தமாவ்ருதாந்॥
[காவத்ரூபம் ச ஸர்வத்ர ஸர்வத்ர காநநேஷ்வபி] ௨௧.
ஜத்ருக்ஷா ந்ருபஸாஷ்டுஜ்ஜம் ஸஹிவாந்தமவஜ்ஜிதாந்।
விஸர்ஜயிஷா ஸ்வம் வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ மஹாத்4ருதி:॥ ௨௨.
ததஸ்ஸ மஹா தாஸி வதிந்த்ரோமேத்ரா ஸமுத்3யதப்ரியா:।
உவாச தீக்ஷ்ணம் விஸ்த யதிக்ஷ்ய உதம் ஸந்தகாரணாத்॥ ௨௩.
தாஸாம் தேநாதிகாலேந வவ்ருதே4ந ஸம்வ்ருதாஸி।
ஶாஶ்வதாந்ருபரோஹந்த வஷாநீவ ஹிமாத்யயே॥ ௨௪.

இதி ஸ்ரீராமாயணே பா3லகாண்டே3 ஷஷ்ட2: ஸர்க3:.

“என்று குருக்களின் சொற்படி சாக்குகளைச் சேருங்கள்; சமர்த்தர்கள் காக்க, உபாத்தியாயர்கள்கூட, (யாகஞ்செய்யவேண்டி) அச்வத்தை விடுங்கள்; கச.

ஸரயூநதிக்கு வடகரையில் யாகசாலையையை யேற்படுத்துங்கள்; க்ரமந்தவறாது சாஸ்த்ரந்தவறாது (யாகம் நடங்கலன்றி முடிவதைப்பற்றிய) சாந்திகளையுஞ் செய்யுங்கள்; கரு.

இவ்வுத்தமயாகத்தில் மிக்கவருத்தமான அபசாரங்கள் (ஒன்றும்) இல்லாத பக்ஷத்தில் இந்த யாகத்தை யெல்லாவரசர்களுஞ் செய்வார்கள்; கசு.

கற்றவர்களான ப்ரஹ்மராக்ஷஸர்கள் இந்த யாகத்தில் கெடுதலையன்றோ தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; யாகங்கெட்டால் உடனேகர்த்தாநாசமாவான்; கஎ.

ஆகையால், என்னுடைய இந்த யாகமானது எவ்விதமாகச் செய்தால் சாஸ்த்ரந் தவறாமல் முடியுமோ அவ்விதமாகச்செய்ய வேண்டும்; இந்த யாககார்யங்களில் (நீங்கள்) ஸமர்த்தர்கள்” என்பது. கஅ.

அம்மந்த்ரிகளெல்லோரும் மஹாராஜாவினுடைய அவ்வாக்யத்தைக் கேட்டு, “(மஹாப்ரபோ! தமது) கட்டளையின்படி அப்படியே (செய்கிறோம்)” என்று சொல்லினர்; உறுதிமொழி பண்ணிக்கொடுத்து கௌரவிக்கவுங் கௌரவித்தனர். கக.

அறமுணர்ந்த அவ்வந்தணரனைவரும் அவ்வாறு மஹாராஜாவை உத்ஸாஹப் படுத்திவிட்டு, பிறகு விடைபெற்று, வந்தபடி திரும்பிப் போயினர். உ௦.

(தசரதர்) அந்தப் ப்ராஹ்மணர்களை அனுப்பிவிட்டு மந்த்ரிகளைப் பார்த்து, “(ஓ மந்த்ரிகளே!) புரோஹிதர் சொற்படி இந்த யாகத்தை சாஸ்த்ரந் தவறாது முடிக்கவேண்டும். [இந்த கார்யங்களில் நீங்களோ ஸமர்த்தர்களாய் இருக்கிறீர்கள்]” என்னுமிவ்வாக்யத்தை யுரைத்தார். உக.

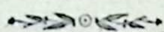
மஹாராஜாவானவர் ஸமீபத்தில் நிற்கும் மந்த்ரிகளை இவ்வாறு சொல்லி யனுப்பிவிட்டு, மகிழ்ச்சி கொண்டு தமது மாளிகைக்குப் போகலுற்றார். உஉ.

பின்பு அம்மன்னவரானவர் உள்ளங் கொண்டன்பு கூர்ந்த அம்மனைவி களிடம்போய், “புத்ரருண்டாகவேண்டி யான் யாகஞ்செய்யப் போகின்றேன்; நீங்கள் வ்ரதங்கொள்ள வேண்டும்” என்றுரைத்தார். உங.

மிகவினியதான வம்மொழிகேட்டு மிகவொளி பெற்ற வம்மனைவிகளது அழகாய முகங்கள், ஹேமந்த ருதுவிலுண்டாங் கமலங்களென வொளிபெற்றன. உச.

எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍।
𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿। ௨
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। ௩
𑌸 𑌵𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌨𑌚𑌰𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍। ௪
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾॥ ௫
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍। ௬
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃। ௭
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾।
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾। ௮
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। ௧௦
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯।
𑌆𑌨𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌾𑌲! 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃। ௧௨
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌸 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.

ஸாரதியாகிய ஸுமந்த்ரர் இதைக் கேட்டு, ராஜாவைப் பார்த்து ஏகாந்தத்தில் இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார்:— க.

"அச்வமேதயாகத்தைப்பற்றிப் ப்ராஹ்மணர்கள்சொன்ன இவ்விஷயத்தை யான் முன்னொரு கதையாய்க் கேட்டிருக்கின்றேன்; ஓ ராஜாவே! த்ரிகால ஜ்ஞாநமுடைய ஸநத்குமாரர், உமக்குப் புத்ரருண்டாகவேண்டி ருஷிகளிடத்தில் முன்னொருகதை சொல்லியிருக்கிறார்:— உ.

"காச்யபருக்கு, விபண்டகரென்று ப்ரஸித்தராய் ஒருபுத்ரரிருக்கிறார்; அவருக்கு, ருச்யச்ருங்கரென்று ப்ரஸித்தராய் ஒருபுத்ரருண்டாகப் போகிறார். ங.

ப்ராஹ்மணோத்தமரான அந்த ருச்யச்ருங்கமுனிவர், நித்யமும் வநத்தில் வளர்ந்து எப்பொழுதும் வநத்திலிருந்துகொண்டு பிதாவுக்கு உபசாரஞ் செய்வதன்றி மற்றொன்றை அறியார். ச.

மஹாத்மாவான ருச்யச்ருங்கருடைய ப்ரஹ்மசர்யம் இரண்டுவிதமாக ஆகப்போகிறது; எப்பொழுதும் ப்ரஹ்மசர்யம் இரண்டுவிதமென்று ப்ராஹ்மணர்களாலும் (அதாவது ஸ்ம்ருதிகர்த்தாக்களாலும்) லோகப்ரஸித்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரு.

அந்த ருச்யச்ருங்கர், (தமது) பிதாவுக்கும் அக்நிக்கும் உபசாரஞ் செய்துகொண்டு ப்ரஹ்மசாரியாய்க் கொஞ்சகாலம் இருக்கப் போகிறார். சு.

இதற்குள், ரோமபாதரென்னும் ராஜா மஹாபராக்ரமமுடையவராய் மஹாபலமுடையவராய்ப் ப்ரஸித்தராய் அங்கதேசங்களிலுண்டாகப்போகிறார். எ.

அம்மன்னவர் நீதிதவறுதலால் வெகுதாருணமாய் வெகுபயங்கரமாய் ஸகலபூதங்களுக்கும் பயத்தைவிளைப்பதாய்க் கருப்புண்டாகப்போகிறது. அ.

கருப்புண்டானால் மன்னவரும் வருத்தங்கொண்டு, சாஸ்த்ரங்களைக் கேட்ட பெரியோர்களாகிய ப்ராஹ்மணர்களை அழைத்து, "நீங்கள் தர்மங்களைக் கேட்டவர்கள்; லோகஸமாசாரங்களையறிந்தவர்கள்; (ஆதலால்) கருப்பு நீங்குவதைப்பற்றிய சாந்திகளைச் செய்யவேண்டிய நியமத்தைச் சொல்லவேண்டும்" என்றுசொல்லப்போகிறார். கம.

வேதங்களின் கரைகண்டவர்களான அவ்வந்தணர்கள் மன்னவரைப்பார்த்து, "பார்தனைப் பாதுகாக்கும் ஓ மன்னரே! விபண்டகரது மைந்தராகிய ருச்யச்ருங்கரை எவ்விதத்தேனும் இங்கழைத்துவந்து நல்ல ஸத்காரஞ்செய்து பக்திகொண்டு, (உமது) கந்யகையாகிய சாந்தையென்பவளை சாஸ்த்ரப்படி (விவாஹஞ்செய்து) கொடும்" என்று சொல்லப்போகிறார். கக.

அவ்வந்தணர்களது மொழிகேட்டு, "ஐம்புலன்களையும் வென்ற அந்த ருச்யச்ருங்கரை எவ்வுபாயங் கொண்டால் அழைத்துவர முடியும்" என்று சிந்திக்கப்போகிறார் (ரோமபாத) மன்னவர். கஉ

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 । ௧௪.
𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌮 𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ॥ ௧௫.
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌚 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । ௧௬.
𑌏𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌋𑌷𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌆𑌨𑍀𑌤𑍋𑌽𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । ௧௭.
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 । ௧௮.
𑌅𑌥 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ।
𑌯𑌥𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௧௯.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 । ௨.
𑌯𑌥𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 ॥
[𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌹] ௧.
𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌾𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌨𑌚𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍇 𑌰𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑌭𑌿𑌮𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 । ௩.

அநந்தரம் (ரோமபாத) ராஜாவானவர் மந்த்ரிகளோடுகூடி ஆலோசித்து தைர்யங்கொண்டு, பின்பு (ருச்யச்ருங்கரை அழைத்துவரும்படி) புரோஹிதர்களையும் ஸத்கரித்து அனுப்பப்போகிறார். கச.

அவர்கள் மன்னவரின் சொற்கேட்டு வருந்தி முகம்வணங்கி (விபண்டக) ருஷிக்குப்பயந்து, "யாங்கள் போகமாட்டோம் (யோசித்துச்சொல்லுகிறோம்) தயைசெய்யவேண்டும்" என்று அந்தரோமபாதவரசரை நன்மொழி கேட்டுக் கொள்ளப்போகிறார்கள். கரு.

அவர்கள் அந்த ருச்யச்ருங்கரை அழைத்து வருவதற்குத் தக்கவுபாயங்களை ஆலோசித்துக்கொண்டு, "ருச்யச்ருங்கரை யாங்கள் அழைத்துவரப்போகின்றோம்; கருப்பு நீங்கிவிடப்போகிறது" என்று ராஜாவோடு சொல்லப்போகிறார்கள்" என்று. கசு.

இவ்வாறு அங்கதேசத்தரசராகிய ரோமபாதரே (விபண்டக) ருஷிபுத்ரரான ருச்யச்ருங்கரைத் தாஸிகளைக் கொண்டழைத்து வந்து சாந்தையென்பவளை (விவாஹஞ் செய்து) கொடுக்க, அப்பொழுது மழை பொழிந்தது. கஎ.

மருமகனாகிய ருச்யச்ருங்கரை அழைத்துவந்தால் உமக்குப் புத்ரருண்டாவார். யான் சொன்னதிவ்வளவும் ஸநத்குமாரர் சொன்னகதை." என்று. கஅ.

பின்பு தசரதரானவர் ஸந்தோஷப்பட்டு ஸுமந்த்ரரைப் பார்த்து, "ருச்யச்ருங்கரை அழைத்துவந்த விதத்தை விரிவாய்ச்சொல்லும்" என்று சொன்னார். ககூ.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது ஸர்க்கம்.

ஸுமந்த்ரர் அவ்வாறு ராஜாவினால் தூண்டப்பட்டு இவ்வாக்யத்தை உத்தரமாகச் சொன்னார்:— உ.

"ருச்யச்ருங்கரை அழைத்து வந்த விதத்தை மந்த்ரிகளோடுகூடி என்னிடமிருந்து கேளும் [அதையெல்லாம் யான் விரிவாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளும்]: க.

ரோமபாதரது புரோஹிதரானவர் மந்த்ரிகளோடுகூடி ரோமபாதரைப்பார்த்து, "ருச்யச்ருங்கரானவர் தவஞ்செய்வதிலும் வேதமோதுவதிலும் விருப்பங்கொண்டு வநத்திலிருந்து கொண்டிருக்கிறார்; அவர், மாதர் ஸுகத்தையும் நல்ல சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்னுமிவைகளின் ஸுகத்தையும் அறியாதவர்; மாந்தர் மனதைக் கவரச்செய்யும் இனிய சிற்றின்பங்களைக்கொண்டு (அவரை நமது) பட்டணத்திற்கு அழைத்து வரவேண்டும்; சீக்ரமாய் நிச்சயஞ் செய்துசொன்னும்; நல்ல அழகுள்ள தாஸிகள் நல்ல அலங்காரங்களைச்செய்து கொண்டு அந்த ருச்யச்ருங்கரிருக்குமிடம்போகவேண்டும்; பலவிதவுபாயங்களைக்கொண்டு (அவரை) அன்பு கூரச்செய்து ஸத்கரித்து இவ்விடம் அழைத்து வரவேண்டும்" என்னுமிவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார். ரு.

श्रुत्वा तथेति राजा च प्रत्युवाच पुरोहितम् ।
पुरोहितो मन्त्रिणश्च तथा चक्रुश्च ते तदा ॥
वारमुख्यास्तु तच्छ्रुत्वा वनं प्रविविशुर्महत् । ௬.
आश्रमस्याविदूरेऽस्मिन् यत्नं कुर्वन्ति दर्शने ॥
ऋषिपुत्रस्य धीरस्य नित्यमाश्रमवासिनः । ௭.
पितुः स नित्यसन्तुष्टो नातिचक्राम चाश्रमात् ।
न तेन जन्मप्रभृति दृष्टपूर्वं तपस्विना ।
स्त्री वा पुमान्वा यच्चान्यत् सत्त्वं नगरराष्ट्रजम् । ௯.
ततः कदाचित्तं देशमाजगाम यदृच्छया ।
विभाण्डकसुतस्तत्र ताश्चापश्यद्वराङ्गनाः । ௧௦.
ताश्चित्रवेषाः प्रमदा गायन्त्यो मधुरस्वराः ।
ऋषिपुत्रमुपागम्य सर्वा वचनमब्रुवन् ।
कस्त्वं किं वर्तसे ब्रह्मन् ज्ञातुमिच्छामहे वयम् ।
एकस्त्वं विजने घोरे वने चरसि शंस नः । ௧௨.
अदृष्टरूपास्तास्तेन काम्यरूपावपुः स्त्रियः ।
हार्दात्तस्य मतिर्जाता व्याख्यातुं पितरं स्वकम् । ௧௩.
पिता विभाण्डकोऽस्माकं तस्याहं सुत औरसः ।
ऋश्यशृङ्ग इति ख्यातं नाम कर्म च मे भुवि । ௧௪.
इहाश्रमपदोऽस्माकं समीपे शुभदर्शनाः ॥
करिष्ये वोऽत्र पूजां वै सर्वेषां विधिपूर्वकम् ॥
ऋषिपुत्रवचः श्रुत्वा सर्वासां मतिरास वै ।
तदाश्रमपदं द्रष्टुं जग्मुः सर्वास्तेन ताः । ௧௬.
आगतानां ततः पूजामृषिपुत्रश्चकार ह ।
इदमर्घ्यमिदं पाद्यमिदं मूलं फलं च नः । ௧௭.
प्रतिगृह्य च तां पूजां सर्वा एव समुत्सुकाः ।
ऋषेर्भीतास्तु शीघ्रं ता गमनाय मतिं दधुः । ௧௮.

(அதைக்) கேட்டு ராஜாவும், அப்படியே செய்யவேண்டியதென்று புரோஹிதருக்கு வதிலுரைத்தார்; அப்பொழுது அம்மந்த்ரிகளும் புரோஹிதரும் அவ்வாறே செய்தார்கள்; தலைவர்களான தாஸிகளும் அதைக்கேட்டு (ருச்யச்ருங்கரிருக்கும்) மஹாவநத்திற்குப் போனார்கள். ௬௦.

வித்வானாய் ருஷிபுத்ரராய் எப்பொழுதும் ஆச்ரமத்திலேயே வஸிக்கும் (அந்த) ருச்யச்ருங்கருடைய ஆச்ரமத்தின் ஸமீபத்தில் (இருந்துகொண்டு) அந்த ருச்யச்ருங்கரைப் பார்க்க யத்நஞ்செய்தார்கள். ௭௦.

அந்த ருச்யச்ருங்கரோ எப்பொழுதும் பிதாவுக்கு சுச்ருஷை செய்து அதனாலேயே த்ருப்தி கொண்டவராதலால் ஆச்ரமத்தை விட்டு வெளிப் புறப்படவில்லை. ஸ்த்ரீயையாவது புருஷனையாவது பட்டணங்களிலுந் தேசங்களிலுமுள்ள மற்றவைகளையாவது தபஸ்வியாகிய அந்த ருச்யச்ருங்கர் பிறந்த நாள் முதல் இதுவரையில் பார்த்ததில்லை. ௯.

விபண்டகபுத்ரரான ருச்யச்ருங்கர் பின்பொருக்கால் தைவவசத்தால் அந்த தாஸிகளிருந்த விடத்திற்கு வந்தார்; அழகான அந்த ஸ்த்ரீகளும் அப்பொழுது (அவரைப்) பார்த்தார்கள். ௧௦.

பலவித வணிகளணிந்த வம்மடவியரனைவரும் இனியவிசைபொருந்துமாறு பாடிக்கொண்டு, ருஷிபுத்ரரருகில் வந்து, "ஓ அந்தணரே! நீர் யார்? (இங்கு) எதற்காக இருக்கின்றீர்? ஜனங்களில்லாமல் பயங்கரமான (இந்த) காட்டில் நீர் ஒருவராய் என் திரிகின்றீர்? (இதை) அறிய யாங்கள் விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றோம்; எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும்" என்று அழகாய்ப் பேசினர். ௧௨.

அம்மாதர்கள், அந்த ருச்யச்ருங்கரால் (இதுவரையில்) வநத்தில் காணப்படாத வடிவமுடையவர்களாய் (அவர்) ஆசைப்படும்படியான அழகுடையவர்களாயிருந்ததைப்பற்றிய வன்புகொண்டு, தமது பிதாவை (அவர்களுக்கு)ச்சொல்ல வேண்டுமென்று அவருக்கு புத்தியுண்டாயிற்று. ௧௩.

(அவர் சொன்னதாவது:—") எங்களுக்குப் பிதா விபண்டகர்; அவருக்கு யான் ஔரஸ புத்ரன்; என்னுடைய பெயர் ருச்யச்ருங்கரென்று உலகத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்; என்னுடைய செய்கையும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்; ௧௪.

ஓ சுபதர்சநமுள்ளவர்களே! இதோ நமது ஆச்ரமமிருக்கின்றது; இங்கு (வரவேண்டும்) உங்களெல்லோர்க்கும் சாஸ்த்ரப்படி பூஜை செய்யப் போகின்றேன் ("என்பது). ௧௫.

ருஷிபுத்ரரது வாக்யங் கேட்டு எல்லோர்க்கும் அந்த ருச்யச்ருங்கரது ஆச்ரமத்தைப்பார்க்க புத்தியுண்டாயிற்று; அவர்களெல்லோரும் அவரோடு கூடி போகவும் போனார்கள். ௧௬.

பிறகு ருஷிகுமாரரான ருச்யச்ருங்கரானவர், "இதோ அர்க்யம்; இதோ பாத்யம்; இதோஎங்களுக்குள்ளகிழங்கு; இதோபழம்" என்று, வந்தவர்களுக்குப் பூஜை செய்தார். ௧௭.

அப்பூஜையை அம்மடந்தையரனைவரும் மனங்களித்துப் பெற்றுக்கொண்டு (விபண்டக) ருஷிக்குப் பயந்தவர்களாகி சீக்கிரமாகப் போகவெண்ணினர். ௧௮.

ஶ்லோகம் வா ஶ்லோகபாதம் வா நித்யமேவ த்விஜ!
மந்த்ரேண ப்ரதிக்ருஹ்ணீத ஸங்கல்ப்ய ச யதாவிதி॥
ததஸ்த்வேவம் ஸமாப்யைவ ஸர்வா ஸ்த்ரீஸம்ப்ருதா:।
போதகாந்ப்ரதமம் ஸ்நாத்வா ஸம்ப்ராப்ய விவிதாந்ஸ்ததா। ௨௦.

நாதி வாக்யாதிகம் கார்யம் நோபாயோ ந து பத்யதே।
ஸநாக்யாதிகம் ஸர்வாணி வர்ஜயேத் நித்யஶோ த்விஜ:। ௨௧.

ஸுவர்ணம் ச ததா விப்ரம் ப்ரதமார்க்யம் நிவேத்ய ச।
மத்ருஶீ ஸ்வாமிபக்தா ஹி தாத்ருஶஸ்ய ஹிதம் ப்ரியம்। ௨௨.

மதானாம் தானதானாம் வஸ்த்ரதானம் ச காம்யதே த்விஜ:।
ஸல்லக்ஷணஸ்ய தாஸ்யாமி *தத்வம் ஸ வஸிஷ்டதே। ௨௩.

ததோ தக்ஷிணயா ஸ்வாமி தேவராஜமதே ச வீர்யவாந்।
தேஜோ யத்ர தா ஹ்ருஷ்டா வாஜபேயாஸ் ஸமந்விதா:॥ ௨௪.

ஹ்ருஷ்டைஶ்ச தாபஸா விப்ராயாந்தம் ஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸா:।
உபஸ்ருத்ய ததஸ்ஸ்வாஸ்தம் ப்ரவசனம் ஸதம் வச:।
ஸமஸ்தாஸ்த்ரம் ஸகலம் ஸ்வஸ்தியாகமிதி வாப்ரவந்।
தத்ராஸ்யேஷு ஸர்வம் ஶ்ரீராமமந்த்ரேண ஸமிஷ்யதி। ௨௫.

ஶ்ரோதா தத வசநம் தாஸாம் ஸர்வாஸாம் ஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ:।
மநநாய பதிம் வக்ரம் தம் வ நித்யம் ஹ்ருஷ்டா ப்ரியம்। ௨௭.

தத்ர வாநீயமாநே து விப்ர தஸ்மிந்ஸமாகதி।
வஸ்த்ர ஸஹஸ்ரா தேவோ ஜகத்ப்ரஸாதயதேஷ்டதா। ௨௮.

விஷ்ணோர்நாமகம் விப்ர விஷயம் ஸம் நாராயண:।
ப்ரத்யக்ஷம் பதிம் ப்ரஸ்தம் ஶ்ரவா ச பக்ஷம் மத:। ௨௯.

ஸாத்யம் ச ப்ரதமம் ததேவ ந்யாயதஸ்ஸ்வஸமாஹித:।
வசேப்ர ப்ரஸாதம் விப்ரேந்த்ராந்ஸவிப்ரம் பந்யாநாவிஶேத் ௩௦.

---

* "தத்வம் ஸ" இதி பாடாந்தரம்.

அநந்தரம் அவர்களெல்லோரும் அந்த ருச்யர்ருங்கரைப்பார்த்து, "ஓ ப்ராஹ்மணு! நல்லது இந்தப் பழங்கள் எங்களுக்கும் முக்யமானவைகளே; (அதாவது நாங்களும் சாப்பிடுகிறோம்) நீரும் வாங்கிக் கொள்ளும்; சாப்பிடும்; தாமதஞ் செய்யவேண்டாம்." என்று சொல்லி ஸந்தோஷத்துடன் கூடி (அவரை) நன்றாய் ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு, கொழுக்கட்டைகளையும் விதம்விதங்களான அநேகபக்ஷ்யங்களையும் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். ௨௦.

ஜிதேந்த்ரியரான ருச்யச்ருங்கரும் அவைகளைச் சாப்பிட்டு, "வநத்தில் நித்யமாய் வஸிப்பவர்கள் (இதற்கு) முன் சாப்பிடாத பழங்கள் இவைகள்" என்று எண்ணினாரன்றோ! ௨௧.

அப்பொழுது அந்தஸ்த்ரீகள், "யாங்கள் வ்ரதஞ்செய்யப் போகவேண்டும்" என்று வ்யாஜஞ் சொல்லி, அந்த ருச்யச்ருங்கருடைய பிதாவுக்குப் பயந்து, ருச்யச்ருங்கரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். ௨௨.

அவர்களெல்லோரும் போகையில் (அந்த) துக்கத்தால் மனங்கலங்கி ஓரிடத்திலிராமல் திரிந்து கொண்டிருந்தாரன்றோ! காச்யபபுத்ரரான விபண்டகருடைய குமாரரான (ருச்யச்ருங்கரென்னும் அந்த) ப்ராஹ்மணரும். ௨௩.

வீர்யவானுன அந்த ருச்யச்ருங்கரானவர் மறுநாள் ஆச்ரமத்தினின்று புறப்பட்டு, நல்ல அலங்காரந்தரித்தவர்களாய் அழகிகளாயுள்ள அவ்வுத்தம தாஸிகளிருந்தவிடத்திற்கு வந்துவிட்டார். ௨௪.

ப்ராஹ்மணரான ருச்யச்ருங்கர் (அவ்வாறு) வருகையில் அத்தாஸிகளெல்லோரும் பார்த்தமாத்ரத்தாலே மனங்களித்து, அப்பொழுது அவ்விடமிருந்து ஸமீபத்தில்வந்து அழகாய் உலாவிக்கொண்டு, அவரைப்பார்த்து, "ஓ அழகுள்ளவரே! எங்களுடைய ஆச்ரமத்திற்கு வரவேண்டும்" என்று மிவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார்கள்; "நிறைந்ததான இந்த ஸத்காரமானது அங்கும் இதைவிட அதிகமாய்நடக்கும்" என்கிற இந்தவாக்யத்தையும் விளக்கமாய்ச்சொன்னார்கள். ௨௫.

நெஞ்சத்திற் புகும் அவர்களெல்லோருடையவும் மொழிகேட்டுப்போக வொப்புக்கொண்டார்; ஸ்த்ரீகளும் அப்பொழுது அவரை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். ௨௭.

மஹாத்மாவான ப்ராஹ்மணராகிய அந்த ருச்யச்ருங்கரை அங்கதேசத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனவுடனே தேவர் (அதாவது மழைக்கபிமான தேவதையாய்க் களித்தவராயுள்ள பர்ஜந்ய தேவர்.), ஜகங்களிக்க மழைபொழிந்தார். ௨௮.

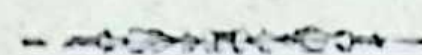
மன்னவரும் தமது தேசத்திற்கு மழையோடுகூடவே வந்த அந்தணராகிய (ருச்யச்ருங்க) முநிவருக்கு எதிர் கொண்டுபோய் வணங்கி ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்தார். ௨௯.

சாஸ்த்ரந்தவறாது மிக்கவூக்கத்தோடு அந்த ருச்யச்ருங்கருக்கு அர்க்க்யத்தையுந்தந்தார்; "(யான் தாஸிகளைக்கொண்டு தம்மை அழைத்து வந்ததனால்) தாங்கள் கோபங்கொள்ளலாகாது" என்று, ப்ராஹ்மணோத்தமராகிய ருச்யச்ருங்கரிடத்து அநுக்ரஹங் கோரினார். ௩௦.

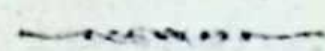
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌸𑌃 ॥ ௧௧.

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
[𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾] ௧௨.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃 * 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 । ௧.

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 । ௨.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 । ௩.

𑌤𑌂 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।

𑌅𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌆𑌹𑌰𑍇𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 । ௫.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌥 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌚
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௬.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌆𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 । ௭.

𑌤𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 † 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ।
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥

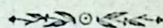
* "𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾. † "𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾.

அந்த ரோமபாதமன்னவர் அந்த ருச்யச்ருங்கரை அந்தப்புரத்திற்குப் போகச் செய்து, (தமது) கந்யகையாகிய சாந்தை யென்பவளை மனதில் த்ருப்திகொண்டு சாஸ்த்ரப்படி (விவாஹஞ் செய்து) கொடுத்து ஸந்தோஷமடைந்தார். ௩௧.

இவ்வாறு [பார்யையாகிய சாந்தையென்பவளோடு கூடி திவ்யசாந்தி பெற்ற ருச்யச்ருங்கரென்னும்] அந்த ப்ராஹ்மணர் அந்த ரோமபாதவரசரின் அந்தப்புரத்தில் ஸகல இஷ்டங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராகி ஸுகமாக வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். ௩௧,௩௨.

பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினோராவது ஸர்க்கம்.

ஓ ராஜராஜராகிய தசரதரே! சிறந்தவந்தணரான அந்த ஸநத்குமாரர் கதை சொல்லி முடிக்கும்போது உமது நன்மையைப்பற்றி அவர் சொன்ன வாக்யத்தைச் சொல்லுகிறேன் இன்னுங்கேளும்: ௧.

"இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில், பரமதர்மிஷ்டராய் நிறைந்த செல்வமுடையவராய் ஸத்யஸந்தராய் தசரதரென்று பெயர் பெற்றுப் ப்ரஸித்தராய் ஓரரசர் உண்டாகப்போகிறார். ௨.

அம்மன்னவருக்கு அங்கதேசத்தரசரோடு நேசமுண்டாகப் போகிறது. அங்கதேசத்தரசர்க்கு ரோமபாதரென்று ப்ரஸித்தராய்ப் புத்ரருண்டாகப் போகிறார். இந்த ரோமபாதருக்கு மஹாபாக்ய முடையவளாய் சாந்தை யென்று ப்ரஸித்தையாய் ஒரு பெண் உண்டாகப் போகிறாள். ௩,௪.

பெரும்புகழ் பெற்ற வத்தசரதமன்னவர் அந்த ரோமபாதரிடம் போய், "ஓ தர்மபத்தியுடையவரே! யான் பிள்ளையில்லாதவனாயிருக்கின்றேன்; எனது குலத்திற்கு ஸந்தானமுண்டாகும்பொருட்டு யான் செய்யப் போகிற யாகத்திற்கு (உமது பெண்) சாந்தையின் கணவர் ருச்யச்ருங்கர் வந்து யாகம் முடியவேண்டியதா யிருக்கிறது; நீர்அவருக்குச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொள்ளப்போகிறார். ௫.

பின்பு, நல்லொழுக்கமுள்ள அந்த ரோமபாதர் (தசரத) மன்னவரின் மொழிகேட்டு, (இத்தசரதர் சொல்லுவது மிகவும் நல்லவிஷயமென்று) மனதில் விசேஷமாகவெண்ணிக்கொண்டு, (மந்த்ரபலத்தால்)புத்ரருண்டாகச் செய்யவல்லவராகிய சாந்தையின் பர்த்தாவான ருச்யச்ருங்கரை அனுப்பப்போகிறார். ௬.

அத்தசரத ராஜரும் கவலைதொலைந்து, அந்தருச்யச்ருங்கரென்னும் வேதியரை அழைத்துக் கொண்டுபோய், உள்ளங்களிக்க அந்த யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளப்போகிறார். ௭.

தர்மங்களையறிந்தவராகி யாகஞ்செய்யவிருப்பங்கொண்ட தசரதராஜர், (தமது) யாகந்தடையின்றி முடிவதற்காகவும், (அதனால்) ஸந்தானமுண்டாவதற்காகவும் (அதனால்) ஸ்வர்க்கமுண்டாவதற்காகவும், ருச்யச்ருங்கரென்னும்

யஜ்ஞார்த்தம் ப்ரஸவார்த்தம் ச ஸ்வர்கார்த்தம் ச நரேஶ்வர:।
லபதே ச ஸ தம் காமம் த்விஜமுக்யாத் விஶாம்பதி:। ௯.
புத்ராஶ்சாஸ்ய பவிஷ்யந்தி சத்வாரோ(அ)மிதவிக்ரமா:।
வம்ஶப்ரதிஷ்டாநகரா: ஸர்வபூதேஷு விஶ்ருதா:। ௧௦.
ஏவம் ஸ தேவப்ரவர: பூர்வம் கதிதவாந் கதாம்।
ஸநத்குமாரோ பகவாந் *பூர்வா தேவயுகே ப்ரபு:। ௧௧.
ஸ த்வம் புருஷஶார்தூல! ஸமாநய ஸுஸத்க்ருதம்।
ஸ்வயமேவ மஹாராஜ! கத்வா ஸபலவாஹந:॥ ௧௨.
அநுமாந்ய வஸிஷ்டம் ச ஸூதவாக்யம் நிஶம்ய ச।
[வஸிஷ்டேநாப்யநுஜ்ஞாதோ ராஜா ஸம்பூர்ணமாநஸ:]
ஸாந்த:புர: ஸஹாமாத்ய: ப்ரயயௌ யத்ர ஸ த்விஜ:। ௧௩.
வநாநி ஸரிதஶ்சைவ வ்யதிக்ரம்ய ஶநை: ஶநை:।
அபிசக்ராம தம் தேஶம் யத்ர வை முநிபுங்கவ:। ௧௪.
ஆஸாத்ய தம் த்விஜஶ்ரேஷ்டம் ரோமபாதஸமீபகம்।
ருஷிபுத்ரம் ததர்ஶாத தீப்யமாநமிவாநலம்॥ ௧௫.
ததோ ராஜா யதாந்யாயம் பூஜாம் சக்ரே விஶேஷத:।
ஸகித்வாத்தஸ்ய வை ராஜ்ஞ: ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா॥ ௧௬.
ரோமபாதேந சாக்யாதம் ருஷிபுத்ராய தீமதே।
ஸக்யம் ஸம்பந்தகம் சைவ ததா தம் ப்ரத்யபூஜயத்॥ ௧௭.
ஏவம் †ஸுஸத்க்ருதஸ்தேந ஸஹோஷித்வா நரர்ஷப:।
ஸப்தாஷ்டதிவஸாந் ராஜா ராஜாநம் ‡சேதமப்ரவீத்।
ஶாந்தா தவ ஸுதா ராஜந் ஸஹ பர்த்ரா விஶாம்பதே।
மதீயம் நகரம் யாது கார்யம் ஹி மஹதுத்யதம்। ௧௯.
ததேதி ராஜா ஸம்ஶ்ருத்ய கமநம் தஸ்ய தீமத:।
உவாச வசநம் விப்ரம் கச்ச த்வம் ஸஹ பார்யயா॥ ௨௦.

---

* "புரா" இதி வா. † "ஸ ஸத்க்ருத:" இதி வா.
‡ "இதமப்ரவீத்" இதி பாடாந்தரம்.

அச்சிறந்தவந்தணனா (அந்த யாகத்தில் ருத்விக்காயிருக்கும்படி) அஞ்ஜலிபத்தராய்க்கேட்டுக் கொள்ளப்போகிறார்; அச்சிறந்த வேதியரிடத்திலின்று அத்தசரதர் அக்கோரிக்கையை அடையவும் போகிறார். கூ.

அளவிடமுடியாத வல்லமையுடையவர்களும் தமது குலத்திற்கு மேன்மையை விளைப்பவர்களும் எல்லாவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தர்களுமாய் இத்தசரதருக்கு நான்கு புத்ரர்களுண்டாகப் போகிறார்கள்." கய.

முப்பொழுதுமுணர்ந்து வந்தணர்களிற் சிறந்து வல்லவராகிய அந்த ஸநத்குமாரர் முன் க்ருதயுகத்தில் இவ்வாறு (கீழ்ச் சொல்லியபடி) கதை சொன்னார். கக.

ஓ நரோத்தமா! மஹாப்ரபோ! (தசரதரே!) நீர் புத்ரருண்டாகக் கோரினவராகையால், படைகளையும் வாஹநங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நல்ல ஸத்காரஞ் செய்து அந்த ருச்யச்ருங்கரை நீரே அழைத்து வரவேண்டும்'' என்று. கஉ.

ஸாரதியாகிய ஸுமந்தரருடைய வாக்யத்தையுங் கேட்டு வஸிஷ்டரையும் அநுமதிகேட்டு, [தசரதமன்னவரானவர் நாம் நினைத்தகார்யம் முடிந்ததென்று) நெஞ்சம் நிறைந்து, வஸிஷ்டரிடம் விடைபெற்று,] அந்த புரஸ்த்ரீ ஜநங்களையும் மந்த்ரிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு, ருச்யச்ருங்கரென்னும் அவ்வந்தணரிருக்குமிடம் புறப்பட்டார். கா.

காடுகளையும் ஆறுகளையும் மெல்ல மெல்லத் தாண்டிக்கொண்டு, (அந்த ருச்ய ச்ருங்க) மஹாமுநிவர் எவ்விடமிருந்தனரோ அவ்விடமே போய்ச் சேர்ந்தார். கச.

அவ்விடஞ்சென்று, வேதியர்களிற் சிறந்தவராகி, ருஷிபுத்ரராகி, கொழுந்து விட்டெரியும் அக்நிபோன்றவராகி, ரோமபாதருகிலிருக்கும் ருச்யச்ருங்கரை முதலில் கண்டார். கரு.

பிறகு (ரோமபாத) மன்னவரும் அத்தசரதருக்குத் தோழராதலால் தக்கபடி மேலான பூஜைகள் செய்தார். கசு.

ரோமபாதரும் (தசரதரோடு தமக்குண்டான) தோழமையையும் உறவையும், ருஷிபுத்ரராய் அறிஞராயுள்ள ருச்யச்ருங்கருக்குச் சொற்றூர்; அப்பொழுது அத்தசரதரை (ருச்யச்ருங்கர்) பூஜித்தார். கஎ.

இவ்வாறு அந்தரோமபாதரால் பூஜிக்கப்பெற்ற வாண்சிங்கமாகியவத்தசரதவரசர் அந்த ரோமபாதரோடுகூடி 7-8-நாள் இருந்துவிட்டு இந்தரோமபாத மன்னவரைநோக்கி, "ஓ மஹாராஜரே! (யான்) பெரியகார்யத்தை (அதாவது யாகத்தை) ச்செய்யத்தொடங்கியிருப்பதால் உமதுபெண் சாந்தையென்பவள் கணவரோடுகூடி எனது நகரத்திற்கு வரவேண்டும்" என்று சொன்னார். கஅ.

(ரோமபாத) ராஜாவும் அறிவுடையராகிய வத்தசரதருக்கு, "ஓதசரதரே! அப்படியே ஆகட்டும்போய்வாரும்" என்றுசொல்லிவிட்டு, "ஓ ருச்யச்ருங்கரே! நீர் (உமது) மனைவியோடுகூடி (அயோத்யைக்கு) ப்போகவேண்டும்" என்று ருச்யச்ருங்கருக்குச் சொன்னார். உ0.

ருஷிபுத்ர: ப்ரதிஶ்ருத்ய ததேத்யாஹ ந்ருபம் ததா।
ஸ ந்ருபேணாப்யநுஜ்ஞாத: ப்ரயயௌ ஸஹ பார்யயா ௨௧.
தாவந்யோந்யாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா ஸ்நேஹாத் ஸம்ஶ்லிஷ்ய சோரஸா।
நநந்ததுர்தஶரதோ லோமபாதஶ்ச வீர்யவாந்। ௨௨.
ததஸ்ஸுஹ்ருதமாப்ருச்ச்ய ப்ரஸ்திதோ ரகுநந்தந:।
பௌரேப்ய: ப்ரேஷயாமாஸ தூதாந்வை ஶீக்ரகாமிந:।
க்ரியதாம் நகரம் ஸர்வம் க்ஷிப்ரமேவ ஸ்வலங்க்ருதம்।
தூபிதம் ஸிக்தஸம்ம்ருஷ்டம் பதாகாபிரலங்க்ருதம்। ௨௪.
தத: ப்ரஹ்ருஷ்டா: பௌராஸ்தே ஶ்ருத்வா ராஜாநமாகதம்।
ததா ப்ரசக்ருஸ்தத்ஸர்வம் ராஜ்ஞா யத்ப்ரேஷிதம் ததா। ௨௫.
தத: ஸ்வலங்க்ருதம் ராஜா நகரம் ப்ரவிவேஶ ஹ *।
ஶங்கதுந்துபிநிர்ஹ்ராதை: புரஸ்க்ருத்ய த்விஜர்ஷபம்। ௨௬.
தத: ப்ரமுதிதா: ஸர்வே த்ருஷ்ட்வா தம் நாகரா த்விஜம்।
ப்ரவேஶ்யமாநம் ஸத்க்ருத்ய நரேந்த்ரேணேந்த்ரகர்மணா: ௨௭.
அந்த:புரம் ப்ரவேஶ்யைநம் பூஜாம் க்ருத்வா ச ஶாஸ்த்ரத:।
க்ருதக்ருத்யம் ததாத்மாநம் மேநே தஸ்யோபவாஹநாத் ௨௮
அந்த:புராணி ஸர்வாணி ஶாந்தாம் த்ருஷ்ட்வா ததாகதாம்।
ஸஹ பர்த்ரா விஶாலாக்ஷீம் ப்ரீத்யாநந்தமுபாகமந்। ௨௯.
பூஜ்யமாநா து தாபிஸ்ஸா ராஜ்ஞா சைவ விஶேஷத:।
உவாஸ தத்ர ஸுகிதா கஞ்சித்காலம் ஸஹர்த்விஜா। ௩௰.

இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஏகாதஶ: ஸர்க:.

* "தத:" இதி பாடாந்தரம்.

12, 13, 14-வது ஸ்லோகங்களின் அவதாரிகை:—

அஶ்வமேதயாகஞ் செய்யவேண்டுமானால் சக்ரவர்த்தியா யிருப்பவனொருவன் முதலில் வஸந்தருதுவில் சித்திரைமாஸம்பௌர்ணமியில், யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளையெல்லாஞ் சேர்ப்பதைப்பற்றிய "ஸாங்க்ரஹணீயஷ்டி" என்னும் யாகத்தைக் காலையிற்றொடங்கவேண்டும். பின்பு யாகத்திற்கு வேண்டிய ப்ரஹ்மாஹோதா முதலிய ப்ராஹ்மணர்களை, யானை குதிரை முதலியவைகளைக் கொண்டுபோய் தக்கபூஜைகள் செய்து ராஜபுருஷர்கள் அழைத்துவரவேண்டும். பிறகு தேசமெங்குந் திரியும்படியாய் மஹாபலமுள்ள தாயுள்ள வொருகுதிரையை, செய்யவேண்டிய ஶாஸ்த்ரவிதிகளை யெல்லாஞ் செய்து, வேதமோதியவேதியர்கள் வல்லவர்களாயுள்ள போர்வீரர்கள் முதலிய

ருஷ்யபுத்ரரான அந்தருச்யச்ருங்கரும் (அதைக்) கேட்டு, அப்படியே ஆகட்டுமென்று (ரோமபாத) மன்னவருக்குச் சொல்லி, அப்பொழுது (அந்த ரோமபாத) மன்னவரிடத்தில் விடைபெற்று மனைவியோடு கூடி புறப்பட்டார். ௨௧.

வல்லவராகிய அந்தரோமபாதரும் தசரதரும் ஒருவர்க்கொருவர் நமஸ்கரித்து நேசத்தால் மார்புகொண்டு நன்றாய்க் கட்டிக்கொண்டு பேரின்பமடைந்தனர். ௨௨.

பின்பு ரகுகுலத்துப்பிள்ளையாகிய தசரதர் (தமது) நண்பரான ரோமபாதரிடத்து விடைபெற்றுப் புறப்பட்டு, விரைவிற் செல்லவல்லவர்களான தூதர்களை, தமது நகரமெங்கும் நன்றாய்விளக்கி நீர்தெளித்து மணங்கொண்ட புகைகளிட்டு அழகாய் கொடிகள்நாட்டி நல்ல அலங்காரஞ்செய்து வைக்கும்படி பட்டணத்திலுள்ளவர்களுக்குத் தெரிவிக்க அனுப்பினார். ௨௩

பிறகு அப்பட்டணத்திலுள்ளோரெல்லோரும் மன்னவர் வருவதைக் கேட்டு மிகக்களித்து அப்பொழுது, மன்னவர் சொல்லியனுப்பியபடி அதையெல்லாம் அவ்வாறே செய்தனர். ௨௪.

பின்னை, அலங்காரங்கள்செய்து அழகாய் விளங்க, சங்க-துந்துபி-வாத்யகோஷங்கள் முழங்க, ருச்யச்ருங்கரென்னும் அச்சிறந்தவந்தணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அயோத்யாநகரியுட்புகுந்தார் (தசரத) மன்னவர் ௨௫.

பிற்பாடு, இந்த்ரனது செய்கைபோன்ற செய்கையுடைய (அந்தசரத) நரபதி பூஜைசெய்து அழைத்துவரும் ருச்யச்ருங்கரென்னும் அவ்வேதியரை அந்நகரத்திலுள்ளோரெல்லோருங் கண்டு மிகக்களித்தனர் ௨௬.

(தசரதரும்) இந்த ருச்யச்ருங்கரை அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் சாஸ்த்ரப்படி பூஜைசெய்து அப்பொழுது அந்தருச்யச்ருங்கரை அழைத்துவந்ததனாலேயே தமது கார்யமெல்லாம் பூர்த்தியாய்விட்டதாக வெண்ணிக்கொண்டார். ௨௭.

அவ்வாறு, கணவராகிய ருச்யச்ருங்கரோடுகூடி வந்த கண்ணழகியான சாந்தையென்பவளை அரசரது அரண்மனைப் பெண்டுகளெல்லோருங் கண்டன்புகொண்டு பேரின்பங்கொண்டனர். ௨௮.

அத்தசரதரது அரண்மனைப்பெண்டிர் பணிவிடைசெய்ய, அத்தசரதரும் அதற்கும் மேலாய்ப்பணிவிடைசெய்ய, அவ்வரண்மனையில் தனதுகணவராகிய ருச்யச்ருங்கரோடின்பங்கொண்டு சிறிது காலமிருந்து கொண்டிருந்தனள் அச் சாந்தை யென்பவள். ௨௯.

பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நானூறு புருஷர்களைப்பின்றொடர்ப்பித்துவிடவேண்டும். அக்குதிரைப்போகும் வழியெல்லாம் ப்ராஹ்மணர்கள் மந்த்ரத்தால் ஹோமஞ்செய்துகொண்டு போகவேண்டும். அக்குதிரையை யாராவது பிடித்துக்கட்டினால் அவர்களைப் போர்செய்து வென்று குதிரையை மீட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிடின் யாகஞ்செய்பவன் ப்ரஷ்டனாவான். அவ்வாறு குதிரையானது தேசமெங்கும் ஒருவருஷந்திரிந்து வந்துசேரும். இதற்குள்ளாகவே எல்லா ஸாமக்ரிகளையும் ஸித்தமாகச் செய்துகொண்டு பின்பு அக்குதிரையை யாகத்திற்குப் ப்ரதானபசுவாக வைத்துக்கொண்டு இரண்டாவது வருஷம் வஸந்த ருதுவில் க்ரமமாக யாகத்தைத் தொடங்கி நடத்தவேண்டும் இவ்வாறு அஸ்வமேதயாகத்தின் சுருக்கமானகதை. இனி 12, 13, 14 ஆவது ஸர்க்கங்களில் அச்வமேதயாகஞ் சொல்லப்படும். இச்சுருக்கமானகதையை நெஞ்சிற்கொண்டு ஆங்காங்கு கதையின் வரலாற்றை விரிவாய்த் தெரிந்துகொள்க.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍇 ।
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 । ௨.
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௩.
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌹𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌮𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 । ௫.
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ ௬.
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌮𑌮 𑌲𑌾𑌲𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 ।
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௯.
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦.
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌽𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾 । ௧௨.
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 । ௧௩.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்.

பின்பு சிலநாள் சென்றபிறகு சித்திரை மாதம் பௌர்ணமிகூடிய அழகான வஸந்த ருது வருகையில், யாகந்தொடங்க வெண்ணமுண்டாயிற்று (தசரத) ராஜருக்கு. ௧.

அநந்தரம் (தசரதரானவர் தமது) குலத்திற்கு ஸந்தாநமுண்டாகும் பொருட்டு, திவ்யகாந்தியுள்ள அந்த ருச்யச்ருங்கரைத்தெண்டனிட்டு, யாகத்திற்கு (ப்ரஹ்மாவாயிருக்கும்படி) வரித்தார். ௨.

அந்த ருச்யச்ருங்கரும் நல்ல ஸத்காரம் பெற்று, "அப்படியே ஆகட்டும்; யாகத்திற்கு வேண்டிய சரக்குகளையெல்லாஞ் சேர்க்கலாம்; குதிரையையும் விடலாம்" என்று ராஜாவுக்குச் சொன்னார். ௩.

பிறகு ராஜாவானவர் மந்த்ரிகளில் தலைவரான ஸுமந்த்ரரைப்பார்த்து, "ஓ ஸுமந்த்ரரே! ஸுயஜ்ஞர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காச்யபர், புரோஹிதரான வஸிஷ்டர், வேதம் படிக்கும் மற்றுமுள்ள ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள் ஆகிய ருத்விக்குகளை (எல்லாம்) அழைத்து வாரும்" என்னும் வாக்யத்தைச் சொன்னார். ௫.

பின்னை, வேலைகளைச் சுருசுருப்பாய்ச் செய்ய வல்லவராகிய அந்த ஸுமந்த்ரரானவர் விரைவில் போய், வேதங்களின் கரைகண்டவரான அவ்வந்தணரனைவரையும் பூஜித்து அழைத்து வந்துவிட்டார். ௬.

தர்மாத்மாவாகிய அத்தசரதமன்னவர் அவ்வேதியர்களைப் பணிந்து (அவர்களைநோக்கி), "யான் புதல்வரில்லாது வருந்துகின்றமையால் (என்றனக்கு) இன்பமேயில்லை; அது பற்றி அச்வமேதயாகஞ் செய்யவேண்டுமென்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிருக்கின்றது; ஆதலால் நூற்களிட்ட வழுங்கற்றவுருது யான்யாகஞ்செய்ய நினைவுகொண்டிருக்கின்றேன்; அறிஞரது புதல்வராய ருச்யச்ருங்கரது மேலானசெய்கைகொண்டு, கோரினவைகளையும் யான் பெறப்போகின்றேன்" என்னும் அறம்பயன்களோடு கூடித்தக்கதாயுள்ள இவ்வின் சொல்லைச்சொற்றார். ௯.

பின்பு, வஸிஷ்டர்முதலிய வேதியரனைவரும், மன்னவரது முகத்தினின்று வெளியான வம்மொழியை, "நல்லது அங்ஙனமே செய்யும் யாங்கள் செய்து வைக்கின்றோம்" என்று கௌரவித்தனர். ௧0.

அப்பொழுது ருச்யச்ருங்கர் முதலியோரும், "யாகத்திற்கு வேண்டிய ஸாமாக்ரிகளைச்சேரும்; அச்வத்தையும் விடும்; புத்த்ரநிமித்தமாய் உமக்கு இந்தத் தர்மபுத்தியுண்டானதால், அளவிடமுடியாத பராக்ரமமுடைய நான்கு புத்த்ரர்களை நீர் எல்லா விதத்தாலும் அடையப்போகிறீர்" என்று மன்னவருக்குச் சொற்றனர். ௧௨.

பிறகு, எல்லோரையுந் தம்மிடமன்பு கூரச்செய்யும் (அத்தசரத) ராஜரும் அவ்வேதியர் மொழிகேட்டுக்களித்து, மந்த்ரிகளையும்நோக்கி, மகிழ்வுகொண்டு இவ்வின் சொல்லைச் சொன்னார்:— ௧௩.

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇।
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ௧௪.
𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿॥ ௧௫.
𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌕𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇। ௧௬.
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿। ௧௭.
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌹। ௧௮.
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤। ௧௯.
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥ ௨௦.
𑌗𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃। ௨௧.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௧.
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌚।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵।
𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑍋𑌢𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃॥ ௪.

"தமது பெரியோர்களின் சொற்படி சாக்குகளை விரைவிற்சேருங்கள்; குதிரையையும் வல்லவர்களைக்கொண்டு காக்கச்செய்து உபாத்யாயர்களையும் பின்றொடர்ப்பித்து விடுங்கள்; ௧௪.

ஸரயூநதியின் வடகரையில் யாகசாலையை ஏற்படுத்துங்கள்; நூற்றவறாது முறைதவறாது சாந்திகளையுஞ் செய்யுங்கள்; ௧௫.

இவ்வுத்தமயாகத்தில் மிகத்துன்பம் விளைக்குங்குற்றமொன்றுமில்லாதாயின் இந்த யாகத்தை யெல்லாவரசர்களுஞ் செய்வார்கள்; ௧௬.

கற்றவர்களான ப்ரஹ்மராக்ஷஸர்கள் இந்த யாகத்தில் கெடுதலையேயெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; யாகங்கெட்டால் உடனேகர்த்தா அடியோடு நாசமாவான்; ௧௭.

ஆதலால் எந்த யேற்பாடு செய்தால் இந்த யாகமானது சாஸ்த்ரப்படி முடியுமோ அப்படிப்பட்டயேற்பாடு செய்யுங்கள்; நீங்கள் இச்செய்கையில் வல்லவர்கள்." ௧௮.

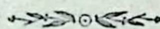
பின்பு, மந்த்ரிகளனைவரும், அவ்வாறே செய்கிறோமென்றுவதிலுரைத்துக் கௌரவித்து, மஹாராஜரின் அம்மொழியைக் கட்டளைப்படிசெய்தனர். ௧௯.

பிறகு அந்த ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும், தர்மங்களையறிந்தவரான மஹாராஜாவை ஸ்தோத்ரஞ்செய்தார்கள்; பின்பு விடைபெற்றுக் கொண்டு, வந்தபடி திரும்பிப்போனார்கள். ௨௰.

பின்னை அந்த ப்ராஹ்மணர்கள் போனபிறகு மஹாராஜாவானவர் அம்மந்த்ரிகளெல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டு மிகவொளி பெற்றுத் தமது மாளிகைக்குப் போய்விட்டார். ௨௧.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

மறுபடியும் வஸந்தருது வருகையில் பூர்ணமாக ஒருவர்ஷமாயிற்று; (அப்பொழுது,) வல்லவரான தசரதரானவர் தமக்கு ஸந்தானமுண்டாவதைப் பற்றி அச்வமேத யாகஞ் செய்யவேண்டி (வஸிஷ்டரிடம்) போனார். ௧.

மறையவர்களனைவரிலுஞ் சிறந்தவரான வஸிஷ்டரை நோக்கித் தெண்டனிட்டு தக்க பூஜை செய்து, தமக்குப் புதல்வருண்டாகக் கருதி, "ஓ அறிஞர்களுள் சிறந்தவந்தணராய வஸிஷ்டரே! யான் றொடங்கும் இந்த யாகத்தை நூற்றவறாது நடத்திவைக்கவேண்டும்; யஜ்ஞாங்களில் தடையொன்றும் வாராதிருக்குமாறு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்; என்றனக்கு, எல்லா நண்பர்களிலுஞ்சிறந்து என்னிடம் நன் கருத்து வைத்த வன்பருங் குருவும் நீரேயாதலால், யான் றொடங்கும் இந்த யாகத்தின் பாரத்தை நீரே வஹிக்கவேண்டும்" என்று வணக்கத்துடன் சொன்னார். ௪

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑍀𑌨𑍍𑌖𑌨𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌗𑌣𑌕𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌟𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 । ௭

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌔𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌸𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌶𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌆𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍁 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌚𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑌾𑌦𑌪𑌿 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 । ௧௫
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ।
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 । ௧௬

சிறந்தவந்தணரான அவ்வஸிஷ்டரும், அவ்வாறே நீர் கேட்டுக்கொண்டவை யெல்லாஞ் செய்கிறேன்" என்று மன்னவருக்குச் சொன்னர். ௫.

பின்னை, யாகங்களைச் செய்துவைப்பதில் நன்கு பயின்றவர்களாய் யாககார்யங்களில் அந்தந்த சரக்குகளைக்கொண்டு வருவதற்குத் தலைவராக யேற்படுத்தப்பட்டவர்களாய் அறஞ்செயற் செய்வோர்களிற் சிறந்தவர்களாய் படிப்பினுலும் பருவத்தினுலும் பெரியோர்களாய் இருக்கும் ப்ராஹ்மணர்கள், தொழிலாளிகள், சில்பிகள், தச்சர்கள், (கிணறு முதலியவைகளை) வெட்டுவோர்கள், கணக்கர்கள், சித்ரமெழுதுகிறவர்கள், கூத்து கற்பிப்பவர்கள், கூத்தாடுபவர்கள், மாசறப் பலபேரிடத்து நூற்களைக்கேட்டு நன்குணர்ந்த (மற்றமுள்ள) புருஷர்கள் ஆகிய இவர்களையும் நோக்கி வஸிஷ்டர் சொன்னுர்:— எ௰.

"மன்னவரின் கட்டளைப்படி யாககார்யங்களை நீங்கள் விரைவிற்றொடங்கவேண்டும்; (புதிதாய்க்கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக) அநேகமாயிரஞ் செங்கற்களைக் கொண்டுவரவேண்டும்; (வெளியிலிருந்து வருகிற) அரசர்களுக்காக, அழகாய் உயர்ந்து நீண்டகந்திருக்குமாறு மாளிகைளை யேற்படுத்த வேண்டும்; ப்ராஹ்மணர்களுக்கும், வெகு அழகாய் உறுதியாய் இருக்கும்படி க்ருஹங்களைக்கட்டி, (அதில்) அநேக பக்ஷ்யங்களையும் அந்நங்களையும் பாநகங்களையும் சேர்த்துவைக்கவேண்டும்; அங்ஙனமே பட்டணத்து ஜநத்திற்கும் மிகவிசாலமான விடங்களையேற்படுத்திக்கொடுத்து அங்கு பலவகைப்பணியாரங்களும் (மற்றும் அவரவர்களுக்கு) வேண்டிய ஸகல பதார்த்தங்களு மிருக்குமாறு செய்து வைக்கவேண்டும்; அவ்வாறே நாட்டுப்புறத்து ஜநத்திற்கும் மரியாதைசெய்து சாஸ்த்ரந்தவருது வெகு அழகாய் (அதாவது எல்லோர்க்கும் மேலாய்) அந்நங் கொடுக்கவேண்டும்; (அவர்களை நாட்டுப்புறத்தாரென்றெண்ணி) விளையாட்டாக (அதாவதுபரிஹாஸமாக) அந்நங் கொடுக்கவேண்டாம்; எவ்வாறு செய்தால் எல்லா வர்ணத்தாருங் கௌரவமடைவார்களோ அவ்வாறு பூஜிக்கவேண்டியது; ஆசைகொண்டாவது கோபங்கொண்டாவது (ஒருவரையும்) அவமதித்தலாகாது; யாககார்யங்களிலேயே நெஞ்சைச்செலுத்தி வேலைசெய்யும் புருஷர்களையும் அவ்வாறே முறை தவருது மேலாகப் பூஜிக்கவேண்டியது; அவர்களெல்லோர்க்கும் போஜநத்தையும் தாநத்தையும் (த்ருப்தியினுல்) போதும் போதுமென்றுரைக்குமாறு கொடுக்கவேண்டும்; நீங்கள் (நமது மன்னவர் நம்மிடம் வைத்திருக்கும்) ப்ரீதியினுலேயே மனதில் அன்பு கொண்டவர்களாகி, எவ்வாறு செய்தால் (ஒருவருக்கும் மனங்கோணுமல் எல்லோர்க்கும்) இஷ்டமாய் நன்ருய் விசேஷமாய் ஒரு குறைவு மில்லாததாய் (யாககார்யம்) எல்லாம் முடியுமோ அவ்வாறு செய்யவேண்டும்." கரு.

பின்பு எல்லாருமொன்றகூடி வஸிஷ்டரிடம் வந்து, "நீர் சொன்னவை யெல்லாம் உமது சொற்படி செய்துவிட்டோம்; ஒன்றுங் குறையில்லை; இன்னுமேதேனுஞ் சொல்லினும் அதையனைத்தும் ஒன்றுஞ் சிந்தாது செய்ய காத்துக்கொண்டிருக்கின்ருேம்" என்று சொல்லினர். கஎ.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௮
𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍। ௧௯
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍂𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌤𑍇। ௨௧
𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹। ௨௨
𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌕𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯। ௨௩
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍। ௨௪
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍌𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹। ௨௫
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍। ௨௬
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍। ௨௭
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃। ௨௮
𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௨௯
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃। ௩௦

பிறகு வஸிஷ்டரானவர் ஸுமந்த்ரரையும் அழைத்து இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார்:— ௧௯.

"பூமியிலுள்ள தார்மிகர்களான ராஜாக்களை (எல்லாம்) அழைப்பியும்; ஆயிரக்கணக்காகப்பூமியிலிருக்கும் ப்ராஹ்ம-க்ஷத்ரிய-வைச்ய-சூத்ரரென்னும் நான்கு வர்ணத்து மனிதர்களையும் கௌரவித்து எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் வரவழைப்பியும்; ௨௦.

வல்லவரும், உண்மையான பராக்ரமமுடையவரும், எல்லா நூல்களையும் ஆராய்ந்தவரும்,வேதங்களையுமாராய்ந்தவரும்,மஹாபாக்யமுள்ளவரும், மிதிலா நகரத்தரசருமான ஜநகரென்பவரை நீரே நேராகப்போய் நல்ல ஸத்காரஞ் செய்து அழைத்துவாரும்; அவரை முன் ஸம்பந்தியென்று அறிந்து அதனால் முன்னே (அழைத்து வரும்படி) உமக்குச் சொல்லுகிறேன்; ௨௧.

எப்பொழுதும் (நம்மிடம்) நேசங்கொண்டவராய், நன்மையையே சொல்பவராய், (நமது) மஹாராஜாவுக்குத் தோழராயிருக்குங் காசிராஜாவையும் அவ்வாறே நீர் நேராகப்போய் அழைத்து வரவேண்டும்; ௨௨.

பரமதார்மிகராய், (நமது) மஹாராஜாவுக்கு மாமனாராய், பெரியவராயுள்ள கேகயராஜாவையும், (அவரது) புத்ரர்களுடன் கூட்டி அவ்வாறே நீர் இங்கு அழைத்து வரவேண்டும்; ௨௩.

மஹாராஜருக்கு நண்பராய், செல்வம் நிறைந்தவராய், பெரும்புகழ்பெற்றவராய், அங்கதேசத்தரசராயுள்ள ரோமபாதரையும் நல்லபூஜை செய்து கௌரவித்து அழைத்துவாரும்; ௨௪.

கிழக்குத்தேசம், ஸிந்துதேசம், ஸௌவீரதேசம், ஸௌராஷ்ட்ரதேசம், தென்தேசம் என்னு மிவ்விடங்களிலிருக்கும் எல்லாவரசர்களையும் அழைப்பிக்க வேண்டும்; ௨௫.

இன்னும், பூமியில் நேசர்களாயுள்ள அரசர்களெவர்களுளரோ அவர்களையும் அவர்களோடு கூடவருகிறவர்களையும் அவர்களது பந்துக்களையுங் கூட்டி சீக்ரமாக அழைத்துவாரும்." ௨௬.

வஸிஷ்டரது சொற்கேட்டு ஸுமந்த்ரர் அப்பொழுதே சீக்ரமாகப் போய், வல்லவர்களாயுள்ள அங்கிருந்த புருஷர்களை அழைத்து ராஜாக்களை அழைத்து வரும்படி கட்டளையிட்டார். ௨௭.

தர்மாத்மாவான ஸுமந்த்ரரானவர் முனிவரது நியமநப்படி அரசர்களை அழைத்துவருவதற்கு உடனே ப்ராயணஞ் செய்தார். ௨௮.

முன்பு வஸிஷ்டர்கட்டளையிட்ட அந்தத் தொழிலாளிகளெல்லோரும் புத்திமானான வஸிஷ்டரிடம் வந்து, ("உமது கட்டளையின்படி எல்லாம் ஸித்தமாய்விட்டது" என்று) யாகத்தைப்பற்றி செய்தவேலைகளை யெல்லாந் தெரிவித்தனர், ௨௯.

பிறகு, ப்ராஹ்மணோத்தமரான வஸிஷ்டரானவர் ஸந்தோஷமடைந்து அவர்களெல்லோரையும்பார்த்து, "அலக்ஷ்யத்தினலாவது விளையாட்டினலாவது ஒருவருக்கும் தாநங்கொடுக்கவேண்டாம்; அலக்ஷ்யஞ்செய்து கொடுக்குந்தாநம், தாநங்கொடுப்பவனைக் கெடுத்துவிடும்; இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேஹமில்லை" என்னுமிவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார். ௩௦.

𑌤𑌤𑌃 [illegible]𑌰𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈। ௩௧.
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௩௨.
𑌉𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌮𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 *𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃॥ ௩௩.
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍॥ ௩௪.
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑌂 †𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍। ௩௫.
‡𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌭𑌯𑍋𑌃।
𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃। ௩௬.
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑌭𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿॥ ௩௭.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇।
𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤। ௧.
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௨.
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃। ௩.

* "𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍. † "𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍. ‡ "𑌤𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

பின்பு கொஞ்ச நாள்களுக்குள்ளேவே அரசர்கள், தசரதருக்கென்றே அநேக ரத்நங்களை யெடுத்துக் கொண்டு, வந்துவிட்டார்கள். ௰௧.

பிற்பாடு வஸிஷ்டரானவர் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து ராஜாவைப் பார்த்து இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார்:— ௰௨.

"ஓ உத்தமபுருஷரே! உமது கட்டளையின்படி அரசர்களெல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள்; யானும் அச்சிறந்தமன்னவரனைவர்க்குந் தக்கபடி மரியாதை செய்து விட்டேன்; ௰௩.

ஓ ராஜாவே! (யாககார்யங்களில்) நல்லவூக்கமுள்ள புருஷர்களைக் கொண்டு, வேண்டியவையெல்லாம் வித்தமாகச் செய்துவிட்டேன்; இதோ யாகசாலையானது ஸமீபத்தில் இருக்கிறது; நீரும், யாகஞ் செய்யப் புறப்படவேண்டியதே; ௰௪.

ஓ ராஜோத்தம! (யாகத்திற்கு) வேண்டியவை யெல்லாம் ஆங்காங்கு கொண்டு வைத்து, மனதினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோல் அழகாய் விளங்கும் அந்த யாகசாலையைத் தாம் வந்து பார்க்கவேண்டும்." ௰௫.

அவ்வாறே, வஸிஷ்டர் ருச்யச்ருங்கர் என்னுமிவர்கள் (இருவரும் ஒன்று சேர்ந்து சொல்ல,) இருவருடையவுஞ் சொற்கேட்டு, நல்ல நாள் நக்ஷத்ரங்கள் பார்த்து (தமது மாளிகையினின்று யாகசாலைக்குப்) புறப்பட்டார் (தசரத) பூபதி. ௰௬.

பின்பு வஸிஷ்டர் முதலியவச்சிறந்த வந்தணரனைவருமொன்று கூடி, ருச்ய ச்ருங்கரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, அப்பொழுது யாகசாலைக்கு வந்து, சாஸ்த்ரந்தவறாது முறைதவறாது யாககார்யத்தைத் தொடங்கினர் ௰௭.

பதின் மூன்றவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது ஸர்க்கம்.

இவ்வாறு, யாகஞ் செய்யவேண்டி குதிரையைவிட்டு ஓராண்டு நிரம்ப, அக்குதிரையும் வந்து சேர, ஸரயூநதியின் வடகரையில் மன்னவரது யாகந் தொடங்கப் பட்டது. ௧.

மிகவும் மஹாத்மாவான இத்தசரதமன்னரது அச்வமேதமென்னுஞ் சிறந்த யாகத்தில் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களானவர்கள் ருச்யச்ருங்கரை முன்னிட்டுக் கொண்டு கார்யத்தை நடத்தினார்கள். ௨.

வேதப்பொருளை நன்குணர்ந்து யாகஞ் செய்துவிக்கும் அந்தணர் களானவர்கள் சாஸ்த்ரந்தவறாது (அந்த யாகத்தில்) கார்யத்தைச் செய்தார்கள். கட்டளை தவறாது நீதிதவறாது நூற்றவறாது நாற்புறத்தும் நடந்தார்கள். ௩.

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍋𑌪𑌸𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 । ௪.

𑌅𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥ ௫.

𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌾 *𑌭𑌿𑌷𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃 ।
𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 । ௬.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥ ௭.

𑌨 𑌚𑌾𑌹𑍁𑌤𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 ॥ ௮.

𑌨 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌶𑌤𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௯.

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌪𑌸𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 । ௧௦.

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌕𑍂𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 । ௧௧.

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । ௧௨.

* “ 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

வேதியர்கள், அந்த யாகத்தில் செய்யவேண்டிய ப்ரவர்க்யமென்னும் கார்யத்தையும் உபஸதமென்னுங் கார்யத்தையும் சாஸ்த்ரந்தவறாமல் கட்டளைப்படி செய்துவிட்டு மற்றும் நடத்தவேண்டிய நடவடிக்கையும் நூல்வழிவழுவாது நடத்தினார்கள். ௪.

பின்பு மஹர்ஷிகளெல்லோருங் களித்தவர்களாகி, (அவ்வத் தேவதைகட்கு) நன்றாய்ப் பூஜைசெய்து, காலையில் நடத்தவேண்டிய யாகம்முதலிய நடவடிக்கைகளை நடத்தினார்கள். ௫.

(இந்த யாகத்தில்) இந்த்ரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய ஹவிர்பாகமும் சாஸ்த்ரப்படி கொடுக்கப்பட்டது. ஸோமமென்னுங் கொடி நன்றாய்ச் செழித்திருந்ததனால் அந்தணர்கள் அதைப் புகழ்ந்துகொண்டார்கள்*. மத்யாஹ்நத்தில் செய்யவேண்டிய யாகமும் முறைதவறாது நடத்தப்பட்டது. ௬.

மிகவும் மஹாத்மாவான இத்தசரதராஜரைப்பற்றிய, மூன்றாவதான (அதாவது ஸாயங்காலஞ் செய்யவேண்டிய) யாகத்தையும் அச்சிறந்த வந்தணர்கள் அவ்வாறே நூற்றவறாது நடத்தினார்கள். ௭.

அந்த யாகத்தில் மந்த்ர தந்த்ரலோபமாவது நன்றாய் அக்கியில் ஹோமஞ் செய்யாமலிருந்ததாவது சிறிதுங் கிடையாது; அவர்கள் நன்மையைக் கோரி செய்ததனால் யாவும் நிறைவுற்று நடந்தன. ௮.

அந்த யாகம் நடக்கும் நாட்களில் ஐயோவென்று களைத்தவனாவது, பசியினால் வருந்தினவனாவது, கல்வியில்லாத வேதியராவது, நூறுபேர்களாற் பின்தொடரப்படாத வேதியராவது காணப்படவில்லை. ௯.

நாடோறும் (அந்தயாகத்தில்) அந்தணர்களும், சூத்ரர்களும், ருஷிகளும், திசம்பரர்களும், (அல்லது ஸந்யாஸிகளும்) முதியவர்களும், நோயாளிகளும், பெண்டுகளும், சிறியவர்களும் புஜித்தார்கள். ௧௦.

"எப்பொழுதும் புஜித்துக்கொண்டிருபவர்களுக்கும் (பணியாரம் முதலியவைகளிலுண்டான ருசியினால்) த்ருப்தியுண்டாகவில்லை; அன்னத்தையும் பல வகையாடைகளையுங் கொடுங்கள் கொடுங்கள்" என்று அந்த யாகத்தில் (இருக்கும் அதிகாரிகளானவர்கள் மன்னவரால்) ஏவப்பட்டவர்களாகி அவ்வாறே செய்தார்கள். ௧௨.

அப்பொழுது அந்த யாகத்தில், (பாகசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய) நல்லயேற்பாடுபடி செய்யப்பட்டவைகளாய், மலைக்கொப்பானவைகளாயுள்ள அநேக அன்னகூடங்கள் நாள்தோறும் ஸித்தமாயிருந்தன. ௧௩.

அநேகதேசங்களினின்று வந்த புருஷர்களும், ஸ்த்ரீகளின் கூட்டங்களும், மஹாத்மாவான தசரதருடைய அந்த யாகத்தில் அன்னங்களாலும் பானங்களாலும் மிகவும் த்ருப்தியடைந்தவர்களாகியிருந்தார்கள். ௧௪.

---

* இந்த வாக்யத்திற்கு, "யாகத்திற்கு நாற்புறத்தும் வேதியர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு, ஸோமமென்னுங் கொடியைக் கல்லெடுத்து நெருக்கி, யாகஞ்செய்யவேண்டி அதிலிருந்து ரஸத்தை நன்றாய்ப் பிழிந்தெடுத்தார்கள்" என்றும் கோவிந்தராஜர் தாத்பர்யம் எழுதினார்.

அந்நம் ஹி விதிவத்ஸ்வாது ப்ரஶம்ஸந்தி த்விஜர்ஷபா:।
அஹோ த்ருப்தா: ஸ்ம பத்ரம் த இதி ஶுஶ்ராவ ராகவ:॥ ௧௫.

ஸ்வலங்க்ருதாஶ்ச புருஷா ப்ராஹ்மணாந்பர்யவேஷயந்।
உபாஸதே ச தாநந்யே ஸும்ருஷ்டமணிகுண்டலா:॥ ௧௬.

கர்மாந்தரே ததா விப்ரா ஹேதுவாதாந்பஹூநபி।
* ப்ராஹு: ஸுவாக்மிநோ தீரா: பரஸ்பரஜிகீஷயா॥ ௧௭.

திவஸே திவஸே தத்ர ஸம்ஸ்தரே குஶலா த்விஜா:।
ஸர்வகர்மாணி சக்ருஸ்தே யதாஶாஸ்த்ரம் ப்ரசோதிதா:॥ ௧௮.

நாஷடங்கவித்த்ராஸீந்நாவ்ரதோ நாபஹுஶ்ருத:।
ஸதஸ்யஸ்தஸ்ய வை ராஜ்ஞோ நாவாதகுஶலோ த்விஜ:॥ ௧௯.

ப்ராப்தே யூபோச்ச்ரயே தஸ்மிந்ஷட்பைல்வா: காதிராஸ்ததா।
தாவந்தோ பில்வஸஹிதா: பர்ணிநஶ்ச ததாபரே॥

ஶ்லேஷ்மாதகமயோ திஷ்டோ தேவதாருமயஸ்ததா।
த்வாவேவ விஹிதௌ தத்ர பாஹுவ்யஸ்தபரிக்ரஹௌ॥ ௨௧.

காரிதா: ஸர்வ ஏவைதே ஶாஸ்த்ரஜ்ஞைர்யஜ்ஞகோவிதை:।
ஶோபார்தம் தஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய காஞ்சநாலங்க்ருதாபவந்॥ ௨௨.

ஏகவிம்ஶதியூபாஸ்தே ஏகவிம்ஶத்யரத்நய:।
வாஸோபிரேகவிம்ஶத்பிரேகைகம் ஸமலங்க்ருதா:॥ ௨௩.

விந்யஸ்தா விதிவத்ஸர்வே ஶில்பிபி: ஸுக்ருதா த்ருடா:।
அஷ்டாஶ்ரயஸ்ஸர்வ ஏவ ஶ்லக்ஷ்ணரூபஸமந்விதா:॥ ௨௪.

ஆச்சாதிதாஸ்தே வாஸோபி: புஷ்பைர்கந்தைஶ்ச பூஷிதா:।
ஸப்தர்ஷயோ தீப்திமந்தோ விராஜந்தே யதா திவி॥ ௨௫.

---

* "ப்ராஹுஸ்ஸ்ம வாக்மிந:" இதி பாடாந்தரம்.

"ஐயா! தாங்களிட்ட அன்னமானது நல்லயேற்பாடு பொருந்தி வெகுருசியாயிருப்பதால் எங்களுக்குத் த்ருப்தியாயிருக்கிறது; உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேண்டும்" என்று ப்ராஹ்மணோத்தமர்கள் கொண்டாடினார்கள்; ரகுகுலத்துப்பிள்ளையாகிய தசரதரும் (அதைச்) செவியுற்றார். கடு.

புருஷர்களானவர்கள் நல்ல ஆடையாபரணந் தரித்தவர்களாய்ப் ப்ராஹ்மணர்களுக்குப் பரிமாறினார்கள்; மற்றுஞ் சில புருஷர்களானவர்கள் அழகாய் நிர்மலமாயுள்ள ரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்டவைகளான குண்டலங்களைத் தரித்தவர்களாகி அவ்வர்தணர்கட்கு (அப்போதைக்கப்போது உபசாரஞ் செய்வதைப்பற்றி) அருகில் இருந்தார்கள். கசு.

கல்விகளைக்கற்று நன்றாய்ப் பேசவல்லமைபெற்ற வேதியர்களானவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் வெல்ல வெண்ணங் கொண்டவர்களாகி, அந்த யாக கார்யம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் பலநூல்களைப்பற்றிய வாதங்களைப் பேசினார்கள். கஎ.

வல்லவர்களான வேதியர்கள், அந்த யாகத்தில் நாடோறும் அழைப்பிக்கப் பட்டவர்களாய்எல்லாநடவடிக்கைகளையும்சாஸ்த்ரந்தவறாதுநடத்தினார்கள். கஅ

இந்தயாகத்தில், ஷடங்கங்களையறியாதவனும் வ்ரதாநுஷ்டானமில்லாதவனும் பல நூல்களைக் கேளாதவனும் இல்லை; அத்தசரதவேந்தரது ஸபையிலுள்ளவர்களில் (சாஸ்த்ர) வாதஞ்செய்ய வல்லமையில்லா வேதியர்கள் கிடையவே கிடையார். கக.

அந்த யாகத்தில் யூபஸ்தம்பம் நாட்டவேண்டிய ஸமயம் வருகையில், வில்வ மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஆறுஸ்தம்பங்களும், அந்த வில்வஸ்தம்பங்களுக்கு ஸமீபத்தில் சருங்காலிமரத்தால் செய்யப்பட்ட ஆறு ஸ்தம்பங்களும், பலாச மரத்தால் செய்யப்பட்ட ஆறுஸ்தம்பங்களும், நறுவிலி மரத்தால் செய்யப்பட்டவொரு ஸ்தம்பமும், தேவதாருமரத்தால்செய்யப்பட்ட இரண்டு ஸ்தம்பங்களும் நாட்டப்பட்டன. அவ்விருபத்தொரு ஸ்தம்பங்கட்கும், ஒவ்வொன்றுக்கும் நடுவில் ஒரு மார்பளவு இடம் விடப்பட்டிருந்தது. உக.

சாஸ்த்ரங்களையுணர்ந்து யாகஞ் செய்விக்கும் பண்டிதர்களால் நாட்டுவிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தம்பங்கள் யாவும், யாகசாலையின் அலங்காரார்த்தமாக ஸ்வர்ணமயமான வஸ்த்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. உஉ.

இவ்வாறு நாட்டுவிக்கப்பட்ட அந்த யூபஸ்தம்பங்கள் இருபத்தொன்று; அவைகள் ஒவ்வொன்றும் இருபத்தோர் *அரத்நிவுயரமுள்ளவைகள்; அவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வஸ்த்ரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டன. உங.

சில்பிகளைக் கொண்டு கெட்டியாய் எட்டு பட்டைகள் வைத்து மழமழப்பாக இழைத்து அழகாகச் செய்த எல்லா ஸ்தம்பங்களும் சாஸ்த்ரப்படி நாட்டப்பட்டன. உச.

அந்த ஸ்தம்பங்களானவைகள் ஆடைகளாற் சுற்றப்பட்டவைகளும், பூக்களாலும், மணம்பொருந்திய பொருட்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமாகி, ஆகாசத்தில் ஸப்தர்ஷிகள் மிகவொளிபெற்று விளங்குவதுபோல் விளங்கின. உரு.

---

* "அரத்நி" என்றால் இருபத்து நான்கு அங்குலமுயரமுடைய ஓர் அளவு.

[illegible]
[illegible] * [illegible] உசு.
[illegible]
[illegible] உஎ
[illegible]
[illegible] உஅ.
[illegible]
[illegible] உகூ.
[illegible]
[illegible] ௩0
[illegible]
[illegible] ௩க.
[illegible]
[illegible] ௩உ.
[illegible]
[illegible] ௩௩
[illegible]
[illegible] ௩௪.
[illegible]
[illegible] ௩ரு
[illegible]
[illegible] ௩சு.
[illegible]
[illegible] ௩எ.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩அ.

* [illegible]

யாககார்யத்தில் வல்லவர்களான வேதியர்களால், நூற்றுவது சரியான அளவுகள் வைத்துச்செங்கற்களைக்கொண்டு யாகவேதிகைகள் கட்டப்பட்டன: அக்நியானது அவைகளிற் சேர்க்கப்பட்டது. ௨௬.

மஹாராஜாவின் அந்த யாகசாலையில் கட்டிய சயனமென்னும் அந்த கட்டடமானது பொன்னால் செய்யப்பட்ட இறகுகள்வைத்து கருடாகாரமாய்ப் பதினெட்டு வரிசையாய்க்கட்டப்பட்டது. ௨௭.

அந்த யூபஸ்தம்பங்களில், அவ்வவ் வானவர்களை யுத்தேசித்துப் பசுக்களும் பாம்புகளும் பறவைகளும் நூற்றவறாது கொண்டுவந்து கட்டப்பட்டன. ௨௮.

அச்வமேதமென்னும் அச்சிறந்தயாகத்தில் விதிப்படி பசுஹிம்ஸை செய்ய வேண்டிய ஸமயம் வருகையில், குதிரையும் ஆமை முதலிய ஜலஜந்துக்களும் மற்றும் யாகத்திற்கு வேண்டிய பசுக்களும் ஆகிய இவையெல்லாம் விதிப்படி ருத்விக்குகளாற் கொண்டுவந்து கட்டப்பட்டன. ௨௯.

அத்தசரத மன்னவரின் அந்த யாகத்தில் யூபஸ்தம்பங்களில் முந்நூறு பசுக்களும் சிறந்த வொரு குதிரையும் கட்டப்பட்டிருந்தன. ௩0.

கௌஸல்யையானவள் அப்பொழுது அந்தக் குதிரையைச் சுற்றிவந்து தக்க பூஜைசெய்து மிகவுங்களித்தவளாகி, இக்குதிரையை மூன்று கத்திகளால் கொன்றாள். ௩௧.

அப்பொழுது, கௌஸல்யையானவள் தர்மவிருப்பங் கொண்டவளாதலால், ஸ்திரசித்தமுடையவளாகி ஓரிரவு முழுதும் அந்தக் குதிரையோடு கூடியிருந்தாள். ௩௨.

ப்ரஹ்மா ஹோதா அத்த்வர்யு உத்காதா என்னும் ருத்விக்குகள் நால்வரும், மஹிஷீ பரிவ்ருத்தி வாவாதை பாலாகலி என்னும் ராஜஸ்த்ரீகள் நால்வரையும் மன்னவர் தக்ஷிணையாகக் கொடுத்ததனாற் கைப்பற்றினர். ௩௩.

ஜிதேந்த்ரியரும் யாககார்யங்களில் நல்லவல்லவருமான அத்த்வர்யுவானவர் அந்தக் குதிரையின் வபையையெடுத்து சாஸ்த்ரப்படி அக்நியில் பசாம் பண்ணினார். ௩௪.

மன்னவருந் தமது பாபத்தைப் போக்கும் பொருட்டு, வபையை அக்நியில் ஹோமஞ்செய்யும்போது காலந்தவறாது சாஸ்த்ரந்தவறாது அதன் வாஸனையை முகர்ந்தார். ௩௫.

ருத்விக்குகளென்னும் பதினாறுப்ராஹ்மணர்களும், அச்வத்தின் அங்கங்களையெல்லாம் எடுத்து, மந்த்ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, சாஸ்த்ரப்படி அக்நியில் ஹோமஞ் செய்தார்கள். ௩௬.

மற்ற யாகங்களில் ஹவிர்பாகமானது இறலிக்கிளைகளாற் செய்யப்பட்ட தட்டிலிட்டு சுத்தஞ் செய்யப்படுகிறது; அச்வமேதயாகத்தின் ஹவிர்பாகத்தை, வஞ்சிக்கொடியினாற் செய்யப்பட்ட தட்டிலிட்டு சுத்தஞ் செய்வது சரி. ௩௭.

அச்வமேதயாகமானது கல்பஸூத்ரத்திற் சொல்லியபடி ப்ராஹ்மணர்களால் மூன்று தினஞ் செய்யப்பட்டது. அதில், முதல்நாள் சதுஷ்டோமமென்னும் யாகமும், இரண்டாவது நாள் உக்த்யமென்றும் யாகமும், மூன்றாவது நாள் அதிராத்ரமென்னும் யாகமுமாகவேற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்த யாகத்தில் இன்னும் அநேகயாகங்கள், சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லியபடி நடத்துவிக்கப்பட்டன. ௩௮.

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍀 𑌚𑍈𑌵𑌮𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍌 ।
𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵𑌮𑌪𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥ ௪௦.
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑍋𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ ௪௨.
𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 *𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 । ௪௩
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥
𑌨 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇 ।
𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ।
𑌮𑌣𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 । ௪௭.
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌦𑌶𑌕𑍋𑌟𑍀𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 । ௪௮
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍁 ।
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇 ॥ ௪௯.
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 †𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 । ௫௦.
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 ‡𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌦𑌾 । ௫௧
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௫௨.

---

* "𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌦𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾. † "𑌵𑌯𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾.
‡ "𑌸 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

ஜ்யோதிஷ்டோமம், ஆயுஷ்டோமம், அதிராத்ரம், அபிஜித், விச்வஜித், அப்தோர்யாமம் என்னுஞ் சிறந்த யாகங்களும் சாஸ்த்ரப்படி அங்கு நடத்தப் பட்டன. சO.

தமது குலத்திற்கு மேன்மை யுண்டாகச் செய்யும் அத்தசரதமன்னவர், முன் ப்ரஹ்மாவினால் செய்யப்பட்டதாகிய அச்வமேதமென்னும் இச்சிறந்த யாகத்தில், தமது ராஜ்யத்தில் கிழ்த்திசையை ஹோதாவுக்கும், மேற்றிசையை அத்த்வர்யுவுக்கும், தென்றிசையை ப்ரஹ்மாவுக்கும், வடதிசையை உத்காதா வுக்கும் ஆசவிப்படி தக்ஷிணை கொடுத்தார். சக.

யாகத்தை மேன்மேல் வளரச் செய்யும் ஆண்சிங்கமாகிய அத்தசரத வேந்தர், நூற்றவருது யாகத்தைமுடித்து, அப்பொழுது ருத்விக்குகளென்றும் அந்தணர்கட்கு அப்பூமியை யன்றோ! தானங் கொடுத்தார். சஉ.

ருத்விக்குகளென்னும் அந்தணர்களனைவரும், இவ்வாறு பாவந்தொலைத்த மன்னவரை நோக்கி, "மனிதர்களிற் சிறந்தவராய்ப் பூமியைக் காக்கும் வேந்தே! பாரெல்லாம் பாது காக்க நீரொருவரேவல்லவர்; யாங்கள் பூமியைப் பாதுகாக்க வல்லமையில்லாதிருப்பதால் எங்களுக்குப்பூமிவேண்டாம்; யாங்கள் எப்பொழுதும் வேதமோதுவதிலேயேயன்றோ! விருப்பங் கொண்டவர்கள்; ஆதலால் சிறந்த ரத்நத்தையாவது பொன்னையாவது பசுக்களையாவது மற்றும் உம்மிடத்திலிருக்குமெதையாவது, நீர் தானங் கொடுத்த இந்தப் பூமிக்குப் பதிலாகக் கொடுத்துவிட்டீராயின் மிக்க நன்மையாம்; பூமியினால் எங்களுக்குப் ப்ரயோஜநமில்லை; இதைப்பற்றி யாங்கள் உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். சகூ.

வேதப் பொருள்களை நன்குணர்ந்தவர்களான அந்தணர்கள் இவ்வாறு மன்னவரைக் கேட்டுக் கொள்ள, மன்னவரும் அவர்களுக்குப் பத்துலக்ஷம் பசுக்களையும் பத்துகோடி பொன்வராகன்களையும் நாற்பது கோடி வெள்ளி வராகன்களையுங் கொடுத்தார். சஅ.

பின்பு ருத்விக்குகளெல்லோருமொன்றுகூடி தநத்தை ருச்யச்ருங்கமுனி வருக்கும், புத்திமானான வஸிஷ்டருக்குங் கொடுத்தார்கள். சகூ.

பிறகு அவ்வுத்தமவேதியர்களனைவரும் ந்யாயப்படி பங்கிட்டுக்கொண்டு மிகவும் மனங்களித்தவர்களாகி மன்னவரைநோக்கி, "எங்களுக்குத் த்ருப்தி யாய் விட்டது; போதும்; இனி எங்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்" என்று பதிற் சொல்லினர். ருO.

பின்பு அத்தசரதவரசரானவர் யாகத்தைப்பார்க்க வந்திருந்த வேதியர் களுக்குக் கோடிகணக்கான பொன்வராகன்களை நல்லவூக்கமுடையவராய்க் கொடுத்தார். ருக.

பின்னை, பேதையாய ஓரந்தணர் நல்ல கைவளை வேண்டுமென்று தசாதரைக் கேட்கத் தசாதரும் அங்ஙனமே யீந்தார். ருஉ.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ௫௩.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । ௫௪.
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌨𑌯𑌨𑌂 *𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑍈𑌃 ॥ ௫௫.
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 । ௫௬.
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌾𑌃 । ௫௭

[𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌤𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃 । ௨.
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । ௩.
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌭𑌾𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । ௪.
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 । ௫.
𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌮𑌃 । ௬.

---

* "𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

இவ்வாறு தக்ஷிணையளிக்க, அந்தணர் களிக்க, அந்தணரிடமன்பு வைத்துக் கண்ணீர் துளிக்கக் களிக்க, மன்னவர் அவ்வந்தணர்க்குத் தெண்டனிட்டார். ௫௨.

பிறகு பெருந்தன்மையுடையவராய் மனிதர்களிற் சிறந்தவராயுள்ள அத்தசரதவரசர் இவ்வாறு ஸாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்கையில், அந்தணர்கள் அவருக்குத் தக்க ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள். ௫௪.

பாவத்தைப் போக்குவதாய், விண்ணுலகையளிப்பதாய், மற்றவரசர்களாற் செய்யமுடியாததாய், எல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததாயுள்ள இந்த அச்வமேத யாகத்தைச் செய்து மன்னவர் உள்ளத்திற் களிகொண்டார். ௫௫.

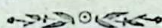
இவ்வாறு அச்வமேதயாகஞ் செய்து பாவங்களெல்லாந் தொலைய, அப்பொழுது தசரதவரசரானவர் ருச்யச்ருங்கரை நோக்கி, "ஓ நல்லொழுக்க முள்ளவரே! எனக்கு ஸந்தானமுண்டாகும் பொருட்டு புத்ரகாமேஷ்டியை நீர் செய்விக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார். ௫௬.

ருச்யச்ருங்கரென்னும் அவ்வுத்தமவேதியரும் ராஜாவை நோக்கி, "ஓவேந்தே! அவ்வாறே ஆகட்டும்; உமது வம்சத்திற்குப் பெருமையுண்டாகச் செய்யும் நான்கு புத்ரர்கள் உமக்கு உண்டாவார்கள்" என்றுசொன்னார். ௫௭.

[அத்தசரதவரசர், அந்த ருச்யச்ருங்கமுனிவர் சொல்லும் இன் சொல்லைக்கேட்டு அவரை நமஸ்கரித்து மனங்களித்தார்; ருச்யச்ருங்கரென்னும் அம் மஹாத்மாவும் அத்தசரதவேந்தரை நோக்கி மீளவுஞ் சொன்னார்.]

பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம்.

பின்பு வேதங்களையுணர்ந்து பேரறிவுபெற்ற அந்த ருச்யச்ருங்கரானவர் சற்றுத் த்யானித்து, அதனால் (தசரதருக்குப் புதல்வருண்டாவதைப்பற்றி செய்யவேண்டிய) நினைவுகொண்டு, அத்தசரதவரசரை நோக்கி, "அதர்வ வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட மந்த்ரங்களைக்கொண்டு, உமக்குப்புத்ரருண்டாகும் பொருட்டு சாஸ்த்ரப்படி புத்ரகாமேஷ்டியைச் செய்யப்போகிறேன்" என்று மிவ்வுத்தரத்தையுரைத்தார். ௨.

பிறகு மிகுந்த தேஜஸ்ஸையுடைய ருச்யச்ருங்கரானவர் (தசரதருக்குப்) புதல்வருண்டாகும்பொருட்டு அப் புத்ரகாமேஷ்டியைத் தொடங்கினார். ௩.

பின்பு தேவர்களும் ஸித்தர்களும் மஹர்ஷிகளும் கந்தர்வர்களோடு கூடி (அந்தயாகத்தில்) விதிப்படி ஹவிர்பாகத்தை வாங்கிக்கொள்ளக் கும்பற் கூடி வந்தார்கள். ௪.

அத்தேவர்கள் அந்தயாகஸபையில் ந்யாயப்படி கும்புகூடி, லோகஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவை நோக்கி இச்சிறந்த வாக்யத்தைச் சொற்றனர்:— ௫.

"ஓ பகவானே! ராவணனென்னும் ராக்ஷஸன் உமது அருள்பெற்று எங்களெல்லோரையும் வருத்துகிறான்; அவனை யாங்கள் வல்லமையால் வெல்ல வல்லமையில்லாதிருக்கிறோம்; ௬.

த்வயா தஸ்மை வரோ த³த்த: ப்ரீதேந ப⁴க³வந் புரா।
மாநயந்தஶ்ச தம் நித்யம் ஸர்வம் தஸ்ய க்ஷமாமஹே। ௭.
உத்³வேஜயதி லோகாம்ஸ்த்ரீநுச்ச்²ரிதாந் த்³வேஷ்டி து³ர்மதி:।
ஶக்ரம் த்ரித³ஶராஜாநம் ப்ரத⁴ர்ஷயிதுமிச்ச²தி। ௮.
ருஷீந் யக்ஷாந் ஸக³ந்த⁴ர்வாநஸுராந் ப்³ராஹ்மணாம்ஸ்ததா²।
அதிக்ராமதி து³ர்த⁴ர்ஷோ வரதா³நேந மோஹித:। ௯.
நைநம் ஸூர்ய: ப்ரதபதி பார்ஶ்வே வாதி ந மாருத:।
சலோர்மிமாலீ தம் த்³ருஷ்ட்வா ஸமுத்³ரோ(அ)பி ந கம்பதே। ௧௦.
தந்மஹந்நோ ப⁴யம் தஸ்மாத்³ராக்ஷஸாத்³கோ⁴ரத³ர்ஶநாத்।
வதா⁴ர்த²ம் தஸ்ய ப⁴க³வந்நுபாயம் கர்துமர்ஹஸி। ௧௧.
ஏவமுக்த: ஸுரை: ஸர்வைஶ்சிந்தயித்வா ததோ(அ)ப்³ரவீத்। ௧௧½.
ஹந்தாயம் விதி³தஸ்தஸ்ய வதோ⁴பாயோ து³ராத்மந:। ௧௨.
தேந க³ந்த⁴ர்வயக்ஷாணாம் தே³வதா³நவரக்ஷஸாம்।
அவத்⁴யோ(அ)ஸ்மீதி வாகு³க்தா ததே²த்யுக்தம் ச தந்மயா। ௧௩.
நாகீர்தயத³வஜ்ஞாநாத்தத்³ரக்ஷோ மாநுஷாம்ஸ்ததா³।
தஸ்மாத்ஸ மாநுஷாத்³வத்⁴யோ ம்ருத்யுர்நாந்யோ(அ)ஸ்ய வித்³யதே। ௧௪.
ஏதச்ச்²ருத்வா ப்ரியம் வாக்யம் ப்³ரஹ்மணா ஸமுதா³ஹ்ருதம்।
தே³வா மஹர்ஷயஸ்ஸர்வே ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்தே(அ)ப⁴வம்ஸ்ததா³। ௧௫.
ஏதஸ்மிந்நந்தரே விஷ்ணுருபயாதோ மஹாத்³யுதி:।
ஶங்க²சக்ரக³தா³பாணி: பீதவாஸா ஜக³த்பதி:। ௧௬.
ப்³ரஹ்மணா ச ஸமாக³ம்ய தத்ர தஸ்தௌ² ஸமாஹித:।
தமப்³ருவந் ஸுரா: ஸர்வே ஸமபி⁴ஷ்டூய ஸந்நதா:। ௧௭.
த்வாம் நியோக்ஷ்யாமஹே விஷ்ணோ லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா। ௧௭½.
ராஜ்ஞோ த³ஶரத²ஸ்ய த்வமயோத்⁴யாதி⁴பதே: ப்ரபோ⁴:।
த⁴ர்மஜ்ஞஸ்ய வதா³ந்யஸ்ய மஹர்ஷிஸமதேஜஸ:।
தஸ்ய பா⁴ர்யாஸு திஸ்ருஷு ஹ்ரீஶ்ரீகீர்த்யுபமாஸு ச।
விஷ்ணோ புத்ரத்வமாக³ச்ச² க்ருத்வா(அ)(அ)த்மாநம் சதுர்வித⁴ம்। ௧௮½.

பாலகாண்டம் பதினைந்தாவது ஸர்க்கம்

ஓ பகவானே! நீர் அருள்கொண்டு அவனுக்கு முன்பு வரங்கொடுத்ததைப் பற்றி அவனிடத்து மேன்மைவைத்து, அவன் செய்யுங் குற்றங்களெல்லாவற்றையும் யாங்கள் பொறுத்துக்கொள்கிறோம்; ௭.

அறிவுகெட்டு மூவ்வுலகங்களையும் வருத்துகிறான்; பெரியோர்களைப் பகைக்கிறான்; விண்ணவர்கட்கு மன்னவனான இந்த்ரனைத் திரஸ்கரிக்க நினைக்கிறான்; ௮.

நீர் வரங்கொடுத்ததனால் மதி மயங்கிக் கொழுத்து, ருஷிகளையும் கந்தர்வர்களையும் யக்ஷர்களையும் அஸுரர்களையும் அந்தணர்களையும் அலக்ஷ்யஞ் செய்கிறான்; ௯.

ஸூர்யன் இவனைத் தபிக்கின்றிலன்; இவன் பக்கத்தில் காற்று வீசுகின்றிலது; எப்பொழுதும் அசையும் அலைக்கூட்டங்களையுடைய கடலும் இவனைக் கண்டால் அசைகின்றிலது; ௧௦.

ஓ பகவானே! ஆதலால் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரனான அந்தராக்ஷஸனிடத்தினின்று எங்களுக்கு மிகுந்த பயமுண்டாயிருக்கிறது; அவனுடைய வதத்தைப் பற்றி நீர் தக்கவுபாயத்தைச் செய்யவேண்டும்." ௧௧.

ப்ரஹ்மாவானவர், வானவர்களனைவராலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவராய்ச் சற்று நேரஞ் சிந்தித்துச் சொன்னார்:— ௧௨.

"ஸந்தோஷம், அக்கெடுநெஞ்சமுள்ள ராவணனைக் கொல்ல வேண்டிய உபாயமின்னதென்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன்: ௧௩.

அவன், கந்தர்வர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் எனக்கு இறப்புக்கூடாதென்று வரங்கேட்டான்; அப்படியே ஆகட்டுமென்று யானுஞ் சொல்லிவிட்டேன்; ௧௪.

ராவணனென்னும் அவ்வரக்கன் அவ்வாறு வரங்கேட்கும்போது மானிடர்களைச் சொல்லவில்லை; ஆதலால் மானிடர்களைக் கொண்டே அவனை வதஞ் செய்யவேண்டும்; இவனுக்கு வேறு ம்ருத்யு இல்லை". ௧௫.

ப்ரஹ்மாவினால் நன்குஉரைக்கப்பட்ட இவ்வின்சொல்லை அவ்வானவர்கள் மஹர்ஷிகள் அனைவருங் கேட்டு மிகக்களித்தனர். ௧௬.

இந்த ஸமயத்தில், ஜகந் நாதராகிய ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் திவ்ய காந்தியுடையவராய், பீதாம்பரந்தரித்தவராய், சங்க-சக்ர-கதாபாணியாய் அங்கு எழுந்தருளினார். ௧௭.

அங்கு ப்ரஹ்மாவோடு கூடி, தமது திருவுள்ளத்தை ஒரேவிஷயத்தில் நிலைநிறுத்தி நின்றார். வானவர்களனைவரும் எதிர்நின்று நன்றாய் ஸ்துதிசெய்து மிக்க வணக்கத்துடன் அவரை நோக்கிச் சொல்லினர்:— ௧௮.

"எங்கும் நிறைந்தவராகிய ஓ விஷ்ணுவே! உலகங்கட்கு நன்மையுண்டாகக்கோரி தேவரீரை யாங்கள் ப்ரார்த்திக்கிறோம்: ௧௯.

ஓ விஷ்ணுவே! தம்மை தேவரீர் நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, வல்லமைபெற்று தர்மங்களையுணர்ந்து கொடையாளியாகி மஹர்ஷிகட்கு ஒப்பான வொளிபெற்று அயோத்யாதிபதியாகிய தசரதரென்னும் அம்மன்னவருக்கு, நாணம் செல்வம் புகழ் என்பவைகளே வுருவங்கொண்டு பிறந்தாற்போல் விளங்குபவர்களாயுள்ள அத்தசரதரது மனைவிகள் மூவரிடத்திலும் புத்ராராய்த் தேவரீர் அவதரிக்கவேண்டும்; ௨௦.

तत्र त्वं मानुषो भूत्वा प्रवृद्धं लोककण्टकम्।
अवध्यं दैवतैर्विष्णो! समरे जहि रावणम्। ௨௦.
स हि देवांश्च गन्धर्वान्सिद्धांश्च मुनिसत्तमान्।
राक्षसो रावणो मूर्खो वीर्योत्सेकेन बाधते।
ऋषयश्च ततस्तेन गन्धर्वाप्सरसस्तथा।
क्रीडन्तो नन्दनवने क्रूरेण किल हिंसिताः। ௨௨.
वधार्थं वयमायातास्तस्य वै मुनिभिः सह।
सिद्धगन्धर्वयक्षाश्च ततस्त्वां शरणं गताः। ௨௩.
त्वं गतिः परमा देव! सर्वेषां नः परन्तप!।
वधाय देवशत्रूणां नृणां लोके मनः कुरु। ௨௪.
एवमुक्तस्तु देवेशो विष्णुस्त्रिदशपुङ्गवः।
पितामहपुरोगांस्तान्सर्वलोकनमस्कृतः।
अब्रवीत्त्रिदशान्सर्वान्समेतान्धर्मसंहितान्। ௨௫.
भयं त्यजत भद्रं वो हितार्थं युधि रावणम्।
सपुत्रपौत्रं सामात्यं समित्रज्ञातिबान्धवम्।
हत्वा क्रूरं दुराधर्षं देवर्षीणां भयावहम्।
दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च
वत्स्यामि मानुषे लोके पालयन्पृथिवीमिमाम्। ௨௮.
एवं दत्त्वा वरं देवो देवानां विष्णुरात्मवान्।
मानुषे चिन्तयामास जन्मभूमिमथात्मनः। ௨௯.
ततः पद्मपलाशाक्षः कृत्वात्मानं चतुर्विधम्।
पितरं रोचयामास तदा दशरथं नृपम्। ௩௦.
ततो देवर्षिगन्धर्वाः सरुद्राः साप्सरोगणाः।
स्तुतिभिर्दिव्यरूपाभिस्तुष्टुवुर्मधुसूदनम्॥ ௩௧.
तमुद्धतं रावणमुग्रतेजसं
प्रवृद्धदर्पं त्रिदशेश्वरद्विषम्।
विरावणं साधु तपस्विकण्टकं
तपस्विनामुद्धर तं भयावहम्। ௩௨.

ஓ விஷ்ணுவே! அங்கு தேவரீர் மானவவுருவங் கொண்டவதரித்தவராகி, மிகக் கொழுத்தவனும், உலகங்கட்குப் பகையோனும், வானவர்களால் வதஞ் செய்யமுடியாதவனுமான ராவணனை யுத்தத்தில் தேவரீர் வதிக்கவேண்டும்; உ0௧.

மூர்க்கனுகிய ராவணனென்னும் அவ்வரக்கன், மிகவலிவுகொண்டு தேவர்களையும் கந்தர்வர்களையும் ஸித்தர்களையும் மஹர்ஷிகளையும்வருத்துகிருன்; உ௧௨.

நந்தாவநத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் ருஷிகளும், கந்தர்வர்களும், அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகளும், அந்த ராவணனுல் அவ்வலிவுகொண்டு வருத்தப்படுகிருர்கள். உஉ௨.

அவனை வதஞ்செய்வதைப்பற்றி, யாங்களும் ஸித்தர்களும் கந்தர்வர்களும் யக்ஷர்களும் ருஷிகளோடுகூடிவந்து தேவரீரையே சரணமடைந்தோம்; உ௩௨.

ஓ ஸ்வாமி! பகைவரைத்தவிக்கச் செய்கின்றவரே! மிகவொளிபெற்றவரே! எங்களெல்லோருக்கும் மேலான கதி தேவரீரே; வானவர்ப் பகைவரை வதிக்கவேண்டி பாருலகில் தேவரீர் அவதரிக்கத் திருவுள்ளங் கொள்ள வேண்டும்.'' உ௪௨.

தேவர்களிற் சிறந்தவராய்த் தேவாதிதேவராய் எல்லாவுலகங்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பட்டவராயுள்ள விஷ்ணுவானவர் இவ்வாறு விண்ணவர்களாற் சொல்லப்பட்டவராகி, அறஞ் செயற்செய்பக்கோலி கும்பற்கூடிய அயன் முதலிய அவ்வானவரெல்லோரையும் நோக்கிச் சொன்னுர்:— உசு.

"(ஓ வானவர்களே!) நல்லது, பயத்தைவிட்டுவிடுங்கள்; கெடுதினைவு கொண்டு தேவர்கட்கும் ருஷிகட்கும் பயத்தை விளைக்குங் கொடியவனுன ராவணனை, பிள்ளைகளோடும் பேரன்மார்களோடும் மந்த்ரிகளோடும் அன்பர்களோடும் ஜ்ஞாதிகளோடும் பந்துக்களோடுங்கூட, உங்கள் நன்மையைப் பற்றி யுத்தத்தில் ஹதஞ்செய்து, பதினேராயிரம் ஆண்டுகள் இப்பூமியைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு மண்ணுலகில் வாஸஞ் செய்யப்போகிறேன்.'' உஅ௨.

எல்லோர்க்கும் ஸ்வாமியாகிய விஷ்ணுவானவர் இவ்வாறு வானவர்கட்கு வரங்கொடுத்துவிட்டு, பின்பு பாருலகில் தமக்குத்தக்க அவதார ஸ்தலத்தைச் சிந்தித்தார். உகூ௨.

பிறகு பத்மபத்ரம்போன்ற திருக்கண்களையுடைய விஷ்ணுவானவர் தம்மை நான்கு விதமாகச்செய்துகொண்டு, அத்தருணந் தசரதவரசரைத் தந்தையாக விரும்பினுர். ௩0௨.

பிறகு தேவர்கள், மதுவென்னும் அஸுரனைக்கொன்றவரான ஸ்ரீமந் நாராயணனைக் கந்தர்வரோடும் ருத்ரரோடும் அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகளின் கூட்டங்களோடுங் கூடி அத்யத்புதமான தோத்திரங்களாற் றுதிசெய்தனர். ௩௧௨.

"இயல்பினுற்றுனேகொழுத்தவனும், வரம்பெற்றதனுல் மிகவும்மேலிட்ட கொழுப்புள்ளவனும், எல்லோரும் நடுங்கும்படியான பராக்ரமம் பெற்றவனும், வானோராசர்க்கும் பகையோனும், எல்லாவுலகங்களையும் ஐயோவென்று அழும்படி செய்கிறவனும், நல்லோர்களையும் தவஞ்செய்வோர்களையும் வருத்துகின்றவனும், பயங்கரனுமாகிய அந்த ராவணனை வேருடன் தேவரீர் நாசஞ்செய்துவிடவேண்டும். ௩உ௨.

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
*𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍 𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍
𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌦𑍋𑌷𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 । ௩௩.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌧𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨.
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । ௩.
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌸 𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ ௪.
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌤𑍇𑌨 †𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫.
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥ ௭.
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ॥ ௮.
𑌸 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌯𑌜𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑌰𑌿𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 । ௯.

---

* "𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.
† "𑌵𑌰𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

ஒ தேவதேவா! (ஸ்ரீமந் நாராயணா!) மிக்க விக்ரமங்கொண்டு உலகங்களை மிகவுந் துன்பப்படுத்தும் ராவணனென்னும் அவ்வரக்கனைப் படைகளோடுஞ் சுற்றத்தாரோடும் ஹதஞ்செய்து வருத்தந்தொலைத்து, தேவாதிதேவராகிய தம்மால் காக்கப்பட்டு எப்பொழுதுஞ் சிறிதுந் தோஷமில்லாது விளங்குந் தமது திவ்யலோகத்திற்குத் தாம் எழுந்தருளவேண்டும்." ("என்றுங் கேட்டுக் கொண்டார்கள்" என்பதை சேர்த்துப்படிக்கவும்.) ௩௩.

பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, எங்கும் நிறைந்தவரும் திவ்யகாந்தியுடையவருமான ஸ்ரீமந் நாராயணன் இவ்வாறு தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவராகி, தாம் தெரிந்தவராயிருந்தும் தெரியாதவர்போல் வானவர்களை நோக்கி, "ருஷிகளைத் துன்பப்படுத்தும் ராவணனென்னும் அக்கொடியவனை யான் எவ்வுபாயங் கொண்டால் வேருடன் ஹதஞ்செய்யலாமோ அவ்வுபாயம் இன்னதென்பதைச் சொல்லுங்கள்" என்னும் இவ்வின் சொல்லைத் தெளிவாய்ச் சொன்னார். உ.

எங்கும் நிறைந்து எப்பொழுதும் அழிவில்லாது விளங்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணன் இவ்வாறு சொல்லுகையில், வானவரெல்லோரும் உத்தரஞ் சொல்லினர் :— ௨.

"நண்ணாரை நலிவிக்கும் ஓ நாராயணா! தேவரீர், மானிடவுருவங் கொண்டு யுத்தத்தில் ராவணனை ஹதஞ்செய்யவேண்டும்; அந்த ராவணன், உலகங்கட்கு முன்னேயுண்டாய் உலகங்களைப் படைக்கும் அயனார் கண்டு களிக்கும்படியான தவத்தைப் பொறிபறக்க நெடுநாள் செய்தான்; ௩

வல்லவரான அயனார் கண்டு களித்து அவ்வரக்கனுக்கு வரங்கொடுத்து விட்டார்; மானிடர் தவிர்த்து மற்றையெல்லா பூதங்களிடத்தும் அவனுக்குப் பயமில்லை; ௫.

அவன் முன்னே வரம்பெறுந்தருணத்தில் மானவர்களை மதியாது (அதாவது மானிடரிடத்தும் எனக்கு இறப்புக்கூடாதென்று வரங்கேளாது.) விட்டுவிட்டானன்றோ? அவன் இவ்வாறு அவ்வயனாரிடத்து வரம்பெற்றுக் கொழுத்துவிட்டான்; ௬.

மூவுலகங்களையும் வருத்துகின்றான்; முறைகடந்து மாதர்களையும் இழுக்கின்றான்; துன்னாரைத்துவள்விக்கும் ஓ நாராயணா! ஆதலால் மானிடரிடத்தினின்றே அவனுக்கு வதம் உண்டாகவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது." எ.

எங்கும் நிறைந்தவராய் எல்லோர்க்கும் ஸ்வாமியாயுள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனானவர் இவ்வாறு வானவரது இம்மொழிகேட்டு, அத்தருணமே தசரத மன்னவரைத் தந்தையாக விரும்பினார். அ.

பகைவரைக்கொன்று மிகவொளிபெற்ற வத்தசரதவரசரும் அத்தருணம் புத்ரரில்லாது, புதல்வருண்டாகக்கருதி புத்ரகாமேஷ்டியைச் செய்தார். ௯.

ஸ க்ருத்வா நிஶ்சயம் விஷ்ணுராமந்த்ர்ய ச பிதாமஹம்।
அநுஜ்ஞாதம் ததோ *தேவை: பூஜ்யமாநோ மஹர்ஷிபி:॥ ௧௦.
ததோ வை யஜமாநஸ்ய பாவகாததுலப்ரபம்।
ப்ராதுர்பூதம் மஹத்பூதம் மஹாவீர்யம் மஹாபலம்।
† க்ருஷ்ணரக்தாம்பரதரம் ரக்தாஸ்யம் துந்துபிஸ்வநம்।
ஸ்நிக்தஹர்யக்ஷதநூஜஶ்மஶ்ருப்ரவரமூர்தஜம்।
ஶுபலக்ஷணஸம்பந்நம் திவ்யாபரணபூஷிதம்।
ஶைலஶ்ருங்கஸமுத்ஸேதம் த்ருப்தஶார்தூலவிக்ரமம்॥
திவாகரஸமாகாரம் தீப்தாநலஶிகோபமம்।
தப்தஜாம்பூநதமயீம் ராஜதாந்தபரிச்சதாம்।
திவ்யபாயஸஸம்பூர்ணாம் பாத்ரீம் பத்நீமிவ ப்ரியாம்।
ப்ரக்ருஹ்ய விபுலாம் தோர்ப்யாம் ஸ்வயம் மாயாமயீமிவ॥ ௧௫.
ஸமவேக்ஷ்யாப்ரவீத்வாக்யமிதம் தஶரதம் ந்ருபம்।
ப்ராஜாபத்யம் நரம் வித்தி மாமிஹாப்யாகதம் ந்ருப॥ ௧௬.
தத: பரம் ததா ராஜா ப்ரத்யுவாச க்ருதாஞ்ஜலி:।
பகவந்ஸ்வாகதம் தே ஽ஸ்து கிமஹம் கரவாணி தே। ௧௭.
அதோ புநரிதம் வாக்யம் ப்ராஜாபத்யோ நரோ ஽ப்ரவீத்।
ராஜந்நர்சயதா தேவாநத்ய ப்ராப்தமிதம் த்வயா॥ ௧௮.
இதம் து ‡ ந்ருபஶார்தூல பாயஸம் தேவநிர்மிதம்।
ப்ரஜாகரம் க்ருஹாண த்வம் § தந்யமாரோக்யவர்தநம்॥ ௧௯.
பார்யாணாமநுரூபாணாமஶ்நீதேதி ப்ரயச்ச வை।
தாஸு த்வம் லப்ஸ்யஸே புத்ராந்யதர்தம் யஜஸே ந்ருப॥ ௨௦
ததேதி ந்ருபதி: ப்ரீத: ஶிரஸா ப்ரதிக்ருஹ்ய தாம்।
பாத்ரீம் ¶ தேவாந்நஸம்பூர்ணாம் தேவதத்தாம் ஹிரண்மயீம்॥
அபிவாத்ய ச தத்பூதமத்புதம் ப்ரியதர்ஶநம்।
முதா பரமயா யுக்தஶ்சகாராபிப்ரதக்ஷிணம்॥ ௨௨.
ததோ தஶரத: ப்ராப்ய பாயஸம் தேவநிர்மிதம்।
பபூவ பரமப்ரீத: ப்ராப்ய வித்தமிவாதந:॥ ௨௩.

பாடாந்தராணி:— * "தேவம்." † "க்ருஷ்ணம்." ‡ "நரஶார்தூல." § "யந்த்ய:" ¶ "திவ்யாந்ந."

அந்த விஷ்ணுவானவர் (மநுஷ்யராகவே அவதரிக்க வேண்டுமென்று) நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு, தேவர்களாலும் மஹர்ஷிகளாலும் பூஜிக்கப் பட்டவராகி, ப்ரஹ்மாவை அழைத்து (=நல்லது அவ்வாறே செய்யலாம் யான் போய் வருகிறேனென்று சொல்லி) மறைந்து விட்டார். கo.

பிறகு, யாகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் தசரதரது யாகாக்நி குண்டத்தினின்று பெரியவொரு பூதமானது, ஒப்பற்ற வொளிபெற்று, மிகுந்த வல்லமை பெற்று, மிக்க வலிவுபெற்று, கறுத்து, சிவந்த வஸ்த்ரந்தரித்து, சிவந்தமுகமுடையதாய், துந்துபிவாத்யத்தின் கோஷத்தை நிகர்த்து கோஷித்து, சிங்கம் போல் மீசை உடம்பு தலை என்னுமிவ்விடங்களிலுள்ள மயிர்களை அடர்த்தியாய்த்தரித்து, சுபலக்ஷணங்களையுடையதாகி, திவ்யாபரணங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டதாகி, பர்வதசிகரம்போல் உயர்ந்ததாய், கொழுத்தபுலிபோல் பராக்ரமமுடையதாய், ஸூர்யனை யொத்தவுருவம்பெற்று, கொழுந்து விட்டெரியும் அக்நிஜ்வாலையை யொத்து, புடமிட்ட தங்கத்தின் ரூபமுடையதும் தேவலோகத்திலுண்டான பாயஸத்தினால் நிறைக்கப்பட்டதும் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட மூடியிடப்பட்டதுமான பருத்தவொரு பாத்ரத்தை, மாயையென்னும் உருவங்கொண்ட அன்புள்ள பார்யையைப்போல் இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு வெளிக்கிளம்பிற்று. கசு.

இப்பூதமானது தசரதவரசரை நோக்கி, "ஓ மன்னவரே! என்னை ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்று வந்த புருஷனாகத் தெரிந்துகொள்ளும்" என்னும் வாக்யத்தைத் தெளிவாய்ச் சொல்லிற்று. கசு.

அதற்குப் பின், மன்னவரானவர் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு (அதைப் பார்த்து), "ஓ பகவானே! உமக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும்; யான் உமக்கு என்ன செய்யவேண்டும்?" என்று வணக்கத்துடன் சொன்னார். கஎ.

பிறகு, ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்று வந்த மநுஷ்யாக்ருதியான அந்தப் பூதமானது மறுபடியும் இவ்வாக்யத்தைச் சொல்லிற்று:— கஎ½.

"ஓ வேந்தே! தேவர்களை நீர் அர்ச்சித்ததனால் இப்பொழுது இப் பாயஸம் உமக்குக் கிடைத்தது; கஅ.

ஓ மன்னவரேறே! தேவர்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாய், ஸந்ததியைக் கொடுப்பதாய், தநத்தைக் கொடுப்பதாய், ஆரோக்யத்தை மேன்மேலும் பெருகச்செய்வதாயுள்ள இப் பாயஸத்தை நீர் வாங்கிக்கொள்ளும்; கக.

அரசே! தக்கவர்களான உமது மனைவிகளுக்கு இப்பாயஸத்தை "உண்ணுங்கள்" என்று கொடும்; நீர், எந்தப் பிள்ளைகளுண்டாவதைப்பற்றி யாகஞ் செய்கிறீரோ அந்தப் பிள்ளைகளை ஸந்தேஹமின்றி அம்மனைவிகளிடத்தில் அடைவீர்." உo.

ராஜாவானவர் த்ருப்தியடைந்து, அவ்வாறே செய்கிறேனென்று, தேவாந்நம் நிறைந்ததாய் தேவரால் கொடுக்கப்பட்டதாயுள்ள அந்த ஸ்வர்ண பாத்ரத்தை சிரஸினால் வாங்கிக்கொண்டு, அதிஸுந்தரமாய் அத்புதமாயுள்ள அப்பூதத்தை ஸேவித்து, பரமாநந்தபரிதராய்ப் பூஜித்துப் ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்தார். உஉ.

பின்பு, தசரதரானவர் தேவநிர்மிதமான பாயஸத்தைப் பெற்று, தநமில்லாதவன் தநத்தையடைந்து ஸந்தோஷப்படுவதுபோல் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தார். உங.

ததஸ்தத்புதப்ரக்யம் பூதம் பரமபாஸ்வரம்।
ஸம்வர்தயித்வா தத்கர்ம தத்ரைவாந்தரதீயத॥ ௨௪.

ஹர்ஷரஶ்மிபிருத்யோதம் தஸ்யாந்த꞉புரமாபபௌ।
ஶாரதஸ்யாபிராமஸ்ய சந்த்ரஸ்யேவ நபோ(அ)ம்ஶுபி꞉॥ ௨௫.

ஸோ(அ)ந்த꞉புரம் ப்ரவிஶ்யைவ கௌஸல்யாமிதமப்ரவீத்।
பாயஸம் ப்ரதிக்ருஹ்ணீஷ்வ புத்ரீயம் த்விதமாத்மந꞉॥ ௨௬.

கௌஸல்யாயை நரபதி꞉ பாயஸார்தம் ததௌ ததா।
அர்தாதர்தம் ததௌ சாபி ஸுமித்ராயை நராதிப꞉॥

கைகேய்யை சாவஶிஷ்டார்தம் *ததௌ புத்ரார்தகாரணாத்।
ப்ரததௌ சாவஶிஷ்டார்தம் பாயஸஸ்யாம்ருதோபமம்।
அநுசிந்த்ய ஸுமித்ராயை புநரேவ மஹீபதி꞉॥ ௨௮.

ஏவம் தாஸாம் ததௌ ராஜா பார்யாணாம் பாயஸம் ப்ருதக்॥ ௨௯.

தாஸ்த்வேதத்பாயஸம் ப்ராப்ய நரேந்த்ரஸ்யோத்தமா꞉ ஸ்த்ரிய꞉।
ஸம்மாநம் மேநிரே ஸர்வா꞉ ப்ரஹர்ஷோதிதசேதஸ꞉॥ ௩௦.

ததஸ்து தா꞉ ப்ராஶ்ய ததுத்தமஸ்த்ரியோ
மஹீபதேருத்தமபாயஸம் ப்ருதக்।
ஹுதாஶநாதித்யஸமாநதேஜஸோ
(அ)சிரேண கர்பாந் ப்ரதிபேதிரே ததா॥ ௩௧.

ததஸ்து ராஜா ப்ரஸமீக்ஷ்ய தா꞉ ஸ்த்ரிய꞉
ப்ரரூடகர்பா꞉ ப்ரதிலப்த †மாநஸ꞉।
பபூவ ஹ்ருஷ்டஸ்த்ரிதிவே யதா ஹரி꞉
ஸுரேந்த்ரஸித்தர்ஷிகணாபிபூஜித꞉॥ ௩௨.

இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஷோடஶ꞉ ஸர்க꞉.

---

* அத்ர, கஸ்மிம்ஶ்சித் ப்ராசீந கோஶபுஸ்தகே, "ததௌ புத்ரார்தகாரணாத், ப்ரததௌ சாவஶிஷ்டார்தம்" இத்யேதத்பாதத்வயம் ந த்ருஶ்யதே. † "மாநவா꞉" இதி பாடாந்தரம்.

பிறகு, அத்புதமான ரூபமுடையதாய்ப் பளபளவென்று ஜ்வலிக்கும் அப்பூதமானது அந்த கார்யத்தை முடித்துக்கொண்டு அந்த அக்நியிலேயே மறைந்துவிட்டது. உச.

அந்தத் தசரதருடைய ஸந்தோஷத்தாலுண்டான காந்திகளால் அவருடைய அந்தப்புரமானது, சரத்காலத்திலுண்டாகும் அழகாய சந்த்ரனுடைய கிரணங்களால் ஆகாசம் ப்ரகாசிப்பது போல் ப்ரகாசித்தது. உரு.

அத்தசரதமன்னர் மனைவியின் அரண்மனையுட்புகுந்து கௌஸல்யையை நோக்கி, "உனக்குப் புதல்வருண்டாகும் பொருட்டு இப்பாயஸத்தைப் பெற்றுக்கொள்" என்னுஞ் சொல்லைச் சொற்றார். உசா

அப்பொழுது தசரதநரபதியானவர் புத்ரருண்டாகும் பொருட்டு, பாயஸத்தில் பாதியை கௌஸல்யைக்குக் கொடுத்தார்; ராஜாவானவர் பாதியிலும் பாதியை ஸுமித்ரைக்குக் கொடுத்தார்; * மிகுந்த பாதியில் பாதியை கைகேயிக்குக் கொடுத்தார்; மன்னவர் மறுபடியுஞ் சிந்தித்து, அம்ருத ஸமானமான பாயஸத்தின் நின்ற பாதியை ஸுமித்ரைக்குக் கொடுத்தார். உ.அ.

வேந்தர், மனைவிகளுக்கு இவ்விதமாகப் பாயஸத்தை வெவ்வேறாகக் கொடுத்தார். உக.

மன்னவரின் அவ்வுத்தம மனைவிமாரனைவரும் அப்பாயஸத்தைப் பெற்று, உள்ளங்களித்துத் த்ருப்தி கொண்டனர். ௩.௦.

பிறகு அரசரது அச்சிறந்த பெண்டிகள், அப்பாயஸத்தைத் தனித்தனியாக வுண்டு, அக்நி-ஸூர்யர்களை நிகர்த்த வொளியுற்ற கர்ப்பங்களைச் சிலகாலத்திற்குப்பின் தரித்தனர். ௩௪.

அநந்தரம் ராஜாவானவர் அந்த ஸ்த்ரீகளுக்குச் சர்ப்பம் மேன்மேலும் வ்ருத்தியாவதைக்கண்டு ஸ்வஸ்தசித்தராய், ஸ்வர்க்கத்தில் தேவேந்த்ர - ஸித்த - ருஷி ஸமூஹங்களால் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்ட ஹரிபோல் ஸந்தோஷமடைந்தார். ௩௨.

பதினாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

* ஐந்நூறு வர்ஷங்கட்கு முற்பட்ட ஒரு ஓலைபுஸ்தகத்தில், இருபத்தெட்டாவது ச்லோகத்திலுள்ள "ததௌ புத்ரார்த்தகாரணாத், ப்ரததௌ சாவசிஷ்டார்தம்" என்கிற இரண்டுபாதங்களுங் காணப்படவில்லை.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑍍॥ ௧.
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌬𑌲𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃॥ ௨
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑌸𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌵𑍇।
*𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍॥
𑌅𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 †𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌾𑌨𑌿𑌵॥
𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍂𑌷𑍁 𑌚।
[𑌯𑌕𑍍𑌷-𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗-𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌋𑌕𑍍𑌷-𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌚॥
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍂𑌷𑍁 𑌚।]
𑌸𑍃𑌜𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍। ௫.
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌮𑌮 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌜𑌾𑌯𑌤। ௬.
𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍।
𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃॥ ௭.
𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃।
𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌸𑍃𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥ ௮.
𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌪𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌃॥ ௯.
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௧0.
𑌧𑌨𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌵𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌲𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍॥ ௧௧.
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌯𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍॥ ௧௨.

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃—* "𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍." † "𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨."

பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

மஹாத்மாவான அத்தசாதமன்னவருக்கு விஷ்ணுவானவர் இதுவரையில் உலகத்திலில்லாதபடி அத்யந்தவிலக்ஷணமாகப் புத்த்ராயிருக்குந் தன்மையை யடைகையில், பூஜ்யரான ப்ரஹ்மாவானவர் வானவர்களெல்லோரையும் நோக்கி இவ் வாக்யத்தைச் சொன்னர்:— க.

"ஸத்யஸந்தராய், வீராய், நமக்கெல்லோர்க்கும் நன்மையைச் செய்வதிலேயே மிக்க விருப்பங்கொண்டவராய், எங்கும் நிறைந்தவராயுள்ள ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு கைங்கர்யஞ் செய்யவேண்டி, நினைத்தபடி ரூபங்கொள்ள வல்லவர்களும் மஹா பலமுள்ளவர்களுமா யிருப்பவர்களை நீங்கள் ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டும்; உ.

மாயையை அறிந்தவர்களும், சூரர்களும், வேகத்தில் வாயுவேகத்திற்கு ஒப்பானவர்களும், நீதிகளை அறிந்தவர்களும், மஹா புத்தியுடையவர்களும், விஷ்ணுவுக்கு ஸமமான பராக்ரமமுடையவர்களும், ஸம்ஹரிக்கக்கூடாதவர்களும், உபாயங்களை அறிந்தவர்களும், ஸிம்ஹத்திற்கு ஸமானமான சரீரத்தோடு கூடினவர்களும், அஸ்த்ரசக்திகளெல்லாவற்றாலும் நிறைந்தவர்களும், அம்ருதபாநம் பண்ணுவோர்போலிருப்பவர்களும், ஸமானமான பராக்ரமமுள்ளவர்களுமான புத்த்ரர்களை அழகான அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகளிடத்திலும் கந்தர்வஸ்த்ரீகளின் சரீரங்களிலும் [யக்ஷ-பந்நக-ருக்ஷ-வித்யாதர-கிந்நர-வாநர ஸ்த்ரீகளிடத்திலும்] வாநரரூபத்தினல் நீங்கள் ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டும்; ௩.

முன்னமே, கொட்டாவியிட்ட எனது வாயிலிருந்து, ஜாம்பவானென்னும் கரடிராஜர் பிறந்தார்." ரு.

பூஜ்யராகிய ப்ரஹ்மாவினல் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அத்தகைய அவ்வானவர்கள், அக்கட்டளையை ஒப்புக்கொண்டு, மாட்சிமை பொருந்திய வாநரவுருவம்பெற்ற புத்த்ரர்களைஇவ்விதமாக (மேல்வருமாறு) படைத்தனர். எ.

மஹாத்மாக்களான ருஷிகளும், ஸித்த - வித்யாதர - உரகர்களும், சாரணர்களும், காடுகளிற்றிரியுந் தன்மையுள்ள வல்லவர்களான பிள்ளைகளைப் படைத்தார்கள். அ.

மஹேந்த்ரகிரியையொத்து மிக்க வலிவுபெற்ற வாலியென்னுஞ் சிறந்த வாநரனை இந்த்ரன் படைத்தான்; மிக வொளியுடையவனுன ஸூர்யன், ஸுக்ரீவரை யுண்டுபண்ணினன்; கூ.

எல்லா வாநரமன்னர்களுள்ளும் மேலான அறிவுடையவனுய் எல்லோரிலுஞ் சிறந்தவனுயுள்ள தாரனென்னும் பெரியவாநரனை ப்ரஹஸ்பதி படைத்தார்; கO.

மிகவும் அழகுள்ளவனுன கந்தமாதநனென்னும் வாநரன், குபேரனுக்குப் புத்த்ரனுய்ப் பிறந்தான்; விச்வகர்மாவும் நலனென்னுஞ் சிறந்த வாநரனை யுண்டுபண்ணினர்; கக.

அக்நியை நிகர்த்த வொளி பெற்றவனும் மிக்க அழகுடையவனுமான நீலனென்பவன், அக்நிபகவானுக்குப் புத்த்ரனுயமைந்து, அழகினுலும் புகழினுலும் மிடுக்கினுலும் எல்லா வாநரர்களிலும் மேலானவனுயிருந்தான்; கஉ.

[illegible]
[illegible] க௩.
[illegible]
[illegible] க௪.
[illegible]
[illegible]
[[illegible]] கரு.
[illegible]
[illegible] க௬.
[illegible]
[illegible] கஎ.
[illegible]
[illegible] க௮.
[illegible]
[illegible] க௯.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] உo.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]:—* "[illegible]." † "[illegible]." ‡ "[illegible]." § "[illegible]." ¶ "[illegible]." § "[illegible]."

அழகென்னும் பொருள் நிறைந்தவர்களும் அழகில் புகழ் பெற்றவர்களுமான அச்விநீதேவதைகள், மைந்தனென்பவனையும் த்விவிதனென்பவனையும் தாங்களே படைத்தார்கள் ; ௧௩.

ஸுஷேணனென்னும் வாநரோத்தமனை வருணன் படைத்தான்; பர்ஜந்யனென்பவனும், பெருமிடுக்கனான சரபனென்பவனைப் படைத்தான் ; ௧௪.

திவ்யசாந்தியுடையவரும், வஜ்ரம்போன்ற திருமேனியோடு கூடினவரும், வேகத்தில் கருடனை நிகர்த்தவரும் [வாநரவீரர்களெல்லோரிலும் மேலான புத்தியுடையவரும் மஹா பலமுடையவரும்] ஆகிய "ஹநுமான்" என்னும் வாநரர், வாயுவுக்குப் புத்ரராய் அவதரித்தார். ௧௫.

அவ் வாநர வீரர்கள், ராவணவதத்தில் விருப்பங் கொண்டவர்களும், அளவிடமுடியாத பலமுடையவர்களும், நினைத்தபடி வுருவங்கொள்ளும் வல்லவர்களுமாய் அநேக ஆயிரக்கணக்காய்ப் படைக்கப்பட்டனர். ௧௬.

*ருக்ஷர் †வாநரர் ‡கோபுச்சர் என்னுமிவர்கள், மேரு-மந்தரபர்வதங்களை நிகர்த்துப்பருத்து ஓங்கிய திவ்யசரீரமுடையவர்களாய், மஹாபலமுடையவர்களாய், சீக்ரமாகவே ஆங்காங்கு அவதரித்தனர். ௧௭.

எந்தத்தேவதைக்கு எந்த ரூபமோ எந்த வேஷமோ எந்த பராக்ரமமோ, அந்தத் தேவதையின் புத்ரர், அந்தத் தேவதையின் அந்த ரூபம் முதலியவற்றால் அத்தேவதையை நிகர்த்துப் பலவிதமாய்ப் பிறந்தார். ௧௮

வாநரர்கள், சிலர் கோலாங்கூலிகளிடத்திலும், சிலர் ருக்ஷிகளிடத்திலும், மற்றுஞ்சிலர் கிந்நரிகளிடத்திலும், ப்ரஸித்தமான பராக்ரமமுடையவர்களாய்ப் பிறந்தார்கள். ௧௯.

மஹா கீர்த்தியுடைய தேவர்களும் மஹர்ஷிகளும் கந்தர்வர்களும் தார்க்ஷ்யர்களும் யக்ஷர்களும் நாகர்களும் கிம்புருஷர்களும் ஸித்தர்களும் வித்யாதரர்களும் உரகர்களுமாகிய பலர், அழகான அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகளிடத்திலும் வித்யாதர ஸ்த்ரீகளிடத்திலும் நாககந்யகைகளிடத்திலும் கந்தர்வ ஸ்த்ரீகளிடத்திலுமாக விப்படி, அழகாய்ப் பருத்த சரீரமுடையவர்களும் வநத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களுமான வாநரர்களெல்லோரையும் அந்த பகவதார காலத்தில் அநேகவிதமாய் ஸந்தோஷப்பட்டு உண்டாக்கினார்கள். ௨௰.

அவர்களெல்லோரும் நினைத்தபடிவுருவங்கொள்ள வல்லமையுள்ளவர்கள்; (ஒரு தடங்கலன்றி) நினைத்தபடி திரியுந்தன்மையுள்ளவர்கள்; செருக்கினாலும் பலத்தினாலும் சிங்கங்களையும் புலிகளையும் நிகர்த்தவர்கள் ; எல்லோருங் கல்லாயுதமுடையவர்கள் ; எல்லோரும் மரங்கொண்டு போர் செய்பவர்கள்; எல்லோரும் நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதமாகக் கொண்டவர்கள் ; எல்லோரும் எல்லா அஸ்த்ரங்களிலும் வல்லவர்கள் ; பெரிய மலைகளையும் ஆட்டிவிடுவார்கள் ; உறுதியாய் நிற்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பிளந்துவிடுவார்கள் ; தமது வேகங்கொண்டு கடலையுங் கலக்கிவிடுவார்கள்; பார்தனையும் பாதத்தாற் பிளந்தெறிவார்கள்; பெருங்கடலையும் (ஒருவாய்க்காலைப்போல்) தாண்டிவிடுவார்கள்; ஆகாசநிலையிலும் புகுவார்கள் ; மேகங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு

* ருக்ஷர் = கரடிரூபந் தரித்தவர். † வாநரர் = குரங்குரூபந் தரித்தவர்.
‡ கோபுச்சர் = கொண்டைமுயல் ரூபந் தரித்தவர்.

𑌨𑌶𑍈𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍॥
𑌋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌨𑍇।
𑌋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇॥ ௨௭.
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 *𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ௨௮.
𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍂𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌯𑍂𑌥𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑍀𑌨𑍍। ௨௯.
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌞𑍍𑌛𑍈𑌲𑌾𑌨𑍍𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚। ௩௦.
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌵𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃।
𑌨𑌲𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑍍। ௩௧.
𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌬𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍। ௩௨.
𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌜𑍁𑌗𑍋𑌪 𑌭𑍁𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌗𑍋𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍। ௩௩.
𑌤𑍈𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑍂𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌵𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃। ௩௪.

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍇𑌘𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌚𑌲𑌕𑍂𑌟𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃
𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃
𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌹𑌾𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃। ௩௫.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍। ௧.
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌗𑌣𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌬𑌲𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃। ௨.

---

* "𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

வருவார்கள்; வநத்தில் திரியும் மத்தகஜங்களையுங் கைப்பிடியாய்ப் பிடித்து வருவார்கள்; ஆகாசத்திற்பறக்கும் பக்ஷிகளையும் தமது கூச்சலினற் கூச்ச லிட்டுக்கீழ் விழச் செய்வார்கள். உஎ.

நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்க ஸமர்த்தர்களாய் மஹாத்மாக்களாயுள்ள இப்படிப்பட்ட வாநரஸேநாபதிகள் பலநூறாயிரக்கணக்காய் அவதரித் தார்கள். உஅ.

அவ்வாநரப்படைமன்னர், வாநரர்களது முதன்மையான படைகளில் படைமன்னவரிற் சிறந்தவராயிருந்தனர்; வல்லவர்களான பலவாநரர்களையும் பிறப்பித்தனர். உகூ.

மற்றவர், ருக்ஷவானென்னும் மலையின் தாழ்வரைகளின் அருகில் ஆயிரக் கணக்காய்க் குடியிருந்தனர்; மற்றுஞ்சிலர், நாநாவிதமான மலைகளையுங் காடுகளையும் நோக்கிச் சென்றனர். ௩௦.

அச்சிறந்த வாநரரனைவரும், ஸூர்யபுத்ரராகிய ஸுக்ரீவர் இந்த்ர புத்ரனான வாலி என்னும் ப்ராதாக்களாகிய இவ்விருவர்க்கும், நலனுக்கும், நீலனுக்கும், ஹநுமாருக்கும், மற்றுமுள்ள வாநரஸேநாபதிகட்கும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தனர். ௩க.

கருடனையொத்த வலிவுபெற்றவர்களும் போர்செய்வதில் நல்லவல்லமை பெற்றவர்களுமான அவ்வாநரரனைவரும், சிங்கங்களையும் புலிகளை மலைப்பாம்புகளையும் (கொசுக்களைப்போல்) நசுக்கிக்கொண்டு திரிந்து கொண்டிருந்தனர். ௩உ.

கரடிகளும் கொண்டைமுயல்களும் வாநரங்களுமான அவர்களெல் லோரையும், மிக்க விக்ரமமுடைய வாலியானவன் தனது புஜபலங்கொண்டு பாதுகாத்துவந்தான். ௩௩.

பலவித வுருவமுடையவர்களும், பலவித செய்கைகளையும் அடையாளங் களையுமுடையவர்களுமாகிய அவ்வீரர்களால், இப்பாரிலுள்ள மலைகளுங் காடுகளுங் கடல்களும் எங்கும் நிறைந்துவிட்டன. ௩௪.

கூட்டங்கூட்டமாய்ச் செல்லும் மேகங்களையும், பர்வதசிகரங்களையும், நிகர்த்து, மிக்க வலிவுபெற்றுப், பகையோர்க்குப் பயமுறுத்துஞ் சரீரங்களையும் ரூபங்களையுமுடைய அவ் வாநரப்படை மன்னவர்களால் இப் பாரெங்கும் நிரம்பிவிட்டது. ௩ரு.

பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம்.

மஹாத்மாவாகிய தசரதருடைய அந்த யாகம் முடிந்தவுடனே, தேவர்கள் அவரவர்கட்குண்டான பாகங்களை வாங்கிக் கொண்டு, வந்தபடி திரும்பிப் போனார்கள். க.

மன்னவர் தமது தீக்ஷாநியமங்களை முடித்து, மனைவிகளின் கூட்டங் களோடு கூடினவரும், வேலைக்காரர்கள் படைகள் வாஹநங்கள் என்னுமிவை களோடு கூடினவருமாய்த் தமது நகரத்திற்குப் புறப்படத்தொடங்கினர். உ.

𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃।
𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍॥ ௩.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌬𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑍇॥ ௪.
𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍 *𑌤𑌦𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 †𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍॥ ௫.
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌥 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾॥ ௬.
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍। ௭.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌮𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃।
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌॥
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹॥
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 ‡𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍। ௧௦ ௨.
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾। ௧௧ ௨.
𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃। ௧௨ ௨
𑌅𑌥 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍌 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍌।
𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌶𑌲𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌। ௧௩ ௨.
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍀𑌨𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃॥
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌪𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌰𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌵𑍌। ௧௪ ௨

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿:— * "𑌤𑌥𑌾." "𑌪𑍁𑌰𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍.
† "𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃." ‡ "𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣."

அருணங்

அரசர்கள், அத்தசாதரால் தக்கபடி பூஜிக்கப்பட்டவர்களா றி உத்தி
ருங்க அல்லது வஸிஷ்ட) மஹாமுனிவரைத் தெண்டனிட் ளவர்களுமாய்,
அவரவர்கள் தேசங்கட்குப் ப்ரயாணஞ் செய்தார்கள்.
தார்கள். கஉ.

செல்வம் நிறைந்த அவ்வயோத்யாபுரியினின்ற ப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகளுங்
அவ்வரசர்களின் படைகள், (இவ்வச்வமேதயாகத்தைத் துந்துபி வாத்யங்களைக்
மிகக் களித்து ஒளிபெற்றன.
ரின்றும் புஷ்ப வர்ஷம்

அவ்வாறு அரசர்கள் போனபின்பு, தசரத ேங்களும் பரபாக்கப் பெரிய
வராய்ச் சிறந்தவேதியர்களை முன்னிட்டுக்செ கள.
புகுந்தார்.
மேலானபாட்டுகளும்

பிறகு ருச்யச்ருங்கருந் தக்கபூஜை பெற்று, ப்ருத்யர்ளெங்கும் ஜநங்கள்
ளுடரும் புத்திமானுன (ரோமபாத) மன்னவரோடும், தமத ய
சாந்தையோடுங் கூடிப் ப்ரயாணஞ் செய்தார். சா.

மன்னவர் இவ்விதமாக அவர்களெல்லோரையும் அனுப்பிவிட்டு, புத்ரருண்டாவதைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, நெஞ்சம்நிறைந்து அவ்வயோத்யாபுரியில் ஸுகமாக வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். எ.

ஸ்ரீராமாவதார கட்டம்

அநந்தரம், யாகம் ஸமாப்தமானது முதல் ஒருஸம்வத்ஸரம் ஆயிற்று; உடனே, பன்னிரண்டாவது மாஸமான சித்திரைமாஸத்தில், நவமீதிதியில், புநர்வஸுநக்ஷத்ரத்தில், கடகலக்நத்தில், (ஸூர்யன், குரு, சுக்ரன், அங்காரகன், சநி என்னும்) ஐந்து க்ருஹங்கள் உச்சத்திலிருக்க, சந்த்ரனோடு கூடி ப்ருஹஸ்பதி உதிக்க, ஜகந் நாதராய், ஸகலலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப் பட்டவராய், ஸகல சுப லக்ஷணங்களோடுங் கூடினவராய், விஷ்ணுவின் அர்தாம்சராய், மஹாபாக்யமுள்ளவராய், இக்ஷ்வாகுவம்சத்தின் பெருமையைப் பெருகச் செய்பவராயுள்ள "ஸ்ரீராமர்" என்னும் புத்ரரைக் கௌஸல்யை பெற்ருள். கo.

அதிதியென்பவள் வஜ்ரபாணியாகிய தேவேந்த்ரனைப் பெற்று ஒளிபெற்றதுபோல், கௌஸல்யை அப்பரஞ்சோதியாகிய புத்ரரைப் பெற்று ஒளிபெற்ருள். கக.

ஸத்யமான பராக்ரமமுடையவராய், ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவின் அம்சத்தில் நாலிலொரு பாகமானவராய், ஸகலகல்யாணகுணங்களும் ஒன்றுகூடி நிறைந்தவராயுள்ள "பரதர்" என்பவர், கைகேயியினிடத்தில் அவதரித்தார். கஉ.

அநந்தரம், விஷ்ணுவின் அம்சங்களோடு கூடினவர்களாய், ஸமஸ்த அஸ்த்ரவித்யைகளிலும் ஸமர்த்தர்களாய், வீரர்களாய் இருக்கும் "லக்ஷ்மணர், சத்ருக்நர்" என்னும் புத்ரர்களை ஸுமித்ரை பெற்ருள். கங.

நிர்மலசித்தரான பரதர், புஷ்யநக்ஷத்ரங்கூடிய தினத்தில் அவதரித்தார்; ஸுமித்ரையின் புத்ரர்கள் இருவர்களும், ஆச்லேஷா நக்ஷத்ரத்தில், மத்யாஹ்நத்தில், கடகலக்நத்தில், அவதரித்தார்கள். கச.

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 *𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍।
𑌗𑍁𑌣𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃।
𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌕𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃। ௧௭.
𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌾 𑌨𑌟𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 §𑌵𑌾𑌦𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍈𑌃। ௧௮.
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃। ௧௯.
𑌅𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 ¶𑌤𑌥𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌕𑌯𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 §𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾। ௨௧.
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌅𑌦𑌦𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍌𑌘𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌬𑌹𑍁। ௨௨.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍। ௨௨½.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃। ௨௩½.
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃। ௨௪½.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌃।
𑌗𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌰𑌥𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌰𑌤𑌃। ௨௫½.

---

* 𑌕𑍃𑌤𑌃, 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍. 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿:—
† "𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃" ‡ "𑌗𑌾𑌯𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚." § "𑌵𑌾𑌦𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚."
¶ "𑌤𑌤𑍋𑌽𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍." § "𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾."

மஹாத்மாக்களான ராஜ புத்ரர்கள் நால்வர்களும், ஸகலகல்யாணகுணங்களாலும் நிறைந்தவர்களும், ராஜாவுக்குத்தக்கவர்களும், பூரட்டாதி உத்திரட்டாதி என்னும் நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஸமாநமான காந்தியுள்ளவர்களுமாய், வேறாக (அதாவது ஸகலலோகவிலக்ஷணர்களாய்) அவதரித்தார்கள். ௧௬.

கந்தர்வர்களும் ஸுந்தரமாய்ப் பாடினார்கள். அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகளுங் கூட்டங்கூடி ஆட்டமாடினார்கள். தேவர்களுந்துந்துபி வாத்யங்களைக் கணகணவெனக் கொட்டினார்கள். ஆகாசத்தினின்றும் புஷ்ப வர்ஷம் வர்ஷிக்கப்பட்டது. அயோத்த்யையிலும் ஸகலஜநங்களும் பரபரக்கப் பெரிய உத்ஸவம் உண்டாயிற்று. ௧௭.

நடர்களும் நர்த்தகர்களும் பரபரத்தோடிப்பாட, மேலானபாட்டுகளும் வாத்யகோஷங்களும் எங்குங்கோஷிக்க, ராஜமார்க்கங்களெங்கும் ஜநங்கள் நெருங்கப் பெற்றன. ௧௮.

மன்னவரும், ஸூதர் மாகதர் வந்திகள் என்னுங்கட்டியஞ் சொல்வோர்க்குங் கொடுக்கவேண்டியவைகளைக் கொடுத்தார். அந்தணர்க்கும் பசுக்களையும் பொருட்களையும் ஆயிரக் கணக்காய்க் கொடுத்தார். ௧௯.

பதினொருநாள் சென்ற பின்பு நாமகரணஞ் செய்துவித்தார். அப்பொழுது வஸிஷ்டரானவர் மஹாத்மாவான ஜ்யேஷ்டபுத்ராருக்கு "ராமர்" என்றும், கைகேயியின் புத்ராருக்கு "பரதர்" என்றும், ஸுமித்ரையின் புத்ரரொருவருக்கு "லக்ஷ்மணர்" என்றும், மற்றொருவருக்கு "சத்ருக்நர்" என்றும், பரம ப்ரீதராய்த் திரு நாமங்களைச் சாற்றினார். ௨௧.

தமது நகரத்திலுள்ள ப்ராஹ்மணர்களுக்கும், தேசங்களிலுள்ள ப்ராஹ்மணர்களுக்கும், அபரிமிதமாய்ப் போஜநமிடுவித்து, அவர்களுக்கு அநேகவித ரத்நஸமூஹங்களையுந் தாநங் கொடுத்தார். ௨௨.

அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு நாமகரணம் முதலிய நடவடிக்கைகளெல்லாவற்றையும் நடத்துவித்தார். ௨௩.

அவர்களில் ஜ்யேஷ்ட புத்ரரும், கொடிமரம் போன்றவரும், தமது தந்தைக்குக் களிப்பை விளைப்பவருமான ராமரென்பவர், ப்ரஹ்மா போல் ஸகல ஜகத்திற்கும் மிகவும் வேண்டியவராய் விளங்கினர். ௨௪.

அந்தப் பிள்ளைகளெல்லோரும் வேதமுணர்ந்தவர்கள்; எல்லோரும் உலகங்கட்கு நன்மையைச்செய்வதில் விருப்பங்கொண்டவர்கள்; எல்லோரும் ஜ்ஞாநமென்னும் பொருள் நிறைந்தவர்கள், எல்லோரும் எல்லா நல்லகுணங்களுமுள்ளவர்கள். ௨௫.

அவர்களில் ராமரென்பர், திவ்யகாந்தியுடையவரும், ஸத்யமான பராக்ரமமுடையவரும், நிர்மலனாயுள்ள பௌர்ணமீ சந்த்ரன்போல் ஸகலஜகதாஹ்லாதகரும், கஜத்தின் மீதும் அச்வத்தின் மீதும் ரதத்தின் மீதும் எழுந்தருளி ஆங்காங்குச் செல்வதில் திருவுள்ளமுள்ளவரும், தநுர்வேதத்திலும் அத்யந்தாஸக்திபெற்றவரும், தமது பிதாவுக்கு சுச்ரூஷை செய்வதில் திருவுள்ளமுள்ளவருமாயிருந்தார். ௨௬.

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃। ௨௭.
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑌃।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃। ௨௮.
𑌨 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑍀𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌚 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾। ௨௯.
𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 *𑌹𑌯𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
†𑌤𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍। ௩௦.
𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌰𑌜𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃। ௩௧.
𑌸 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃। ௩௨.
𑌤𑍇 ‡𑌯𑌦𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 §𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃।
¶𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃। ௩௩.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 $𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑍋 𑌯𑌥𑌾। ௩௪.
𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌰𑌤𑌾 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃। ௩௫.
𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃। ௩௬.
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। ௩௭.
𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍। ௩௮.

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿:— * "𑌹𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑍍𑌯." † "𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿." ‡ "𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨" § "𑌸𑌰𑍍𑌵." ¶ "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃." $ "𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾."

(ஸ்ரீராமகைங்கர்யமென்றும்) லக்ஷ்மியை மேன்மேலும் பெருகச்செய்யும் லக்ஷ்மணரென்பவர், ஸகல ஜகதாநந்தகரும் தமக்கு ஜ்யேஷ்டப்ராதாவுமான ஸ்ரீராமரிடத்தில், பால்யமாரப்ய ஸர்வகாலத்திலும் பரமஸ்நேஹமுள்ளவரா யிருந்தார். உ௭.

(ஸ்ரீராமகைங்கர்ய) லக்ஷ்மியால் நிறைந்தவராயுள்ள லக்ஷ்மணரானவர் அந்த ராமருடைய சரீரத்திற்கும் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் இரண்டாவது ப்ராணன் போன்றவராய் அவருக்கு ஸகலாபீஷ்டங்களையும் (=ஸகலகைங்கர்ய ங்களையும்.) பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். உ௮.

புருஷோத்தமரும் அவரில்லாமல் நித்ரை செய்யார்; தம்மிடத்திற்கு வரும் ம்ருஷ்டாந்நத்தை (அதாவது அதிரஸம் அப்பம் முதலியவற்றை,) அவரில்லாமல் புஜியார். உ௯.

ராகவனர் எப்பொழுது குதிரையேறி வேட்டையாடச்செல்வாரோ, அப்பொழுது (லக்ஷ்மணரும்) வில்பிடித்துப் பாதுகாத்து இவரைப் பின்செல்வார். ௩0.

லக்ஷ்மணருக்குத் தம்பியாகிய சத்ருக்நரும், அவ்வாறே பரதருக்குப் ப்ராணங்கட்கும் மேலாய் இஷ்டராயிருந்தார்; பரதரும் அந்த சத்ருக்நருக்கு அப்படியே இஷ்டராயிருந்தார். ௩க.

தேவர்களால் (=திக்பாலகர் நால்வரால்.) ப்ரஹ்மதேவர் பரமாநந்தங் கொள்வதுபோல், அத்தசரதரானவர் மஹாபாக்யம்பெற்ற அன்புள்ளபுத்ரர் நால்வரால் பரமாநந்தங் கொண்டார். ௩உ.

அந்தப் பிள்ளைகள், உள்ளதை உள்ளபடி அறியும் அறிவுள்ளவர்கள்; எல்லா நற்குணங்களும் ஒன்றுகூடி நிறைந்தவர்கள்; நல்ல அழகுள்ளவர்கள்; பெரும்புகழ் பெற்றவர்கள்; எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்கள்; வரப்போகிற வரலாற்றையுங் கண்டு அதற்கேற்ப நடப்பவர்கள். ௩௩.

இவ்விதமான ப்ரபாவமுடையவர்களாய் அத்யந்த ஸௌந்தர்யமுடையவர் களாயுள்ள அந்தப் புத்ரர்களெல்லோரையுந் தந்தையாகிய தசரதர் கண்டு, ஜகத் ப்ரபுவாகிய ப்ரஹ்மதேவர் போல் ஸந்தோஷமடைந்தார். ௩௪.

அந்தப் புருஷோத்தமர்கள், வேதஸம்பந்தமான வித்யைகளை அத்யயநம் பண்ணிக் கொண்டும், தமது பிதாவுக்கு சுச்ருஷை பண்ணிக் கொண்டும், தநுர் வேதத்தையும் நன்ருய் அப்யஸித்துக்கொண்டுமிருந்தார்கள். ௩௫.

பிறகு, தர்மசிந்தையுடைய தசரதமன்னர், அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு விவாஹஞ் செய்வதைப்பற்றி புரோஹிதர்களோடும் பந்துக்களோடுங்கூடி ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார். ௩௬.

மஹாத்மாவான அத்தசரதவேந்தர் மந்த்ரிகளின் நடுவில் இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், மஹாப்ரபாவமுள்ள விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர் வந்துவிட்டார். ௩௭.

அவ் விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரானவர் மன்னவரைக் காணவெண்ணங் கொண்டவராய், "குசிக கோத்ரத்திலுண்டான காதி புத்ரராகிய யான் வந்திருப்பதை சீக்ரமாக (ராஜாவுக்கு)ச் சொல்லுங்கள்" என்று, வாயிற் காப்பவர்களை நோக்கிச் சொன்னர். ௩௮.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 ।
𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑍇 𑌤𑌦𑌾 । ௪௰.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 *𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 †𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 । ௪௰௧.
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ‡𑌤𑌾𑌪𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌤𑍋 §𑌽𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌹𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 । ௪௰௨.
𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 । ௪௰௩.
𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍇 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 । ௪௰௪.
𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 । ௪௰௫.
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌹 । ௪௰௬.
𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 । ௪௰௭.
𑌅𑌥 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 । ௪௰௮.
𑌯𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌨𑍂𑌦𑌕𑍇 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 । ௫௰.
𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 ¶𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 ।
𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । ௫௰௧.

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿:— * "𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃." † "𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃." ‡ "𑌤𑌪𑌸𑌾." § "𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍." ¶ "𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃."

அம்மொழி கேட்டு அனைவரும் மனநினுட் பரபரத்து நகரி மன்னவாது மாளிகைக்கு ஓட்டமாய் ஓடினர். ருகூவ. அவ்விச்வாமித்ரவாக்யத்தால் அவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அவ்வாயிற்காப்பவர்கள் அத்தருணமே மன்னவர் மாளிகை சென்று, விச்வாமித்ர ருஷி வந்திருப்பதை இக்ஷ்வாகு குலத்துப் பிள்ளையாகிய தசரத வாசருக்குத் தெரிவித்தனர். ௪0.

அத்தசரதவேந்தரும், அந்தத் த்வாரபாலகர்களின் அவ்வாக்யத்தைக்கேட்டு களித்து புரோஹிதர்களோடுகூடி, இந்த்ரன் ப்ரஹ்மாவுக்கு எதிர்கொண்டு செல்வதுபோல் அவ்விச்வாமித்ராருக்கு எதிர்கொண்டுசென்றார். ௪௧.

பிறகு, எங்கும் பொறிபறக்க வ்ரதங்களை அநுஷ்டித்துத் திவ்யகாந்தி கொண்டு ஜ்வலிக்கும் அவ்விச்வாமித்ர முநிவரை மன்னவர்கண்டு களித்துச் சிரித்த முகமுடையவராய் அர்க்யங் கொடுப்பித்தார். ௪௨.

அவ்விச்வாமித்ர முநிவரானவர் மன்னவர் கொடுப்பித்த அர்க்கயத்தை சாஸ்த்ரப்படி பெற்றுக்கொண்டு, மன்னவரை க்ஷேமலாபங்களை நன்றாய் விசாரித்தார். ௪௩.

பரம தார்மிகரான விச்வாமித்ரரானவர் ராஜாவின் நாடு நகரம் என்னுமிவைகளைப்பற்றியதும், பந்துக்கள் நண்பர்கள் என்னுமிவர்களைப்பற்றியதுமான க்ஷேமத்தையுங் கேட்டார். ௪௪.

உமது தேசத்திற்குச் சுற்றிலுள்ள அரசர்களெல்லாரும் உமக்கு நன்றாய் அடங்கியிருக்கிறார்களா? பகையோர்களையெல்லாம் வென்றுவிட்டீரா? தேவர்களைப்பற்றிச் செய்யவேண்டிய கார்யத்தையும் மானிடர்களைப்பற்றிச் செய்யவேண்டிய கார்யத்தையும் நன்றாய்ச்செய்துவருகிறீரா? (என்றுங் கேட்டார்).

முநிவர்களிற் சிறந்தவராகிய விச்வாமித்ரரானவர் வஸிஷ்டரிடமும், மஹாபாக்யமுடைய மற்றுமுள்ள ருஷிகளிடமும் வந்து, அவரவர்கட்குத் தக்கபடி க்ஷேம ஸமாசாரங் கேட்டார். ௪௬.

அம்மஹர்ஷிகளனைவரும் (அவ்விச்வாமித்ரரிடத்து) தக்கபூஜைபெற்று, அத்தசரதவேந்தரது ஸபைக்குச்சென்றனர்; அங்கு அவரவர்கட்குத்தக்கபடி உட்காரவும் உட்கார்ந்தனர். ௪௭.

பின்பு, மிகவும் பெருந்தன்மையுள்ள மன்னவரானவர் விச்வாமித்ரமஹாமுநிவருக்கு நன்றாய்ப்பூஜைசெய்து மனங்களித்து மயிர்க்கூசி அவரைநோக்கிச் சொன்னார்:— ௪௮.

"ஓ மஹாமுநிவரே! யான் கோராமலே எனது பாக்யத்தாற் றூனகவே நேரிட்ட உமது வருகையானது எனக்கு அம்ருதம் பெறுவதுபோலும், நீரில்லாவிடத்தில் மழைபொழிவதுபோலும், பிள்ளையில்லாதவனுக்குத் தக்கவர்களான மனைவிகளிடத்திற் பிள்ளையுண்டாவதுபோலும், மிகவும் நஷ்டமடைந்தவனுக்கு லாபமுண்டாவதுபோலும், பெரியஉத்ஸவத்திலுண்டாம் ஸந்தோஷம்போலும் இருக்கின்றது; ௫0.

ஓ ப்ராஹ்மண! உமக்கு, மேலான இஷ்டம் யான் என்னசெய்யவேண்டும்? யான் தானங்கொடுப்பதற்கு நீர் தகுந்தபாத்ரமாயிருக்கின்றீர்; நீர் இங்கு வந்தது எனது பாக்யமேயன்றி வேறில்லை; இப்பொழுது தான், யான் பிறவி பெற்றதற்குப் பயன் கைகூடித்து; யான் பிழைத்திருப்பதற்கும் நன்மையுண்டாயிற்று; ௫௨.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌮𑌯𑌾 ॥ ௫௩
𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌶𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௫௪
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ௫௫
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 ॥
*𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 । ௫௬
𑌮𑌮 𑌚𑌾𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥
𑌤𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌮 । ௫௭
𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌯𑌶𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃
𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 । ௫௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌤𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 †𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌭𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥ ௩
𑌅𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌮𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 ‡𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍌 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍌 ॥ ௪
𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌵𑌿𑌮𑍌 ।
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 ।
§𑌸𑌮𑌾𑌂𑌸𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑍌𑌘𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௫

𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿:—*"𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾." †"𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃." ‡"𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍."
§"𑌤𑍌 𑌮𑌾𑌂𑌸."

முதலில் ராஜர்ஷியென்னும் பட்டம்பெற்று, அதற்குப்பின், தவம்புரிந்து மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவராய் ப்ரஹ்மர்ஷியென்னும் பட்டம் பெற்றீர்; யான் உம்மை எல்லா விதத்தாலும் பூஜிக்கவேண்டும்; ௰௩.

ஓ வல்லவராயுள்ள அந்தணரே! எனதுபாவந்தொலைந்து யான் பரிசுத்தனாவதற்கு, ஆச்சர்யகரமான அப்படிப்பட்ட உமது இவ்வருகையன்றி மேலாய தொன்றுமில்லை; உமது தர்சநத்தால் இந்த க்ஷேத்ரமும் பரிசுத்தமாய் விட்டது; ௰௪.

நீர் கோரிவந்த கார்யமின்னதென்பதைத் தயைசெய்துசொல்லவேண்டும்; உமது அருள்பெற்று உமதுகார்யங்களைப்பற்றி யான் முயற்சிசெய்ய விருப்பங் கொண்டிருக்கின்றேன்; ௰௫.

ஓ விச்வாமித்ரரே! யான் உமது கார்யத்தைச்செய்யும் விஷயத்தில் நீர் சிறிதும் ஸந்தேஹப்படவேண்டாம்; யானே உமக்கு எல்லாவிதத்தாலும் தாஸனாயிருப்பவன்; நீரோ எனக்கு எல்லாவிதத்தாலும் தைவமாயிருப்பவர்;

ஓ ப்ராஹ்மணா! உமது இவ்வருகையானது எனக்குப் பெரிய பாக்ய மாயிருக்கிறது; நீர் வந்ததனாலேயே எனக்கு எல்லாவற்றிலும் மேலாய தர்மங்களெல்லாம் உண்டாய் விட்டன." ௰௭.

உண்மையாகவே குணங்களோடுகூடி ப்ரஸித்தமான குணமுங் கீர்த்தியும் பெற்று எல்லா ருஷிகளிலும் மேன்மை பெற்றவரான விச்வாமித்ரர், நெஞ்சத்திற்குஞ் செவிக்கும் இனியதாயிருக்குமாறு பேரறிவு பெற்ற தசரதமன்னவர் வணக்கத்துடன் சொன்ன சொற்கேட்டு, (நமது கார்யங் கைகூடிவிட்டது; ராமனை அழைத்துக் கொண்டுபோய் விடலாம் என்று) பேரானந்தம் பெருகப்பெற்றார். ௰௮.

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

மஹாப்ரபாவமுள்ள விச்வாமித்ரர், ஆச்சர்யகரமாயும் விஸ்தாரமாயுமிருக்கிற மஹாராஜரின் அவ்வாக்யத்தைக்கேட்டு மயிர்க்கூசி, அம்மஹாராஜரின் முன் சொன்னார்:— ௧.

"ஓ மன்னவரேறே! வந்தவர்கட்கு இவ்வாறு உபசாரஞ்செய்வது, உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்து வஸிஷ்டரிடம் உபதேசம்பெற்ற உமக்கேயன்றி, பாரினில் மற்றொரு மன்னவர்க்கு ஒவ்வாது; ௨.

ஓ ராஜோத்தம! இப்பொழுது எனது நெஞ்சத்திலிருக்கும் இனி யான் சொல்லப்போகிற கார்யத்தைச்செய்ய நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு, சொன்ன சொற்றவறாது நீர் நடந்து கொள்ளவேண்டும்; ௩.

ஓ நரோத்தம! யான் யாகஞ் செய்வதற்கு தீக்ஷைசெய்து கொண்டேன்; அதற்கு விக்நஞ் செய்ய, நினைத்தபடி ரூபங்கொள்ள வல்லவர்களான ராக்ஷஸர்களிருவர்கள் ஏற்பட்டார்கள்; ௪.

எனது வ்ரதம் பெரும்பாலும் நடந்து முடியுந் தருணமறிந்து, (கொடிய செய்கைகளில்) நன்றாய்ப் பயின்று வல்லமை பெற்றவர்களான ஸுபாஹு மாரீசன் என்னும் இவ்வரக்கர்களிருவர்களும் மாம்ஸங்கள் நிரம்பிய ரத்த வெள்ளங்களைக் கொண்டு அந்த யாகவேதிக்கு நாற்புறத்தும் பொழிந்தார்கள்; ௫.

அவதூதே ததாபூதே தஸ்மிந்நியமநிஶ்சயே।
க்ருதஶ்ரமோ நிருத்ஸாஹஸ்தஸ்மாத்தேஶாதபாக்ரமே। ௬.
ந ச மே க்ரோதமுத்ஸ்ரஷ்டும் புத்திர்பவதி பார்த்திவ!।
ததாபூதா ஹி ஸா சர்யா ந ஶாபஸ்தத்ர முச்யதே। ௭.
ஸ்வபுத்ரம் ராஜஶார்தூல! ராமம் ஸத்யபராக்ரமம்।
காகபக்ஷதரம் ஶூரம் ஜ்யேஷ்டம் மே தாதுமர்ஹஸி। ௮.
ஶக்தோ ஹ்யேஷ மயா குப்தோ திவ்யேந ஸ்வேந தேஜஸா।
ராக்ஷஸா யே விகர்த்தாரஸ்தேஷாமபி விநாஶநே। ௯.
ஶ்ரேயஶ்சாஸ்மை ப்ரதாஸ்யாமி பஹுரூபம் ந ஸம்ஶய:।
த்ரயாணாமபி லோகாநாம் யேந க்யாதிம் கமிஷ்யதி। ௰.
ந ச தௌ ராமமாஸாத்ய ஶக்தௌ ஸ்தாதும் கதஞ்சந।
ந ச தௌ ராகவாதந்யோ ஹந்துமுத்ஸஹதே புமாந்।௧௧.
வீர்யோத்ஸிக்தௌ ஹி தௌ பாபௌ காலபாஶவஶம் கதௌ।
ராமஸ்ய ராஜஶார்தூல! ந பர்யாப்தௌ மஹாத்மந:। ௧௨.
ந ச புத்ரக்ருதம் ஸ்நேஹம் கர்த்துமர்ஹஸி *பார்த்திவ!।
அஹம் தே ப்ரதிஜாநாமி ஹதௌ தௌ வித்தி ராக்ஷஸௌ। ௧௩.
அஹம் வேத்மி மஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம்।
வஸிஷ்டோ(அ)பி மஹாதேஜா யே சேமே தபஸி ஸ்திதா:।௧௪.
யதி தே தர்மலாபம் ச யஶஶ்ச பரமம் புவி।
ஸ்திரமிச்சஸி ராஜேந்த்ர! ராமம் மே தாதுமர்ஹஸி। ௧௫.
†யத்யப்யநுஜ்ஞாம் காகுத்ஸ்த! தததே தவ மந்த்ரிண:।
வஸிஷ்டப்ரமுகா: ஸர்வே ததோ ராமம் விஸர்ஜய। ௧௬.
அபிப்ரேதமஸம்ஸக்தமாத்மஜம் தாதுமர்ஹஸி।
தஶராத்ரம் ‡ஹி யஜ்ஞஸ்ய ராமம் ராஜீவலோசநம்। ௧௭.

பா:—* அத்ர, பார்த்திவேத்யஸ்ய ஸ்தாநே, "தஶராத்ரேண யஜ்ஞஸ்ய ஸ்தித்ராதேவ ராக்ஷஸா: ஹந்தவ்யா விக்நகர்த்தாரோ மம யஜ்ஞஸ்ய வைரிண:" இத்யயம் ஶ்லோக: கஸ்மிம்ஶ்சித் த்ராவிட தாலபத்ர கோஶே த்ருஶ்யதே. † "யத்யப்யநுஜ்ஞாம்." ‡ "து."

பெரும்பாலும் முடிந்த எனது அந்த யாகத்திற்கு அவ்வாறு விக்நம் வருகையில், யான் வருத்தங்கொண்டு உத்ஸாஹந்தொலைந்து அவ்விடமிருந்து வந்துவிட்டேன்; கூ.

ஓ அரசே! சினங் கொள்ள என் மனம் ஒப்பவில்லை; யாகஞ்செய்யும் அத்தருணங் கோபங் கொள்ளத்தகாதென்பது உமக்குந் தெரியுமல்லவா? ஆதலாற்றான் அவர்களை யான் சபியாது விட்டுவிட்டேன். எ.

ஓ மன்னவர் மணியே! உமது ஜ்யேஷ்ட புத்த்ரனான ராமனென்பவன் சிறு குடுமி தரித்த சிறு பிள்ளையாயினும், உண்மையான பராக்ரமமுடையவனும் சூரனுமாயிருக்கிறபடியால், (எனது யாக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக) அவனை எனக்கு நீர் கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும்; அ.

இந்த ராமன் தனது திவ்யதேஜஸ்ஸைக்கொண்டு என்னால் பாதுகாக்கப் பட்டவனாய், மாரீச ஸுபாஹுக்களைக் கொல்லுவதுமன்றி, யாகவிக்நஞ்செய்யும் மற்றுமுள்ள ராக்ஷஸர்களையும் வேரோடு நாசஞ்செய்ய வல்லவனென்பதை யெல்லோரும் அறிவார்; கூ.

யானும், இவனுக்கு மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி யுண்டாகும்படியான பலவகை நன்மைகளையும் செய்வேன்; இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேஹமில்லை; க0.

அந்த ஸுபாஹு மாரீசர்களோ, ராமன் முன் நின்று போர்செய்ய சிறிதும் வல்லவரல்லர்; அவர்களைக் கொல்வதற்கோ, ராகவனன்றி மற்றொரு புருஷனால் முடியாது; கக.

ஓ ராஜோத்தம! வலிவு கொண்டு கொழுத்து முன்னமே காலனது பாசத்திற்கு இரையான அத்துராத்மாக்கள், மஹாத்மாவான ராமனுக்கு (எவ்வளவு? போதவே) போதார்; கஉ.

ஓ அரசே! அந்த ராமனிடத்தில் நீர் புத்த்ரனென்று அன்பு வைப்பது தகாது; யான் உமக்கு உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன்; அந்த ராக்ஷஸர்களிருவர் களும் மாண்டார்களென்று எண்ணிக் கொள்ளும்; கங.

மஹாத்மாவாய், ஸத்யமான பராக்ரம முடையவனுயுள்ள ராமனை யானறிவேன் ; மஹாதேஜஸ்ஸையுடைய வஸிஷ்டரும் அறிவார்; மற்றும் தவத்தில் நிற்கும் இம்மஹர்ஷிகளும் அறிவார்கள்; கச.

ஓ ராஜேந்த்ர! மேலான தர்மலாபத்தையுங் கீர்த்தியையும் ஸ்திரமாகப் பூமியில் அடையவேண்டுமென்று உமக்கு எண்ண மிருக்குமாயின், ராமனை எனக்குக் கட்டாயமாகக் கொடுத்து விடவேண்டும்; கரு.

வஸிஷ்டர் முதலிய உமது மந்த்ரிகளெல்லோரும் ஸம்மதித்தார்களாயின், பின்பு ராமனை அனுப்பும்; கசூ.

தாமரைக்கண்ணனாய், அன்பனாய், உமது புத்த்ரனாயுள்ள ராமனை, எனது யாகஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பத்து நாளைக்குக் கொடுக்கவேண்டும்; நீர் வீணான விசாரஞ் செய்யவேண்டாம்; கஎ.

நாத்யேதி காலோ யஜ்ஞஸ்ய யதாயம் மம ராகவ।
ததா குருஷ்வ பத்ரம் தே மா ச சோகே மந: க்ருதா:॥ ௧௮
இத்யேவமுக்த்வா தர்மாத்மா தர்மார்த்தஸஹிதம் வச:।
விரராம மஹாதேஜா விச்வாமித்ரோ *மஹாமதி:॥ ௧௯.
ஸ தச்ச்ருத்வா ராஜேந்த்ரோ விச்வாமித்ரவசோத்புதம்।
சோகமப்யகமத்தீவ்ரம் வ்யஷீதத பயாந்வித:॥ ௨௦.
இதி ஹ்ருதயமநோவிதாரணம்
முநிவசநம் தததீவ சுச்ருவாந்।
நரபதிரபவத் †மஹாந்மஹாத்மா
வ்யதிதமநா: ப்ரசசால சாஸநாத்॥ ௨௧.
இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஏகோநவிம்ச: ஸர்க:.

அத விம்ச: ஸர்க:.

தச்ச்ருத்வா ராஜசார்தூலோ விச்வாமித்ரஸ்ய பாஷிதம்।
முஹூர்த்தமிவ நி:ஸம்ஜ்ஞ: ஸம்ஜ்ஞாவாநிதமப்ரவீத்॥ ௧.
ஊநஷோடசவர்ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசந:।
ந யுத்தயோக்யதாமஸ்ய பச்யாமி ஸஹ ராக்ஷஸை:॥ ௨.
இயமக்ஷௌஹிணீ பூர்ணா யஸ்யாஹம் பதிரீச்வர:।
அநயா ஸம்வ்ருதோ கத்வா யோத்தாஹம் தைர்நிசாசரை:॥ ௩.
இமே சூராச்ச விக்ராந்தா ப்ருத்யா மே ஸ்த்ரவிசாரதா:।
யோக்யா ரக்ஷோகணைர்யோத்தும் ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி॥ ௪.
அஹமேவ தநுஷ்பாணிர்கோப்தா ஸமரமூர்த்தநி।
யாவத்ப்ராணாந்தரிஷ்யாமி தாவத்யோத்ஸ்யே நிசாசரை:॥ ௫.
நிர்விக்நா வ்ரதசர்யா ஸா பவிஷ்யதி ஸுரக்ஷிதா।
அஹம் தத்ர கமிஷ்யாமி ந ராமம் நேதுமர்ஹஸி॥ ௬.
பாலோ ஹ்யக்ருதவித்யச்ச ந ச வேத்தி பலாபலம்।
ந சாஸ்த்ரபலஸம்யுக்தோ ந ச யுத்தவிசாரத:।
ந சாஸௌ ரக்ஷஸாம் யோக்யோ கூடயுத்தா ஹி தே த்ருவம்॥ ௭

பா:—* "மஹாந்ருஷி:." † "மஹத்தமா."

எனது இந்த யாகத்திற்குக் காலங்கடவாதிருக்குமாறு யேற்பாடு செய்யும்; உமக்கு நன்மையுண்டாம்; (வீணாக) நீர் வருத்தத்தில் நெஞ்சைச் செலுத்த வேண்டாம்.'' கஅ.

தர்மாத்மாவாய், மஹாதேஜஸ்ஸை யுடையவராயுள்ள விச்வாமித்ர மஹாமுநிவர், தர்மார்த்தங்களோடு கூடிய இவ்வாக்யத்தை இவ்வாறு சொல்லி முடித்துப் பேசாதிருந்துவிட்டார். கக.

விச்வாமித்ரருரைத்த அந் நன்மொழியை அத்தசரத மன்னவர் கேட்டு, ("நமது ராமனை விட்டு நாம் எப்படி பிரிவோம்'' என்று) மிகவும் வருந்தி பயந்து வாடியமுகமுடையவராக ஆயினர். உ௦.

மஹாராஜர், இவ்வாறு மிகவும் ஹ்ருதயத்தையும் மனதையுந் துளைப்பதாகிய அம்முநிவரது மொழி கேட்டு அத்தருணமே மனம் வருந்தி, தமது ஸிம்ஹாஸநத்தினின்று அசைந்து விட்டார். உக.

பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம்.

மஹாராஜர், அவ்விச்வாமித்ரர் மொழி கேட்டு, முஹூர்த்தகாலம் மூர்ச்சை அடைந்து, பின்பு தெளிந்து இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார்:— க.

"தாமரைக்கண்ணனான எனது ராமனுக்கு இன்னும் பதினாறு பிராயம் நிரம்பவில்லை; ஆதலால், அரக்கர்களோடு போர் செய்ய இவன் வல்லவனென்று எனக்குத் தோற்றவில்லை; உ.

இதோ எனது கட்டளையில் அடக்கி யான் பாதுகாத்துவரும் படைகள் அக்ஷௌஹிணி கணக்காக இருக்கின்றன; இவைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து அந் நிசாசரர்களோடு யான் யுத்தஞ் செய்கிறேன்; ந.

இதோ எனது ப்ருத்யர்கள், அஸ்த்ரவித்யைகளில் தேர்ந்து சூரர்களென்று எங்கும் ப்ரஸித்தி பெற்று அரக்கர்களின் கூட்டங்களோடு போர் புரிய வல்லவர்களாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ராமனை அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டாம்; இதைப்பற்றி யான் உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; ச.

யானே வில்லுங் கையுமாய்ப்போர்க்களத்தில் நின்று பாதுகாக்கின்றேன்; எனது உயிர் இருக்கிறவரையில் அரக்கர்களோடு போரிடுகிறேன்; ரு.

விக்நமொன்றும் வாராதிருக்குமாறு அந்த வ்ரதாநுஷ்டாநத்தை யான் நன்றாய்ப் பாதுகாத்து நடத்துவிக்கின்றேன்; அவ்விடம் யான் வருகிறேன்; ராமனை அழைத்துக்கொண்டு போகவேண்டாம்; சா.

மேலும் இந்தராமன் பாலன்; இன்னும் தநுர்வித்யைகளை நன்றாய்க் கற்கவில்லை; (பகையோர்களின்) பலாபலங்களையும் அறியவில்லை; அஸ்த்ர பலங்களும் நிரம்பப் பெறவில்லை; யுத்தங்களையும் நன்றாய்க் கண்டறியவில்லை; அரக்கர்களோடு போர்செய்ய பொருத்தமும் பெற வில்லை; அவ்வரக்கர்களோ வஞ்சனை கொண்டுப் போர் செய்வார்கள்; இவ்வளவும் உண்மை; எ.

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇।
𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲! 𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௮
𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌯। ௯
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 *𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕॥
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௧௦
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌮।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௧௧
𑌕𑌿𑌂𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇 𑌚 𑌤𑍇।
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥ ௧௨
𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌮𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌟𑌯𑍋𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍। ௧௩
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑌂𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌰𑌣𑍇।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃। ௧௪
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤। ௧௫
𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃।
𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃। ௧௬
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃।
†𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌞𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍌 ‡𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍌 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍌।
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃। ௧௮
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௧௯
𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞! 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇।
𑌮𑌮 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃। ௨௧

பா:— * "𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌮𑌮." † "𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌦𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾." ‡ "𑌘𑍋𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍌."

ஓ மஹாமுநிவரே! யானே ராமனை விட்டுப் பிரிந்து பிழைத்திருக்க முஹூர்த்தகாலமும் பொறுக்கமாட்டேன்; ஆதலால் ராமனை அழைத்துக் கொண்டு போகவேண்டாம்; (படைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு யான் வருகிறேன்;)

நன்றாய் வ்ரதாநுஷ்டானங்களைச் செய்து அந்தணரான ஓ விச்வாமித்ரரே! அவ்வாறு ஸம்மதியாமல் ராகவனை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று உமக்கு எண்ணமிருக்குமாயின், சதுரங்க ஸைந்யங்களையும் என்னையுங் கூட்டி அழைத்துக் கொண்டு போம்; ௯.

ஓ விச்வாமித்ரரே! யான் பிறந்து அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் சென்று, இந்த ராமனை அருமையாகப் பெற்றேன்; ஆதலால், ராமனை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டாம்; ௧௦.

எனது புத்ரர்கள் நால்வர்களுள்ளும் இந்த ராமனிடத்தில் எனக்குப் பேராசை பெருகிவிட்டது; ஆதலால், எனது ஜ்யேஷ்ட புத்ரனான தர்ம மூர்த்தியாகிய ராமனை அழைத்துக் கொண்டு போக வேண்டாம்; இதைப் பற்றி யான் உம்மை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்; ௧௧.

ஓ மஹாமுநிவரே! அவ்வரக்கர்களின் வல்லமை எப்படிப்பட்டது? அவர்கள் யாருடைய பிள்ளைகள்? அவர்கள் பெயர்கள் எவை? அவர்கள் ரூபமெப்படியிருக்கும்? அவர்களைப் பாதுகாப்பவன் யாவன்? ௧௨.

ஓ அந்தணரே! வஞ்சனை கொண்டுப் போர் செய்யுந் தன்மையுள்ள அவ்வரக்கர்கள் விஷயத்தில், ராமனாவது, எனது படைகளாவது, யானாவது எந்த யேற்பாடு செய்து எதிர்த்துப் போகவேண்டும்? ௧௩.

ஓ ஸ்வாமீ! ராக்ஷஸர்களோ மிகுந்த கொழுப்புள்ளவர்கள்; அத்துராத்மாக்களோடு யான் போரிடுகையில் எவ்வாறு நிற்கவேண்டும்? எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொல்லி அருளவேண்டும்?" ௧௪.

அத் தசரதரது மொழி கேட்டு, அவர் முன்பு விச்வாமித்ரர் சொன்னார்:— ௧௫.

"புலஸ்த்யவம்சத்தில் ராவணனென்னும் ஒரு ராக்ஷஸன் பிறந்திருக்கிறான்; அவன், ப்ரஹ்மாவினிடத்து வரம் பெற்று மஹாபலமுடையவனும் மஹா வீர்யமுடையவனுமாய், அநேக ராக்ஷஸர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மூவுலகங்களையும் மிகவும் வருத்துகிறான்; ௧௬.

மஹா பராக்ரமமுடையவனாய், ஸாக்ஷாத் குபேரனுக்குப் ப்ராதாவாய், விச்ரவஸ் என்னும் முநிவருக்குப் புத்ரனாய், ராவணனென்னும் ராக்ஷஸராஜனொருவன் இருக்கிறானென்பது எல்லோர்க்குந் தெரியும்; ௧௭.

அப் பெருமிடுக்கன் தான் நேராக வந்து யாகத்திற்கு விக்நஞ் செய்யாத ஸமயத்தில், மிகக் கொழுத்தவர்களாகிய "மாரீசன், ஸுபாஹு" என்னும் ராக்ஷஸர்களிருவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறான்; அவர்கள் வந்து யாகத்திற்கு விக்நஞ் செய்கிறார்கள்." ௧௮.

மன்னவர், அவ்விச்வாமித்ர முநிவரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவராய், அப்பொழுது முநிவரை நோக்கிச் சொன்னார்:— ௧௯.

"கொடியவனாகிய அந்த ராவணன் முன் நின்று போர் செய்ய யான் வல்லவனல்லேன்; (புத்ர)பாக்யங் குறைந்த எனக்குத் தைவமும் குருவும் நீரேயன்றி மற்றொருவரில்லை; ௨௦.

𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌗𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌃।
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿। ௨௨.
𑌸 𑌹𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃।
𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌬𑌲𑍈𑌃।
𑌸𑌬𑌲𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌃 ௨௩.
𑌕𑌥𑌮𑌪𑍍𑌯𑌮𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍।
𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌮𑍇 𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।௨௪.
𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌮𑍌 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋𑌪𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍌 𑌤𑍌 𑌤𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍। ௨௫.
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌗𑌣𑌃।௨௬.
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌜𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃।
𑌸𑍁𑌹𑍁𑌤 𑌇𑌵 𑌮𑌖𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃
𑌸𑌮𑌭𑌵𑌦𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃। ௨௭.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍। ௧.
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃। ௨.
𑌯𑌦𑍀𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌸𑍁𑌖𑍀𑌭𑌵 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃। ௩.
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌷𑌪𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌚 𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍। ௪.
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃।
𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௫.

தேவர்கள், தாநவர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், பதகர்கள், பந்நகர்கள் என்பவர்களே ராவணனோடு போர் செய்ய வல்லமை யில்லாதிருக்க, மானிடர்கள் எவ்வளவு? ௨௨.

ஓ முநிவரே! அவ்வரக்கனோ மிக்க வல்லமை பெற்றவர்களின் வல்லமையையும் போர்தன்னில் அடக்கி விடுகிறான்; அவனோடாவது அவனது படைகளோடாவது போர் செய்ய என்றால் முடியாது; யான் எனது படைகளைக்கூட்டி வந்தாலும் முடியாது; எனது புத்ரர்களோடு கூடி வந்தாலும் முடியாது; ௨௩.

ஓப்ராஹ்மணா! தேவர்களை நிகர்த்தவனாய், யுத்ததந்த்ரங்களையறியாதவனாய், பாலனாய், எனது புத்ரனாயுள்ள சிறு குழந்தையை நீர் என்ன பாடு பட்டாலும் கொடுக்கவே மாட்டேன்; ௨௪.

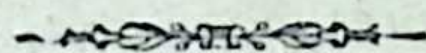
மேலும், உமது யாகத்திற்கு விக்நஞ் செய்யும் அந்த ஸுபாஹு மாரீசர்கள், ஸுந்தன் உபஸுந்தன் என்பவர்களின் பிள்ளைகள்; யுத்தத்தில் யமனுக்கு ஸமாநமானவர்கள்; ஆதலால், குழந்தையை உமக்குக் கொடுக்கவே மாட்டேன்;

மாரீசன் ஸுபாஹு என்னும் இருவர்களும் (யுத்தத்தில்) நன்றாய்ப் பயின்று மிக்கவல்லமைபெற்றவர்கள்; ஆதலால், எனது நண்பர்களின் கூட்டங்களையுங் கூட்டிவந்து, அவர்களிருவர்களில் ஒருவனோடு போர் செய்ய யான் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்; நீர் தயை செய்யவேண்டும்.'' ௨௬.

ப்ராஹ்மணோத்தமராகிய விச்வாமித்ரரை இவ்வாறு மன்னவர் சொன்னதனால் கோபம் பெருகிக் குடிகொண்டது; மஹர்ஷியின் அக் கோபாக்நியானது, நெய்யைச் சேர்த்து நன்றாய் ஹோமஞ் செய்த யாகாக்நிபோல் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. ௨௭.

இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

தமது புத்ரரிடத்து அன்பினால், எழுத்துகள் நன்றாய்த் தெரியாமற் குளறிக்கொண்டு அத்தசரதர் சொன்ன சொல்லை விச்வாமித்ரர் கேட்டுக் கோபங்கொண்டு மன்னவரை நோக்கி உத்தரஞ் சொன்னார்:— ௧.

“அரசே! யான் கோரின கார்யத்தைச் செய்வதைப்பற்றி முன்பு நீர் உறுதிமொழி பண்ணிக் கொடுத்து, அதை நிறைவேற்றாது விட்டு விட நினைக்கிறீர்; இவ்வாறு சொன்ன சொற்றவறுவது, ரகு குலத்துப் பிள்ளைகட்குத் தகாது; இது இக் குலத்திற்கு நன்மையன்று; ௨.

வேந்தே! இது உமக்குத் தகுமாயின், யான் வந்தபடிப் போய்விடுகிறேன், வந்தவர்கட்கெல்லாம் இவ்வாறு ப்ரதிஜ்ஞை செய்துப் பொய் பேசிக்கொண்டு; பந்துக்களோடு கூடி ஸுகமாக இரும்.” ௩.

பேரறிவு பெற்றவராகிய விச்வாமித்ரரை அவ்வாறு கோபங்குடிகொள்கையில், பூமியெல்லாங் கிடுகிடென்று நடுங்கி விட்டது; தேவர்களையும் பயங் குடிகொண்டு விட்டது. ௪.

நன்றாய் வ்ரதங்களைச் செய்தவறிஞராகிய வஸிஷ்டமஹர்ஷி இவ்வாறு எல்லாவுலகமும் நடுங்குவதைத் தமது யோகத்ருஷ்டியினால் அறிந்து, மன்னவரை நோக்கி இம் மொழியை யுரைத்தார்:— ௫.

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍 [illegible] 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃।
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 [illegible]। ௬.
[illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵॥
[illegible] ௭
[illegible] 𑌰𑌾𑌘𑌵॥
*[illegible] ௮.
[illegible] 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
[illegible] 𑌯𑌥𑌾। ௯.
𑌸 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍 [illegible] 𑌸 𑌏𑌷 [illegible] 𑌵𑌰𑌃।
𑌸 𑌏𑌷 [illegible]। ௧௦.
[illegible]
[illegible] ௧௧.
𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾 [illegible] 𑌨 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
[illegible] ௧௨.
[illegible] †[illegible]
[illegible] 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌤𑌿॥ ௧௩
[illegible] ‡[illegible]
[illegible] ௧௪.
[illegible]
§[illegible] ௧௫.
[illegible]
[illegible] ௧௬.
[illegible]
[illegible] ௧௭.
[illegible]
[illegible] ‖[illegible] ௧௮.

பா:— * "[illegible]" † "[illegible]" ‡ "[illegible]" § "[illegible]" ‖ "[illegible]"

"இரண்டாவது தர்மதேவதை யென்னும்படி இக்ஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்து மிகுந்த தைர்யம் பெற்று நன்றாய் வ்ரதங்களைச் செய்து செல்வம் நிரம்பப்பெற்ற நீர், தர்மத்தைத் தவறுவது (அதாவது சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றாமல் விடுவது.) தகாது; சு.

ஓ ரகு குலத்துப் பிள்ளையே! தர்மாத்மாவென்று மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்தி பெற்று நீர் அதர்மத்திற்கு ஆளாகவேண்டாம்; உமது தர்மத்தைக் கொள்ளும்; (அதாவது சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றும்.) எ.

ஓ ரகு வம்சத்துப் பிள்ளையே; இவ்வாறு செய்கிறேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்து அவ்வாறு செய்யாது தவறினீராயின், நீர் அச்வமேதம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தது, குளம் முதலியவைகளை வெட்டுவித்தது ஸத்ரம் முதலியவைகளைக் கட்டுவித்தது முதலிய தர்மங்கள் யாவும் பயனற்றவைகளாம்; ஆதலால் ராமனை அனுப்பிவிடும்; அ.

அம்ருதத்தை அனல் சூழ்ந்து காப்பதுபோல், இந்த ராமனை விச்வாமித்ரர் காக்கும்போது, இந்த ராமன் அஸ்த்ரவித்யைகளிற் பயின்றவனாயினும் பயிலாதவனாயினும் இவனை அரக்கர்கள் வெல்ல வல்லரல்லர்; கூ.

மூவுலகங்களிலும் * இவரே சரீரந்தரித்த தர்மதேவதை; இவரே வீர்யவான்களுள் சிறந்தவர்; இவரே பேரறிவு பெற்றவர்; இவரே தவங்கட்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவர்; கO.

இவர், ஜங்கமஸ்தாவரங்களோடு கூடிய மூவுலகங்களிலுமுள்ள நாநாவித அஸ்த்ரங்களையும் அறிவார்; இவரை இதுவரையில் வேறு புருஷன் அறியான்; இனியும் ஒருவரும் அறியப்போகின்றிலர்; கக.

தேவர்கள், ருஷிகள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், மேலான யக்ஷர்கள், கிந்நரர்கள், மேலான நாகர்கள் என்னுமிவர்களிலுங் கூட ஒருவரும் அறியார்; கஉ.

எல்லா அஸ்த்ரங்களும் பரமதார்மிகர்களான ப்ருசாச்வனென்பவரின் புத்ரர்கள்; முன்பு விச்வாமித்ரர் அரசுபுரியுங்காலத்தில் விச்வாமித்ரருக்கு அவர்கள் கொடுக்கப்பட்டார்கள்; கங.

அந்த ப்ருசாச்வருடைய புத்ரர்கள், (தக்ஷ) ப்ரஜாபதியின் பெண்களிடத்திற் பிறந்தவர்கள்; அவர்கள், அநேக ரூபமுடையவர்கள்; மஹாவீர்யமுடையவர்கள்; மஹாதேஜஸ்ஸை யுடையவர்கள்; கச.

தக்ஷருக்கு, ஜயை ஸுப்ரபையென்று அழகான இரண்டு பெண்களிருந்தார்கள்; அவர்கள், மிக வொளிபெற்ற நூறு அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்களைப்பெற்றார்கள்;

அவர்களில் ஜயை யென்பவள், அஸுரஸைந்யங்களை வதஞ் செய்யும்பொருட்டு, அளவிடமுடியாத பராக்ரமமுடையவர்களாய் நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்க ஸமர்த்தர்களாய் மேன்மை பெற்றவர்களாயுள்ள ஐம்பது பிள்ளைகளைப் பெற்றாள்; கசு.

ஸுப்ரபையென்பவளும், பகைவர்களால் வருந்தியும் வெல்ல முடியாதவர்களாய் எங்கும் வெற்றிபெறுகின்றவர்களாய் மிக்க வலிவு பெற்றவர்களாயுள்ள ஸம்ஹாரர்களென்னும் ஐம்பது பிள்ளைகளைப் பெற்றாள்; கஎ.

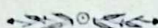
தர்மங்களை யுணர்ந்து அத்தகையப் புகழ் பெற்ற இவ் விச்வாமித்ரர், அந்த அஸ்த்ரங்களெல்லாவற்றையும் அறிவார்; மற்றும், புதியவைகளான அஸ்த்ரங்களையும் உண்டுபண்ண வல்லமையுள்ளவர்; கஅ.

---

* இங்கு, 10, 11, 12 ஆவது ச்லோகங்களிலுள்ள "இவர்" என்கிற பதத்திற்கு, "விச்வாமித்ரர்" என்று கோவிந்தராஜர் தாத்பர்யம் எழுதுகிறார்; "ராமர்" என்று திலககாரர் எழுதுகிறார்.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌨 𑌰𑌾𑌮𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௧௯.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇॥ ௨௦.
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋
𑌰𑌘𑍁𑌵𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌦 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃।
𑌗𑌮𑌨𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌰𑍋𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌯𑌶𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾॥ ௨௧.
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍। ௧.
*𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌰𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑍌 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾। ௩.
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨𑍀𑌰𑌜𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌵𑌵𑍌 𑌤𑌦𑌾।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍। ௪.
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌃 †𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥ ௫
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 ‡𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌃।
𑌕𑌾𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌵𑍀 𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍॥ ௬.

𑌪𑌾:— *"𑌕𑍃, 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍇, "𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾। 𑌪𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑌿𑌷𑌮𑍍॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌾𑌜

அரசே! விச்வாமித்ரர் இவ்விதமான ப்ரபாவமுள்ளவர்; மஹா தேஜஸ்ஸையுடையவர்; மஹாகீர்த்தியையுடையவர்; ஆதலால் ராமனை அனுப்ப நீர் ஸந்தேஹப்படவேண்டாம்; ௧௯.

விச்வாமித்ரர், அவ்வரக்கர்களைத் தாமே அடக்க வல்லமையுள்ளவர்; ஆயினும், உமது பிள்ளைக்கு நன்மையுண்டாகும் பொருட்டு, இவ்வாறு உம்மிடம் வந்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்.'' ௨௦.

ரகுக்களிற் சிறந்து எங்கும் பரவிய புகழ்பெற்றவராகிய தசரதர், இவ்வாறு (வஸிஷ்ட) முனிவர் சொன்னதனால் வருத்தந்தொலைந்து உள்ளந் தெளிந்து முகமலர்ந்தவராய், விச்வாமித்ரரோடு ராமன் போகலாமென்று மனதில் எண்ணிக்கொண்டார். ௨௧.

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

அவ்வாறு வஸிஷ்டர் சொல்லுகையில் தசரத ராஜர், சிரித்த முகமுடையவராய்த் தமது புத்ரராகிய ராமரை லக்ஷ்மணரோடு கூட அழைப்பித்தார். ௧.

அத்தசரதவேந்தர், தமது அன்புள்ள பிள்ளையாகிய ராமரைத் தாமும் தமது மனைவியும் ஆசீர்வதித்து, புரோஹிதரான வஸிஷ்டரையுங் கொண்டு மங்களவாக்யங்களால் மந்த்ரிக்கச் செய்து, உச்சி முகர்ந்து, உள்ளுற நல்ல ப்ரீதிகொண்டு விச்வாமித்ரருக்குக் கொடுத்தார். ௩.

பிறகு காற்றானது, தாமரைக்கண்ணரான ராமர் விச்வாமித்ரரைப் பின் தொடர்வதைக்கண்டு, அத்தருணந் தூசற்று, ஸுகமாயிருக்குமாறு மெல்ல மெல்ல வீசிற்று. ௪.

மஹாத்மா (=ஸ்ரீராமர்.) புறப்படும்போது (ஆகாசத்தினின்று)தேவர்களது துந்துபிவாத்யங்களின் மிகுந்த கோஷத்தோடுகூடிய அபரிமிதமான புஷ்பவர்ஷமும், (அயோத்யையிலும்) சங்கம் துந்துபி என்னும் வாத்யங்களின் கோஷமும் உண்டாயின. ௫.

முன்னே விச்வாமித்ரர் புறப்பட்டார்; அதற்குப்பின், பக்கக்குடுமி தரித்தவராகிய ஸ்ரீராமரானவர் தநுர்த்தரராய் அவ்விச்வாமித்ரரைத் தொடர்ந்தார்; லக்ஷ்மணரும், விற்பிடித்து அந்த ராமரைத் தொடர்ந்தார். ௬.

---

*ஸ்மிதப்ரஹ்ருஷ்டஃ । ஸ ஸுதௌ ரகூத்வஹாவாஹூய ராஜா தஶரதஃ ஸ்வயம் । ததௌ கௌஶிகபுத்ராய ஸம்ப்ரீதேநாந்தராத்மநா । ததோ [illegible] வஸிஷ்டேந [illegible] । [illegible] ததோ வாயுஃ ஸுகஸ்பர்ஶோ நீரஜஸ்கோ வவௌ ததா'' இதி ஶ்லோகத்ரயமதிகம் த்ருஶ்யதே. † "ப்ரயாதி." ‡ "விஹாயஸா."

𑌕𑌲𑌾𑌪𑌿𑌨𑍌 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾𑌨𑍌 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 *𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍌।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌। ௯.
𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌗𑍋𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍌 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍀।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍌 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑌪𑍁𑌷𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌।
𑌅𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 †𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌯𑍇𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀॥ ௧௦.
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌟𑍇।
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤॥ ௧௧.
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌮𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾। ௧௨.
𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨 𑌜𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌨 𑌚 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌾𑌃। ௧௩.
𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌸𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 ‡𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌮! 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌤𑌵॥ ௧௪.
𑌨 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇।
𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘!॥ ௧௫.
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌃।
𑌬𑌲𑌾 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌। ௧௬.
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍇 𑌨 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮!॥
𑌬𑌲𑌾𑌮𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌠𑌤𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥ ௧௭.
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌧𑍀𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿।
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇। ௧௮.
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 §𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕!।
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍃𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃। ௧௯.
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃। ௨௦.

𑌪𑌾.—* “𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌵𑍋𑌰𑌗𑍌.” † “𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍌” ‡ “𑌵𑌾.”
§ “𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃.”

மஹாத்மாக்களான ராமலக்ஷ்மணர்களிருவர்களும், அம்புறாத்தூணியுடையவர்களும், கையில் வில்தரித்தவர்களும், பத்துத் திக்குக்களையும் பளபளவென வொளிபெறச் செய்கின்றவர்களும், மூன்று தலைகளுள்ள இரண்டு ஸர்ப்பங்கள் போன்றவர்களுமாய், ப்ரஹ்மாவை அச்விநீதேவதைகள் பின்றொடர்வதுபோல் மஹாத்மாவான விச்வாமித்ரரைப் பின்றொடர்ந்தார்கள். எ,ஒ.

தநுஷ்பாணிகளாய், திவ்யாபரணபூஷிதர்களாய், உடும்புத்தோலினால் செய்யப்பட்ட கவசத்தை விரல்களுக்குத் தரித்தவர்களாய், திவ்யமான சக்தியுடையவர்களாய், திவ்யமான காந்தியுடையவர்களாய், ஸுந்தரமான திருமேனியுடையவர்களாய், (சிவபெருமானது) ஸ்கந்தர் விசாகர் என்னும் இரண்டு குமாரர்கள் போன்றவர்களாய், மஹாத்மாக்களாய், (ஒருவர்க்கொருவர்) ப்ராதாக்களாயுள்ள ராமலக்ஷ்மணர்களானவர்கள் மஹாப்ரபாவமுள்ள சிவபெருமான்போல விளங்கும் விச்வாமித்ரரைப் பின் சென்று (ஜய) லக்ஷ்மியினால் ஒளி பெற்றவர்களாய் விளங்கினர். கo.

விச்வாமித்ரர், ஸரயூநதியின் தென்கரையில் ஒன்றரையோஜனைத்தூரஞ் சென்று, ராம என்றழைத்து, இம்மதுரமான வாக்யத்தைச் சொன்னார்:—கக.

"குழந்தாய்! சீக்ரமாக ஆசமநஞ் செய்; எல்லா மந்த்ரங்களாலும் நிறைந்தவைகளாயுள்ள பலை அதிபலை என்னும் இரண்டு வித்யைகளை (யான் உனக்கு உபதேசிக்கின்றேன்) நீ பெற்றுக்கொள்; கஉ.

(இதைப் பெற்றுக் கொண்டாயாயின்,) உனக்கு ஒருச்ரமமாவது, வ்யாதியாவது, ரூபம் மாறுதலாவது உண்டாகாமலிருக்கும்; நீ அசைந்துவிட்டாலும் தூங்கிவிட்டாலும், ராக்ஷஸர்களால் உன்னை ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது; கூ.

ராம! உனது புஜபலவிஷயத்தில் இப்பாரினில் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனும் இரான்; (மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும்) மூவுலகங்களிலும் உனக்கு நிகரானவன் இரான்; கச.

பாபமற்றவனே! (=ராம!) ஸௌந்தர்யத்திலும், ஸாமர்த்யத்திலும், ஜ்ஞாநத்திலும், புத்தியினால் நிச்சயிக்க வேண்டிய விஷயத்திலும், பரச்நம் பண்ணுவதிலும், ப்ரத்யுத்தரஞ் சொல்லுவதிலும் உனக்கு ஸமாநமானவன் ஜகத்தில் ஒருவனும் இரான்; கரு.

எல்லா அறிவுக்கும் தாய் போன்றவைகளான பலை அதிபலை என்னும் இவ்விரண்டு வித்யைகளையுங் கற்றுக்கொண்டால் ஒருவனும் உனக்கு ஒப்பாகமாட்டான்; கசு.

புருஷோத்தம! ராம! ராகவ! பலை அதிபலை என்னும் வித்யைகளைப் படித்துக் கொண்டுபோனால், வழியில் உனக்குப் பசி தாஹங்கள் உண்டாகா; கஎ.

இரண்டு வித்யைகளையும் நீ கற்றுக்கொண்டாயாயின், ஒப்பில்லாப் புகழும் உண்டாகும்; மஹாப்ரபாவமுடைய இவ்வித்யைகள், ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்று உண்டானவைகள்; கஅ.

தார்மிக! காகுத்ஸ்த! என்னிடமிருந்து இவ்வித்யைகளைப் பெறுவதற்கு நீயே தக்கவன்; இக்குணங்கள் யாவும் அநேகமடங்கு அதிகங்களாய் அளவற்றவைகளாய் உன்னிடத்தில் இருக்கின்றன; இதில் ஐயமில்லை; (ஆயினும் பெற்றுக்கொள்;) யான் தவஞ்செய்து ஸம்பாதித்த இவ்வித்யைகள் உன்னிடத்தில் அநேக ரூபங்களாக (அதாவது உன் மூலமாக உலகமெங்கும் பரவினவைகளாக) ஆகுக." கசூ.

பின்பு ராமரானவர் ஆசமநஞ் செய்து சுத்தராய், பரமாத்மத்யாநஞ் செய்யும் (விச்வாமித்ர)மஹர்ஷியினிடத்தினின்று அவ் வித்யைகளை ஸந்தோஷத்துடன் பெற்றுக்கொண்டார். உo.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌦𑍀𑌵 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 । ௨௨.
𑌊𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ௨௩.

𑌦𑌶𑌰𑌥𑌨𑍃𑌪𑌸𑍂𑌨𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌤𑍃𑌣𑌶𑌯𑌨𑍇𑌽𑌨𑍁𑌚𑌿𑌤𑍇 *𑌤𑌦𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌸𑍁𑌤𑌵𑌚𑍋𑌽𑌨𑍁𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌬𑌭𑍌 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌰𑍀 𑌚 ॥ ௨௪.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍌 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌮𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌮𑍍 । ௨.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌜𑍇𑌪𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌪𑌮𑍍 । ௩.
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯 †𑌅𑌭𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑍁𑌃 ॥ ௪.
𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ ௫.
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 ‡𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥ ௬.
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌊𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌸𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌗𑌵𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑍌 ॥ ௮.

பா.—* “𑌤𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍.” † “𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑍁𑌃.”
‡ “𑌉𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍.”

குருவுக்குச் செய்யவேண்டிய கார்யங்களையெல்லாம் விச்வாமித்ரருக்குச் செய்து அவ்வித்யைகளையடைந்து மிக்க விக்ரமம் பெற்ற ராமர், ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய ஸூர்ய பகவான் சரத்ருதுவில் ப்ரகாசிப்பது போல் ப்ரகாசித்தார். ௨௨.

அந்த ஸரயூநதியின் கரையில் மூவரும் அந்த ராத்ரி முழுதும் மிகவும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்தனர். ௨௩.

தமக்குத் தகாத புற்படுக்கையில் இருவருமொன்றாய்ப் படுத்து, விசுவாமித்ரர் சொல்லுங் கதையைக்கேட்டு களிக்கும் தசரதராஜரது உத்தம புத்ரர்களிருவர்கட்கும் அன்றிரவு ஸுகமாக விளங்கிற்று. ௨௪.

இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

இரவு சென்று பொழுது விடியும்போது விச்வாமித்ர மஹாமுனிவரானவர், (புற்கள் கலந்த) சிறகுகளாற் செய்யப்பட்ட படுக்கையிற் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் காகுத்ஸ்தர்கள் (=ராமலக்ஷ்மணர்கள்.) இருவர்களையும்நோக்கி, "கௌஸல்யையினது ஸத்புத்ர! புருஷோத்தம! ராம! காலை ஸந்த்யாகாலம் உண்டாகிறது; தேவரைப்பற்றிச் செய்யவேண்டிய நிக்கடமையை (அதாவது ஸந்த்யாவந்தநம் முதலியவற்றை) ச்செய்யவேண்டும்; எழுந்திரு" என்று, அழகாய்க் கம்பீரமாய்ச் சொன்னார். ௨.

அவ் விச்வாமித்ர ருஷியின் மிகவுங் கம்பீரமான சொல்லைக்கேட்டு, வீரர்களான ராஜபுத்ரர்களிருவர்களும் (எழுந்திருந்து) ஸ்நாநஞ்செய்துவிட்டு, அர்க்க்யப்ரதாநம் முதலியவற்றைச்செய்து, எல்லாமந்த்ரங்களிலுஞ் சிறந்ததாகிய ஜபத்தை (அதாவது காயத்ரியை) ஜபஞ் செய்தார்கள். ௩.

மஹாவீரரான ராமலக்ஷ்மணரிருவரும் நித்திற்செய்யவேண்டிய கடமை யாவுஞ் செய்து முடித்து, விச்வாமித்ரமுனிவரைத் தெண்டனிட்டு மிகக் களித்து (அவ்விடமிருந்து விச்வாமித்ரர்) புறப்படுவதை எதிர்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருந்தனர். ௪.

அம்மஹாவீரரிருவரும் அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டு, அங்கு புண்யமான ஸரயூநதி வந்துசேருமிடத்தில் கங்காநதியைக் கண்டனர். ௫.

அங்கு, அநேக ஆயிரவர்ஷங்களாகப் பெருந்தவஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் மஹாப்ரபாவமுள்ள ருஷிகளின் புண்யமான ஆச்ரமத்தைக் கண்டனர். ௬.

ரகு குலத்துப்பிள்ளைகளிருவர்களும் பரிசுத்தமான அவ்வாச்ரமத்தைக்கண்டு மிகக்களித்து, மஹாத்மாவாகிய அவ்விச்வாமித்ரரை நோக்கி, "ஸ்வாமி! புண்யமான இவ்வாச்ரமம் யாருடையது? இவ்வாச்ரமத்திலிருக்கும் மநுஷ்யர் யாவர்? எங்களுக்குக் குதூஹலம் அதிகமாயிருக்கின்றமையால் யாங்கள் இதைக் கேட்க விரும்புகின்றோம்" என்னும் இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னார்கள். ௮

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥ ௧௦.
𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
*𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍।
𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾। ௧௧.
†𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨॥
𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃॥ ௧௨.
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌿 ௧௩.
𑌅𑌨𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥
𑌸 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹। ௧௪.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌵𑍀𑌰 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௧௫.
𑌇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌵𑌸𑍇𑌮 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨!।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ௧௬.
𑌅𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌜𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍁𑌤𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮!॥ ௧௭.
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌪𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍। ௧௮.
𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌥𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍। ௧௯.
‡𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑌜𑌪𑌨𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ௨௦.
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹।
§𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 ¶𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑍇 𑌤𑌥𑌾॥ ௨௧.

பா.—* “𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍.” † “𑌅𑌥 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯.” ‡ “𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃.” § “𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂.” ¶ “𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑍇.”

அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களின் அம்மொழியை (விச்வாமித்ர) மஹாமுனிவர் கேட்டுச் சிரித்து, "ராம! முன்பு இந்த ஆச்ரமத்திலிருந்தவனைச் சொல்லு கிறேன் கேள்" என்றழைத்துச் சொல்லத்தொடங்கினர்:— க.

"காமனென்று கற்றவர்கள் சொல்லுகிற மன்மதன், முன்புவுருவமுடைய வனுயிருந்தான்; ஒருக்கால் சிவபெருமான் தமக்கு விவாஹமாவதற்குமுன், மருத்துக்களின் கூட்டங்களோடு கூடி இவ்விடம் வந்து நியமத்துடன்கூடி தவம் புரிகையில், மன்மதன் அறிவுகெட்டு அச்சிவபெருமானுக்குக் காமத்தை விளைக்கத் தொடங்கினன்; மஹாத்மாவாகிய சிவபெருமானும் ஹூம் என்றூர்; * (அதாவது நெற்றிக்கண்ணால் கொளுத்திவிட்டார்.) கக.

ரகுநந்தந! பின்பு சிவபெருமானது (நெற்றிக்) கண்ணால் கொளுத்தப் பட்டவனான அறிவுகெட்ட மன்மதனுடைய சரீரத்தினின்று அவயவங்கள் யாவும் சிதறிவிட்டன; கஉ.

மஹாத்மாவாகிய சிவபிரான் சினந்ததனாற் பற்றியெரிந்த அம்மன்மதனது உருவந்தொலைந்துவிட்டது; ஆதலாற்றான் மன்மதன் உருவமற்றவனாயினன். கங.

ராகவ! அம்மன்மதன் அது முதற்றான் அநங்கன் (=சரீரமற்றவன்) என்று பெயர்பெற்றான்; அம்மன்மதன் எவ்விடத்தில் தனது அங்கத்தை இழந்தானோ, அவ்விடத்திற்கு அங்கதேசமென்று பெயர்; கச.

இவ்வாச்ரமம் அச்சிவ பெருமானுடையது; தர்ம விருப்பங்கொண்ட இம்முனிவர்கள் அவரது சிஷ்யர்கள்; அவர்களுக்குப் பாவங்கிடையாது; க௫

அழகுள்ளவனே! ராம! பாவத்தைப் போக்குகின்றவைகளான (கங்கை ஸரயூ என்னும்) இவ்விரண்டு நதிகட்கும் நடுவிலுள்ள இவ்விடத்தில் இன்றிரவு இருப்போம்; நாளையதினம் நாம் (கங்கையைத் தாண்டிப்) போவோம்; கசு.

புருஷோத்தம! நாம் எல்லோரும் ஸ்நாநஞ்செய்துவிட்டு ஜபங்களையும் ஹோமங்களையுஞ் செய்து முடித்து சுத்தர்களாய், (ருஷிகளின்) புண்யமான ஆச்ரமத்திற்குப் போவோம்." கஎ.

அங்கு அவ்விச்வாமித்ரர் ராமர் லக்ஷ்மணர் என்னும் மூவரும் பேசிக்கொண்டிருப்பதை, முனிவர்களானவர்கள் தூரத்திலிருப்பதையுங் கண்டறியும்படியான தவமென்னுங் கண்கொண்டு அறிந்து, (அவர்களிடம்) மிக்க அன்புகொண்டு களிப்படைந்தார்கள். கஅ.

அர்க்க்யம் பாத்யம் முதலிய அதிதிபூஜையெல்லாம் முன்பு விச்வாமித்ரருக்குச்செய்து, பிறகு ராம லக்ஷ்மணர்களுக்குச் செய்தார்கள். கக.

அந்த ருஷிகள் (அவ்விச்வாமித்ரருக்குத்) தக்கபடி பூஜைசெய்து நன்றாய் விசாரித்துவிட்டு, (ஸாயங்காலம்) ஸந்த்யாவந்தநஞ் செய்தார்கள். உ0.

அங்கு வஸிக்கும் நல்லொழுக்கமுள்ள முனிவர்களால் அவ்விச்வாமித்ரர் ராமர் லக்ஷ்மணர்என்னும் மூவரும் அழைத்துக்கொண்டு போகப்பட்டு, அச்சிவ பெருமானது ஆச்ரமத்தில் ஸுகமாக வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். உக.

---

* இந்த-கக-ச்லோகத்திற்கும், முநிபாவப்ரகாசிகை என்னும் வ்யாக்யாநத்தில், "ப்ராண - அபாந - ஸமாந - உதாந - வ்யாநங்களென்னும் பஞ்ச ப்ராணங்களையும் பந்தஞ்செய்து த்யாநநிஷ்டராய்த் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த தேவநாதராகிய சிவபெருமான் மனதை மன்மதன் கலக்கினன்" என்று தாத்பர்யம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

𑌕𑌥𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌।
𑌰𑌮𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃। ௨௨.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍌।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑍌। ௧.
𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌆𑌰𑍋𑌹𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃।
𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍 *𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃। ௩.
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌨𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌚।
𑌤𑌤𑌾𑌰 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌮𑍍॥ ௪
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌵𑍈 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭 †𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌾। ௫.
𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋 𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃। ௬.
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍। ௭.
𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲! 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌸𑌰𑌃॥ ௮.
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵 ‡𑌸𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑍂𑌹𑌤𑍇।
𑌸𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑌯𑍂𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌰𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾। ௯.
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌤𑍁𑌲𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌵𑌾𑌰𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌜𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁। ௧௦.
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌮𑌤𑌿𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍌।
𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁 §𑌲𑌘𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌। ௧௧.

𑌪𑌾.—* "𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃." † "𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀." ‡ "𑌸𑌰𑌯𑍂𑌸𑍍𑌸𑌾."
§ "𑌶𑍂𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌."

தர்மாத்மாவான விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர், அதிஸௌந்தர்யமுள்ள ராஜபுத்ரர்கள் இருவர்களையும் அழகான கதைகளைக்கொண்டு ஸந்தோஷப்படுத்திவந்தார். உ௨.

இருபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்து நான்காவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, பகைவர்களை அடக்குவிக்கும் ராமலக்ஷ்மணரிருவரும், இருட்டொழிந்து பொழுது விடிந்த உடனே நித்யகடமைகளைச் செய்து முடித்து, விச்வாமித்ரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, (கங்கா) நதியின் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். க.

பின்பு, மிக்க உக்ரமாய் வ்ரதங்களைச் செய்த மஹாத்மாக்களாகிய அம்முநிவரனைவரும், நல்ல ஒரு ஓடத்தை அருகிற்கொண்டு நிறுத்தி, விச்வாமித்ரரை நோக்கி, "தேவரீர் ராஜபுத்ரர்களையுங்கூட அழைத்துக் கொண்டு, காலவிலம்பஞ் செய்யாமல் ஓடமேறி, ஸுகமாக வழியைச் சென்று போகவேண்டும்" என்று சொல்லினர். ந.

விச்வாமித்ரரும், அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று சொல்லி, அந்த ருஷிகளெல்லோர்கட்கும் மரியாதை செய்துவிட்டு, அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களோடு கூடி, (அந்த ஓடத்தில் ஏறிக்கொண்டு,) ஸமுத்ரத்தை நோக்கிச் செல்லும் (கங்கா) நதியைத் தாண்டத்தொடங்கினர். ச.

பிறகு, ராமர் தமது தம்பியோடு கூடி (ஓடமேறி) ஜலத்தின் நடுவில் வந்துகொண்டிருக்கும்போது, அலைகள் ஒன்றோடொன்று அடித்துக் கொள்வதனால் மேன்மேலும் அதிகப்படும் ஒரொலியைக்கேட்டார். ரு.

"ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்ளும் ஜலத்தின் இப்பெரிய கோஷம் எங்கிருந்து உண்டாகின்றது" என்று, நதியின் நடுவில் ராமர் விச்வாமித்ரரைக் கேட்டார். சு.

தர்மாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரர், ராகவனுரைத்த மொழிகேட்டு களித்து, அவ்வொலியின் உண்மையைச் சொல்லினர்:— எ.

"புருஷோத்தம! ராம! கைலாஸபர்வதத்தில் ப்ரஹ்மா தமது மனதினால் ஒரு ஸரஸ்ஸை (=குளத்தை.) ஸ்ருஷ்டித்தார்; அதைப்பற்றி இதற்கு "மாநஸ ஸரஸ்" என்று பெயர்; அ.

பாவத்தைப்போக்கும் ஸரயூநதி, அதிலிருந்து உண்டாகிறது; ப்ரஹ்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸரஸ்ஸிலிருந்துண்டாகும் அந்த ஸரயூநதி, அயோத்யையைச் சுற்றிவருகிறது; அது ஸரஸ்ஸிலிருந்துண்டானதால் "ஸரயூ" என்று சொல்லப்படுகிறது; கூ.

அந்த ஸரயூநதி, கங்கையில் வந்து விழுகிறது; அதன் ஜலம் மிக்கவேகமாய் வந்து கங்கையின் ஜலத்தோடு மோதிக்கொள்வதனால் இம்மிகுந்த கோஷம் உண்டாகிறது; நல்ல ஊக்கத்துடன் (இவ்விரண்டு நதிகட்கும்) நமஸ்காரஞ் செய்." க0.

மிக்க தார்மிகர்களான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிருவர்களும், அவ்விரண்டு நதிகட்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து, கங்கையின் தென்கரை சென்று, மெல்ல மெல்ல நடந்து போனார்கள். கக

ஸ வநம் கோரஸங்காஶம் த்ருஷ்ட்வா ந்ருபவராத்மஜ:।
அவிப்ரஹதமைக்ஷ்வாக: பப்ரச்ச முநிபுங்கவம்। ௧௨.
அஹோ! வநமிதம் துர்கம் ஜில்லிகாகணநாதிதம்। [பைரவை: ௧௩.
பைரவை: ஶ்வாபதை: பூர்ணம் ஶகுந்தைர்தாருணாரவை:
நாநாப்ரகாரை: ஶகுநைர்வாஶ்யத்பிர்பைரவஸ்வநை:।
ஸிம்ஹவ்யாக்ரவராஹைஶ்ச *வாரணைஶ்சாபி ஶோபிதம்।
தவாஶ்வகர்ணககுபைர்பில்வதிந்துகபாடலை:।
ஸங்கீர்ணம் பதரீபிஶ்ச கிம் ந்விதம் தாருணம் வநம்॥ ௧௫.
தமுவாச மஹாதேஜா விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி:।
ஶ்ரூயதாம் வத்ஸ! காகுத்ஸ்த! †யஸ்யைதத்தாருணம் வநம்॥ ௧௬.
ஏதௌ ஜநபதௌ ஸ்பீதௌ பூர்வமாஸ்தாம் நரோத்தம!।
மலதாஶ்ச கரூஶாஶ்ச தேவநிர்மாணநிர்மிதௌ॥ ௧௭.
புரா வ்ருத்ரவதே ராம! மலேந ஸமபிப்லுதம்।
க்ஷுதா சைவ ஸஹஸ்ராக்ஷம் ப்ரஹ்மஹத்யா ஸமாவிஶத்। ௧௮.
தமிந்த்ரம் ஸ்நாபயந் தேவா ருஷயஶ்ச தபோதநா:।
கலஶை: ஸ்நாபயாமாஸுர்மலம் சாஸ்ய ப்ரமோசயந்। ௧௯.
இஹ பூம்யாம் மலம் தத்த்வா தத்த்வா காரூஶமேவ ச।
ஶரீரஜம் மஹேந்த்ரஸ்ய ததோ ஹர்ஷம் ப்ரபேதிரே। ௨௦.
நிர்மலோ நிஷ்கரூஶஶ்ச ஶுசிரிந்த்ரோ யதாபவத்।
ததௌ தேஶஸ்ய ஸுப்ரீதோ வரம் ப்ரபுரநுத்தமம்॥
இமௌ ஜநபதௌ ஸ்பீதௌ க்யாதிம் லோகே கமிஷ்யத:।
மலதாஶ்ச கரூஶாஶ்ச மமாங்கமலதாரிணௌ। ௨௨.
ஸாது ஸாத்விதி தம் தேவா: பாகஶாஸநமப்ருவந்।
தேஶஸ்ய பூஜாம் தாம் த்ருஷ்ட்வா க்ருதாம் ஶக்ரேண தீமதா। ௨௩
ஏதௌ ஜநபதௌ ஸ்பீதௌ தீர்ககாலமரிந்தம!।
மலதாஶ்ச கரூஶாஶ்ச முதிதௌ தநதாந்யத:। ௨௪
கஸ்யசித்த்வத காலஸ்ய யக்ஷீ வை காமரூபிணீ।
பலம் நாகஸஹஸ்ரஸ்ய தாரயந்தீ ‡ததா ஹ்யபூத்।
தாடகா நாம பத்ரம் தே பார்யா ஸுந்தஸ்ய தீமத:। ௨௫.

பா.—* "வாரணைஶ்ச நிரந்தரம்." † "யஸ்மாதேதத்தாருணம்."
‡ "ததாப்யபூத்."

இக்ஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்த மஹாராஜ புத்ரரான அந்த ராமர், அங்கு ஜநஸஞ்சாரமில்லாமல் பயங்கரமாயிருக்கும் ஒரு வநத்தைக் கண்டு, (விச்வாமித்ர) மஹா முனிவரைக் கேட்டார்:— கஉ.

"ஸ்வாமி! இவ்வநமானது, வருத்தியும் உள்ளே புக முடியாததாய், சிள்வண்டுகளின் கூட்டங்களால் (எங்கும்) ஒலிக்கப்பெற்றதாய், பயங்கரங்களான கொடிய ம்ருகங்களாலும் பயங்கரமாய்க் கூச்சலிடும் கள்ளிக்காக்கைகளாலும் நிறைந்ததாய், கங.

பயங்கரமாயும் விகாரமாயுங் கூச்சலிடும் பலவகைப் பறவைகளாலும் சிங்கங்களாலும் புலிகளாலும் பன்றிகளாலும் யானைகளாலும் எங்கும் நிரம்பப் பெற்றதாய், கச.

வெள்வேல், ஆச்சா, மருது, வில்வம், பாதிரி, இலந்தை என்னும் மரங்களாலும் நிரம்பினதாயிருக்கின்றதே! இவ்வநம், யாது காரணத்தால் இவ்வாறு பயங்கரமாயிருக்கிறது?" கரு.

மஹா ப்ரபாவமுள்ள விச்வாமித்ர மஹாமுனிவர், அந்த ராமரை நோக்கி, "குழந்தாய்! காகுத்ஸ்த! இவ்வநம் இவ்வாறு பயங்கரமாயிருத்தலுக்குக் காரணம் இன்னதென்பதைச் சொல்லுகிறேன் கேள்" என்று அழைத்துச் சொன்னார்:— கசு.

"புருஷோத்தம! (இங்கு,) மலதம் கரூசம் என்னுமிவ்விரண்டு தேசங்கள், முன்பொருக்கால் தேவலோகம் போல் அழகாய் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளாய், தநதாந்யங்களால் நிரம்பினவைகளாய் இருந்தன; கஎ.

ராம! முன்பு, இந்த்ரன் வ்ருத்ராஸுரனை வதஞ்செய்யும் போது அவனுக்கு ப்ரஹ்மஹத்தியுண்டாய், பாவமும் பசியும் உண்டாயின; கஅ.

தேவர்களும், தபோதநர்களான ருஷிகளும், அந்த இந்த்ரனை அநேக புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்வித்து, மந்த்ரங்களால் பரிசுத்தங்களான கலசதீர்த்தங்களால் மறுபடியும் ஸ்நாநஞ்செய்வித்து, அவனைப் பாவத்தினின்று நீக்குவித்தார்கள்; கக.

பிறகு, இந்த்ரனுடைய சரீரத்திலுண்டான பாவத்தையும் பசியையும் இப்பூமியில் ஒழியும்படி செய்து ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்; உ0.

ப்ரபுவாகிய இந்த்ரன் அவ்வாறு தனது பாவமும் பசியுந்தொலைந்து சுத்தனாகும்போது மிகக்களித்தவனாய், "இந்தத்தேசங்கள் எனது பாவத்தை ஒழித்ததனால், இவைகள் தநதாந்யங்களால் நிறைந்து, "மலதம், கரூசம்" என்று உலகத்தில் ப்ரஸித்தி பெறவேண்டும்" என்று, இத்தேசங்கட்கு வரங்கொடுத்தான்; உஉ.

புத்திமானான இந்த்ரன் அவ்வாறு இத்தேசங்கட்கு வரங்கொடுப்பதைத் தேவர்கள் கண்டு, "நல்லது அப்படியே ஆகவேண்டும்" என்று, அந்த இந்த்ரனை நோக்கிச்சொல்லினர்; உங.

பகைவர்களை யடக்கும் ராம! அதனால், வெகு காலமாய் இத்தேசங்கள், ஜநங்கள் களித்து தநதாந்யங்கள் நிரம்பி செழிக்கப்பெற்றிருந்தன; உச.

பிறகு சிறிது காலத்திற்குப்பின், தாடகையென்னும் ஒரு யக்ஷப்பெண், நினைத்தபடி ரூபங்கொள்ள வல்லவளும், ஆயிரயானை பலமுள்ளவளுமாய்ப் பிறந்தாள்; அவள், புத்திமானான ஸுந்தனுக்கு மனைவியானாள்; உரு.

மாரீசோ ராக்ஷஸ: புத்ரோ *யஸ்யா: ஸக்ரபராக்ரம: ௨௬
வ்ருத்தபாஹுர்ம†ஹாஸீர்ஷோ விபுலாஸ்யதநுர்மஹாந்।
ராக்ஷஸோ பைரவாகாரோ நித்யம் த்ராஸயதே ப்ரஜா: ௨௭
இமௌ ஜநபதௌ ‡நித்யம் விநாஸயதி ராகவ ॥
மலதாம்ஸ்ச கரூஷாம்ஸ்ச தாடகா துஷ்டசாரிணீ। ௨௮
ஸேயம் பந்தாநம் §ஆவார்ய வஸத்யத்யர்தயோஜநே।
அத ஏவ ச கந்தவ்யம் தாடகாயா வநம் யத:। ௨௯.
ஸ்வபாஹுபலமாஸ்ரித்ய ஜஹீமாம் துஷ்டசாரிணீம்।
மந்நியோகாதிமம் தேஸம் குரு நிஷ்கண்டகம் புந:। ௩௦.
ந ஹி கஸ்சிதிமம் தேஸம் ஸக்நோத்யாகந்துமீத்ருஸம்।
யக்ஷிண்யா கோரயா ராம! உத்ஸாதிதமஸஹ்யயா। ௩௧.
ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் யதைதத்தாருணம் வநம்।
¶யக்ஷ்யா சோத்ஸாதிதம் ஸர்வமத்யாபி ந நிவர்த்ததே। ௩௨.

இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே சதுர்விம்ஸ: ஸர்க:

அத பஞ்சவிம்ஸ: ஸர்க:.

அத தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய முநேர்வசநமுத்தமம்।
ஸ்ருத்வா புருஷஸார்தூல: ப்ரத்யுவாச ஸுபாம் கிரம்।
அல்பவீர்யா §யதா யக்ஷா: ஸ்ரூயந்தே முநிபுங்கவ ॥
கதம் நாகஸஹஸ்ரஸ்ய தாரயத்யபலா பலம்। ௨.
விஸ்வாமித்ரோ உப்ரவீத்வாக்யம் ஸ்ருணு யேந பலோத்தரா। ௨½.
வரதாநக்ருதம் வீர்யம் தாரயத்யபலா பலம்।
பூர்வமாஸீந்மஹாயக்ஷ: ஸுகேதுர்நாம வீர்யவாந்।
அநபத்ய: ஸுபாசாரஸ் ஸ ச தேபே மஹத்தப:। ௪.
பிதாமஹ ||ஸ்து ஸம்ப்ரீதஸ்தஸ்ய யக்ஷபதேஸ்ததா।
கந்யாரத்நம் ததௌ ராம! தாடகாம் நாம நாமத:। ௫.
ததௌ நாகஸஹஸ்ரஸ்ய ¶பலம் சாஸ்யா: பிதாமஹ:।
ந த்வேவ புத்ரம் யக்ஷாய ததௌ ப்ரஹ்மா மஹாயஸா:। ௬.

பா.—*"தஸ்யா:" †"மஹாஸீர்ஷ:" ‡"ஸிர." §"ஆவாஸ்ய" ¶"யக்ஷ்யாஸ்சோத்ஸாதிநீ." §"யதா" ||"ச"
¶"பலம் தஸ்யா:"

அவளுக்கு,இந்த்ரனை சிறந்த பராக்ரமம் பெற்ற மாரீசனென்னும் ஒரு ராக்ஷஸப்பிள்ளை பிறந்தான் ; உக.

பருத்த கைகளையுடையவனாய், பருத்த முகத்தையுஞ் சரீரத்தையுமுடைய வனாய், மஹாவீர்யமுடையவனாய், பயங்கரமானரூபமுடையவனாயுள்ள அந்தப் பெரிய ராக்ஷஸன், எப்பொழுதும் ஜநங்களைப் பயப்படுத்துகிறான்; உஎ.

ராகவ! கொடிய செய்கையுள்ள தாடகை, மலதம் கருசம் என்னும் இந்தத் தேசங்களை எப்பொழுதும் பாழ் பண்ணுகிறாள் ; உஅ.

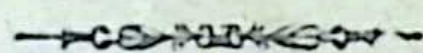
அவள் தான், இதோ ஒன்றரை யோஜனைத் தூரத்தில் வழியைத்தகைத்து கொண்டு வாஸஞ்செய்கிறாள் ; ஆதலால், தாடகையிருக்கும் வநத்தின் வழியாகவே நாம் போகவேண்டும் ; உகூ.

கொடிய செய்கையுள்ள இத்தாடகையை, எனது சொற்படி நீ உனது புஜ பலங்கொண்டு ஒழித்து, முன்போலவே இந்தத் தேசத்திற்கு ஓர் உபத்ரவமும் இல்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும் ; ௩0.

ராம! இவ்விடமானது, கோரரூபமுடையவளாய் வெல்ல முடியாத வல்லமையுடையவளாயுள்ள யக்ஷப்பெண்ணான தாடகையால் பீடிக்கப்பட்டு இவ்வாறு பெருங்காடாய் விட்டதனால், ஒருவரும் இங்கு வரமுடியவில்லை; ௩க.

இவ்விடம் இவ்வாறு கோரவநமானதைப்பற்றிய கதையையெல்லாம் உனக்குச் சொல்லிவிட்டேன் ; யக்ஷப்பெண்ணான தாடகையின் உபத்ரவம் சிறிதும் குறையாமல் இன்னும் அப்படியே நடந்துகொண்டிருக்கிறது" ௩உ.

இருபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, ஆண்சிங்கமான ஸ்ரீராகவனார், மஹாப்ரபாவமுள்ள அவ்விச்வா மித்ரமுநிவருடைய உத்தம வாக்யத்தைக்கேட்டு, அம்முநிவரை நோக்கி, "மஹாமுநிவரே! யக்ஷர்களுக்கு அதிக பலமில்லையென்று எல்லோருஞ் சொல்லுகிறார்களே! யக்ஷர்களிலும் பெண்ணான தாடகை, யாது காரணத்தால் ஆயிரயானை பலத்தைத் தரிக்கின்றாள்?" என்றுமிவ்வின் சொல்லைச் சொன்னார். உ.

"(இத்தாடகை,) மிக்க பலமுடையவளாக ஆனதற்குக் காரணம் இன்ன தென்பதைச் சொல்லுகிறேன் கேள்" என்று ஸ்ரீராமரை அழைத்து விச்வா மித்ரர் இம்மொழியையுரைத்தார்:— உ.௧.

"(இத்தாடகை,) ஸ்த்ரீயாயிருந்தாலும், வரம் பெற்றதனால் இப்படிப் பட்ட பலபராக்ரமங்களைத்தரிக்கின்றாள் ; முன்பொருக்கால், மிக்க பராக்ரம முடையவனாய் ஸுகேதுவென்னும் ஒரு பெரிய யக்ஷன் இருந்தான்; நல்லொ ழுக்கமுள்ள அந்த யக்ஷன், பிள்ளையில்லாமற் பெருந்தவம் புரிந்தான்; ௩.

ப்ரஹ்மா வந்து மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து, அந்த யக்ஷராஜனுக்குத் தாடகையென்னும் ஒரு பெண்மணியை (வரம்) கொடுத்தார்; ௪.

பெரும்புகழ் பெற்றவராய், எல்லாவுலகங்கட்கும் பாட்டனாராயுள்ள ப்ரஹ்மாவானவர், இந்தத் தாடகைக்கு ஆயிரயானை வலிவையுங் கொடுத்தார்; யக்ஷனான அந்த ஸுகேதுவுக்குப் பிள்ளையை மாத்ரங் கொடாமலே போய் விட்டார்; ௫.

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 *𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
†𑌝𑌰𑍍𑌝𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 । ௭
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 । ௮
𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌸𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌸𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 ‡𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤 । ௯.
𑌆𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌸𑌃 । ௧௦.
𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 । ௧௨.
𑌏𑌷𑌾 𑌶𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ।
𑌦𑍇𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 । ௧௩.
𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵! 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑍍 । ௧௪.
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨! ॥ ௧௫
𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌧𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌘𑍃𑌣𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮! ॥
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯§𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 । ௧௬.
𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌮𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌸𑌤𑌾 । ௧௭
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௮
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪! ॥
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌰𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌦𑌯𑌤𑍍 । ௧௯.

𑌪𑌾.—* "𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂." † "𑌜𑌜𑍍𑌝𑌃;" "𑌵𑌜𑍍𑌰." ‡ "𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤."
§ "𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍."

அத்தாடகை பிறந்து மிக்க புகழ்பெற்று நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து நல்ல அழகோடும் யௌவந பிராயத்தோடுங்கூடி விளங்குகையில், (அவளது தந்தையாகிய ஸுகேது,) ஜர்ஜனென்பவனுடைய பிள்ளையாகிய ஸுந்தனென்பவனுக்கு அந்தத்தாடகையை விவாஹஞ் செய்து கொடுத்தான்; எ.

பிறகு சிறிது காலஞ்சென்றபின்பு, யக்ஷப்பெண்ணான தாடகையானவள் மாரீசனென்னும் வல்லவனான ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றாள்; அவன், சாபத்தால் ராக்ஷஸனாய்விட்டான்; அ.

ராம! ஸுந்தன் (அகஸ்த்யரால்) ஹதனாய்விடுகையில், அத்தாடகை தனது பிள்ளையையுங் கூட்டிக்கொண்டு, அகஸ்த்யமஹர்ஷியைப் பீடிக்க நினைத்து, பெரிய பரபரப்புடன்கூடி கர்ஜித்துக்கொண்டு, அந்த அகஸ்த்யரை விழுங்கிவிட எதிர்த்தோடினாள்; கூ.

அவள் ஓடிவருவதை அவ்வகஸ்த்யமஹர்ஷி கண்டு மிகச்சினந்து, "நீ ராக்ஷஸனாய்ப் போய்விடவேண்டும்" என்று மாரீசனைச் சபித்தார்; க௦.

மிக்க கோபங்கொண்ட அகஸ்த்யரானவர், "நீ மனிதனைத் தின்பவளும், விகாரமான ரூபமுடையவளும், விகாரமான முகமுடையவளுமாக ஆய்விடவேண்டும்; இனி, உனக்கு இந்த ரூபம் ஒழிந்து கோரமான ரூபம் உண்டாகவேண்டும்" என்று தாடகையையும் சபித்துவிட்டார்; கஉ.

அவர் சாபம் பலித்ததனால் அந்தத்தாடகை மிக்க கோபங்கொண்டு, அகஸ்த்யரிருந்த இந்த நல்லவிடத்தைப் பாழ் பண்ணினாள்; கங.

ராகவ! கொடியசெய்கையுடையவளாய், மிக்க கோரமான ரூபமுடையவளாய், பொல்லா வல்லமையுடையவளாயுள்ள யக்ஷப்பெண்ணான இந்தத் தாடகையை, கோக்களுக்கும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் நன்மையுண்டாகும் பொருட்டு நீ வதஞ்செய்யவேண்டும்; கச.

ரகுநந்த! சாபம் பெற்ற இந்தத்தாடகையை வதஞ்செய்யவல்லவனான புருஷன், மூவுலகங்களிலும் உன்னைத்தவிர வேறொருவனுமில்லை; கடு.

புருஷோத்தம! ஸ்த்ரீயை வதஞ்செய்யவேண்டுமேயென்று நீ அருவருப்பு கொள்ளவேண்டாம்; ராஜபுத்ரனாயிருப்பவன், நான்கு ஜாதிகளுக்கும் நன்மையை விளைக்குங் கார்யத்தை அவச்யஞ் செய்யவேண்டும்; கசு.

ஒரு கார்யமானது கெட்டதாயிருந்தாலும், நல்லதாயிருந்தாலும், அபவாதத்தோடு கூடினதாயிருந்தாலும், அபவாதமற்றதாயிருந்தாலும், ஜநங்களைப் பாதுகாக்கும் ஸத்புருஷனானவன் ஜநங்களைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டு அந்தக் கார்யத்தைக் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டும்; கஎ.

காகுத்ஸ்த! அரசாள இழிந்தவர்களுக்கு, இது எப்பொழுதுஞ் செய்யவேண்டிய ஒரு தர்மம்; அதர்மத்தோடு கூடிய தாடகையை அவச்யம் நீ வதஞ்செய்யவேண்டும்; தர்மமோ இவளிடத்தில் கிடையாது; கஅ.

அரசே! (ராம!) முன்பொருக்கால், விரோசநனென்பவனுடைய பெண்ணாகிய மந்தரையென்பவள் பூமியை நாசஞ்செய்ய எண்ணங் கொண்டதனால், அவளை இந்த்ரன் வதைத்தானென்னுங் கதையையுங் கேட்டிருக்கிறேன்; ககூ.

விஷ்ணுநா ச புரா ராம! ப்ருகுபத்நீ *த்ருடவ்ரதா।
அநிந்த்ரம் லோகமிச்சந்தீ காவ்யமாதா நிஷூதிதா॥ ௨௦.
ஏதைஶ்சாந்யைஶ்ச பஹுபீ ராஜபுத்ர! மஹாத்மபி:।
அதர்மநிரதா நார்யோ †ஹதா: புருஷஸத்தமை:। ௨௧.

இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே பஞ்சவிம்ஶ: ஸர்க:.

அத ஷட்விம்ஶ: ஸர்க:.

முநேர்வசநமக்லீபம் ஶ்ருத்வா ‡நரவராத்மஜ:
ராகவ: ப்ராஞ்ஜலிர்பூத்வா ப்ரத்யுவாச §த்ருடவ்ரத:॥ ௧
பிதுர்வசநநிர்தேஶாத் பிதுர்வசநகௌரவாத்।
வசநம் கௌஶிகஸ்யேதி கர்தவ்யமவிஶங்கயா।
அநுஶிஷ்டோऽஸ்ம்யயோத்யாயாம் குருமத்யே மஹாத்மநா।
பித்ரா தஶரதேநாஹம் நாவஜ்ஞேயம் ஹி தத்வச:। ௩.
¶ஸோऽஹம் பிதுர்வச: ஶ்ருத்வா ஶாஸநாத் ப்ரஹ்மவாதிந:।
கரிஷ்யாமி ந ஸந்தேஹஸ்தாடகாவதமுத்தமம்। ௪.
கோப்ராஹ்மணஹிதார்தாய ‖தேஶஸ்யாஸ்ய ஸுகாய ச।
தவ சைவாப்ரமேயஸ்ய வசநம் கர்துமுத்யத:। ௫.
ஏவமுக்த்வா தநுர்மத்யே பத்த்வா முஷ்டிமரிந்தம:।
ஜ்யாஶப்தமகரோத்தீவ்ரம் திஶ: ஶப்தேந நாதயந்। ௬
தேந ஶப்தேந வித்ரஸ்தாஸ்தாடகாவநவாஸிந:।
தாடகா ச ஸுஸங்க்ருத்தா தேந ஶப்தேந மோஹிதா॥ ௭.
தம் ஶப்தமபிநித்யாய ராக்ஷஸீ க்ரோதமூர்சிதா।
ஶ்ருத்வா **சாப்யத்ரவத்வேகாத்யதஶ்ஶப்தோ விநிஸ்ஸ்ருத:। ௮.
தாம் த்ருஷ்ட்வா ராகவ: ††க்ருத்தாம் விக்ருதாம் விக்ருதாநநாம்।
ப்ரமாணேநாதிவ்ருத்தாம் ச லக்ஷ்மணம் ஸோऽப்யபாஷத॥ ௯.

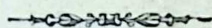
பா.—*"பதிவ்ரதா." † அயமேவம் க்ரஶ்லோக:—"ஹந்தவ்யாஸ் தே புருஷோத்தமை:" தஸ்மாதேநாம் க்ருணாம் த்யக்த்வா ஜஹி மச்சாஸநாந்ருப." ‡ "நரவராத்மஜ:." § "மஹாமதி:." ¶ "ஸோऽஹம்." ‖ "லோகஸ்ய ச." ** "ஸாப்யத்ரவத்." †† "க்ருத்தஸ்."

ராம! முன்பு, ப்ருகுவுக்குப் பத்நியும் சுக்ரனுக்கு மாதாவுமான ஒரு ஸ்த்ரீ, ஒரே பிடிவாதமாய் லோகத்தில் இந்த்ரனே இல்லாமல் செய்துவிடவேண்டு மென்றெண்ணினதனால், விஷ்ணுவும் அவளைக் கொன்றார். உ௦.

ராஜபுத்ர! இன்னும், மஹாத்மாக்களான இப்படிப்பட்ட ஸத்புருஷர்கள் அநேகர்கள், அதர்மத்தோடு கூடிய ஸ்த்ரீகளை வதஞ் செய்திருக்கிறார்கள். (ஆதலால், இந்தத்தாடகையை நீ கட்டாயமாக வதஞ்செய்யவேண்டும்.)" உக.

இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

மஹாராஜபுத்ரராய், ஸத்யஸங்கல்பராயுள்ள ராகவனார், தைர்யமாய் (விச்வாமித்ர) முனிவர் உரைத்த மொழி கேட்டு, அஞ்ஜலிபத்தராய் முனிவரை நோக்கிச் சொன்னார்:— க.

"தந்தை சொல்லுக்கு மேன்மையுண்டாகும்பொருட்டு, தந்தைசொற் கட்டளைப்படி, விச்வாமித்ரர் சொல்லுஞ் சொல்லை நீ ஸந்தேஹமின்றி செய்ய வேண்டும் என்று, அயோத்யையில் குருக்களின்நடுவில், எனது பிதாவாகிய மஹாத்மாவான தசரதரால் யான் கட்டளையிடப்பட்டேன்; அவர்சொல்லை யான் தள்ளக்கூடாது; உ.

யான் எனது தந்தை சொற்படி உமது கட்டளையைக்கேட்டவனாய், மிக்க நன்மையான தாடகையின் வதத்தை ஸந்தேஹமின்றி செய்கிறேன்; ச.

கோக்களுக்கும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கும் நன்மையுண்டாகும்பொருட்டும், அளவிடமுடியாத ப்ரபாவமுடைய உமக்கும் இந்தத்தேசத்திற்கும் ஸுக முண்டாகும்பொருட்டும் உமது சொற்படிசெய்ய யான் ஸித்தனாயிருக்கிறேன்."

சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்யும் ஸ்ரீராகவர் இவ்வாறு சொல்லி, வில்லின் நடுவை உறுதியாய்ப்பிடித்து, திக்குக்களிலெங்கும் பெரிய கோஷமுண்டாகும் படி நாணேற்றினார். சு.

தாடகையின் வநத்திலிருப்பவர்கள், அந்த சப்தத்தைக்கேட்டு மிகவும் நடுங்கிவிட்டார்கள்; தாடகையும், அவ்வொலியினால் ப்ரமித்து மிகவுங் கோபங் கொண்டாள். எ.

அவ்வரக்கியானவள் அவ்வொலியையுற்றுக்கேட்டு மிக்ககோபங்கொண்டு, அவ்வொலியுண்டானவிடத்திற்கு வேகமாய் ஓடினள். அ.

மிகவும் பருத்துயர்ந்து விகாரமான ரூபமும் முகமுமுடையவளான அவ்வரக்கி கோபங்கொண்டு ஓடிவருவதை அந்த ராகவர்கண்டு, லக்ஷ்மணரை நோக்கிச்சொன்னார்:— கூ.

𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣! 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃।
𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚। ௧௦.
𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍। ௧௧.
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃॥ ௧௨.
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤॥ ௧௩
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌯𑍋𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤। ௧௪
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾 *𑌰𑌜𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌟𑌕𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌।
†𑌰𑌜𑍋𑌮𑍇𑌘𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑍍। ௧௫.
𑌤𑌤𑍋 ‡𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌।
𑌅𑌵𑌾𑌕𑌿𑌰𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥ ௧௬.
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍌 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ௧௭.
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨 §𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥ ௧௮.
𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾।
𑌅𑌶𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌸𑌾। ௧௯.
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௨௦.
𑌅𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌘𑍃𑌣𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌷𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍀 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾। ௨௧.
𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌷𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈। ௨௨.

𑌪𑌾.—* "𑌭𑍁𑌜𑍌 𑌘𑍋𑌰𑌮𑍍." † "𑌰𑌜𑍋𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣."
‡ "𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯." § "𑌭𑍁𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍."

"லக்ஷ்மண! பயங்கரமாயும் விகாரமாயுமுள்ள இந்த யக்ஷப்பெண்ணின் சரீரத்தைப்பார்; இவளைக்கண்டதனால் தைர்யசாலிகளின் ஹ்ருதயங்களும் கலங்கிவிடும்; க0.

மாயையென்னும் வலிவுகொண்டவளாய், வெல்லமுடியாதவளாயுள்ள இத்தாடகையை இப்பொழுது காதையும் நுனி மூக்கையும் அறுத்துத் துரத்தி விடுகிறேன்; பார்; கக.

இவள் ஸ்த்ரீயாயிருப்பதால் இவளைக்கொல்ல எனக்கு இஷ்டமில்லை; ஆதலால், இவளைக் கைகால்களை முறித்து வலிவில்லாமற் செய்து விட்டு விடலாமென்று நினைக்கிறேன்." கஉ.

இவ்வாறு ராமர் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதற்குள், தாடகை மிக்க கோபங் கொண்டு இரண்டு கைகளையும் உயரவெடுத்துக் கர்ஜித்துக்கொண்டு ராமரை நோக்கியே எதிர்த்தோடினள். கங.

ப்ரஹ்மர்ஷியாகிய விச்வாமித்ரரும், அவளை ஹூம் என்று மிரட்டிவிட்டு, "ரகுகுலத்துப் பிள்ளைகளிருவர்களுக்கும் மங்கலமும் ஜயமும் உண்டாக வேண்டும்" என்று சொன்னர். கச.

அத்தாடகையானவள், புழுதியை வாரி எங்கும் இறைத்து, முஹூர்த்த காலம் ராகவர்களிருவர்களையும் அப்புழுதி யென்னும் மிகுந்த இருட்டினுல் ஒன்றுந்தெரியாமற் செய்துவிட்டாள். கரு.

பிறகு, மாயாரூபமுடையவளாய், அளவிடமுடியாத கற்களைக் கொண்டு ராகவர்களிருவர்கள்மீதும் எறிந்தாள்; பின்பு, ராகவருங்கோபங்கொண்டார். கசு.

அத்தாடகை கொண்டெறியுங் கற்களையெல்லாம், ராகவனர் தமது சரவர்ஷத்தால் ஆங்காங்குத் தடுத்துப் பொடிபொடியாயடித்து, அவள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது அவள் கைகளை அறுத்துத்தள்ளிவிட்டார். கஎ.

பிறகு, கைகள் அறுந்து இளைத்து அருகில் மிக்க கர்ஜனஞ்செய்துகொண் டிருக்கும் அந்தத்தாடகையை, ஸுமித்ரையின் புத்ரரான லக்ஷ்மணர் கண்டு சினந்து, அவளது காதுகளையும் மூக்கு நுனியையும் அறுத்துவிட்டார். கஅ.

தத்க்ஷணமே யக்ஷியானவள் நினைத்தரூபங்கொள்ள வல்லவளாயிருந்த தைப்பற்றி மாயையினுல் ரூபங்களை அநேகவிதங்களாகச்செய்து மறைந்து, அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களை மனங்கலங்கச்செய்கிறவள்போல், பயங்கரமாய் மழை பொழிவதுபோல கற்களைக்கொண்டெறிந்து திரிந்துகொண்டிருந்தனள். ககூ.

பிறகு, அந்தராமலக்ஷ்மணர்களின்மீது, கற்களென்னும் மழை நாற்புறத்தும் பொழிவதை மிக்க வொளிபெற்ற விச்வாமித்ரர் கண்டு, அவர்களை நோக்கி இம்மொழியை யுரைத்தார்:— உ0.

"ராம! (இவள்விஷயத்தில் இதுவரையில்) நீ தயைசெய்தது போதும்; மாயாரூபங்கொண்டு யாகங்களுக்கு விக்நஞ்செய்யும் இக்கொடியயக்ஷியானவள் இனி மாயையினுல் கொழுத்துவிடுவள்; உக.

ஸந்த்யாகாலம் உண்டாகப்போகிறது; அதற்குள்ளவே இவளைவதஞ்செய்; ராக்ஷஸர்களை ஸந்த்யாகாலத்தில் வெல்லமுடியாது." உஉ.

[illegible]
[illegible] உ௩.
[illegible]
[illegible] உ௪.
[illegible]
[illegible] உ௫.
[illegible]
[illegible] உ௬.
[illegible]
[illegible] உ௭.
[illegible]
[illegible] உ௮.
[illegible]
[illegible] உ௯.
[illegible]
[illegible] ௩௰.
[illegible]
[illegible] ௩௧.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩௨.
[illegible]
[illegible] ௩௩.

பா.—* [illegible] † [illegible]
‡ [illegible] § [illegible]

இவ்வாறு (விச்வாமித்ரரால்) சொல்லப்பட்ட அந்த ராகவர், கற்களைக் கொண்டு நாற்புறத்துமெறியும் யக்ஷப்பெண்ணான அந்தத் தாடகையை மறைவிலிருப்பதையுங்கண்டுபிடித்துக்கொண்டுவரும்படியான "சப்தவேதாம்" என்னும் பாணத்தைப் ப்ரயோகித்துப் பிடித்து இழுத்துவரும்படி செய்து, அவளை எங்கும் போகவொட்டாமல் பாணங்களால் தகைந்துவிட்டார். ௨௩.

மாயையினல் மறைந்திருந்த அந்தத் தாடகையானவள் (ராகவனுடைய) பாணங்களின் கூட்டங்களால் தகையப்பட்டவளாய் மிக்க கர்ஜனஞ்செய்து கொண்டு ராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் நோக்கி எதிர்த்தோடிவந்தாள். ௨௪.

இடியிடிப்பதுபோல் இறைந்துகொண்டு ஓடிவரும் மிக்க வல்லமையுடைய அந்தத் தாடகையின் மார்பில் (ராகவனர்) ஒரு பாணத்தைப்போட்டடித்தார்; அவள், (கீழே) விழுந்து மாண்டாள். ௨௫.

கோரரூபமுடைய அந்தத் தாடகை மாண்டதைத் தேவேந்த்ரனுந் தேவர்களுங்கண்டு, "நன்று செய்தீர், நன்று செய்தீர்" என்று காகுத்ஸ்தரைப் புகழ்ந்துகொண்டார்கள். ௨௬.

பின்பு, ஸஹஸ்ரநேத்ரனை இந்த்ரனும் வானவரனைவரும் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டு, விச்வாமித்ரரை நோக்கிச்சொல்லினர்:— ௨௭.

"விச்வாமித்ரமுநிவரே! உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேண்டும்; இந்தக் கார்யத்தால், இந்த்ரனுடன் தேவர்களின் கூட்டங்கள் யாங்களெல்லோரும் ஸந்தோஷமடைந்தோம்; ராகவரிடத்தில் உமக்கு உண்டான ஸ்நேஹத்தை நீர் வெளியிடவேண்டும்; ௨௮.

ஸத்யமான பராக்ரமமுடையவைகளாய், (உமது) தபோபலத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளாயுள்ள ப்ருசாச்வருடைய பிள்ளைகளாகிய அஸ்த்ரங்களை ராகவருக்குக்கற்பியும்; ௨௯.

ப்ராஹ்மண! நீர் அழைத்துவந்திருக்கிற இந்த ராமர், உம்மிடமிருந்து இந்த அஸ்த்ரங்களையெல்லாம் பெறுவதற்குத்தக்கவராயிருக்கிறார்; தேவர்களின் பெரிய கார்யத்தை ராஜபுத்ரர் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது; ஆதலால் ராமருக்கு இந்த அஸ்த்ரங்களையெல்லாம் சீக்ரமாகக் கற்பியும்." ௩௦.

தேவர்களெல்லோர்களும் இவ்வாறு சொல்லி விச்வாமித்ரரைக் கௌரவித்துக் களித்து, வந்தபடித் திரும்பிப்போனார்கள்; பிறகு (ஸாயம்) ஸந்த்யாகாலம் உண்டாயிற்று. ௩௧.

பிறகு, தாடகையை வதஞ்செய்ததனல் களிக்கும் (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரானவர் ப்ரீதியடைந்து, ராமரை உச்சிமோந்து, "அழகுடையவனே! ராம! இன்றிரவு இங்கு இருப்போம்; நாளையதினங்காலையில் எனது அந்த ஆச்ரமத்திற்குப் போவோம்" என்று இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னர். ௩௨.

தாசரதியானவர் விச்வாமித்ரர் மொழிகேட்டுக்களித்து அந்தத்தாடகையின் வனத்தில் ராத்ரிமுழுதும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்தார். ௩௩.

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹𑌨𑌿।
𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌂 *𑌵𑌿𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍। ௩௫.

𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸 𑌰𑌾𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹𑍈𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃। ௩௬.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍। ௧.
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! †𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌃!।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃। ௨.
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌯𑍈𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌜𑍌 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿।
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃। ௩.
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰! 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚। ௫.
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌐𑌷𑍀𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!।
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ‡𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋! 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௬.
𑌗𑌦𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌮𑍋𑌦𑌕𑍀 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍀 𑌉𑌭𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲! 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜!। ௭.
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌮𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௮.

𑌪𑌾.— * "𑌸 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜." † "𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃." ‡ "𑌮𑌹𑌾[illegible]."

அவ்வநமும் அன்றையதினமே உபத்ரவங்களெல்லாமொழிந்து, குபேரனது உத்யாநவநம்போல் அழகாய் விளங்கிற்று. ௩௰௨.

அந்த ராமரானவர் யக்ஷப்பெண்ணான அத்தாடகையை வதஞ்செய்து, தேவர்களின்கூட்டங்களினாலும் ஸித்தர்களின் கூட்டங்களினாலும் புகழப் பட்டவராய், அவ்வநத்தில் (விச்வாமித்ர) முனிவரோடுகூட (ஸுகமாக) வாஸஞ்செய்தார்; ப்ராதக்காலமானவுடனே விச்வாமித்ரர் அவரை யெழுப்பினார். ௩௩௨.

இருபத்தாறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

~~~~~~~~~~~

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, விச்வாமித்ர மஹாமுனிவர் அன்றிரவுமுழுதும் ஸுகமாக இருந்து விட்டு, (மறுநாள்,) சிரித்துக்கொண்டு ராகவரை நோக்கி இவ்வின் மொழியை யுரைத்தார்:— ௧.

"பெரும்புகழ்பெற்றவனே! ராஜபுத்ர! யான் மிக்கஸந்தோஷமடைந்தேன்; நல்ல ப்ரீதியோடுகூடி உனக்கு எல்லா அஸ்த்ரங்களையுங் கொடுக்கிறேன்; ௨.

யுத்தத்தில் தேவர்களின் கூட்டங்களையும் அஸுரர்களின் கூட்டங்களையும் கந்தர்வர்களையும் உரகர்களையும் உனது வசமாக்கி உனக்கு ஜயத்தைக் கொடுக்கும்படியான திவ்யாஸ்த்ரங்களையெல்லாம் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்; உனக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும்; ௩௨.

ராகவ! வீர! சிறந்ததாயுள்ள திவ்ய தண்டசக்ரம், தர்மசக்ரம், காலசக்ரம், மிகவும் உக்ரமான விஷ்ணுசக்ரம், இந்த்ராஸ்த்ரம், என்னுமிவைகளை யான் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்; ௫.

புருஷோத்தம! ராகவ! மஹாபாஹோ! வஜ்ராஸ்த்ரம், சூலங்களிற் சிறந்ததான சைவசூலம், ப்ரஹ்மசிரஸ் என்னும் அஸ்த்ரம், ஐஷீகமென்னும் அஸ்த்ரம், சிறந்த ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ஆகிய இவைகளை உனக்குக் கொடுக்கிறேன். ௬௨.

காகுத்ஸ்த! புருஷோத்தம! ராஜபுத்ர! மிக்க காந்தியுள்ள "மோதகி, சிகரீ" என்னும் இரண்டு கதைகளையுங் கொடுக்கிறேன்; ௭௨.

ராம! தர்மபாசம், காலபாசம், எல்லாவற்றிலும் மேலான வருணபாசம், வருணாஸ்த்ரம் என்பவைகளையும் யான் தருகிறேன்; ௮௨.
~~~~~~~~~~~

𑌅𑌶𑌨𑍀 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 !
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍈𑌨𑌾𑌕𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾। ௯.
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 *𑌪𑍍𑌰𑌥𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘 !। ௧௦.
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌯𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 ! 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵 !। ௧௧.
𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌮𑌥 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌮𑍍।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃। ௧௨
𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃।
𑌅𑌸𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 ! 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ! ௧௩.
𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌮𑌿 †𑌸𑍌𑌰𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵 !। ௧௪.
‡𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌨𑍇।
𑌮𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 ! 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 ! 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌃 !। ௧௫.
𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 ! 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 !।
𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍌𑌸𑌲𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 !। ௧௭.
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 ! 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍। ௧௮.
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌨𑌮𑍍॥
𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁𑌮𑌥 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌮𑍍। ௧௯.
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 ! 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 !। ௨௦.
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௨௧.

பா.—* "𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍." † "𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍." ‡ "𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍."

ரகுநந்தந! சுஷ்காசநி, ஆர்த்ராசநி, பைநாகாஸ்த்ரம், நாராயணாஸ்த்ரம், என்பவைகளையுந் தருகிறேன்; ௯.

பாபமற்றவனே! ப்ரியமான ஆக்நேயம், சிகரம், ப்ரஸித்தியுண்டாக்குவதான வாயவ்யம் என்னும் அஸ்த்ரங்களையுந் தருகிறேன்; ௰.

காகுத்ஸ்த! ராகவ! “ஹயசிரஸ், க்ரௌஞ்சம்” என்னும் அஸ்த்ரங்களையும், (விஷ்ணுசக்தி, சிவசக்தி என்னும்) இரண்டு சக்திகளையும் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்; ௧௧.

அஸுரர்கள் தரிக்கும் கங்காலம், கோரமுஸலம், காபாலம், கங்கணம் என்பவை முதலிய அஸ்த்ரங்களெல்லாவற்றையுந் தருகிறேன்; ௧௨.

பருத்தகைகளையுடையவனே! ராஜபுத்ர! வித்யாதரர்களைத் தேவதையாகவுடையதாய், அஸ்த்ரங்களிற் சிறந்ததாயுள்ள நந்தநமென்னும் நல்ல வாளையுங் கொடுக்கிறேன்; ௧௩.

ராகவ! ப்ரியமான காந்தர்வம், மாநவம், ப்ரஸ்வாபநம், ப்ரசமநம், ஸௌரம் என்னும் அஸ்த்ரங்களையுங் கொடுக்கிறேன்; ௧௪.

பெரும்புகழ் பெற்றவனே? புருஷோத்தம! ராஜபுத்ர! தர்ப்பணம், சோஷணம், ஸந்தாபநம், விலாபநம், மதநம், மிக்க வலியதான கந்தர்ப்பதயிதம், பைசாசம், மோஹநம் என்னும் அஸ்த்ரங்களையும் (கொடுக்கிறேன்;) பெற்றுக்கொள்; ௧௫.

ஆண்சிங்கமே! மஹாபலமுடையவனே! மஹாராஜபுத்ர! தாமஸம், ஸௌமநம், ஸம்வர்த்தம், துர்தர்ஷ மௌஸலம் என்பவைகளையும் பெற்றுக்கொள்; ௧௬.

மஹாபாஹுவே! ஸத்யம், சிறந்த மாயாதரம், சத்ருக்களின் பலத்தை இழுத்துவரும் பயங்கரமான தேஜப்ரபம் என்னும் அஸ்த்ரங்களையும் பெற்றுக்கொள்; ௧௭.

சிசிரமென்னும் ஸௌம்யாஸ்த்ரம், ஸுதாமநம் என்னும் த்வஷ்டாவின் அஸ்த்ரம், பயங்கரமாயுள்ள சீதேஷுவென்னும் மாநவாஸ்த்ரம் ஆகிய இவைகளையும் பெற்றுக்கொள்; ௧௮.

ராம! மஹாபாஹோ! ராஜபுத்ர! நினைத்தபடி ரூபங்கொள்ள வல்லவைகளாய், மஹாபலமுடையவைகளாய், பரமகம்பீரங்களாயுள்ள ப்ருசாச்வபுத்ரர்களான இந்த அஸ்த்ரங்களை சீக்ரமாகப் பெற்றுக்கொள்.” ௨௰.

(விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரானவர் சுத்தராய்க் கிழக்குமுகமாக நின்றுகொண்டு, அப்பொழுது, சிறந்த மந்த்ரங்களையெல்லாம் நல்ல ப்ரீதியோடு ராமருக்கு உபதேசித்தார். ௨௧.

A ௨௰

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍। ௨௨.
𑌜𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍। ௨௩.
𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵। ௨௪.
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾॥
𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍। ௨௫.
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇। ௨௬.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 *𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃।
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 †𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌃 ‡𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥ ௨.
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌥 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌭𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌤𑌰𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑍍𑌷-𑌵𑌿𑌷𑌮𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌾𑌭-𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑌕𑍌।
𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷-𑌶𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌦𑌶𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷-𑌶𑌤𑍋𑌦𑌰𑍌॥
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭-𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾𑌭-𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑌕𑍌।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍈𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯-𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌॥

𑌪𑌾.—*“𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍.”
† “𑌸 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃.” ‡ “𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃.”

ப்ராஹ்மணரான விச்வாமித்ரர், தேவர்களுக்கும் கிடையாத அஸ்த்ரங்களையெல்லாம் அப்பொழுது ராகவருக்குக்கற்பித்தார். உ௨.

புத்திமானான அவ்விச்வாமித்ரமுனிவர் அவைகளையெல்லாம் ராமருக்குக் கொடுத்து மந்த்ரங்களை ஜபிக்கும்போது அச்சிறந்த அஸ்த்ரங்கள் யாவும் ரூபந்தரித்து ராகவனார் அருகில் வந்து நின்றன. உ௩.

(ப்ருசாச்வபுத்த்ரர்களான) அந்த *அஸ்த்ரங்கள் யாவுங் களித்து கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு ராமரைநோக்கி, "ராகவ! இதோ யாங்கள், நீர் கேட்டவை யெல்லாங்கொடுத்து உமது சொற்படி நடக்க, ப்ருத்யர்களாய்க் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று சொல்லின. உ௪.

காகுத்ஸ்தரும், அப்படியே ஆகட்டுமென்று அவைகளைக் கையினால் துடைத்துக்கொடுத்து, "யான் மனதில் நினைக்கும்போது நீங்கள் வந்து சேரவேண்டும்" என்று அவைகளுக்குக் கட்டளையிட்டார். உ௫.

பிறகு ராமரானவர் மஹாதேஜஸ்ஸைப்பெற்று, மனதில் த்ருப்தியடைந்து, விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரை ஸேவித்து, புறப்படத்தொடங்கினார். உ௬.

இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

பின்பு, ககுத்ஸ்தவம்சத்துப் பிள்ளையாகிய ஸ்ரீராமர், சுத்தராய் அவ்விச்வாமித்ரரிடமிருந்து அஸ்த்ரங்களைப்பெற்று மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து, விச்வாமித்ரரை நோக்கி, "ஸ்வாமி! மஹாமுநிவரே! (தேவரீரிடமிருந்து) யான் அஸ்த்ரங்களைப்பெற்று, தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாதவனாயினேன்; (இப்பொழுது தேவரீர் கற்பித்துக்கொடுத்த) அஸ்த்ரங்களின் உபஸம்ஹார மந்த்ரத்தைப் பெற விருப்பங்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொன்னார். உ.

பிறகு, நல்லொழுக்கமுள்ள விச்வாமித்ர மஹாமுநிவர், இவ்வாறு காகுத்ஸ்தர் சொன்னதைக்கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து, சுத்தராய், "ராம! ராகவ! ஸத்யவத், ஸத்யகீர்த்தி, த்ருஷ்ட, ரபஸ, ப்ரதிஹாரதர, பராங்முக, அவாங்முக, லக்ஷாக்ஷ, விஷம, த்ருடநாப, ஸுநாப, தசாக்ஷ, சதவக்த்ர, தசசீர்ஷ, சதோதர, பத்மநாப, மஹாநாப, துந்துநாப, ஸுநாப, ஜ்யோதிஷ, க்ருசந, நைராச்ய, விமல, யோகந்தர, ஹரித்ர, தைத்யப்ரசமந,

---

* இங்கு "அஸ்த்ரங்கள் வந்து ராமரைநோக்கிச் சொல்லின" என்பதற்குத் தாத்பர்யம், "அஸ்த்ராபிமானிகளான தேவதைகள் வந்து பேசினார்கள்" என்பது.

யௌகந்தரவிநித்ரௌ ச தைத்யப்ரமதநௌ ததா।
[ஶுசிர்பாஹுர்மஹாபாஹுர்நிஷ்கலிர்விருசஸ்ததா]
ஸார்சிர்மாலீ த்ருதிர்மாலீ வ்ருத்திமாந்ருசிரஸ்ததா॥
பித்ர்யஸௌமநஸம் சைவ விதூதமகராவுபௌ।
கரவீரகரம் சைவ தநதாந்யௌ ச ராகவ!॥
காமரூபம் காமருசிம் மோஹநம் ஆவரணம் ததா।
ஜ்ரும்பகம் ஸர்வநாபம் ச ஸந்தாநவரணௌ ததா।
ப்ருஶாஶ்வதநயாந் ராம! பாஸ்வராந் காமரூபிண:।
ப்ரதீச்ச மம பத்ரம் தே பாத்ரபூதோஸி ராகவ!। ௧௦.
பாடமித்யேவ காகுத்ஸ்த: ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா।
[ஜக்ராஹ மந்த்ராம்ஸ்தே [illegible] ராகவ:] ௧௧.
திவ்யபாஸ்வர *தேஹாஶ்ச மூர்திமந்த: ஸுகப்ரதா:॥
கேசிதங்காரஸத்ருஶா: கேசித்தூமோபமாஸ்ததா।
சந்த்ரார்கஸத்ருஶா: கேசித் ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடாஸ்ததா॥
ராமம் ப்ராஞ்ஜலயோ பூத்வா ப்ருவந்மதுரபாஷிண:। ௧௨.
இமே ஸ்ம நரஶார்தூல! ஶாதி கிம் கரவாம தே। ௧௩.
மாநஸா: கார்யகாலேஷு ஸாஹாய்யம் மே கரிஷ்யத।
கம்யதாமிதி தாநாஹ யதேஷ்டம் ரகுநந்தந:॥ ௧௪.
அத தே ராமமாமந்த்ர்ய க்ருத்வா சாபி ப்ரதக்ஷிணம்।
ஏவமஸ்த்விதி காகுத்ஸ்தமுக்த்வா ஜக்முர்யதாகதம்॥ ௧௫.
[ததஸ்து ராமஸ் காகுத்ஸ்த: ஶாஸநாத் ப்ரஹ்மவாதிந:।
ஶிக்ஷணாய ச தாந்ஸர்வாநஸ்த்ராந் ரகுநந்தந:॥
ஸம்ஹாராம்ஶ்ச ஸம்ஸ்ருஷ்ட: ஶ்ரீராமஸ்யைவ ந்யவேஶயத்।]
ஸ ச தாந்ராகவோ ஜ்ஞாத்வா விஶ்வாமித்ரம் மஹாமுநிம்।
கச்சந்நேவாத மதுரம் ஶ்லக்ஷ்ணம் வசநமப்ரவீத்॥ ௧௬.
கிமேதந்மேகஸங்காஶம் பர்வதஸ்யாவிதூரத:।
வ்ருக்ஷஷண்டமிதோ பாதி பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே।
தர்ஶநீயம் ம்ருகாகீர்ணம் மநோரமமதீவ ச।
நாநாப்ரகாரை: ஶகுநைர்வல்குபாஷைரலங்க்ருதம்। ௧௭.

பா.—* "ரூபாஶ்ச."

[சுசிர்பாஹு, மஹாபாஹு, நிஷ்குலி, விருசி,] ஸார்சிர்மாலிக், த்ருதிர்மாலிக், வருத்திமத், ருசிர, பித்ர்ய, ஸௌமநஸ, விதூத, மகர, காவீரகர, தந, தாந்ய, காமரூப, காமருசி, மோஹாவரண, ஜ்ரும்பக, ஸர்வநாப, ஸந்தாந, வரணங்க ளென்னும் பெயர்பெற்றவைகளும், நினைத்த ரூபந் தரிக்க ஸமர்த்தங்களும், ப்ருசாச்வருடைய புத்ரர்களுமான ஸகலமந்த்ரங்களையும் என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்; உனக்கு மங்கலமுண்டாகும்; இவைகளைப்பெறுவதற்கு நீ தக்கவன்.'' என்று சொல்லி உபஸம்ஹார மந்த்ரங்களை உபதேசித்தார். கO.

சகுத்ஸ்த குலத்துப் பிள்ளையாகிய ஸ்ரீராமர் "ஸ்வாமி! அப்படியே பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்'' என்று சொல்லி, அதிக ஸந்தோஷத்துடன் பெற்றுக்கொண்டார். [மந்த்ரங்களையெல்லாம் அவர்பெற்றுக் கொள்கையில், அம்மந்த்ரங்கள் ராகவர் ஸமீபத்தில் வந்து நின்றன.] கOஉ.

அவைகள்யாவும் பளபளவென்று ஜ்வலிக்கும் த்ருடதிவ்யசரீரமுடையவை களாய்க் களிப்பை விளைப்பவைகளாய்; சில, அனலை நிகர்த்தவைகளாய்; சில புகையைநிகர்த்தவைகளாய்; சில, சந்த்ரஸூர்யர்களைநிகர்த்தவைகளாய்க் கைக ளைக் கூப்பிக்கொண்டு ராமரை நோக்கி, "புருஷோத்தம! இதோ யாங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; யாங்கள் உமக்கு என்ன செய்யவேண்டும்? தயை செய்து அதைக் கட்டளையிடவேண்டும்'' என்று மதுரமாய்ச் சொல்லின. கங.

"ஸமயத்தில், யான் மனதில் நினைத்தமாத்ரத்தில் நீங்கள் வந்து எனக்கு ஸாஹாய்யஞ் செய்யவேண்டும்; இப்பொழுது நீங்கள் இஷ்டப்படி போய்வர லாம்'' என்று அவைகளை நோக்கி ரகுநந்தநர் சொன்னார். கச.

பிறகு, அவைகள், "அப்படியே ஆகட்டும்'' என்று ராமரை அழைத்துச் சொல்லி, அவரை ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்து, வந்தபடிப்போய்விட்டன. கரு.

அந்த ராகவர் அம்மந்த்ரங்களையெல்லாம் நன்றாய்க்கற்றறிந்து, வழியில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரை நோக்கி, வணக்க மாய் இவ்வின்சொல்லைச் சொன்னார்:— கசு.

"இதோ பர்வதத்தின் ஸமீபத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் மேகங்களை நிகர்த்து மரங்கள்கறுத்து, அழகாய்க்கூவும் நாநாவித பக்ஷிகளும் ம்ருகங்களும் நிறைந்து, வெகு அழகாய்க்காணப்படுகிறதே! இதென்ன? இதைக்கேட்க எனக்குக் குதூஹல மதிகமாயிருக்கிறது! கஎ.

நிஸ்ஸ்ருதா: ஸ்ம முநிஶ்ரேஷ்ட! காந்தாராத்ரோமஹர்ஷணாத்। ௧௮.
அநயா த்வவக³ச்சா²மி தே³ஶஸ்ய ஸுக²வத்தயா।
ஸர்வம் மே ஶம்ஸ ப⁴க³வந் கஸ்யாஶ்ரமபத³ம் த்வித³ம்। ௧௯.
ஸம்ப்ராப்தா யத்ர தே பாபா ப்³ரஹ்மக்⁴நா து³ஷ்டசாரிண:।
தவ யஜ்ஞஸ்ய விக்⁴நாய து³ராத்மாநோ மஹாமுநே। ௨௦.
ப⁴க³வம் *ஸ்தஸ்ய கோ தே³ஶ: ஸா யத்ர தவ யாஜ்ஞிகீ।
ரக்ஷிதவ்யா க்ரியா ப்³ரஹ்மந்மயா வத்⁴யாஶ்ச ராக்ஷஸா:।
ஏதத்ஸர்வம் முநிஶ்ரேஷ்ட! ஶ்ரோதுமிச்சா²ம்யஹம் ப்ரபோ⁴!। ௨௨.

இதி ஶ்ரீராமாயணே பா³லகாண்டே³ அஷ்டாவிம்ஶ: ஸர்க³:.

அத² ஏகோநத்ரிம்ஶ: ஸர்க³:.

அத² தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய வசநம் பரிப்ருச்ச²த:।
விஶ்வாமித்ரோ மஹாதேஜா வ்யாக்²யாதுமுபசக்ரமே। ௧.
இஹ ராம! மஹாபா³ஹோ! விஷ்ணுர்தே³வவர: ப்ரபு⁴:।
வர்ஷாணி ஸுப³ஹூநீஹ ததா² யுக³ஶதாநி ச।
தபஶ்சரணயோகா³ர்த²முவாஸ ஸுமஹாதபா:। ௨.
†ஏஷ பூர்வாஶ்ரமோ ராம! வாமநஸ்ய மஹாத்மந:।
ஸித்³தா⁴ஶ்ரம இதி க்²யாதோ ஸித்³தோ⁴ யத்ர மஹாதபா:। ௩.
ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ராஜா வைரோசநிர்ப³லி:।
நிர்ஜித்ய தை³வதக³ணாந்ஸேந்த்³ராம்ஶ்ச ஸமருத்³க³ணாந்।
காரயாமாஸ தத்³ராஜ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு ‡விஶ்ருத:॥ ௫.
ப³லேஸ்து யஜமாநஸ்ய தே³வாஸ்ஸாக்³நிபுரோக³மா:।
§ஸமாக³ம்ய ஸ்வயம் சைவ விஷ்ணுமூசுரிஹாஶ்ரமே। ௬.

பா.—* "தத்ர." † "ஏஷ வை பூர்வாஶ்ரமோ." ‡ "விஶ்ருத:॥ யஜ்ஞம் சகார மதிமாநஸுரேந்த்³ரோ மஹாமதி:." § "ஸம்ஹ்ருஷ்ய ஸமாக³ம்ய விஷ்ணுமூசுரிஹாஶ்ரமே। ஶக்ரப்ரமுகா²ஸ்தே³வமய்யம் பூருஷம் பரம்."

ஸ்வாமி! முனிபுங்கவரே! பார்க்கும்போதே பயத்தை விளைக்கும் பெருங்காட்டைத்தாண்டி வந்துவிட்டோம்; கஅ.

இவ்விடம் இவ்வாறு ஸுகமாயிருப்பதால் இது ஓர் ஆச்ரமமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்; இது யாருடைய ஆச்ரமம்? எல்லாவற்றை யும் எனக்குச்சொல்லவேண்டும்? கக.

மஹாமுனிவரே! கொடிய செய்கைகொண்டு அந்தணர்களை வருத்துந் துராத்மாக்களான அந்த ராக்ஷஸப்பாவிகள் உமது யாகத்தை விக்நஞ் செய்ய வந்த இடம் எது? உ0.

ஸ்வாமி! உமது அந்த யஜ்ஞம் நடக்கும் இடம் எது? பேரறிவுபெற்ற வரே! உமது அந்த யாக கார்யத்தை யான் ரக்ஷிக்கவேண்டிய இடம் எது? ராக்ஷஸர்களை யான் வதஞ்செய்யவேண்டிய இடம் எது? ப்ரபுவே! முனிச்ரேஷ் டரே! இதை யெல்லாம் யான் கேட்க விரும்புகிறேன்." உக.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

மஹாப்ரபாவமுடைய அந்த ராமர் அவ்வநத்தைப்பற்றிய வரலாற்றைச் சொல்லும்படி கேட்கையில், மஹாப்ரபாவமுடைய விச்வாமித்ரர் அதைச் சொல்லத் தொடங்கினர்:— க.

"மஹாபலமுடையவனே! ராம! தேவர்களிற் சிறந்தவராய்ப் ப்ரபுவாயுள்ள விஷ்ணுவானவர், தவஞ்செய்பவர்களுக்கு யோகங் கைகூடும்பொருட்டு அநேக வர்ஷங்களாய் அநேக யுகங்களாய்ப் பெருந்தவம்புரிந்து வாஸஞ்செய்துகொண் டிருந்தார்; உ.

ராம! இது, மஹாத்மாவான வாமநருடைய ஆச்ரமம், பெருந்தவமுடைய காச்யபர் இங்கு (தவத்தின்) ஸித்தியைப் பெற்றதனால், இது "ஸித்தாச்ரமம்" என்று ப்ரஸித்தமாய்ப் பெயர் பெற்றது; ௩.

விஷ்ணு இவ்வாறு தவஞ்செய்துகொண்டிருப்பதற்குள்ளாகவே, விரோசந னுடைய பிள்ளையான பலியென்னும் ராஜன், தேவர்களின் கூட்டங்களை யெல்லாம் இந்த்ரனோடும் மருத்துக்களோடுங்கூட ஜயித்து மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்று அந்த ராஜ்யத்தைத் தான் ஆண்டுவந்தான்; ௪.

பலிசக்ரவர்த்தி யாகஞ்செய்யும்போது தேவர்களும் அக்நியைமுன்னிட்டுக் கொண்டு இவ்வாச்ரமத்திற்குவந்து, விஷ்ணுவைநோக்கிச் சொல்லினர்:— ரு.

𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋! 𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ௭.
𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌨𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 *𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। ௮.
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋! 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௯.
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 †𑌰𑌾𑌮! 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌵𑍌𑌜𑌸𑌾।
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋 ‡𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।
§𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌮𑍍। ௧௧.
𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௧௨.
𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌤𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋!।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃। ௧௩.
𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌂 𑌧𑍂𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍।
𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋 𑌽𑌸𑌿 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌮। ௧௪.
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 ¶𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ௧௫
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌮 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌚𑌤𑌃॥
𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌦 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤!॥ ௧௬.
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌚𑌾𑌨𑌘!॥
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑍂𑌦𑌨!॥
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௧௭.
𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌃§। ௧௮.

𑌪𑌾.—* "𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚." † "𑌵𑍀𑌰!" ‡ "𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍." § "𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯." ¶ "𑌤𑌂 𑌤𑍁." § 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇:—"𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿.

"ஓ விஷ்ணுவே! விரோசனனுடைய பிள்ளையான பலிசக்ரவர்த்தி, ஒரு பெரிய யாகஞ்செய்கிறான்; அந்த யாகம் முடிவதற்குள்ளாகவே தேவர் கார்யத்தை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ௭.

இந்தப் பலிசக்ரவர்த்தி, தன்னிடம் வந்து யாசிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், அவரவர்கள் கேட்டது கேட்டபடி தானங்கொடுக்கிறான்; ௮.

ஓ விஷ்ணுவே! ஆதலால் தேவரீர், வானவர்களுக்கு நன்மையுண்டாகும் பொருட்டு மாயையினால் வாமனரூபங்கொண்டு, மேலான நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கின்றோம்." ௯.

ராம! வல்லவனே! இதற்குள், அக்நியையொத்த ஒளிபெற்றவரும், தமது தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிக்கின்றவரும், முக்காலங்களையுமுணர்ந்தவரும், அதிதியின் பர்த்தாவுமான அந்தக் காச்யபர், தமது தேவியோடுகூடி ஆயிரந்தேவவர்ஷம் (விஷ்ணுஸம்பந்தமான) வ்ரதத்தைச்செய்து முடித்து, தமக்கு வரங்கொடுக்க வந்த விஷ்ணுவை ஸ்துதிசெய்தார்:— ௧௧.

"தவத்தால் ஆராதிக்கக்கூடியவராய், பரஞ்சோதியாய், தவத்தையே சரீரமாகவுடையவராய், தவத்தையே குணமாகவுடையவராயுள்ள புருஷோத்தமர் தேவரீரே என்று, நான் நன்றாய்த் தவஞ்செய்ததனால் அறிகிறேன்; ௧௨.

ப்ரபுவே! தேவரீருடைய சரீரத்தில் இந்த ஜகத்தையெல்லாம் காண்கிறேன்; ஆதியில்லாதவரும் அளவிட முடியாதவருமாய் இருக்கிறவர் தேவரீரே; ஆதலால் தேவரீரையே யான் சரணமடைந்தேன்." ௧௩.

ஸ்ரீ ஹரியானவர் ப்ரீதியடைந்து, பாவமற்ற அக்காச்யபரை நோக்கி, "உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேண்டும்; என்னிடமிருந்து வரம்பெறுவதற்கு நீர் தக்கவராயிருக்கிறீர்; உமக்கு என்ன வரம் வேண்டும் கேளும்" என்று சொன்னார்; ௧௪.

மரீசிபுத்ரரான காச்யபர், அம்மொழிக்கேட்டு அவ்விஷ்ணுவைநோக்கிச் சொன்னார்:— ௧௫॥.

"ஸத்ய ஸங்கல்பமுடையவரே! வரங்கொடுக்கின்றவரே! தேவர்களினுடையவும், அதிதியினுடையவும், என்னுடையவும் ப்ரார்த்தனையின்படி நல்ல ப்ரீதியுடன் தேவரீர் வரங் கொடுக்கவேண்டும்; ௧௬॥.

பகவானே! தோஷமற்றவரே! அஸுரர்களைக்கொல்லுகின்றவரே! அதிதிக்கும் எனக்கும் தேவரீர், பிள்ளையாகவேண்டும்; இந்த்ரனுக்குத்தம்பியாக வேண்டும்; சோகத்தால் துன்பப்படுந் தேவர்களுக்குத் தேவரீர், ஸாஹாய்யஞ் செய்யவேண்டும்; ௧௭.

தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசனாயிருக்கின்றவரே! பகவானே! தேவரீருடைய அநுக்ரஹத்தால் இக்கார்யம் ஸித்தித்தால் இவ்விடமும் ஸித்தாச்ரமமென்று ப்ரஸித்தமாய்ப்பெயர்பெறும்; ஆதலால் தேவரீர், இக்கார்யத்தைச்செய்யத் தொடங்கவேண்டும்." ௧௮.

𑌸 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍*॥ ௧௯
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌥 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚 †𑌮𑌾𑌨𑌦𑌃।
𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵 ‡𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌰𑌵𑌶𑌂 §𑌪𑍁𑌨𑌃। ௨௧
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃।
¶𑌮𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 §§𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇। ௨௨
𑌏𑌤𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰! 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥ ௨௩
𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌤! 𑌤𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌮। ௨௪
[𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍।]
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌶𑌶𑍀𑌵 𑌗𑌤𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃। ௨௫
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍। ௨௬
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌥𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍॥ ௨௭
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍌।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍀 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑍂𑌚𑌤𑍂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍌।
𑌅𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵!।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌵। ௨௯
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃। ௩௦

𑌪𑌾.— * 𑌕𑍍𑌵, “𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌜𑌸𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇. † “𑌵𑌾𑌮𑌨𑌃.” ‡ “𑌲𑍋𑌕.” § “𑌤𑌦𑌾.” ¶ “𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍁” §§ “𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵.” ‖ “𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇.”

பிறகு, பரஞ்சோதியாகிய ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர், வாமநரூபந்தரித்து அதிதியினிடத்தில் அவதரித்து, பலிசக்ரவர்த்தியினிடம் போனர்; ஙகு.

ஸர்வசரீரியாய்ப் பரஞ்சோதியாயுள்ள அம்மஹாவிஷ்ணுவானவர், எல்லாவுலகங்களுக்கும் நன்மையுண்டாகக்கருதி, மாநத்தைவிட்டு, மூவடி இரந்து பெற்றுக்கொண்டு, எல்லாவுலகங்களையும் வ்யாபித்து, தமது தேஜஸ்ஸால் பலிசக்ரவர்த்தியை அடக்கி, மூவுலகங்களையும் இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்து, முன்போலவே இந்த்ரனுடைய வசத்திலிருக்கும்படி செய்தார்; உக.

வருத்தத்தைப்போக்கும் இவ்வாச்ரமத்தில், முன்பு அவ்வாமநர் வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்; யானும், அவ்வாமநரிடத்து பக்திகொண்டு இவ்வாச்ரமத்திற்றான் இருக்கின்றேன்; உஉ.

புருஷோத்தம! யாகத்திற்கு விக்நஞ்செய்யும் ராக்ஷஸர்கள் இவ்வாச்ரமத்திற்குத்தான் வருகிறார்கள்; கொடியசெய்கையுள்ள அந்த ராக்ஷஸர்களை இவ்விடத்தில்தான் கொல்லவேண்டும்; உங.

அப்ப! ராம! இப்பொழுது, எல்லா ஆச்ரமங்களிலும் சிறந்ததாகிய அந்த ஸித்தாச்ரமத்திற்குத்தான் நாம் போகிறோம்; எனது இந்த ஆச்ரமம் எனக்கு எப்படியோ உனக்கும் அப்படியே." உச.

[இவ்வாறு சொல்லி, மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் ராமனை லக்ஷ்மணரோடு கூட அழைத்துக்கொண்டு] (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவர் தமது ஆச்ரமத்தில் புகும்போது, பனிநீங்கிய சந்த்ரன் புநர்வஸுநக்ஷத்ரங்களோடு கூடி ஒளி பெறுவதுபோல் மிக்கவொளிபெற்றார். உரு.

ஸித்தாச்ரமத்தில் வஸிக்கும் எல்லாமுநிவர்களும் அவ்விச்வாமித்ரமுநிவரைக்கண்டு, கூட்டங்கூட்டமாய்க் கூடி சீக்ரமாகவந்து பூஜைசெய்தார்கள். உசு.

பேரறிவுபெற்றவரான விச்வாமித்ரருக்குத்தக்கபடி பூஜை செய்தார்கள்; அவ்வாறே ராஜபுத்ரர்களிருவர்களுக்கும் அதிதிபூஜைசெய்தார்கள். உஎ.

பிறகு, ராஜபுத்ரர்களான ரகுநந்தநர்களிருவர்களும் முஹூர்த்தகாலம் இளைப்பாறி, பிறகு, சத்ருக்களை நாசஞ்செய்யக்கருதி, அஞ்சலி ஹஸ்தர்களாய் (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரை நோக்கி, "மஹாமுநிவரே! தேவரீர் இப்பொழுதே யாகஞ்செய்யத் தீக்ஷைகொள்ளவேண்டும்; உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்; இங்குதொடங்குங்கார்யம் கைகூடுவதால் இந்த ஸித்தாச்ரமம் ஸித்தாச்ரமமென்று உண்மையாகப்பெயர்பெறும்; உமதுசொல் உண்மையாய் நடக்கும்."

ஐம்புலன்களையும் வென்றவரான விச்வாமித்ர மஹர்ஷியானவர் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு மிக்க வொளிபெற்று, நல்லூக்கத்துடன் அப்பொழுதே யாகஞ் செய்யத் தீக்ஷைசெய்துகொண்டார். கூ0.

*[illegible]
[illegible]
†[illegible]
[illegible] ௬௨.

[illegible]

[illegible]

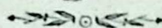
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪.
[illegible]
§[illegible] ௫.
[illegible]
[illegible] ௬
[illegible]
[illegible] ௭.
[illegible]
[illegible] ௮.
[illegible]
[illegible] ௯.
[illegible]
[illegible] ௰.

பா.—* [illegible] † [illegible] ‡ [illegible] § [illegible] ¶ [illegible]

ராகவர்களிருவர்களும் அன்றிரவு முழுதும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்து, ப்ராதக்காலமானவுடனே எழுந்திருந்து, ஸ்நாநஞ்செய்து, நல்லஊக்கத்துடன் அர்க்க்யப்ரதாநஞ்செய்து ப்ராதஸ்ஸந்த்யா வந்தநஞ்செய்து நியமத்துடன் ஜபத்தைத்தாங்கள் செய்துமுடித்துக்கொண்டு, அக்நி ஹோத்ரத்தைச்செய்து முடித்து வீற்றிருக்கும் விச்வாமித்ரரைத்தெண்டனிட்டார்கள். உஉ.

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பதாவது ஸர்க்கம்·

பிறகு, தேசகாலங்களையுணர்ந்து தேசத்திற்குங் காலத்திற்குந் தக்கபடி பேசவல்லமை பெற்றுப் பகைவர்களையடக்கிவிளங்கும் ராஜபுத்ரர்களான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிருவர்களும் விச்வாமித்ரரைநோக்கி, "ஸ்வாமி! அந்தணரே! மாரீசஸுபாஹுக்களென்னும் ராக்ஷஸர்களிருவர்களையுந்தடுத்து, தேவரீரது யாகத்தை யாங்கள் எப்பொழுது ரக்ஷிக்கவேண்டும்? அந்தக்காலங்கடவாதிருக்கவேண்டும்; யாங்கள் இதைக்கேட்க விரும்புகின்றோம்" என்று சொல்லினர். க.

இவ்வாறு சொல்லி, அரக்கர்களுடன் போரிடப்பதைக்கும் ராஜபுத்ரர்களான காகுத்ஸ்தர்களிருவர்களையுங் கண்டுகளித்து, அம்முனிவர்களனைவர்களும், "ரகுகுலத்துப்பிள்ளைகளே! நீங்களிருவர்களும் இன்றுமுதல் ஆறுநாள்வரையில் (யாகத்தைப்) பாதுகாக்கவேண்டும்; இவ்விச்வாமித்ர முனிவர் தீக்ஷை கொண்டிருக்கிறபடியால் இனிபேசமாட்டார்" என்றுசொல்லிப் புகழ்ந்து கொண்டார்கள். ௩.

பெரும்புகழ்பெற்ற அம்மன்னவர்புதல்வரிருவரும் நித்ரையில்லாமல், பகலுமிரவுமாய் ஆறுநாள்வரையில், (விச்வாமித்ரரது) யாகம்நடக்கும் ஆச்ரமத்தைப் பாதுகாத்துவந்தனர். ௫.

வல்லமைபெற்றுப் பகைவர்களையடக்கும் அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிருவர்களும் இரண்டு சிறந்தவிற்களைத்தரித்து, விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரருகில் நின்றுகொண்டு, அவரது யாகத்தைப் பாதுகாத்து வந்தார்கள். ௬.

அவ்வாறு அந்த ராமலக்ஷ்மணர்கள் ரக்ஷிக்கும் அவ்விச்வாமித்ரரது யாகந்தொடங்கி ஐந்துநாள்சென்று, ஆறாவதுநாள் வந்தவுடனே ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணனைநோக்கி, "(லக்ஷ்மணா!) நல்லஊக்கத்தோடு நன்றாய் நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்துக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்" என்றுரைத்தார். எ

பிறகு, போர்புரியப்பரபரத்து ஸ்ரீராமர் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், உபாத்யாயரும் புரோஹிதரும் வந்துசேர்ந்து யாகத்தை நடத்த, யாகவேதிகையானது கொழுந்து விட்டெரிந்தது. அ.

தர்ப்பம், சமஸம், ஸ்ருக்கை, ஸமித், புஷ்பம், முதலிய யாகஸாமக்ரிகளெல்லாம் ஆங்காங்கு வைத்தவைகளாய் ருத்விக்குக்களும்வந்து சேர்ந்தவுடனே விச்வாமித்ரர் யாகஞ்செய்ய, யாகவேதிகையானது கொழுந்து விட்டெரிந்தது. கூ.

இவ்விச்வாமித்ரரது யாகமும் மந்த்ரங்கள்பொருந்தி சாஸ்த்ரந்தவறாது தொடங்கப்பட்டது; ஆகாசத்தில் பயங்கரமாய் ஒரு பெரியகோஷமும் உண்டாயிற்று. க0.

ஆவார்ய ககநம் மேகோ யதா ப்ராவ்ருஷி நிர்கத:।
ததா மாயாம் விகுர்வாணௌ ராக்ஷஸாவப்யதாவதாம்॥ ௧௧.
மாரீசஶ்ச ஸுபாஹுஶ்ச *தயோரநுசராஸ்ததா।
ஆகம்ய பீமஸங்காஶா ருதிரௌகாநவாஸ்ருஜந்॥ ௧௨.
ஸா தேந ருதிரௌகேண வேதிர்ஜ்வாலா ஸமுக்ஷிதா।
[த்ருஷ்ட்வா வேதிம் ததா ஸிக்தாம் ஸாநுஜ: க்ரோதஸம்யுத:]
ஸஹஸாபித்ருதோ ராமஸ்தாநபஶ்யத்ததோ திவி। ௧௩.
தாவாபதந்தௌ ஸஹஸா த்ருஷ்ட்வா ராஜீவலோசந:।
லக்ஷ்மணம் த்வபிஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ராமோ வசநமப்ரவீத்॥
பஶ்ய லக்ஷ்மண துர்வ்ருத்தாந்ராக்ஷஸாந்பிஶிதாஶநாந்।
மாநவாஸ்த்ரஸமாதூதாநநிலேந யதா கநாந்॥ ௧௫.
மாநவம் பரமோதாரமஸ்த்ரம் பரம †பாஸ்வரம்।
சிக்ஷேப ‡பரமக்ருத்தோ மாரீசோரஸி ராகவ:॥ ௧௬.
ஸ தேந பரமாஸ்த்ரேண மாநவேந ஸமாஹித:।
ஸம்பூர்ணம் யோஜநஶதம் க்ஷிப்த: ஸாகரஸம்ப்லவே॥ ௧௭.
விசேதநம் விகூர்ணந்தம் ஶீதேஷுபலதாடிதம்।
நிரஸ்தம் த்ருஶ்ய மாரீசம் ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத்॥
[பஶ்ய லக்ஷ்மண! ஶீதேஷும் மாநவம் தர்மஸம்ஹிதம்।
மோஹயித்வா நயத்யேநம் ந ச ப்ராணைர்வ்யயுஜ்யத।]
இமாநபி வதிஷ்யாமி நிர்க்ருணாந்துஷ்டசாரிண:।
ராக்ஷஸாந்பாபகர்மஸ்தாந்யஜ்ஞக்நாந்ருதிராஶநாந்। ௧௯.
ஸங்க்ருஹ்யாஸ்த்ரம் ததோ ராமோ திவ்யமாக்நேயமத்புதம்।
ஸுபாஹூரஸி சிக்ஷேப ஸ வித்த: ப்ராபதத்புவி॥ ௨௦.
ஶேஷாந்வாயவ்யமாதாய நிஜகாந மஹாயஶா:।
ராகவ: பரமோதாரோ முநீநாம் முதமாவஹந்॥ ௨௧.
ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந்ஸர்வாந்யஜ்ஞக்நாந்ரகுநந்தந:।
ருஷிபி: பூஜிதஸ்தத்ர யதேந்த்ரோ விஜயே புரா॥ ௨௨.

பா.—* "தயோரநுசராஸ்ததா" † "தாருணம்."
‡ "பரமக்ருத்த:"

இதற்குள், ஸுபாஹு மாரீசர்களென்னும் ராக்ஷஸர்களிருவர்களும், மழைகாலத்து மேகங்கள்போல் ஆகாசத்தையெங்கும் மறைத்துக் கர்ஜித்து, மாயாரூபமான கார்யத்தைச்செய்துகொண்டு அந்தயாகவேதிக்கு எதிர்முகமாய் ஓடிவந்தார்கள். ௧௧.

மாரீசன், ஸுபாஹு, அவர்களிருவர்களையுந்தொடர்ந்து வந்தவர்கள், ஆகிய அவர்களெல்லோரும் பயங்கரமான ரூபமுடையவர்களாய் (அந்தயாகவேதிகையில்) ரக்தவெள்ளத்தைச் சொரிந்தார்கள். ௧௨.

பிறகு, அந்த யாகவேதியானது அந்த ரக்தவெள்ளத்தால் நிறைந்தெரிந்தது. ஸ்ரீராமரும் வேகமாய் எதிர்த்தோடி, அவ்வரக்கர்களை ஆகாசத்திற்கண்டார். ௧௩.

தாமரைக்கண்ணரான ஸ்ரீராமரானவர், அந்த ஸுபாஹு மாரீசர்களிருவர்களும் வேகமாய் ஓடிவருவதைக்கண்டு, லக்ஷ்மணரைநோக்கி, "லக்ஷ்மண! இதோ பார், மாம்ஸங்களைத் தின்றுகொண்டு கொடியசெய்கைகளைச்செய்யும் இவ்வரக்கர்களை, காற்றானது மேகங்களைப் பறக்கடிப்பதுபோல், இருக்குமிடந்தெரியாமல் நமது மாநவாஸ்த்ரம் பறக்கடிக்கப்போகிறது" என்னுஞ்சொல்லைச் சொன்னார். ௧௪.

ராகவனார் மிக்க கோபங்கொண்டவராய், மிக்கவொளிபெற்று மிக்ககம்பீரமாயுள்ள தமது மாநவாஸ்த்ரத்தையெடுத்துத்தொடுத்து, மாரீசனது மார்பில் விடுத்தார். ௧௫.

அச்சிறந்த மாநவாஸ்த்ரமானது அம்மாரீசனை அடித்து, நூறு யோஜனைத்தூரத்திற்குக் குறைவின்றி ஸமுத்ரத்தின் ஜலத்திற் கொண்டு தள்ளிவிட்டது. ௧௬.

ஸ்ரீராமர், தமது மாநவாஸ்த்ரம் மாரீசனை அடித்து, சுழலத் துவளப் ப்ரஜ்ஞையில்லாமற் செய்து வெகுதூரத்திற் கொண்டுதள்ளி விட்டதைக்கண்டு கொண்டு, லக்ஷ்மணரைநோக்கி, "லக்ஷ்மண! கருணையற்றுக் கொடியசெய்கை செய்யுந் தன்மைபெற்று, பாவகார்யங்களிலேயே இழிந்து, யாகங்கட்கு இடையூறு செய்து, ரக்தத்தைக்குடித்துக்கொண்டு திரியும் இவ்வரக்கர்களையும் கொன்று விடுகிறேன் பார்" என்று சொன்னார். ௧௭.

பிறகு; ஸ்ரீராமர் தமது திவ்யமான ஆக்நேயாஸ்த்ரத்தை எடுத்து அத்புதமாய்த்தொடுத்து, ஸுபாஹுவின் மார்பில்புகட்டார்; அவன் அவ்வாறு அடிக்கப்பட்டு பூமியில்விழுந்து மாண்டான். ௨0.

பெரும்புகழ்பெற்று மிக்கபெருந்தன்மையுற்ற ஸ்ரீராகவனார், முனிவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைவிளைத்து, தமது வாயவ்யாஸ்த்ரத்தையெடுத்துத்தொடுத்து, மற்றவரக்கர்களெல்லோரையும் அடித்துத்துரத்திவிட்டார். ௨௧.

யாகத்திற்கு விக்நஞ்செய்ய வந்த அரக்கர்களனைவர்களையும் அந்த ரகுநந்தனர் ஹதஞ்செய்து, முன்பு அஸுரவிஜயகாலத்தில் இந்த்ரன் பூஜைபெற்றது போல், அவ்விச்வாமித்ரரது ஆச்ரமத்தில் ருஷிகளிடத்திற் பூஜைபெற்றார். ௨௨.

அத யஜ்ஞே ஸமாப்தே து விஸ்வாமித்ரோ மஹாமுநி:।
நிரீதிகா திஸோ த்ருஷ்ட்வா காகுத்ஸ்தமிதமப்ரவீத்॥
க்ருதார்தோஸ்மி மஹாபாஹோ! க்ருதம் குருவசஸ்த்வயா।
ஸித்தாஸ்ரமமிதம் ஸத்யம் க்ருதம் ராம! மஹாயஸ:!*। உஎ.

இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே த்ரிம்ஸ: ஸர்க:.

அத ஏகத்ரிம்ஸ: ஸர்க:.

அத தாம் ரஜநீம் தத்ர க்ருதார்தௌ ராமலக்ஷ்மணௌ।
ஊஷதுர்முதிதௌ வீரௌ ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா। க
ப்ரபாதாயாம் து ஸர்வர்யாம் க்ருதபௌர்வாஹ்ணிகக்ரியௌ।
விஸ்வாமித்ரம் ருஷீம்ஸ்சாந்யாந் ஸஹிதாவபிஜக்மது:। உ.
அபிவாத்ய முநிஸ்ரேஷ்டம் ஜ்வலந்தமிவ பாவகம்।
ஊசதுர்மதுரோதாரம் வாக்யம் மதுரபாஷிணௌ। ௩.
இமௌ ஸ்ம முநிஸார்தூல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ।
ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம் வை ஸாஸநம் கரவாவ கிம்। ௪.
ஏவமுக்தே ததஸ்தாப்யாம் ஸர்வ ஏவ மஹர்ஷய:।
விஸ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய ராமம் வசநமப்ருவந்। ௫.
மைதிலஸ்ய நரஸ்ரேஷ்ட ஜநகஸ்ய பவிஷ்யதி।
யஜ்ஞ: பரமதர்மிஷ்ட: †தஸ்ய யாஸ்யாமஹே வயம்। ௬.
த்வம் சைவ நரஸார்தூல! ஸஹாஸ்மாபிர்கமிஷ்யஸி।
அத்புதம் ச தநுரத்நம் தத்ர த்வம் த்ரஷ்டுமர்ஹஸி। ௭.
தத்தி பூர்வம் நரஸ்ரேஷ்ட! தத்தம் ஸதஸி தைவதை:।
அப்ரமேயபலம் கோரம் மகே பரமபாஸ்வரம்। ௮.
நாஸ்ய தேவா ந கந்தர்வா நாஸுரா ந ச ராக்ஷஸா:।
கர்துமாரோபணம் ஸக்தா ந கதஞ்சந மாநுஷா:। ௯.
தநுஷஸ்தஸ்ய வீர்யம் ஹி ஜிஜ்ஞாஸந்தோ மஹீக்ஷித:।
ந ஸேகுராரோபயிதும் ராஜபுத்ரா மஹாபலா:। ௧௰.

---

* அத்ராதிகம் த்ருஸ்யதே.— "ஸ ஹி ராமம் ப்ரஸஸ்யைவம் தாப்யாம் ஸந்த்யாமுபாகமத்." இதி. † "தத்ர."

பிறகு தமது யாகம் யாதோர் இடையூறும் இல்லாமல் வெகு அழகாய்ப் பூர்த்தியடைகையில், திசைகளெங்கும் ஒருபத்ரவமுமில்லாது விளங்குவதை விச்வாமித்ரமஹாமுனிவர் கண்டு, ககுத்ஸ்தகுலத்துப்பிள்ளையாகிய ஸ்ரீராமனை நோக்கி, "பேர்புகழ்பெற்றவனே! பெருந்தோளுற்றவனே! (மஹாபலமுடையவனே!) ராம! யான் க்ருதார்த்தனுனேன்; (பயன் கைகூடப்பெற்றேன்) பெரியோர்களது சொல் உன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டது; (பயன் கைகூடினதனால்) இந்த ஸித்தாச்ரமமானது ஸித்தாச்ரமமென்று உண்மையாய்ப் பெயர்பெற்றது" என்னும் இம்மொழியை யுரைத்தார். உச.

முப்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, வல்லவர்களாயுள்ள ராமலக்ஷ்மணரிருவரும் களித்து, (விச்வாமித்ராது யாக)கார்யத்தைச் செய்து முடித்து, பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட நெஞ்சத்துடன் (கூடினவர்களாய்) அன்றிரவுமுழுதும் அங்கு (விச்வாமித்ராது யாகசாலையில்) வாஸஞ்செய்தனர். க.

பொழுதுவிடிந்தவுடனே, காலையிற் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்து முடித்து, விச்வாமித்ரரையும், மற்றுமுள்ள ருஷிகளையும் இருவருமொன்றுகூடித் தெண்டனிட்டனர். உ.

இனிமையாய்ப் பேசுந்தன்மையுள்ள ராமலக்ஷ்மணரிருவரும், கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்நிபோல் விளங்கும் (விச்வாமித்ர) மஹாமுனிவரைத் தெண்டனிட்டு, மதுரமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ள (இவ்)வாக்யத்தைச் சொற்றனர்:— ௩.

"மஹாமுனிவரே இதோ யாங்கள் (தேவரீருக்கு) கைங்கர்யஞ் செய்வதற்காக அருகில் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்; (தேவரீரது) இஷ்டப்படி கட்டளையிடவேண்டும்; (தேவரீரது) எந்தக கட்டளையை யாங்கள் செய்யவேண்டும்?" ச.

பிறகு அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களால் மஹர்ஷிகளெல்லோரும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவர்களாய் விச்வாமித்ரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ராமனை நோக்கி (இந்த) வாக்யத்தைச் சொல்லினர்:— ரு.

"புருஷோத்தம! (ராம!) மிதிலாநகரத்தரசராகிய ஜநகரது யாகமானது மிகவும் தர்மத்துடன் கூடினதாய் நடக்கப்போகிறது; யாங்கள் அதற்குப் போகப்போகிறோம்; சு.

நரோத்தம! நீயும் எங்களோடுகூட வரவேண்டும்; ஆச்சர்யகரமாயுள்ள அந்த (ஜநகரிடமிருக்கும்) சிறந்த வில்லையும் அந்த யாகசாலையில் நீ பார்க்கவேண்டும்; எ.

மாநவரேறே! அளவற்ற வலிவுற்றதாய், (பகையோர்க்குப்) பயமுறுத்துவதாய், பேரொளி பெற்றதாயுள்ள அந்த வில்லானது முன்பு யாகஸபையில் தேவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டது; அ.

இந்த வில்லை எடுத்து நாணேற்றுவதற்கு வானவரும் வல்லரல்லர்; கந்தர்வரும் வல்லரல்லர்; அஸுரரும் வல்லரல்லர்; ராக்ஷஸரும் வல்லரல்லர்; மனிதர்கள் வருந்தியும் வல்லரல்லர்; கூ.

மிகவலிவுற்று மண்ணுலகாளும் மன்னவர் புதல்வர் அவ்வில்லின் வலிவை அறிய விரும்புகிறார்கள்; (அதை எடுத்து) நாணேற்றவல்லராயிலர்; க0.

[illegible]
[illegible] ௧௧
[illegible]
[illegible] ௧௨
[illegible]
[illegible] ௧௩
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௪
[illegible]
[illegible] ௧௫
[illegible]
[illegible]* [illegible] ௧௬
[illegible]
[illegible] ௧௭
[illegible] ௧௮
[illegible]† ௧௮½
[illegible]
[illegible] ௧௯½
[illegible]
[illegible] ௨௦½
[illegible]
[illegible] ௨௧½
[illegible]
[illegible]

---

* [illegible] † [illegible] :—
[illegible]
[illegible]

கருத்ஸ்தகுலத்தில் அவதரித்தவனே! புருஷோத்தம! (ராம!) மஹாத்மாவாயுள்ள மிதிலாநகரத்தரசராகிய ஜநகருடைய அவ்வில்லையும், பார்ப்பதற்கு ஆச்சர்யகரமாயுள்ள யாகத்தையும் நீ பார்க்கவேண்டும்; கக.

ஆண் சிங்கமே! அழகாய் விளங்கும் பிடிப்பிடமுடைய அச்சிறந்த வில்லானது, அம்மிதிலாநகரத்து மன்னவராகிய ஜநகரால் வானவரானவரிடத்தும் கோரப்பட்டு, அவர் செய்த யாகத்திற்குப் பயனைப் பெறப்பட்டது; கஉ.

ராகவ! அவ்வேந்தரது க்ருஹத்தில் முக்ய தேஜஸ்ஸாயிருக்கும் அவ்வில்லானது நாநாவிதமான வாஸனை த்ரவ்யங்களாலும், அகருக்கட்டை முதலான துபத்ரவ்யங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டுவருகிறது." கங·

விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரானவர் இவ்வாறு சொல்லி அப்பொழுது வந தேவதைகளை அழைத்து "உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும்; நான் ஸித்தாச்ரமத்திலிருந்ததனால் பயன்பெற்றேன்; கங்கையின் வடகரையிலிருக்கும் ஹிமவத்பர்வதத்திற்குப் போகப்போகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு, ருஷிகளின் கூட்டங்களோடும், ராமலக்ஷ்மணரோடும் கூடினவராய்ப் ப்ரயாணஞ் செய்தார். கரு.

பிறகு, எல்லாவாச்ரமங்களிலும் சிறந்ததாயுள்ள ஸித்தாச்ரமத்தைப் ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து, வடதிசையை நோக்கிப் புறப்படத் தொடங்கினர். கசு.

அவ்விச்வாமித்ர மஹாமுநிவர் உத்தரதிக்கை நோக்கிப் புறப்படும்போது, அநேக வண்டிகணக்காய் அறிஞர்களின் கூட்டம் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றது. கஎ.

ஸித்தாச்ரமத்திலிருக்கும் ம்ருகங்கள் பக்ஷிகள் என்னுமிவைகளின் கூட்டங்களும், மஹாத்மாவாகிய விச்வாமித்ர முநிவரைத் தொடர்ந்து சென்றன. கஅ.

பிறகு, (விச்வாமித்ரரானவர்) பறவைக் கூட்டங்களையும், ம்ருகங்களையும் திரும்பச் செய்தார். கசூ.

அம்மஹாமுநிவர்கள் வெகுதூரஞ் சென்ற பின்பு ஸூர்யாஸ்தமநமாகையில் சோணநதி கரையில் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி வாஸஞ் செய்தார்கள். உ௦.

மிக்க வொளிபெற்ற அம்மஹர்ஷிகளானவர்கள் ஸூர்யாஸ்தமநமாகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து ஹோமங்களைச்செய்து முடித்துவிட்டு விச்வாமித்ரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தார்கள். உக.

பின்பு ராமரும் லக்ஷ்மணரோடு கூடி அம்முநிவர்களைத் தெண்டனிட்டு, பேரறிவு பெற்றவராகிய விச்வாமித்ரருக்கு எதிரில் உட்கார்ந்தார். உஉ.

பிறகு, பரஞ்சோதியாய்ப் பரமபுருஷராயுள்ள ராமரானவர் குதூஹலத்தோடு கூடினவராய் விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரை நோக்கி, "ஸ்வாமி! செழித்த (உத்யாந) வனங்களால் அழகாய் விளங்கும் இத்தேசம் யாருடையது? (இதை)

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌨𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃॥
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃। ௨௩
𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌮𑍃𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃। ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

*𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।
𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 †𑌪𑍂𑌜𑌕𑌃। ௧
𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍁𑌣𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍॥
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌅𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌮𑍍। ௨
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾।
𑌤𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍॥ ௪
𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾। ௫
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍀𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍॥
𑌅𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌮! ‡𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 §𑌵𑌸𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍। ௭
𑌏𑌷𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮! 𑌵𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
$𑌏𑌤𑍇 𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥ ௮
𑌸𑍁𑌮𑌾𑌗𑌧𑍀 𑌨𑌦𑍀 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌗𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌯𑌯𑍌।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍈𑌲𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌲𑍇𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇॥ ௯

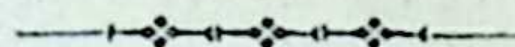
---

* 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 :—"𑌅𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿. † "𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃." ‡ "𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍." § "𑌵𑌸𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿." $ "𑌯𑌤𑍍𑌰."

யான் கேட்கவிரும்புகிறேன்; (இதன்) உண்மையைத் தேவரீர் சொல்ல வேண்டும்; உமக்கு மங்களமுண்டாகுக" என்று கேட்டார். ௨௩.

பெருந்தவம்புரிந்து நன்ருய் வ்ரதங்களைச் செய்யும் விச்வாமித்ரரானவர் ராமர் சொற்கேட்டு அத்தேசத்தின் வரலாற்றையெல்லாம் ருஷிகளின் நடுவில் சொல்லத் தொடங்கினர்:— ௨௪.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

"அயனுரது புதல்வராகிய "குசர்" என்னுமொருவர், பெருந்தவம்புரிந்து, நோன்புகளைத் தவருதுசெய்து, தர்மங்களையுணர்ந்து, பெரியோர்களைப்பூஜித்துப் பெருமைபெற்றிருந்தார். ௧.

அம்மஹாத்மாவானவர், நற்குலத்திலுதித்து நற்செய்கையுற்று விளங்கும் (தமது பார்யையாகிய) "வைதர்பி" என்பவளிடத்தில் நற்குணங்களால் நிறைந்து தம்மை நிகர்த்து விளங்கும் "குசாம்பன், குசநாபன், ஆதூர்த்தரஜஸ், வஸு" என்னும் நான்கு புத்ரர்களைப்பெற்ருர். ௨.

குசரானவர் க்ஷத்ரிய தர்மத்தைச் செய்யக்கோரினவராய், மிக்க வுத்ஸாஹமுடையவர்களும், அழகோடு கூடியவர்களும், தர்மத்தில் நிலைநின்றவர்களும், ஸத்யத்தையே பேசுகின்றவர்களுமாகிய அந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்த்து, "பிள்ளைகாள்! (ப்ரஜைகளைப்) பாதுகாத்தலைச்செய்யுங்கள்; தர்மம் நிரம்பப் பெறுவீர்கள்" என்றுரைத்தார். ௩.

உலகங்களனைத்தும் விரும்பப்பெற்ற வப்பிள்ளைகள் நால்வரும் (குச) ருஷியின் சொற்கேட்டு, பட்டணங்களைக் கட்டினர்கள். ௪.

ராம! மிக்க விக்ரமமுற்ற குசாம்பரென்பவர் "கௌசாம்பி" என்னும் பட்டணத்தை ஏற்படுத்தினர்; தர்மசிந்தையுடையவராகிய குசநாபரென்பவர் "மஹோதயம்" என்னும் பட்டணத்தை ஏற்படுத்தினர்; ஆதூர்த்தரஜஸ் என்னும் மன்னவர் "தர்மாரண்யம்" என்னும் சிறந்த பட்டணத்தை ஏற்படுத்தினர்; வஸு என்னும் வேந்தர் "கிரிவ்ரஜம்" என்னும் உத்தம பட்டணத்தை ஏற்படுத்தினர். ௭.

ராம! இந்தப் பூமியானது மஹாத்மாவான அந்த வஸுவினுடையது; இச்சிறந்த மலைகளைந்தும் நாற்புறத்தும் அழகாய்ப் ப்ரகாசிக்கின்றன. ௮.

ப்ரஸித்தமாய், அழகாய் விளங்கும் சோணநதியானது மகததேசத்தை நோக்கிவருகிறது. ஐந்துமலைகளுக்கும்நடுவில் மாலைபோல் ப்ரகாசிக்கிறது. ௯.

[illegible]
[illegible] ௧௦
[illegible]
[illegible] ௧௧
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௩
[illegible]
[illegible] ௧௪
[illegible]
[illegible] ௧௫
[illegible]
[illegible] ௧௬
[illegible]
[illegible] ௧௭
[illegible]
[illegible] ௧௮
[illegible]
[illegible] ௧௯
[illegible] ௨௦
[illegible]
[illegible] ௨௧
[illegible]
[illegible] ௨௨
[illegible]
[illegible] ௨௩
[illegible]

* " ததா, "

ராம! ராம! கரைகளிற் கழனிகளாலும் அநேகவித நெற்பயிர்களாலும் அழகாய், கீழ்த்திசையினின்று மேற்றிசையை நோக்கிச் செல்லுகின்றதாய், ப்ரஸித்தமாய் விளங்கும் இந்தச் சோணநதியானது மஹாத்மாவாகிய அந்த வஸுவென்னும் மன்னவருடையது. க0.

ரகுநந்த! ராஜர்ஷியாய், தர்மவிருப்பமுடையவராயுள்ள குசநாபரென்பவர், "க்ருதாசி" என்பவளிடத்தில் நூறு பெண்மணிகளைப் பிறப்பித்தார். கக.

மிக்க அழகுடையவர்களாய், யௌவநம் வாய்பெற்றவர்களாய் மழைகாலத்து மின்னற்போல் விளங்கும் அந்தப் பெண்மணிகளானவர்கள் சிறந்த ஆடை ஆபரணங்களையணிந்து, வாயினாலும் வாத்யங்களாலும் அழகாய்ப் பாடியாடிப் பரமாநந்தம் பெற்றனர். கஉ.

பிறகு, உலகத்தில் அழகில் நிகரற்றவர்களாய், அங்கமெங்கும் அழகாய் விளங்கப்பெற்ற அந்தப் பெண்களானவர்கள் சோலைசென்று, சரத்காலத்து நக்ஷத்ரங்கள்போல் ப்ரகாசித்தனர். கங.

எல்லா குணங்களும் பொருந்தி, ஸௌந்தர்யமும் யௌவநமும் கூடி விளங்கும் அந்தப் பெண்களை, எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் வாயுபகவான் கண்டு இம்மொழியைச் சொற்றார்:— கச.

"நான் உங்களெல்லோரிடத்தும் விருப்பங்கொண்டிருக்கிறேன்; நீங்கள் எனக்குப் பத்நிகளாக ஆகவேண்டும்; மானிடரிடத்து விருப்பத்தை விட்டுவிடுங்கள்; ஆயுள் நிரம்பப்பெறுவீர்கள்; கரு.

மானிடர்கட்கு யௌவநம் என்றும் நிலையில்லையன்றோ? (என்னை விரும்பினீர்களாயின்) நிலைநிற்கும் யௌவநப்பருவம்பெற்று தேவப்பெண்களாக ஆகுவீர்கள்." கசு.

பிறகு, ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத செய்கையுடையராகிய அந்த வாயுபகவானுடைய அம்மொழியைக்கேட்டுச் சிரித்து, பின்பு சொன்னதாவது:— கஎ.

"தேவர்களிற் சிறந்தவரே! நீர் எல்லா ப்ராணிகளுள்ளும் ஸஞ்சரிக்கிறீர்; எல்லோரும் உமது ப்ரபாவத்தை யுணர்ந்தோம்; எங்களை ஏன் அவமானப்படுத்துகிறீர்; கஅ.

தேவர்களிற் சிறந்தவராகிய வாயுபகவானே! நாங்களெல்லோரும் குசநாபருடைய பெண்கள்; உம்மை உமது அதிகாரத்திலிருந்து நீக்குவிக்க நாங்கள் வல்லவர்கள்; ஆயினும் தவத்தைக் காக்கின்றோம்; (அதாவது உம்மை அவ்வாறு செய்யாதிருக்கின்றோம்.) உ0.

புத்திகெட்டவரே! எங்கள் தகப்பனார் உமக்கு ம்ருத்யுவாக வேண்டாம்; ஸத்யவாதியாயுள்ள எங்கள் தகப்பனாரை அவமதியாதேயும்; தர்மமாக நாங்களே விவாஹஞ் செய்துகொள்ளுகிறோம்; உக.

(இப்போது) எங்களுக்கு நாதன் தகப்பனாரன்றோ? அவரே எங்களுக்கு மேலான தைவம்; அவர் எவனுக்கு எங்களைக் கொடுப்பாரோ அவனே எங்களுக்கு பர்த்தாவாவான்." உஉ.

வல்லவராயுள்ள வாயுபகவானானவர் அந்தப் பெண்களின் அம்மொழி கேட்டுமிகச்சினந்து (அவர்களது) சரீரமெங்கும் புகுந்து முறித்து (முடமாக்கி) விட்டார். உங.

𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃॥ ௨௪
𑌸 𑌚 𑌤𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௨௫
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌥॥ ௨௬
𑌏𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 𑌤𑌤𑌃॥ ௨௬½

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤॥ ௧
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇*॥ ௨
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌵॥ ௩
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾।
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍॥ ௪
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௫
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌐𑌕𑌮𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮॥ ௬
𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥
𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃। ௭½

---

* "𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 :—"𑌨𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌶𑌂𑌗𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿.

அந்தப் பெண்கள் வாயுபகவானுல் முடமாக்கப்பட்டு மன்னவரது க்ருஹஞ் சென்றனர்; வெட்கத்தோடு கூடினவர்களும் கண்ணீரோடு கூடினவர்களுமாய் மதிமயங்கி பூமியில் விழுந்தார்கள். உ௪.

மிக்க அழகுள்ள அவ்வருமைப்பெண்கள் அவ்வாறு முடமாய் வருந்துவதை அந்தக் குசநாபவேந்தர் கண்டு திடுக்கிட்டு இம்மொழி மொழியலுற்ருர்:— உ௫.

"பெண்களே இதென்ன சொல்லுங்கள்? எவன் தர்மந்தவறி நடந்தான்? எல்லோரும் எவனுல் (இப்படி) கூனிகளாகச் செய்யப்பட்டீர்கள்? பூமியில் விழுந்து பேசமுடியாமலிருக்கிறீர்களே!" உ௬.

(குசநாப) வேந்தர், இவ்வாறு பெருமூச்சுவிட்டு (வருந்தி), பின்பு அவர்கள் சொல்லுவதை உற்றுக் கேட்கத் தொடங்கினுர். உ௭.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்து மூன்ருவது ஸர்க்கம்.

அறிஞராகிய அந்தக் குசநாபருடைய அம்மொழியை நூறு பெண்களும் கேட்டு (அவரைத்) தெண்டனிட்டுரைத்ததாவது:— ௧.

"அரசே! எங்கும் நிரம்பியவராகிய வாயுபகவானுனவர் தர்மமொழிந்து தீயவழிகொண்டு (எங்களை) அவமதிக்க நினைத்தார்; ௨.

(வாயுபகவானே!) யாங்கள் தந்தைசொற்படி நடப்பவர்களேயல்லது ஸ்வதந்த்ரர்களாயிருக்கின்றிலோம்; நீர் எங்கள் தந்தையைக்கேளும்; எங்களை உமக்குக் கொடுத்தாராயின் உம்மை விரும்புகிறோம்." ௩.

இவ்வாறு யாங்களுரைக்கையில் அந்த வாயுபகவான் எங்கள் சொல்லேற்றுக்கொள்ளாது தீயவழி தொடர்ந்து சென்று எங்களை மிகவும் குலைத்துவிட்டார். ௪.

மிக்க தர்மிஷ்டரும், மிக்க வல்லவருமாகிய (குசநாப) மன்னவர், அந்தப் பெண்களின் அம்மொழியைக்கேட்டு, நூறு பெண்மணிகளையும் நோக்கி வறிதுரைத்ததாவது:— ௫.

"குழந்தைகளே! பொறுமையுடையோர் செய்யவேண்டிய பெரிய பொறுமையை நீங்கள் கொண்டீர்கள்; எல்லோரும் ஒரே புத்தியுடையவர்களாயிருந்து எனது குலத்தையும் பெருமைப்படுத்தினீர்கள்; ௬.

பெண்களுக்காயினும், புருஷர்களுக்காயினும் பொறுமையன்றே அலங்காரம், அந்தப் பொறுமை கொள்வதுதான் அரிது; அதிலும் (மிக்க அழகுள்ள) தேவர்கள்விஷயத்தில் (விருப்பங்கொள்ளாது) பொறுத்திருப்பது அரிது பெண்களே அதிலும் உங்களெல்லோர்க்கும் ஒரே ரீதியாய் எப்படிப்பட்ட பொறுமையிருந்ததோ அப்படிப்பட்ட பொறுமையிருப்பது அரிது; ௭.

śabalā dānaṃ śabalā yajñaḥ śabalā satyaṃ hi vārttikāḥ |
śabalā yaśaḥ śabalā yāgaḥ śabalāyā hi jīvitaṃ jagat | ௯
viśvasya kanyā kāmadhuk ! rājā tridaśavikramaḥ ||
dattvā jñātvā dattvā yādava pradānaṃ sarvaṃ dattvā hi |
dehasyāsya pradhānasya sarvasya pratipādanāt | ௧௦
ṇaṃ kṛṣṇotpattikāle ca vaśiṣṭhena damotpatiḥ |
sahasraṃ dhārmikāṇāṃ brāhmaṇaṃ tava upāyanam | ௧௧
tava prītaṃ tapasvi tattvaṃ ma[…] paryupāsyate |
sodaranāme sarvaṃ te sampratarayā tathā || ௧௨
sā ca taṃ praṇatā saumyā dharmajñeṣiṇā parāyaṇā |
uvāca kāle vaśiṣṭhā tasyāsyā ciṣṭā upavartanaḥ | ௧௩
sa ca tāṃ kārayāmāsa pūjāṃ pūjārha nandana !
parituṣṭā upaviṣṭaḥ sarvaṃ te kiṃ karomi tava priyam | ௧௪
parituṣṭaṃ ca naṃ jñātvā munir vyavasthāt |
uvāca paramaprīto vākyajño vākyakovidaḥ || ௧௫
dhanyo 'smi anugṛhīto 'smi brahmaputro mahātapāḥ |
brāhmaṇena tvayā yajñaṃ prāptavān asi dhārmika ! || ௧௬
anugṛhīto 'smi sarvaṃ te sādhyā vāsiṣṭha na tvayā vit |
brāhmaṇo 'pamatāyāstu dhārmiko 'si me sarvataḥ | ௧௭
tasyāṃ pravṛttā brahmarṣiṇā pūrva jñānadatta |
brahmadatta iti vyātaṃ ānandaṃ ca vinirvartat || ௧௮
sa rājā *samāpteyajña paryāpya vasanta |
kāmadhenuṃ pārthā dṛṣṭvā devarājo yathā divam | ௧௯

---

* "brahmadattasya."

குழந்தைகளே! பொறுமையிருக்குமாயின் தானஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், ஸத்யந்தவருதிருத்தல் என்னுமிவைகளின் பயன் உண்டாகிறது; கீர்த்தியுண்டாகிறது; (குளம் வெட்டுவித்தல் முதலிய) தர்மஞ் செய்த பயன் உண்டாகிறது; பொறுமையாற்ருன் உலகம் நிலைநிற்கிறது." அ,

காகுத்ஸத! வானவர்களுக்கொப்பான வலிவுபெற்றவராய், ஆலோசனைகளையறிந்தவராயுள்ள (குசநாப) ராஜர், பெண்களுக்கு இவ்வாறு சொல்லியனுப்பிவிட்டு, அந்தப்பெண்களை விவாஹஞ் செய்துகொடுப்பதற்குத் தக்க தேசம் காலம் புருஷன் என்னுமிவைகளைத் தேடவேண்டியதைப்பற்றி மந்த்ரிகளோடு கூடி ஆலோசனை செய்யத்தொடங்கினர். க0.

இதற்குள்ளவே "சூலி" என்னும் மஹாமுநிவர், ப்ரஹ்மசாரியாய், நல்ல ஆசாரமுடையவராயிருந்துகொண்டு ப்ரஹ்மத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்யத் தொடங்கினர். கக,

"சூலி" என்னும் அந்தருஷி அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்ய, அப்பொழுது "ஊர்மிலை" என்பவளின் பெண்ணுன "ஸோமதை" என்னும் கந்தர்வப்பெண் அவருக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்தனள். கஉ.

தர்மிஷ்டையாயுள்ள அந்த ஸோமதையானவள் மிக்க வணக்கத்தோடு கூடினவளாய் அந்த சூலி மஹரிஷிக்குப் பணிவிடை செய்துவந்தாள். அதனல் அவர் அவளிடத்து களிக்கலுற்ருர். கங.

ராகவ! சிலநாள் சென்றபின்னர் அந்த சூலி மஹாமுநிவரானவர், "(ஸோமதே!) நான் மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தேன்; உனக்கு நன்மையுண்டாகுக; உனக்கு நான் என்ன நன்மை செய்யவேண்டும்" என்று அந்த ஸோமதையைப்பார்த்து சொன்னர். கச.

பேசுவதிற் சமர்த்தியாகிய கந்தர்வப்பெண்ணுன ஸோமதையானவள் பேசுவதிற் சமர்த்தரான சூலிமஹாமுநிவர் மிக்கமகிழ்ச்சிகொண்டிருப்பதை அறிந்து மிகவும் களித்து இவ்வின்மொழியைச்சொற்றனள்:— கரு.

"ஸ்வாமி, தர்மிஷ்டரே! நீர் பெருந்தவம்புரிந்து, ப்ரஹ்மாவை நிகர்த்து, பேரொளிபெற்று விளங்குகின்றீர்; ப்ரஹ்மஸம்பந்தமான தவத்தோடுகூடிய பிள்ளை வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்; கசு,

இப்போது நான் பர்த்தாயில்லாதவளாயிருந்துக்கொண்டிருக்கிறேன்; இதுவரையில் ஒருவனுக்குப் பார்யையாயிருக்கவில்லை; உம்மிடமிருக்கும் தவத்தின் மஹிமையைப்பற்றி உம்மை நான் சரணமடைந்தபடியால் நீர் எனக்குப் புத்ரனை அளிக்கவேண்டும்." கஎ.

ப்ரஹ்மர்ஷியாயுள்ள சூலிமஹர்ஷியானவர் அந்தஸோமதையிடத்து அருள்கொண்டு, மனதில்நினைத்தமாத்ரத்தாலேயே "ப்ரஹ்மதத்தர்" என்னும் ஒரு உத்தமபுத்ரனை அவளுக்குக்கொடுத்தார். கஅ.

ஸோமதையின் புத்ரரான ப்ரஹ்மதத்தரென்னும் அம்மன்னவரும் மிகுந்த செல்வத்தோடுகூடினவராய் வானுலகை வானோரரசனுள்வதுபோல் "காம்பில்யை" என்னும் நகரத்தை யாண்டுவந்தார். கக.

𑌸 𑌵𑌾𑌟𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮! 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌤 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌃।
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௨௰
𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌦𑌦𑍌 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾। ௨௧
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃!
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾। ௨௨
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍌 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌜𑌨𑌾𑌃।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌯𑌸𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௨௩
𑌸 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
[illegible] ௨௪
𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌸𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௨௫
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍀 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚*।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵!
𑌅𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌯𑌿𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿। ௧
[illegible] 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌶𑍋 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰! 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌃।
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍॥ ௩

* "𑌅𑌤𑍍𑌰, "𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌠𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇.

காகுத்ஸ்த! அப்பொழுது தர்மவிருப்பங்கொண்டவராயுள்ள குசநாபரென்னும் அம்மன்னவரும் அவரது நூறுபெண்களையும் ப்ரஹ்மதத்தருக்கு (விவாஹஞ்செய்து) கொடுக்க வெண்ணங்கொண்டார். ௨0.

மஹாப்ரபாவமுடைய குசநாபராஜர், அந்தப் ப்ரஹ்மதத்தமன்னவரை அழைத்துவந்து நெஞ்சம் மிகக்களித்து தமது நூறுபெண்களையும் கொடுத்தார். ௨௧.

ரகுநந்தந! பின்பு விண்ணரசனென விளங்கும் ப்ரஹ்மதத்தவேந்தர் அந்தப்பெண்களை சாஸ்த்ரப்படி கைப்பற்றினர். ௨௨.

பின்பு, அந்தப் ப்ரஹ்மதத்தர் கைப்பற்றினமாத்ரத்தில் நூறுபெண்களும் கூனற்று நோயற்று மிக்கவொளியுற்று அழகாய்விளங்கினர். ௨௩.

அந்தக் குசநாபவேந்தரானவர் வாயுவினால்நேர்ந்த வருத்தத்தினின்று விடுபட்ட அந்தப்பெண்களைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு அடிக்கடி ஆநந்தம் பெறலுற்றார். ௨௪.

வெகு அழகாய் விவாஹம் நடந்தேறப்பெற்ற ப்ரஹ்மதத்தமன்னவனைக் குசநாபவேந்தரானவர் பத்நிகள், உபாத்யாயர்கள், மற்றுமுள்ளகூட்டங்கள் என்னுமிவைகளோடுகூட (காம்பில்யைக்கு) அனுப்பிவிட்டார். ௨௫

கந்தர்வஸ்த்ரீயாகிய ஸோமதையும், தனதுபிள்ளைக்குத்தக்க கந்யகைகள் கிடைத்து சாஸ்த்ரந்தவறாது விவாஹம் நடந்தேறியதைப்பற்றி மிகவும்ஸந்தோஷமடைந்து அந்தக்கந்யகைகளைக் கையினாற்றடைத்துக்கொடுத்து, குசநாபனையும்புகழ்ந்து அந்தமருமியர்களைக்கண்டானந்தங்கொண்டனள். ௨௬.

முப்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம்.

ராகவ! அவ்வாறு ப்ரஹ்மதத்தர் நூறுபெண்களையும் விவாஹஞ்செய்துக்கொண்டுபோனபின்பு, பிள்ளையில்லாமலிருந்த குசநாபமன்னர் பிள்ளையுண்டாகக்கருதி "புத்ரகாமேஷ்டி" என்னும் யாகத்தைச் செய்யத்தொடங்கினார். ௧.

அவ்வாறு யாகந்தொடங்குகையில், மிக்க கம்பீரமான ஸ்வபாவமுடையராய்ப் ப்ரஹ்மாவின்புத்ரராயுள்ள "குசர்" என்பவர், குசநாபமன்னவனைநோக்கி "பிள்ளாய்! உனக்குத்தக்கவனும் மிக்கதர்மிஷ்டனுமாயுள்ள "காதி" என்னும் பிள்ளை உனக்கு உண்டாகப்போகிறான்; அவனால் நீ உலகத்தில் எந்நாளுங் கீர்த்திபெறப்போகின்றாய்" என்றுரைத்தார். ௨.

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌮! 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍॥ ௪
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃॥ ௫
𑌸 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃।
𑌕𑍁𑌶𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௬
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌋𑌚𑍀𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾॥ ௭
𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀॥ ௮
*𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌾 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌮𑌮। ௯
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௧௦
𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾।
𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾॥ ௧௧
𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮! 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥ ௧௨
𑌏𑌷𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾।
𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿। ௧௩
𑌗𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌮।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑍀𑌹 𑌨𑌃॥ ௧௪
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌨𑍈𑌶𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௧௫
𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌭𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌹𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇। ௧௬
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌃 𑌶𑌶𑍀 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌃।
𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋॥ ௧௭

---

* "𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯."

ராம! குசராஜனவர் குசநாபராஜாவுக்கு இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, நித்யமாயுள்ள ப்ரஹ்மலோகத்தை நோக்கி ஆகாசமார்க்கஞ்சென்று போகலுற்றுர். ௬.

பின்னர், சிலகாலஞ்சென்றபிறகு, புத்திமானுயுள்ள குசநாபருக்குக் குசர் சொன்னபடியேமிக்கதர்மிஷ்டராய்க் காதியென்றே ஒருபுத்ரருண்டானுர். ௫.

காகுத்ஸ்த! மிக்க தர்மிஷ்டரான அந்தக்காதியென்பவர் எனது தந்தை. ரகுநந்தன! நான் குசானது வம்சத்திற்பிறந்தவனுகையால் எனக்குக் கௌசிகனென்று பெயர். ௬.

ராகவ! நல்ல ஆசாரமுடையவளாய், ஸத்யவதி என்னும் பெயருடையவளாய் எனக்கு முன்பிறந்தவளொருவளிருந்தாள். அவள் "ருசீகர்" எனனும் ருஷிக்கு விவாஹஞ்செய்துகொடுக்கப்பட்டாள். எ.

அவள், மிக்கபெருந்தன்மைகொண்டு தனதுகணவனுக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்ததனுல் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கஞ்சென்றுள். அன்றியும், "கௌசிகி" என்றொரு சிறந்த நதியாயினள். அ.

என்னுடன்பிறந்தவளான அந்தஸத்யவதியானவள் உலகத்திற்கு "ஐஹிகம் ஆமுஷ்மிகம்" என்னும் இருவகைநன்மையுமுண்டாகக்கருதி, புண்யமானதீர்த்தமுடையதாய் அழகாய்விளங்கும் ஒருநதியாகி, தேவலோகத்தினின்று ஹிமவத்பர்வதத்தின் அருகிற்சென்றனள். கூ.

ரகுநந்தன! ஆதலால் யான், உடன்பிறந்தவளிடத் தன்புகொண்டு ஹிமவத்பர்வதத்தின் பக்கத்திலிருக்கும் கௌசிகீநதியின்கரையில் எப்பொழுதும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றேன். க௦.

இப்போது கௌசிகி என்னுஞ் சிறந்தநதியாயிருக்கும் அந்தஸத்யவதி, பாவத்தைப்போக்குபவள்; ஸத்யத்திலும்தர்மத்திலும்நிலைநிற்பவள்; கணவனைக் கைவிடாதிருப்பவள்; மஹாபாக்யமுடையவள். கக.

ராம! யான் யாகஞ்செய்யவேண்டி அந்தக் கௌசிகீநதியை விட்டு ஸித்தாச்ரமத்திற்குவந்தேன். ஸித்தாச்ரமஞ்சென்று உனது ப்ரபாவத்தால் ஸித்தி (பயன்) பெற்றேன். கஉ.

திண்டோளா! ராம! இதுதான் என்னுடையவும் எனதுவம்சத்தினுடையவும் இந்தத்தேசத்தினுடையவும் உத்பத்தியின் வரலாறு நீ என்னைக்கேட்டபடியால் நான் உனக்குச்சொல்லினேன். கங.

காகுத்ஸ்த! நான் கதை சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தேன். பாதிராத்ரியாய் விட்டது. காலையில் வழிநடப்பதற்கு யாதொரு தடங்கலும் வாராதிருக்கவேணும். நல்லது, நீ நித்ரை செய். கச.

ரகுநந்தன! மரங்கள்யாவும் அசைவற்று, ம்ருகங்கள் பக்ஷிகள் யாவும் உறக்கமுற்று, திசைகள் யாவும் இரவிலுண்டாமிருள்நிரம்பப்பெற்றிருக்கின்றன.

ஸாயங்காலம் மெல்ல மெல்ல சென்றுவிட்டது. ஆகாசமானது, க்ரஹங்கள் நக்ஷத்ரங்கள் என்னுமிவைகளால் நிறைந்திருக்கிறபடியால் தேஜோரூபமான அநேகக்கண்களால் நிரம்பியதுபோற் பிரகாசிக்கின்றது. கரு.

ப்ரபுவே! சந்த்ரன் தன்னொளியால் உலகத்திருளையொழித்து உலகத்தில் ப்ராணிகளின் உள்ளத்தைக்களிக்கச்செய்து கிரணங்கள் குளிர்ந்துதிக்கின்றுன்.

𑌨𑍈𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃 । ௧௯
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 ।
*𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌃 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 †𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑍁𑌲𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌕𑌰𑍀 𑌤𑌵 । ௨௧
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 । ௨௨
𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇 ॥ ௨௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌣𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍋𑌚𑌯 ॥ ௨
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥
𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌣𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌜𑌲𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௩
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌏𑌷 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌯𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ ௪
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௫

---

* "𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍." † "𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃."

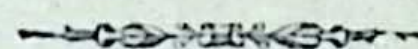
கொடியவர்களாய் மாம்ஸத்தைப்புஜிக்கும் யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் என்னும் இவர்களும், மற்றும் இரவிலுண்டாம் ப்ராணிகளனைத்தும் ஆங்காங்கு நடமாடுகின்றன." சஅ

மஹாப்ரபாவமுள்ள (விச்வாமித்ர)மஹாமுநிவர் இவ்வாறு கதை சொல்லி நிறுத்திவிட்டார். முநிவரெல்லோரும், "நல்லது நல்லது (நீர் சொன்ன கதை மிகவும் இனியதாயிருக்கிறது)" என்றுசொல்லி அவ்விச்வாமித்ரரை, "(விச்வாமித்ரரே!) இந்தச்சிறந்த குசிகவம்சமானது எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே பற்றுள்ளது; மஹாத்மாக்களாய் உத்தமபுருஷர்களாயுள்ள குசவம்சத்துதித்தவர்கள், ப்ரஹ்மாவையொத்தவர்கள்; அவர்களில் நீர்தாம் பெருங்கீர்த்திபெற்றவர்; நதிகளிற் சிறந்தவளாகிய கௌசிகியும் உமது குலத்திற்குப்பெருமையை விளைப்பவள்" என்று புகழ்ந்துகொண்டார்கள். உக.

இவ்வாறு விச்வாமித்ரரானவர் அம்மஹாமுநிவர்களாற் புகழப்பட்டவராய், அஸ்தமிக்கும் ஸூர்யன்போலொளிகொண்டு நித்திரைசெய்தார். உஉ.

ராமரும் கொஞ்சம் ஆச்சர்யப்பட்டு, (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரைப் புகழ்ந்து, லக்ஷ்மணரோடு கூடி நன்றாய் நித்ரை செய்தார். உங.

முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

விச்வாமித்ரரானவர், நின்ற ராத்ரிமுழுதும் மஹர்ஷிகளோடுகூடி சோணநதியின் கரையில் இருந்துவிட்டு, பொழுதுவிடிந்தவுடனே, "ராம! பொழுது விடிந்துவிட்டது; ஸந்த்யாகாலம் உண்டாகிறது; எழுந்திரு எழுந்திரு; ப்ரயாணஞ்செய்யவேண்டும்; உனக்கு மங்கலமுண்டாகுக" என்று சொற்றார். உ

(ஸ்ரீராகவர்) அவ்விச்வாமித்ரரது அம்மொழியைக்கேட்டு, காலையிற்செய்ய வேண்டியசெய்கையைச்செய்துமுடித்து, ப்ரயாணஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்டார்; "ஸ்வாமி! (விச்வாமித்ரரே!) (சிலவிடங்களில்) மணற்குன்றுகளால் அழகியதாய், அழகான ஜலமுடையதாய் விளங்கும் இந்தச் சோணநதியானது ஆழமாய்க் காணப்படுகின்றதே! நாம் எந்த வழியாகத்தாண்டுவோம்" என்னும் சொல்லையும் புகன்றார். ௩

விச்வாமித்ரரானவர் இவ்வாறு ராமரால் கேட்கப்பட்டவராய் "மஹர்ஷிகள் போகும் இவ்வழியாகவே யான் போக நிச்சயித்திருக்கிறேன்" என்னும் இம்மொழியையுரைத்தார். ரு

அறிஞராகிய விச்வாமித்ரரால் இவ்வாறுரைக்கப்பெற்ற வம்மஹர்ஷிகளானவர்கள், நாநாவிதவனங்களையும் மற்றுமுள்ள நதி முதலியவைகளையும் பார்த்துக்கொண்டே ப்ரயாணஞ்செய்தார்கள். சு

தே கத்வா தூரமத்வானம் கதேऽர்ததிவஸே ததா।
ஜாஹ்னவீம் ஸரிதாம் ஶ்ரேஷ்டாம் ததૃஶுர்முனிஸேவிதாம்॥ எ
தாம் த்ருஷ்ட்வா புண்யஸலிலாம் ஹம்ஸஸாரஸஸேவிதாம்।
பபூவுர்முனயஸ்ஸர்வே முதிதாஃ ஸஹராகவாஃ॥ அ
தஸ்யாஸ்தீரே ததஶ்சக்ருஸ்தே ஆவாஸபரிக்ரஹம்।
*ததஃ ஸ்நாத்வா யதாந்யாயம் ஸந்தர்ப்ய பித்ருதேவதாஃ॥
ஹுத்வா சைவாக்னிஹோத்ராணி ப்ராஶ்ய சாம்ருதவத்தவிஃ।
விவிஶுர்ஜாஹ்னவீதீரே ஶுசௌ முதிதமானஸாஃ॥
விஶ்வாமித்ரம் மஹாத்மானம் பரிவார்ய ஸமந்ததஃ†। ௧0
அத தத்ர ததா ராமோ விஶ்வாமித்ரமதாப்ரவீத்।
பகவஞ்ச்ச்ரோதுமிச்சாமி கங்காம் த்ரிபதகாம் நதீம்।
த்ரைலோக்யம் கதமாக்ரம்ய கதா நதநதீபதிம்। கஉ
சோதிதோ ராமவாக்யேன விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுனிஃ।
வ்ருத்திம் ஜன்ம ச கங்காயா வக்துமேவோபசக்ரமே। கங
ஶைலேந்த்ரோ ஹிமவான் ராம தாதூனாமாகரோ மஹான்।
தஸ்ய கன்யாத்வயம் ராம! ரூபேணாப்ரதிமம் புவி। கச
யா மேருதுஹிதா ராம! தயோர்மாதா ஸுமத்யமா।
நாம்னா மேனா மனோஜ்ஞா வை பத்னீ ஹிமவதஃ ப்ரியா॥ கரு
தஸ்யாம் கங்கேயமபவஜ்ஜ்யேஷ்டா ஹிமவதஃ ஸுதா।
உமா நாம ‡த்விதீயாபூத்கன்யா தஸ்யைவ ராகவ!॥ கசு
அத ஜ்யேஷ்டாம் ஸுராஃ ஸர்வே தேவதார்தசிகீர்ஷயா।
ஶைலேந்த்ரம் வரயாமாஸுர்கங்காம் த்ரிபதகாம் நதீம்। கஎ
ததௌ தர்மேண ஹிமவாம்ஸ்தனயாம் லோகபாவனீம்।
ஸ்வச்சந்தபதகாம் கங்காம் த்ரைலோக்யஹிதகாம்யயா। கஅ
ப்ரதிக்ருஹ்ய ததோ தேவாஸ்த்ரிலோகஹிதகாரிணஃ।
கங்காமாதாய தேऽகச்சன் க்ருதார்தேனாந்தராத்மனா। ககூ

---

* "தத்ர." † அத்ர "உபவிஷ்டா யதாந்யாயம் ராகவௌ ச யதார்ஹதஃ" இத்யேகஸ்மின் அதிகம் த்ருஶ்யதே. ‡ "த்விதீயாபவத்கந்யா."

அம்மஹர்ஷிகள் வெகுதூரம் வழிநடந்து மத்யாஹ்னமாகையில், நதிகளிற்சிறந்து முனிவர்களாலடையப்பெற்ற கங்கா நதியைக்கண்டார்கள். ௭

பாவத்தைப்போக்குவதாய் ஹம்ஸ-ஸாரஸபக்ஷிகளாலடையப்பெற்றதாய் விளங்கும் அந்தக் கங்காநதியை முனிவர்களனைவர்களுங்கண்டு ராமலக்ஷ்மணர்களோடுகூடி மகிழ்ந்தவர்களாயினர். ௮

பின்பு அம்முனிவர்கள், அந்தக்கங்கையின்கரையில் தங்குவதற்கு வேரிடத்தை ஏற்பாடுசெய்துகொண்டார்கள்; பிறகு சாஸ்த்ரப்படி ஸ்நாநஞ்செய்துவிட்டு, பித்ருதேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணம்பண்ணி, அக்நிஹோத்ரங்களைச் செய்து, அம்ருதத்தைநிகர்த்த ஹவிஸ்ஸைப்புஜித்து, உள்ளங்களித்தவர்களாய், மஹாத்மாவான விச்வாமித்ரரைச்சூழ்ந்துகொண்டு கங்கையின்கரையில் சுத்தமான வேரிடத்தில் உட்கார்ந்தார்கள். ௧௦

பிறகு ராமரானவர் அந்தக்கங்காநதியின் கரையில் அப்பொழுதே விச்வாமித்ரரைப்பார்த்து, "ஸ்வாமி! மூவழியாகச்செல்லுகின்ற கங்கையின் வரலாற்றை யான் கேட்க விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றேன்; கங்கை எப்படி மூவுலகங்களையும் ஆக்ரமித்து கடற்சென்றனள்" என்று கேட்கலானார். ௧௨

விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரானவர் ராமர்சொற்கேட்டு, கங்கையின் உத்பத்தி வ்ருத்தி முதலியவைகளைப்பற்றிய வரலாற்றையெல்லாஞ்சொல்லத் தொடங்கினார்:— ௧௩

"லோகங்களுக்கு (எல்லாம்) இருப்பிடமாயுள்ள ஹிமவானென்னுமொரு பெரிய பர்வதராஜனிருக்கிறான். அவனுக்கு, உலகத்தில் அழகில் நிகரற்ற இரண்டு பெண்களிருக்கிறார்கள். ௧௪

அழகுடையவளாகிய அப்பெண்களின் தாய், மேருபர்வதத்தின்பெண்ணும் ஹிமவத்பர்வதத்தின் அன்புள்ள பார்யையுமாகிய மனோரமையென்பவள். ௧௫

ராகவ! இந்தக் கங்கையானவள் அந்த மனோரமையினிடத்தில் ஹிமவானுக்கு முதற்பெண்ணாய்ப்பிறந்தாள்; உமையென்பவள், இரண்டாவது பெண்ணாய்ப்பிறந்தாள். ௧௬

பிறகு தேவர்களெல்லோரும் தமக்கு மேன்மையுண்டாகக்கோரி மலைகளுக்கு மன்னனாகிய ஹிமவானையடைந்து, "உமதுமூத்தபெண்ணான கங்கை, (ஸ்வர்க்கம் பூமி பாதாலம் என்னும்) மூவுலகங்களிலும் ப்ரவஹிக்கும் நதியாக ஆகவேண்டும்" என்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். ௧௭

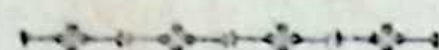
உலகத்தைப் பரிசுத்தமாகச்செய்பவளாய், எல்லாவழிகளிலும் தன்னிஷ்டப்படி செல்லவல்லவளாய், தனதுபெண்ணாயுள்ள கங்கையை மூவுலகங்கட்கும் நன்மையுண்டாகவேண்டுமென்று தர்மவிருப்பங்கொண்டு ஹிமவானும் (அவ்வாறே) கொடுத்தான். ௧௮

பிறகு அத்தேவர்களானவர்கள் உலகங்கட்கு நன்மையுண்டாகக்கோரிக் கங்கையை இட்டுக்கொண்டு இஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு சென்றார்கள். ௧௯

𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍈𑌲𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾 । ௨௦
𑌉𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌉𑌮𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 । ௨௧
𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌶𑍈𑌲𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌉𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵 ! । ௨௨
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾 𑌨𑌦𑍀 ।
𑌖𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 *𑌤𑌾𑌤 ! 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ॥ ௨௩
𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌨𑌦𑍀 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸𑍁𑌰𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌜𑌲𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 । ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌭𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌵𑍂𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 । ௧
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍈𑌲𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌽𑌸𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌥𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀 । ௩
𑌕𑌥𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 । ௪
𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 । ௫
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌮 ! 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 । ௬

* “𑌰𑌾𑌮.”

ரகுநந்தந! (ஹிம்வத்)பர்வதத்தின் மற்றொரு பெண்ணென அந்த உமையென்பவள், தவத்தையே பொருளாக நினைத்து உக்ரமாக வ்ரதங்கொண்டு தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள் உ0.

உக்ரமானதவத்தோடு கூடி உலகெம்லாவங்கப்பெற்ற தமதுபெண்ணான உமையை சைலராஜனாகிய ஹிமவான், அநுகூலராயிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு விவாஹஞ்செய்துக்கொடுத்தான். உக

ராகவ! நதிகளிற்சிறந்தவளாகிய கங்கை, உமாதேவி என்னும் அத்தகைய சைலராஜனாகிய ஹிமவானுடைய இரண்டுபெண்களும் உலகங்களால் வணங்கப்பட்டவர்கள் உஉ

மிக்க நடையழகுள்ளவனே! (ராம!) கங்காநதி முதலில் ஆகாசமார்க்கஞ்சென்றதை பற்றிய வரலாற்றையெல்லாம் இவ்வாறு உனக்குச் சொன்னேன். உங

பாவத்தைப்போக்குகின்றவளாய் ஹிமவானுடைய பெண்ணாய் அப்படிப்பட்ட ப்ரபாவம்பெற்றவளாயுள்ள இந்தக்கங்கை ஜலத்தைப்பெருக்கிக்கொண்டு தேவலோகஞ்சென்றதனால் 'ஸுரநதி'' என்று சொல்லப்படுகிறாள்.'' உச

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

வல்லவர்களாகிய ராமலக்ஷ்மணரிருவரும் அவ்விச்வாமித்ரர் சொன்ன சொல்லைக்கேட்டுக் களித்து (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரைப்பார்த்து சொல்லினர்:— க

"ஸ்வாமி! கேட்பதினால் தர்மஞ்செய்தபயனை யளிப்பதாயுள்ள மலைமன்னனாகிய ஹிமவானது மூத்தபெண்ணான கங்கையின் சிறந்த கதை உம்மால் சொல்லப்பட்டது; அந்தக் கங்கை விஷயமாகத் தேவலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் நடந்த கதையின் வரலாற்றை நீர் விரிவாய் அறிந்தவராதலால் அதை விரிவாய்ச்சொல்லவேண்டும்; உலகத்தைப்பரிசுத்தமாகச்செய்யும் கங்கை, யாது காரணத்தால் மூவழிகளிற் சென்றனள்? உ

தர்மங்களையுணர்ந்தவரே! மூவழிகளிற் செல்லும் கங்கை, யாதுகாரணத்தால் ப்ரஸித்தி பெற்றனள். எந்தக்கார்யத்தைச் செய்ததனால் மூவுலகங்களிலும் நதிகளிற் சிறந்தவளாயினள், ச

ஸ்ரீராமர் அவ்வாறு கேட்கையில் விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரானவர் கதையெல்லாம் ருஷிகளின் நடுவில் (ராமருக்கு) விரிவாய்ச்சொல்லத்தொடங்கினர்:— ரு

"ராம முன்பு பெருந்தவம்புரிந்த சிவபெருமான், விவாஹஞ் செய்து கொண்டு, தமது பார்யையாகிய பார்வதியைக்கண்டாவலோடு ஸம்போகிக்கத் தொடங்கினர். கூ

𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌮! 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪! *। ௭
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌯𑌦𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௮
𑌅𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵! 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵! 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤!।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।
𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮!।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯॥ ௧௧
[𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿]
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹॥ ௧௨
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌹𑍋𑌮𑌯𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁। ௧௩
𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃॥ ௧௪
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 †𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௧௫
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾। ௧௬
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌦𑌮𑍂𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥ ௧௭
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍॥
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃। ௧௮
𑌅𑌥𑍋𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃। ௧௯

---

* 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇:— "𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿. † "𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌧𑌰𑌾."

பகையோரைத் தவிக்கச்செய்கின்றவனே! ராம! சிவபெருமான் அவ்வாறு நூறு தேவவர்ஷம் ஸம்போகித்தும் அவருக்கு அந்தப் பார்வதியினிடத்தில் பிள்ளையுண்டாகவில்லை. ௭

பிறகு ப்ரஹ்மா முதலான தேவர்கள், "இந்தப்பார்வதியினிடத்தில் ஒரு பிள்ளை பிறந்தால் அந்தப்பிள்ளையை எவன் பொறுப்பான்" என்று பயந்துவிட்டார்கள். ௮

வானவரெல்லோரும் (அந்தச் சிவபெருமானுக்கு) எதிரில் வந்து தெண்டனிட்டு, "வானவர்கோவே! மஹாதேவா! இவ்வுலகத்தின் நன்மையில் விருப்பங்கொண்டவரே! தேவர்கள் உம்மைச் சரணமடைகிறபடியால் நீர் அநுக்ரஹஞ்செய்யவேண்டும்; வானவரேறே! உமது வீர்யத்தாலுண்டாம் பிள்ளையை உலகங்கள் தரிக்கமாட்டா; (ஆதலால்) இந்தக்கார்யத்தைவிட்டு வேதத்திற்சொல்லிய யோகப்படி உமது பத்நியாகிய பார்வதியோடுகூடி நீர் தவஞ்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்; மூவுலகங்கட்கும் நன்மையுண்டாகவேண்டி நீர் உமது வீர்யத்தை உமது தேஜோமயமான சரீரத்திலேயே தரிக்கவேண்டும்" என்னுமிம்மொழியை யுரைத்தனர். ௧௧

எல்லாவுலகங்களுள்ளும் பெரிய வல்லவராகிய சிவபெருமான், வானோர் சொற்கேட்டு, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்றுரைத்தார்; மீளவும் எல்லா (தேவ) ரையும்பார்த்து இம்மொழி மொழிந்தார்:— ௧௨

"(இனி) நானும் பார்வதியும் எங்கள் வீர்யத்தைச் சரீரத்திலேயே தரிக்கின்றோம்; தேவர்களும் பூமியும் நன்மையையடைக; ௧௩

தேவர்களே! இப்போது எனது சரீரத்தினின்று வெளியான வலியவீர்யத்தை எவன்தரிப்பான்? இதைச்சொல்லவேண்டும்?" ௧௪

சிவபெருமான் இவ்வாறுசொல்லவே தேவர்களெல்லாரும் சிவபெருமானைப்பார்த்து, "இப்போது உமது சரீரத்தினின்று வெளியான வீர்யத்தைப் பூமிதான் தரிப்பாள்" என்று உத்தரஞ்சொற்றனர். ௧௫

இவ்வாறு தேவர்கள்சொல்லவே சிவபெருமான் தமதுவீர்யத்தைப் பூமியில் விட்டுவிட்டார்; அந்த வீர்யத்தால் மலைகளுங்காடுகளுமாகிய பூமியெல்லாம் நிரப்பிவிட்டது. ௧௬

பிறகு அதைக்கண்டு தேவர்கள், அக்நிபகவானைப்பார்த்து, "நீர் வாயுபகவானோடுகூடி சிவபெருமானது வலியவீர்யத்திலுட் புகுதல்வேண்டும் (அதாவது வீர்யத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்)" என்று சொல்லினர் ௧௭

அந்த வீர்யமானது அக்நியினால் வ்யாபிக்கப்பட்டு வெள்ளிமலையாய்விட்டது; அக்நியையும் ஆதித்யனையும் நிகர்த்த வொளிபெற்ற நாணற்காடாகவும் ஆயிற்று; அந்த நாணற்காட்டிற்றான் அக்நிக்கும் ருத்திராதேவிகட்கும் புத்ராய் மிக்கவொளிபெற்று ஆறுமுகக்கடவுள் அவதரித்தார். ௧௮

பிறகு தேவர்கள் ருஷிகணங்களோடு கூடி மனதில் மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டு சிவபெருமானையும் பார்வதிதேவியையும் அப்பொழுதே பூஜித்தார்கள். ௧௯

𑌅𑌥 𑌶𑍈𑌲𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
[𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌶𑌪𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾।]
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥।
𑌅𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌨𑌯𑌃। ௨௧
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌶𑌾𑌪 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌪𑌿॥
𑌅𑌵𑌨𑍇! 𑌨𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿।
𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌕𑌲𑍁𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑍇! 𑌮𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀। ௨௩
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌰𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍। ௨௪
𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪 𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃।
𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃। ௨௫
𑌏𑌷 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮! 𑌶𑍈𑌲𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃॥
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃। ௨௬
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

*𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾।
𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍॥ ௧
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।
†𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵! 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾।
[𑌸 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌖𑌰𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍈।]
𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ‡𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌹𑍋𑌮𑌯𑌾। ௩

---

*𑌅𑌤𑍍𑌰, “𑌅𑌥 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇. †“𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮.” ‡“𑌸𑌃.”

ராம! பின்பு, பார்வதிதேவியானவள் தேவர்களைப்பார்த்து "பிள்ளையுண்டாகக்கோரி நான் செய்துகொண்டிருந்த ஸம்போகத்திற்கு நீங்கள் இடையூறுசெய்ததனால் உங்கள் பத்நிகளிடத்தில் பிள்ளையைப் பெறமாட்டீர்கள்; இது முதல் உங்கள் மனைவிகள் பிள்ளையில்லாமலிருக்கவேண்டும்" என்னும் இந்தச் சாபவாக்யத்தைச்சொன்னாள். உக

இவ்வாறு தேவர்களெல்லாரையுஞ் சொல்லிவிட்டு, பூமியையும் நோக்கி, "புத்திகெட்ட பூமியே! எனக்குப்பிள்ளையுண்டாவதைக் கோராததனாலும் கோபத்தை விளைத்ததனாலும் நீ அநேகரூபமுடையவளும் பலர்க்குப் பத்நியுமாய் இருக்குக; பிள்ளையுண்டாவதினால் வரும் மகிழ்ச்சியையும் நீ அடையாதிருக்குக" என்று சபித்துவிட்டாள். உங

வானவர் வேந்தராகிய சிவபெருமானானவர், அவ்வாறு பார்வதியினிடத்து சாபம்பெற்று வெட்கங்கொண்டுநிற்கும் தேவர்களைக்கண்டு (வருந்தி), வருணன் பாதுகாக்கும் மேற்றிசையை நோக்கிப்புறப்படத் தொடங்கினார். உச

மஹாதேவராகிய அந்தச்சிவபெருமான் தமது தேவியாகிய பார்வதியோடுகூடி ஹிமவத்பர்வதத்தின் சிகரஞ்சென்று அந்த ஹிமவத்பர்வதத்தின் வடபக்கத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். உரு

ராம! பார்வதிதேவியின் வரலாற்றையெல்லாம் இவ்வாறு உனக்குச் சொல்லிவிட்டேன்; கங்கையின் வரலாற்றையும் சொல்லுகிறேன்; லக்ஷ்மணனோடுகூடி கேள். உசு

முப்பத்தாறவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

முன்பு சிவபெருமான் அவ்வாறு தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், வானவர்கள் தமக்கொருபடைமன்னருண்டாகக்கருதி ருஷிகணங்களோடுகூடி ப்ரஹ்மதேவரிடம் வந்துசேர்ந்தார்கள். க

ராம! பின்பு, மேன்மைபெற்றவராகிய ப்ரஹ்மாவை அக்நிமுதலாகிய வத்தேவர்களெல்லோரும் இந்த்ரனோடுகூடித் தெண்டனிட்டுரைத்த மொழியாவது:— உ

"ஸ்வாமி! முன்பு எங்களுக்கு நீர் கொடுத்த படைமன்னவர், உமையோடுகூடி பெருந்தவஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறார்; ௩

யதத்ராநந்தரம் கார்யம் லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா।
ஸம்விதத்ஸ்வ விதாநஜ்ஞ! த்வம் ஹி ந: பரமா கதி:॥ ௪
தேவதாநாம் வச: ஶ்ருத்வா ஸர்வலோகபிதாமஹ:।
ஸாந்த்வயந் மதுரைர்வாக்யைஸ்த்ரிதஶாநிதமப்ரவீத்। ௫
ஶைலபுத்ர்யா யதுக்தம் தந்ந ப்ரஜா: ஸ்வாஸு பத்நிஷு।
தஸ்யா வசநமக்லிஷ்டம் ஸத்யமேதந்ந ஸம்ஶய:॥ ௬
இயமாகாஶகா கங்கா யஸ்யாம் புத்ரம் ஹுதாஶந:।
ஜநயிஷ்யதி தேவாநாம் ஸேநாபதிமரிந்தமம்॥ ௭
ஜ்யேஷ்டா ஶைலேந்த்ரதுஹிதா மாநயிஷ்யதி தம் ஸுதம்।
உமாயாஸ்தத்பஹுமதம் பவிஷ்யதி ந ஸம்ஶய:। ௮
தச்ச்ருத்வா வசநம் தஸ்ய க்ருதார்த்தா ரகுநந்தந!।
ப்ரணிபத்ய ஸுரா: ஸர்வே பிதாமஹமபூஜயந்। ௯
தே கத்வா பர்வதம் ராம! கைலாஸம் தாதுமண்டிதம்।
அக்நிம் நியோஜயாமாஸு: புத்ரார்த்தம் ஸர்வதேவதா:॥
தேவகார்யமிதம் தேவ! ஸமாதத்ஸ்வ ஹுதாஶந!।
ஶைலபுத்ர்யாம் மஹாதேஜோ கங்காயாம் தேஜ உத்ஸ்ருஜ। ௧௧
தேவதாநாம் ப்ரதிஜ்ஞாய கங்காமப்யேத்ய பாவக:।
கர்ப்பம் தாரய வை தேவி! தேவதாநாமிதம் ப்ரியம்॥ ௧௨
தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா திவ்யம் ரூபமதாரயத்।
த்ருஷ்ட்வா தந்மஹிமாநம் ஸ ஸமந்தாதவகீர்யத। ௧௩
ஸமந்ததஸ்ததா தேவீமப்யஷிஞ்சத பாவக:।
ஸர்வஸ்ரோதாம்ஸி பூர்ணாநி கங்காயா ரகுநந்தந!॥ ௧௪
தமுவாச ததோ கங்கா ஸர்வதேவபுரோஹிதம்।
அஶக்தா தாரணே தேவ! தவ தேஜ: ஸமுத்ததம்।
தஹ்யமாநாக்நிநா தேந ஸம்ப்ரவ்யதிதசேதநா। ௧௫½
அதாப்ரவீதிதம் கங்காம் ஸர்வதேவஹுதாஶந:॥
இஹ ஹைமவதே பாதே கர்ப்போ(அ)யம் ஸந்நிவேஶ்யதாம்।
ஶ்ருத்வா த்வக்நிவசோ கங்கா தம் கர்ப்பமதிபாஸ்வரம்।
உத்ஸஸர்ஜ மஹாதேஜா: ஸ்ரோதோப்யோ ஹி ததாநக!॥ ௧௭½

உலகங்கட்கு நன்மையுண்டாகவேண்டி இவ்விஷயத்தில் இனி செய்யவேண்டியதை நீர் செய்யவேணும்; செய்யவேண்டியதின்னதென்பதை நீர் அறிந்தவராதலால் நீர்தாம் எங்களுக்குச் சிறந்தகதி.' ரு

எல்லாவுலகங்கட்கும் பாட்டனாராகிய ப்ரஹ்மாவானவர், தேவர்களின் மொழிகேட்டு அவர்கட்குத் தேறுதற்சொல்லி இவ்வுத்தரமுரைத்தார்:— ௬

"தேவர்கட்குப் பத்நிகளிடத்துப் பிள்ளைகளுண்டாகக்கூடாதென்று அந்தப்பார்வதி சொன்னசொல் வீணாகமாட்டாது; இது உண்மையே; ஐயமில்லை.

அக்நிபகவானானவர் உங்கள் பகைவரைக்கொல்லும் படைமன்னரொருவரை இந்தக் கங்கையினிடத்திலுண்டுபண்ணுவார்; எ

ஹிமவானது மூத்தபெண்ணான கங்கையானவள் அவ்வாறு பிள்ளையுண்டாவதை ஸம்மதிப்பாள்; அது பார்வதிக்கும் ஸம்மதமாயிருக்கும்; ஸந்தேஹமில்லை." அ

ரகுநந்த! வானவரனைவரும் அவ்வயனார்மொழிகேட்டு தமது கோரிக்கை முடிந்ததென்றெண்ணி, அவரைத் தெண்டனிட்டு மேன்மைபடுத்தினர். க

ராம! பிள்ளை (=ஸேநாபதி) உண்டாகக்கருதி அத்தேவர்களனைவரும், லோஹங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள கைலாஸ பர்வதஞ்சென்று அக்நிபகவானைப்பார்த்து "ஸ்வாமி! அக்நியே! மிக்க வலிவுள்ளவரே! (முன்னே நீர் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் சிவபிரானது) வீர்யத்தை ஹிமவானுடைய மகளாகிய கங்கையினிடத்தில் விடவேண்டும்; வானவர்களது இக்கார்யத்தை நீர் முடித்துக்கொடுக்கவேண்டும்" என்று தாண்டினார்கள். கக

அக்நிபகவானானவர், "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று தேவர்கட்கு உறுதியாய்ச்சொல்லிவிட்டு கங்கையினிடம் வந்து, "(கங்கா)தேவி! (சிவபெருமானது இவ்வீர்யத்தை வாங்கிக்கொண்டு) நீ கர்ப்பந்தரிக்கவேண்டும்; இப்படி நீ கர்ப்பந்தரிப்பது தேவர்கட்கு நன்மையை விளைப்பதாயிருக்கிறது" என்றுரைத்தார். கஉ

கங்கையானவள், அவ்வக்நிபகவானுடைய அம்மொழியைக்கேட்டு தேவப்பெண்ணுருவந்தரித்தாள். அக்நிபகவானும் அவள் மஹிமையைப்பார்த்து தமது எல்லா சரீரத்தினின்றும் (சிவபெருமானது வீர்யத்தை) அவளிடத்தில் சொரிந்தார். கங

ரகுநந்த! பின்பு அக்நிபகவானானவர் (பரமசிவனது வீர்யத்தை) கங்காதேவியினிடத்து நிரம்பப்பொழிந்தார்; அப்பொழுதே கங்கையின் வெள்ளம் யாவும் நிறைந்துவிட்டன. கச

கங்கையானவள் அவ்வக்நியினால் தஹிக்கப்பட்டு மனதில் மிக்க வருத்தங்கொண்டு, எல்லா தேவர்கட்கும் புரோஹிதரான அவ்வக்நிபகவானைக்கண்டு "ஸ்வாமி! மேன்மேலும் அதிகமாய்ப் பெருகும் உமது தேஜஸ்ஸை (அதாவது, நீர்விடும் சிவபிரான் வீர்யத்தை) நான் தரிக்க வல்லவளல்லேன்" என்று சொன்னாள். கரு,௬

பிறகு அக்நியானவர் கங்கையைப்பார்த்து "கங்கே! இந்தக் கர்ப்பத்தை ஹிமவத்பர்வதத்தின் இந்தச் சிறிய குன்றில் விட்டுவிடு" என்னும் இவ்வாக்யத்தைச்சொன்னார். கஎ

பேரொளி பெற்றவனே! பாவமற்றவனே! (ராம!) அப்பொழுது கங்கையானவள் அக்நிசொன்னதைக் கேட்டு, மிகவும் ப்ரகாசிக்கும் அந்தக்கர்ப்பத்தை வெள்ளத்தினின்று (எடுத்து வெளியில்) விட்டுவிட்டாள். கஅ,௯.

𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌧𑌰𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍। ௧௮
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤।
𑌮𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁 𑌸𑍀𑌸𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤॥ ௨௦
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑌂𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍॥ ௨௧
𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!।
𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰! 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍॥
𑌤𑍃𑌣𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌲𑌤𑌾𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍। ௨௨
𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍। ௨௩
𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃। ௨௪
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃। ௨௫
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑍇।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍। ௨௬
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍। ௨௭
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
*𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌷𑌡𑌾𑌨𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌜𑌂 𑌪𑌯𑌃। ௨௮
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌅𑌜𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃। ௨௯
𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌤𑍁𑌲𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃। ௩௦
𑌏𑌷 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾।
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚। ௩௧

* 𑌅𑌤𑍍𑌰, "𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌸𑌾𑌤𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌶𑍇.

இந்தக் கங்கையினின்று வெளியாய்ப் பூமியைச்சென்ற சிவவீர்யத்தினின்று, புடமிட்ட தங்கத்தின் ஒளியுடைய பொன்னும், நிர்மலமாய்ப் ப்ரகாசிக்கின்ற வெள்ளியும் உண்டாயின. ௧௯

அந்தக் கங்கையினின்று வெளியான சிவவீர்யத்தின் தீக்ஷ்ணபாகத்தினின்றே தாம்ரம் இரும்பு என்னுமிவைகளுமுண்டாயின; அதன் மலபாகமானது அப்பொழுதே தகரமும் ஈயமுமாக ஆயிற்று; அச்சிவவீர்யமானது இக்கங்கையினின்று பூமியில் விழுந்து நாநாவித லோஹங்களாக ஆயிற்று. ௨௰

கங்கை கர்ப்பத்தை விட்டவுடனே அதனொளியினால் (ஸமீபத்திலிருந்த) மலையோடுகூட (நாணல்) காடெல்லாம் நன்றாய்ச்சிவந்து ஸ்வர்ணமயமாய் விட்டது. ௨௧

புருஷோத்தம! ராகவ, பொன்னானது அதுமுதற்றான் அக்நியை நிகர்த்து (அதற்கொரு அழகுண்டானதால்) ஜாதரூபமென்று ப்ரஸித்தி பெற்றது. புல், மரம், கொடி, புதர் ஆகிய எல்லாம் பொன்னாய்விட்டது. ௨௨

பிறகு, அப்படி கங்கையின் கர்ப்பத்தினின்று குமாரர் (=ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்வாமி) உண்டாகவே இந்த்ரனுடன் எல்லாதேவர்களுமொன்றுகூடி, பால்கொடுத்து அந்தக்குழந்தையை வளர்க்கும்படி க்ருத்திகாதேவதைகளுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். ௨௩

அந்தக் க்ருத்திகாதேவதைகளானவர்கள், அந்தக்குழந்தையுண்டானவுடனே, "நமக்கெல்லோர்க்கும் இந்தக்குழந்தைதான் பிள்ளை" என்று தீர்மானித்து நல்லஏற்பாடு செய்துகொண்டு பால்கொடுத்து (வளர்த்து) வந்தார்கள். ௨௪

பிறகு, "க்ருத்திகாதேவிகளின் பிள்ளையாகிய இந்தக்குழந்தை ஐயமின்றி மூவுலகத்தும் ப்ரக்யாதிபெறப்போகிறது" என்று சொல்லினார்கள். ௨௫

(க்ருத்திகாதேவிகள்,) அத்தேவர்களின் அம்மொழியைக்கேட்டு, நழுவிய கர்ப்பத்தினின்றுண்டாய் மிக்கவொளியோடுகூடி, கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்நிபோல் விளங்கும் அந்தக்குழந்தைக்கு ஸ்நாநஞ்செய்துவைத்தார்கள். ௨௬

காகுத்ஸ்த! பெருஞ்செல்வம்பெற்று அக்நியை நிகர்த்து விளங்கும் அந்தக் குழந்தையை, நழுவிய கர்ப்பத்தினின்றுண்டானதால் "ஸ்கந்தா" என்றும் க்ருத்திகைகள் பால்கொடுத்து வளர்த்ததனால் "கார்த்திகேயர்" என்றும், தேவதைகள் அழைத்தார்கள். ௨௭

பிறகு க்ருத்திகா தேவிகளுக்குப் பால் அதிகமாயுண்டாயிற்று; க்ருத்திகா தேவிகளாறுபேர்களின் முலைப்பாலையும் ஆறுமுகமுடையவராய்ப் பாநஞ்செய்தார். ௨௮

வல்லவராகிய ஆறுமுகபகவான், வேண்டியவரையில் ஒரேதினத்திலேயே பாற்குடித்து, ம்ருதுவான திருமேனியுடையவராயிருந்தும் தமது பராக்ரமங்கொண்டு அஸுரப்படைக்கூட்டங்களை வென்றுவிட்டார். ௨௯

பிறகு அக்நிமுதலான தேவர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடி (ஆலோசித்து,) ஒப்பற்ற வொளிபெற்ற அந்த ஆறுமுக ஸ்வாமியை தேவர்களது படைகளுக்கெல்லாம் ராஜாவாயிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். ௩௰

ராம! இப்படியாக நான் உனக்கு கங்கையின் வரலாற்றையெல்லாம் சொன்னேன்; பாவத்தைப்போக்கிச் செல்வத்தைத் தருவதான ஆறுமுகஸ்வாமியின் உத்பத்தியினது வரலாற்றையுஞ் சொல்லிவிட்டேன். ௩௧

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃।
𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃। ௨
𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌗𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀। ௩
𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾। ௪
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃।
𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌗𑌿𑌰𑍌॥ ௫
𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌸𑌗𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃॥
𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘!।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭!॥
𑌏𑌕𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌤! 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌵।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌪𑌰𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। ௮
𑌭𑌾𑌷𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍।
𑌊𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌤𑌦𑌾॥
𑌏𑌕𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌾 𑌬𑌹𑍂𑌞𑍍𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌵। ௧௦
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌏𑌕𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌂 𑌵𑌰𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ ௧௨

"காகுத்ஸ்த! கந்தஸ்வாமியினிடத்தில் பக்திவைக்கின்ற மனிதன் இவ்வுலகத்தில் ஆயுர் நிரம்பப்பெற்று பிள்ளைபோன்மார்களோடுகூடி செல்வத்துடன் ஸுகமாகவாழ்ந்து கடைசியில் கந்தஸ்வாமியினது உலகஞ் சேருவான்." ௩௨

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

ககுத்ஸ்தகுலத்துப்பிள்ளையாகிய ஸ்ரீராமருக்கு (இவ்வாறு) விச்வாமித்ரர் அக்கங்கையின் கதையைச்சொல்லி, மீளவும் இவ்வின்மொழியை மெல்லன வுரைத்தார்:— ௧

"(ராம) முன்பொருக்கால், ஸகரரென்னும் மன்னவர், தர்மவிருப்பங்கொண்டு வல்லமைபெற்று, அயோத்யாநகரிக்கரசராயிருந்தார்; அவர், புதல்வரில்லாதிருந்ததனாற் புதல்வருண்டாகக் கோரினர் ௨

ராம! தர்மத்தில் நிலைநின்றவளாய், ஸத்யத்தையே பேசுகின்றவளாய் விதர்ப்பதேசத்து ராஜாவுக்கு கேசிநீ என்றொரு பெண்ணிருந்தாள்; அவள், ஸகரராஜருக்கு முதற்பத்நியானாள். ௩

உலகத்தில் ஒப்பில்லா அழகுடையவளாய்க் காச்யபருக்கு ஸுமதியென்றொரு பெண்ணிருந்தாள்; அவள், ஸகரமன்னவருக்கு இரண்டாவது பத்நியானாள். ௪

(ஸகரமஹா) ராஜர், அந்தப்பத்நிகளிருவரோடுங்கூடி ஹிமவத்பர்வதஞ் சென்று, ப்ருகுப்ரஸ்ரவணமென்னும் மலையில் தவஞ்செய்யத்தொடங்கினர். ௫

பின்பு நூறுவர்ஷஞ்சென்றபின்னர், ஸத்யவான்களிற்சிறந்தவராகிய ப்ருகு முனிவரானவர் (அந்த ஸகரசக்ரவர்த்திசெய்த) தவத்தால் த்ருப்தியடைந்தெதிரிலுதித்து, 'பாவமற்றவனே! ஸகர! உனக்குவேண்டியவரையிற் புத்ரர்களுண்டாவார்கள்; ஆண்சிங்கமே! நீ, ஒப்பில்லாப்புகழையும் உலகத்திற் பெறுவாய்; அப்ப! உனது ஒருமனைவி, உனது வம்சத்தை வ்ருத்திபண்ணும்படியான ஒரு பிள்ளையைப் பெறுவாள்; மற்றொருவள், அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளைப்பெறுவாள்" என்று ஸகரருக்கு வரமளித்தார். ௮

மஹாத்மாவாகிய ப்ருகுமுனிவர் இவ்வாறு வரமளிக்கவே, அரசர்பெண்களான கேசிநீ ஸுமதி என்னும் இருவரும் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து அவரை மேன்மைபற்றி அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய் "ஸ்வாமி நீர் சொன்னது சொன்னபடியே ஆகட்டும்; (எங்களுள்) யாருக்கு ஒரு பிள்ளையுண்டாகும்? யாருக்கு அநேகபிள்ளைகளுண்டாகும்? இதை யாங்கள்கேட்க விரும்புகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். ௰

மிக்கதர்மிஷ்டரான ப்ருகுவானவர், கேசிநீ ஸுமதி என்னும் அவ்விருவர்களுடையவும் அந்தச்சொல்லைக்கேட்டு, "உங்களிருவருக்குள் ஒருத்திக்கு, வம்சத்தை விருத்திபண்ணும்படியான ஒரு பிள்ளையுண்டாவான், மற்றொருத்திக்கு, மிகுந்த பலமுடையவர்களும் மிகுந்த கீர்த்தியுடையவர்களும் மிகுந்த உத்ஸாஹமுடையவர்களுமான பல பிள்ளைகளுண்டாவார்கள்; எவளுக்கு எந்தவரம் வேண்டும்? இதுவிஷயத்தில் உங்களுடைய அபிப்ராயத்தை நீங்களே சொல்லுங்கள்" என்று இம்மேன்மொழியை யுரைத்தார். ௧௨

𑌮𑍁𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨! ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 । ௧௩
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 । ௧௪
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨! । ௧௫
𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 । ௧௬
𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰! 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾𑌃 । ௧௭
𑌘𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌨𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 । ௧௮
𑌅𑌥 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । ௧௯
𑌸 𑌚 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑍇 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨! ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍈 । ௨௦½
𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌵𑌦𑌃 । ௨௨½
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌯𑌜𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 । ௨௩½
𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 । ௨௪½

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ।

ரகுகுலத்துப்பிள்ளாய்! கேசியியானவள் முனிவாது மொழிகேட்டு தனது குலத்திற்கு மேன்மையை விளைவிக்கும் பிள்ளைவேண்டுமென்று மன்னவர் முன்னிலையிற் கோரினுள். கங

அப்பொழுது, கருடனுடைய தங்கையாகிய ஸுமதியியானவள், மிக்க உத்ஸாஹமுடையவர்களும் மிக்க கீர்த்தியுடையவர்களுமான அறுபதினுயிரம் பிள்ளைகள் வேண்டுமென்று கோரினுள். கச

ரகுநந்த! (ஸகர) மன்னவரும் தமது மனைவிகளோடுகூடி (ப்ருகு) ருஷியைப் ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து தெண்டனிட்டு தமது பட்டணஞ்சென்ருர். கரு

பின்பு சில்நாட்சென்ற பிறகு, முதற்பத்நியாகிய கேசியியானவள் ஸகரரிடத்து "அஸமஞ்சன்" என்னும் பிள்ளையைப்பெற்ருள். கசு

புருஷோத்தம! (ராம!) இரண்டாம் பத்நியாகிய ஸுமதியியானவள், ஒரு கர்ப்பப்பிண்டத்தைப்பெற்ருள்; அந்தக்கர்ப்பப்பிண்டம் வெடித்து அதினின்று அறுபதினுயிரம் பிள்ளைகள் வெளியாயினர். கஎ

மாற்ருன் தாய்கள், அந்தப்பிள்ளைகளை நெய்க்குடத்திலிட்டு வளர்த்து வந்தார்கள்; வெகுகாலஞ்சென்றபின்னர் எல்லாப்பிள்ளைகளும் யௌவனப் பருவமடைந்தார்கள். கஅ

பிறகு வெகுகாலங் கழிந்தபின் அப்பொழுது ஸகரரது அறுபதினுயிரம் பிள்ளைகளும் யௌவனப்பருவங்கூடி அழகாய்விளங்கினர். ககூ

மானவரேறே! ராகவ! ஸகரரது மூத்தமகனுன அஸமஞ்சன், ஸரயூநதியின் நீரில் நாடோறும் பிள்ளைகளைக்கொண்டுபோய்ப்புகட்டு, நீரில் மூழ்கித்தவிக்கும் அப்பிள்ளைகளைப்பார்த்து சிரித்துக்கொண்டிருந்தனன். உ0

இவ்வாறு கொடியசெய்கைகொண்டு பெரியோர்களைவருத்தி பட்டணத்திலுள்ளோர்க்கு தீமையைவிளைத்துக்கொண்டிருந்ததனுல் அந்தப்பிள்ளை பட்டணத்தினின்று வெளியில் துரத்தப்பட்டான். உக

மிக்கவல்லவனும், எல்லாவுலகமும் விரும்பப்பெற்றவனும், எல்லார்க்கும் நன்மையையேபுரைகின்றவனுமாய் அஸமஞ்சனுக்கு "அம்சுமான்" என்கிற ஒரு புத்ரனுண்டாயினன். உஉ

ஆண்சிங்கமே! (ராம!) பிறகு, வெகுகாலத்திற்குப்பின்னே, யாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஸகரருக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று. உங

ராம! வேதங்களையுணர்ந்தவராகிய அந்த ஸகரசக்ரவர்த்தி யாகஞ்செய்யவேண்டுமென்று உபாத்யாயர்களோடுகூடி நிச்சயித்துக்கொண்டு யாகஞ் செய்யத்துடங்கினர்." உச

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத ஏகோநத்ரிம்ஶ: ஸர்க:

விஶ்வாமித்ரவச: ஶ்ருத்வா அதாத்ர ரகுநந்தந:।
உவாச பரமப்ரீதோ மேதிநீம் நிர்திஶந்நிவ॥
ஶ்ராதாஸ்மி ஸர்வம் தே விஸ்தரேண மஹாமுநே।
ப்ருச்சாமி தே மஹாபுத்ரம் ப்ரவக்துஞ் சைவ ஸர்வபாவத:। ௨
விஶ்வாமித்ரஸ்து காகுத்ஸ்தமுவாச ப்ரஹஸந்நிவ।
ஶ்ரூயதாம் வத்ஸ ராம! ஸஹாயஸ்ய மஹாத்மந:
ஶக்ரஸ்யாஶ்ரமபதம் ஹிமவாநசலோத்தம:
விந்த்யபர்வதயோர்மத்யே நிர்தேஶதே பாஶ்வர்த்॥ ௩
தயோர்மத்யே ப்ரவர்த்தேத உத்தரம் ச பாராஶரோத்தம।
ஸ ஹி தேஶோ நரவ்யாக்ர! ப்ரஶஸ்தோ யஜ்ஞகர்மணி। ௫
தஸ்யாஶ்ரமஸ்ய காகுத்ஸ்த! ரக்ஷயந்தா மஹாரத:।
அபராஜிதகோத்தாத! ஸஹாயஸ்ய மதே ஸ்தித:। ௬
தத்ர வர்த்தே தம் யஜ்ஞம் யஜமாநஸ்ய வாஸவ:।
ராக்ஷஸா: தந்நிமித்தாய யஜ்ஞஸ்யாஸ்வபாகாரிண:। ௭
க்ரியமாணே து காகுத்ஸ்த! தஸ்மிந்நஸ்மி மஹாத்மந:
உபாத்யாயாணாம் ஸர்வே யஜமாநஸ்யாப்ருவந்। ௮
அயம் வர்த்தி தேஶோ யஜ்ஞியாஸ்வா உபநயதே।
ஸர்வாணாம் ஜஹி காகுத்ஸ்த! ஹயமேதவ்ரதேநயதாம்॥ ௯
யஜ்ஞவிக்நம் மம தேஶே த்ருஷ்டாவாஶீர்வாத நா:।
தஸ்யா க்ரியதாம் ராஜந்யாநிக்ரஹ க்ருதார்த்தவதி॥ ௧0
உபாத்யாயவச: ஶ்ருத்வா தஸ்மிந்தேஶே பார்த்திவ:।
ஷஷ்டிம் ப்ரத்ய ஸஹஸ்ராணி வாக்யமேதது வாச ஹ। ௧௧
மதிம் க்ருத்வா! ந பஶ்யாமி ரக்ஷஸாம் ப்ரதிஷேதநாத்!।
க்ருத ப்ரவ்ருத்தே ஸாமாந்யே ராஜ்யே ஹி மஹாக்ரதம்। ௧௨
தத்ஸ்த விக்நயம் க்ருத்வா! ஸக்ருத்வே ச வ:।
ஸாமர்த்யாதிநீம் ஸர்வாம் ப்ரவிஶந்நமஸ்த॥
ஶதயோஜநம் க்ருத்வா! விஷாரமேஹஸ்த। ௧௩

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

இவ்வாறு விச்வாமித்ரர் சொன்ன கதையை ஸ்ரீராகவனார் கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து, கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னிபோல் விளங்கும் விச்வாமித்ரமுனிவரைநோக்கி, "ஸ்வாமி! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக; என்குலத்து முன்னோராகிய ஸகரர் எவ்வாறு யாகஞ்செய்தார்? இக்கதையை யான் உம்மிடத்தில் விரிவாய்க்கேட்க விரும்புகின்றேன்" என்று சொற்னூர். உ

விச்வாமித்ரரும் புன்சிரிப்போடுகூடி காகுத்ஸ்தருக்குரைத்தார்:— உ

"ராம! மஹாத்மாவாகிய ஸகரருடைய யாகத்தைப்பற்றிய கதையை யான் விரிவாய்ச்சொல்லுகிறேன், கேள்: சிவபெருமானுக்கு மாமனூரான ஹிமவத்பர்வதம், விந்த்யபர்வதம் என்னும் இவ்விரண்டு மலைகளும் மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறபடியால் அருகில் வந்து ஒன்றையொன்று பார்த்துக்கொள்ளுகின்றன வென்னும்படி இருக்கின்றன. ௪

மானவரேறே! அந்த ஸகரரது யாகமானது அவ்விரண்டு மலைகளுக்கும் நடுவில் நடத்தப்பட்டது. ஆண்சிங்கமே! அவ்விடத்தில் யாகஞ்செய்தால் அதிக பயனுண்டாகுமன்றோ? ரு

அப்ப! காகுத்ஸ்த! வலியவில்லாளியாய் மிக்க வல்லவராயுள்ள அம்சுமானனவர் அந்த ஸகரரதுசொற்படிநடந்து அந்தயாகக்குதிரையைப் பாதுகாத்துத் தொடர்ந்துசென்றார். ௬

அவ்வாறு யாகஞ்செய்யும் அந்த ஸகரருடைய யாகக்குதிரையைப் பர்வத்தன்று இந்த்ரனானவன் மாயாரூபந்தரித்து ஹரித்துக்கொண்டுபோய்விட்டான்.

காகுத்ஸ்த! மஹாத்மாவாகிய ஸகரரது அந்த யாகக்குதிரை போய்விடவே உபாத்யாயர்களெல்லோருமொன்றுகூடி யாகத்திற்குக் கர்த்தாவான ஸகரரைப்பார்த்து பின்னர் சொன்னதாவது:— அ

"ககுத்ஸ்த வம்சத்துப் பிள்ளையாகிய ஸகரரே! இந்த யாகக் குதிரையை (எவனோ) பர்வத்தன்று விரைவிற்கொண்டுபோய்விட்டான்; கொண்டுபோனவனை வென்று குதிரையைப் பிடித்துவரவேண்டும்; கூ

அரசே! இப்படி யாகத்திற்குக் கெடுதல் நேர்ந்தால் நமக்கெல்லார்க்கும் தீங்குண்டாம்; ஆதலால், யாகத்திற்குக் கெடுதலுண்டாகாதபடி செய்யவேண்டும்." க0

ஸகர மன்னவர் அந்த யாகஸபையில் உபாத்யாயர்களின் மொழிகேட்டு அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளையும் பார்த்து சொன்னார்:— கக

"பிள்ளைகாள்! வல்லர்காள்! மந்த்ரத்தால் பரிசுத்தர்களாய் மஹாபாக்யமுடையவர்களாயுள்ள மஹர்ஷிகளால் இச்சிறந்த யாகஞ் செய்விக்கப்படுகிறபடியால் குதிரையைக்கொண்டுபோக ராக்ஷஸர்கள் வந்திருப்பார்களென்று நான் எண்ணவில்லை; கஉ

பிள்ளைகளே! ஆதலால் நீங்கள் புறப்பட்டுபோய் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருயோஜனை விஸ்தாரமுள்ள பூமிவிதம் பங்குபோட்டுக்கொண்டு கடற்சூழ்ந்த விப்பாரெங்குந் திரிந்து அக்குதிரையைத்தேடுங்கள்; கந-ஙு

யாவத்தத்ர ஸமஸ்தஸ்யா வக்ஷ்யந்த மேதிநீம்।
தம் தேவ வஸுதாஸ்தாநம் ஶாஸ்த்ரஶாணா ஶமாஜ்ஞயா। ௧௪
[illegible]
இதை ஸ்யாலஸ்ரீ ஸத்ரும் வா யாவத்தர்மஸ்ய்ந்தீ। ௧௫
*இத்யுக்தா ஸ்ரேஷ்டமதோ ராஜபுத்ர மஹாவலா:।
இமுஷ்ஷ்விதம் ராம! விதர்பவநயந்த்ரிதா:। ௧௬
யோஜநாயாமவிஸ்தாரமேகைகோ யாம்ஸிதஸ்தீ।
ஷஷ்டி: ஸஹஸ்ராணி வஸுந்த்ராம்! வஜ்ர †ஸ்யஸ்தமேவாம் தேவ:। ௧௭
[illegible]
ஷிஷ்யாமா வஸம்தி நதாஷ ரவந்து நந்து!। ௧௮
நாமாநா வப்ரமாநா நாமஸம்ராணம் ச ராவண!।
ராக்ஷஸாநாம் ச ஷஷ்ட்: ஸஹாநாம் நிநேஷா ஸவந்தி। ௧௯
யோஜநாநாம் ஸஹஸ்ராணி ஷஷ்டிம் தம் ரவந்நந!
ஷிஷ்யஸ்ரம் வீரா ரஸாதலமந்த்ரம்। ௨0
ஸவம் வஸ்தஸம்ஸ்தாயம் ஜம்ஸ்ம்ருஷீவம் ந்ருபாத்மஜா:।
பநேத்ரா நரபாக்ஷ்ய! ஸ்வஸ்த: பரீவக்ரமா:। ௨௧
ததோ தேவா: ஸமுத்ரா: ஸாஸமா: ஸஹபந்நகா:॥
ஸம்ப்ராப்தமந்: ஸ்வேஷ்ட பிதாமஹமுபாகமந்। ௨௨
தே ப்ரஸாத்ய மஹாத்மாநம் விஷ்ணுவம்ஶாநுகா॥
ஏவமுக்த்வா பரமஸம்த்ருஷ்டா: பிதாமஹமிதம் வச:। ௨௩
ஸமஸ்த்ருப்திவீ ஸர்வா வஸந்தே ஸமாராத்மஜை:
பஞ்சவஸ்து மஹாத்மாநோ ஸமந்த்ரேந்த்ர தபோவாஸிந:। ௨௪
அயம் யஜ்ஞஸமோ உஷ்டாகர்மேந நாதோ உவந்தியதே।
இதி தே ஸர்வஸங்காதி நிவ்ருத்தி ஸமாராத்மஜா:। ௨௫

இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஏகோநவிம்ஶ: ஸர்க:.

---

*"மேத ஸர்வ" †"ஸமமேதாந்தமேஜ:"

குதிரையகப்படுகிறவரையிற் பூமியைக்கொத்திக் குளமாக்கிவிடுங்கள்; அந்தக்குதிரையைக் கொண்டுபோனவனையும் எனது கட்டளைதவறாது தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள்; க௪

யாகஞ்செய்வதற்கு யான் தீக்ஷைகொண்டுவிட்டபடியால், உபாத்யாயர்களோடும் பேரன்மார்களோடுங்கூடி, குதிரையைக்காண்கிறவரை யிவ்விடத்திலேயே நிற்பேன்; உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகுக,'' கரு

ராம! மிக்க வலியர்களாகிய (ஸகர) மன்னவனது பிள்ளைகள் இவ்வாறு (ஸகரரால்) சொல்லப்பட்டு நெஞ்சத்துள் மகிழ்ச்சிகொண்டு, தந்தை சொற்படி பூதலஞ்சென்றார்கள். க௬

புருஷோத்தம! ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு யோஜனைத்தூரமுள்ள பூமிவிதம் பங்கிட்டுக்கொண்டு, வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த தமது நகங்களாற் பூமியைப் பிளந்தெறிந்தார்கள் கஎ

ரகுநந்தன! வஜ்ராயுதத்திற்கொப்பான சூலங்களாலும், மிக்க பயங்கரங்களான கலப்பைகளாலும் பூமியானது பிளக்கப்பட்டு சப்தித்தது. கஅ

ராகவ! (அதனால்) நாகர்கள் அஸுரர்கள் ராக்ஷஸர்கள் மற்றுமுள்ள ஜந்துக்கள் ஆகிய எல்லாம் ஹிம்ஸிக்கப்படவே பெரியகோஷமுண்டாய் விட்டது. ககூ

ரகுநந்தன! வீரர்களாகிய ஸகரபுத்ரர்கள், அறுபதினாயிரம் யோஜனைத்தூரம் பூமியைப்பாதாளலோகம்வரை பிளந்தெறிந்தார்கள். உ0

ஆண்சிங்கமே! (ஸகர) ராஜனது புத்ரர்கள், பர்வதங்கள்நெருங்கிய ஜம்பூத்வீபம் முழுவதையும் இவ்வாறு தோண்டிக்கொண்டு எங்கும் திரிந்து வந்தார்கள். உக

பிறகு, கந்தர்வர்கள் அஸுரர்கள் உரகர்கள் என்பவர்களோடுகூடித் தேவர்களெல்லோரும் மனதில் மிகவும் பயங்கொண்டு ப்ரஹ்மாவினிடம்வந்து சேர்ந்தார்கள். உஉ

மிக்க பயங்கொண்டு வாடிய முகமுடையவத்தேவர்கள், மஹாத்மாவாகிய ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து இம்மொழியைச்சொற்றனர்:— உங

“ஸ்வாமி! பார்முழுதும் ஸகரபுத்ரர்களாற் பிளக்கப்படுகிறது; பாதாளலோகத்தில் வஸிக்கும் அநேக மஹாத்மாக்களும் (அதனால்) ஹிம்ஸிக்கப்படுகிறார்கள். உச

அந்த ஸகரபுத்ரர்கள் யாரைக்கண்டாலும் “இவன்றான் நமது யாகத்தைக்கெடுத்தவன்; நமதுயாகக்குதிரை இவனாற்றான் கொண்டுபோகப்பட்டது” என்று சொல்லி எல்லாப்ராணிகளையும் ஹிம்ஸிக்கிறார்கள்.” உரு

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

௪0 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑌲𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍। ௧
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।*
𑌕𑌾𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃। ௨
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌏𑌵 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃।
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍। ௩
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌰𑌿𑌂𑌦𑌮𑌾𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍। ௪
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍॥
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌸𑌮𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃। ௫
𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍॥
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍। ௬
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍋𑌰𑌗𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃। ௭
𑌨 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ௮
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨॥
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌖𑌨𑌤 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌥। ௧0
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍। ௧௧
𑌖𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍। ௧௨

---

*[illegible]:— '[illegible]' 𑌇𑌤𑌿, '𑌸 𑌏𑌵 [illegible]' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம்.

பூஜ்யராகிய ப்ரஹ்மதேவர் தேவர்களின் மொழிகேட்டு, ஸகரபுத்ரர்களின் வல்லமைகண்டு மதிமயங்கி மிக்கபயங்கொண்டுநிற்கும் வானவர்களைநோக்கி பதிற்சொற்றார்:— க

"இப்பார்முழுவதுக்கும் பர்த்தாவாய்ப் பேரறிவுடையவராய்க் கபிலரூபங் கொண்டெப்பொழுதும்பூமியைத்தரிக்கும் வாஸுதேவருடையகோபமென்னும் அக்கினியினால் (ஸகர) மன்னவரது புதல்வர் (தாமே) கொளுத்தப்படுவார்கள். உ

(இவ்வாறு) பூமிபிளக்கப்படுமென்பதையும், ஸகரப்புதல்வர் வாணாள் குறைந்துநாசமடைவார்களென்பதையும் முன்னமே நான்தெரிந்துகொண்டே இருக்கிறேன்." ௩

பகைவரைத் தவிக்கச்செய்யும் ராம! (வஸுக்கள் எண்மர், ருத்ரர்கள்பதினொருவர், ஸூர்யர்கள் பன்னிருவர், அச்விநீ தேவதைகள் இருவர் ஆகிய) தேவர்கள் முப்பத்து மூவரும் அயனாரதுமொழிகேட்டு மிக்கமகிழ்ச்சிகொண்டு, வந்தபடியே திரும்பிப்போயினர். ௪

மஹாத்மாக்களாகிய ஸகரபுத்ரர்கள் பூமியைப்பிளந்து கொண்டுபோகும்போது இடியிடிப்பதுபோல் ஒரு பெரியசப்தமுண்டாயிற்று. ௫

பிறகு ஸகரபுத்ரர்களெல்லோரும் பார்முழுவதையும் பிளந்துவிட்டு, எல்லோருங் கும்பலாகவந்து தமது தந்தையாகிய ஸகரனைத்தெண்டனிட்டு மொழிந்தமொழியாவது:— ௬

"பூமிமுழுவதுஞ் சுற்றிவந்தோம்; மிக்கபலமுள்ளவர்களான தேவர்கள், தானவர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பிசாசர்கள், நாகர்கள், கிந்நரர்கள் என்பவர்களையும் கொன்றோம்; எ

அந்தக்குதிரையாவது, அக்குதிரையைக் கொண்டுபோனவனாவது அகப்படவில்லை; நாங்கள் என்னசெய்யலாம்? இதுவிஷயத்தில் செய்யவேண்டிய உபாயமின்னதென்பதை ஆலோசியும் உமக்கு நன்மையுண்டாகுக" அ

அரசர்களிற்சிறந்தவ! ரகுநந்தந! ஸகரர் அப்புதல்வரது அம்மொழி கேட்டு சினங்கொண்டு, "(பிள்ளைகாள்)! உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகும்; மறுபடியும் நீங்கள் பூமியைவெட்டவேண்டும்; பூதலத்தைப்பிளந்து, குதிரையைக்கொண்டுபோனவனைக் கண்டுபிடித்து, காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு நீங்கள்திரும்பவேண்டும்' என்கிறமொழியையுரைத்தார். க0

மஹாத்மாவாகிய தமது தந்தையான ஸகரரது சொற்கேட்டு அறுபதினாயிரம்பிள்ளைகளும் பாதாளலோகத்தை நோக்கி ஓட்டமாய் ஓடினார்கள். கக

அங்கு பர்வதத்தைநிகர்த்து, பூமியைத்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் விருபாக்ஷமென்னும் திக்கஜத்தைக்கண்டார்கள். கஉ

𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ! ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌃 । ௧௩
𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 ! 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌃 ।
𑌖𑍇𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌲𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ௧௪
𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 ! 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 । ௧௫
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌮𑍍 । ௧௬
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । ௧௭
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 । ௧௮
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌚𑌲𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌂 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ௧௯
𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌖𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌤𑌤𑌃 । ௨௦
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 ! 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌮𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌮𑍍 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ௨௧
𑌸𑌮𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 । ௨௨
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌰𑍋𑌷𑌾𑌦𑌭𑍍𑌯𑌖𑌨𑌨𑍍 *𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 । ௨௩
𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍀𑌮𑌵𑍇𑌗𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ॥
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 । ௨௪
𑌹𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ! । ௨௫
𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌯𑌹𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌧𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌿𑌲𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ௨௭

---

*“𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃.”

ரகுநந்தந! மலைகளோடும் காடுகளோடும் கூடிய பூமிமுழுவதையும் விரு பாக்ஷமென்னும் (அந்தப்) பெரிய யானை, தலையினால் தரித்துக்கொண்டிருந் தது. ௧௩.

காகுத்ஸ்த! (அந்தப்) பெரியயானை எப்பொழுது இளைப்பாறுவதற்காகத் தலையை அசைக்குமோ அப்பொழுது பூகம்ப முண்டாகும். ௧௪.

ராம! திக்கைக்காத்துக்கொண்டிருக்கும் அப்பெரிய யானையை அந்த ஸகரபுத்ரர்கள் ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து மேன்மைபடுத்தி, பாதாளலோகத்தைப் பிளந்துகொண்டுபோனார்கள். ௧௫.

பின்பு அந்த ஸகரப்புதல்வர், கிழ்த்திசையைப்பிளந்து மறுபடியும் தென் றிசையைப்பிளந்தனர். தென்றிக்கிலும் ஒருபெரியயானையைக்கண்டனர். ௧௬.

மிக்கதைர்யமுடையதாய் மிக்கபெரியதாய் மலைக்கொப்பானதாய் சிரஸ்ஸி னால் பூமியைத்தரித்துக்கொண்டுநிற்கும் மஹாபத்மமென்னும் அந்தயானையை அந்த ஸகரபுத்ரர்கள் கண்டு மிக்க வியப்படைந்தார்கள். ௧௭.

பிறகு மஹாத்மாவாகிய ஸகரருது அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளும் (அந்த யானையை) ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்துவிட்டு, மேற்றிசையைப்பிளந்தார்கள். ௧௮.

மிக்கவலியராகிய அந்த ஸகரப்புதல்வர், மேற்றிசையிலும் மலைக்கொப் பாய்நிற்கும் ஒரு பெரிய திக்கஜத்தைக்கண்டனர். ௧௯

பிறகு அவர்கள், அந்த யானையை வலம்வந்து, க்ஷேமமா என்று கேட்டு விட்டு, வடதிசையைப் பிளந்துகொண்டுபோனார்கள். உ0.

ரகுக்களில்சிறந்தவ! பனிபோல் வெளுத்து அழகாய சரீரத்தினால் இப்பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் பத்ரமென்னும் கஜத்தை வடதிசையிற் கண்டார்கள். உ௧.

பிறகு அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளும் இந்தப் பத்ரமென்னும் யானையைத் தொடைத்துப்ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்துவிட்டு, பூதலத்தைப்பிளந்தார்கள். உஉ.

பிறகு ஸகரபுத்ரர்களெல்லோரும், (சிவபிரான்வஸிக்கிறபடியால்) சிறந்த தாகிய வடகிழக்குத்திசைக்குப்போய் ரோஷத்துடன்கூடி பூமியையெல்லாம் பிளந்தெறிந்தார்கள். உ௩.

பெரியசரீரம்பெற்று மிக்கவலிவுகொண்டு பயங்கரமாய் ஓடும் அந்த ஸகர புத்ரரெல்லோரும், அங்கு கபிலரூபந்தரித்திருக்கும் நித்யராயுள்ள வாஸு தேவரைக்கண்டனர். உ௪

ரகுநந்தந! அந்த ஸகரபுத்ரர்களெல்லோரும் ஒப்பில்லாக்களிப்படைந்து, அந்த வாஸுதேவரருகிற் புல்மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் குதிரையையுங் கண்டார்கள். உ௫.

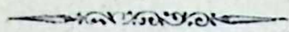
அவர்கள், அந்தக்கபிலமுனிவரைக் குதிரைகொண்டுபோனவராகநினைத்து கோபத்தால் கண்விழித்து, மண்வெட்டியையும் கலப்பையையும் நாநாவித வ்ருக்ஷங்களையும் கல்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அவரை அடிக்க எதிர்த்தோடி னார்கள்; "அறிவுகெட்டவனே! நீ எங்கள் யாகக்குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 । ௨௮
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ! ।
𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑍂𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௯
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 ! 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥ ௩௦

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌗𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ! ।
𑌨𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ ௧
𑌶𑍂𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛 𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌸𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌮 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ॥ ௪
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌲𑌘𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ௫
𑌸 𑌖𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 ! 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌪𑌤𑌗𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ ௭
𑌸 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍𑌸 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௮
𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌆𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜 ! 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௯
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ ௧௦

வந்திருக்கிறாய்; யாங்கள் யார் தெரியுமா உனக்கு? ஸகர சக்ரவர்த்தியின் பிள்ளைகள்; இதற்காகவே வந்திருக்கிறோம்; இரு இரு (விடுகிறதில்லை உன்னை)" என்றுஞ் சொல்லினார்கள். ௨௮

ரகுநந்த! கபிலமுனிவரானவர், அந்த ஸகரபுத்ரர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு, அப்பொழுது மிக்கசினங்கொண்டு ஹூம் என்றார். ௨௯

காகுத்ஸ்த! மிக்க நல்லஸ்வபாவமுடையராய், மஹாப்ரபாவமுடையராயுள்ள கபிலமுனிவரால் அவரதுகோபாக்நிகொண்டு ஸகரபுத்ரரெல்லோரும் சாம்பற்குவியலாகச் செய்யப்பட்டார்கள். ௩௦

நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

ரகுநந்த! ஸகரமன்னவர், (தமது) பிள்ளைகள் (குதிரையைத்தேடப்)போய் வெகுகாலமானதைத்தெரிந்துகொண்டு, தன்னொளியினால் ப்ரகாசிக்கின்ற (தம்) பேரனான அம்சுமானை (நோக்கி)ச் சொன்னார்:— ௧

"(நீ) வல்லவனும் வித்யைகளைக்கற்றுணர்ந்தவனுமாயிருத்தலால் (உனது) பராக்ரமத்தினால் பெரியோருக்கு ஸமானனாயிருக்கிறாய்; (உனது சிறிய) தந்தைகள்போனவழியையும், குதிரையைத்திருடினவன் போனவழியையும் தேடிவர வேண்டும். ௨

மிக்கவலியவைகளாய்ப் பூமிக்குள்ளிருக்கும் பெரிய ஜந்துக்களைக் கொல்வதற்காக நீ வாளோடுகூட வில்லையெடுத்துக்கொள் (புறப்படு); ௩

நீ, மேன்மைவைக்கவேண்டியவர்களை மேன்மைபடுத்தி, இடையூறு செய்கின்றவர்களை வதைத்துக் கார்யத்தை முடித்துக்கொண்டு, எனது யாகத்தை நிறைவேற்றுகின்றவனாய்த் திரும்பிவரவேண்டும்." ௪

மிக்கதைர்யமுள்ள ஸகரரால் இவ்வாறு நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்ட அம்சுமான், வில்லையும்வாளையும் எடுத்துக்கொண்டு வெகுவேகமாய்ப் புறப்பட்டார். ௫

புருஷோத்தம! (ராம!) அந்த ஸகரவேந்தரால் தூண்டப்பட்ட அவ்வம்சுமான் (தமது) சிறியதந்தைகளாற் பூமிக்குள்வெட்டப்பட்டவழியைத் தொடர்ந்து போய்க்கொண்டிருந்தார். ௬

மிக்க விக்ரமமுடையரான அம்சுமான், தைத்யர்கள் தாநவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் என்பவர்களாலும், பிசாசர்கள் கருடர்கள் நாகர்கள் என்பவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டதாயுள்ள திக்கஜத்தைக்கண்டார். ௭

அவ்வம்சுமான், அந்தத்திசையானையை வலம்வந்து (அதன்) க்ஷேமஸமாசாரத்தைக்கேட்டுவிட்டு "எனது (சிறிய) தந்தைகளையும், குதிரையைத்திருடிக்கொண்டுபோனவனையும் நீ (பார்த்தாயா என்று) வினவினார். ௮

திக்கஜமும் அவ்வம்சுமான்மொழிகேட்டு "அஸமஞ்சனது பிள்ளையாகிய அம்சுமானே! நீர் சீக்ரமாய்க்கார்யத்தைப்பூர்த்திசெய்துகொண்டு குதிரையோடு கூடிவருவீர்" என்றுவிடையில் மொழிந்தது. ௯

அத்திசையானையின் அம்மொழிகேட்டு, எல்லாத் திக்குயானைகளையும் க்ரமந்தவறாது சாஸ்த்ரந்தவறாது கேட்கத்துவங்கினார். ௧௦

𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌾𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑍈𑌃।
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃॥ ௧௧
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌲𑌘𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌃॥ ௧௨
𑌸 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑌶𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃॥ ௧௩
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌹𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥ ௧௪
𑌸 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌮𑍍॥ ௧௫
𑌵𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌖𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌮! *𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌿𑌲𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍॥ ௧௬
𑌸 𑌚𑍈𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃। ௧௬½
𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰! 𑌵𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌮𑌤𑌃॥
𑌕𑌪𑌿𑌲𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌹𑍀𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞! 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑍍॥ ௧௮
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭!।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋! 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀।
𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾।
𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। ௨௦½
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗! 𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭!॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑍀𑌰! 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௨௧½
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃। ௨௨½
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾। ௨௩½
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿। ௨௪½

---

* “𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍.”

(பிறர் சொல்லுகிற) சொல்லையறிந்து பேசுவதில் வல்லவைகளாகிய அத்திசையானைகளெல்லாவற்றாலும் மேன்மைபடுத்தப்பெற்று, "(நீர்)கார்யத்தைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு குதிரையோடுகூடி (உமது நகரம்) போய்ச்சேருவீர்" என்று சொல்லப்பட்டார். கக

அந்தத் திக்கஜங்களின் அம்மொழியைக் கேட்டு வேகமாய்நடந்து, ஸகர புத்ரர்களாகிய தம் (சிறிய) தந்தைகள் சாம்பற் குவியலாய்க் கிடந்தவிடம் போய்ச்சேர்ந்தார். கஉ

அப்பொழுதே (அதாவது குதிரைபோன உடனே) துக்கித்துக்கொண்டிருந்த அஸமஞ்ச புத்ரரான அவ்வம்சுமான், அந்தச் சிறியதந்தைகளின் வதத்தைக்கண்டதனால் மிகவும் வருந்திப் பரிதபித்துக் கதறினார். கங

துக்கத்தோடு அழுதுகொண்டிருக்கும் ஆண்சிங்கமாகிய அம்சுமான், அங்கு கொஞ்சந்தூரத்திற் புல் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் யாகக்குதிரையையுங் கண்டார். கச

மிக்க பராக்ரமமுடைய அவ்வம்சுமான், அவரது சிறிய தகப்பன்மார்களான ஸகரபுத்ரருக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்ய தீர்த்தம் வேண்டி குளத்தைத் தேடினார்; ஒரு குளமும் அகப்படவில்லை. கரு

ராம! பிறகு, வெகுதூரம் வரையில் உற்றுப்பார்க்கையில், பறவைமன்னராய், வாயுவை நிகர்த்தவராய், (தமது சிறிய) தகப்பனார்களின் மாமாவாயுள்ள கருடனைக்கண்டார். கசு

மஹாபலமுடைய அந்தக்கருடன், இந்த அம்சுமானைப்பார்த்தொரு வாக்யஞ்சொன்னார்:— கஎ

"ஆண்சிங்கமாகிய அம்சுமானே! நீ வ்யஸநப்படவேண்டாம்;(உனது சிறிய தந்தைகளின்) இவ்வதம், உலகத்தின் நன்மைக்காக ஏற்பட்டது; விசேஷங்களையுணர்ந்த அம்சுமானே! மிக்கவலியவர்களான உனது இச்சிறிய தந்தையர், அளவிட முடியாத ப்ரபாவமுள்ள கபிலரால் பஸ்மமாகச்செய்யப்பட்டார்கள்; உலகத்திற் செய்கிறபடி இவர்களுக்கு நீ தர்ப்பணஞ் செய்யக்கூடாது; கஅ

மாநவரேறே! ஹிமவானுக்கு மூத்தபெண் கங்கையென்றொருவளிருக்கிறாள்; மஹாபலமுடையவனே! அந்தக் கங்கையின் தீர்த்தத்தில் (உன் சிறிய) தந்தையர்க்குத் தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டும்; கக

சாம்பற்குவியலாகச் செய்யப்பட்ட விவ்வீரர்களை உலகத்தைப் பரிசுத்தமாகச்செய்யும் கங்கை (தனது தீர்த்தத்தால்)நனைப்பாள்; இந்தச் சாம்பற்குவியலானது உலகங்கள் விரும்பப்பெற்ற அந்தக் கங்கையின் தீர்த்தத்தால் நனைக்கப்பட்டு அறுபதினாயிரம் பிள்ளைகளையும் வானுலகமடைவிக்கும்; உ0

புருஷர்களிற் சிறந்து மஹா பாக்யம் பெற்ற அம்சுமானே! அந்தக் குதிரையை (மாத்ரம்) ஓட்டிக்கொண்டு போவாய்; வல்லவனே! (உனது) பாட்டனாரான ஸகருடைய யாகத்தைப் பூர்த்தி செய்விப்பாய்." உக

மிக்கவல்லவரும் மிக்கபுகழ் பெற்றவருமாகிய அவ்வம்சுமான் கருடபகவானுடைய சொல்லைக்கேட்டு குதிரையை பிடித்துக்கொண்டு விரைவில் (தமது நகரத்திற்கு) வந்துசேர்ந்துவிட்டார். உஉ

ரகுகந்த! பிறகு யாகத்தில் நியமத்தோடுகூடியிருக்கும் (ஸகர)ராஜரிடம் வந்து, தம்சிறியதந்தைகள் விஷயமாக நடந்தஸமாசாரத்தையும், கருடபகவான் சொன்னசொல்லையும் நடந்தநடந்தபடி தெரிவித்தார். உங

(ஸகர)ராஜரும், பயங்கரமாய் அம்சுமான்சொன்ன வம்மொழியைக்கேட்டு க்ரமந்தவறாது சாஸத்ரந்தவறாது யாகத்தைச்செய்து முடித்தார். உச

ஸ்வபுரம் சாகம்ய ஶ்ரீமாநிஷ்டயஜ்ஞோ மஹீபதி:।
கங்காயாஶ்சாகமே ராஜா நிஶ்சயம் நாத்யகச்சத। ௨௫
அகத்வா நிஶ்சயம் ராஜா காலேந மஹதா மஹாந்॥
த்ரிம்ஶத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜ்யம் க்ருத்வா திவம் கத:। ௨௬

இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஏகசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க:.

அத த்விசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க:.

காலதர்மம் கதே ராம! ஸகரே ப்ரக்ருதீஜநா:।
ராஜாநம் ரோசயாமாஸுரம்ஶுமந்தம் ஸுதார்மிகம்। ௧
ஸ ராஜா ஸுமஹாநாஸீதம்ஶுமாந் ரகுநந்தந!।
தஸ்ய புத்ரோ மஹாநாஸீத்திலீப இதி விஶ்ருத:। ௨
தஸ்மிந்ராஜ்யம் ஸமாவேஶ்ய திலீபே ரகுநந்தந!।
ஹிமவச்சிகரே புண்யே தபஸ்தேபே ஸுதாருணம்। ௩
*த்வாத்ரிம்ஶச்ச ஸஹஸ்ராணி வர்ஷாணி ஸுமஹாயஶா:।
தபோவநம் கதோ ராம! ஸ்வர்கம் லேபே தபோதந:। ௪
†திலீபஸ்து மஹாதேஜா: ஶ்ருத்வா பைதாமஹம் வதம்।
து:கோபஹதயா புத்த்யா நிஶ்சயம் நாத்யகச்சத। ௫
கதம் கங்காவதரணம் கதம் தேஷாம் ஜலக்ரியா।
தாரயேயம் கதம் சைதாநிதி சிந்தாபரோ(அ)பவத்। ௬
தஸ்ய சிந்தயதோ நித்யம் தர்மேண விதிதாத்மந:।
புத்ரோ பகீரதோ நாம ஜஜ்ஞே பரமதார்மிக:। ௭
திலீபஸ்து மஹாதேஜா யஜ்ஞைர்பஹுபிரிஷ்டவாந்।
த்ரிம்ஶத்வர்ஷஸஹஸ்ராணி ராஜா ராஜ்யமகாரயத்। ௮
அகத்வா நிஶ்சயம் ராஜா தேஷாமுத்தரணம் ப்ரதி।
வ்யாதிநா நரஶார்தூல! காலதர்மமுபேயிவாந்। ௯
இந்த்ரலோகம் கதோ ராஜா ஸ்வார்ஜிதேநைவ கர்மணா।
ராஜ்யே பகீரதம் புத்ரமபிஷிச்ய நரர்ஷப:। ௧௰

---

* "ஆத்ரிம்ஶத்." † "திலீபஸ்து மஹாராஜா."

பெருஞ்செல்வமுடைய (ஸகர) வேந்தர், யாகத்தைச்செய்து முடித்து தமது பட்டணம்போய்ச் சேர்ந்தார்; கங்கையைக்கொண்டு வருவதற்கு உபாயமென்னவென்று வெகுவிதமாய் ஆலோசித்தும் அறியவில்லை. ௨௫

(ஸகர)மஹாராஜர், வெகுகாலம்வரையில் ஆலோசித்தும் (அதற்கு) உபாயமொன்றும் புலப்படாது, முப்பதினாயிரம்வர்ஷம் ராஜ்யபரிபாலநம்பண்ணி ஸ்வர்க்கஞ்சென்றார். ௨௬

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

ராம! ஸகரர் காலஞ்செல்கையில் மந்த்ரிஜநங்கள், மிக்கதர்மிஷ்டரான அம்சுமானை ராஜாவாகச்செய்யவெண்ணினார்கள். ௧

ரகுநந்தந! அவ்வம்சுமான், பெரியராஜாவாக ஆனார். அவ்வம்சுமானுக்கு திலீபரென்ற சிறந்த ஒரு பிள்ளையுண்டானார். ௨

ரகுநந்தந! (அம்சுமான்,) அந்தத்திலீபரிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்பிவித்துவிட்டு, (சாம்பலாய்க்கிடக்கும் தம் சிறியதந்தையர்களைக் கங்கையைக்கொண்டுவந்து நற்கதியடைவிப்பதற்காக) பாவத்தைப் போக்கும் ஹிமவத்பர்வதத்தின் சிகரத்தில் வெகுபயங்கரமாய்த் தவஞ்செய்தார். ௩

ராம! அந்த அம்சுமான், தவத்தையே பொருளாகநினைத்து வநஞ்சென்று முப்பத்திரண்டாயிரவர்ஷம் தவஞ்செய்து மிக்கபுகழ்பெற்று ஸ்வர்க்கமடைந்தனர். ௪

திலீபமஹாராஜரும் (தமது சிறிய) பாட்டன்மார்க்குநேர்ந்த அபம்ருத்யுவைக்கேட்டு, மனம்வருந்தி, இன்னது செய்யவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ௫

"எவ்வாறு கங்கையை (பூமியில்) இறங்கச்செய்வேன்! அவர்கட்கு எவ்வாறு தர்ப்பணஞ்செய்வேன்! இவர்களை எவ்வாறு நற்கதியடைவிப்பேன்" என்று எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார். ௬

ஆத்மதத்வத்தையுணர்ந்த அந்தத் திலீபமஹாராஜர், அவ்வாறு நாடோறும் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில், மிக்க தர்மிஷ்டராய்ப் பகீதரென்ற ஒருபிள்ளை அவருக்கு உண்டானார். ௭

மிக்க பராக்ரமமுடைய திலீபமன்னவரும் அநேக யாகங்களைச்செய்தார். முப்பதினாயிரவர்ஷம் அரசாண்டார். ௮

ஆண்சிங்கமே! (ராம!) (திலீப) வேந்தர், அந்த ஸகரபுத்ரர்களின் கடைத்தேறுதலைப்பற்றிய உபாயமின்னதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் அந்த வருத்தத்தாலேயே காலஞ்சென்றார் ௯

புருஷச்ரேஷ்டராகிய (திலீப)ராஜர் (அவரது) புத்ரரான பகீரதருக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பட்டங்கட்டிவிட்டு, தாம்செய்த (புண்ய)கர்மத்தைக்கொண்டே இந்த்ரலோகஞ்சென்றார். ௧௦

𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!।
𑌅𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌃॥
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌤𑌰𑌣𑍇 𑌰𑌤𑌃। ௧௧
𑌸 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌪𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃। ௧௨
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃॥
𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋! 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥ ௧௪
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃।
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥! 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌜𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰!॥
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌯 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤!। ௧௬
𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃। ௧௭
𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍।
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃। ௧௮
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌯𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌃॥ ௧௯
𑌦𑍇𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵! 𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑍇𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌚 𑌨𑌃।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌵! 𑌏𑌷 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌃॥ ௨௦
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌮𑍍। ௨௧
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥! 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥!।
𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌕𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨!। ௨௨
𑌇𑌯𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍀 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾।
𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ௨௩
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍀𑌰! 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍂𑌲𑌿𑌨𑌃॥ ௨௪
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌕𑍃𑌤𑍍।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃। ௨௫

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

ரகுநந்தந! மிக்கவல்லவராய்த் தர்மத்திலேயே நிலைநின்றவராய ராஜர்ஷியாயிருக்கும் பகீரதரும் பிள்ளையில்லாதிருந்ததனால் பிள்ளையுண்டாகக்கோரினார். அவ்வாறு புதல்வரில்லாதிருந்த அப்பகீரதர், அந்த ராஜ்யத்தை மந்திரிகளிடத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டு, கங்கையைக்கொண்டுவரவேண்டுமென்றெண்ணினார். ௧௩

ரகுநந்தந! அந்தப் பகீரதர், ஐம்புலன்களையும் வென்று, கைகளை உயரவெடுத்து, பஞ்சாக்நிமத்யத்தில் நின்று, மாஸத்திற்கொருமுறை புசித்துக்கொண்டு, கோகர்ணமென்கிற ஹிமவத்பர்வதத்தின் சிறியகுன்றில் கொடிதான தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ௧௪

மஹாபலமுடைய ராம! அந்தப்பகீரதர் உக்ரமாய்த்தவஞ்செய்கையில் ஆயிரவர்ஷங்கள் சென்றன. எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த, வல்லமைபெற்று, எல்லாஜநங்களுக்கும் பர்த்தாவாகிய ப்ரஹ்மதேவர், மிக்கதைர்யமுடைய அந்தப் பகீரதமன்னரைக்கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தார். ௧௫

பின்னர் ப்ரஹ்மதேவர், வானவர்கூட்டங்களோடுகூடி அருகில்வந்து, பிறகு, மிக்க தைர்யத்தோடு தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பகீரதரைக்கண்டு "பகீரதமன்னவ! மஹாபாக்யமுடையவ! நீ செய்த பெருந்தவத்தால் யான் உன்னிடத்து ஸந்தோஷமடைந்தேன்; (வேண்டிய)வரத்தைக் கேள்; (கொடுக்கிறேன்)" என்று சொன்னார். ௧௬

மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவராய், மஹாபக்யமுடையவராயுள்ள பகீரதர், அஞ்சலிஹஸ்தராய் அருகில்வந்துநின்றுகொண்டு அந்தப் ப்ரஹ்மாவைப் பார்த்து சொன்னார்:— ௧௭

"ஸ்வாமி! என்னிடத்து உமது ப்ரீதியும், யான் செய்ததவத்திற்குப் பயனும் இருக்குமாயின் ஸகரபுத்ரர்களெல்லோரும் என்னிடத்துத் தர்ப்பணம் பெறவேண்டும்; ௧௮

மஹாத்மாக்களான என்(தந்தையின்) சிறியபாட்டன்மாரான ஸகரபுத்ரர்கள் மாண்டசாம்பற்குவியலைக் கங்கையின் தீர்த்தம் வந்து நனைத்தவுடனே அவர்களெல்லோரும், நித்யமாயுள்ள ஸ்வர்க்கஞ்சேரவேண்டும்; ௧௯

ஸ்வாமி! எங்களுக்கு ஸந்ததியையுங் கொடுக்கவேண்டும்; இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிறந்தவர்களின் குலம் மேன்மேலும் வ்ருத்தியடையவேண்டும்; எனக்குவேண்டியது இந்தச்சிறந்த வரந்தான்." ௨௦

எல்லாவுலகங்கட்கும் பாட்டனாரான ப்ரஹ்மதேவர், இவ்வாறுசொன்ன (பகீரத)மன்னவரைப்பார்த்து, அக்ஷரங்கள் இனியவையாயிருப்பதால் மதுரமாயிருக்கும் ஒருசுபமானவாக்யத்தை உத்தரமாகவுரைத்தார்:— ௨௧

"பகீரத! மஹாரத! இக்ஷ்வாகுகுலத்தை வ்ருத்திசெய்கின்றவ! உனது இந்தக்கோரிக்கை, நீகோரினபடியே உண்டாகும்; உனக்குமங்களமுண்டாகுக; இதோ ஹிமவானது அருகில் ஹிமவானுடைய மூத்தபெண்ணான கங்கை, உனது இஷ்டப்படி நடக்க ஸித்தமாயிருக்கிறாள்; அந்தக்கங்கையைத் தரிப்பதற்கு சிவபிரான்வல்லவர்; அதுபற்றி அவரைக்கேட்டுக்கொள்; ௨௨

வல்லவனாகியபகீரதவேந்த! கங்கையின் விழுதலைப் பூமி பொறுக்கமாட்டாது; அந்தக்கங்கையைச் சிவபிரான்தவிர மற்றொருவரும் தரிக்கவல்லரல்லரென்று நான் நினைக்கிறேன்." ௨௩

ப்ரஹ்மதேவர், அந்தப்பகீரதருக்கு இவ்வாறு சொல்லி, ("கங்கே! நீ பகீரதனிஷ்டப்படி நடக்கவேண்டும்" என்று) கங்கைக்கும் சொல்லிவிட்டு, தேவர்களின் கூட்டங்களோடு கூடி ஸ்வர்க்கலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார். ௨௪.

நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 ௧
[𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌚𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌦𑌿𑌵𑌮𑌰𑌿𑌂𑌦𑌮!।]
𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍈𑌲𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑍀 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌮𑌹𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌪𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮! 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤 । ௪½
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾 ॥
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 । ௫½
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌃 ॥
𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 । ௬½
𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ॥
𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇 । ௭½
𑌸𑌾 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 । ௮½
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌬𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௯½
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑍂𑌦𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨! ।
𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍋 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । ௧௦½
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ॥ ௧௧
𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌲𑌿𑌨𑍀 𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾 ।
𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌜𑌲𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 । ௧௨
𑌸𑍁𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀 ।
𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌭𑍋𑌦𑌕𑌾𑌃 । ௧௩

நாற்பத்துமூன்ருவது ஸர்க்கம்.

ராம! தேவர்கட்கெல்லாம் நாதராகிய அந்தப் ப்ரஹ்மதேவர் புறப்பட்டுப் போனபின்பு அந்தப் பகீரதவேந்தர், தம் கட்டைவிரலால் பூமியில் நின்றுகொண்டு, (கங்கையைச் சிவபிரான் தரிக்கும்பொருட்டு) ஓராண்டு தவம்புரிந்தார்.

பின்னர் ஓராண்டு நிரம்பவே, எல்லாவுலகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவராய்ப் பார்வதிநாதராய்ப் பசுபதியாயிருக்குஞ் சிவபெருமானனவர் (பகீரத) ராஜனைப்பார்த்து, "வேந்தே! உன்னைக்கண்டு நான் களித்தவனாயினேன்; உனக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும்; கங்கையை நான் சிரவினால் தரிக்கிறேன்" என்ற இம்மொழியைக் கூறினர். உ

ராம! பிறகு, எல்லாவுலகங்களாலும் வணக்கப்பெற்றவளாயுள்ள ஹிமவானது மூத்தமகளாகிய கங்கை தனதுவுருவத்வத (அதாவது வெள்ளத்தை) மிகவும் அதிகமாகச்செய்துகொண்டு ஆகாசத்தினின்று சிவபிரான் சிரவில் இறங்கினள். ௩.

அந்தக்கங்காதேவி, மிகவுங் கர்வமடைந்து "(நமது) வெள்ளத்தினுல் (இந்த) சங்கரனை அடித்துக்கொண்டு (பகீரதரிஷ்டம்படி) பாதாளலோகம் போய்ச்சேரவேண்டும்" என்று கருதினள். ௪.

முக்காலங்களையுமுணர்ந்து முக்கண்ணராகி விளங்கும் சிவபெருமானும், அந்தக்கங்கை கர்வங்கொண்டிருக்கிற ஸங்கதியை அத்தருணமே தெரிந்துகொண்டு, (அவளைத்தமது சிரவிலேயே) அடக்கிவிடக் கருதினர். ரு.

ராம! அந்தக்கங்கையானவள், ஜடையென்னுங் குறைறையையுடையதாய், ஹிமவத்பர்வதத்திற்கொப்பானதாய், பரிசுத்தமாயுள்ள சிவபிரான் சிரவில் வந்துவிழுந்தாள். எ.

அக்கங்கை (அச்சிவபிரான்சிரவினின்று)பூமியில்வர பலவாறுகமுயன்றும் வல்லவளாயிலள். (சிவபிரானது)ஜடைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டதனுல், வெளியிற்புறப்படவேயில்லை. அ.

(கங்கா)தேவி, அச்சிவபெருமானது சிரவிலேயே அநேகவர்ஷஞ் சுழன்றுகொண்டிருந்தாள். அந்தக்கங்கை காணுமற்போகவே (பகீரதானவர்) மறுபடியும் (சிவபிரானைநோக்கி) பெருந்தவம்புரிந்தார். கூ.

ரகுநந்தா! இந்தப்பகீரதர்செய்ததவத்தால் பரமசிவன் மிகவுங்களித்து கங்கையைச் சடையினின்று பிந்து ஸரஸில்விட்டார். க0.

அவ்வாறு பிந்துஸரஸில் விடப்பட்டகங்கை, (அந்தப் பிந்து ஸரஸினின்று) எழுநதிகளாக ஆனள். கக

(அவைகளில்)புண்யமானதீர்த்தத்தையுடையவைகளாகி அழகாய்விளங்கும் 'ஹ்லாதிநீ, பாவநீ, நளினீ" என்னும் மூன்றுநதிகள் கிழக்குமுகமாய்ச்சென்றன.

அழகான தீர்த்தத்தையுடையவைகளாயுள்ள "ஸுசக்ஷுஸ், ஸீதா, மஹாநதியாகிய ஸிந்து" என்னுமிம்மூன்றுநதிகளும் மேற்குமுகமாய்ச்சென்றன. கஉ

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍀 *𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌮𑌥𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍।
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍। ௧௪ ॥
𑌗𑌗𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌰𑌣𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾।
𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍। ௧௫ ॥
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾। ௧௬ ॥
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
𑌵𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌗𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௧௭ ॥
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌗𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑌜𑌵𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌪𑌾𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃। ௧௮ ॥
𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌤𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌤𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃। ௧௯ ॥
𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌰𑌣𑍌𑌜𑌸𑌾॥
𑌶𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌗𑌗𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌤𑍋𑌯𑌦𑌮𑍍। ௨௦ ॥
𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌰𑌗𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑍀𑌨𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌚 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑍈𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾। ௨௧ ॥
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑍀𑌡𑍈𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾।
𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌭𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌗𑌗𑌨𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑍈𑌃। ௨௨ ॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌨𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃। ௨௩ ॥
𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌥𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃। ௨௪ ॥
𑌤𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍। ௨௫ ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃।
𑌭𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍁𑌃। ௨௬ ॥

---

* “𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾.”

பிறகு, அலைகளில் எழுவதாகிய அந்தக்கங்கை, பகீரதராஜனைத்தொடர்ந்துபோனுள். ராஜர்ஷியாகி மஹாப்ரபாவம்பெற்ற பகீரதர், திவ்யமான ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு முன்னேபோனுர். அவருக்குப்பின், கங்கை தொடர்ந்து போனுள். ௧௪

(கங்கை) ஆகாசத்திலிருந்து சிவபிரான்திருமுடிசென்று அங்கிருந்து பூமியைச்சென்றனள். அந்தக்கங்கையின்ஜலமானது பெரியகோஷத்தோடு கூடி வேகமாய் ஓடிற்று. ௧௫

அப்பொழுது மீன்களும் ஆமைகளும் முதலைகளும் மற்றுமுள்ள ஜலஜந்துக்களும் அந்த ஜலத்தோடுகூட வந்துகொண்டிருந்ததனுல் பூமியானது வெகு அழகாய் விளங்கிற்று. ௧௬

பிறகு தேவர்களும், ருஷிகளும், கந்தர்வர்களும், ஸித்தர்களும், ஆகாசத்தினின்று பூமியிற்சென்று அப்பகீரதரைத்தொடர்ந்து ஓடுங் கங்கையை வேடிக்கையாய்ப் பார்த்தார்கள். ௧௭

அந்தக்கங்கை பகீரதரைத்தொடர்ந்துசெல்லும்போது, பெரியபட்டணங்களுக்கொப்பான விமானங்கள்மீதும், குதிரைகள்மீதும், பெரியயானைகள் மீதுமேறிக்கொண்டு, (வேடிக்கைபார்ப்பதற்காக) பலதேவதைகள் வந்திருந்தார்கள். ௧௮

உலகத்தில் அதிஆச்சர்யகரமாய்க் கங்காஜலம் விழுவதைப்பார்ப்பதற்காகப் பெரிய தேவதைகளெல்லாங் கூட்டங்கூடினுர்கள். ௧௯

அவ்வாறு கூட்டங்கூடிவரும் அந்தத்தேவர்களாலும் அவர்களின் ஆபரணகாந்தியினுலும், ஆகாசமானது மேகங்களற்று, அநேகஸூர்யர்கள்கூடி உதிக்கப்பெற்றதுபோல ப்ரகாசித்தது, ௨௦

அப்போது, முதலைகள் பாம்புகள் என்பவைகளின் கூட்டங்களாலும், துள்ளுகின்ற மீன்களாலும் ஆகாசமானது மின்னற்கொடிகளால் நிரம்பியது போலும். ௨௧

ஜலம் வேகமாய்ஓடுவதினுல் பலவாறுகத்தெறித்து வெளுத்துவிழும் நுரைகளால் ஆகாசமானது ஹம்ஸங்கள்கூடி சரத்காலத்து மேகங்கள் உதிக்கப்பெற்றதுபோலும். ௨௨

(கங்கையின் ஜலமானது) சிலவிடங்களில் வெகுவேகமாய், சிலவிடங்களில் கோணலாய், சிலவிடங்களில் நேராய், சிலவிடங்களில் உயரக்கிளம்பியதாய், சிலவிடங்களில் மெதுவாய்ப்போயிற்று. ௨௩

சிலவிடங்களில் நீரின்மீது நீர்மோதிக்கொள்வதினுல் அடிக்கடி உயரவெழும்பிப் பூமியில்விழுந்துசென்றது. ௨௪

அப்போது அந்தக்கங்கையின் ஜலமானது முதலில் சிவபெருமானது திருமுடியில் விழுந்து அங்கிருந்து பூமியில்விழுந்ததனுல், அழுக்கெல்லாம்போய் நிர்மலமாய்ப் ப்ரகாசித்தது ௨௫

அப்போது தேவர்களும், ருஷிகளும், கந்தர்வர்களும், மற்றும் பூமியிலுள்ளவர்களும், சிவபிரானது திருமுடியினின்றுவிழுந்த கங்காதீர்த்தத்தைப் பாவத்தைப்போக்குவதாக நினைத்து ஸ்பரிசித்தார்கள். ௨௬

𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑌗𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃 । ௨௭॥
𑌧𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 । ௨௮॥
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 । ௨௯॥
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍 । ௩௰॥
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌮 ! 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌰𑌥𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌲𑌚𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 । ௩௨॥
𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 । ௩௩॥
𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍋𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । ௩௪॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 *𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵 !।
𑌅𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 । ௩௫॥
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௩௭
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 †𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌚॥ ௩௮
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌰𑌥𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 ।
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾 ‡𑌤𑌦𑌾 ।
𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 । ௩௯॥
𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃॥
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍀𑌨𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 । ௪௰॥
𑌅𑌥 𑌤𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑌲𑌿𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌘𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮 !! ௪௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

---

* “𑌯𑌜𑍍𑌵𑌨𑌃.” † “𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾.” ‡ “𑌤𑌤𑌃.”

சாபத்தினால் ஆகாசத்தினின்று பூமியில் விழுந்து கிடந்தவர்களும், அந்தக் கங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ததனால் பாவமற்றவர்களாயினர். ௨௭

பிறகு, நிர்மலமாயுள்ள அந்தத்தீர்த்தத்தால் தமது பாவத்தையொழித்து, மீளவும் ஆகாசமார்க்கஞ்சென்று, தம்முலகங்களுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தனர். ௨௮

எல்லாஜனங்களும், நிர்மலமாயுள்ள அந்தக்கங்கையின்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ச்ரமத்தைப்போக்கிக்கொண்டு மிகவுங்களித்தன. ௨௯

ராஜர்ஷியாகிய பகீரதரும் மிக்க ஸந்தோஷமுடையவராய் முன்னே போனார். அவருக்குப்பின், கங்கையும் தொடர்ந்துபோனாள். ௩௦

ராம! தேவர்கள், ருஷிகணங்கள், தைத்யர்கள், தானவர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், பெரியபெரியயக்ஷர்கள், கிந்நரர்கள், நாகர்கள், அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகள் ஆகிய எல்லோரும், பகீரதருடன்போகும் கங்கைக்குப்பின் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டுபோனார்கள்; ஜலஜந்துக்களும் அப்படியேபோய்க்கொண்டிருந்தன. ௩௨

பாவத்தைப்போக்கி நதிகளிற்சிறந்து பெரும்புகழ்பெறும் கங்கை, பகீரதர் போனவழியிலேயே போனாள். ௩௩

பிறகு, ஆச்சர்யகரமான செய்கைகொண்டு மஹாப்ரபாவம்பெற்ற ஜஹ்நு மஹர்ஷி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், கங்கை(தனது ஜலத்தால்) அவரது யாகசாலையை முழுகச்செய்துவிட்டாள். ௩௪

ராகவ! தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த அந்த ஜஹ்நுமஹர்ஷி, அந்தக்கங்கை கர்வங்கொண்டிருத்தலை அறிந்து சினங்கொண்டவராகி, மிக்கவியப்புறத்தும் கங்கையின் ஜலத்தையெல்லாம் குடித்துவிட்டார். ௩௫

பிறகு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ருஷிகளும் மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு, மஹாப்ரபாவமுடையராய்ப் புருஷர்களிற்சிறந்தவராயுள்ள ஜஹ்நுமஹர்ஷியினிடம்வந்து ("ஸ்வாமி! தயைசெய்துகங்கையை உமது பெண்ணாகவெண்ணிவெளியிடவேண்டும்" என்றுசொல்லி) மேன்மைபடுத்தி, மஹாத்மாவாகிய அவருக்குக் கங்கையைப் பெண்ணாகயேற்படுத்தினார்கள். ௩௭

பிறகு! மஹாப்ரபாவமுள்ள ஜஹ்நுமஹர்ஷியானவர் மனமிறங்கி, (தமது) காதுவழியாய் (அந்தக்கங்கையை) வெளியில்விட்டார். ஆதலாற்றான், அக்கங்கையானவள் ஜஹ்நுமஹர்ஷியின்பெண்ணாய் "ஜாஹ்நவீ" (ஜஹ்நுவின்பெண்) என்று சொல்லப்படுகிறாள். ௩௮

பிறகு, சிறந்தநதியாகிய கங்கையானவள் பகீரதரதம்போகும் வழியிலேயேபோய், ஸமுத்திரஞ்சென்று, அந்தப் பிரதாதமுயற்சி நிறைவேறுதற்காக பாளலோகம் போய்ச்சேர்ந்தாள். ௩௯

ராஜர்ஷியாகியபகீரதரும் ஹப்ரயத்தப்பட்டு கங்கையைக்கொண்டுவந்து, சாம்பலாய்க்கிடக்கும் பாட்டன்மாரை மனவருத்தத்தோடு காணலானார்.

ரகுவம்சத்தாரிற்சிறந்த ராம! பிறகு கங்கையின் அந்தச்சிறந்த தீர்த்தம் வந்து அந்தச்சாம்பற்குவியலை நனைக்கவே ஸகரபுத்த்ரர் அறுபதினாயிரம் பேரும் பாவமற்று ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்துவிட்டார்கள். ௪௨

நாற்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத சதுஸ்த்ரிம்ஶ: ஸர்க:

[illegible]
[illegible] ௧
[illegible]
[illegible] ௨
[illegible]
[illegible] ௩
[illegible]
[illegible] ௪
[illegible]
[illegible] ௫
[illegible]
[illegible] ௬
[illegible]
[illegible] ௭
[illegible]
[illegible] ௮
[illegible]
[illegible] ௯
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௧
[illegible]
[illegible] ௧௨

* [illegible]

நாற்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம்.

அப்போது அந்தப்பகீரதமன்னவர், கங்கையை அழைத்துக்கொண்டு ஸமுத்ரவழியாய்ப் பாதாளலோகத்தையடைந்து, அங்கு ஸகரபுத்ரர்கள் சாம்பலாய்க்கிடக்குமிடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். க

பிறகு, (ஸகரபுத்ரர்கள்மாண்டுகிடக்கும்) சாம்பலைக் கங்கையின் ஜலத்தைக்கொண்டு (பகீரதர்) நனைக்கும்போது, எல்லாவுலகங்களுக்கும் ப்ரபுவாகிய ப்ரஹ்மதேவர் வந்து (பகீரத)மன்னவரைப்பார்த்து இம்மொழியைக் கூறினர்:— உ

ஆண்சிங்கமான பகீரத! மஹாத்மாவாகியஸகரனது அறுபதினாயிரம்பிள்ளைகளும் கடைத்தேறி, தேவர்கள்போலாய்த் தேவலோகத்தை யடைந்தார்கள்; ந

மன்னவ! கடல்நீர் உலகத்தின்கண் இருக்கிறவரையில் ஸகரனது புதல்வர் வானவர்களை நிகர்த்து வானுலகில் வாழ்வார்கள்; ச

அவ்வளவுமாத்ரமேயல்லாமல் இந்தக் கங்கையும் உனக்கு மூத்த பெண்ணென்று ப்ரஸித்திபெற்று, உனது பெயரினல் ப்ரக்யாதியடைந்து விளங்குவாள்; ரு

வேந்தே! மூவழிகளிற் சென்று மேன்மை பெறுகின்ற கங்கையானவள் (ப்ரீதியுடன் கூடி உன்னைத்தொடர்ந்து வந்ததனுல்) *"பாகீரதீ" என்றும், (ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்னும்) மூவழிகளிற்சென்றதனுல் † "த்ரிபதகா" என்றும் சொல்லப்படுவாள்; சு

பகீரத வேந்தே! இங்கு உன் பாட்டன்மாரெல்லோர்க்கும் தர்ப்பணஞ் செய்; நீ செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிக்கொள்; எ

ராஜ! தர்மிஷ்டர்களிற் சிறந்து பெரும்புகழ் பெற்றவனாகிய அந்த ஸகரனும் இவ்வெண்ணம் அடையப்பெறவில்லை; அ

அப்ப! உலகத்தில் ஒப்பில்லா வல்லமையுடைய அம்சுமானும் கங்கையைக்கொண்டுவர கருதியும் செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவில்லை;

பாவமற்று மஹாபாக்யம்பெற்ற பகீரத! ராஜர்ஷியாய், சிறந்த குணங்களையுடையவனாய், மஹர்ஷிகளுக்கொப்பான ப்ரபாவமுடையவனாய், எனது தவத்தைநிகர்த்ததவமுடையவனாய், க்ஷத்ரியதர்மந்தவருதவனாய், மிக்கபராக்ரமமுடையவனாகியுள்ள உன் தந்தையான திலீபனும் கங்கையைக்கொண்டுவர முடியாமற்போய்விட்டது; கக

மானவரேறே! அந்தப் ப்ரதிஜ்ஞையை நீதான் நிறைவேற்றினாய்; (அதனுல்) உலகத்திற் பெரியோர்களெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளும்படியான சிறந்த கீர்த்தியை நீ அடைந்துவிட்டாய்; கஉ

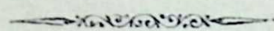
---

* "பாகீரதீ" என்பதற்குத் தாத்பர்யம், "பகீரதனது பெண்" என்பது.
† "த்ரிபதகா" என்பதற்குத் தாத்பர்யம் "மூன்று வழிகளிற் செல்லுகிறவள்" என்பது.

யத்ர கங்காவதரணம் த்வயா க்ருதமரிந்தம!।
அநேந ச பவாந் ப்ராப்தோ தர்மஸ்யாயதநம் மஹத்। ௧௩
ப்லாவயஸ்வ த்வமாத்மாநம் நரோத்தம! ஸதோசிதே।
ஸலிலே புருஷவ்யாக்ர! ஶுசி: புண்யபலோ பவ। ௧௪
பிதாமஹாநாம் ஸர்வேஷாம் குருஷ்வ ஸலிலக்ரியாம்।
ஸ்வஸ்தி தேऽஸ்து கமிஷ்யாமி ஸ்வம் லோகம் கம்யதாம் ந்ருப!। ௧௫
இத்யேவமுக்த்வா தேவேஶ: ஸர்வலோகபிதாமஹ:।
யதாகதம் ததாகச்சத்தேவலோகம் மஹாயஶா:। ௧௬
பகீரதோऽபி ராஜர்ஷி: க்ருத்வா ஸலிலமுத்தமம்।
யதாக்ரமம் யதாந்யாயம் ஸாகராணாம் மஹாயஶா:।
க்ருதோதக: ஶுசீ ராஜா ஸ்வபுரம் ப்ரவிவேஶ ஹ।
ஸம்ருத்தார்தோ ரகுஶ்ரேஷ்ட! ஸ்வராஜ்யம் ப்ரஶஶாஸ ஹ। ௧௮
ப்ரமுமோத ச லோகஸ்தம் ந்ருபமாஸாத்ய ராகவ!।
நஷ்டஶோக: ஸம்ருத்தார்தோ பபூவ விகதஜ்வர:। ௧௯
ஏஷ தே ராம! கங்காயா விஸ்தரோऽபிஹிதோ மயா।
ஸ்வஸ்தி ப்ராப்நுஹி பத்ரம் தே ஸந்த்யாகாலோऽதிவர்ததே। ௨௦
தந்யம் யஶஸ்யமாயுஷ்யம் புத்ர்யம் ஸ்வர்க்யமதீவ ச।
ய: ஶ்ராவயதி விப்ரேஷு க்ஷத்ரியேஷ்விதரேஷு ச।
ப்ரீயந்தே பிதரஸ்தஸ்ய ப்ரீயந்தே தைவதாநி ச।
இதமாக்யாநமவ்யக்ரோ கங்காவதரணம் ஶுபம்। ௨௨
ய: ஶ்ருணோதி ச காகுத்ஸ்த! ஸர்வாந்காமாநவாப்நுயாத்।
ஸர்வே பாபா: ப்ரணஶ்யந்தி ஆயு: கீர்திஶ்ச வர்ததே। ௨௩
இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே சதுஶ்சத்வாரிம்ஶ: ஸர்க:.

அத பஞ்சசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க:.

விஶ்வாமித்ரவச: ஶ்ருத்வா ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண:।
விஸ்மயம் பரமம் கத்வா விஶ்வாமித்ரமதாப்ரவீத்।
அத்யத்புதமிதம் ப்ரஹ்மந் கதிதம் பரமம் த்வயா।
கங்காவதரணம் புண்யம் ஸாகரஸ்யாபி பூரணம்। ௨
தஸ்ய ஸா ஶர்வரீ ஸர்வா ஸஹ ஸௌமித்ரிணா ததா।
ஜகாம சிந்தயாநஸ்ய விஶ்வாமித்ரகதாம் ஶுபாம்। ௩

பகைவர்களை வெல்லுகின்றவ! நீ கங்கையை இறக்கிக்கொண்டு வந்ததனால் என்னாளும் சிறந்த தர்மத்தை அடைந்தவனாக ஆய்விட்டாய்; கஙு

மனிதர்களிற் சிறந்தவ! (பகீரத!) எப்போதும் ஸ்நானஞ்செய்யத்தக்கதான (இந்தக்கங்கையின்) தீர்த்தத்தில் நீ ஸ்நானஞ்செய்; பரிசுத்தனாய்ப் புண்யமான பலன்களையடைவாய்; கச

மன்னவ! பாட்டன்மாரெல்லோர்க்கும் தர்ப்பணஞ்செய்; நான் போய்வருகிறேன்; உனக்கு நன்மையுண்டாகுக; உனது பட்டணம்போய்ச்சேர்." கரு

தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசராய் எல்லா வுலகங்கட்கும் பாட்டனாராய்ப் பெரும்புகழ் பெற்றவராயுள்ள ப்ரஹ்மதேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வந்தபடி தேவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார். கசு

ரகுச்ரேஷ்ட! (ராம!) ராஜர்ஷியாய்ப் பெரும்புகழ்பெற்றவராயுள்ள பகீரத ராஜரும், க்ரமந்தவராமலும் சாஸ்த்ரந்தவராமலும் ஸகரபுத்ரர்களுக்கு உத்தமமான தர்ப்பணத்தைச்செய்து, (மற்றுமுள்ள தம்பெரியோர்கட்கும்) தர்ப்பணஞ்செய்து சுத்தராகி, தாம் கோரிவந்த கார்யத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தமது பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்து தமது ராஜ்யத்தை வெகு அழகாய்ப் பரிபாலநம் பண்ணிவந்தார். கஅ

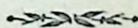
ராகவ! ஜனங்கள், அந்தப் பகீரதரை ராஜாவாகப்பெற்று மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தன. துக்கமற்று, பொருள்நிரம்பி, நோயற்று விளங்கின. ககூ

ராம! கங்கையின் வரலாற்றை யெல்லாம் இவ்வாறு உனக்கு நான் விரிவாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்; உனக்கு நன்மையுண்டாகுக; ஸாயங்காலமாய்விடுகிறது; (இனி கதை கேட்கவேண்டாம்.) உ0

பொருள், புகழ், ஆயுள், ஸந்ததி, ஸ்வர்க்கம் என்பவைகளைத்தருவதான கங்கை பூமிக்கு இறங்கிவந்ததைப்பற்றிய அழகான இந்தக்கதையை ப்ராஹ்மணருக்கும் க்ஷத்ரியருக்கும் எவன் சொல்லுகிறானோ அவனது தந்தைகளும் தேவதைகளுங் களிக்கின்றனர். உஉ

காகுத்ஸ்த! (இதை) கேட்கிறவனும், எல்லாக்கோரிக்கைகளையும் அடைவான்; எல்லா பாவங்களும் ஒழிந்துவிடும்; ஆயுளும் புகழும் பெருகும்." உங

நாற்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, விச்வாமித்ரர் சொன்ன கதையை ராகவர் லக்ஷ்மணரோடுகூடிக் கேட்டு, மிக்க ஆச்சர்யமடைந்து விச்வாமித்ரரைப்பார்த்து, "கங்கை(பூமியில்) இறங்கி வந்ததைப்பற்றியதும், (அவள் தனது வெள்ளத்தால்) கடலை நிரப்பியதைப்பற்றியதுமான நீர் சொல்லிய இச்சிறந்த கதையானது பாவத்தைப்போக்குவதும் அதி ஆச்சர்யகரமாயுமிருக்கிறது" என்று சொல்லினர். உ

விச்வாமித்ரர்சொன்ன அழகான கதையை நினைத்துப்பார்த்ததனால் அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு அன்றிரவுமுழுதும் (க்ஷணம்போல்) போய்விட்டது. ங

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃॥ ௪
*𑌗𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑍂𑌤𑍇𑌵 𑌨𑍌 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌃!॥
𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌤𑌵। ௫
𑌤𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌥𑌗𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌮𑍍॥
𑌨𑍌𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾॥ ௭
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
†𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌃 𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥ ௮
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥ ௯
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௧௦
𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜‡𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇!।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇॥ ௧௨
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍॥ ௧௩
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 §𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥ ௧௪
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗! 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃। ௧௫
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌮𑌰𑌾 𑌅𑌜𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌃। ௧௬

---

* "𑌗𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃." † "𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌾𑌰 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑍍." ‡ "𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍." § "𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵."

பிறகு, விடியற்காலத்தில் எழுந்திருந்து, செய்யவேண்டிய நித்யகடமைகளைச்செய்து முடித்திருக்கும் விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரைப் பார்த்து, பகைவர்களை யடக்கின்றவராகிய ராகவர், (மேல்வரும்) வாக்யத்தைச் சொன்னார்:— ௪

"மஹர்ஷியே! ஆச்சர்யகரமாயுள்ள சிறந்தகதையைக்கேட்டதனால் இரவு முழுதும் நல்லபொழுதாய்ப் போயிற்று; நீர்சொல்லிய இந்தக்கதையை நினைத்துப்பார்த்ததனால் எங்களுக் கின்றிரவுமுழுதும் க்ஷணம்போலாய்விட்டது. ௫

நதிகளிற்சிறந்து பாவத்தைப்போக்கும் கங்காநதியைத் தாண்டுவோம்; தேவரீர் இங்குவந்திருக்கிற ஸங்கதியைத் தெரிந்துகொண்டு, புண்யாத்மாக்களான ருஷிகள் ஸுகத்தைத்தரும்படியான ஆஸநத்தைப்போட்டு சீக்ரமாய் அனுப்பிய ஓடமானது இதோவந்து ஸித்தமாயிருக்கிறது." ௭

அவ்விச்வாமித்ரர், மஹாத்மாவான ராகவர் சொன்ன அம்மொழியைக் கேட்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அந்தப்படகின்மீதேறிக் கொண்டு அக்கங்கையைத்தாண்டினார். ௮

அவர்கள் (கங்கையின்)வடகரைசென்று,(அங்கிருக்கும்) ருஷிகணங்களைப் பூஜித்து, அப்போது கங்கையின்கரையில் உட்கார்ந்து, விசாலை என்னும் பட்டணத்தைப்பார்த்தார்கள். ௯

பிறகு, (விச்வாமித்ர)மஹாமுநிவர், ஸ்வர்க்கத்தை நிகர்த்து அழகாய்விளங்கும் பெருமைபெற்ற (அந்த)விசாலாநகரத்திற்கு ராகவரோடுகூடி சீக்ரமாய்ப்போனார். ௧௦

பிறகு, விசேஷங்களை அறிந்தவர்களுள் மேன்மைபெற்றவராகிய ராமர் அஞ்சலிஹஸ்தராகி விச்வாமித்ரமுநிவரைப்பார்த்து, "மஹாமுநிவரே! இந்த விசாலாநகரத்தில் எந்தராஜாவின்வம்சத்தார் வாஸஞ்செய்கிறார்?(இதை)கேட்க விரும்புகிறேன்; உமக்குமங்களமுண்டாகுக;(இதைக்கேட்பதில்)எனக்கு மிகுந்த குதூஹலமுண்டாயிருக்கிறது" என்று, விசாலை என்கிற உத்தமபட்டணத்தின் மஹாத்ம்யத்தை (சொல்லும்படி)கேட்டார். ௧௨

அந்தராமர்சொன்ன அம்மொழியை (விச்வாமித்ர)மஹாமுநிவர் கேட்டு அந்த விசாலாநகரத்தைப்பற்றிய பழையவரலாற்றை (எல்லாம்) சொல்லத் தொடங்கினார்:— ௧௩

"ராம! இந்த்ரன்விஷயமாக நடந்த அழகானகதையை நான் சொல்லுகிறேன்கேள்; ராகவ! இந்தத்தேசத்தில்நடந்தகதையையெல்லாம் நடந்தபடியே சொல்லுகிறேன், கேள்: ௧௪

ராம! மஹாபாக்யமுடையவ! முன்பு க்ருதயுகத்தில், திதி என்பவளுக்கு மிக்கபலமுடைய பிள்ளைகள் (அஸுரர்கள்) பிறந்தார்கள். அதிதி என்பவளுக்கு மிக்கவல்லமைசாலிகளும் மிக்கதார்மிஷ்டர்களுமான பிள்ளைகள் (தேவர்கள்) பிறந்தார்கள். ௧௫

நரச்ரேஷ்ட! பின்பு, மிக்கதைர்யமுடைய அவ்வஸுரர்கட்கும், தேவர்கட்கும் "நாம் என்னசெய்தால், சாவில்லாதவர்களும் கிழத்தனமில்லாதவர்களும் நோயில்லாதவர்களுமாயிருப்போம்" என்கிறவெண்ணமுண்டாயிற்று. ௧௬

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌮𑌥𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈॥ கஎ
𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌥𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌰𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃। கஅ
𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚।
𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑌂𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍।
𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍।
𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃।
𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃॥
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌧𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋!।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃॥
𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌸 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌃॥
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 !॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌥 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑌘!॥
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍॥

ராம! மிக்கதைர்யமுடைய அவ்வஸுரர்களும் தேவர்களும்அவ்வாறுஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், ''நாம் க்ஷீரஸமுத்ரத்தைக்கடைந்து, அதினின்று வெளியாகும் ஸாரமாகிய அம்ருதத்தைப்பெறவேண்டும்; (அதனால் நமதுகோரிக்கையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேண்டும்;)'' என்று அவர்களுக்குப் புலப்பட்டது. கஎ

பிறகு, மிக்க பராக்ரமமுடைய அஸுரர்களும் தேவர்களும், (பாற்கடலை) கடையவேண்டுமென்றுநிச்சயித்து, வாஸுகியைக்கயிறாகவும் மந்த்ரபர்வதத்தை மத்தாகவுஞ் செய்துகொண்டு கடையத்தொடங்கினார்கள். கஅ

பாலயாஸ்மாந் மஹாபாஹோ! திதிஜாஸுரஸூதந|
இதி ஶ்ருத்வா ஹ்ருஷீகேஶ: காலம் ருத்ரமுபஸ்தித:|
பூர்வம் ப்ருஷ்ட: க்ருத்வா ஶிரஸ்ய தத்ராதாயைவ ஹரி:|
பூர்வாக்ர்யம் ச யோகாத்மா ஹலாஹலம் க்ருஷ்ணகேஶவ:||
தேவாநாம் ப்ரியக்ருத் ஶ்ருத்வா ருத்ர: பஶுபதிஸ் ததா]
அத வர்ஷஸஹஸ்ரேண ஸதண்ட: ஸகமண்டலு:|
பூர்வம் தந்வந்தரிர்நாம அப்ஸராஶ்ச ஸுவர்சஸ:|| ௧௯
அப்ஸு நிர்மதநாதேவ ரஸாத்தஸ்மாத் வரஸ்த்ரிய:|
உத்பேதுர்மநுஜஶ்ரேஷ்ட! தஸ்மாதப்ஸரஸோ(அ)பவந்|| ௨௦
ஷஷ்டி: கோட்யோ(அ)பவம்ஸ்தாஸாமப்ஸராணாம் ஸுவர்சஸாம்|
அஸங்க்யேயாஸ்து காகுத்ஸ்த! யாஸ்தாஸாம் பரிசாரிகா:| ௨௧
ந தா: ஸ்ம ப்ரதிக்ருஹ்ணந்தி ஸர்வே தே தேவதாநவா:|
அப்ரதிக்ரஹணாத்தாஸ்து ஸர்வா: ஸாதாரணா: ஸ்ம்ருதா:|| ௨௨
வருணஸ்ய தத: கந்யா வாருணீ ரகுநந்தந!||
உத்பபாத மஹாபாகா! மார்கமாணா பரிக்ரஹம்|| ௨௩
திதே: புத்ரா ந தாம் ராம! ஜக்ருஹுர்வருணாத்மஜாம்|
அதிதேஸ்து ஸுதா வீர! ஜக்ருஹுஸ்தாமநிந்திதாம்|| ௨௪

பிறகு ஆயிரவருஷமானபின்பு தண்டத்தையும் கமண்டலுவையும் தரித்து "தந்வந்தரி" என்றவர் முதலில் வெளியானுர். மிக்க அழகுடைய "அப்ஸரஸ்" என்ற ஸ்த்ரீகளும் வெளியாயினர். ௧௯

மானவரேறே! ஜலரூபமாயிருக்கும் பாலிக்கடைந்ததனுல் வெளியான ஸாரத்திலிருந்துண்டானதால் அவர்களுக்கு "அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகள்" என்றுபெயர். ௨௦

காகுத்ஸ்த! அவ்வாறு மஹா ஸௌந்தர்யமுள்ளவர்களாய் அறுபதுகோடி அப்ஸரஸ் ஸ்த்ரீகள் உண்டானுர்கள். அவர்களுக்குப் பணிசெய்தற்காக உண்டான ஸ்த்ரீகளைக் கணக்கிடமுடியாது. ௨௧

அந்தப் பணிப்பெண்களை தேவர்கள் அஸுரர்கள் என்பவர்களில் ஒருவராவது பரிக்ரஹஞ் செய்யவில்லை. அப்படி ஒருவரும் பரிக்ரஹஞ்செய்யாததனுல் அவர்கள் ஸாதாரண ஸ்த்ரீகளாய்விட்டார்கள். ௨௨

ரகுநந்தந! பிறகு, மஹாபாக்யமுடையளாகிய வருணனுடைய பெண்ணுன "வாருணி" என்பவள், "யாராவது என்னைக் கைப்பற்றுங்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு வெளியானுள். ௨௩

ராம! திதியின் புத்ரர்கள், அந்த வாருணியைக் கைப்பற்றவில்லை; வீர! மிக்க அழகுடைய அவ்வாருணியை அதிதியின் புத்ரர்கள், கைப்பற்றினுர்கள். ௨௪

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃। ௨௫
𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌹𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌮𑍍।
𑌉𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௬
𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌸𑍂𑌦𑌯𑌨𑍍॥ ௨௭
𑌏𑌕𑌤𑌾𑌮𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃 𑌸𑌹।
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰! 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑍍॥ ௨௮
𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌰𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥ ௨௯
𑌯𑍇 𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑌂𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾॥ ௩௦
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍॥ ௩௧
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃।
𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑍍𑌸𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍॥ ௩௨

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌹𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾।
𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧
𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍈𑌃।
𑌶𑌕𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌪𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௨
𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।
[𑌬𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍।]
*𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥ ௩

* "𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍."

ஆதலாற்றான், திதியின் பிள்ளைகளை "அஸுரர்கள்" என்றும், அதிதியின் பிள்ளைகளை (தேவதைகளை) "ஸுரர்கள்" என்றும் சொல்லுவது வழக்கம். வாருணியைக் கைப்பற்றினதனால் தேவர்கள், மயிர்க்கூச்சடைந்து மிக்க ஸந்தோஷமுடையவர்களாயினர். ௨௫

புருஷோத்தம! (ராம!) பின்பு, "உச்சைச் ச்ரவஸ்" என்னுஞ் சிறந்த குதிரையும், 'கௌஸ்துபம்" என்னுஞ் சிறந்த ரத்நமும், உண்டாயின; அத்தேவர்களும்அஸுரர்களுங்கோரியபடியே சிறந்த அம்ருதமும் உண்டாய்விட்டது. ௨௬

ராம! பிறகு, அந்த அம்ருதத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவதைப்பற்றி, தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் பெரிய சண்டை யுண்டாய்விட்டது; பின்பு, தேவர்கள், அஸுரர்களை அதிகமாய்க் கொன்றார்கள். ௨௭

வீர! (ராம!) அஸுரர்களெல்லோரும் ராக்ஷஸர்களையும் ஸஹாயமாக வைத்துக்கொண்டார்கள்; மூவுலகங்களும் திதிடென்று நடுங்கும்படி பயத்தை விளைக்கும் பெரிய சண்டை யுண்டாய்விட்டது. ௨௮

அந்த யுத்தத்தில் அநேகம்பேர் மாண்டுவிடவே, மஹாபலமுடைய விஷ்ணுவானவர், மோஹத்தை விளைக்கும்படியான மாயாரூபத்தைத் தரித்து, அம்ருதத்தைக் கொண்டுபோய்விட்டார். ௨௯

அழிவில்லாதவராய், புருஷோத்தமராய், மிக்க வல்லவராயுள்ள விஷ்ணுவானவர், தம்மை எதிர்த்துவந்தவர்களையெல்லாம் பலமற்றவர்களாகச்செய்துவிட்டார். (அல்லது சரணாகதி செய்தவர்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தார்.) ௩௦

அஸுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் நடந்த பயங்கரமான அந்தப் பெரிய சண்டையில், வல்லவர்களாகிய தேவர்கள், அஸுரர்களை அதிகமாய்க் கொன்றார்கள். ௩௧

இந்த்ரனானவன், (அம்ருதத்தையும் வாங்கிக்கொண்டு) அஸுரர்களையும் கொன்று, ராஜ்யத்தையடைந்து களித்து, ருஷிகணங்கள் சாரணர்கள் முதலியவர்களால் நிரம்பிய உலகங்களைப் பாதுகாத்துவந்தான். ௩௨

நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம்.

ராம! அந்தப்பிள்ளைகள் (அஸுரர்கள்) மாண்டுவிடவே திதியானவள் மிகவுந் துக்கித்தவளாய், மரீசரது புத்ரரும் தனது பர்த்தாவுமாகிய காச்யபரைப் பார்த்து இவ்வாக்யத்தைச் சொன்னாள்:— ௧

"ஸ்வாமி! மிக்கபலமுடைய உமது பிள்ளைகள் (தேவர்கள்) என்பிள்ளைகளை (அஸுரர்களை)க்கொன்றுவிட்டார்கள்; (ஆதலால்) இந்த்ரனைக்கொல்லுவதற்காக, மிகுந்த தவத்தையே விலையாகப்பெற்ற ஒரு குழந்தையை (உம்மிடத்தினின்று பெற்று) நான் விரும்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். ௨

அதைப்பற்றி நான் தவஞ்செய்யப்போகிறேன்; இந்த்ரனைக்கொல்லும் வல்லமைபொருந்திய ஒரு குழந்தையை எனக்கு நீர் கொடுக்கவேண்டும்; நான் தவஞ்செய்யப்போவதற்காக நீர் உத்தரவுகொடுக்க வேண்டும்." ௩

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍। ௪
𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑍇॥
𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇। ௫
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿। ௬
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜 𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍇 𑌯𑌯𑍌। ௭
𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌕𑍁𑌶𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍॥ ௮
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌹।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾॥ ௯
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌮𑌪𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧௦
𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌨𑌯𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌶𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌹। ௧௧
𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑍋𑌨𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨॥
𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௨
𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿। ௧௩
𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰॥
𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌤𑌃॥ ௧௪
𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃। ௧௫
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑍇।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌃॥ ௧௬
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌚 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌦 𑌚। ௧௭

மஹாப்ரபாவமுள்ள காச்யபர், அந்தத் திதி கூறிய மொழியைக்கேட்டு, மிக்கதுக்கத்தோடு மிருக்கும் திதியைப்பார்த்து பதிலுரைத்த விதமாவது:— ௪

"தவப்பொருளுடையவளே! நல்லது, அப்படியே ஆகட்டும்; நீ நல்ல ஆசாரமுடையவளாயிரு; போரில் இந்த்ரனைக்கொல்லும்படியான குழந்தையைப் பெறுவாய்; ௫

நீ ஆயிரவர்ஷம் வரையில் நல்ல ஆசாரத்தோடு கூடி இருந்தாயாயின், மூவுலகங்களையும் பரிக்கும்படியான குழந்தையை என் அநுக்ரஹத்தால் பெறுவாய்" ௬

பிறகு, மஹாப்ரபாவமுடைய காச்யபர் அந்தத்திதிக்கு இவ்வாறுசொல்லி அவளைத் தமது கையினால்தொட்டுத் தேறுதற்சொல்லி, நல்லதுபோய்வாவென்று சொல்லிவிட்டு, அவர் தவஞ்செய்யப்போய்விட்டார். ௭

புருஷோத்தம! (ராம!) அவ்வாறு காச்யபர்போனபிறகு, திதியானவள் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவளாகி "குசப்லவநம்" என்னும் ஆச்ரமத்திற்குப்போய்க் கடுந்தவம்புரிந்தாள். ௮

நரோத்தம! அவள் அவ்வாறு தவஞ்செய்கையில் இந்த்ரனானவன் அவளுக்குத் தக்கபடி பணிசெய்யலானான். ௯

இந்த்ரனானவன் அப்போது அவளுக்கு வேண்டிய அக்நி, தர்ப்பம், ஸமித்து, தீர்த்தம், பழம், கிழங்கு முதலியவையெல்லாம் கொண்டுவந்துகொடுத்தான். ௧௦

இந்த்ரனானவன், (அந்தத்திதிக்கு,) ச்ரமத்தைப்போக்கும்படியான உடம்பு பிடித்தல் முதலிய பணிவிடையாவும் எல்லாக்காலத்திலுஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். ௧௧

ரகுநந்தந! திதி தன்தவத்தைமுடிக்கப் பத்துவர்ஷமிருக்கும்போது மிக்க ஸந்தோஷமடைந்தவளாய் இந்த்ரனைப்பார்த்துச் சொன்னாள்:— ௧௨

"இந்த்ர! மஹாத்மாவான உனது தந்தையினிடத்து (காச்யபரிடத்து.) எனக்குப்பிள்ளையுண்டாகும்படி வேட்டுக்கொண்டேன்; ஆறு வர்ஷத்திற்குள் பிள்ளையுண்டாகுமென்று எனக்கு அவர் வரங்கொடுத்திருக்கிறார்; ௧௩

மிக்கவலியவ! நான் தவத்தைச்செய்துமுடிக்க இன்னும் பத்துவர்ஷங்களே இருக்கின்றன; அதன்பின், நீ உனக்கொரு தம்பியுண்டாகக்காண்பாய்; உனக்கு நன்மையுண்டாகும்; ௧௪

குழந்தாய்! அந்தக் குழந்தை உன்னை வெல்லுவதிலேயேவிருப்பங்கொண்டிருந்தாலும், உன்னோடு நேசித்திருக்கும்படி அந்தக்குழந்தைக்கு நான் சொல்லுகிறேன்; மூவுலகங்களையும் வெல்லும் அந்தக்குழந்தையையும் வைத்துக்கொண்டு நீ மனக்கவலையெல்லாமொழித்து ஸுகமாக அரசுபுரிவாய்." ௧௫

திதிதேவியானவள் இவ்வாறு இந்த்ரனுக்குச் சொல்லிவிட்டு மத்யாஹ்ந வேளையில் தலைமாட்டில் காலைவைத்துக்கொண்டு தூங்கிவிட்டாள். ௧௬

அந்தத்திதிதேவி கால்மாட்டில்தலையும் தலைமாட்டில்காலுமாய்ப் படுத்துத் தூங்கினதனால் அபரிசுத்தையாயிருப்பதை இந்த்ரன்கண்டு, (இவள் கர்ப்பத்திலிருக்கிற குழந்தையை நாசஞ்செய்யத்தக்க தருணங்கிடைத்ததென்றெண்ணி) களித்துப் புந்நகைசெய்தான். ௧௭

தஸ்யா: ஶரீரவிநாஶம் விப்ரேஶ ச பாதகா:।
மந்த்ரம் ச ஸத்யேந ராம! விதேஹ: பாரமாத்மவாந்। ௧௮
இத்யுக்த்வா மந்த்ரம் வஜ்ரேண ஶாதவந்॥
ராக்ஷஸோ ஸர்வம் ராம! [illegible] ௧௯
ராக்ஷஸா ராக்ஷஸேந மந்த்ரம் ஶக்த்யா உத்யதா:।
விதேஹ ச [illegible] வாஸவ:॥ ௨௦
ந ஶக்நுவந்தி ந ஶக்நுவந்தி [illegible]।
[illegible] ௨௧
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible] ௨௨

இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஷட்விம்ஶ: ஸர்க:.

அத ஸப்தவிம்ஶ: ஸர்க:.

[illegible]।
ஸஹஸ்ராக்ஷ புரோகமா: வாக்யம் [illegible] அப்ரவீத்। ௧
[illegible] விஶ்வாமித்ர: [illegible]।
[illegible] தேவேஶ! [illegible]॥ ௨
ப்ரியம் [illegible]।
[illegible] ஸர்வ [illegible] ௩
[illegible] ஸர்வ [illegible]॥
[illegible] ௪
[illegible]।
[illegible] ௫

ராம! இந்த்ரனானவன் மிக்கதைர்யமுடையனாய் அந்தத்திதியின் சரீரத்வாரத்திற்புகுந்து, அவள்கர்ப்பத்திலிருந்த குழந்தையை ஏழு துண்டாய் அறுக்கத்தொடங்கினன். கஎ

பிறகு, நூறுகணுக்களையுடைய (இந்த்ரனது) வஜ்ராயுதத்தால் அறுக்கப்பட்ட கர்ப்பத்திலிருந்த குழந்தையானது இனிய ஸ்வரத்தோடுகூடி அழத்தொடங்கிற்று; அதனால் திதிதேவியானவள் விழித்துக்கொண்டாள். கக

இந்த்ரனானவன், கர்ப்பத்திருந்த அந்தக்குழந்தையை அழவேண்டாம் அழவேண்டாம் என்று சொன்னான்; அந்தக்குழந்தை அழுவதற்கும் மனமிரங்காமல், மிக்ககளிப்படைந்து அதைத்துண்டித்தே விட்டான் உ0

(குழந்தையை) கொல்லவேண்டாம் கொல்லவேண்டாம் என்று இந்த்ரனைத் திதிதேவி சொன்னாள்; பிறகு, இந்த்ரனானவன், தாய் (திதிதேவி) சொன்ன சொல்லில் மேன்மைபாராட்டி வெளியில் வந்துவிட்டான். உக

இந்த்ரனானவன் வஜ்ராயுதமுங் கையுமாய் வெளியில்வந்து அஞ்சலிஹஸ்தனாய் நின்றுகொண்டு திதிதேவியைப்பார்த்து "அம்ம! நீர் அபரிசுத்தையாய்க் கால்மாட்டில் தலையை வைத்துத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தீர்; உமதுகர்ப்பத்திலிருந்த குழந்தைவெளியாகில் என்னைக்கொன்றுவிடுமென்று நான் பயந்து, நீர் அவ்வாறு அசுசியாயிருந்த ஸமயமறிந்து அந்தக்குழந்தையை ஏழாய்த்துண்டித்துவிட்டேன்; அம்ம! அதுவிஷயத்தைப்பற்றி என்னிடத்தில் நீர் பொறுமைகொள்ளவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்" என்று சொன்னான். உஉ

நாற்பத்தாறவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

கர்ப்பமானது ஏழுதுண்டுகளாய் வெட்டப்படவே திதியானவள் மிக்கதுக்கமடைந்தவளாகி, வல்லவனான இந்த்ரனுக்குத் தேறுதலைசொல்லி, மேல்மொழிந்த மொழியாவது:— க

"இந்த்ர! வலஸூதந! எனது குற்றத்தால்தான் கர்ப்பமானது இவ்வாறு ஏழுதுண்டுகளாகச் செய்யப்பட்டு பயனற்றதாய் விட்டது; இது விஷயத்தில் உனது குற்றமொன்றுமில்லை. உ

நீ ஏழுதுண்டுகளாகச் செய்துவிட்ட எனது கர்ப்பத்திற்கு ஒரு நன்மையுண்டாகக் கோருகிறேன்; உன்னால் வெட்டப்பட்ட இவ்வேழுதுண்டுகளும் ஏழுகுழந்தைகளாய் வளர்ந்து ஸப்தமருத்துக்களின் உலகத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும்; ஙு

குழந்தாய் (இந்த்ர!) என்னிடமுண்டான இவ்வேழு குழந்தைகளும் வாதாபிமானி தேவதைகளாகி, தேவரூபந்தரித்து, "மாருதர்கள்" என்று பெயர்பெற்று வானுலகில் இருக்கவேண்டும்; ச

(அவைகளில்) ஒன்று ப்ரஹ்மலோகத்திலும், மற்றொன்று இந்த்ரலோகத்திலும், இன்னொன்று பெருமபுகழ்பெற்று வாயுவென்று பெயருடையதாய் விஷ்ணுலோகத்திலும் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்; ரு

சத்வாரஸ்து ஸுரச்ரேஷ்ட! திசோ வை தவ சாஸநாத்।
ஸஞ்சரிஷ்யந்து பத்ரம் தே தேவரூபா மமாத்மஜா:।
த்வத்க்ருதேநைவ நாம்நா ச மாருதா இதி விச்ருதா:। ௬½
தஸ்யாஸ்தத்வசநம் ச்ருத்வா ஸஹஸ்ராக்ஷ: புரந்தர:॥
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் திதிம் பலநிஷூதந:।
ஸர்வமேதத்யதோக்தம் தே பவிஷ்யதி ந ஸம்சய:।
விசரிஷ்யந்தி பத்ரம் தே தேவரூபாஸ்தவாத்மஜா:। ௮½
ஏவம் தௌ நிச்சயம் க்ருத்வா மாதாபுத்ரௌ தபோவநே॥
ஜக்மதுஸ்த்ரிதிவம் ராம! க்ருதார்தாவிதி ந: ச்ருதம்। ௯½
ஏஷ தேச: ஸ காகுத்ஸ்த! மஹேந்த்ராத்யுஷித: புரா।
திதிம் யத்ர தப:ஸித்தாமேவம் பரிசசார ஸ:। ௧௦½
இக்ஷ்வாகோஸ்து நரவ்யாக்ர! புத்ர: பரமதார்மிக:।
அலம்புஷாயாமுத்பந்நோ விசால இதி விச்ருத:। ௧௧½
தேந சாஸீதிஹ ஸ்தாநே விசாலேதி புரீ க்ருதா। ௧௨
விசாலஸ்ய ஸுதோ ராம! ஹேமசந்த்ரோ மஹாபல:।
ஸுசந்த்ர இதி விக்யாதோ ஹேமசந்த்ராதநந்தர:। ௧௩
ஸுசந்த்ரதநயோ ராம! தூம்ராச்வ இதி விச்ருத:।
தூம்ராச்வதநயச்சாபி ஸ்ருஞ்ஜய: ஸமபத்யத। ௧௪
ஸ்ருஞ்ஜயஸ்ய ஸுத: ஸ்ரீமாந் ஸஹதேவ: ப்ரதாபவாந்।
குசாச்வ: ஸஹதேவஸ்ய புத்ர: பரமதார்மிக:। ௧௫
குசாச்வஸ்ய மஹாதேஜா: ஸோமதத்த: ப்ரதாபவாந்।
ஸோமதத்தஸ்ய புத்ரஸ்து காகுத்ஸ்த இதி விச்ருத:। ௧௬
தஸ்ய புத்ரோ மஹாதேஜா: ஸம்ப்ரத்யேஷ புரீமிமாம்।
ஆவஸத்யமரப்ரக்ய: ஸுமதிர்நாம துர்ஜய:। ௧௭
இக்ஷ்வாகோஸ்து ப்ரஸாதேந ஸர்வே வைசாலிகா ந்ருபா:।
தீர்காயுஷோ மஹாத்மாநோ வீர்யவந்த: ஸுதார்மிகா:। ௧௮
இஹாத்ய ரஜநீம் ராம! ஸுகம் வத்ஸ்யாமஹே வயம்।
ச்வ: ப்ரபாதே நரச்ரேஷ்ட! ஜநகம் த்ரஷ்டுமர்ஹஸி। ௧௯
ஸுமதிஸ்து மஹாதேஜா விச்வாமித்ரமுபாகதம்।
ச்ருத்வா நரவரச்ரேஷ்ட: ப்ரத்யுத்கச்சந்மஹாயசா:। ௨௦

இந்த்ர! மற்ற நான்கும் உனதுகட்டளையில் அடங்கி திக்குக்களில் ஸஞ்சரிக்கட்டும்; என்னுடைய குழந்தைகள் இவ்வாறு தேவர்களாகட்டும்; உனக்கு நன்மையுண்டாகும்; நீ செய்தபெயர்கொண்டே "மாருதர்கள்" என்று ப்ரஸித்திபெற்றிருக்கட்டும்." ௬௭

ஆயிரக்கண்ணனும் வலாஸுரனைக் கொன்றவனுமுள்ள இந்த்ரனானவன் அந்தத் திதிதேவிசொன்னதைக்கேட்டு, அஞ்ஜலி ஹஸ்தனுய்த் திதிதேவியைப் பார்த்து, "(அம்ம!) நீர் சொன்னவையெல்லாம் உமது இஷ்டப்படியே நடக்கும்; ஸந்தேஹமில்லை; உமது குழந்தைகள் தேவர்களாகவே ஸஞ்சரிக்கட்டும்; உமக்கு நன்மையுண்டாகுக" என்ற வாக்யத்தைச் சொன்னான். ௮௭

ராம! தாயும் பிள்ளையுமான அந்தத் திதிதேவியும் இந்த்ரனும், குசப்லவ மென்கிற ஆச்ரமத்தில் இவ்வாறு ஏற்பாடுசெய்து இருவர்களும் கோரியதை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தேவலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்; இவ்வாறு நான் கதை கேட்டிருக்கிறேன். ௯௭

காகுத்ஸ்த! முன்காலத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த திதிதேவிக்கு இந்த்ரன் பணிவிடைசெய்துகொண்டிருந்த இடம் இதுதான். ௧௦௭

புருஷோத்தம! இக்ஷ்வாகுவுக்கு அலம்புஸையினிடத்தில், மிக்க தர்மிஷ்டராய் "விசாலர்" என்ற ஒரு பிள்ளைபிறந்தார். ௧௧௭

அவ்விசாலர்தாம் இவ்விடத்தில் "விசாலை" என்கிற இப்பட்டணத்தை ஏற்படுத்தினர். ௧௨

ராம! மிக்கபலமுடையராய் விசாலருக்கு "ஹேமசந்த்ரர்" என்ற ஒரு பிள்ளைபிறந்தார். ஹேமசந்த்ரருக்குப்பிறகு "ஸுசந்த்ரர்" என்ற பிள்ளை பிறந்தார். ௧௩

ராம! ஸுசந்த்ரருக்கு "தூம்ராச்வர்"என்ற பிள்ளைபிறந்தார். தூம்ராச்வருக்கு, "ஸ்ருஞ்ஜயர்" என்றவர் பிறந்தார். ௧௪

ஸ்ருஞ்ஜயருக்கு, மிக்க அழகுடையவராய் மிக்க பராக்ரமமுடையவராய் "ஸஹதேவர்" என்றவர்பிறந்தார். ஸஹதேவருக்கு, மிக்க தர்மிஷ்டராய் "குசாச்வர்" என்ற பிள்ளைபிறந்தார். ௧௫

குசாச்வருக்கு, மிக்க அழகும் பராக்ரமமும் பொருந்திய "ஸோமதத்தர்" என்றவர் பிறந்தார். ஸோமதத்தருக்கு, க்யாதிபெற்ற "காகுத்ஸ்தர்" என்ற பிள்ளைபிறந்தார். ௧௬

அந்தக் காகுத்ஸ்தருடைய பிள்ளையாகிய "ஸுமதி" என்கிறவர், மிக்க விக்ரமமுடையரும்,வெல்லமுடியாதவருமாய்த் தேவர்களைநிகர்த்து இவ்விசாலா நகரத்தை இப்போது அரசாண்டுவருகிறர். ௧௭

விசாலாநகரத்திலுள்ள எல்லா மன்னவர்களும் இக்ஷ்வாகுவின் அருள் பெற்று, வாழுள், வல்லமை, தைர்யம், அறம் என்பவைகள் மிகுந்து விளங்குகிறர்கள். ௧௮

ராம! இன்றிரவு இங்கு ஸுகமாயிருந்துவிட்டுக் காலையில் ஜநகமன்னரைப் பார்க்கப் போவோம்." ௧௯

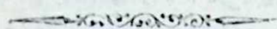
மிக்க வல்லமையுற்று பெரும்புகழ்பெற்ற ஸுமதி மஹாராஜரும், விச்வாமித்ரர்வந்திருப்பதைக்கேட்டு, (அவரைப்பூஜிக்க) எதிர்கொண்டுவந்தார். ௨௦

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌮 ॥ ௨௨

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

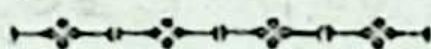
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 ।
𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 । ௧
𑌇𑌮𑍌 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍌 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌 ।
𑌗𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌗𑌤𑍀 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌵𑍃𑌷𑌭𑍋𑌪𑌮𑍌 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌤𑍂𑌣𑍀𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍌 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍌𑌵𑌨𑍌 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌮𑌰𑍌 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇! ।
𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇 𑌪𑌥𑌿 ।
𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 । ௬
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾 । ௭
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌤𑌿𑌥𑍀 𑌪𑌰𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍌 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍌 । ௮
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 ॥
𑌉𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 । ௯
𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 । ௧௦

உபாத்யாயர்களோடும் பந்துக்களோடும் கூடி விச்வாமித்ராிடம் வந்து, அவருக்கு, மேலான பூஜைசெய்து, க்ஷேமஸமாசாரத்தைவிசாரித்து, அஞ்ஜலி ஹஸ்தராகி, "ஸ்வாமி! முனிவரே! தேவரீர் எனது தேசத்திற்கு வந்ததனால் யான் தந்யனாய்விட்டேன்; உமது அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றவனாய் விட்டேன்; உமது தர்சநமும் எனக்குக் கிடைத்ததே! எனக்கு இதைவிட பாக்யம் வேறில்லை" என்று சொன்னார். உ௨

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

ஸுமதி வேந்தரும் விச்வாமித்ரரும் அவ்விசாலா நகரத்தில் ஸந்தித்து ஒருவர்க்கொருவர் க்ஷேமஸமாசாரத்தை விசாரித்துக் கதைசொல்லிமுடிக்கும் பொழுது ஸுமதியானவர் (விச்வாமித்ர) மஹாமுனிவரைநோக்கி (மேல்வரும்) மொழியைச்சொற்றார்:— க

"(விச்வாமித்ர)முனிவரே! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக; வானவர்களுக் கொப்பான வல்லமையுடையர்களாய், யானையையும் சிங்கத்தையும் நிகர்த்து நடக்கின்றவர்களாய், வீரர்களாய், புலியையும் காளையையும் நிகர்த்தவர்களாய், தாமரை இதழ்போன்று அகன்ற கண்களையுடையர்களாய், கத்தி அம்புறாத் தூணி வில் என்றவைகளைத்தரித்தவர்களாய், அழகினால் அச்விநீதேவதைகளை நிகர்த்தவர்களாய், யௌவநப்பருவங் கூடியவர்களாய், தற்செயலாகவே வானுலகினின்று மண்ணுலகிலிறங்கிவந்த வானவர்கள்போன்றவர்களாய், ஆகாசத்தைச் சந்த்ரஸூர்யர்கள் அலங்கரிக்கிறதுபோல் இவ்விடத்தை அலங்கரிக்கின்றவர்களாய், ஆகாரத்திலும் காம்பீர்யத்திலும் செய்கையிலும் ஒருவரை யொருவர் நிகர்த்தவர்களாய், சிறந்த ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களாய், வல்லவர்களாய், புருஷோத்தமர்களாயுள்ள இவ்விரண்டு குமாரர்களும் எவ்வாறு கால்நடையாய் இவ்விடம்வந்தார்கள்? யாருக்கு என்ன செய்யவேண்டி வந்தார்கள்? நடக்க முடியாதவழியில் எதற்காக நடந்துவந்தார்ள்? (இதன்) உண்மையைக்கேட்க விரும்புகிறேன்." ௬

(விச்வாமித்ரரானவர்) அந்த ஸுமதிமன்னவர் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டவராய், ஸித்தாச்ரமத்தில் வாஸஞ்செய்தது, ராக்ஷஸர்களை வதஞ் செய்தது முதலிய வரலாற்றையெல்லாம் நடந்தபடியே தெரிவித்தார். எ

(ஸுமதி) வேந்தரானவர், விச்வாமித்ரர் சொன்னதைக்கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தவராகி, பூஜிக்கத்தக்கவர்களாய், மிக்க பலமுடையவர்களாய், சிறந்த அதிதிகளாய்நேர்ந்த அத்தசரதபுத்ரர்களிருவர்களையும் தக்கபடிபூஜித்தார். அ

பிறகு ராகவர்களிருவர்களும், ஸுமதிவேந்தர்செய்த சிறந்த விருந்தைப் பெற்று அவ்விசாலாநகரத்தில் ஓரிரவு தங்கியிருந்துவிட்டு, மறுநாள் மிதிலா பட்டணத்திற்குப் போனார்கள். க௰

அழகாய்விளங்கும் ஜநகரது மிதிலாபுரியை முனிவர்களனைவர்களுங் கண்டு "இப்பட்டணம் வெகு அழகாயிருக்கிறது" என்று அம்மிதிலாபுரியைப் புகழ்ந்தார்கள். ௧0½

[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
[illegible] 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍।
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃। ௧௨
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। ௧௩
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥
[illegible] ௧௪
[illegible] 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! [illegible]
*[illegible] ௧௫
[illegible]
[illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌃!। ௧௬
[illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑌚𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃॥
[illegible] 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
[illegible]
[illegible] ௧௮
[illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 [illegible]
[illegible] ௧௯
[illegible]
[illegible] 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! [illegible]
[illegible] †[illegible] ௨௧
[illegible] 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
[illegible] 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿॥ ௨௨
𑌏𑌵𑌂 [illegible]
[illegible] ௨௩
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] ௨௫

* [illegible] † [illegible]

அம்மிதிலாநகரத்தருகிலுள்ள ஒரு பூங்காவநத்தில், ஜநங்களின் நடமாட்டமற்றதாயினும் (புஷ்பம் முதலியவற்ருல்) அழகாய் விளங்கும் ஒரு பழைய ஆச்ரமத்தை ராகவர்கண்டு (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரைப்பார்த்து, "ஸ்வாமி! அழகாய் விளங்காநின்ற இவ்விடமானது ஆச்ரமம்போற் காணப்படுகிறதே! இது யாதுகாரணத்தால் முநிவர்களின்வாஸமற்றதாயிருக்கிறது? இந்தப்பழைய ஆச்ரமம் யாருடையது? (இதை) கேட்கவிரும்புகிறேன்" என்றுவினவினர். ௧௪

மிக்கமேன்மைபெற்று உண்மையறிந்துரைக்க வல்லராகிய விச்வாமித்ர மஹாமுநிவர், ராகவர்சொன்ன அம்மொழியைக்கேட்டு, (அவருக்கு) விடைகூறலுற்றார்:— ௧௫

"ராகவ! ஸந்தோஷம், சினங்கொண்டு இவ்வாச்ரமத்தை இவ்வாறுசபித்த மஹாத்மாவை உனக்கு உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன், கேள்: ௧௬

புருஷோத்தம! இவ்விடமானது அழகாய் விளங்கினதும் தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றதுமான மஹாத்மாவாகிய கௌதமருடைய ஆச்ரமம். ௧௭

வேந்தர் புதல்வ! பெரும்புகழ்பெற்றய! (ராம!) முன்பொருகாலத்தில் அந்தக்கௌதமர் அஹல்யையோடுகூடி இங்கு பலவாண்டு தவஞ்செய்தார். ௧௮

சசியின் கணவனுன இந்த்ரனுனவன், அந்தக்கௌதமர் ஆச்ரமத்திலில்லாத தருணந்தெரிந்துகொண்டு, கௌதமவேஷம்பூண்டு அஹல்யையினிடம் வந்து, "மிக்க அழகுடையவளே! உன்னுேடு நான் ஸங்கமஞ்செய்யக் கருத்துகொண்டிருக்கிறேன்; அதைக்கோரி வருகிறவர்கள் ருதுகாலத்தை எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள் (இப்போதே ஸங்கமஞ்செய்யவேண்டும்)" என்ற மொழியைக் கூறினன். ௧௯

ரகுநந்த! (அஹல்யையானவள்) இந்த்ரனை முநிவேஷந்தரித்து வந்திருக்கிறவனுக அறிந்து, தேவேந்த்ரன் கிடைத்தானென்று மகிழ்ந்து, அறிவுகெட்டவளாகி (அவனிடத்தில்) விருப்பங்கொண்டாள். ௨௦

பிறகு தனது கோரிக்கை நிறைவேறியதாகவெண்ணி, தேவேந்த்ரனைப் பார்த்து, "தேவர்களிற்சிறந்தவ! தேவேந்த்ர! ப்ரபு! எனது கருத்து கைகூடிவிட்டது; ஒருவர்க்குந்தெரியாமல் இவ்விடத்தினின்று சீக்ரமாய்ப் போய்விடும்; எல்லாவிதத்தாலும் உம்மையும் காப்பாற்றிக்கொண்டு என்னையுங் காப்பாற்றும்" என்று சொன்னுள். ௨௧

இந்த்ரன் புந்நகையோடுகூடி அஹல்யையைப் பார்த்து, "ஸுந்தரி! நான் களித்தவனுயினேன்; வந்தபடியே போய்வருகிறேன்" என்ற இம்மொழியைக் கூறினன். ௨௨

ராம! இவ்வாறு அவ்விந்த்ரன் அவ்வஹல்யையோடு ஸங்கமஞ்செய்து, கௌதமரிடத்துப் பயந்து, பரபரத்து அவ்வாச்ரமத்தினின்று வெளியிற்புறப்பட்டான். ௨௩

பிறகு, தவமென்னும் பலத்தோடுகூடியவராய்த் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் வெல்லமுடியாதவராய்க் கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்நிபோன்றவராய் முநிவர்களிற் சிறந்தவராயுள்ள கௌதமமஹாமுநிவர் சுத்தமானதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து, ஸமித்தையும் தர்ப்பையையும் எடுத்துக்கொண்டு அவ்வாச்ரமத்தினுள் வருகையில், அவரைக்கண்டான். ௨௪

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍। ௨௬
𑌅𑌥 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑍇𑌷𑌧𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌮𑌮 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇॥
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌫𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿। ௨௭
𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌪𑍇𑌤𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑌣𑍌 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌮𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍। ௨௯
𑌇𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌶𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀।
𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 *𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿। ௩௰
𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿। ௩௧
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 †𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿। ௩௨
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍।
𑌇𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇।
𑌹𑌿𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃। ௩௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌫𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌦𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑍍𑌸𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍॥ ௧
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍। ௨
𑌅𑌫𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌶𑌾𑌪𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾। ௩

---

* “𑌏𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇.” † “𑌕𑌾𑌮.”

இந்த்ரன் கண்டு பயந்து வாடிய முகமுடையவனாயினன். ௨௬

பின்பு, நற்செய்கையோடு கூடிய (கௌதம) முனிவர், கடுஞ்செய்கைகொண்டு முனிவேஷம்பூண்டு நிற்கும் இந்த்ரனைக் கண்டு சினந்து, "அறிவுகெட்டவனே! என்னைப்போல் ரூபந்தரித்து, செய்யத்தகாத வினைச்செயலைச் செய்தாய்; ஆதலால் நீ வ்ருஷணமற்றவனாய்விடுக" என்ற சொல்லைச் சொன்னார். ௨௭

மஹாத்மாவாகிய கௌதமர் சினங்கொண்டு இவ்வாறு சொல்லவே இந்த்ரனுடைய வ்ருஷணங்களிரண்டும் அத்தருணமே பூமியில்விழுந்துவிட்டன. ௨௮

அந்தக் கௌதமர், அவ்வாறு இந்த்ரனைச் சபித்துவிட்டு அஹல்யையையும் (மேல் வருமாறு) சபித்தார்:— ௨௯

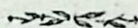
"நீ அநேக ஆயிர வர்ஷகாலம் உணவில்லாமல் காற்றைமட்டும் பக்ஷித்து, சாம்பலில் விழுந்துதபித்து, ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் இவ்வாச்ரமத்தில் இருப்பாய்; ௩௦

மிக்க வலியவனாய், தசரதது புத்ரனாயுள்ள ராமன் பயங்கரமாயுள்ள இவ்வனத்திற்கு வரும்போது நீ பாவமற்றவளாவாய் (சாபமற்றவளாவாய்); ௩௧

கடுஞ்செய்கையுடையவளே! அந்த ராமனை ஆராதித்து, காமமோஹங்களற்று, உனது உருவத்தைத்தரித்து என்னுடன் சேர்ந்து களிப்பாய்." ௩௨

பெருந்தவம்புரிந்து மஹாப்ரபாவம் பெற்ற கௌதமர் இவ்வாறுசொல்லி, இவ்வாச்ரமத்தை விட்டு, ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பெற்றதாய்ப் பாவத்தைப் போக்குவதாயுள்ள ஹிமவத்பர்வதத்தின் சிகரத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ௩௪

நாற்பத்தேட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, இந்த்ரன் வ்ருஷணமற்றவனாய்விடவே மிக்க வருந்தினவனாகி, ருஷிகணங்களையும் சாரணர்களையும் அக்நிமுதலான தேவர்களையும் பார்த்துச் சொன்னான்:— ௧

"(உங்களெல்லோரையும் அதிகாரத்தினின்றுதள்ளுவித்தற்காக) மஹாத்மாவாகிய கௌதமர் செய்ததவத்திற்கு நான் இடையூறுசெய்து கோபத்தையுண்டாக்கி இவ்வாறு உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்தேன். ௨

அந்தக் கௌதமர் சினந்ததனால் நான் வ்ருஷண மற்றவனாய்விட்டேன். அவ்வஹல்யையும் சாபம்பெற்றவளாய்விட்டாள். எங்களிருவருக்கும் அவரைப் பெரிய சாபங்கொடுக்கும்படி நான் செய்து அவர்தவத்தை அழித்தேன். ௩

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 𑌸𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃।
𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥॥ ௪
𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿*𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 ௫
𑌅𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌵𑍃𑌷𑌣𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍃𑌷𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃।
𑌮𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌣𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤। ௬
𑌅𑌫𑌲𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃। ௭
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌷𑌵𑍃𑌷𑌣𑍌 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌨𑍍॥ ௮
𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌫𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌫𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍॥ ௯
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌷𑌵𑍃𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵।
𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃। ௧௦
𑌤𑌦𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌤𑌾𑌰𑌯𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌮𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍। ௧௧
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍। ௧௨
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍।
𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍀𑌮𑌿𑌵।
𑌸𑌤𑍁𑌷𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵॥
[𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵।]
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵। ௧௩
𑌸𑌾 𑌹𑌿 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌶𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾॥ ௧௪
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌗𑍃𑌹𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌵𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑍌। ௧௫

---

* “𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌃.”

ஆதலால் தேவர்கள், ருஷிகள், சாரணர்கள் ஆகிய எல்லோரும், தேவர்களுக்கு உதவிசெய்த என்னை வ்ருஷணமுடையவனாகச் செய்வீர்களாக." ௪

அக்நிமுதலான தேவர்கள், இந்த்ரன்சொன்ன சொல்லைக்கேட்டு, எல்லா மருத் கணங்களோடுங்கூடி பித்ரு தேவதைகளிடம் வந்து, (மேல்வருமாறு) சொல்லினர்:— ௫

"இப்போது உங்களுக்கு யாகத்தில் கொடுக்கப்படுகிற மேஷமானது வ்ருஷணத்தோடு கூடி யிருக்கிறது; இந்த்ரனோ, வ்ருஷண மில்லாதவனா யிருக்கிறான்; (ஆதலால்) மேஷத்தின் வ்ருஷணங்களைச் சீக்ரமாய்க்கொண்டுவந்து இந்த்ரனுக்குக் கொடுங்கள்; ௬

வ்ருஷணமற்ற மேஷத்தின்மாம்ஸம் மிக்க களிப்பையுண்டாக்கும்; உங்களது த்ருப்திக்காக யாகஞ்செய்யும் மனிதர்களும் வ்ருஷணமற்ற மேஷத்தின் மாம்ஸத்தையே உங்களுக்குங் கொடுப்பார்கள். ௭

பித்ருதேவதைகள் அக்நியின் சொல்லைக்கேட்டு ஒன்றாகூடி மேஷத்தின் வ்ருஷணங்களை எடுத்து இந்த்ரனுக்கு உபயோகப்படுத்தினார்கள். ௮

காகுத்ஸ்த! அவ்வாறு மேஷத்தின் வ்ருஷணத்தை இந்த்ரனுக்கு உபயோகப்படுத்திவிட்டார்கள். அதுமுதற்கொண்டே பித்ருதேவதைகளெல்லாரும் வ்ருஷணமற்ற மேஷத்தின்மாம்ஸத்தைப் புஜிக்கிறார்கள். ௯

ராகவ! மஹாப்ரபாவமுடைய கௌதமரது தவத்தின் ப்ரபாவத்தால்(வ்ருஷணமற்றவனாகச் செய்யப்படவே) அது முதற்கொண்டு இந்த்ரன், மேஷத்தின் வ்ருஷணத்தை யுடையனாய்விட்டான். ௧0

மஹாப்ரபாவமுடையவ! (ராம) ஆதலால், புண்யகர்மங்களைச்செய்யும் கௌதமருடைய ஆச்ரமத்திற்கு நீ வரவேண்டும்; மஹாபாக்யமுடையவளாய், தேவர்களுக்கொப்பான அழகுடையவளாயுள்ள இந்த அஹல்யையைக்கடைத்தேற்றவேண்டும்." ௧௧

பிறகு, ராமர் விச்வாமித்ரரது மொழியைக் கேட்டு, விச்வாமித்ரரை முன்னே அழைத்துக்கொண்டு லக்ஷ்மணரோடுகூடி அந்தக்கௌதமரது ஆச்ரமத்துள் ப்ரவேசித்தார். ௧௨

மஹாபாக்யமுடையவளாய், தவத்தால் மிகுந்த வொளியுடையவளாய், மானவர்கள், தேவர்கள், அருகில்வரும் அஸுரர்கள் முதலியவர்களெல்லோர்க்கும் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவளாய், மிக்கமுயற்சிகொண்டு ப்ரஹ்மதேவர் படைத்த தேவமாயை போன்றவளாய், பனியும் மேகமும்மூடிய பர்வகாலத்துச் சந்த்ரனதுகாந்தியையும், கண்ணுற்பார்க்க முடியாதபடி ஜலத்தின்நடுவில் பளபளவென்று ப்ரகாசிக்கும் ஸூர்யனது காந்தியையும் நிகர்த்தவளாயுள்ள அந்த அஹல்யையை அந்த ராமர் கண்டார். ௧௩

அவ்வஹல்யையானவள் கௌதமரது சாபத்தால், ராமதர்சனம்வரையில் மூவுலகங்கட்குங் கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருந்தாள்; ராமதர்சனம் நேரவே சாபந்தொலைந்து எல்லோர்க்குங் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டாள். ௧௪

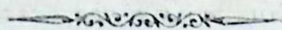
பிறகு, ராமலக்ஷ்மணர்கள், அவ்வஹல்யையின் பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். (தெண்டனிட்டார்கள்) அவளும், கௌதமர்சொன்ன சொல்லை நினைத்து அந்த ராம லக்ஷ்மணர்களைத் தெண்டனிட்டாள். ௧௫

𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾। ௧௮
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃॥ ௧௯
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑍍॥ ௨௦
𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍀।
𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃। ௨௧
𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃।
𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃॥ ௨௨

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌹।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥ ௧
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑍀𑌹 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥
𑌋𑌷𑌿𑌵𑌾𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌕𑌟𑍀𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃।
𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ௪
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑍇। ௫
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃। ௬
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍। ௭

அர்க்யம் பாத்யம் முதலிய அதிதிபூஜையெல்லாவற்றையும் மிக்கவூக்கத்தோடுகூடினவளாய் சாஸ்த்ரப்படி செய்தாள்; காகுத்ஸ்தர் (அவைகளை) பெற்றுக்கொண்டார். ௧௮

(அப்போது) தேவர்களின் மிருந்ததுந்துபிவாத்யகோஷங்களும் புஷ்பவர்ஷமும் உண்டாயின; கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்ஸ்த்ரீகளும் அழகாய்ப்பாடியாடினர். ௧௯

தவத்தின்பலத்தால் சுத்தமான அவயவங்களையுடையவளாய்க் கௌதமரது வசத்தில்வந்துவிட்ட அந்த அஹல்யையை "நீ மிக்க பாக்யம் பெற்றாய்" என்று தேவர்கள் புகழ்ந்தார்கள். ௨௦

மஹாப்ரபாவமுடையராய்ப் பெருந்தவமுடையராயுள்ள கௌதமரும் அஹல்யையோடுகூடி ராமரை சாஸ்த்ரப்படி பூஜித்து ஸுகமாய்த் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். ௨௧

பிறகு, ராமரும், கௌதமமஹாமுனிவரிடத்துச் சிறந்த பூஜையைவிதிப்படிபெற்றுக்கொண்டு, மிதிலாநகரத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தார். ௨௨

நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம்.

ராமர் லக்ஷ்மணரோடுகூடி அந்தக்கௌதமரது ஆச்ரமத்தினின்று வடகிழக்குப்பக்கமாய்ச்சென்று, விச்வாமித்ரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு (ஜநகரது) யாகசாலையின்அருகிற் போய்ச்சேர்ந்தார். ௧

ராமர் லக்ஷ்மணரோடுகூடியவராய் (விச்வாமித்ர)மஹாமுனிவரைப்பார்த்து, "ஸ்வாமீ! மஹாபாக்யமுடையவரே! மஹாத்மாவாகிய ஜநகருடையயாகத்தில் ஸாமக்ரிகளைச் சேர்த்திருக்கிறவிதம் வெகு அழகாய் விளங்குகிறதே! வேதமோதி விளங்காநின்றவர்களாய்ப் பலநாடுகளினின்று இந்தயாகத்திற்குவந்திருக்கிற அந்தணர்கள் ஆயிரக்கணக்காய்க் காணப்படுகிறார்களே! ருஷிகள்வந்திறங்கியிருக்கிறவிடங்கள், (அவர்கள் சாமான்களையேற்றிவந்த) அநேகவண்டிகளால் நிரம்பியவைகளாய்க்காணப்படுகின்றனவே! நாம் எவ்விடத்தில் இறங்கலாம்?" என்றுசொன்னார். ௨

விச்வாமித்ரமஹாமுனிவர், ராமருடையசொல்லைக்கேட்டு,நீர்த்தஸௌக்யம்பொருந்தி சுத்தமாயுள்ள ஓரிடத்தில் இறங்கினார். ௩

அப்பொழுது ஜநகராஜரானவர், விச்வாமித்ரர்வந்திருக்கிற ஸங்கதியைக்கேட்டு, பாவமற்றவராகிய தமது புரோஹிதரான சதாநந்தரை முன்னே அழைத்துக்கொண்டு, மிக்கவணக்கத்தோடுகூடியவராய் சீக்ரமாய் எதிர்கொண்டுவந்தார். ௪

மஹாத்மாக்களாகிய ருத்விக்குகளும், வெகுவேகமாய் அர்க்யம்முதலியவற்றை எடுத்துவந்து, சாஸ்த்ரப்படி மந்த்ரத்தைச்சொல்லி அவைகளை விச்வாமித்ரருக்குக்கொடுத்தார்கள். ௫

ப்ரதிக்ருஹ்ய ச தாம் பூஜாம் ஜநகஸ்ய மஹாத்மந:।
பப்ரச்ச குஶலம் ராஜ்ஞோ யஜ்ஞஸ்ய ச நிராமயம்। ௮
ஸ தாம்ஶ்சாபி முநீந்ப்ருஷ்ட்வா ஸோபாத்யாயபுரோதஸ:।
யதாந்யாயம் தத: ஸர்வை: ஸமாகச்சத்ப்ரஹ்ருஷ்டவத்। ௯
அத ராஜா முநிஶ்ரேஷ்டம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாஷத।
ஆஸநே பகவாநாஸ்தாம் ஸஹைபிர்முநிபுங்கவை:। ௧௦
ஜநகஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா நிஷஸாத மஹாமுநி:।
புரோதா ருத்விஜஶ்சைவ ராஜா ச ஸஹ மந்த்ரிபி:। ௧௧
ஆஸநேஷு யதாந்யாயமுபவிஷ்டாந்ஸமந்தத:।
த்ருஷ்ட்வா ஸ ந்ருபதிஸ்தத்ர விஶ்வாமித்ரமதாப்ரவீத்। ௧௨
அத்ய யஜ்ஞஸம்ருத்திர்மே ஸபலா தைவதை: க்ருதா।
அத்ய யஜ்ஞபலம் ப்ராப்தம் பகவத்தர்ஶநாந்மயா। ௧௩
தந்யோऽஸ்ம்யநுக்ருஹீதோऽஸ்மி யஸ்ய மே முநிபுங்கவ!।
யஜ்ஞோபஸதநம் ப்ரஹ்மந்ப்ராப்தோ முநிபி: ஸஹ। ௧௪
த்வாதஶாஹம் து ப்ரஹ்மர்ஷே! ஶேஷமாஹுர்மநீஷிண:।
ததோ பாகார்திநோ தேவாந்த்ரஷ்டுமர்ஹஸி கௌஶிக!। ௧௫
இத்யுக்த்வா முநிஶார்தூலம் ப்ரஹ்ருஷ்டவதநஸ்ததா।
புநஸ்தம் பரிபப்ரச்ச ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரயதோ ந்ருப:। ௧௬
இமௌ குமாரௌ பத்ரம் தே தேவதுல்யபராக்ரமௌ।
கஜஸிம்ஹகதீ வீரௌ ஶார்தூலவ்ருஷபோபமௌ।
பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷௌ கட்கதூணீதநுர்தரௌ।
அஶ்விநாவிவ ரூபேண ஸமுபஸ்திதயௌவநௌ।
யத்ருச்சயைவ காம் ப்ராப்தௌ தேவலோகாதிவாமரௌ।
கதம் பத்ப்யாமிஹ ப்ராப்தௌ கிமர்தம் கஸ்ய வா முநே!।
வராயுததரௌ வீரௌ கஸ்ய புத்ரௌ மஹாமுநே!।
பூஷயந்தாவிமம் தேஶம் சந்த்ரஸூர்யாவிவாம்பரம்।
பரஸ்பரஸ்ய ஸத்ருஶௌ ப்ரமாணேங்கிதசேஷ்டிதை:।
காகபக்ஷதரௌ வீரௌ ஶ்ரோதுமிச்சாமி தத்த்வத:। ௨௧

மஹாத்மாவாகிய ஜநகர்கொடுத்த அவ்வதிதிபூஜையை (விச்வாமித்ரர்) பெற்றுக்கொண்டு, (ஜநக) மன்னவனையும், (அவரது)யாகத்தையும்பற்றிய க்ஷேமஸமாசாரத்தை விசாரித்தார். அ

பிறகு, அவ்விச்வாமித்ரரானவர், அவ்வாறு அதிதிபூஜைசெய்தவர்கள் ருத் விக்குகள், புரோஹிதர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் க்ஷேமஸமாசாரத்தை விசாரித்து மிக்கமகிழ்வுற்று, தக்கபடி எல்லாரிடமும்வந்துபேசினர். கூ

பிறகு (ஜநக)மன்னர் அஞ்சலிஹஸ்தராய் (விச்வாமித்ர)மஹாமுனிவரைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! இம்மஹாமுனிவர்களோடுகூடி ஆஸநத்தில் தேவரீர் வீற்றிருக்கவேண்டும்" என்றுசொன்னர். க0

ஜநகர்சொன்னதைக்கேட்டு முன்னே (விச்வாமித்ர)மஹாமுநிவர்வீற்றிருந்தார்; (பிறகு ஜநகரது) புரோஹிதர், ருத்விக்குகள், (ஜநக)மன்னர், மந்த்ரிகள் ஆகிய எல்லோரும் உட்கார்ந்தனர். கக

அந்தயாகசாலையில் அவர்களுக்குத்தக்கபடி எல்லோரும் ஆஸநங்களில் உட்கார்ந்தபிறகு, அந்தஜநகவேந்தர் விச்வாமித்ரரைப்பார்த்துசொன்னர்:- கஉ

மேன்மைபெற்ற உமது தர்சநம் எனக்குக்கிடைத்தமையால் எனது யாகம் நிறைவேறிவிட்டது; அதற்காகத்தேவர்கள் பயனையளித்துவிட்டார்கள்; அதை யான் அடைந்துவிட்டேன் என்றேசொல்லவேண்டும். கங

ஸ்வாமி! மஹாமுநிவரே! தேவரீர் முநிவர்களோடுகூடி எனதுயாகத்திற்கு வந்ததனால், யான் தேவரீரது அநுக்ரஹம்பெற்று எல்லாப்பொருளையும் அடைந்தவனாக ஆய்விட்டேன். கச

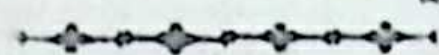
ப்ரஹ்மர்ஷியே! எனதுயாகம் முடிதற்கு இன்னும் பன்னிரண்டுநாளிருக்கிறதாய் ருத்விக்குகள்சொல்லுகிறார்கள்; பிறகு, அவரவர்கள் பாகங்களை வாங்கிக்கொள்ளவரும் தேவர்களைத் தேவரீர் பார்க்கலாம்." க௫

(ஜநக)ராஜர், (விச்வாமித்ர)மஹாமுநிவரை இவ்வாறுசொல்லி மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்து, அஞ்சலிஹஸ்தராய் மிகவும்வணங்கி மீளவும் அவ்விச்வாமித்ரரைப்பார்த்துசொன்னர்:— கசு

"மஹாமுநிவரே! உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக; தேவர்களுக்கொப்பான பராக்ரமமுடையவர்களும், கஜம் ஸிம்ஹம் என்றவைகளின் நடைபோன்ற நடையுடையவர்களும், அப்ரமேயமானசௌர்யமுடையர்வர்களும், வ்யாக்ரத்திற்கும் வ்ருஷபத்திற்கும் ஸமமானவர்களும், கமலதளம்போன்று விசாலமாயுள்ள நேத்ரங்களையுடையர்களும், கட்கம் அம்புறாத்தூணி தநுஸ் என்றவைகளைத் தரித்தவர்களும், ஸௌந்தர்யத்தில் அச்விநீதேவதைகளைப்போன்றவர்களும், திவ்யயௌவநம்பெற்றவர்களும், யத்ருச்சையாகவே திவ்யலோகத்திலிருந்து பூலோகத்திற்குவந்த தேவர்கள்போன்றவர்களும், திவ்ய ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்களும், வீரர்களும், திருமேனி திருவுள்ளம் நடை என்றவைகளில் ஒருவர்க்கொருவர் ஸமாநமானவர்களும், காகபக்ஷம் (பக்கக்)குடுமிதரித்தவீரர்களுமாகி, சந்த்ரஸூர்யர்கள் ஆகாசத்தைஅலங்கரிக்கிறதுபோல் இவ்விடத்தை அலங்கரிக்கின்ற இவ்விரண்டுகுமாரர்களும் எப்படி கால்நடையாய் நடந்து இங்குவந்தார்கள்? யாருக்கு என்னசெய்யவேண்டிவந்தார்கள்? உண்மையைக் கேட்கவிரும்புகின்றேன்." உ௩

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍌। ௨௨
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌅𑌹𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍁𑌷𑌿 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮𑌾𑌥 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। ௨௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।
𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃। ௨
𑌸 𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍌 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌।
𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௩
𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲! 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾॥ ௪
𑌅𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇 *𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀।
𑌵𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ௫
𑌅𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋! 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍। ௬
𑌅𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕! 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾।
𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃। ௭
𑌅𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜!।
𑌇𑌹𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௮
𑌅𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜!।
𑌇𑌹𑌾𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃। ௯

* "𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋."

மஹாத்மாவாகிய ஜநகர்சொன்னவம்மொழியை (விச்வாமித்ரர்) கேட்டு, "இவ்விரண்டுகுமாரர்களும் தசரதபுத்ரர்கள்" என்று (ஜநகருக்குத்) தெரிவித்தார். ௨௨

பிறகு மஹாப்ரபாவமுடைய விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரானவர், (ராமர்) ஸித்தாச்ரமத்தில் வாஸஞ்செய்தது, ராக்ஷஸர்களை வதஞ்செய்தது, அந்தத் தாடகையின்வநத்தில் நிர்ப்பயமாய் நடந்துவந்தது, விசாலாநகரத்தைக்கண்டது, அஹல்யைக்குத் தர்சநங்கொடுத்தது, கௌதமரோடுசேர்ந்தது, (ஜநகரிடமிருக்கிற) வில்லின்வலிமையறியக்கருதி (மிதிலைக்கு)வந்தது ஆகிய இவையெல்லாம் மஹாத்மாவான ஜநகருக்குச்சொல்லிமுடித்தார். ௨௩

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

பெருந்தவம்புரிந்து தவத்தால் மேன்மைபெற்று மஹாப்ரபாவமுடையராகி விளங்காநின்ற கௌதமரது மூத்தகுமாரராகிய சதாநந்தரானவர், பேரறிவுபெற்ற அவ்விச்வாமித்ரருடைய அம்மொழியைக்கேட்டு மயிர்க்கூச்செறிந்து (=களித்து), ராமரது தர்சநங்கிடைத்ததனாலேயே மிக்கவியப்படைந்தார். ௨

பிறகு அந்தச்சதாநந்தரானவர், ராஜபுத்ரர்களாகிய அந்தராமலக்ஷ்மணரிருவரும் ஸுகமாய் ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டு, விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரைநோக்கி (மேல்வருமாறு) கூறலுற்றார்:— ௩

"மஹாமுநிவரே! நெடுநாள் தவம்புரிந்து பெரும்புகழ்பெற்றவளாகிய எனதுதாயை (அஹல்யையை) ராஜபுத்ரனான ராமனுக்கு நீர் காட்டினீரா? ௪

மஹாப்ரபாவம்பெற்று மிக்ககீர்த்தியுடையளாகிய எனது அன்னையானவள் எல்லாப்ராணிகளும் பூஜிக்கத்தக்கவனான ராமனுக்கு, வநத்திலுண்டான காய் கிழங்குமுதலியவைகளைக்கொண்டு பூஜைசெய்தனளா? ௫

மஹாப்ரபாவமுடையவரே! தைவத்தின்கொடுமையினால், முன்னே என் தாய் (அஹல்யை) செய்த கடுஞ்செய்கையைப்பற்றிய வரலாற்றை நடந்தபடி ராமனுக்குத் தெரிவித்தீரா? ௬

விச்வாமித்ர மஹாமுநிவரே! உமக்கு க்ஷேமமா? இந்தராமனது தர்சநத்தால் எனதுதந்தையோடு (கௌதமரோடு) எனது தாய்(அஹல்யை)சேர்ந்தனளா? ௭

விச்வாமித்ரரே! எனதுதந்தை, ராமனைப்பூஜித்தாரா? இந்நகரந்தினருகிலிருக்கிற ஆச்ரமத்திற்குவந்த மஹாப்ரபாவமுடைய எனதுதந்தை மஹாத்மாவான ராமனிடத்திற்பூஜைபெற்றாரா? ௮

குசிகபுத்ரரே! சாந்தமானமனதோடுகூடிய எனதுதந்தையை இந்த ராமன் ஊக்கமுடையராகி ஸேவித்தானா?" ௯

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃।
𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍇𑌣𑍇𑌵 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌾॥ ௧௧

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௨

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌮𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍। ௧௩

𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌤𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍। ௧௪
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮! 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃। ௧௫
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌦𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁॥ ௧௬
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌭𑍂𑌦𑍇𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃॥ ௧௭
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃॥
𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌗𑌾𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। ௧௯
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 *𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍॥ ௨௦
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥ ௨௧
𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌮! 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍। ௨௨

* "𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃."

அறிஞராகிய விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர், அந்தச்சதாநந்தர் கூறியதைக் கேட்டு, அறிஞராகிய (அந்த) சதாநந்தரைப்பார்த்து, "ஸமயத்தில் நான் செய்விக்கவேண்டியதைத்தவறாமல் செய்வித்தேன்; ஜமதக்நியோடு ரேணுகைசேர்ந்ததுபோல, (கௌதம) முநிவரோடு (அவரது) பத்நி (அஹல்யை) சேர்ந்துவிட்டாள்" என்று பதிற்கூறினர். ௧௧

மஹாப்ரபாவமுடையசதாநந்தர், அவ்விச்வாமித்ரரது அவ்வாக்யத்தைக் கேட்டு, ராமனைப்பார்த்து (மேல்வரும்)மொழியைப்புகலலுற்றார்:— ௧௨

"புருஷோத்தம! ராகவ! உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. மஹாப்ரபாவம் பெற்ற விச்வாமித்ரமஹர்ஷியை முன்னிட்டுக்கொண்டு, (எனது)பாக்யத்தால் நீ (இங்கு)வந்தாய். ௧௩

(இந்த)விச்வாமித்ரரானவர் அளவிடமுடியாத தவத்தைச்செய்து, ப்ரஹ்மர்ஷியாகி, மிக்க ஒளிபெற்று மஹாப்ரபாவமுடையரானார்; இவர்,(எல்லார்க்கும்) பரகதி (ரக்ஷகர்)என்கிறவிஷயத்தை நீ தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாயா? ௧௪

ராம! பெருந்தவம்புரிந்த (இந்த)விச்வாமித்ரர் (வித்யைகளைக்கற்பித்து) உன்னைரக்ஷிக்கிறவராக ஏற்பட்டபடியால் உலகத்தில் உன்னைத்தவிர மஹாபாக்யம்பெற்றவன் வேறொருவனுமில்லை. ௧௫

மஹாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரருடைய சரித்ரத்தையும் (தபோ)பலத்தையும் பற்றிய வரலாற்றை நான் சொல்லுகிறேன்; நீ கேள்: ௧௬

தர்மத்தையே சரீரமாகப்பெற்றிருக்கின்ற இவ்விச்வாமித்ரரானவர்; வித்யைகளைக் கற்றுணர்ந்து தர்மங்களையறிந்து பகைவர்களைவென்று ஜநங்களுக்கு நன்மையைச்செ[illegible]லேயே விருப்பங்கொண்டவராக வெகுகாலம் அரசுபுரிந்துவந்தார். ௧௭

ப்ரஹ்மாவினுடைய புத்ரர் குசரென்ற மன்னரொருவரிருந்தார்; குசருடையபுத்ரர் மிக்கபலமுடையவரும் மிக்கதர்மிஷ்டருமாகிய குசநாபரென்றவர்; குசநாபருடையபுத்ரர், காதிஎன்றொருவரிருந்தார்;காதியின்புத்ரர் மிக்க வலிவுடையராகிய (இந்த)விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர். ௧௮

விச்வாமித்ரர் அரசுபுரிகையில் மஹாபராக்ரமமுடையராய் அநேகஆயிர வர்ஷம் பூமியைப்பரிபாலித்துவந்தார். உ௦

ஒருக்கால், மஹாபராக்ரமமுடைய (இந்த)விச்வாமித்ரர், அக்ஷௌஹிணி என்ற படைகளாற் சூழப்பெற்று, (மற்றுமுள்ள)ஸைந்யங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, பூமியைப் ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்தார். உ௧

ராம! நாடுகள், நகரங்கள், நதிகள், மலைகள், ஆச்ரமங்கள் ஆகிய ஒவ்வோரிடத்தும் ஸஞ்சரித்துவிட்டு, நாநாவிதவ்ருக்ஷங்களாலும் நிரம்பி விளங்காநின்ற வஸிஷ்டரது ஆச்ரமத்திற்குவந்துசேர்ந்தார். உ௨

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌗𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌙𑍍𑌘𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑌾𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌰𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃॥
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌖𑌿𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑍈𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 *𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌜𑌯𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥ ௨௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

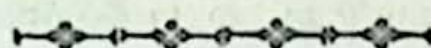
†𑌸 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌮𑍍॥ ௧
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌹। ௨
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌚 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇।
𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍। ௩
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌤𑌪𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌗𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௫
𑌸𑍁𑌖𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃॥ ௬

---

* "𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍." † "𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾."

நாநாவிதமான ம்ருகங்களின் கூட்டங்களால் நிரம்பியதாய், ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதாய், தேவர்கள் தாநவர்கள் கந்தர்வர்கள் கிந்நரர்கள் என்றவர்களால் அழகியதாய், நிர்ப்பயமாய் ஸஞ்சரிக்கும் மான்களால் நிறைந்ததாய், பறவைக்கூட்டங்களால் அடையப்பெற்றதாய், ப்ரஹ்மர்ஷிகளின் ஸமூஹங்களால் நிரம்பியதாய், தேவர்ஷிகளின் கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதாய், தவஞ்செய்து பேறுபெற்று அக்நியைநிகர்த்து விளங்கும் மஹாத்மாக்களாலும், தீர்த்தம் காற்று தானாகவே பூமியில் உதிர்ந்த சருகு பழம் கிழங்கு என்றவைகளைப் புசித்துப் பொறுமைகொண்டு கோபத்தையடக்கி ஐம்புலன்களையும் வென்று ஜபம் ஹோமம் என்றவைகளில் பற்றுள்ளவர்களாயிருக்கும் வாலகில்யர்களென்ற ருஷிகளாலும், வைகாநஸர்களென்ற ருஷிகளாலும், மற்றுமுள்ளவர்களாலும் எங்கும்நிரம்பியதாய் இரண்டாவது ப்ரஹ்மலோகம்போல் அழகாய்விளங்காநின்ற அவ்வஸிஷ்டரது ஆச்ரமத்தை, மிக்க வலிவுகொண்டு வெற்றி யுற்றவர்களிற் சிறப்பு பெற்றவராகிய விச்வாமித்ரர் கண்டார். உ௮

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

மிக்கபலமுடையரும் வீருமாகிய விச்வாமித்ரர், வஸிஷ்டருடைய அவ்வாச்ரமத்தைக்கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து, வஸிஷ்டமஹர்ஷியை வணங்கி தெண்டனிட்டார். க

மஹாத்மாவாகிய வஸிஷ்டர், "நல்லது, வாரும்" என்று (விச்வாமித்ரரை) சொன்னார். வஸிஸ்ட பகவான் இவ்விச்வாமித்ரருக்கு ஆஸநத்தையுங்கொடுத்தார். உ

அறிஞராகிய விச்வாமித்ரர் உட்கார்ந்தபின்பு, (வஸிஷ்ட)மஹாமுநிவர் அவ்விச்வாமித்ரருக்குப் பழம் கிழங்கு முதலியவைகளைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துப் பூஜைசெய்தார். ௩

மஹா பராக்ரமமுடைய மஹாராஜராகிய விச்வாமித்ரரும், வஸிஷ்டரிடத்தினின்று அந்தப்பூஜையைப்பெற்று, (வஸிஷ்டருடைய) தவம், அக்நிஹோத்ரம், சிஷ்யர்கள், ஆச்ரமத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்கள் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிய க்ஷேமஸமாசாரத்தை விசாரித்தார்; "எல்லாம் க்ஷேமம்" என்று விச்வாமித்ரருக்கு வஸிஷ்டர் பதிற்கூறினார். ௪

ப்ரஹ்மாவின் புத்ரராய்ப் பெருந்தவம்புரிந்தவராயுள்ள வஸிஷ்டமஹர்ஷியானவர் ஸுகமாய் வீற்றிருக்கும் விச்வாமித்ரரை (மேல்வருமாறு) கேட்கலானார்:— ௫

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌸𑍇 𑌵𑍀𑌰! 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕!॥
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨!॥
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌲𑍇 𑌚 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪!॥
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰! 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘!॥ ௯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃। ௰
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌭𑍌 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃।
𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍। ௧௧
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵। ௧௨
𑌆𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲!॥
𑌤𑌵 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍇। ௧௩
𑌸𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁 𑌮𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃। ௧௪
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇।
𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌚𑌮𑌨𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌚।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞! 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃।
𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾। ௧௭
𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌹𑌿।
𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌧𑍀𑌃।
𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑌾𑌧𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵!॥ ௧௯
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌆𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑍀𑌂 𑌧𑍂𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃। ௨௰

"ஐம்புலன்களையும் வென்று ஆனோராய்ப் பாவமற்று அறஞ்செய்து வலிவுகொண்டு வைரிகளைவென்று விளங்குகின்ற (விச்வாமித்ர)வேந்தே! நீர் க்ஷேமமாயிருக்கிறீரா? ஜநங்களை ராஜதர்மங்கொண்டு களிப்பித்து நன்றாய் ரக்ஷித்து வருகிறீரா? வேலைக்காரர்களை நன்றாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரா? அவர்கள் உமது கட்டளைப்படி நடக்கிறார்களா? உமது சத்ருக்களை யெல்லாம் வென்று விட்டீரா? உமது படைகள் க்ஷேமமாயிருக்கின்றனவா? உமது கருவூலங்கள் குறைவில்லாமலிருக்கின்றனவா? உமது மித்ரர்கள், புத்ரர்கள், பௌத்ரர்கள் ஆகிய எல்லோரும் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்களா" ௯

மஹா பராக்ரமமுடையராகிய விச்வாமித்ரரானவர் மஹா பாக்யமுடைய வஸிஷ்டரைவணங்கி, "எல்லாம் க்ஷேமம்"என்று பதில்சொன்னார். ௧0

தர்மிஷ்டர்களாயுள்ள அவ்வஸிஷ்ட விச்வாமித்ரர்களிருவர்களும் பரம ஸந்தோஷமடைந்து வெகு காலம் வரையில் அழகாய் ஒருவர்க்கொருவர் க்ஷேமஸமாசாரத்தை விசாரித்து ஒருவரை யொருவர்கண்டு மகிழ்ந்தனர். ௧௧

ரகுநந்த!இவ்வாறு ஒருவர்க்கொருவர் பேசியானபின்பு,வஸிஷ்டபகவான் புன்னகையோடுகூடி விச்வாமித்ரரைநோக்கி இம்மொழியைக்கூறினார். ௧௨

"மஹாபலமுடையவ! மஹாப்ரபாவமுடைய உமக்கும், உமது இந்த ஸைன்யத்திற்கும், என்னால் கூடியவரையில் கொஞ்சம் விருந்துசெய்ய நினைத்திருக்கிறேன்; அதை என்னிடத்திலின்று நீர் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; ௧௩

நான் செய்யப்போகிற இந்த விருந்தை தயைசெய்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; நீர் ராஜாவும் சிறந்த அதிதியுமாயிருக்கிறபடியால் நான் உம்மை அவச்யம் பூஜிக்கவேண்டும்." ௧௪

மிக்க புத்திமானாகிய விச்வாமித்ரவேந்தர், இவ்வாறு வஸிஷ்டரால் கூறப்பட்டு (வஸிஷ்டரைநோக்கி), "ஸ்வாமி! நீர் மிக்க ப்ரீதியோடு கூடி என்னுடன் பேசியது, உமது ஆச்ரமத்திலுள்ள பழம் கிழங்கு அர்க்யம் பாத்யம் முதலியவைகளை எனக்குக் கொடுத்தது, உமது திவ்யதர்சநத்தை நீர் எனக்கு அளித்தது முதலியவைகளாலேயே உம்மிடத்து நான் விருந்துபெற்றவனாய்விட்டேன்; எல்லாவிதத்தாலும் நான் உமக்குப் பூஜை செய்யவேண்டியிருக்க நீர் எனக்கு நன்றாய்ப் பூஜைசெய்தீர்; (இதுசரியன்று.) நான்போய்வருகிறேன்; உமக்குத் தெண்டனிடுகிறேன்; நீர் (என்னிடம், அன்புவைத்து (என்னையும்) ஒரு கண்ணால் பார்த்துக்கொள்ளும்" என்று சொன்னார். ௧௭

தர்மிஷ்டரும் உதாரபுத்தியுடையருமாகிய வஸிஷ்டரானவர் இவ்வாறு சொல்லும் (விச்வாமித்ர) வேந்தரை, ("நீர் அப்படிசொல்லலாகாது; இன்றைக்கு, இங்கு அவச்யம் இருந்து விருந்துபெற்றுக்கொண்டே போகவேண்டும்" என்று) வெகுதூரம் வேண்டிக்கொண்டார்; விச்வாமித்ரரும் வஸிஷ்டரைப் பார்த்து, "ஸ்வாமி! மஹாமுநிவரே! சரி, (நான் உமது தாஸனாய் விட்டேன்) உமது இஷ்டப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொன்னார். ௧௯

இவ்வாறு விச்வாமித்ரர்சொன்ன பின்பு வஸிஷ்ட மஹர்ஷியானவர் ஸந்தோஷமடைந்து தமது சபளையென்கிற காமதேநுவை அழைப்பித்தார். ௨0

𑌏𑌹𑍍𑌯𑍇𑌹𑌿 𑌶𑌬𑌲𑍇! 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌚𑍋 𑌮𑌮।
𑌸𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥
𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌮𑍇।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌰𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌮।
𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌚𑍋𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌚𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌶𑌬𑌲𑍇! 𑌤𑍍𑌵𑌰। ௨௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

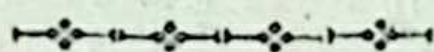
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨!।
𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍂𑌨𑍍𑌮𑌧𑍂𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥ ௨
𑌉𑌷𑍍𑌣𑌾𑌢𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍌𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃।
𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌧𑌿𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 *𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚। ௩
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌷𑌾𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍌𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃। ௪
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟 †𑌜𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௫
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 ‡𑌤𑌦𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃। ௬
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௭
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦!॥ ௮
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌮𑌮।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌹𑌾𑌰𑍀 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑌮𑍈𑌷𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜!। ௯
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍। ௧௦

---

* “𑌤𑌥𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍.” † “𑌭𑍋𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍.” ‡ “𑌤𑌥𑌾.”

" கோரினவை யெல்லாங் கொடுக்கின்ற எனது அன்புள்ள சபளே! வாவா சீக்ரம் நான் சொல்லுகிறதைக்கேள்: ராஜர்ஷியாகிய இவ்விச்வாமித்ரருக்கும் இவரது ஸைந்யங்களுக்கும் மேலான போஜனங்களிட்டு நான் விருந்து செய்ய நினைத்திருக்கிறேன்; நீ அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும்; ஷட்ரஸங்களில் யாராருக்கு எதெதுவேண்டியதோ அதையெல்லாம் அவர்களுக்கு வேண்டிய வரையில் சீக்ரமாய் கொடுக்கவேண்டும்; சபளே! ரஸம், பக்ஷ்யம், பானகம், தேன் தயிர் முதலியவைகள், பலவித அந்நம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் (இவர்களுக்கு) நீ சீக்ரமாய்க் கொடுக்கவேண்டும்" (என்று கட்டளை யிட்டார்) உங

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்து மூன்ருவது ஸர்க்கம்.

பகைவரைப்பகுக்கின்றவ! (ராம!) இவ்வாறு வஸிஷ்டரால் கட்டளையிடப்பட்ட சபளை என்கிற காமதேநுவானது, கரும்புகள், தேன்கள், பொரிகள், மைரேயமென்கிறபானங்கள், திவ்யமானபானகங்கள், பலவகைப்பணியாரங்கள் ஆகிய இவைகளுள் (அவ்விச்வாமித்ர பரிவாரத்தில்) யாராருக்கு எதெது இஷ்டமோ அதையெல்லாம் வித்தஞ் செய்துகொடுத்தது. உ

அவ்வாறு இவ்விச்வாமித்ரருக்கு வஸிஷ்டர் விருந்து செய்யும்பொழுது, சூடுகையுள்ள அந்நங்களும், பருப்புகளும் மலைபோல் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. பாயஸங்களும் தயிர்களும் வாய்க்கால்போல் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. ௩

பலவித இனிய ரஸங்கள் பொருந்திய பணியாரங்களாலும், வெல்லம் சர்க்கரை முதலியவைகளாலேயே செய்யப்பட்ட பணியாரங்களாலும் நிரம்பிய பாத்ரங்கள் ஆயிரக்கணக்காய்ச் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தன. ச

ராம! விச்வாமித்ரருடைய ஸைந்யம் யாவும், வஸிஷ்டரிட்ட விருந்தை வேண்டியவரையில் உண்டு மிகவும் களித்துத் தேஹம் பூரித்து வலிவு பெற்று பேரானந்தத்தை அடைந்தது. ரு

ராஜர்ஷியாயிருந்த விச்வாமித்ரவேந்தரும் தமது அரண்மனைப்பெண்டுகளோடும், ப்ராஹ்மணர்களோடும், புரோஹிதர்களோடும் கூடி அவ்வாறே விருந்துண்டு மகிழ்ந்து தேஹம் பூரிக்கப் பெற்ருர். சு

அப்பொழுது எல்லா மந்த்ரிகளுடனும் ப்ருத்யர்களுடனும் பூஜைபெற்று, பேரானந்தமடைந்து வஸிஷ்டரை நோக்கி இம்மொழியைக்கூறினுர்:— எ

" ஸ்வாமி! பூஜைபெறவேண்டிய நீர் வெகு நன்ருய் விருந்து செய்து என்னைப் பூஜித்தீர்; மொழிசுவை யறிந்தவரே! நான் ஒருமொழி சொல்லுகிறேன், தயைசெய்து கேட்கவேண்டும்; அ

ஸ்வாமி! அந்தணரே! லக்ஷம் பசுவிலே வாங்கிக்கொண்டு (உமது) சபளை என்கிற காமதேநுவை நீர் எனக்குக்கொடுக்கவேண்டும்; இந்தக் காமதேநு (பசுக்களில்) ரத்நம் என்பது ப்ரஸித்தம்; தர்மசாஸ்த்ரப்படிக்கு ரத்நத்திற்கு அதிகாரி ராஜா; ஆதலால் இந்தக் காமதேநு என்னுடையதுதான்; ஆதலால் இதை எனக்குக் கொடுத்துவிடும்" கூ

முனிவர்களிற் சிறந்து தர்மபுத்தியுடையராகிய வஸிஷ்டபகவானுனவர், இவ்வாறு விச்வாமித்ரர் கூறியதைக் கேட்டு, (விச்வாமித்ர)வேந்தரை நோக்கி வதிற் கூறலுற்ருர்:— கம

நாஹம் ஶதஸஹஸ்ரேண நாபி கோடிஶதைர்கவாம்,
ராஜந்தாஸ்யாமி ஶபலாம் ராஶிபீ ரஜதஸ்ய வா। ௧௧
ந பரித்யாகமர்ஹேயம் மத்ஸகாஶாதரிந்தம!॥
ஶாஶ்வதீ ஶபலா மஹ்யம் கீர்த்திராத்மவதோ யதா। ௧௨
அஸ்யாம் ஹவ்யம் ச கவ்யம் ச ப்ராணயாத்ரா ததைவ ச॥
ஆயத்தமக்நிஹோத்ரம் ச பலிர்ஹோமஸ்ததைவ ச। ௧௩
ஸ்வாஹாகாரவஷட்காரௌ வித்யாஶ்ச விவிதாஸ்ததா॥
ஆயத்தமத்ர ராஜர்ஷே! ஸர்வமேதந்ந ஸம்ஶய:। ௧௪
ஸர்வஸ்வமேதத்ஸத்யேந மம துஷ்டிகரீ ஸதா॥
காரணைர்பஹுபீ ராஜந்தாஸ்யே ஶபலாம் தவ। ௧௫
வஸிஷ்டேநைவமுக்தஸ்து விஶ்வாமித்ரோऽப்ரவீத்தத:॥
ஸம்ரப்ததரமத்யர்த்தம் வாக்யம் வாக்யவிஶாரத:। ௧௬
ஹைரண்யகக்ஷ்யாக்ரைவேயாந் ஸுவர்ணாங்குஶபூஷிதாந்॥
ததாமி குஞ்ஜராணாம் தே ஸஹஸ்ராணி சதுர்த்தஶ। ௧௭
ஹைரண்யாநாம் ரதாநாம் ச ஶ்வேதாஶ்வாநாம் சதுர்யுஜாம்॥
ததாமி *தே ஶதாந்யஷ்டௌ கிங்கிணீகவிபூஷிதாந்। ௧௮
ஹயாநாம் தேஶஜாதாநாம் குலஜாநாம் மஹௌஜஸாம்॥
ஸஹஸ்ரமேகம் தஶ ச ததாமி †தவ ஸுவ்ரத!। ௧௯
நாநாவர்ணவிபக்தாநாம் வயஸ்ஸ்தாநாம் ததைவ ச।
ததாம்யேகாம் கவாம் கோடிம் ஶபலா தீயதாம் மம। ௨௦
யாவதிச்சஸி ரத்நம் வா ஹிரண்யம் வா த்விஜோத்தம!॥
தாவத்ததாமி தத்ஸர்வம் ஶபலா தீயதாம் மம। ௨௧
ஏவமுக்தஸ்து பகவாந் விஶ்வாமித்ரேண தீமதா॥
ந தாஸ்யாமீதி ஶபலாம் ப்ராஹ ராஜந் கதஞ்சந।
ஏததேவ ஹி மே ரத்நமேததேவ ஹி மே தநம்॥
ஏததேவ ஹி ஸர்வஸ்வமேததேவ ஹி ஜீவிதம்।
தர்ஶஶ்ச பௌர்ணமாஸஶ்ச யஜ்ஞாஶ்சைவாப்ததக்ஷிணா:॥
ஏததேவ ஹி மே ராஜந் விவிதாஶ்ச க்ரியாஸ்ததா।
அதோமூலா: க்ரியா: ஸர்வா மம ராஜந் ந ஸம்ஶய:।
பஹுநா கிம் ப்ரலாபேந ந தாஸ்யே ‡காமதோஹிநீம்। ௨௫

இதி ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே த்ரிபஞ்சாஶஸ்ஸர்க:

---

* "ச." † "ஸம் ஹி ஸுவ்ரத:" ‡ "காமதோஹிநீம்."

"மன்னவ! (எனது) சபளையொன்றுக்காக, நீர் கோடிபசுவின்விலைகொடுத் தாலும் அதைநான் கொடுக்கமாட்டேன்; நூறுகோடி பசுவின் விலைகொடுத்தா லும் கொடுக்கமாட்டேன்; ராசி ராசியாய் வெள்ளியைக் கொடுத்தாலுங் கொடுக்கமாட்டேன்; ௧௧

பகைவரை அடக்கின்றவ! இந்தச்சபளை என்னை விட்டுப் பிரியத்தகாது; மாயியாயிருக்கிறவனுக்குக் கீர்த்தி சாச்வதமாயிருக்கிறதுபோல், எனக்கு இந்தச்சபளை சாச்வதமாயிருந்து கொண்டிருக்கிறது; ௧௨

ஹவ்யம், கவ்யம், ஜீவித்திருத்தல், அக்நிஹோத்ரம், பலி, ஹோமம் என்கிறவைகளும் இந்தச் சபளையினாலேயே எனக்கு நடக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது; ௧௩

ராஜர்ஷி! ஸ்வாஹாகாரம், வஷட்காரம், நாநாவித வித்யைகள் ஆகிய இவையெல்லாம் இதனாலேயே ஆகவேண்டியிருக்கிறது; இவை உண்மை; ௧௪

அரசே! ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறேன்; எனக்கு எல்லாப் பொருளும் இந்தக் காமதேனுவே தான்; இது எனக்கு எப்பொழுதும் ஸந்தோஷத்தை விளைத்துக்கொண்டிருக்கிறது; (இதைக் கொடாமலிருக்க) இன்னும் அநேககாரணங்களிருக்கிறபடியால் இந்தச் சபளையை உமக்கு நான் கொடுக்கமுடியாது." ௧௫

பேசுவதில் ஸமர்த்தராகிய விச்வாமித்ரரானவர், இவ்வாறு வஸிஷ்டர் சொல்லவே மிகுந்த பிடிவாத முடையராய், (வஸிஷ்டரை நோக்கி மேல்வரும்) வாக்யத்தைச் சொல்லினார்:— ௧௬

"கழுத்துக்குப் பொன் சங்கிலிகள் பூட்டி பொன் மாவெட்டிகள் மாட்டி அழகாய்விளங்கும் பதினாலாயிரம்யானைகளை நான் உமக்குக்கொடுக்கிறேன்; ௧௭

மணிகள் கட்டி அழகாய் விளங்கும் நான்கு வெள்ளைக்குதிரைகள் (ஒவ்வொன்றிலும்) பூட்டப்பெற்ற எண்ணூறு பொன் தேர்களையும் உமக்குக் கொடுக்கிறேன்; ௧௮

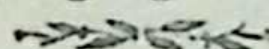
நல்ல தேசத்தில் நல்ல குலத்தில் பிறந்து அழகாய் விளங்கும் பதினோராயிரங் குதிரைகளையும் உமக்குக் கொடுக்கிறேன்; நீர் ரொம்பவும் நல்லவர்; ௧௯

ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வர்ணமுடையவைகளாயுள்ள ஒரு கோடி இளம்பசுக்களையும் கொடுக்கிறேன்; சபளையைக் கொடுத்துவிடும்; ௨௦

அந்தணரே! உமக்கு ரத்நம் வேணுமென்றாலும் ஸ்வர்ணம் வேண்டுமென்றாலும் வேண்டிய வரையில் கொடுக்கிறேன்; உமக்கு எது வேண்டியதோ அதை யெல்லாங் கொடுக்கிறேன்; சபளையை எனக்குக்கொடுத்துவிடும்." ௨௧

புத்திமானாகிய விச்வாமித்ரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வஸிஷ்டபகவானானவர் (விச்வாமித்ரரைப்பார்த்து, "வேந்தே! நீர் என்னசெய்தாலும் சபளையை நான் கொடுக்கப் போகிறிலேன்; இதுதான் எனது ரத்நம், இதுதான் எனது பொருள்; இதுதான் எல்லாப்பொருளும்; இதனால் தான் நான் பிழைத்திருக்கிறேன்; அமாவாஸ்யைக்கும் பௌர்ணமாவாஸ்யைக்குஞ் செய்யவேண்டியசெய்கைகள், யஜ்ஞங்கள், ஆப்தர்களுக்குக்கொடுக்கிற தக்ஷிணைகள் என்றவைகளும்இதுதான்; வேந்தே! எனக்கு எல்லாக்கார்யங்களும் இது மூலமாகத்தாம் நடக்கவேண்டும்; இவ்விஷயங்களெல்லாம் ஸத்யம்; அதிகமாய்ப் பேசுவதில் என்ன ப்ரயோஜனம்? காமதேனுவை நான் கொடுக்கவேமாட்டேன் (இதுதான் கடைசியான பேச்சு)" என்று சொல்லிவிட்டார். ௨௨

ஐம்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤॥ ௧
𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾॥
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾॥
𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑌾𑌗𑌸𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃॥ ௪
[𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃।]
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌯 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌶𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨!
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௫
𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌸𑌾 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌣𑍀।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤!!
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌭𑌟𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌤𑌃। ௭
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௮
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌬𑌲𑍇! 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌏𑌷 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥ ௯
𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌬𑌲𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚। ௧௦
𑌇𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌥𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃। ௧௧
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍।
𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌮𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍॥ ௧௨
𑌨 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 *𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥ ௧௩

---

* "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍."

ஐம்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம்.

சபளையென்னும் காமதேநுவை வஸிஷ்ட முனிவர் கொடுக்கமாட்டேனென்ற தத்க்ஷணமே விச்வாமித்ரர், அதை (பலாத்கரித்து) இழுத்துக்கொண்டு போகத்தொடங்கினர். க

ராம! மஹாதைர்யமுடைய (விச்வாமித்ர)வேந்தரால் அவ்வாறு இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட சபளையானது துக்கித்து அழுது சோகத்தால் இளைத்ததாகி, "மஹாத்மாவாயுள்ள வஸிஷ்டர் என்னை யாதுகாரணத்தால் கைவிட்டார்! மிகவும் வருத்தி நீசையாய் நிற்கின்ற என்னை (விச்வாமித்ர)மன்னவரது படையாளர்கள் யாது காரணத்தால் இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள்! மஹாத்மாவாகிய அவ்வஸிஷ்டருக்கு நான் என்ன அபகாரஞ்செய்தேன்! தர்மிஷ்டராயுள்ள அவ்வஸிஷ்டர் தம்மிடத்து பக்தியும் இஷ்டமுங் கூடிய என்னை ஒரு குற்றமுஞ் செய்யாதிருக்கும்பொழுது ஏன் இவ்வாறு கைவிடுகிறார்!" என்று தானே மனதில் எண்ணிக்கொண்டது. ௩

பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவ! (ராம!) அப்பொழுது, அவ்விச்வாமித்ரரது படையாளர்களைப் பலவிதமாய்த் துன்பப்படுத்தி திமிறிக்கொண்டு வாயுவேகமாய் வந்து மஹாத்மாவாகிய வஸிஷ்டருடைய பாதத்தின் அருகில நின்றது. ரு

அந்தச் சபளையானது மேக துந்துபி வாத்யங்களை நிகர்த்த அழுகைக்குரலுடன் வஸிஷ்டருக்கு எதிரில் நின்றுகொண்டு, "ஸ்வாமீ! ப்ரஹ்ம புத்ரரே! (வஸிஷ்டரே!) என்னை என்னகாரணத்தால் கைவிட்டீர்? என்னகாரணத்தால் என்னை உம்மிடத்தினின்று ராஜபடர்கள் கொண்டுபோகிறார்கள்" என்ற இம்மொழியைச் சொல்லிற்று. எ

ப்ரஹ்மர்ஷியாயுள்ள வஸிஷ்டரானவர் இவ்வாறு (காமதேநுவினால்) சொல்லப்பட்டதாகி, சோகத்தால் மனங்குலைந்துநிற்கும் அந்தக் காமதேநுவைத் தமது தங்கைபோல் நினைத்து, இம்மொழியை யுரைத்தார்:— அ

"சபளே! உன்னை நான் கைவிடவில்லை; நீ எனக்கோர் அபகாரமுஞ் செய்யவில்லை; இவ்விச்வாமித்ரராஜர் தமக்கு மிகுந்த வலிவிருக்கிறதாகவெண்ணி பலாத்காரமாக உன்னை என்னிடத்தினின்றுகொண்டு போகிறார்; கூ

(அவருக்கு) ஸமானமான (தேஹ)வலிவு எனக்குக் கிடையாது; மேலும், ராஜாவாயும் இன்றைத்தினம் (நம்மிடம்) அதிதிபூஜை பெற்றவராயுமிருக்கிறார் (ஆதலால் சபிக்கலாகாது); அல்லாமலும், ஸேநாபலம் பொருந்தியவரும், க்ஷத்ரியகுலத்திற் பிறந்த ராஜாவும், பூமிக்கு (எல்லாம்) அதிகாரியுமாயிருக்கிறார்;க0

இதோ குதிரைகளும் தேர்களும் யானைகளும் கொடிமரங்களுங்கூடிய அக்ஷௌஹிணீஎன்கிற ஸைந்யமும் (அவருக்கு)பூர்ணமாயிருக்கிறது;ஆதலால், இவ்விச்வாமித்ரர் அதிக பலமுடையாவர்." கக

பேசவல்லதாகிய அந்தச்சபளையானது இவ்வாறு வஸிஷ்டர் சொன்னதைக்கேட்டு, மஹாபரபாவமுடைய ப்ரஹ்மர்ஷியாயுள்ள அவ்வஸிஷ்டரைநோக்கி வணங்கி, (மேல்வரும்) சொல்லைச் சொல்லிற்று:— கஉ

"ப்ராஹ்மணரே! (வஸிஷ்டரே!) க்ஷத்ரியருக்கு (அதிக)பலமில்லை என்றும், பிராமணர்களுக்குத்தாம் அதிக பலம் என்றும் (பெரியோர்கள்) சொல்லுகிறார்கள்; ஆதலால க்ஷத்ரியபலத்தைவிட ப்ராஹ்மண பலந்தான் மேலானது;

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌬𑌲𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍॥ ௧௪
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௧௫
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌸𑍃𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌬𑌲𑌾𑌰𑍁𑌜𑌮𑍍॥ ௧௬
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 *𑌤𑌥𑌾। ௧௬½
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌂𑌭𑌾𑌰𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌹𑍍𑌲𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌪!॥
𑌨𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃। ௧௭½
𑌬𑌲𑌂 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃।
𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌪𑌹𑍍𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌰𑌪𑌿। ௧௮
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌹𑍍𑌲𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰𑌾𑌞𑍍𑌛𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥ ௨௦
𑌤𑍈𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃॥
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌸𑌿𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌶𑌧𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍈𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍈𑌃। ௨௨
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹।
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑌾 𑌬𑌰𑍍𑌬𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍁𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃॥ ௨௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

௫௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌸𑍃𑌜 𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃॥ ௧
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌂𑌭𑌾†𑌰𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌸𑌂𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃।
𑌊𑌧𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌹𑍍𑌲𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃॥ ௨

---

* “𑌤𑌦𑌾.” † “𑌰𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃.”

உம்முடைய பலம் அளவிடமுடியாது; விச்வாமித்ரர் மஹாவீர்யமுடைய வராயிருந்தாலும் உம்மைவிட அதிக பலமுடையவரல்லர்; உமது பராக்ரமத்தை வெல்ல முடியாது; ௧௪

மஹாப்ரபாவமுடையவரே! எனக்கு நீர் கட்டளையிடும்; உமது மந்த்ர பலம் என்னைக்காப்பாற்றும்; கொடிய வெண்ணங்கொண்ட அவ்விச்வாமித்ரருடைய செருக்கையும் ஸைந்யத்தையும் நான் நாசஞ்செய்துவிடுகிறேன்.” ௧௫

ராம! பெரும்புகழ்பெற்றவராயுள்ள வஸிஷ்டர் இவ்வாறு அந்தக்காமதேநு சொல்லவே, “(காமதேநுவே!) நீ, சத்ருபலத்தை அழிக்கும்படியான ஸைந்யத்தை உண்டுபண்ணு” என்றுரைத்தார். ௧௬

அவ்விச்வாமித்ரர் சொன்னதைக்கேட்டு அந்தக்காமதேநுவும் அப்படியே உண்டுபண்ணிற்று. ௧௭

அரசே! (ராம!) அந்தக்காமதேநு ஒரு முக்கலிட்டது; அதினின்று ‘பப்லவர்கள்’ என்ற ஜாதியர்கள் அநேகம்பேர்களுண்டாய், அவ்விச்வாமித்ரர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவர் ஸைந்யத்தையெல்லாம் நாசஞ்செய்துவிட்டார்கள். ௧௮

பிறகு, அவ்விச்வாமித்ரவேந்தர் தமது ஸைந்யம் நாசமடைந்துவிடவே கோபத்தால் கண்கள்விழித்து, நாநாவித அஸ்த்ரங்களைப் ப்ரயோகித்து பப்லவர்களை நாசஞ்செய்தார், ௧௯

பப்லவர்களையெல்லாம் விச்வாமித்ரர் வதஞ்செய்ததை(காமதேநு)கண்டு பின்னும் யவநர்களோடுகூடிய சகர்களையும் உண்டாக்கியது. ௨௦

பொன் ஒளியை நிகர்த்த மிகுந்த ஒளியுடையவர்களாகி பொன்மயமான ஆடைகளை உடுத்தியவர்களாகி, மஹாவீர்யம் பொருந்தியவர்களாய்க் கத்திகளைக் கைகளில் தரித்தவர்களாகி உதித்த யவநர்களோடுகூடிய அந்தச் சகர்களால் பூமிநிறைந்துவிட்டது; அவர்கள், அக்நி எரிப்பதுபோல் அவ்விச்வாமித்ரரது ஸைந்யத்தை எரித்துவிட்டார்கள். ௨௨

பிறகு, விச்வாமித்ரர் தம் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டு அஸ்த்ரங்களை எடுத்துப் ப்ரயோகித்தார்; யவந-காம்போஜர்கள், பப்லவர்கள் என்னும் எல்லோரும் அந்த அஸ்த்ரங்களால் அடிக்கப்பட்டு குழப்பமடைந்துவிட்டார்கள். ௨௩

ஐம்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, அந்த யவநர்கள் முதலியவர்கள் விச்வாமித்ரஅஸ்த்ரத்தால் குழப்பமடைந்ததை வஸிஷ்டர் கண்டு, “காமதேநு! (மறுபடியும்) யோகமஹிமையினல் (படைகளை) ஸ்ருஷ்டி” என்று கட்டளையிட்டார். ௧

பிறகு அந்தக் காமதேநு முக்கலிடவே, ஸூர்யனை நிகர்த்து வையுங் கத்தியுமாய் அதன் மடியிலிருந்து பப்லவர்கள் என்றவர்களும் காம்போஜர்கள் என்றவர்களும் உண்டானார்கள்; ௨

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑍍𑌛𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌰𑍋𑌮𑌕𑍂𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌕𑌾𑌃॥ ௩
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌗𑌜𑌂 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑌥𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௪
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍। ௫
𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌋𑌷𑌿𑌃॥ ௬
𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௭
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾। ௮
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌃।
𑌉𑌪𑌰𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃। ௯
𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑍋 𑌦𑍀𑌨𑍋 𑌲𑍂𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।
𑌹𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌹𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤॥ ௧௦
𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌚।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤। ௧௧
𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋𑌰𑌗𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 *𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃। ௧௨
†𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍। ௧௩
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌰𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௧௪
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௫

---

* "𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃." † "𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍."

யோநியிலிருந்து யவநர்களும், குதத்திலிருந்து சகர்களும், மயிர்க்கால்களிலிருந்து 'ம்லேச்சர்கள், ஹாரீதர்கள், கிராதகர்கள் என்றவர்களும் உண்டானார்கள்; ந

ரகுநந்தந! அவர்களெல்லோரும் விச்வாமித்ரருடைய ஸைந்யத்தையெல்லாம் காலாள்களோடும் யானைகளோடுங் குதிரைகளோடும் தேர்களோடும் நாசஞ்செய்துவிட்டார்கள். ரு

மஹாத்மாவாயுள்ள வஸிஷ்டர், (தமது காமதேநுவைக்கொண்டு விச்வாமித்ர)ஸைந்யத்தைநாசஞ்செய்துவிட்டதை விச்வாமித்ரரது புத்ரர்கள் நூறுபேரும் கண்டு மிக்க சினங்கொண்டு நாநாவித ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு வஸிஷ்ட மஹர்ஷியை நோக்கி (போர்புரிய)எதிர்த்தோடினார்கள். ருசு

வஸிஷ்ட மஹர்ஷியும் தமது 'ஹூம்'என்ற சப்தத்தாலேயே அவர்களைத் தஹித்தார்; சு

மஹாத்மாவாயுள்ள வஸிஷ்டர், அவ்விச்வாமித்ரரது புத்ரர்களைக் குதிரைகளுடனும் தேர்களுடனும் போர்வீரர்களுடனும் ஒருமுஹூர்த்தகாலத்திற்குள் நீறாக்கிவிட்டார். எ

பெரும்புகழ் பெற்றவராயுள்ள விச்வாமித்ரர், தமதுஎல்லாப்பிள்ளைகளும் படைகளும் மாண்டுவிட்டதைக்கண்டு வெட்கங்கொண்டு,அப்பொழுதே சிந்தாக்ராந்தராய்விட்டார். அ

அலைகின்ற கடல்போலும், பல்லுப்பிடுங்கிய பாம்புபோலும், ராஹுவினால் க்ரிஹிக்கப்பட்ட ஸூர்யன்போலும் உடனே ஒளிகுன்றினவராய்விட்டார். கு

தம்பிள்ளைகளும் படைகளும் மாண்டுவிடவே, சொந்து இறகொடிந்தபக்ஷிபோலாகி, மிக்கும் உத்ஸாஹமுங் குலைந்து மிக்க துக்கமடைந்தார். க0

(எல்லாம்மாண்டு கடைசியாய் நின்ற) தம்புத்ரரொருவரை அழைத்து, "(அப்ப!) நீ க்ஷத்ரிய தர்மப்படி பூமியைப் பாதுகாத்துவா" என்று சொல்லி ராஜ்யத்தை ஒப்பித்துவிட்டு வநத்திற்கே போய்விட்டார்; கக

பெரும்புகழாளராகிய அவ்விச்வாமித்ரர், கிந்நரர்களாலும் உரகர்களாலும் அடையப்பட்டதாயுள்ள ஹிமவத் பர்வதத்தின் தாழ்வரையை யடைந்து, சிவபிரானது அநுக்ரஹம் பெறுதற்காகத் தவம்புரிந்தார். கஉ

பிறகு சிலநாள்கழிந்தபின்பு,சிவ பெருமான்வ்ருஷபவாஹநாரூடராய்வந்து, மஹாபலமுடைய விச்வாமித்ரருக்குத் தர்சநங்கொடுத்தார். கங

"மன்னவ! (விச்வாமித்ர!)நீஎதற்காகத்தவஞ்செய்கிறாய்? நீசொல்லவேண்டியதைச் சொல்லு; நான் வரங்கொடுக்கிறேன்; உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் சொல்லு"என்றார். கச

பெருந்தவம்புரிந்த விச்வாமித்ரர், இவ்வாறு சிவபெருமான் சொல்லக்கேட்டு, அந்த மஹாதேவரைத்தெண்டனிட்டு இம்மொழியைக் கூறினார்:— கரு

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵! 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 * 𑌮𑌮𑌾𑌨𑌘!
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ௧௬
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁 † 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌮𑌾𑌨𑌘! ௧௭
𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵! 𑌮𑌮𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍। ௧௭½
𑌏𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௧௮
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃!
𑌦𑌰𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௧௯
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿।
𑌹𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௦
𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃।
‡𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥ ௨௧
𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌃। ௨௨
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃। ௨௩
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍀𑌰𑌿𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍॥ ௨௪
§𑌵𑌦𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃।
𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃॥ ௨௫
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿।
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢! 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥ ௨௭
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌵𑌿𑌧𑍂𑌮 𑌇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌯𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍। ௨௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

---

* "𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋." † "𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁." ‡ "𑌯𑍇𑌤𑌃."
§ "𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿."

“ப்ரபோ! மஹாதேவா! என்னிடத்தில் தேவரீர்க்குப் ப்ரீதியிருக்கும்பக்ஷத்தில், தநுர்வேதத்தை ஸாங்கோபாங்கமாகவும் உபநிஷத் ரஹஸ்யங்களோடும் தேவரீர் எனக்கு அளிக்கவேண்டும்; கரு

தேவர்கள், தாநவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள் முதலிய எல்லாருடைய அஸ்த்ரங்களும் எனக்குத்தெரியவேண்டும்; கசு

தேவதேவா! உமது அநுக்ரஹத்தால் என் மநோரதம் நிறைவேறவேண்டும்.” கஎ

சிவபெருமானும், “அப்படியே ஆகட்டும்” என்றசொல்லை (விச்வாமித்ரருக்கு) சொல்லிவிட்டுப்போய்விட்டார். கஅ

மிகுந்த செருக்குடன் கூடியிருந்த ராஜர்ஷியாகிய விச்வாமித்ரர், அஸ்த்ரங்களையெல்லாம் பெற்று உடனே மஹாபலமுடையவராகி, மிகுந்த செருக்குடையவராக ஆய்விட்டார். ககூ

பர்வகாலத்துக் கடல்போல் (இவ்விச்வாமித்ரர்)வீர்யம் பெருகி; வஸிஷ்ட மஹர்ஷியை நாசஞ்செய்துவிட்டதாகவே எண்ணிவிட்டார். உ0

பிறகு,(விச்வாமித்ர)வேந்தர், அவ்வஸிஷ்டரது ஆச்ரமத்திற்குப்போய் அஸ்த்ரங்களைப் ப்ரயோகித்தார்; அந்த அஸ்த்ரங்கள் தம்தேஜஸினால் அவ்வஸிஷ்டரது தபோவநத்தையெல்லாம் எரித்துவிட்டது. உக

பேறிவுபெற்ற விச்வாமித்ரர் அவ்வாறு அஸ்த்ரம் ப்ரயோகிப்பதை எல்லா முனிவர்களுங்கண்டு, பத்து திக்குகளிலும் ஓடிவிட்டார்கள்; உஉ

ஆயிரக்கணக்காயுள்ள வஸிஷ்டரது சிஷ்யர்களும், ம்ருகங்களும் பக்ஷிகளும், பயங்கரமாய்விட்ட அவ்வாச்ரமத்தினின்று பயந்து நாநாதிக்குகளிலும் ஓடலாயிற்று; உங

மஹாத்மாவாகிய வஸிஷ்டருடைய ஆச்ரமமிருக்கிற இடம் ஒரு முஹூர்த்த காலத்திற்குள், சூந்யமமாய் (மரம் முதலியவைகளொன்றுமில்லாததாய்) ஆய்விட்டது; நிச்சப்தமாயும் உழைமண்பூமிக்கு ஸமாநமாயும் ஆய்விட்டது. உச

“பனியை ஸூர்யன் நாசஞ்செய்வதுபோல் விச்வாமித்ரனை நான் இப்பொழுதே நாசஞ் செய்துவிடுகிறேன், ஒருவரும் பயப்படவேண்டாம்” என்று அடிக்கடி வஸிஷ்டரும் சொன்னார். உரு

மஹாப்ரபாவமுடைய வஸிஷ்ட மஹர்ஷி இவ்வாறு சொல்லி, சினந்து விச்வாமித்ரரைப்பார்த்து, “மூட! நான் வெகுகாலமாய் வளர்த்து அழகாய் வைத்திருந்த ஆச்ரமத்தை நீ கெட்ட நடக்கைகொண்டு பாழ்பண்ணினாய்; ஆதலால் நீ (க்ஷேமமாக) இருக்கமாட்டாய்” என்ற இம்மொழியைக்கூறினார். உஎ

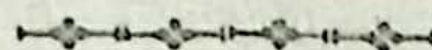
இவ்வாறு கூறி மிகச்சினந்தவராய், புகையில்லாதிருக்கிற (ப்ரளய)கால அக்நிபோலவும் இரண்டாவது யமதண்டம்போலவும் விளங்கும்(தமது ப்ரஹ்ம) தண்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நின்றார். உஅ

ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯, 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। க
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। உ
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋! 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯।
𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌜!॥ ங
𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍।
𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨!॥ ச
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗 𑌇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾। ரு
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌐𑌷𑍀𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃॥ சா
𑌮𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌨𑍇। எ
𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵 𑌚। அ
𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌶𑌨𑍀 𑌉𑌭𑍇।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚। கூ
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌥𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾। க0
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌥 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌮𑌥 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌮𑍍। கக
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!। கஉ
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍।
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃। கங
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃। கச

ஐம்பத்தாருவது ஸர்க்கம்.

மிக்கவலியராகிய விச்வாமித்ரர், இவ்வாறு வஸிஷ்டரால் சொல்லப்பட்டு தமது ஆக்நேயாஸ்த்ரத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, "(வஸிஷ்ட!) இரு இரு (உன்னைசும்மாவிடுகிறதில்லை)" என்று சொன்னார். க

வஸிஷ்டபகவானும் சினங்கொண்டவராய், இரண்டாவது யமதண்டம் போன்ற தமது ப்ரஹ்மதண்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு(விச்வாமித்ரரைநோக்கி) இம்மொழியைப்புகன்றார்:— உ

"அதம க்ஷத்ரியா! விச்வாமித்ரா; இதோ நிற்கிறேன்; உனக்குண்டான பலத்தைக்காட்டு (பார்க்கலாம்); நீ சஸ்த்ரம் ஸம்பாதித்து வந்த கர்வத்தை இப்பொழுதே நாசஞ்செய்து விடுகிறேன்; ங

க்ஷத்ரிய குலத்துப்பெருமையைக் கெடுக்கின்றவனே! உன்னுடைய க்ஷத்ரிய பலம் எங்கே! என்னுடைய ப்ராஹ்மண பலம் எங்கே! திவ்யமாயுள்ள எனது ப்ரஹ்ம(தண்டத்தின்)பலத்தைப் பாரு." ச

அவ்விச்வாமித்ருருடைய ஆக்நேயாஸ்த்ரமானது பயங்கரமாய் (வஸிஷ்டர்)மேல்வந்துவிழத்தொடங்கிற்று; நீரினல் அனல் அடங்குவது போல் அந்த அஸ்த்ரம் ப்ரஹ்மதண்ட(பல)த்தால் அடங்கிவிட்டது. ரு

வாருணம், ரௌத்ரம், ஐந்த்ரம், பாசுபதம், ஐஷீகம் என்ற அஸ்த்ரங்களைக் கோபத்துடன் விச்வாமித்ரர், (வஸிஷ்டர்மீது)ப்ரயோகித்தார்; சு. மாநவம், மோஹநம், காந்தர்வம், ஸ்வாபநம், ஜ்ரும்பணம், மாதநம், ஸந்தாபநம், விலாபநம், எ. சோஷணம், தாரணம், வெல்லமுடியாத வஜ்ராஸ்த்ரம், ப்ரஹ்ம பாசம், காலபாசம், வருணபாசம், அ. இஷ்டமான பைநாகாஸ்த்ரம், சுஷ்கா சநி, ஆர்த்ராசநி, தண்டாஸ்த்ரம், பைசாசாஸ்த்ரம், க்ரௌஞ்சாஸ்த்ரம், கூ. தர்மசக்ரம், காலசக்ரம், விஷ்ணுசக்ரம், வாயவ்யம், மதநம் ஹயசிரஸ் என்கிற அஸ்த்ரங்கள், க0. இரண்டு சக்திகள், கங்காலம், முஸலம், மஹத்தான வித்யாதர அஸ்த்ரம், பயங்கரமான காலாஸ்த்ரம், கோரமான த்ரிசூலம், காபாலம், கங்கணம் என்கிற அஸ்த்ரங்களையும் (வஸிஷ்டர்மீது)ப்ரயோகித்தார்; கக. ரகுநந்த! இந்த அஸ்த்ரங்களெல்லாவற்றையும் ப்ரயோகித்தார். கஉ

அது வஸிஷ்ட மஹர்ஷியினிடத்தில் ஆச்சர்யகரமாய் (அதாவது சிறிதும் பயன்படாமல்) போய்விட்டது; கங. ப்ரஹ்ம புத்ரராயுள்ள வஸிஷ்டர் அந்த விச்வாமித்ர-அஸ்த்ரங்களையெல்லாம் (தமது) ப்ரஹ்ம தண்டத்தால் தடுத்துவிட்டார். கச

அந்த அஸ்த்ரங்கள் விழுந்துவிடவே விச்வாமித்ரர் (தமது)ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகித்தார். கரு.

तदस्त्रमुद्यतं दृष्ट्वा देवाः साग्निपुरोगमाः।
देवर्षयश्च सम्भ्रान्ता गन्धर्वाः समहोरगाः। ௧௪
त्रैलोक्यमासीत्संत्रस्तं ब्रह्मास्त्रे समुदीरिते। ௧௫
तदप्यस्त्रं महाघोरं ब्राह्मं ब्राह्मेण तेजसा।
वसिष्ठो ग्रसते *सर्वं ब्रह्मदण्डेन राघव॥ ௧௬
ब्रह्मास्त्रं ग्रसमानस्य वसिष्ठस्य महात्मनः।
त्रैलोक्यमोहनं रौद्रं रूपमासीत्सुदारुणम्॥ ௧௭
रोमकूपेषु सर्वेषु वसिष्ठस्य महात्मनः।
मरीच्य इव निष्पेतुरग्नेर्धूमाकुलार्चिषः॥ ௧௮
प्राज्वलद्ब्रह्मदण्डश्च वसिष्ठस्य करोद्यतः।
विधूम इव कालाग्निर्यमदण्ड इवापरः। ௧௯
ततोऽस्तुवन्मुनिगणा वसिष्ठं जपतां वरम्।
अमोघं ते बलं ब्रह्मंस्तेजो धारय तेजसा।
निगृहीतस्त्वया ब्रह्मन्विश्वामित्रो महातपाः।
प्रसीद जपतां श्रेष्ठ! लोकाः सन्तु गतव्यथाः॥ ௨௰
एवमुक्तो महातेजाः शमं चक्रे महातपाः। ௨௧
विश्वामित्रोऽपि निकृतो †विनिःश्वस्येदमब्रवीत्॥ ௨௨
धिग्बलं क्षत्रियबलं ब्रह्मतेजोबलं बलम्।
एकेन ब्रह्मदण्डेन सर्वास्त्राणि हतानि मे। ௨௩
तदेतत्समवेक्ष्याहं प्रसन्नेन्द्रियमानसः।
तपो महत्समास्थास्ये यद्वै ब्रह्मत्वकारणम्॥ ௨௪

इति श्रीरामायणे बालकाण्डे षट्पञ्चाशः सर्गः

अथ सप्तपञ्चाशः सर्गः.

ततः सन्तप्तहृदयः स्मरन्निग्रहमात्मनः।
विनिःश्वस्य विनिःश्वस्य कृतवैरो महात्मना॥
स दक्षिणां दिशं गत्वा महिष्या सह राघव!।
तताप परमं घोरं विश्वामित्रो महातपाः। ௨

---

* "क्षिप्रम्." † "विनिःश्वस्येव."

அவ்வாறு ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தை விச்வாமித்ரர் ப்ரயோகிப்பதைத் தேவ-ருஷிகளும், கந்தர்வர்களும், பெரிய உரகர்களும், அக்நி முதலிய தேவர்களும் கண்டு பெரிய குழப்பமடைந்தனர். ௧௪. (விச்வாமித்ரரால்) ப்ராஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகிக்கப்படவே மூவுலகமும் கிடுகிடென்று நடுங்கிவிட்டது. ௧௫

ராகவ! மிக்க பயங்கரமான அந்தப் ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தையும் வஸிஷ்டர் தம் ப்ராஹ்மதேஜஸால் ஸம்பாதித்த ப்ராஹ்மதண்டத்தால் தடுத்துவிட்டார். ௧௬

(அவ்வாறு விச்வாமித்ரரது) ப்ராஹ்மாஸ்த்ரத்தைத் தடுக்கும் வஸிஷ்டருடைய முகமானது, கண்ணால் பார்க்கும்பொழுதே கிடுகிடென்று நடுங்கும்படியான பயத்தையும் மூர்ச்சையையும் மூவுலகங்களுக்கும் விளைவித்தது. ௧௭

மஹாத்மாவாயுள்ள வஸிஷ்டருடைய மயிர்க்கால்களெல்லாவற்றினின்றும், புகையுடன் கூடி அக்நி எரிவதுபோல் நெருப்புப்பொறிகள் பறக்கலாயின. ௧௮

வஸிஷ்டர் கையில் பிடித்த ப்ராஹ்மதண்டமும் புகையில்லாமல் விளங்கும் (ப்ரளய)காலத்து அக்நிபோலும் இரண்டாவது யமதண்டம்போலும் ஜ்வலித்தது. ௧௯

பிறகு, முநிவர்களெல்லோரும் "ஸ்வாமீ! வஸிஷ்ட மஹர்ஷியே! உம்முடைய பலம் அளவிடமுடியாது; பெருந்தவம் புரிந்த விச்வாமித்ரரையும் நீர் ஜயித்து விட்டீர்; உமது (ப்ராஹ்மதண்டத்தின்) தேஜஸை உமது ப்ரபாவத்தாலேயே அடங்கச்செய்யும்; (இனியாவது) உலகங்கள் மனக்கவலை தீர்ந்து ஸுகமாயிருக்கவேண்டும்; நீர், மனங்கசியவேண்டும்" என்று சொல்லிப் புகழ்ந்தார்கள். ௨௰

பெருந்தவம் புரிந்தவரும், மஹாப்ரபாவமுடையவருமாயுள்ள வஸிஷ்டரானவர், இவ்வாறு (முநிவர்கள்) சொல்லவே பொறுத்துக்கொண்டார். (கோபத்தை அடக்கினர்.) ௨௧

விச்வாமித்ரரும் தோல்வியடைந்து பெருமூச்சுவிட்டு, (தாமே) இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டார்:— ௨௨

"சீ! க்ஷத்ரிய பலத்தையும் ஒரு பலமாகச் சொல்லலாமா! ப்ராஹ்மணர்களின் ப்ரபாவபலந்தான் பலம்; நமது எல்லா அஸ்த்ரங்களையும் ஒரு ப்ராஹ்மதண்டம் நாசமாக்கிவிட்டதே! ௨௩. ஆதலால், இதை நாம் நன்றாய் ஆராய்ந்து அஹங்காரத்தை ஒழித்துவிட்டு, ப்ராஹ்மணத் தன்மையைப் பெறவேண்டி மஹத்தான தவத்தைச் செய்ய வேண்டும்." ௨௪

ஐம்பத்தாறவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

ராகவ! பிறகு, அவ்விச்வாமித்ரர், மஹாத்மாவான வஸிஷ்டரோடு தமக்கு நேர்ந்த வீணான வைரத்தையும் பரிபவத்தையும் நினைத்து பரிதபித்து பெருமூச்செறிந்து, தம் பத்நியையும் அழைத்துக்கொண்டு தென்திசைக்குப் போய், பயங்கரமாய்ப் பெருந்தவம் புரிந்தார். ௨

[ஸமீக்ஷ்யாஸ்ய தபஸ்ஸாரம் ஸமாஸாத்ய தபோ:]
அதாஸ்ய ஜஜ்ஞிரே புத்ரா: ஸத்யதர்மபராயணா:।
ஹவிஷ்பந்தோ மதுஷ்பந்தோ த்ருடநேத்ரோ மஹாரத:। ௩
பூர்ணே வர்ஷஸஹஸ்ரே து ப்ரஹ்மா லோகபிதாமஹ:।
அப்ரவீந்மதுரம் வாக்யம் விஶ்வாமித்ரம் தபோதநம்॥
ஜிதா ராஜர்ஷிலோகாஸ்தே தபஸா குஶிகாத்மஜ।
அநேந தபஸா த்வாம் ஹி ராஜர்ஷிரிதி வித்மஹே। ௫
ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா ஜகாம ஸஹ தைவதை:।
த்ரிவிஷ்டபம் ப்ரஹ்மலோகம் லோகாநாம் பரமேஶ்வர:॥ ௬
விஶ்வாமித்ரோऽபி தச்ச்ருத்வா ஹ்ரியா கிஞ்சிதவாங்முக:।
து:கேந மஹதாவிஷ்ட: ஸமந்யுரிதமப்ரவீத்।
தபஶ்ச ஸுமஹத்தப்தம் ராஜர்ஷிரிதி மாம் விது:।
தேவா: ஸர்ஷிகணா: ஸர்வே நாஸ்தி மந்யே தப:பலம்॥ ௮
இதி நிஶ்சித்ய மநஸா பூய ஏவ மஹாதபா:
[து:கேந மஹதாவிஷ்டோ க்ரோதேந வ்யாகுலோऽபி ஸ:]
தபஶ்சசார காகுத்ஸ்த! பரமம் பரமாத்மவாந்। ௯
ஏதஸ்மிந்நேவ காலே து ஸத்யவாதீ ஜிதேந்த்ரிய:।
த்ரிஶங்குரிதி விக்யாத இக்ஷ்வாகுகுலவர்த்தந:। ௧௦
தஸ்ய புத்தி: ஸமுத்பந்நா யஜேயமிதி ராகவ!।
கச்சேயம் ஸ்வஶரீரேண தேவாநாம் பரமாம் கதிம்। ௧௧
ஸ வஸிஷ்டம் ஸமாஹூய கதயாமாஸ சிந்திதம்।
அஶக்யமிதி சாப்யுக்தோ வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா। ௧௨
ப்ரத்யாக்யாதோ வஸிஷ்டேந ஸ யயௌ தக்ஷிணாம் திஶம்।
ததஸ்தத்கர்மஸித்த்யர்த்தம் புத்ராம்ஸ்தஸ்ய கதோ ந்ருப:। ௧௩
வாஸிஷ்டா தீர்க்கதபஸஸ்தபோ யத்ர ஹி தேபிரே।
த்ரிஶங்கு: ஸ மஹாதேஜா: ஶதம் பரமபாஸ்வரம்।
வஸிஷ்டபுத்ராந்தத்ருஶே தப்யமாநாந்யஶஸ்விந:। ௧௪
ஸோऽபிகம்ய மஹாத்மாந: ஸர்வாநேவ குரோஸ்ஸுதாந்।
அபிவாத்யாநுபூர்வ்யேண ஹ்ரியா கிஞ்சிதவாங்முக:।
அப்ரவீத்ஸுமஹாதேஜா: *ஸர்வாநேவ க்ருதாஞ்ஜலி:। ௧௫

* ஸர்வாந் ஸர்வாந் இதி:

பிறகு விச்வாமித்ராருக்கு, தர்மத்தில்பற்றுள்ள ஹவிஷ்யந்தர், மதுஷ்யந்தர், த்ருடநேத்ரர், மஹாரதர் என்ற பெயருடைய பிள்ளைகள் உண்டானார்கள். ௩

(அவ்வாறு தவஞ்செய்யத் தொடங்கி) ஆயிரவர்ஷமான பின்பு, உலகங்களுக்குப் பாட்டனாராகிய ப்ரஹ்மதேவர்வந்து விச்வாமித்ரமுனிவரை நோக்கி, "குசிகுலத்துப் பிள்ளாய்! நீ செய்ததவத்தால் (இனி) எல்லா ராஜர்ஷிகளையும் ஜயித்துவிடுவாய்; நீ இவ்வாறு தவஞ் செய்ததனால் உனக்கு 'ராஜர்ஷி' என்கிற பட்டங் கொடுக்கிறேன்" என்ற இன்மொழியைக் கூறினர். ௪

மஹா ப்ரபாவம்பெற்று உலகங்களுக்குப் பெரிய அதிகாரியாகிய ப்ரஹ்மதேவர், (விச்வாமித்ரருக்கு) இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு, தேவர்களுடன் தேவலோகத்திற்குப்போய் (அங்கிருந்து) ப்ரஹ்மலோகத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டார். ௫

அந்தப் ப்ரஹ்மதேவர்கூறியதை விச்வாமித்ரரும் கேட்டு வெட்கத்தால் கொஞ்சம் தலைகுனிந்து, மிக்கதுக்கமடைந்து கோபத்துடன் கூடினவராகி "நாம், மஹத்தானதவத்தைச் செய்தோம்! எல்லாத்தேவர்களும் ருஷிகளும் நம்மை ராஜர்ஷி என்று சொல்லுகிறார்கள்! (ப்ரஹ்மர்ஷியென்று சொல்லவில்லை!) இப்போது நாம்செய்ததவத்திற்குப் பயனில்லையே! (ஆதலால் மறுபடியும் தவஞ்செய்யவேண்டும்)" என்ற சொல்லை (தாமே) சொல்லிக்கொண்டார் ௬

சாகுத்ஸ்த! பெருந்தவம் புரிந்தவராயுள்ள விச்வாமித்ரர் இவ்வாறு மனதில் நிச்சயித்து மிக்க தைர்யங்கொண்டு, மறுபடியும் பெருந்தவம் புரிந்தார். ௯

இவர் இவ்வண்ணந் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில், இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் உதித்த 'த்ரிசங்கு' என்ற மன்னவரொருவர், ஐம்பொறிகளையும் வென்று ஸத்யத்தையே பேசி ப்ரஸித்திபெற்றவராகி இருந்தார். ௧௦

ராகவ! அந்தத் த்ரிசங்கு வேந்தர் (மாநுஷ) சரீரத்தோடேயே (ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குப் போய்) தேவர்களின் மேலான கதியை அடையக்கருதி ஒரு யாகம் பண்ணவெண்ணினர். ௧௧

அந்தத் த்ரிசங்குராஜர் வஸிஷ்டரை அழைத்து, தமது அபிப்ராயத்தை அவரிடம் தெரிவித்தார்; மஹாத்மாவாயுள்ள வஸிஷ்டரும், 'அந்த ஸங்கதி முடியாது' என்று சொல்லிவிட்டார். ௧௨

முடியாதென்று வஸிஷ்டர் சொல்லிவிடவே அந்தத் த்ரிசங்கு மன்னர் தம் கார்யம் நிறைவேறக்கருதி தென்திக்கை நோக்கிச் சென்றார்; அங்கு வஸிஷ்டருடைய புத்ரர்களிடம் போய்ச் சேர்ந்தார். ௧௩

மஹா பராக்ரமமுடைய த்ரிசங்குவானவர், வெகுகாலந் தவஞ்செய்து பெரும்புகழ்பெற்று விளங்கிய வஸிஷ்டபுத்ரர்கள் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த விடத்திற்குப்போய் அவ்வஸிஷ்ட புத்ரர்களைக் கண்டார் ௧௪

அந்தத் த்ரிசங்கு, மஹாத்மாக்களாகிய தம்குரு(வஸிஷ்ட)புத்ரர்களை யடைந்து அவர்களெல்லோரையும் க்ரமமாய்த் தெண்டனிட்டு, வெட்கத்தால் கொஞ்சம் தலைவணங்கி, அஞ்சலிஹஸ்தராகி, அம்மஹாத்மாக்களெல்லோரையும் நோக்கி (மேல்வருமாறு) கூறலுற்றார்:— ௧௫

ஶரணம் வ꞉ ப்ரபத்யேஹம் ஶரண்யாஞ்ஶரணாகத꞉।
ப்ரத்யாக்யாதோஸ்மி பத்ரம் வோ வஸிஷ்டேந மஹாத்மநா॥
யஷ்டுகாமோ மஹாயஜ்ஞம் ததநுஜ்ஞாதுமர்ஹத।
குருபுத்ராநஹம் ஸர்வாந்நமஸ்க்ருத்ய ப்ரஸாதயே॥ கஅ
ஶிரஸா ப்ரணதோ யாசே ப்ராஹ்மணாம்ஸ்தபஸி ஸ்திதாந்।
தே மாம் பவந்த꞉ ஸித்த்யர்தம் யாஜயந்து ஸமாஹிதா꞉॥
ஸஶரீரோ *யதாஹம் ஹி தேவலோகமவாப்நுயாம்। க௯
ப்ரத்யாக்யாதோ வஸிஷ்டேந †கதிமந்யாம் தபோதநா꞉॥
குருபுத்ராந்ருதே ஸர்வாந்நாஹம் பஶ்யாமி ‡காஞ்சந। உ௦
இக்ஷ்வாகூணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் புரோதா꞉ பரமா கதி꞉॥
புரோதஸஸ்து வித்வாம்ஸஸ்தாரயந்தி ஸதா ந்ருபாந்।
தஸ்மாதநந்தரம் ஸர்வே பவந்தோ தைவதம் மம॥ உஉ.

இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஸப்தபஞ்சாஶ꞉ ஸர்க꞉.

"காப்பாற்ற வல்லவர்களாயுள்ள உங்களை நான் சரணமடைகிறேன்; சரணமடைந்த என்னை மஹாத்மாவாகிய (உங்கள் தந்தை) வஸிஷ்டரானவர் 'நீ சொல்லுகிற காரியம் முடியாது' என்றுசொல்லி கைவிட்டார். கஎ

நான் ஒரு பெரிய யாகஞ்செய்ய நினைத்திருக்கிறேன்; அவ்வாறு நான் செய்வதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்; குருபுத்ரர்களாயுள்ள உங்களெல்லோரையும் நான் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கஅ

நீங்கள் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்களாயிருக்கிற படியால் உங்களைத் தலைவணங்கி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; என் கருத்து நிறைவேறுதற்காக நீங்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடி, தயைசெய்து யாகத்தை நடத்திவிக்கவேண்டும்; அவ்வண்ணம் செய்விக்கும் பக்ஷத்தில் நான் (இந்த மநுஷ்ய)சரீரத்துடனே தேவலோகத்தை அடைவேன். க௯

ருஷிகளே! (குருவாகிய)வஸிஷ்டரால் திரஸ்கரிக்கபபட்ட என்னை குருபுத்ரர்களாயுள்ள நீங்கள் தவிர ஒருவரும் ரக்ஷிக்க மாட்டார்கள் உ௦

இக்ஷ்வாகுகுலத்திலுதித்த அரசர்களெல்லோர்க்கும் குருதாம் ரக்ஷகர்; வித்வான்களாயுள்ள குருக்கள் எப்பொழுதும் அரசர்களைக் கடைத்தேற்றுகிறார்கள்; அந்தக்குருவாகிய வஸிஷ்டருக்குப் பிறகு நீங்களெல்லோரும் எனக்குத் தைவம் (—ஆதலால் நான் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கம் போகும்படி நீங்கள் செய்ய வேண்டும்)." உஉ

ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

---

* "ததாஹம்" † "மதிமந்யாந்." ‡ "காஞ்சந,"

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌋𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇! 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾।
𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௨
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃।
𑌨 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃॥ ௩
𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃।
𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌵॥ ௪
𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌯𑌾𑌜𑌨𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵! ॥
𑌅𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌕𑌥𑌂। ௫௬
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍॥
𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚॥

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

ராம! பிறகு (வஸிஷ்ட) ருஷியினுடைய நூறு புத்ரர்களும் த்ரிசங்குவினது மொழிகேட்டுச் சினங்கொண்டிம்மொழியையுரைத்தனர்:— ௧

“அறிவுகெட்ட த்ரிசங்குவே! ஸத்யத்தையே கூறுகின்ற குருவினால்(வஸிஷ்டரால்) கைவிடப்பட்டாயல்லவா? அந்தக்குருவைவிட்டு எவ்வாறு நீ வேறொருவனையடுக்கின்றாய்? ௨

இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற் பிறந்தவரெல்லோர்க்கும் புரோஹிதரேயன்றோ சிறந்த குரு; உண்மையையுரைக்கும் அதைக் குருவின் சொல் தள்ளத்தகாது. ௩

வஸிஷ்ட மஹர்ஷியே முடியாதென்று சொல்லிவிட்ட யாகத்தை யாங்கள் எவ்வாறு உனக்குச் செய்துவைக்கமுடியும்? ௪

மன்னவ! நீ மூடன்; (ஆனதால் இவ்வாறு சொல்லுகிறாய்,) நீ வந்தபடி உன் பட்டணம் போய்ச்சேர்; வேந்தே! மேன்மைபெற்றவராகிய வஸிஷ்டர், மூவுலகங்கட்கும் யாகஞ்செய்துவைக்கவல்லவர்; அவருக்குண்டாகும் அவ்வவமானத்தை யாங்கள் எவ்வாறு பொறுப்போம்!” ௫௬

மிக்க சினங்கொண்டுரைத்த அவ்வஸிஷ்டபுத்ரர்களின் அந்தச்சொற்கேட்டு அந்தத்த்ரிசங்குமன்னவர் மீளவுமிவ்வஸிஷ்ட புத்ரர்களைநோக்கி“(குருபுத்ரர்களே!) குருவும் குருபுத்ரர்களும் என்னைக் கைவிட்டபடியால் நான்

[illegible] ௭
[illegible]
[illegible] ௮
[illegible] ௯
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௦
[illegible]
[illegible] ௧௧
[illegible]
[illegible] ௧௨
[illegible]
[illegible] ௧௩
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௫
[illegible]
[illegible] ௧௬
[illegible]
[illegible] ௧௭
[illegible]
[illegible] ௧௮
[illegible]
[illegible] ௧௯
[illegible]
[illegible] ௨௦

* [illegible]

வேறொருவனை (குருவாக)த்தேடிக்கொள்ளுகிறேன்; நீங்கள் தவத்தையே பொருளாக வைத்துக்கொண்டு ஸுகமாக வாழுங்கள்" என்ற சொல்லைச் சொன்னார். ௭உ

கொடியவெண்ணங்கொண்டு அந்தத் த்ரிசங்குமன்னர் கூறிய மொழியை (வஸிஷ்ட) ருஷியின் புதல்வர் கேட்டு மிகச்சினந்தவர்களாய், "நீ சண்டாளனு ய்ப்போய்விடுக" என்று சபித்துவிட்டனர். ௮உ

மஹாத்மாக்களாகிய அவ்வஸிஷ்டபுத்ரர்கள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் தமது ஆச்ரமஞ்சென்றார்கள். ௯

பிறகு ஓரிரவு சென்றவுடனே (த்ரிசங்கு)மன்னவர், சண்டாளத்தன்மையையடைந்து கறுத்துக் கடினவுருவமுடையராகித் தலைமயிர்குறைந்து கறுத்த வஸ்த்ரம் மயானத்து எலும்பு மாலைச் சாம்பல் இரும்புநகை என்றுமிவைகளைத் தரித்தவராக ஆய்விட்டார். ௧௦உ

ராம! சண்டாளரூபியாயிருக்கும் அந்தத் த்ரிசங்குவை அவரது மந்த்ரிகள் பட்டணத்திலுள்ளோர், தொடர்ந்துசெல்வோர்ஆகிய எல்லோருங்கண்டு குழுமியோடிவிட்டார்கள். ௧௧உ

காகுத்ஸ்த! அந்தத்த்ரிசங்குவேந்தர் (அந்தத்துக்கத்தாலேயே) பகலுமிரவுந் தஹிக்கப்பெற்றும் மிக்கதைர்யங்கொண்டு விச்வாமித்ரமுனிவரிடம் போய்ச் சேர்ந்தார். ௧௨உ

ராம! நினைத்தகார்யங் கைகூடாததுமன்றி சண்டாளரூபமும் பெற்ற அந்தத் த்ரிசங்குராஜரை விச்வாமித்ரமுனிவர் கண்டு கருணைகொண்டார். ௧௩உ

மிக்கவலியராய் மிக்கதர்மிஷ்டராயுள்ள அவ்விச்வாமித்ரர் மனமிரங்கி, கோரரூபமுடைய (த்ரிசங்கு) ராஜரைநோக்கி, "மன்னவர்புதல்வரான த்ரிசங்கு! மிக்கவலிவுடையவ! அயோத்யாநகரத்தரச! வீர! பயப்படவேண்டாம்; நீர் இங்குவந்த கார்யம் யாது? யாதுகாரணத்தால் சாபம்பெற்றுச் சண்டாளத்தன்மையடைந்தீர்." என்றவிம்மொழியைச்சொற்றார். ௧௪உ

பிறகு, சண்டாளரூபமடைந்தவத் த்ரிசங்குராஜர் பேசுவதிற் சமர்த்தராதலால், அவ்விச்வாமித்ரர் சொன்னசொல்லைக்கேட்டு அஞ்சலி ஹஸ்தராகி, பேசுவதிற்சமர்த்தராகியஅவ்விச்வாமித்ரரைப்பார்த்து சொன்னவாக்யமாவது:- ௧௫உ

"(ஸ்வாமி!) எனது குருக்களும் குருபுத்ரர்களும் நான் கேட்டுக்கொண்டதை ஏற்றுக்கொள்ளாது கைவிட்டார்கள் அந்தக்கோரிக்கையை நான்பெறுமற்போனதுமன்றி அதற்கு விபரீதமானபலனையும் அடைந்துவிட்டேன்; ௧௬உ

ஸ்வாமி! சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கம்போகவேண்டுமென்று எனக்கு எண்ணமுண்டாயிருக்கிறது; நானோ அநேகயாகங்களைச்செய்தேன்; அந்தப் பலன் மட்டும் உண்டாகவில்லை; ௧௭உ

ஸ்வாமி! எப்படிப்பட்ட ஆபத்காலத்திலும் நான் இதுவரையில் ஒருபொய்யும் சொல்லவில்லை; இனிமேலும் ஒருபொழுதுஞ் சொல்லமாட்டேன்; க்ஷத்ரியதர்மம் ஸாக்ஷியாக உமதுமுன்னிலையில் ஆணையிடுகிறேன்; ௧௮உ

நான் அநேகவிதயாகங்களைச் செய்திருக்கிறேன்; ஜனங்களைத் தர்மந்தவறாது பாதுகாத்திருக்கிறேன்; மஹாப்ரபாவமுள்ள குருக்களையும் எனது நற்செய்கைகொண்டு களிக்கச்செய்திருக்கிறேன் ௨௦உ

𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌆𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃॥
𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌂 𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵!। ௨௧
𑌦𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍॥
𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃। ௨௨
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃॥
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍋𑌪𑌹𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃। ௨௩
†𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇॥
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥ ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍॥ ௧
𑌐𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕! 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍀𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵!॥ ௨
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥ ௩
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌶𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥ ௪
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪!।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌃॥ ௫
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌮𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥ ௬
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 ‡ 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾! 𑌆𑌨𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾॥
𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌬𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌖𑌿𑌲𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌮𑍍। அ.௭

---

† "𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍." ‡ "𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃."

(விச்வாமித்ர) மஹாமுனிவரே! (இவ்வாறு) தர்மத்திலேயே நிலைநின்ற நான் எனக்கொரு யாகஞ்செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகையில் என்னிடத்திற் குருக்கள் ஸந்தோஷமடைந்தாரிலர் (அதாவது முடியாதென்றார்கள்.) உக௰

தைவமே மேன்மைபெற்றது; புருஷனது முயற்சி பயனற்றதே; தைவமே எல்லாவற்றையும் தன்வசமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது; (ஆதலால்) தைவந்தான் (எல்லார்க்கும்) மேலான கதி என்றெண்ணுகிறேன்; உஉ௰

தைவச்செயற்கெட்டு மிகவுந்துயரப்பட்டு உமது அநுக்ரஹங்கோரும் என்னிடத்து நீர் மனமிரங்கவேண்டும்; உமக்கு நன்மையுண்டாகுக, உ௩௰

வேறொருவரை நான் சரணமடையமாட்டேன்; வேறொருவரும் எனக்கு ரக்ஷகராகமாட்டார்; (எனக்குநேர்ந்திருக்கிற கொடிய) தைவச்செயலை உமது ப்ரயத்நங்கொண்டு நீக்குவிக்கவேண்டும்.'' உச௰

ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

சண்டாளனைப்போலவே ரூபமுடையவராகி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு நிற்கும் (த்ரிசங்கு) மன்னவனைப்பார்த்து கருணைபுரிந்து விச்வாமித்ரர் ஓரின்மொழியைக்கூறினர்:— க

''இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்பிறந்த மஹாராஜ! குழந்தாய்! (த்ரிசங்கு!)நல்லது, நீர் மிக்கதர்மிஷ்டரென்பது எனக்குத்தெரியும்; உம்மை நான் காப்பாற்றுகிறேன; பயப்படவேண்டாம்; உ

வேந்தே! நற்செய்கையுடையர்களாகியாகத்திற்கு உதவிசெய்யும் மஹர்ஷிகளெல்லோரையும் நான் வரவழைக்கிறேன்; அதனால் நீர் ஸுகமாக யாகஞ்செய்யலாம்; ௩

குருசாபத்தால் வந்த சண்டாள ரூபமுடைய இந்தச் சரீரத்தோடேயே நீர் ஸ்வர்க்கலோகம்போகலாம்; ௪

சரணமடைகிறவர்களைக்கைவிடாத என்னை நீர் சரணமாகக்கொண்டதனால் உமக்கு ஸ்வர்க்கம் கையிலேயே வந்துவிட்டதென்று நான் எண்ணுகிறேன். ரு

மஹாப்ரபாவமுள்ள விச்வாமித்ரர் இவ்வாறு (த்ரிசங்குவுக்குச்)சொல்லிவிட்டு, மிக்கதர்மிஷ்டர்களாய் விசேஷங்களையறிந்தவர்களுள் சிறந்த தமது புத்ரர்களை அழைத்து, யாகத்திற்கு வேண்டிய சரக்குகளையெல்லாஞ் சேர்க்கும்படி கட்டளையிட்டார். சு

பிறகு சிஷ்யர்களெல்லோரையும் அழைத்து, ''குழந்தைகளே! (சிஷ்யர்களே!) நண்பர்கள், ருத்விக்குகள், அநேகவிஷயங்களைக்கேட்டுணர்ந்த பெரியோர்கள் என்பவர்களோடுகூட எல்லா ருஷிகணங்களையும் நான் சொன்னேனென்று சொல்லி அழைத்துவாருங்கள்; அழைத்துவரும்படி நான் குறிப்பிடுகிறவனாயினும் வேறே எவனாயினும் ஏதேனும் அலக்ஷ்யமாகச்சொன்னால் அதையெல்லாம் என்னிடம் வந்து நீங்கள் சொல்லவேண்டும்'' என்னும் மொழியையுரைத்தார். அ௰

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾॥
𑌆𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌥 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃। ௯
𑌤𑍇 𑌚 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍॥
𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍। ௧௦
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍। ௧௧
𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍॥
𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵। ௧௨
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃। ௧௩
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍॥
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃। ௧௪
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃॥
𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃। ௧௫
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃॥
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௬
𑌯𑍇 𑌦𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃। ௧௭
𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌤𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃। ௧௮
𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍃𑌣𑌾𑌃॥
𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍। ௧௯
𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑍍॥
𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। ௨௦
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌨𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃॥
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ௨௧
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥ ௨௨

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பிறகு அவ்விச்வாமித்ரருடைய சிஷ்யர்கள், அவரது வாக்யத்தைக்கேட்டு எல்லாத்திக்குகளுக்கும் புறப்பட்டுப்போய் (எல்லார்க்குஞ்சொல்லிவிட்டு,) அவரது கட்டளைப்படி எல்லாத்திக்குகளினின்றும் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். கூ

அந்தச்சிஷ்யர்களெல்லோரும், கொழுந்துவிட்டெரியும் அனல்போல விளங்கும் (விச்வாமித்ர) முனிவரிடம் வந்து, ருஷிகள் சொன்னசொல்லையெல்லாந் தெரிவித்த விதமாவது:— க0

"(ஸ்வாமி!) மஹோதயர் என்றவர் தவிர மற்றவந்தணரெல்லோரும் நீர்சொன்னதை நாங்கள் தெரிவிக்கக்கேட்டு எல்லாத்தேசங்களினின்றும்வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்; (சிலர்) வந்துசேர்ந்தும்விட்டார்கள்; கக

மஹாமுனிவரே! வஸிஷ்டருடைய அந்தப்பிள்ளைகள் நூறுபேரும் மிக்க சினங்கொண்டு சொன்னசொல்லையெல்லாந் தெரிவிக்கிறோம், கேளும்; கஉ

"சண்டாளனுக்கு க்ஷத்ரியன் செய்துவைக்கும் யாகத்தின் ஹவிஸ்ஸை எப்படி தேவர்களும் ருஷிகளும் புஜிப்பார்கள்? கங

அந்தணர்கள்தாம், சண்டாளனிடம் போஜனத்தைப்புஜித்து, விச்வாமித்ரரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு, பாவமற்று எப்படி ஸ்வர்க்கமடைவார்கள்?" கச

மஹாமுனிவரே! அவ்வஸிஷ்டபுத்ரரெல்லாரும் மஹோதயரென்பவரோடுகூடி, இத்தகைய கொடிய மொழியைக் கூறினர். கரு

(விச்வாமித்ர) மஹாமுனிவரானவர், வஸிஷ்டபுத்ரர்கள்கூறிய கடுஞ்சொல்லைத் தமது சிஷ்யர்களெல்லாரிடத்தினின்றுங் கேட்டு கண்சிவந்து ரோஷத்துடன் கூடி இம்மொழியைச் சொற்றார்:— கசு

"உக்ரமாய்த் தவத்தைச் செய்து தோஷமற்றிருக்கின்ற என்னைத் தூஷிக்கிற துராத்மாக்கள், சாம்பலாய் விடவேண்டும்; ஸந்தேஹமில்லை; கஎ

என்னைத்தூஷிக்கிறவர்களெல்லாரும் இப்போதே காலபாசத்தாற் கட்டுண்டு காலன்மனைபுகுந்து எழுநூறு ஜந்மம் பிணத்தைப்பிடுங்கித்தின்றுகொண்டிருக்கவேண்டும்; கஅ

கருணையற்று, என்றும் நாயிறைச்சியுண்டு முஷ்டிகர்ளென்கிற இழிகுலத்தோர்களாய், விகாரமானபேச்சும் செய்கையும் ரூபமுமுடையவர்களாய் இவ்வுலகங்களிலெங்குந்திரியவேண்டும்; கசு

மஹோதயனென்பவன், தூஷிக்கத்தகாத என்னைத்தூஷித்தான்; அவன், எல்லாவுலகங்களாலும் தூஷிக்கப்பட்டு வேடனாய் விடவேண்டும்; உ0

எனக்குக் கோபத்தை விளைத்ததனால் தயையற்று எப்போதும் ஜந்துக்களைக்கொல்லுவதிலேயே விருப்பங்கொண்டு வெகுகாலம் நரகத்தில் விழுந்து கிடக்கவேண்டும். உக

பெருந்தவம்புரிந்து மஹாப்ரபாவம்பெற்ற விச்வாமித்ர மஹாமுனிவர், ருஷிகளின் நடுவில் இவ்வளவுமட்டும் சொல்லி நிறுத்திவிட்டார். உஉ

ஐம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍।
𑌋𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤॥ ௧
𑌅𑌯𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃॥
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌯𑌾। ௨
𑌯𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹। ௩
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃॥
𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍। ௪
𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍋𑌪𑌨𑌃॥
𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃। ௫
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌮𑍍।
𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤। ௭
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌯𑌾𑌜𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌। ௮
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃॥
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿। ௯
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃॥ ௧௧
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧௨
𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰॥
𑌏𑌷 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾॥
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪॥ ௧௩

அறுபதாவது ஸர்க்கம்.

மஹாப்ரபாவமுடைய விச்வாமித்ரர், மஹோதயரென்பவரோடு கூட வஸிஷ்டபுத்ரர்களைத் தபோபலமற்றவர்களாகச் செய்துவிட்டு, ருஷிகளின் நடுவில் இருந்துகொண்டு நாற்புறத்தும்பார்த்து விளக்கமாய்ச் சொன்னார்:— ௧

"இக்ஷ்வாகு வம்சத்துதித்துத் த்ரிசங்குவென்று ப்ரஸித்திபெற்ற இம்மன்னவர், எப்பொழுதுந் தர்மத்தையே செய்கின்றவரும் மிகவுங்கொடையாளியுமாயிருக்கிறார்; ஆதலால் இந்த (மாநுஷ) சரீரத்தோடேயே ஸ்வர்க்கலோகம் வேண்டுமென்று கருதி என்னையே சரணமாக அடைந்துவிட்டார்; ௨॥

இவர்தமது சரீரத்தோடுகூடி ஸ்வர்க்கலோகம் போய்ச்சேருவதைப்பற்றி நீங்கள் என்னோடுகூடி யாகத்தைத் தொடங்கவேண்டும்." ௩॥

தர்மங்களையுணர்ந்த மஹர்ஷிகள் யாவரும் விச்வாமித்ரர்சொல்லைக்கேட்டு எல்லாருங்கூட்டங்கூடிதமக்குள் ஒருவர்க்கொருவர்பேசிக்கொண்டனர்:— ௪॥

"குசிகவம்சத்திற்பிறந்த இவ்விச்வாமித்ரமுனிவர் மிக்ககோபிஷ்டர்; இவர் கூறும் சொல்லை ஸந்தேஹமின்றி யாம் நன்றாய்ச்செய்யவேண்டும்; ௫॥

மேன்மைபெற்று அக்நியைநிகர்த்துவிளங்கும் விச்வாமித்ரர் சினங்கொண்டாற் சாபங்கொடுத்துவிடுவார்; ஆதலால், இக்ஷ்வாகுவம்சத்துப்பிள்ளையாகிய த்ரிசங்குவேந்தர் சரீரத்துடன்கூடித் தேவலோகம் போய்ச்சேரும்படிக்கு எல்லோரும் யாகத்தை நடத்திவைக்கவேண்டும், ஆரம்பியுங்கள்." ௭॥

அப்பொழுது மஹர்ஷிகள் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு அந்தந்தக் கார்யங்களைச் செய்யத்தொடங்கினார்கள். மஹாப்ரபாவமுடைய விச்வாமித்ரர், யாகத்தில் அத்த்வர்யுவாக இருந்தார். ௮॥

மந்த்ரங்களை நன்றாயுணர்ந்த ருத்விக்குகளும் எல்லாகார்யங்களையும் கல்பஸூத்ரத்திற்சொல்லியபடி சாஸ்த்ரந்தவறாமல் முறைப்படியே மந்த்ரத்தோடு கூடியிருக்கும்படி செய்தார்கள். ௯॥

பிறகு வெகுகாலங்கழித்து, விச்வாமித்ரமஹாமுனிவர் அந்தயாகத்தில் (ஹவிர்)பாகத்தைக்கொடுத்தற்காக எல்லாத்தேவர்களையும் ஆவாஹநஞ்செய்தார்; (ஹவிர்)பாகத்தைக்கொடுத்தற்காக அழைக்கப்பட்ட தேவர்களெல்லோரும் வராமலிருந்து விட்டார்கள். ௧௧

(முன்னமே) கோபத்துடன்கூடியிருந்த விச்வாமித்ரமஹாமுனிவர் அதைக் கண்டதனால் மிக்க சினங்கொண்டு, ஹோமஞ்செய்கிற அகப்பையை உயரவெடுத்துக்கொண்டு த்ரிசங்குவைப்பார்த்து இம்மொழியைக்கூறினர்:— ௧௨

"(த்ரிசங்கு)மன்னவ! நான் சேர்த்த எனது தவத்தின் ப்ரபாவத்தைப்பாரும்; இதோ நான் எனது ப்ரபாவத்தாலேயே உம்மைச்சரீரத்தோடு ஸ்வர்க்கமடைவிக்கின்றேன்; (வேறொருவன்)என்னபாடுபட்டும் சரீரத்தோடு அடையமுடியாத ஸ்வர்க்கத்திற்கு நீர்போய்ச்சேரும்; ௧௩॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜। ௧௩
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥
𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾। ௧௫
𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌕𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃॥
𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋! 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑍃𑌤𑌾𑌲𑌯𑌃॥
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌾𑌪𑌹𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌢! 𑌪𑌤 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃। ௧௭
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍। ௧௮
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃॥
𑌰𑍋𑌷𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௯
𑌋𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃॥
𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃। ௨௦
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃। ௨௧
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍁𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌃।
𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥ ௨௩
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌃॥
𑌅𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗! 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌾𑌪𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃।
𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨!॥ ௨௫
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃॥ ௨௬
𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃।
𑌆𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇॥ ௨௭

அரசே! நான் நன்முயச்சேர்த்த தவத்தின் பலம் கொஞ்சம் இருக்கிறது; அதன் ப்ரபாவங்கொண்டு நீர் சரீரத்தோடு ஸ்வர்க்கத்தையடையும்." ௧௪

காகுத்ஸ்த! அவ்விச்வாமித்ரமுனிவர் இவ்வாறுகூற, முனிவர்கள் (எல்லோரும்)பார்த்துக்கொண்டிருக்க, அப்பொழுதே (த்ரிசங்கு)மன்னர், ஸ்வர்க்கலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார். ௧௫

ஸ்வவர்க்கலோகம் வரும் தரிசங்குவை எல்லாத்தேவர்களோடுங் கூடி இந்த்ரன் கண்டு, "மூட! த்ரிசங்கு! நீ குருசாபம்பெற்று கெட்டுவிட்டாய்; ஆதலால் நீ ஸ்வர்க்கலோகத்திற் குடியிருக்கவொண்ணாது; திரும்பி உன்னிடத்திற்கே போய்ச்சேர்; தலைகிழாகப் பூமியில்விழு" என்ற விம்மொழியைக் கூறினன். ௧௭

இந்த்ரன் இவ்வாறு கூறவே த்ரிசங்குமன்னவர் விச்வாமித்ரமுனிவரைப் பார்த்து "(ஸ்வாமி) என்னைக்காப்பாற்றவேண்டும்' என்று கதறிக்கொண்டு மீளவும் பூமியில் விழுந்தார். ௧௮

அவ்வாறு கதறிக்கொண்டு விழும் த்ரிசங்குவின் அம்மொழியைக்கேட்டு விச்வாமித்ரர் மிக்ககோபங்கொண்டு "(த்ரிசங்கு!) அவ்விடத்திலேயே நில்லும்! நில்லும்!" என்று மொழிந்தார். ௧௯

மஹாப்ரபாவமுள்ள அவ்விச்வாமித்ரர் ருஷிகளின்நடுவில் (இருந்துகொண்டே) இரண்டாவது ப்ரஹ்மாவென வேறு ஸப்த ருஷிகளைந் தென்திக்கிற் படைத்துவிட்டார். ௨௦

பெரும்புகழ்பெற்ற விச்வாமித்ரமுனிவர் மிக்க சினங்கொண்டவராகி, முனிவர்கள்நடுவிலிருந்துகொண்டே வேறுநக்ஷத்ரவரிசையைத் தென்றிசையில் ஸ்ருஷ்டித்துவிட்டார், ௨௧

மிக்ககோபங்கொண்ட அவ்விச்வாமித்ரர் நக்ஷத்ரமண்டலத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்துவிட்டு, "(நான் ஸ்ருஷ்டித்த லோகத்திற்கு) வேறு இந்த்ரனையாவது ஏற்படுத்திவிடுகிறேன்!; (நான்ஸ்ருஷ்டித்த) லோகம் இந்த்ரனற்றதாகவாவது இருக்கட்டும்" என்று நிச்சயித்துக் கோபத்துடன் தேவதைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கத்தொடங்கினர். ௨௩

பிறகு தேவர்களும் அஸுரர்களும் ருஷிகணங்களோடுகூடி மிகவும்பயந்து, மஹாத்மாவான விச்வாமித்ரரிடம்வந்து வணங்கி மஹாபாக்யமுடைய (விச்வாமித்ர)மஹர்ஷியே! இந்தத்த்ரிசங்குராஜர் குருசாபம்பெற்று கெட்டதனால் சரீரத்தோடுகூடி ஸ்வர்க்கத்திற்கு வரத்தகாது' என்று நன்மொழியைக்கூறினர். ௨௫

விச்வாமித்ரமஹாமுனிவர் அத்தேவர்களின் அம்மொழியைக்கேட்டு, தேவர்களெல்லாரையும்பார்த்து, ஒருபெருமொழியைப் பேசினர்:— ௨௬

"(தேவர்களே!) நல்லது, நீங்கள் சொல்லுவது சரிதான்; சரீரத்தோடு ஸ்வர்க்கமடைவிக்கிறேனென்று இந்தத்த்ரிசங்கு ராஜருக்கு நான் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிவிட்டேன்; நான் பொய்யனுகப்பொறுக்கமாட்டேன்; ௨௭

*ஸ்வர்கோ உஸ்து ஸஶரீரஸ்ய த்ரிஶங்கோரஸ்ய ஶாஶ்வத:।
நக்ஷத்ராணி ச ஸர்வாணி மாமகானி த்ருவாண்யத॥ ௨௮
யாவல்லோகா தரிஷ்யந்தி திஷ்டந்த்வேதானி ஸர்வஶ:।
மத்க்ருதானி ஸுரா: ஸர்வே ததனுஜ்ஞாதுமர்ஹத॥ ௨௯
ஏவமுக்தா: ஸுரா: ஸர்வே ப்ரத்யூசுர்முனிபுங்கவம்। ௩௰
ஏவம் பவது பத்ரம் தே திஷ்டந்த்வேதானி ஸர்வஶ:॥
ககனே தான்யனேகானி வைஶ்வானரபதாத்பஹி:।
நக்ஷத்ராணி முனிஶ்ரேஷ்ட! தேஷு ஜ்யோதிஷ்ஷு ஜாஜ்வலன்॥
அவாக்சிராஸ்த்ரிஶங்குஶ்ச திஷ்டத்வமரஸந்நிப:। ௩௧
அனுயாஸ்யந்தி சைதானி ஜ்யோதீம்ஷி ந்ருபஸத்தமம்॥
க்ருதார்தம் கீர்திமந்தம் ச ஸ்வர்கலோககதம் யதா॥ ௩௨
விஶ்வாமித்ரஸ்து தர்மாத்மா ஸர்வதேவைரபிஷ்டுத:॥
ருஷிமத்யே மஹாதேஜா பாடமித்யாஹ தேவதா:। ௩௩
ததோ தேவா மஹாத்மானோ முனயஶ்ச தபோதனா:॥
ஜக்முர்யதாகதம் ஸர்வே யஜ்ஞஸ்யாந்தே நரோத்தம। ௩௪

இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே ஷஷ்டிதம: ஸர்க:.

அத ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க:.

விஶ்வாமித்ரோ †மஹாத்மாத ப்ரஸ்திதான்ப்ரேக்ஷ்ய தான்ருஷீன்।
அப்ரவீந்நரஶார்தூல‡ ஸர்வாம்ஸ்தான்வனவாஸின:॥ ௧
மஹாவிக்ன: ப்ரவ்ருத்தோ உயம் தக்ஷிணாமாஸ்திதோ திஶம்।
திஶமன்யாம் ப்ரபத்ஸ்யாமஸ்தத்ர தப்ஸ்யாமஹே தப:॥ ௨
பஶ்சிமாயாம் விஶாலாயாம் புஷ்கரேஷு மஹாத்மன:।
ஸுகம் தபஶ்சரிஷ்யாம: பரம் தத்தி தபோவனம்॥ ௩
ஏவமுக்த்வா மஹாதேஜா: புஷ்கரேஷு மஹாமுனி:।
தப உக்ரம் துராதர்ஷம் தேபே மூலபலாஶன:॥ ௪
ஏதஸ்மின்னேவ காலே து அயோத்யாதிபதிர்ன்ருப:।
அம்பரீஷ இதி க்யாதோ யஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே॥ ௫

---

* "ஸ்வர்கோ உயம்." † "மஹாதேஜா:." ‡ "ஸர்வானேதான் விநயாந்விதான்."

இந்தத்த்ரிசங்கு சரீரத்தோடு என்றும் ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கவேண்டும்,நான் ஸ்ருஷ்டித்த நக்ஷத்ரங்கள் யாவும் எந்நாளும் இருக்கவேண்டும்; ௨௮

நான் செய்த கார்யங்கள் யாவும் உலகமிருக்குமளவும் ப்ரஸித்தமாயிருக்க வேண்டும்; தேவர்களெல்லாரும் இந்தப்படி ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்." ௨௯

இவ்வாறு விச்வாமித்ரர் சொல்லவே தேவர்கள்யாவரும்அவருக்குப்பதில் சொல்லினர்:— ௩௦

"மஹாமுநிவரே! நல்லது அப்படியே ஆகட்டும்; நீர் செய்த இச்செய்கைகள் யாவும் நிலைபெற்றிருக்கட்டும்; நீர் ஸ்ருஷ்டித்த அந்த நக்ஷத்ரங்களெல்லாம் ஆகாசத்தில் (இதுவரையிலுள்ள) ஜ்யோதிர்மண்டலத்திற்கு வெளியில் என்றும் விளங்கட்டும்; நீர் ஸ்ருஷ்டித்த அந்த ஜ்யோதிர்மண்டலத்தில் த்ரிசங்குவும் தலைகீழாகவே இருந்து தேவர்களைப்போலவே விளங்கட்டும்; ௩௧

ஸ்வர்க்கநக்ஷத்ரங்கள் த்ருவனைத் தொடர்ந்து செல்வதுபோல் இந்த நக்ஷத்ரங்களும் இந்தத் த்ரிசங்குவைத்தொடர்ந்து போகட்டும்; இந்தத்த்ரிசங்கு கோரியபடியே கார்யத்தைமுடித்துக்கொண்டு, மிக்கபுகழ்பெற்று, ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருப்பவர்போலவே விளங்கட்டும்." ௩௨

தர்மசிந்தையுடையராகி மஹாப்ரபாவம் பெற்ற விச்வாமித்ரரும் எல்லாத் தேவர்களாலும் துதிக்கப்பெற்று, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று தேவதைகளுக்குச்சொல்லிவிட்டார். ௩௩

புருஷோத்தம! (ராம!) பிறகு யாகம்முடிகையில், தவத்தையே பொருளாகப்பெற்ற மஹாத்மாக்களான எல்லாமுநிவர்களும் தேவர்களும் வந்தபடியே திரும்பிப்போய் விட்டார்கள். ௩௪

அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, மிக்கதைர்யம்பெற்று ஆண்சிங்கமெனவிளங்கும் விச்வமித்ரர், வநத்தில் வஸிக்கும் அந்த ருஷிகளெல்லோரும் புறப்படும்போது அவர்களைப் பார்த்துரைத்தார்:— ௧

"தென்றிக்கில் இவ்வாறு நமதுதவத்திற்குப் பெரியஇடையூறு உண்டாய்விட்டது; நாம் வேறொரு திக்குக்குப்போய் ஆங்குத்தவஞ்செய்வோம்; ௨

மிக்கதைர்யமுள்ள ருஷிகளே! விசாலமான வநங்களையுடைய மேற்குதிக்கில் புஷ்கரதீர்த்தத்தின்கரையில் ஸுகமாகத்தவஞ்செய்வோம்; தவஞ்செய்தற்கு அவநஞ்சிறந்ததல்லவா!" ௩

மஹாப்ரபாவமுள்ள (விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, புஷ்கரக்ஷேத்ரஞ்சென்று, கிழங்குகளையும் பழங்களையும் புஜித்துக்கொண்டு, ஒருவராலும் இடையூறு செய்யமுடியாதபடி உக்ரமாய்த்தவத்தைச் செய்துகொண்டிருந்தார். ௪

இதற்குள்ளவே, அயோத்த்யாதிபதியாய்க் க்யாதிபெற்றவராயுள்ள அம்பரீஷரென்னும்மன்னவர், யாகஞ்செய்யத்தொடங்கினர். ௫

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌹।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍌 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௬
𑌪𑌶𑍁𑌰𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰॥ ௭
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌆𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥ ௮
𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌯𑍇𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃॥ ௯
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃॥
𑌸 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨।
*𑌭𑍃𑌗𑍁𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑍃𑌚𑍀𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥ ௧௧
𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑍃𑌚𑍀𑌕𑌂 𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃। ௧௨½
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑍀𑌷𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿।
𑌪𑌶𑍋𑌰𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵। ௧௩½
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌮𑍍॥
𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌮। ௧௪½
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌋𑌚𑍀𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃॥
𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨। ௧௫½
𑌋𑌚𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍॥
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀। ௧௬½
𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵॥ ௧௮

---

* "𑌭𑍃𑌗𑍁𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇."

அவர் யாகஞ்செய்யும்போது (அந்தயாக)பசுவை இந்திரன் திருடிக் கொண்டுபோய்விட்டான். (யாக)பசுபோய்விடவே புரோஹிதர் (அம்பரீஷ) ராஜாவைப்பார்த்து இம்மொழியையுரைத்தார்:— ௬

"வேந்தே! நீர் அஜாக்கிரதையாக இருந்ததனால் (யாகத்திற்குவேண்டிய) பசுவை யாரோ கொண்டுபோய்விட்டார்கள், அது காணப்படவில்லை; அப்படிக்காணாததனால், அந்தப்பசுவைக் காப்பாற்றாவிடின் அநேகதோஷங்களுண்டாய் அவைகள் ராஜாவை (தம்மை) கெடுத்துவிடும்; ௭

ஆண்சிங்கமே! இந்தப்பசுவுக்குப்பதிலாக ஒருமனிதனைப்பசுவாகக் கொள்ளலாம்; இதுதான் அதற்குப் ப்ராயச்சித்தம்; அல்லது யாகத்தைத்தொடங்குவதற்குள், (அந்த) பசுவையாவது விரைவிற்கொண்டுவாரும்." ௮

பேரறிவுபெற்று புருஷர்களிற் சிறந்த அவ்வம்பரீஷமன்னர், உபாத்யாயர்களின் சொற்கேட்டு, "(காணாமற்போன எனதுயாக)பசுவைக்கொடுக்கிறவர்களுக்கு அநேக ஆயிரம் பசுமாடுகளைக்கொடுக்கிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு தேடத்தொடங்கினர். ௯

அப்ப! ரகுநந்தந! அவ்வம்பரீஷராஜர், நாடுகள், நகரங்கள், காடுகள், ருஷிகளிருக்கும் புண்ய-ஆச்ரமங்கள் ஆகிய ஒவ்வோரிடத்திலும் தேடிக்கொண்டு போகையில், பிள்ளைகளோடும் பார்யையோடுங்கூடிப் ப்ருகுதுந்தமென்னும் பர்வதத்தில் வாஸஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் ருசிகரென்பவரைக்கண்டார். ௧௧

மிக்கபராக்ரமமுடையவராய் மிக்கஅழகுடையவராயுள்ள ராஜர்ஷியாகிய அம்பரீஷர், தவத்தினால் ஒளிபெற்ற ப்ரஹ்மர்ஷியாகிய அந்த ருசிகரைத் தெண்டனிட்டு எதிரில் நின்றுகொண்டு க்ஷேமஸமாசாரத்தையெல்லாம் விசாரித்துவிட்டு அவரைநோக்கி இவ்வாக்யத்தைச் சொற்றார்:— ௧௨½

"மஹாபாக்யம்பெற்று ப்ருகுவம்சத்திலுதித்த ருசிகமஹர்ஷியே! நான் ஒருயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினேன்; அந்த யாகபசுவை யாரோ கொண்டு போய்விட்டார்கள்; அதற்குப் பதிலாக நரபசு ஒன்று வேண்டியிருக்கிறது; உமக்கு அநேக ஆயிரம் பசுக்களைக் கொடுக்கிறேன்; அந்தயாகத்திற்குப்பசுவாக உமது பிள்ளையைக் கொடுத்திராயின் நான் கார்யங்கைகூடப்பெறுவேன்; ௧௩½

நான் எல்லாத்தேசங்களுக்கும்போய்த் திரிந்துபார்த்தேன்; யாகத்திற்கு வேண்டிய பசு கிடைக்கவில்லை; (ஆதலால்) உமது இந்தப் பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளையை எனக்கு விலைக்குக் கொடுக்கவேண்டும்." ௧௪½

ருசிகர் (அம்பரீஷரால்) இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு "நரச்ரேஷ்ட! (அம்பரீஷ!) நீர் என்ன செய்தாலும் மூத்தபிள்ளையைக் கொடுக்கமாட்டேன்" என்று தைர்யமாகச் சொல்லிவிட்டார். ௧௫½

அந்தப் பிள்ளைகளின்தாயாகிய ருசிகரது பார்யையானவள் ருசிகர் சொன்னதைக்கேட்டு, ஆண்சிங்கமான அம்பரீஷரைப்பார்த்து சொன்னதாவது:—

"அரசே! பூஜ்யராகிய ப்ருகுவம்சத்துப்பிள்ளை (ருசிகர்), மூத்தபிள்ளையை விற்கமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டார்; எனக்கோ கடைசிபிள்ளை இஷ்டமானவன்; வேந்தே! ஆதலால் கடைசிபிள்ளையை உமக்குக்கொடுக்கமாட்டேன்;

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍁 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃।
𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍॥ ௧௯
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥
𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌮𑍍॥ ௨௧
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௨௨
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥ ௨௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௧
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥
𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃। ௨½
𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌚॥
𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹। ௩½
𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑍋 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃॥
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯! 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵!। ௪½
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃॥
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௬
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵 𑌭𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾।
𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍॥ ௭

மஹாராஜ! (உலகத்தில்) பெரும்பாலும் தந்தைகளுக்கு மூத்தபிள்ளைகளிடத்திற் ப்ரீதி அதிகம்; தாய்மார்களுக்குக் கடைசி பிள்ளைகளிடத்திற் ப்ரீதி அதிகம்; ஆதலாற் கடைசிபிள்ளையை நான் காப்பாற்றுகிறேன். (விற்கமாட்டேன்.)'' கக

ராம! அந்த ருஷிகமுநிவரும் அவரது பத்நியும் அவ்வாறு சொல்லிவிடவே, நடுப்பிள்ளையாகிய சுநச்சேபனென்பவன், (அம்பரீஷரிடம்வந்து,) ''வேந்தே! (எனது)தந்தையோ மூத்தபிள்ளையை விற்கமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டார்; தாயோ கடைசிபிள்ளையை விற்கமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டாள்; நடுப்பிள்ளையாகிய நான்தான் விற்கப்பட்டேனென்று நினைக்கிறேன்; என்னை இட்டுக்கொண்டுபோம்'' என்று தானே சொன்னான். உக

ரகுநந்தந! (அம்பரீஷ)வேந்தர், அநேகஆயிரம் பசுக்களைக் கொடுத்து, சுநச்சேபனை (விலைக்கு) வாங்கிக்கொண்டு, பெருமகிழ்ச்சியடைந்து புறப்பட்டார். உஉ

மிக்கவலிவுற்று பெரும்புகழ்பெற்ற ராஜர்ஷியாகியஅம்பரீஷரும், சுநச்சேபனை ரதத்தின்மீதேற்றிக்கொண்டு விரைவிற்சென்றார். உங

அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

புருஷோத்தம! ரகுநந்தந! மிக்கபுகழ்பெற்ற அம்பரீஷராஜர், சுநச்சேபனை அழைத்துக்கொண்டு மத்யாஹ்நம் புஷ்கரக்ஷேத்ரத்தில் இளைப்பாறத்தங்கினர். க

அவ்வம்பரீஷர் இளைப்பாறத்தங்குகையில், பெரும்புகழ்பெற்ற சுநச்சேபனென்பவன் புஷ்கரக்ஷேத்ரஞ்சென்று ருஷிகளோடுகூடித் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் தன் மாமாவான விச்வாமித்ரரை மிகவும் மநோவ்யாகுலப்பட்டவனாய்க்கண்டான். உ-ங

பேதையாய்விட்ட அந்தச்சுநச்சேபன், நீர்வேட்கையினாலும், (வழியில் வந்த) ச்ரமத்தாலும் முகம்வாடி, (விச்வாமித்ர)முநிவரது மடியில் வெகு வேகமாய் வந்துவிழுந்து இவ்வாக்யத்தைச் சொல்லினன்:-- ச.ரு

''மஹாமுநிவரே!(மாமா!) எனக்குத்தாயுமில்லை; தகப்பனுமில்லை; ஜ்ஞாதிகளும் பந்துக்களும் ஏது? என்னைத் தர்மத்திற்காக காப்பாற்றவேண்டும்; சுஉ

மஹாமுநிவரே! நீர், எல்லாரையுங் காப்பாற்றுகிறவரன்றோ! எல்லார்க்கும் நன்மையைச் செய்கிறவரன்றோ! அம்பரீஷராஜாவுங் கார்யம் முடியப்பெற வேண்டும்; நானுங்கெடாமல் தீர்க்காயுஸ்ஸாயிருந்து மேலானதவத்தைச் செய்து ஸ்வர்க்கலோகமடையவேண்டும்; சு

தர்மநெஞ்சமுள்ளவரே! நாதனற்ற எனக்கு நீரே மனமிரங்கி நாதனாக வேண்டும்; மகனைத் தந்தை காப்பாற்றுவதுபோல் என்னைக்கஷ்டத்தினின்று விடுவித்து நீர் காப்பாற்றவேண்டும்.'' எ

தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா விஶ்வாமித்ரோ மஹாதபா:।
ஸாந்த்வயித்வா பஹுவிதம் புத்ராநிதமுவாச ஹ॥ ௮
யத்க்ருதே பிதர: புத்ராஞ்ஜநயந்தி ஶுபார்த்திந:।
பரலோகஹிதார்த்தாய தஸ்ய காலோ(அ)யமாகத:॥ ௯
அயம் முநிஸுதோ பாலோ மத்த: ஶரணமிச்சதி।
அஸ்ய ஜீவிதமாத்ரேண ப்ரியம் குருத புத்ரகா:॥ ௧௦
ஸர்வே ஸுக்ருதகர்மாண: ஸர்வே தர்மபராயணா:।
பஶுபூதா நரேந்த்ரஸ்ய த்ருப்திமக்நே: ப்ரயச்சத॥ ௧௧
நாதவாம்ஶ்ச ஶுந:ஶேபோ யஜ்ஞஶ்சாவிக்நதோ பவேத்।
தேவதாஸ்தர்ப்பிதாஶ்ச ஸ்யுர்மம சாபி க்ருதம் வச:॥ ௧௨
முநேஸ்து வசநம் ஶ்ருத்வா மதுஷ்யந்தாதய: ஸுதா:।
ஸாபிமாநம் நரஶ்ரேஷ்ட! ஸலீலமிதமப்ருவந்॥
கதமாத்மஸுதாந் ஹித்வா த்ராயஸே(அ)ந்யஸுதம் விபோ!।
அகார்யமிவ பஶ்யாம: ஶ்வமாம்ஸமிவ போஜநே॥ ௧௪
தேஷாம் தத்வசநம் ஶ்ருத்வா புத்ராணாம் முநிபுங்கவ:।
க்ரோதஸம்ரக்தநயநோ வ்யாஹர்த்துமுபசக்ரமே॥ ௧௫
நி:ஸாத்வஸமிதம் ப்ரோக்தம் தர்மாதபி விகர்ஹிதம்।
அதிக்ரம்ய து மத்வாக்யம் தாருணம் ரோமஹர்ஷணம்॥ ௧௬
ஶ்வமாம்ஸபோஜிந: ஸர்வே வாஸிஷ்டா இவ ஜாதிஷு।
பூர்ணம் வர்ஷஸஹஸ்ரம் து ப்ருதிவ்யாமநுவத்ஸ்யத॥ ௧௭
க்ருத்வா ஶாபஸமாயுக்தாந் புத்ராந் முநிவரஸ்ததா।
ஶுந:ஶேபமுவாசார்த்தம் க்ருத்வா ரக்ஷாம் நிராமயாம்॥ ௧௮
பவித்ரபாஶைராஸக்தோ ரக்தமால்யாநுலேபந:।
வைஷ்ணவம் யூபமாஸாத்ய வாக்பிரக்நிமுதாஹர॥ ௧௯
இமே து காதே த்வே திவ்யே காயேதா முநிபுத்ரக!।
அம்பரீஷஸ்ய யஜ்ஞே(அ)ஸ்மிம்ஸ்தத: ஸித்திமவாப்ஸ்யஸி॥ ௨௦

ஸ்யாத்."

பெருந்தவம்புரிந்த விச்வாமித்ரர், அந்தச்சுநச்சேபனது அம்மொழியைக் கேட்டு, (அவனுக்கு)பலவாறாகத் தேறுதல்சொல்லிவிட்டு,தமது புதல்வரைப் பார்த்து இம்மொழியைக் கூறினர்:— அ

"நன்மையைக்கோரும் தந்தைகள்,பிள்ளைகளிடத்துத் தாமுபகாரமடைய வேண்டுமென்றே பிள்ளைகளைப் பெறுகிறார்கள்; அந்த உபகாரத்தை (எனக்கு நீங்கள்) செய்வதற்கு இதுதான் ஸமயம்; இதனால் (உங்களுக்கும் எனக்கும்) பரலோகத்து நன்மையுண்டாகும்; ௯

பிள்ளைகளே (ருசிக)முனிவரது புத்ரனுகிய இந்தப்பாலன்(சுநச்சேபன்) தன்னைக்காப்பாற்றும்படி என்னை வேண்டிக்கொள்ளுகிறான்; இவனுக்குப் ப்ராணனைமட்டுங் கொடுத்து நீங்கள் நன்மையைச்செய்யவேண்டும்; ௧0

(நீங்கள்) எல்லோரும் புண்யகார்யங்களையே செய்கிறீர்கள்; எல்லோரும் தர்மத்திலேயே பற்றுள்ளவர்களாயிருக்கிறீர்கள்; உங்களிலொருவன் (அம்பரீஷ) மன்னவருடைய யாகத்திற்குப் பசுவாயிருந்து அக்நிக்குத் த்ரிப்தியை யுண்டுபண்ணவேண்டும்; ௧௧

(நீங்கள் அப்படி செய்யும்பக்ஷத்தில்) சுநச்சேபனும் நாதனையுடையனுக ஆய்விடுவான்; யாகமும் இடையூறொன்றுமில்லாது முடிந்துவிடும்; தேவதைகளும் த்ரிப்தியடைந்துவிடுவார்கள்; எனதுசொல்லும் உண்மையாகஆகும்."

(விச்வாமித்ர)முனிவரது மதுஷ்யந்தன் முதலான பிள்ளைகள் அவர் சொல்லைக்கேட்டு அஹங்காரங்கொண்டு (அலக்ஷ்யமாகநினைத்து)"வல்லவராகிய தந்தையே! நீர் எவ்வாறு தம்பிள்ளைகளைவிட்டு அயலான்பிள்ளையைக்காப்பாற்றலாம்! நாயின் மாம்ஸத்தைத் தின்பதுபோல் இது செய்யத்தகாத செய்கை என்றெண்ணுகிறோம்" என்ற விம்மொழியைச் சொல்லினர். ௧௪

(விச்வாமித்ர)மஹாமுனிவர் அவரது பிள்ளைகளின் அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு சினங்கொண்டு கண்கள் சிவந்து (அவர்களைப்பார்த்து) சொல்லத் தொடங்கினர்:— ௧௫

"கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாமல் என்வார்த்தைஅலக்ஷ்யஞ்செய்து நீங்கள் சொன்னகொடிய சொல்லானது தர்மமார்க்கத்திற்கு விருத்தமாயிருப்பதால், (கேட்டவுடனே) மயிர்க்கூச்சையுண்டாக்குகிறது; ௧௬

(ஆதலால்) நீங்களெல்லோரும் ஜகத்தில் வஸிஷ்ட-புத்ரர்களைப்போலாய்ப் பூர்ணமாக ஆயிரவர்ஷம் நாயிறைச்சியைத் தின்றுகொண்டு பூமியில்திரிய வேண்டும்." ௧௭

முனிவர்களிற்சிறந்த விச்வாமித்ரர் பிள்ளைகளைச்சபித்துவிட்டு, தீனனுய் நிற்கும் சுநச்சேபனைத் தைர்யப்படுத்தி அவனைப்பார்த்துச் சொன்னார்:—௧௮

"சுத்தமான கயிறுகளால் கட்டப்பட்டு சிவந்தமாலையையும் சந்தனத்தையும் தரித்துக்கொண்டு, யூபஸ்தம்பத்தினருகிற்சென்று அக்நிக்கு எதிரில் நின்றுகொண்டு, நான் உபதேசிக்கிற இவ்விரண்டுமந்த்ரங்களைச்சொல்லு; ௧௯

குழந்தாய்! சுநச்சேப! திவ்யங்களாயுள்ள இவ்விரண்டு மந்த்ரங்களையும் இந்த அம்பரீஷரது யாகத்தில்பாடு; அதனால் உன் எண்ணம் நிறைவேறப் பெறுவாய்." ௨0

𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌾𑌥𑍇 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌤𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹! 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵! 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑌹𑍇 𑌸𑌦𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰 ॥ ௨௨
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௩
𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍂𑌪𑍇 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑌤𑍍 । ௨௪
𑌸 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌰𑍌 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 । ௨௫
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵! ॥ ௨௬
𑌸 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌫𑌲𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌮𑍍 ॥ ௨௭
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௨௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌪𑌃𑌫𑌲𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌵𑌃 ॥ ௧
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌋𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 ॥ ௨
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 । ௨½
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ॥ ௩
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ ௪

சுநச்சேபன் மிக்கஜூக்கத்தோடு அவ்விரண்டு மந்த்ரங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, ஆண்சிங்கமான அவ்வம்பரீஷரிடம் சீக்ரமாகவந்து, "மன்னவரேறே! மிக்கவலிவுடையவ! யாகசாலைக்குச் சீக்ரமாய்ப்போவோம் (வாரும்); மஹாராஜ! விரைவில் ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு யாகத்தை நடத்துவீர்" என்று சொன்னான். ௨௨

சுநச்சேபன் சொன்னவம்மொழியை (அம்பரீஷ) ராஜர் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து மிக்கஜூக்கமுடையவராகி விரைவில் தமதுயாகசாலைக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். ௨௩

(அம்பரீஷ)மன்னர், ஸபையிலுள்ளவர்களின் சொற்படி. (யாகபசு இவனென்று தெரிவதற்காக) தர்ப்பைக்கட்டுதல் முதலிய அடையாளங்களையேற்படுத்தி, சிவப்புவஸ்த்ரம் தரிப்பித்து யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டுவித்தார். ௨௪

(ருசிக)முனிவரின் புத்ரனான அந்தச்சுநச்சேபன், (யூபஸ்தம்பத்தில்) கட்டப்பட்டவனாகி, இந்த்ரன் உபேந்த்ரன்என்னும்இரண்டு தேவதைகளையும் விச்வாமித்ரர்சொன்ன மந்த்ரங்களால் சாஸ்த்ரப்படி ஸ்தோத்ரஞ்செய்தான்.

ராகவ! பிறகு, அந்தச்சுநச்சேபன் ரஹஸ்யமாய்ச் செய்த ஸ்துதியினால் இந்த்ரன் (எல்லாத்தேவர்களோடுங்கூட) த்ருப்தியடைந்து மகிழ்ந்து அப்பொழுது சுநச்சேபனுக்குத் தீர்க்காயுஸ்ஸைக்கொடுத்தான். ௨௬

புருஷோத்தம! ராம! இந்த்ரனது அருள்பெற்று அவ்வம்பரீஷராஜரும் யாகத்தின் பலனை அநேகமடங்கு அதிகமாகப் பெற்றார். ௨௭

நரச்ரேஷ்ட! (ராம!) தர்மசிந்தையுடைய விச்வாமித்ர மஹாமுனிவரும் மறுபடியும் புஷ்கரக்ஷேத்ரத்தில் ஆயிரவர்ஷந் தவஞ்செய்தார். ௨௮

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றுவது ஸர்க்கம்.

ஆயிரவர்ஷஞ்சென்றபின்னர் தவத்தைச்செய்துமுடித்த விச்வாமித்ரருக்குத் தவத்தின் பயனையளிக்கக்கோரி வானனைவரும் வந்தனர். ௧

மஹாப்ரபாவமுள்ள ப்ரஹ்மதேவர், அவ்விச்வாமித்ரரைப் பார்த்து "(விச்வாமித்ர!) நீ செய்த நற்செய்கைகொண்டு ருஷியாகவே ஆய்விட்டாய்; உனக்கு மங்களமுண்டாகுக" என்றவின்மொழியைச் சொற்றார். ௨

வானவர்வேந்தராகிய ப்ரஹ்மதேவர், அவ்விச்வாமித்ரருக்கு இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மீளவும் தேவலோகம் போய்ச்சேர்ந்தார். ௩

விச்வாமித்ரர் மிக்கதைர்யங்கொண்டவராகி மீண்டும், மஹத்தான தவத்தைச் செய்யத்தொடங்கினார். ௪

புருஷோத்தம! பிறகு வெகுகாலஞ்சென்றபின், மிக்கஅழகுடையளாகிய மேநகையென்னும் அப்ஸரமடந்தை, புஷ்கரக்ஷேத்ரம் வந்து நீராடத்தொடங்கினள். ௫

𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌦𑍇 𑌯𑌥𑌾॥ ௫
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌵𑌶𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌃! 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸 𑌚𑍇𑌹 𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇॥
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍। ௬
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌮𑌥𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍॥ ௭
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌃। ௮
𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃। ௯
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋𑌽𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍।
𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾 𑌦𑌶॥
𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃। ௧௧
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃॥
𑌭𑍀𑌤𑌾𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌪𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹। ௧௩
𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌜𑍇𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀𑌤𑍀𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍। ௧௪
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑌃॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌭𑌯𑌮𑍍। ௧௫
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃॥
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌲𑌭𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃। ௧௬
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃॥
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇! 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌤𑌪𑌸𑍋𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕!। ௧௮

‡ "𑌗𑌤𑌿𑌂."

ஒப்பற்றஅழகுடைய அம்மேனகை,மேகத்நடுவிலிருக்கும் மின்னல்போல் புஷ்கரமென்னும் அந்தக் குளத்திலிருந்துகொண்டு ஸ்நாநஞ்செய்கையில் மிருந்த ஸௌந்தர்யமுடைய விச்வாமித்ரர் அவளைக்கண்டார். ௫

விச்வாமித்ரமுநிவரானவர், அம்மேநகையைக்கண்டு காமனுக்காளாய், "அப்ஸரப்பெண்ணே! க்ஷேமமா? நீ எனது இவ்வாச்ரமத்திலேயே இருந்து விடு; மந்மதனது செய்கையால் உன்மீது மிருந்த ஆவல்கொண்ட என்னிடத்து மனமிரங்கு; உனக்கு நன்மையுண்டாகும்" என்ற இம்மொழியையுரைத்தார். ௬

(விச்வாமித்ரர்) இவ்வாறு சொல்லவே, மிக்க அழகுடைய அம்மேநகை அவ்விச்வாமித்ரரது ஆச்ரமத்திலேயே இருந்துவிட்டாள். ௭

ரகுகுலத்துப்பிள்ளாய்! ராம! விச்வாமித்ரராச்ரமத்தில் அம்மேநகை இருக்கையில் ஸுகமாய்ப் பத்துவர்ஷஞ் சென்றுவிட்டன. ௮

அவ்வாறு பத்துவர்ஷம் போய்விடவே விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர், தாம் செய்த கார்யத்தைத் தாமே நினைத்து மிக்கதுக்கங்கொண்டு வெட்கமுடையவராய்விட்டார். ௯

ரகுநந்தந! "(நமது) தவங்கெடுதற்காக நேர்ந்த இந்தப்பெரிய கார்யமெல்லாம் தேவர்களால் செய்யப்பட்டது; ஓரிராப்பகல்போற் பத்தாண்டுகள் சென்றுவிட்டனவே! நாம் மந்மதவிகாரங்கொண்டறிவுகெட்டதனாலன்றோ (நமதுதவத்திற்கு) இவ்விடையூறுநேர்ந்தது!" என்று, கோபத்தோடு தம் மனதில் தாமே எண்ணிக்கொண்டார். ௧௧

ராம! குசிகவம்சத்துப் பிள்ளையாகிய விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர் தாம் செய்த தவற்றைத்தாமே நினைத்து நினைத்துப் பெருமூச்சுவிட்டுத் துக்கப்பட்டவராய், பயத்தால் நடுங்கிக்கொண்டு கைகளைக்கூப்பிநிற்கும் அப்ஸரப்பெண்ணானவம்மேநகையைக்கண்டு (சபியாமல்) இனியசொற்களையே சொல்லி அநுப்பிவிட்டு ஹிமவத்பர்வதம்போய்ச் சேர்ந்தார். ௧௩

பெரும்புகழ்பெற்றவராய், (ஐம்புலன்களையும்) வெல்லவருநியவராயுள்ள அவ்விச்வாமித்ரர், "நாம் தவத்தைக்கடைசிவரையிற் செய்தேமுடிக்கவேண்டும்" என்றெண்ணிக்கொண்டு, கௌசிகிநதியின் கரையையடைந்து வெகுபயங்கரமாய்த் தவஞ்செய்யத்துவங்கினர். ௧௪

ராம! ஹிமவத்பர்வதத்தினருகிலிருக்கும் கௌசிகீநதியின் கரையில் அவ்விச்வாமித்ரர் கோரமாய்த் தவஞ்செய்கையில் ஆயிரவர்ஷஞ் சென்றுவிட்டன. (அதனால்) தேவர்களுக்குப்பயமுண்டாய்விட்டது. ௧௫

எல்லாத்தேவர்களும் ஒன்றுகூடி (ப்ரஹ்மாவினிடம்வந்து) "(ஸ்வாமி!) நல்லது, இவ்விச்வாமித்ரர் "மஹர்ஷி" என்கிற பட்டத்தைப் பெறலாம்" என்று சொல்லி அழைத்தார்கள். ௧௬

ப்ரஹ்மாவானவர் தேவர்களின் சொல்லைக்கேட்டு விச்வாமித்ரமுநிவரிடம்வந்து, "குழந்தாய்!மஹர்ஷி!விச்வாமித்ர! க்ஷேமமா? (நீசெய்த) உக்ரமான தவத்தால் நான் களித்தேன், உனக்கு 'மஹர்ஷி' என்கிற பட்டத்தைக் கொடுக்கிறேன்" என்றவின்மொழியைக்கூறினர். ௧௮

ब्रह्मणः स वचः श्रुत्वा सर्वलोकेश्वरस्य ह।
न विषण्णो न सन्तुष्टो विश्वामित्रस्तपोधनः। ௧௮
प्राञ्जलिः प्रणतो भूत्वा सर्वलोकपितामहम्॥
प्रत्युवाच ततो वाक्यं विश्वामित्रो महामुनिः।
महर्षिशब्दमतुलं स्वार्जितैः कर्मभिः शुभैः॥
यदि मे भगवानाह ततोऽहं विजितेन्द्रियः। ௨௧
तमुवाच ततो ब्रह्मा न तावत्त्वं जितेन्द्रियः॥
यतस्व मुनिशार्दूल! इत्युक्त्वा त्रिदिवं गतः। ௨௨
विप्रस्थितेषु देवेषु विश्वामित्रो महामुनिः॥
ऊर्ध्वबाहुर्निरालम्बो वायुभक्षस्तपश्चरन्।
घर्मे पञ्चतपा भूत्वा वर्षास्वाकाशसंश्रयः॥
शिशिरे सलिलस्थायी रात्र्यहानि तपोधनः।
एवं वर्षसहस्रं हि तपो घोरमुपागमत्॥ ௨௪
तस्मिन्सन्तप्यमाने तु विश्वामित्रे महामुनौ।
सन्तापः सुमहानासीत्सुराणां वासवस्य च॥ ௨௫
रम्भामप्सरसं शक्रः सह सर्वैर्मरुद्गणैः।
उवाचात्महितं वाक्यमहितं कौशिकस्य च॥ ௨௬

इति श्रीरामायणे बालकाण्डे त्रिषष्टितमः सर्गः.

अथ चतुःषष्टितमः सर्गः.

सुरकार्यमिदं रम्भे! कर्तव्यं सुमहत्त्वया।
लोभनं कौशिकस्येह काममोहसमन्वितम्॥ ௧
तथोक्ता साप्सरा राम! सहस्राक्षेण धीमता।
व्रीडिता प्राञ्जलिर्वाक्यं प्रत्युवाच सुरेश्वरम्॥
अयं सुरपते! घोरो विश्वामित्रो महामुनिः।
घोरमुत्स्रक्ष्यते क्रोधं मयि देव! न संशयः॥
ततो हि मे भयं देव! प्रसादं कर्तुमर्हसि। ௩
एवमुक्तस्तया राम! रम्भया भीतया तदा॥
तामुवाच सहस्राक्षो वेपमानां कृताञ्जलिम्। ௪

(படைப்பதில்) எல்லாவுலகங்கட்கும் நாதராகிய ப்ரஹ்மா சொன்னதை அவ்விச்வாமித்ர முநிவர் கேட்டு வருந்தவுமிலர், களிக்கவுமிலர். ௨௧

பிறகு விச்வாமித்ர மஹாமுநிவர் அஞ்சலிஹஸ்தராய் மிகவும் வணங்கி ப்ரஹ்மாவைப்பார்த்து, "ஸ்வாமி! நான்செய்த நற்செய்கைகளுக்காக, ஒப்பற்ற 'மஹர்ஷி' என்கிற பட்டத்தை நீர் எனக்குக் கொடுக்கும்பக்ஷத்தில் அதனாலேயே நான் ஜிதேந்த்ரியனுமாய் இருக்கவேண்டும்" என்றுசொன்னார். ௨௨

பிறகு ப்ரஹ்மாவானவர் அவ்விச்வாமித்ரனைப் பார்த்து, "மஹர்ஷி! நீ ஜிதேந்த்ரியனல்லன். (ஜிதேந்த்ரியனாதற்கு) முயலு" என்று சொல்லிவிட்டு ஸ்வர்க்கம் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார். ௨௩

தேவர்களும் தம்மிடத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போனபின், விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரானவர் இரவும்பகலும் தவத்தையே பொருளாகநினைத்து கைகளை யுயரவெடுத்து, அந்தரத்தில்நின்று, வாயுவைப்பக்ஷித்து, வெய்யற்காலத்தில் நாற்புறமும் அக்நியை வளர்த்து நடுவிலிருந்து ஸூர்யனைப்பார்த்து, மழைகாலங்களில் மழையில் நனைந்து, குளிர்காலத்தில் ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு தவஞ்செய்தார்; இவ்வாறு ஆயிரவர்ஷம் கோரமாய்த்தவஞ்செய்தார். ௨௪

அவ்விச்வாமித்ரமஹாமுநிவர் (இவ்வாறு) கடுந்தவஞ்செய்யவே தேவர்கட்கும் இந்த்ரனுக்கும் பெரியபயம் உண்டாய்விட்டது. ௨௫

இந்த்ரனானவன் எல்லாத்தேவர்களோடுங்கூடி ரம்பையினிடம் வந்து தனக்கு நன்மையை விளைப்பதும் விச்வாமித்ரருக்குத் தீமையைவிளைப்பதுமான (மேல்வரும்) வாக்யத்தைச் சொன்னான்:— ௨௬

அறுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம்.

"ரம்பே! விச்வாமித்ரர் மந்மத விகாரத்தால் அறிவுகெட்டு உன்னிடத்தில் ஆவல்கொள்ளும்படி நீ செய்யவேண்டும்; தேவர்களுக்கு இந்தப்பெரிய கார்யத்தை நீ செய்யவேண்டும்." ௧

புத்திமானான இந்த்ரன் அவ்வாறுசொல்லவே அந்த ரம்பை, கொஞ்சம் அஞ்சி, அஞ்சலிஹஸ்தையாய்த் தேவேந்த்ரனைப்பார்த்து "ஸ்வாமி! வானவர் வேந்தே! பயத்தைவிளைவிக்கும் இவ்விச்வாமித்ர மஹாமுநிவர் என்னிடத்திற் கடுங்கோபங்கொள்வார்; ஸந்தேஹமில்லை; (சபிப்பார்.) ஆதலால் எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது; என்னிடத்தில் மனமிரங்கவேண்டும்" என்ற வாக்யத்தைக் கூறினள். ௨

ராம! இவ்வாறு பயந்து அந்த ரம்பை சொன்னசொல்லைத் தேவேந்த்ரன் கேட்டு, கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு நடுங்கிநிற்கும் அவளைப்பார்த்துச் சொன்னான்:— ௩

[illegible] ரு
[illegible]
[illegible] சா
[illegible]
[illegible] எ
[illegible]
[illegible] அ
[illegible]
[illegible] கூ
[illegible]
[illegible] கo
[illegible]
[illegible] கக
[illegible]
[illegible] கஉ
[illegible]
[illegible] கங
[illegible]
[illegible] கச
[illegible]
[illegible] கரு
[illegible]
[illegible] ககூ
[illegible] கசா
[illegible]
[illegible] கஎ
[illegible]
[illegible] கஅ

"ரம்பே! நல்லது, பயப்படவேண்டாம்; நான்சொல்லுகிறபடிகேள்: 'இ
வஸந்தருதுவருகையில், நெஞ்சத்தைக் கவரச்செய்யும்படி குயிலுருவந்தரி
த்து, மந்மதனையும் அழைத்துக்கொண்டு, அழகாய ஒருமரத்தில்வந்து உன்
பக்கத்திலிருக்கிறேன்; (அதாவதுனக்கு ஸஹாயமாக இருக்கிறேன்.) கூ

ரம்பே! உனது அழகைப்பன்மடங்கு அதிகமாய்ப்ப்ரகாசிக்கும்படி நீ செய்து
கொண்டு, தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அவ்விச்வாமித்ரனை நெஞ்சங்கவரு
மாறு செய்துவிடவேண்டும்.' எ

மிக்க அழகுடைய அந்த ரம்பையானவள் அவ்விந்த்ரன் சொற்கேட்டு
வெகு அழகாய் அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு விச்வாமித்ரரிடம்வந்து அழகாய்
சிரித்து அவர்புத்தி சபலிக்கும்படி செய்யத்தொடங்கினள். அ

பிறகு, அழகாய்க்கூவும் குயிலின் ஸ்வரத்தைக்கேட்டு மிகவும் மனங்களி
த்து இந்த ரம்பையைப்பார்த்தார். கூ

பிறகு, அக்குயில்கூவியதனாலும், அந்த ரம்பை பாடியதனாலும், அந்த
ரம்பையைக்கண்டதனாலும் (விசுவாமித்ர)முனிவர் ஸந்தேஹங்கொண்டார். கo

விச்வாமித்ரமஹர்ஷியானவர் "இது இந்த்ரன் செய்த கார்யம்" என்று
நன்குய்த் தெரிந்துகொண்டு மிகுந்த கோபமுடையவராய் ரம்பையைச் சபித்த
விதமாவது:— கக

"ரம்பே! காமக்ரோதங்களை வெல்லக்கருதி தவஞ்செய்கின்ற வென்
மனதை நீ, நியமுயற்சிகொண்டு கலக்கியதனால் பதினாயிரவர்ஷம் கல்லாய்க்
கிடக்கவேண்டும்; கஉ

ரம்பே! எனக்குக் கோபத்தைவிளைத்ததனால் கல்லாய் நிற்கும் உன்னை
மஹாப்ரபாவமுள்ள ஓரந்தணர் தபோபலத்தால் சாபத்தினின்று விடுவிப்பார்."

மஹாப்ரபாவமுள்ள விச்வாமித்ர மஹாமுனிவர் கோபத்தைவெல்லமுடியா
மல் இவ்வாறுசபித்துவிட்டு, பின்பு (ஐயோ! கோபத்திற்காளாய் விட்டோமே!
என்று) வருத்தப்பட்டார். கச

அப்போது அவர்சாபத்தால் ரம்பை கல்லாய்விட்டாள்: (ரம்பையைப்பார்த்
து விச்வாமித்ர) மஹர்ஷி சொன்னதை அவ்விந்த்ரனும் மந்மதனும் கேட்டு
(பயந்து)புறப்பட்டுப்போய்விட்டார்கள். கரு

ராம! மஹாப்ரபாவமுள்ள அவ்விச்வாமித்ரர் தமதுகோபத்தால் தவத்தைப்
பாழாக்கிக்கொண்டு, புலன்களைவெல்லாததனால் மனதிற்பொறுமைகொள்ளா
மலே போய்விட்டார். கசு

(கோபத்தால்) இவ்விச்வாமித்ரர் தவம்பாழாய்விடவே (இவ்வாறு)மனதில்
நிச்சயஞ்செய்துகொண்டார்:— ககூ?

"(இனி) நாம் கோபங்கொள்ளாதிருக்கவேண்டும்; யாரெதைச்செய்தாலும்
பேசாதிருக்கவேண்டும்; நூறுவர்ஷமானாலும் மூச்சுகூட விடாமலிருக்கவேண்
டும்; கஎ

நமக்குப் ப்ரஹ்மர்ஷி என்கிற பட்டம் வருகிறவரையில் ஐம்புலன்களையும்
வென்று, தவ[illegible]ல் நமது சரீரத்தை வாட்டிவிடவேண்டும்; கஅ?

[illegible]
[illegible] ௧௯
[illegible]
[illegible] ௨௦

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

[illegible]
[illegible] ௧
[illegible]
[illegible] ௨
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௬
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௮
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௯
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௧

[illegible]

எத்தனை வர்ஷமானாலும் மூச்சுவிடாமலும் ஆஹாரமில்லாமலும் இருக்க வேண்டும்; நாம் தவஞ்செய்யும்போது நமது அவயவங்கள் நசிக்கமாட்டாவல்லவா! ௧௯

ரகுநந்தந! அவ்விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரானவர், ஆயிரவர்ஷம்வரையில் மூச்சுவிடாமலும் ஆஹாரமில்லாமலும் தவஞ்செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டார். ௨௦

அறுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

ராம! பின்பு மஹாமுநிவராகிய விச்வாமித்ரரானவர் வடதிசையைவிட்டு கீழ்த்திசைசென்று வெகுபயங்கரமாய்த் தவஞ்செய்தார். ௧

ராம! ஆயிரவர்ஷம்வரையில் மௌநமென்னுஞ் சிறந்த வ்ரதத்தில் நின்று எவருஞ் செய்தற்கரிய ஒப்பற்ற தவத்தைச் செய்தார். ௨

பூர்ணமாய் ஆயிரவர்ஷங் கட்டைபோல்நின்று அவ்விச்வாமித்ரர் செய்த தவத்திற்குப் பலவிக்நங்களுண்டாகியும், அவர்மனதிற் கோபமுண்டாகவில்லை ராம! அவ்விச்வாமித்ரரானவர், (நாம் கோபமேகொள்ளக்கூடாதென்று) நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, யாதோரழிவும் வராதிருக்குமாறு தவத்தை வெகு நன்றாய்ச்செய்தார். ௩-௪

ரகுக்களுள்சிறந்தவ! உறுதியான நெஞ்சமுடைய அவ்விச்வாமித்ரர், அவ்வாறு பூர்ணமாய் ஆயிரவர்ஷ காலம் வ்ரதத்தைச் செய்து, அதைமுடித்துவிட்டு, அந்நத்தை உண்ணத்தொடங்கினர்; அப்போது, இந்த்ரனானவன் அந்தணவுருவம்பூண்டு அவ்விச்வாமித்ரரிடம்வந்து, (அவர்உண்ண) ஸித்தமாயிருந்த அந்நத்தை (தனக்குக்கொடுக்கும்படி) யாசித்தான். ௫

மேன்மை பெற்றவராய்ப் பெருந்தவம்புரிந்தவராயுள்ள விச்வாமித்ரர், ஸித்தமாயிருந்த அந்நத்தையெல்லாம், அந்தணவேஷந்தரித்துவந்திருக்கும்அவ்விந்த்ரனுக்கு உடனேகொடுத்து, அந்நம்மிகுராமற்போய்விடவே உண்ணாமலே இருந்து மௌநமென்னும் நோன்பைக்கொண்டவராகி, அவனை ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் (சபியாமல்) இருந்துவிட்டார். ௬-௭

பிறகு, முநிபுங்கவராகிய விச்வாமித்ரர், ஆயிரவர்ஷகாலம் மூச்சுவிடாமல் தவஞ் செய்தார்; அவ்வாறு மூச்சுவிடாமல் தவஞ்செய்யவே, அவரது சிரஸினின்று, அக்நிஉண்டாய்விட்டது; அதனால் மூவுலகமும் நடுநடுங்கி, தபிக்கப்பெற்றதுபோலும். ௮

பிறகு, தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், உரகர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள் ஆகியஎல்லோரும், அவ்விச்வாமித்ரரது தவமென்னும் அக்நியினால்மதிமயங்கி, ஒளிகுறைந்து, மிக்கதுக்கத்தோடுகூடி ப்ரஹ்மாவிடம் வந்துசொல்லினர்:— ௯

"ஸ்வாமி! பல உபாயங்களைக்கொண்டு விச்வாமித்ர மஹாமுநிவருக்கு ஆசையையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கினோம்; அவர்அவைகளை லக்ஷ்யஞ்செய்யாமலிருந்ததுமில்லாமல், மேன்மேலும் தவத்தால் வ்ருத்தி யடைகிறார். இவரிடத்திற்சிறிதும்பாபங்காணப்படவில்லை; ௧௦

𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌯𑌦𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍। ௧௨
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌚 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌭𑍃𑌶𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌃। ௧௪
𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍॥
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃। ௧௬
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍॥
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌤𑌮𑍍। ௧௭
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍋𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃॥
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍। ௨௦
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। ௨௧
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚॥
𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑍍। ௨௨
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌪𑌿॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃॥ ௨௩½
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍇𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௨௪½
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌵।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌮𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥ ௨௫½

இவ்விச்வாமித்ரர் மனதிற்கோரிய இஷ்டத்தை நீர்கொடாவிடின், ஜங்கம ஸ்தாவரங்களோடுகூடிய மூவுலகங்களையும் அவர் தவங்கொண்டு நாசஞ்செய்து விடுவார்; கச

ஸ்வாமி! திசைகள்யாவும் இருள்மூடி, ஒளியற்றவைகளாய்விட்டன; கடல்கள்யாவும் கலங்கிவிட்டன; பர்வதங்கள்யாவும் வெடிக்கின்றன; பூமி இடிகிடென்று நடுங்குகின்றது; காற்றானது மிக்கவ்யாகுலப்பட்டுவீசுகின்றது; எல்லாஜனங்களும் மதிமயங்கிவிற்கின்றன; இதுவிஷயத்திற் செய்யவேண்டிய தின்னதென்பது எங்களுக்குப்புலப்படவில்லை; கரு

ஸ்வாமி! விச்வாமித்ர மஹர்ஷியின்தவமென்னும் அக்நியினால் மூவுலகத்து ஜனங்களும் கொழப்பமடைந்து மதிமயங்கினவைகளாயின; ஸூர்யனும் ஒளியற்றவனாயினன்; மேன்மைபெற்று பெருந்தவங்கொண்டு (மூவுலகங்களையும்) அக்நிபோல்தஹிக்கின்ற (அவ்விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவர், (எல்லாவற்றையும்) நாசஞ்செய்வதற்குள்ளாவே அவருக்கு நல்லவார்த்தைசொல்லவேண்டும்; கசு

ப்ரளயகாலத்திற் காலாக்நி தஹித்தது போல் அவர், மூவுலகங்களையும் தஹித்துவிடுகிறார்; அவருக்குத்தேவராஜ்யம் வேண்டுமென்றாலுங் கொடுத்துவிடும் அவருக்குஎதுவேண்டுமென்றாலுங்கொடுத்துவிடும்." கஎ

பிறகு எல்லாத்தேவர்களும் ப்ரஹ்மாவை முன்னே அழைத்துக்கொண்டு, மஹாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரரிடம் வந்து, "ப்ரஹ்மர்ஷியே! உமக்குக்ஷேமமுண்டாகுக; (நீர்செய்த) கடுந்தவத்தால் நாங்கள் மிக்கமகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாயினோம்" என்றவின்மொழியைக்கூறினர். கஅ௯

"குழந்தாய்! ப்ராஹ்மண! விச்வாமித்ர! நீசெய்தகடுந்தவத்தால் ப்ராஹ்மணத்தன்மையை அடைந்துவிட்டாய்; உனக்குதீர்க்காயுஸ்ஸையும் கொடுக்கிறேன்; அதற்படிக்கு எல்லாத்தேவர்களும் ஸம்மதிக்கிறார்கள்; உனதுஇஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்; உனக்கு நன்மையுண்டாகுக; இனி நீ தவத்தை நிறுத்திவிட்டு ஸுகமாய்ப்போகலாம்" என்று ப்ரஹ்மா சொன்னார். உ0

எல்லாத்தேவர்களும் ப்ரஹ்மாவும் சொன்னசொல்லை மாஹாமுநிவரான விச்வாமித்ரர் கேட்டுகளித்துத் தெண்டனிட்டுரைத்ததாவது:— உக

"நீண்டவாணாளையும் அந்தணத்தன்மையையும் நீர்எனக்குக் கொடுத்தது உண்மையானால், வேதங்களை ஒருவருக்கு ஓதிவைத்தல் வைதிகக்ரியைகளைச் செய்துவைத்தல்முதலிய வேதாதிகாரங்கள்யாவும் எனக்குவரவேண்டும்; உஉ

வானவர்காள்! க்ஷத்ரியவேதங்களையும் ப்ராஹ்மணவேதங்களையுமுணர்ந்தவர்களுள் மேன்மைபெற்றவராகிய ப்ரஹ்மபுத்ரரான வஸிஷ்டரும், என்னை நீங்கள்ஒப்புக்கொண்டபடியே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்; தேவச்ரேஷ்டர்காள்! எனக்குஇந்தப்பெரியகோரிக்கை நிறைவேற்றிவித்தீர்களாயின் நீங்கள்புறப்பட்டுப்போகலாம்." உ௩

பிறகு, எல்லாருஷிகளுள்ளும் மேன்மைபெற்று ப்ரஹ்மர்ஷியாகிய வஸிஷ்டர், வானவர்களின் வேண்டுகோளினால் (விச்வாமித்ரரோடு) ஸ்நேஹஞ்செய்துகொண்டார்; "உம்மைத்தேவர்கள் ஒப்புக்கொண்டபடி நானும் ஒப்புக்கொண்டேன்" என்றுஞ்சொல்லிவிட்டார். உ௪

"நீர் ப்ரஹ்மர்ஷிஎன்பதில் ஸந்தேஹமேஇல்லை; நீர் கோரினவையாவும் உமக்குண்டாகும்" என்று ப்ரஹ்மா, தேவர்கள, வஸிஷ்டமஹர்ஷி ஆகிய எல்லோருஞ் சொல்லிவிட்டு, வந்தபடியே திரும்பிப்போய்விட்டார்கள். உ௫

[𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌮𑍍॥
𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।]
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥
𑌏𑌷 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌏𑌷 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃।
𑌏𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥௨௭
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃। ௨௭½
𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌॥
𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍। ௨௮½
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕!। ௨௯½
𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇!॥
(𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮)।
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾॥ ௩௦½
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌪𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋! 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥
𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌮𑍍॥
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜। ௩௩
(𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌤𑌃॥
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋!॥
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 𑌰𑌵𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍॥ ௩௪
𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋! 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥ ௩௫
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌶𑍁 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௩௬
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌶𑍁 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃॥ ௩௭
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌟𑌮𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ௩௮

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

ராம! மஹாத்மாவாகிய இவ்விச்வாமித்ரர் இவ்விதமாய்ப் ப்ராஹ்மணத் தன்மையை அடைந்தார்; ராம! இவர், முனிவர்களுள் சிறந்தவர்; இவர், சரீரஞ் சரித்த தவம்; இவர், எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே பற்றுள்ளவர்; இவர், வீர்யத்திற்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவர்." ௨௭

மஹாப்ரபாவங்கொண்டு அந்தணருள் மேன்மைபெற்றவராகிய சதாநந்தரானவர், இவ்வாறு (விச்வாமித்ரரது கதையையெல்லாம் ராமருக்கு) சொல்லி முடித்தார். ௨௭½

ஜநகரானவர், ராமலக்ஷ்மணருக்கு சதாநந்தர் சொன்ன கதையைக்கேட்டு, அஞ்சலிஹஸ்தராகி விச்வாமித்ரரைப் பார்த்து, (மேல்வரும்) வாக்யத்தைச் சொன்னார்:— ௨௮½

" மஹாமுனிவரே! தர்மிஷ்டரே! நீர், ராமலக்ஷ்மணர்களோடு கூடி எனது யாகத்திற்கு வந்ததனால் நான் க்ருதார்த்தனாய்விட்டேன்; உமது அநுக்ரஹம் பெற்றவனாய்விட்டேன்; ௨௯½

ஸ்வாமீ! மஹாமுனிவரே! உம்மால் நான்பாவமற்றவனாய்விட்டேன்; உமது தர்சநத்தால் நான் பலவித குணங்களையடைந்தவனாய்விட்டேன்; ௩0½

ஸ்வாமீ! மஹாப்ரபாவமுடையவரே! நீர்செய்த தவத்தைப் பற்றிய கதையின் வரலாற்றையெல்லாம் நான் விஸ்தாரமாய்க்கேட்டேன்; மஹாத்மாவாகிய ராமருங்கேட்டார்; (இந்த) ஸபைக்குவந்திருக்கிறவர்களும் உமது திவ்யகுணங்களைக் கேட்டார்கள்; ௩௨

விச்வாமித்ரரே! உமது தவத்தின் மஹிமை என்றும் அளவிடமுடியாது; உமதுபலமும் அளவிடமுடியாது; உமது குணங்களும் அளவிடமுடியா; ௩௩

ஸ்வாமீ! மஹாமுனிவரே! ஆச்சர்யகரமாயுள்ள உமதுகதைகளைக்கேட்கக் கேட்க போதுமென்றெனக்குப் புத்தியுண்டாகவேயில்லை; ஸூர்யாஸ்தமநமாகிறது, (மாலை) கடனைச்செய்யவேண்டிய தருணம் நெருங்கிவிட்டது; ௩௪

மஹாப்ரபாவமுடைய மஹர்ஷியே! நல்லது, தயைசெய்து மறுபடியும் நாளை இளங்காலையில் என்னை நீர் பார்க்கவேண்டும்; (போய்வருதற்கு) எனக்கு விடைகொடுக்கவேண்டும்." ௩௫

இவ்வாறு ஜநகர்சொல்லக்கேட்டு விச்வாமித்ரமஹாமுனிவர் மனமகிழ்ந்து ஜநகமஹாராஜரைப்புகழ்ந்து, (போய்வாரும் என்றுசொல்லி) அனுப்பிவிட்டார்.

விதேஹதேசத்தரசராகிய ஜநகராஜர், விச்வாமித்ரரை இவ்வாறுசொல்லி உபாத்யாயர்களையும் பந்துக்களையும் அழைத்துக்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணஞ் செய்தார். (தெண்டனிட்டார்.) ௩௭

தர்மாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரரும், மஹர்ஷிகளிடத்தில் பூஜைபெற்று, ராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் அழைத்துக்கொண்டு, தாம்வந்திறங்கியிருக்குமிடத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தார். ௩௮

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அத ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க:

தத: ப்ரபாதே விமலே க்ருதகர்மா நராதிப:|
விஶ்வாமித்ரம் மஹாத்மாநமாஜுஹாவ ஸராகவம்|| ௧
தமர்சயித்வா தர்மாத்மா ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந கர்மணா|
ராகவௌ ச மஹாத்மாநௌ ததா வாக்யமுவாச ஹ||
பகவந் ஸ்வாகதம் தே(அ)ஸ்து கிம் கரோமி தவாநக!
பவாநாஜ்ஞாபயது வை ஆஜ்ஞாப்யோ பவதா ஹ்யஹம்|| ௩
ஏவமுக்த: ஸ தர்மாத்மா ஜநகேந மஹாத்மநா|
ப்ரத்யுவாச முநிர்வீரம் வாக்யம் வாக்யவிஶாரத:|| ௪
புத்ரௌ தஶரதஸ்யேமௌ க்ஷத்ரியௌ லோகவிஶ்ருதௌ|
த்ரஷ்டுகாமௌ தநு: ஶ்ரேஷ்டம் யதேதத்த்வயி திஷ்டதி|| ௫
ஏதத்தர்ஶய பத்ரம் தே க்ருதகாமௌ ந்ருபாத்மஜௌ!
தர்ஶநாதஸ்ய தநுஷோ யதேஷ்டம் ப்ரதியாஸ்யத:|| ௬
ஏவமுக்தஸ்து ஜநக: ப்ரத்யுவாச மஹாமுநிம்| ௬½
ஶ்ரூயதாமஸ்ய தநுஷோ யதர்தமிஹ திஷ்டதி||
தேவராத இதி க்யாதோ நிமே: ஷஷ்டோ மஹீபதி:|
ந்யாஸோ(அ)யம் தஸ்ய பகவந் ஹஸ்தே தத்தோ மஹாத்மநா|| ௮
தக்ஷயஜ்ஞவதே பூர்வம் தநுராயம்ய வீர்யவாந்|
ருத்ரஸ்து த்ரிதஶாந்ரோஷாத்ஸலீலமிதமப்ரவீத்||
யஸ்மாத்பாகார்திநோ பாகாந்நாகல்பயத மே ஸுரா:!|
வராங்காணி மஹார்ஹாணி தநுஷா ஶாதயாமி வ:|| ௰
ததோ விமநஸ: ஸர்வே தேவா வை முநிபுங்கவ!|
ப்ரஸாதயந்தி தேவேஶம் தேஷாம் ப்ரீதோ(அ)பவத்பவ:|| ௧௧
ப்ரீதியுக்த: ஸ ஸர்வேஷாம் ததௌ தேஷாம் மஹாத்மநாம்|
* ததேதத்தேவதேவஸ்ய தநூரத்நம் மஹாத்மந:||
ந்யாஸபூதம் ததா ※ ந்யஸ்தமஸ்மாகம் பூர்வகே விபோ| ௧௨½

---

* "ததேதத்தேவ தேவஸ்ய." ※ "ந்யஸ்தமஸ்மாகம்."

அறுபத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

பிறகு விடியற்காலத்திலெழுந்து காலைக்கடமைகளைச் செய்துமுடித்து (ஜநக)ராஜர், மஹாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரனை ராமலக்ஷ்மணர்களோடுகூட அழைப்பித்தார். ௧

அப்போது, தர்மாத்மாவாகிய ஜநகராஜர், மஹாத்மாக்களாகிய ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கும் அவ்விச்வாமித்ரருக்கும் சாஸ்த்ரப்படி பூஜைசெய்து, "ஸ்வாமீ! பாபமற்றவராகிய விச்வாமித்ரரே! க்ஷேமமா? நான்உமக்கு என்னசெய்யவேண்டும்? நீர் கட்டளையிடவேண்டும்; நான் உமது கட்டளையைப்பெறவேண்டியவன்" என்ற வாக்யத்தைச்சொன்னர். ௩

பேசுவதிற்சமத்தரும் தர்மாத்மாவுமான அவ்விச்வாமித்ரர், மஹாத்மாவாகிய ஜநகரால் இவ்வாறு கூறப்பட்டவராகி, வல்லவராயுள்ள ஜநகனைப் பார்த்து, (மேல்வரும்)மொழியை உத்தரமாகச்சொன்னர்:— ௪

"(மஹாராஜ!) தசரதராஜருடைய புத்ரர்களாய் உலகத்தில் ப்ரஸித்திபெற்ற க்ஷத்ரியர்களாயுள்ள இவ்விரண்டு குமாரர்களும், உம்மிடத்திருக்கிற சிறந்த வில்லைப் பார்க்க விரும்புகிறார்கள்; ரு

இவ்வில்லைக்காண்பியும்; உமக்கு நன்மையுண்டாகும்; ராஜபுத்ரரிருவரும், இவ்வில்லைப்பார்த்துவிட்டு, கோரிவந்த கார்யத்தைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டு இஷ்டப்படி திரும்பிப்போய்விடுவார்கள்." ௬

விச்வாமித்ரர் இங்ஙனங்கூற அவருக்கு ஜநகர்சொன்ன உத்தரமாவது:—

"இவ்விடத்தில் இந்த வில் இருப்பதற்குக் காரணமின்னதென்பதை (சொல்லுகிறேன்) கேளும்: (எங்கள்குலத்தில்) நிமியென்பவருக்கு ஆறுவது புருஷர் "தேவராதர்" என்று ஒரு மன்னவரிருந்தார்; இவ்வில்லை வைத்து வைக்கும்படி அந்தத் தேவராதர் கையில் மஹாத்மா (சிவபிரான்) கொடுப்பித்தார்; அ

முற்காலத்தில், சிவபெருமானனவர் தக்ஷயாகத்தில் தேவர்களை அடிக்கும்பொழுது, (இவ்வலிய)வில்லைத்தமது மிகுந்த வலிவினல் விளையாட்டாக நாணேற்றிக்கொண்டு, சினந்துத் தேவர்களைப்பார்த்து, "யாகத்தில் பாகம் வாங்கவந்தத் தேவர்களே! எனது பாகங்களை நீங்கள் கொடாததனல் உங்கள் தலைகளை (இந்த)வில்லினல் அறுத்துத்தள்ளிவிடுகிறேன்" என்ற இம்மொழியைப்புகன்றார்; ௧0

மஹாமுநிவரே! பிறகு எல்லாத்தேவர்களும் சிவபெருமானைச் சரணமடைந்துவிட்டனர்; ஆதலாற்றும் சிவபிரான் அவர்களிடத்தில் அன்பு கொண்டார்; ௧௧

மஹாத்மாக்களாகிய அத்தேவர்களிடத்து அவ்வாறு அன்புவைத்து அச்சிவபெருமான் அவர்களுக்கு (இவ்வில்லை)க்கொடுத்தார்; ஸ்வாமி! எங்கள் (குலத்தின்)பெரியவராகிய தேவராதரிடத்தில் வைத்துவைக்கும்படி (அத்தேவர்களால் அவ்வில்) கொடுக்கப்பட்டது; மஹாத்மாவாயுள்ள சிவபெருமானுடைய அந்தவில், இதுதான்; ௧௨

𑌅𑌥 𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃॥
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌤𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾। ௧௩

𑌭𑍂𑌤𑌲𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌯𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌾। ௧௪

𑌭𑍂𑌤𑌲𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵। ௧௫

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍। ௧௬

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾। ௧௭

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥
𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍋𑌲𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾। ௧௮

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑌃 * 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨। ௧௯

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥
𑌨𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃। ௨௦

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌧𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 † 𑌨𑍃𑌪𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃॥
𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍। ௨௧

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃। ௨௨

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇॥
𑌦𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌬𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃। ௨௩

𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌯𑍁𑌃॥
𑌅𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃। ௨௪

---

* "𑌤𑌤 𑌵𑌨." † "𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵."

பிறகு, நான் (யாகஞ்செய்தற்காக) பூமியைச் சோதிக்கவேண்டி கலப்பையினால் உழும்போது, அந்தக்கலப்பையினடியினின்று ஒரு பெண்குழந்தை எனக்கு அகப்பட்டது; அவ்வாறு கலப்பையினால் உழுத பூமியினின்றுண்டானதால் அந்தக்குழந்தைக்கு "ஸீதை" என்று பெயரிட்டேன்; ௧௩

பூமியிலிருந்துண்டானவளாய், (நான் வளர்த்துவருகிறபடியால்) எனக்குப் பெண்ணுபுள்ள அந்த ஸீதை நாடோறும் வளர்ந்துவருகிறாள்; அயோநிஜையாய் எனக்குக் குழந்தையாகிய இந்த ஸீதையை, "நம்மிடமிருக்கிற சிவதநுஸ்ஸை நாணேற்றும் வல்லவருக்கே கொடுக்கவேண்டும்" என்று நான் நிச்சயித்து, விவாஹஞ்செய்துகொடுக்காமல் நிறுத்திவைத்திருக்கிறேன்; ௧௪

மஹாமுனிவரே! பூமியிலிருந்துண்டாய் நாடோறும் வளர்ந்துவருகின்ற என்குழந்தையாகிய அந்தஸீதையை விவாஹஞ்செய்துகொடுக்கும்படி என்னை அநேக ராஜாக்கள் வந்து கேட்டார்கள்; ௧௫

ஸ்வாமி! அவ்வாறு வந்து கேட்ட அரசர்களெல்லோர்க்கும், "என்னிடமிருக்கிறசிவதநுஸ்ஸை வளைக்கிறவருக்கே கந்யகையைக்கொடுப்பேன்" என்று சொல்லி, என்குழந்தையை (விவாஹஞ்செய்து)க் கொடாமலிருக்கிறேன்; ௧௬

முநிபுங்கவரே! அதனால் எல்லாவரசரும் ஒன்றுகூடி மிதிலாநகரம்வந்து, (இவ்வில்லின்) வலிவையறிய விரும்பினர்; ௧௭

அவர்கள் அறியவிரும்பவே, அவர்களின் வலிவையறிதற்காக நான் வில்லைக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்தேன்; அவர்கள், அந்த வில்லைக் கையில் வாங்கிக்கொள்ளவாவது, தூக்கிப்பார்க்கவாவது முடியாமற்போய்விட்டது; ௧௮

(விச்வாமித்ர) மஹாமுநிவரே! தவத்தையே பொருளாகப்பெற்றவரே! தங்களுக்குள் வல்லமைசாலிகளாக எண்ணிவந்த அம்மன்னவர்களுக்கு வல்லமை இல்லை என்பதை, அந்த வில்லை வளைக்கமுடியாததனாலேயே நான் தெரிந்துகொண்டு, ஸீதையைக்கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டேன்; ௧௯

முநிபுங்கவரே! பிறகு எல்லா வேந்தர்களும், வில் வளைக்கமுடியாதென்று தாங்களே தெரிந்துகொண்டு, (என்னுடன் போர்செய்தற்காக) மிதிலாநகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; ௨௰

(ஸீதையைக்கொடாததனாலேயே) நான் அவர்களை அவமானப்படுத்துகிறதாக அவ்வேந்தர்கள் எண்ணி, மிக்க சினங்கொண்டவர்களாய் மிதிலாபுரியைப் பிடித்தார்கள்; ௨௧

முநிச்ரேஷ்டரே! அவர்கள் ஒருவர்ஷம்வரையில் ஓயாமல் யுத்தஞ்செய்தார்கள்; பிறகு எனது படைகள் யாவும் நாசமடைந்துவிட்டன; அதனால் யான், மிக்க துக்கமடைந்தேன்; ௨௨

பிறகு, நான் தவங்கொண்டு, தேவகணங்களையெல்லாம் பூஜித்தேன்; தேவர்களும் மிகவும் மகிழ்ந்தவர்களாகி, (எனக்கு) சதுரங்க ஸேனைகளைக் கொடுத்தார்கள்; ௨௩

அல்பபலமுடையவர்களாய்க் கொடியசெய்கையுடையவர்களாயுள்ள அவ்வரசர்கள் என்னால் அடிக்கப்பட்டு, தேஹபலமற்றவர்களும் படைகளற்றவர்களுமாய் மந்திரிகளோடுகூடி திக்குகளில் ஓடிவிட்டார்கள்; ௨௪

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲! 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤! । ௨௫
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇! ॥
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨௬

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌮𑍍॥ ௧
𑌤𑌤𑌃 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶 𑌹।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௨
𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌮𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾॥ ௩
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑌞𑍍𑌜𑍂𑌷𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨॥ ௪
𑌤𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌞𑍍𑌜𑍂𑌷𑌾𑌮𑌾𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌃।
𑌸𑍁𑌰𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃॥
𑌇𑌦𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌃।
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪! 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥ ௬
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤!
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍌 𑌚𑍋𑌭𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌॥ ௭
𑌇𑌦𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌜𑌨𑌕𑍈𑌰𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾॥ ௮
𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌨 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃॥ ௯
𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌣𑍇
𑌆𑌰𑍋𑌪𑌣𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌪𑌨𑍇 𑌤𑍋𑌲𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾॥ ௰

முனிவரேறே! பெருந்தன்மையுடையவரே! மிக்க ஒளியுடையதாய் விளங்கும் அப்படிப்பட்ட இந்தத் தநுஸ்ஸை ராமலக்ஷ்மணர்களுக்குங் காட்டுகிறேன்; ௨௰௫

(விச்வாமித்ர)முனிவரே! தசரதபுத்ரரான ராமர் இவ்வில்லை எடுத்து நாணேற்றிவிட்டாராயின், அயோநிஜையாய் எனக்குப்பெண்ணாயுள்ள ஸீதையை அவருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறேன்.'' ௨௰௬

அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

விச்வாமித்ர மஹாமுனிவரானவர் ஜநகர்சொன்னதைக்கேட்டு "(உம்மிடமிருக்கிற) தநுஸ்ஸை ராமனுக்குக் காண்பியும்'' என்று (ஜநக)மன்னரைப் பார்த்துச் சொன்னார். ௧

பிறகு ஜநகவேந்தர் மந்த்ரிகளைப் பார்த்து, "நல்ல வாஸனை மாலை முதலியவைகளால் அலங்கரித்து (நமது) தநுஸ்ஸைச் சீக்ரமாய்க் கொண்டு வாருங்கள்'' என்று கட்டளையிட்டார். ௨

ஜநகர் கட்டளையிடலும், மந்த்ரிகள் (மிதிலா) புரிக்குச் சென்றனர். மன்னவர் கட்டளைப்படி அவ்வில்லை முன்னே எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். ௩

எட்டு சக்ரங்களையுடையதாயுள்ள அந்தவில்லைவைத்திருக்கிறபெட்டியை மஹாபலமுடையர்களாய் நீண்ட சரீரமுடையர்களாயுள்ள ஐயாயிரம் புருஷர் வெகு ப்ரயத்நப்பட்டு இழுத்தார்கள். ௪

(ஜநக)மன்னவரது மந்த்ரிகளானவர்கள், அவ்வில்லை வைத்திருக்கும் அந்த இரும்புப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்து, வானவர்க் கொப்பாயுள்ள ஜநகரைப் பார்த்து, "வேந்தே! மிதிலாநகரத்தை ஆள்கின்றவ! மன்னவரேறே! எல்லாவரசர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றதாயுள்ள நீர் பார்க்கக் கொண்டுவரச் சொன்ன சிறந்த தநுஸ்ஸை இதோ யாங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்'' என்று சொன்னார்கள். ௬

(ஜநக)வேந்தர் அம்மந்த்ரிகள் சொன்னதைக் கேட்டு, அஞ்சலிஹஸ்தராகி, மஹாத்மாவான விச்வாமித்ரரையும், ராம லக்ஷ்மணர்களிருவர்களையும் பார்த்து (மேல் வருமாறு) கூறலானார்:— ௭

"ஸ்வாமீ! இந்தச் சிறந்த வில்லானது ஜநகவம்சத்து ராஜாக்களால் பூஜிக்கப்பெற்றது; முன்பு மிக்கவலிவுடைய மன்னவர்களும் இவ்வில்லை நாணேற்றமுடியாமற் போய்விட்டார்கள். ௮

தேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கந்தர்வர்கள், சிறப்புபெற்ற யக்ஷர்கள், கிந்நரர்கள், உரகர்கள் ஆகிய எல்லோரும் இவ்வில்லை நாணேற்ற முடியாமற் போய்விட்டார்கள். ௯

அப்படியிருக்க மனிதர்கள் இவ்வில்லை எடுத்து நாணேற்றவாவது, காதுவரையில் இழுத்துப்பார்க்கவாவது, பாணத்தைத்தொடுக்கவாவது, அசைக்கவாவது, தூக்கிப்பார்க்கவாவது எவ்வாறு முடியும்! ௧௦

‡‡ ததேதத் தநுஷாம் ஶ்ரேஷ்டமாநீதம் முநிபுங்கவ।
தர்ஶயைதந்மஹாபாக அநயோ ராஜபுத்ரயோ:॥ ௧௧
விஶ்வாமித்ரஸ்து தர்மாத்மா ஶ்ருத்வா ஜநகபாஷிதம்।
வத்ஸ ராம தநு: பஶ்ய இதி ராகவமப்ரவீத்॥ ௧௨
ப்ரஹ்மர்ஷேர்வசநாத்ராமோ யத்ர திஷ்டதி தத்தநு:।
மஞ்ஜூஷாம் தாமபாவ்ருத்ய த்ருஷ்ட்வா தநுரதாப்ரவீத்॥
இதம் தநுர்வரம் ப்ரஹ்மந்ஸம்ஸ்ப்ருஶாமீஹ பாணிநா।
யத்நவாம்ஶ்ச பவிஷ்யாமி தோலநே பூரணேऽபி வா॥ ௧௩
பாடமித்யேவ தம் ராஜா முநிஶ்ச ஸமபாஷத। ௧௪
லீலயா ஸ தநுர்மத்யே ஜக்ராஹ வசநாந்முநே:॥
பஶ்யதாம் ந்ருஸஹஸ்ராணாம் பஹூநாம் ரகுநந்தந:। ௧௫
[ஆரோபயத்ஸ தர்மாத்மா ஸலீலமிவ தத்தநு:॥]
ஆரோபயித்வா தர்மாத்மா பூரயாமாஸ தத்தநு:।
*தத்பபஞ்ஜ தநுர்மத்யே நரஶ்ரேஷ்டோ மஹாயஶா:॥ ௧௬
தஸ்ய ஶப்தோ மஹாநாஸீந்நிர்காதஸமநி:ஸ்வந:।
பூமிகம்பஶ்ச ஸுமஹாந்பர்வதஸ்யேவ தீர்யத:॥ ௧௭
நிபேதுஶ்ச † நரா: ஸர்வே தேந ஶப்தேந மோஹிதா:।
வர்ஜயித்வா முநிவரம் ராஜாநம் தௌ ச ராகவௌ॥ ௧௮
¶ ப்ரத்யாஶ்வஸ்தே ஜநே தஸ்மிந் ராஜா விகதஸாத்வஸ:।
உவாச ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் வாக்யஜ்ஞோ முநிபுங்கவம்॥ ௧௯
பகவந்த்ருஷ்டவீர்யோ மே ராமோ தஶரதாத்மஜ:।
அத்யத்புதமசிந்த்யம் ச ந தர்கிதமிதம் மயா॥ ௨௦
ஜநகாநாம் குலே கீர்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா।
ஸீதா பர்தாரமாஸாத்ய ராமம் தஶரதாத்மஜம்॥ ௨௧
மம ஸத்யா ப்ரதிஜ்ஞா ச வீர்யஶுல்கேதி கௌஶிக।
ஸீதா ப்ராணைர்பஹுமதா தேயா ராமாய மே ஸுதா॥ ௨௨

‡‡ "ததாபி." † "வ." * "மஹாயஶா நரஶ்ரேஷ்டோ மத்யே ஹ்யபஜ்யத தத்தநு:." † "ஜநா:." ¶ "ஶுஶ்ரூஷ்வேஷு ததேஷ்வேஷு."

மஹாமுனிவரே! மஹாபாக்யமுடையவரே! அவ்வுத்தமதநுஸை இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறேன்; ராஜபுத்ரர்களாகிய இந்த ராமலக்ஷ்மணரிருவருக்கும் இதைக்காண்பியும்." கக

தர்மாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரரும், ஜநகர்சொன்னதைக்கேட்டு, "குழந்தாய்! ராம! தநுஸைப்பாரு" என்று ராகவரைப் பார்த்துச்சொன்னார். கo.

ராமரானவர், ப்ரஹ்மர்ஷியாகிய விச்வாமித்ரர் சொன்னதைக் கேட்டு அவ்வில்லிருந்த இடத்திற்குப்போய், அவ்விற்பெட்டியைத்திறந்து அவ்வில்லைப்பார்த்து, (விச்வாமித்ரரைநோக்கி) "ஸ்வாமி! இந்தச்சிறந்தவில்லை (என து)கையினால் தொட்டுப்பார்க்கிறேன்; இதைத்தூக்கிநிறுத்தி நாணேற்றுதற்கு யத்நஞ்செய்கிறேன்" என்று சொன்னார். கச

"அப்படியே செய்யும்" என்று (ஜநக)மன்னவரும் (விச்வாமித்ர)முனிவரும் அந்த ராமருக்குச்சொல்லினர். கசஉ

ரகுகுலத்துப்பிள்ளையாகிய அந்த ராமர் (விச்வாமித்ர)முனிவரதுமொழி கேட்டு, அநேகஆயிரம்புருஷர்கள் பார்த்துகொண்டிருக்கையில், விளையாடுவதுபோல் அவ்வில்லை நடுவில்பிடித்து எடுத்து நிறுத்திவிட்டார். கடுஉ

தர்மத்தையே சரீரமாகவுடையவராய்ப் பெரும்புகழ்பெற்றவராய் புருஷோத்தமராயுள்ள ராமரும், அவ்வில்லையெடுத்து நாணேற்றி இழுத்தார்; அவ்வில்லும், (மளமளவென்று) மத்யத்தில் முறிந்துவிட்டது. கசூஉ

அந்தப்பெரிய சப்தமானது இடியின் கோஷத்திற்கு ஸமானமாயிருந்தது. (அதனால்) பூமியானது, பர்வதம் பிளக்கும்பொழுது நடுங்குவதுபோல் கிடுகிடென்று நடுங்கிவிட்டது. கஎஉ

(விச்வாமித்ர)மஹாமுனிவர், (ஜநக)மன்னவர், அந்த ராமலக்ஷ்மணர் ஆகியஇவர்கள்தவிர மற்ற ஜநங்கள்யாவும் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டதனால் மூர்ச்சையடைந்து (பூமியில்)விழுந்துவிட்டனர். சஅஉ

அந்த ஜநங்கள் தேறியெழுந்தபின்னர் (ஜநக)மன்னர் தைர்யங்கொண்டவராய், கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு (விச்வாமித்ர)மஹாமுனிவரைப் பார்த்து (மேல்வருமாறு) சொல்லலானார்:— சகூஉ

"தசரதபுத்ரரான ராமருடைய பராக்ரமத்தை நான்கண்டுகொண்டேன்; இவர், இவ்வாறு வில்லைமுறிப்பரென்று நான் ஊஹிக்கவில்லை; இது, அசிந்த்யமாயும் அதி-ஆச்சர்யகரமாயுமிருக்கிறது. உ0உ

எனது பெண்ணாகிய ஸீதை தசரதபுத்ரரான ராமரைப் பர்த்தாவாக அடைந்து, ஜநகவம்சத்தவர்களின் குலத்திற்கு, உடனே ஒரு கீர்த்தியை உண்டாக்கப்போகிறாள். உகஉ

விச்வாமித்ரரே! (இவ்வதநுஸை நாணேற்றும்படியான) வலிவுடையவருக்கே நம்அருமைக்குழந்தையாகிய ஸீதையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான்செய்த ப்ரதிஜ்ஞையும் உண்மையாயிற்று எனக்குப் ப்ராணனிலும் மேலான இஷ்டமான என்குழந்தையாகிய ஸீதையை ராமருக்கு நான் அவச்யம் கொடுக்கவேண்டும். உஉஉ

𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌮𑌮 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕! 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌥𑍈𑌃॥ ௨௩½
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌮।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥ ௨௪½
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌯 𑌵𑍈।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌃॥ ௨௫½
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌾॥ ௨௭

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥ ௧
[𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌵𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍।]
𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍। ௨
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌃॥
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍। ௩
𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍋 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾॥
* 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍। ௫
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௬
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃। ௭

---

* "𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜"

ஸ்வாமீ! விச்வாமித்ரரே! உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக; சீக்ரமாய் எனது மந்த்ரிகள், உமது அநுமதிபெற்று ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு விரைவில் அயோத்யைக்குப்போகவேண்டும். ௨௩

வில்லைமுறித்ததனல் ராமருக்கு ஸீதையைக் கொடுக்கப்போகிறது முதலானவரலாற்றையெல்லாம் வணக்கமாய் (தசரத)ராஜருக்குச்சொல்லி, அவரை எனது பட்டணத்திற்கு அழைத்துவரவேண்டும். ௨௪

ராமலக்ஷ்மணர்களை நீர் நன்றாய்க்காப்பாற்றிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸங்கதியையும் (எனது மந்த்ரிகள்)சீக்ரமாய்ப்போய்த் தசரதருக்குச்சொல்லவேண்டும்; (அதனுக்)களிக்கும் (தசரத)வேந்தரைஅழைத்துவரவேண்டும். ௨௫

தர்மாத்மாவாகிய விச்வாமித்ரரும், "அப்படியேசெய்யும்" என்று (ஜநகராஜருக்கு) சொல்லினர்; ஜநகரும், எல்லா ஸமாசாரத்தையும் சொல்லி (தசரத)வேந்தரை அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டு மந்த்ரிகளை அயோத்யைக்கு அனுப்பினர். ௨௭

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

ஜநகரால் கட்டளையிடப்பட்ட அந்தத் தூதர்கள், வாஹநங்கள்மீதேறி வெகுவேகமாய்ப்போய், வழியில்மூன்றிரவுதங்கி, அவர்கள் அயோத்யாபுரிக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ௧

அந்தத்தூதர்கள், (ஜநக)ராஜர் சொற்படி (தசரத)ராஜரது க்ருஹத்திற்குப்போய், தேவர்கட்கொப்பானவராயிருக்கும் வ்ருத்தரான தசரதவேந்தரைக் கண்டனர். ௨

மிக்க தைர்யமுடையர்களாகிய தூதர்களெல்லோரும் கைகளைக்கூப்பி வணங்கி (தசரத) ராஜரைப் பார்த்து (மேல்வரும்) இனிய வாக்யத்தைக் கூறினர்:— ௩

"மஹாராஜ! மிதிலாதிபதியாய், உம்மிடம்மிகுந்த ஸ்நேஹமுடையவராயுள்ள ஜநகவேந்தரானவர் உமது அக்நிஹோத்ரம், உபாத்யாயர்கள், புரோஹிதர்கள், ப்ருத்யர்கள் முதலிய எல்லாருடைய யோகக்ஷேமத்தையும் உம்மை விசாரிக்கும்படி எங்களுடன் சொன்னர். ௪

மிதிலாதிபதியாகிய ஜநகரானவர் (உமது)யோகக்ஷேமத்தை விசாரித்து, (மேல்வரும்) இவ்வாக்யத்தை விச்வாமித்ரர் கட்டளைப்படி உம்முடன் சொல்லச்சொன்னர்:— ௫

"சிவதநுஸை வளைக்கும் வல்லவருக்கே எனது பெண்ணைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று பூர்வத்தில் நான் ப்ரதிஜ்ஞை செய்திருக்கிற ஸங்கதியும், ராஜாக்களும் வந்து பார்த்து அந்த வில்லை வளைக்க முடியாமல் என்மீது கோபங்கொண்டதும், அவர்களை நான் அடித்துத் துரத்தியதும் உமக்குத் தெரியுமன்றோ? ௭

𑌸𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃॥
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃। ௮
𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿। ௯
𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑍇𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿। ௰
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌। ௧௧
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇। ௧௨
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃। ௧௩
[𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌤𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍌𑌰𑌵𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃॥]
𑌦𑍂𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥
𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌॥ ௧௫
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ ௧௬
𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍋 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃। ௧௭
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃॥ ௧௮
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌊𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃।

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃।

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

வல்லவர்களான உமது பிள்ளைகளானவர்கள், விச்வாமித்ரர்மூலமாய்த் தற்செயலாகவே (மிதிலைக்கு)வந்து, எனது பெண்ணான அப்படிப்பட்ட இந்த ஸீதையை விவாஹஞ்செய்துகொள்ளத்தக்கவர்களாக ஆய்விட்டார்கள். ௮

மஹாராஜ! மஹாத்மாவாகிய ராமரானவர், அநேகஜனங்கள் கூடியிருக்கும் பெரிய ஸபையில் அந்தச்சிவபிரானது திவ்யதநுஸையும் மத்த்யத்தில் முறித்துவிட்டார். ௯

மஹாத்மாவாகிய இந்தராமருக்கு நான் ஸீதையைக்கொடுக்க ப்ரதிஜ்ஞை செய்ய நினைத்திருக்கிறேன்; அந்தப்படி நான் செய்தற்கு நீர் கட்டளையிட வேண்டும். ௧0

மஹாராஜ! உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகுக; நீர் உமது உபாத்த்யாயர்கள், புரோஹிதர்கள் முதலானவர்களோடுகூடி சீக்ரமாய் (மிதிலாபுரிக்கு) வர வேண்டும். ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்க்கவேண்டும். ௧௧

மஹாராஜ! எனக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைத்து, தேவரீரும் இரண்டு பிள்ளைகளையும் கண்டு களிப்படைவீர்.' ௧௨

ஜநகரானவர், விச்வாமித்ரரிடத்தும் சதாநந்தரிடத்தும் அநுமதிபெற்றவராகி, இந்தச்சுபவாக்யத்தை (உம்முடன் சொல்லும்படி எங்களோடு) சொன்னார்." ௧௩

தூதர்கள் அவ்வாறு சொல்லவே, அத்தசரதவேந்தர் மிகவும் மகிழ்ந்து, வஸிஷ்டர், வாமதேவர், மற்றுமுள்ள மந்த்ரிகள் ஆகிய இவர்களைப்பார்த்து (மேல்வருமாறு) கூறினர்:— ௧௪

"கௌஸல்யைக்குக் களிப்பை விளைக்கும் இந்த ராமன் விச்வாமித்ரரால் காப்பாற்றப்பட்டு லக்ஷ்மணனோடுகூடி மிதிலாநகரத்திலிருக்கிறான். ௧௫

மஹாத்மாவாகிய ஜநகர், ராமனுடைய வல்லமையைத்தெரிந்துகொண்டு, அவனுக்கு ஸீதையைக்கொடுக்கவெண்ணியிருக்கிறார். ௧௬

மஹாத்மாவாகிய ஜநகருடைய நடவடிக்கை உங்களுக்குத் திருப்திகரமாயிருக்குமானால், சீக்ரமாய் (மிதிலா)புரிக்குப்போவோம்; காலவிளம்பஞ் செய்யவேண்டாம்." ௧௭

"அப்படியே செய்யும்" என்று மந்த்ரிகளும் எல்லா மஹர்ஷிகளும் ஒப்புக்கொண்டார்கள்; அந்தத் தசரதவேந்தரும் மிகவும் மகிழ்ந்தவராகி, "(மிதிலாபுரிக்கு எல்லாரும்) நாளைக்குப்புறப்படவேண்டும்" என்று மந்த்ரிகளுக்குச் சொல்லிவிட்டார். ௧௮

எல்லா குணங்களுங் கூடியவர்களாயுள்ள (ஜநக)வேந்தரது அம்மந்த்ரிகளெல்லோரும் அன்றிரவு (தசரதரிடத்து) மேலானவிருந்துபெற்று களித்தவர்களாய் (அயோத்த்யையில்)வாஸஞ்செய்தார்கள். ௧௯

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, இரவுசென்றவுடனே தசரதராஜர் களித்துத் தம் புரோஹிதர்களோடும் பந்துக்களோடுங்கூடி, ஸுமந்த்ரனை நோக்கி இம்மொழியைக் கூறினர்:— ௧

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌧𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ௨
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌬𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃।
𑌮𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௩
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌰𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯𑍁𑌰𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
𑌏𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑍇।
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍॥ ௫
𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍॥ ௬
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍॥ ௭
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍।
𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌯𑍌॥ ௮
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃। ௮½
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍। ௯½
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃॥
𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃। ௧௦½
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃। ௧௧½
𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃। ௧௨½
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌵𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾॥
𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞! 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍। ௧௩½

"இன்று நமது கருவூலங்காக்கின்றவர்களெல்லோரும் நல்ல ஏற்பாடு செய்து, நாநாவித ரத்நங்களையும் தநத்தையும் வேண்டியவளாயில் எடுத்துக் கொண்டு முன்னே புறப்படவேண்டும். உ

சதுரங்கஸைந்யம், நல்ல பல்லக்கு, ரதம் முதலியவைகளும் நான் கட்டளையிடும்போது ஸித்தமாயிருந்து நாற்புறத்துஞ் சூழ்ந்து க்ஷேமமாய்ப் புறப்பட வேண்டும். ங

வஸிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காச்யபர், நல்ல தீர்க்காயுஸையுடைய மார்க்கண்டேயர், காத்யாயநருஷி ஆகிய இவ்வந்தணர்களும் முன்னே புறப்பட வேண்டும். காலவிளம்பம் பண்ணாமல் ரதத்தை ஸித்தப்படுத்துங்கள்; (ஜநகரது) தூதர்கள் என்னை அவசரப்படுத்துகிறார்கள்." ௪

(இவ்வாறு சொல்லி) ருஷிகளோடுகூடி புறப்படும் (தசரத)ராஜனை அவரது சதுரங்கஸேனை அவர் சொற்படி பின்புறத்திற் றொடர்ந்துசென்றது. ௫

நாலுநாள் வழிகடந்து (ஐந்தாம்நாள்) மிதிலாபுரிக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். ஜநகராஜரும், (தசரதர் வந்த ஸங்கதியை)கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைந்துப் பூஜைசெய்தார். எ

பிறகு, ஜநகவேந்தரும், பெரியவராயுள்ள தசரதவேந்தரிடம் மகிழ்ந்து வந்து, அம்மகிழ்வு பெருகப்பெற்றார்; அ

புருஷச்ரேஷ்டராயுள்ள ஜநகராஜர், புருஷச்ரேஷ்டராயுள்ள தசரதராஜனைப்பார்த்து ஸந்தோஷத்துடன்கூடி, (மேல்வருமாறு) சொன்னார்:— அ௧

"ரகுகுலத்திற்பிறந்த மஹாராஜ! க்ஷேமமா? நீர், (எனது)பாக்யத்தால் (இங்கு) வந்தீர். (உமது) புத்ரர்களிருவர்களுடையவும் வல்லமையைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடையும். கூ

மஹாப்ரபாவம்பெற்ற ருஷியாகிய வஸிஷ்டபகவான், இந்த்ரன் தேவர்களோடு கூடிவருவதுபோல், (எனது) பாக்யத்தால் (இங்கு) வந்தார். க0௧

வல்லமைகொண்டு சிறப்புபெற்ற மஹாத்மாக்களான ரகுவம்சத்தாரோடு, (உம்மோடு)ஸம்பந்தத்தைப் பெறுவிக்கின்ற பாக்யம் எனக்குக் கிடைத்தபடியால் இனி எனக்கு ஒரிடையூறும் நேராது. எனது குலமும் மேன்மையை அடைந்துவிட்டது. கக

மன்னவரே! மாநவீரரே! இன்னும் நாலைந்துதினங்களுக்குள் எனது யாகம்முடிந்துவிடும். உடனே ருஷிகள்சொல்லுகிறபடி நீர் விவாஹத்தை நிறைவேற்றிவைக்கவேண்டும்" கஉ௧

பேசுவதிற் சமர்த்தராகிய (தசரத)வேந்தரானவர், ருஷிகளின்நடுவில் அந்த ஜநகர்சொன்ன அவ்வாக்யத்தைக் கேட்டு, (ஜநக)ராஜனைப் பார்த்து "தர்மங்களையுணர்ந்தவரே! (ஜநகரே!)தாநங்கொடுத்தல் தாதாவினாலேயேயன்றோ ஆகவேண்டியிருக்கிறது! (கொடுக்கிறவர்கள் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் வேண்டாமென்கிறார்களோ! கந்யகையைநீர்கொடுக்கவேண்டியவர்; நான்வாங்கிக்கொள்ளவேண்டியவன்.) இதை (நீர் கந்யகையைக் கொடுக்கிறீர் என்கிறஸங்கதியை) நான்முன்னமே கேட்டாயிற்று; நீர் சொல்லுகிறபடிநடக்க நாங்கள், காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்றசொல்லை உத்தரமாய்ச்சொன்னார். கங௧

विशिष्टं च प्रशस्यं च वचनं सत्यवादिनः॥
श्रुत्वा विदेहाधिपतिः परं विस्मयमागतः। ௧௫
ततः सर्वे मुनिगणाः परस्परसमागमे॥
हर्षेण महता युक्तास्तां निशामवसन् सुखम्। ௧௬
राजा च राघवौ पुत्रौ निशाम्य परिहर्षितः॥
उवास परमप्रीतो जनकेन सुपूजितः। ௧௭
जनकोऽपि महातेजाः क्रिया धर्मेण तत्त्ववित्॥
यज्ञस्य च सुताभ्यां च कृत्वा रात्रिमुवास ह॥ ௧௮
इति श्रीरामायणे बालकाण्डे एकोनसप्ततितमः सर्गः

अथ सप्ततितमः सर्गः.

ततः प्रभाते जनकः कृतकर्मा महर्षिभिः।
उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः शतानन्दं पुरोहितम्॥ ௧
भ्राता मम महातेजा यवीयानतिधार्मिकः।
कुशध्वज इति ख्यातः पुरीमध्यवसच्छुभाम्॥
*वार्याफलकपर्यन्तां पिबन्निक्षुमतीं नदीम्।
साङ्काश्यां पुण्यसङ्काशां विमानमिव पुष्पकम्॥ ௩.
तमहं द्रष्टुमिच्छामि यज्ञगोप्ता स मे मतः।
प्रीतिं सोऽपि महातेजा इमां भोक्ता मया सह॥ ௪
[एवमुक्ते तु वचने शतानन्दस्य सन्निधौ।
आगताः केचिदव्यग्रा जनकस्तान्समादिशत्॥]
शासनात्तु नरेन्द्रस्य प्रययुः शीघ्रवाजिभिः।
समानेतुं नरव्याघ्रं विष्णुमिन्द्राज्ञया यथा। ௫
[साङ्काश्यां ते समागत्य ददृशुश्च कुशध्वजम्।
न्यवेदयन्यथावृत्तं जनकस्य च चिन्तितम्॥
तद्वृत्तं नृपतिः श्रुत्वा दूतश्रेष्ठैर्महाजवैः।]
आज्ञया तु नरेन्द्रस्य आजगाम कुशध्वजः॥
स ददर्श महात्मानं जनकं धर्मवत्सलम्। ௬
सोऽभिवाद्य शतानन्दं राजानं चापि धार्मिकम्॥
राजार्हं परमं दिव्यमासनं चाध्यरोहत। ௭

---

* “वार्यामलक.”

ஸத்யவாதியாயுள்ளதசரதர் கூறியமொழி சமத்காரமாயும் உண்மையாயுமிருந்ததனால், அதைக்கேட்டு ஜநகர் மிக்கவியப்படைந்தார். ௧௫

பிறகு,எல்லாமுனிவர்களும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டதனால் அன்றிரவுமுழுதும் மிக்கமகிழ்ச்சியோடு கூடினவர்களாய் ஸுகமாக வாஸஞ் செய்தார்கள். ௧௬

(தசரத)வேந்தரும் தம்புத்ரரான ராமலக்ஷ்மணரிருவரையும் கண்டு பேரானந்தங்கொண்டு, ஜநகரிடத்தில் பூஜைபெற்று மனம் பூரித்திருந்தார்.

தத்வங்களையுணர்ந்து மஹாப்ரபாவம்பெற்றவராகிய ஜநகரும், யாககார்யத்தைச் சாஸ்த்ரப்படி செய்துமுடித்து, (விவாஹத்திற்குமுன்,கல்யாணப்) பிள்ளைகளுக்குச்செய்யவேண்டிய கார்யத்தையுஞ் செய்து அன்றிரவுமுழுதும் ஸுகமாகயிருந்தார். ௧௮

அறுபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபதாவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, அறிஞராகிய ஜநகரானவர் பொழுதுவிடிந்தவுடனே மஹர்ஷிகளோடுங்கூடி நித்யகடமைகளைச் செய்துமுடித்து, தம்புரோஹிதரான சதாநந்தரைநோக்கி (மேல்வரும்)மொழியைக்கூறினர் :— ௧

"மிக்கபராக்ரமமும் தர்மமுங்கூடியவனுகிய என்தம்பி 'குசத்வஜன்' என்கிறவன், அருகில் நீர்நெல்லிமரங்கள்சூழப்பெற்று, ஸ்வர்க்கலோகத்தையும் புஷ்பகவிமாநத்தையும் நிகர்த்து, 'இக்ஷுமதி' என்கிற நதியின்கரையில் அழகாய் விளங்குகின்ற ஸாங்காச்யையென்கிறபட்டணத்தில் இருக்கிறனன்றோ! ௨

அவன், எனது யாகத்திற்கு உதவிசெய்கிறபடியால் அவனைநான்பார்க்க விரும்புகிறேன் ; (ஸீதாவிவாஹமென்னும்)இந்தக்காட்சியை என்னைப்போல் அவனுங்கண்டுகளிப்பான் (அவனைஅழைத்துவாருங்கள்)." ௩

இந்த்ரனது கட்டளைகேட்டு உபேந்த்ரரை அழைத்துவரச்செல்லுகிறவர்கள்போல், (ஜநக)ராஜரது கட்டளைகேட்டு அவரது வல்லவர்களான தூதர்கள். (குசத்வஜனை)அழைத்துவருதற்காக வேகமாய்ச்செல்லுங் குதிரைகளின்மீதேறிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். ௪

பிறகு, (ஜநக)மன்னரதுகட்டளைப்படி குசத்வஜர், மிதிலைக்குவந்து சேர்ந்தார் ; அந்தக்குசத்வஜர், மஹாத்மாவும் தர்மிஷ்டருமான ஜநகரைக்கண்டார். ௫

அந்தக்குசத்வஜர், தர்மிஷ்டரான சதாநந்தரையும், (ஜநக)வேந்தரையும் தெண்டனிட்டு (அவர்களிடவுத்திரவுபெற்று,) ராஜாக்களுக்காகவேசெய்யப்பட்டதாய்ச் சிறந்ததாயுள்ள திவ்யஆஸநத்தின் மீதேறினர். ௬

𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌵𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑍌॥
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌨𑌮𑍍।
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌤𑍇! 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌮𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍। ௰
𑌔𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌰𑌘𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌨𑌮𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇! 𑌵𑍀𑌰! 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌸𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌗𑌮𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇। ௧௨
𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃॥
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍। ௧௩
𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜! 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌕𑍁𑌲𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍॥
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃। ௧௪
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃॥
𑌏𑌷 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍। ௧௫
[𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௧௬
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃॥ ௧௭
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌜𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃।
*𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃॥ ௧௮
𑌤𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃॥ ௧௯
𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍁𑌦𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤।
𑌵𑌿𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௨௦
𑌬𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌨𑌰𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌨𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃॥ ௨௧

* "𑌮𑌨𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤"

மிக்க அழகுடையர்களும் வீரர்களுமாகிய ப்ராதாக்களான அந்த ஜநகர் குசத்வஜர் என்னுமிருவர்களும் தமது ப்ரதாநமந்த்ரியான ஸுதாமனைப்பார்த்து, "மந்த்ரிசிரோமணி! மிக்கஅழகும் வல்லமையும் பொருந்திய இக்ஷ்வாகுகுலத்துப்பிள்ளையாகிய தசரதனை அவரது மந்த்ரிகளோடும் பிள்ளைகளோடுங் கூட்டிஅழைத்துவாரும் சீக்ரம்போம்" என்றுசொல்லி அனுப்பினர். ௯

அந்த ஸுதாமனர், ரகுகுலத்தார்க்கு மேன்மையைவிளைக்கின்ற தசரதராஜரிருக்கிற ஜநகரது அரண்மனைக்குப்போய் இந்தத்தசரதனை ஸாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து, "(ஸ்வாமீ!) வல்லவராகிய அயோத்யாதிபதியே! மிதிலாதிபதியாகிய ஜநகர், உம்மை உமது உபாத்யாயர்களோடும் புரோஹிதர்களோடும் பார்க்க விரும்புகிறார்" என்ற இம்மொழியைக்கூறினர். ௧௧

(தசரத)வேந்தர், (ஜநகரது)மந்த்ரிசிரோமணி கூறியதைக்கேட்டு, ருஷிகணங்களையும் பந்துக்களையும் அழைத்துக்கொண்டு, அந்த ஜநகரிருக்கிறவிடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தார். ௧௨

பேசவல்லவராகிய அந்தத் தசரதவேந்தர் தம் மந்த்ரிகளோடும் புரோஹிதர்களோடும் பந்துக்களோடுங்கூடி, ஜநகராஜனைப்பார்த்து இம்மொழியைக் கூறலானார்:— ௧௩

'மஹாராஜ! இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்குப் பரமகுருவும், எல்லாக்கார்ய விஷயங்களிலும் பேசவேண்டியவரும் வஸிஷ்டர்தாம் என்கிறவிஷயம் உமக்குத் தெரியுமன்றோ? ௧௪

தர்மாத்மாவாகிய இவ்வஸிஷ்டர், விச்வாமித்ரரிடத்தும் எல்லாமஹர்ஷிகளிடத்தும் விடைபெற்று, எனது குலத்தின் க்ரமத்தைச் சொல்லுவார்.' ௧௫

இவ்வாறு தசரதர் பேசிநிறுத்தியபின், பேசுவதில் ஸமர்த்தரும், ருஷியுமாகிய வஸிஷ்டபகவான், ஜநகனையும், அவரதுபுரோஹிதரையும் பார்த்து, (மேல்வரும்) வாக்யத்தைச்சொன்னார்:— ௧௬

"எவ்விதத்தாலும் காணுதற்கரிய வஸ்துவையே உத்பத்தி காரணமாக வுடையவரும், சாச்வதரும், நித்யரும், அழிவில்லாதவருமாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாவினிடத்தினின்று மரீசி உண்டானார்; மரீசியினுடைய பிள்ளை, காச்யபர்; ௧௭. காச்யபரிடமிருந்து விவஸ்வான் (ஸூர்யபகவான்)உண்டானார்; விவஸ்வானுடைய புத்த்ரர், மநு(ப்ரஜாபதி); மநுவினுடைய புத்த்ரர், இக்ஷ்வாகு; ௧௮. அந்த இக்ஷ்வாகு தாம், அயோத்யைக்கு முதல்ராஜாவாகவிருந்தார்; இக்ஷ்வாகுவின் புத்த்ரர், மிகுந்த செல்வமுடைய 'குக்ஷி' என்றவர்; ௧௯. குக்ஷிக்கு, மிக்க அழகுடைய 'விகுக்ஷி'என்ற பிள்ளை பிறந்தார்; விகுக்ஷியின் புத்த்ரர், மிக்க அழகும் பராக்ரமமும் பொருந்திய 'பாணர்'என்றவர்; ௨௰. பாணருடைய புத்த்ரர், மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவரும் மஹாபராக்ரமமுடையவருமான அநரண்யர்; அநரண்யரிடமிருந்து ப்ருது உண்டானார்; ப்ருதுவின் புத்த்ரர் த்ரிசங்கு; ௨௧. த்ரிசங்குவுக்கு, பெரும்புகழ்பெற்ற 'துந்துமாரர்' என்ற பிள்ளை

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃। ௨௨
𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌦𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤॥
𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌜𑌿𑌤𑍍।
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃॥
𑌭𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍। ௨௪
†𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨 𑌉𑌦𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃॥
𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌶𑌿𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃। ௨௫
𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇‡𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃॥ ௨௫
𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍।
𑌅𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌽𑌲𑍍𑌪𑌬𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௨௬
𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌏𑌕𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍈 𑌸𑌗𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍌॥ ௨௭
‡‡𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥ ௨௮
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍।
𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ௨௯
𑌤𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀⁂𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍। ௩௦
𑌸 𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿॥
𑌤𑌵 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇! 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌅𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌕𑌮𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇!। ௩௨
𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌂 §𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾॥
𑌪𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤। ௩௩
𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌗𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾॥
𑌸𑌹 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍। ௩௪
𑌸𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌥𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍॥
𑌦𑌿𑌲𑍀𑌪𑍋 𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌲𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌃। ௩௫

---

† “𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇.” ‡ “𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍.”
‡‡ “𑌤𑌦𑌾.” ⁂ “𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌦𑌤.” § “𑌸𑌾”

யுண்டானார்; தத்ருமாநருடைய புத்ரர், 'மாந்தாதா' என்ற மன்னவர்; உ௧. மாந்தாதாவுக்கு, ஸ்ரீமானாகிய 'ஸுஸந்தி' என்ற பிள்ளை பிறந்தார்; ஸுஸந்திக்கு, 'த்ருவஸந்தி, ப்ரஸேநஜித்' என்ற இரண்டுபுத்ரர்கள்(பிறந்தார்கள்); உ௨. த்ருவஸந்திக்கு, மிக்க புகழ்பெற்ற 'பரதர்'என்ற பெயருடையவர் (பிறந்தார்):பரதரிடத்தினின்று,மஹாபராக்ரமமுடைய'அஸிதர்'என்றவர்பிறந்தார்; உ௩. அவ்வஸிதர்விஷயத்தில், 'ஹைஹயர்கள், தாலஜங்கர்கள், சூரர்களாகிய சசிபிந்துக்கள்' என்னும் இவ்வரசர்கள் சத்ருக்களாக ஏற்பட்டார்கள்; உ௪. அவ்வஸிதர், அந்தப்பகைவேந்தருடன் யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு ராஜ்யப்ரஷ்டராய்விட்டார்; உ௫. அஸிதராஜர், வலிவுகுறைந்து மந்த்ரிகளோடுகூடி, ஹிமவத்பர்வதத்தின் அருகிலிருக்கின்ற 'ப்ருகுப்ரஸ்ரவணம்' என்கிற குன்றில் வந்து வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்; உ௬. இந்தஅஸிதருடைய பார்யைகளிருவர்களும், கர்ப்பவதிகளானார்கள்; (அவ்விருவர்களில்) ஒருவள், சக்களத்தியாகிய மற்றொருவளுக்குக் கர்ப்பம் நாசமாகக்கருதி, கரத்துடன் (விஷத்துடன்)கூடிய பதார்த்தத்தைக் கொடுத்தாள்; உ௭. பிறகு, ப்ருகுவின் புத்ரராகிய ச்யவநர் களித்தவராகி, அழகாய் விளங்குகின்ற ஹிமவத்பர்வதத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்; உ௮. அப்பொழுது, மஹாபாக்யமுடையவளாய், தாமரை இதழ்போன்ற கண்ணுடையவளாய், சக்களத்தியினால் விஷங்கொடுக்கப்பெற்ற அஸிதபார்யையொருவள், தனக்குப் பிள்ளையுண்டாகக்கோரி, தேவர்களுக்கொப்பான அழகுடைய (அந்த)ச்யவநரைத் தெண்டனிட்டாள்; உ௯. அவள்பெயர், காளிந்தி; அந்தக்காளிந்தி, அந்தச் ச்யவநருஷியைப்பார்த்து, ("ஸ்வாமி! எனது கர்ப்பம் நாசமாகாமல் எனக்கொரு வீரக்குழந்தை யுண்டாகவேண்டும்" என்று)சொன்னாள்; ௩0. அந்தப் ப்ராஹ்மணரும், பிள்ளையுண்டாகக்கருதிய அந்தக் காளிந்தியைப்பார்த்து"மஹாபாக்யமுடையவளே! கமலம்போன்ற கண்ணுடையவளே! நீதுக்கப்படவேண்டாம்; மஹத்தான பலமும் வீர்யமும் அழகும் செல்வமுங்கூடிய ஒரு ஸத்புத்ரன் கரத்தோடு (விஷத்தோடு) கூடியே பிறப்பான்" என்று கூறினார்; ௩௧. கணவனுக்குநேர்ந்த கஷ்டத்தாற் குன்றியிருந்த பதிவ்ரதையாகிய அந்தக் காளிந்தியானவள், ச்யவநரை நமஸ்கரித்து அவரது அநுக்ரஹத்தால் ஒருகுழந்தையைப்பெற்றாள்; ௩௨. கர்ப்பம் நாசமாகவெண்ணி அந்தக் காளிந்திக்குச் சக்களத்தி கரத்தை (விஷத்தை) க்கொடுத்தாள்; அந்தக் கரத்தோடுகூடியே குழந்தை பிறந்துவிட்டது; அந்தப்பிள்ளைக்குத்தாம் 'ஸகரர்' என்று பெயர்; ௩௩. ஸகரரிடமிருந்து அஸமஞ்சன் (உண்டானான்); அஸமஞ்சனிடம் அம்சுமான் (பிறந்தார்); அம்சுமானுடைய புத்ரர் திலீபர்; திலீபருடைய புத்ரர் பகீரதர்; ௩௪. பகீரதரிடம் ககுத்ஸ்தர் (பிறந்தார்); ககுத்ஸ்தருடைய புத்ரர்

𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌘𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃॥ ௩௫
𑌰𑌘𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌕𑌃।
𑌕𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌣𑌃॥ ௩௬
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃॥
𑌮𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌾𑌤𑍍। ௩௭
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌹𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃॥
𑌨𑌹𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌜𑌃। ௩௮
𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌅𑌜𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍌 § 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌। ௪௦
𑌆𑌦𑌿𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍॥
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌕𑍁𑌲𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌯𑍇 * 𑌨𑍃𑌪॥
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥ ௪௨

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃। ௧
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇॥
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾। ௨
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃॥ ௩
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾 † 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾।
‡ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃॥ ௪
𑌉𑌦𑌾𑌵𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃॥ ௫
𑌸𑍁𑌕𑍇𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃॥ ௬

---

§ "𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍌 𑌤𑍌." * "𑌵𑍃𑌣𑍇." † "𑌤𑍇𑌨." ‡ "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵".

ரகு(மஹாராஜர்); ௩௬. ரகுவின் பிள்ளை, மிக்க அழகுடையனான 'ப்ரவ்ருத்தன்' என்றவன்; அவன் (எனது சாபம்பெற்று) ராக்ஷஸனாய்விட்டான்; அவனை கல்மாஷபாதனென்றுஞ் சொல்வார்கள்; அவனிடமிருந்து 'சங்கணர்' என்றவர் பிறந்தார்; ௩௭. சங்கணருடைய பிள்ளை ஸுதர்சநர்; ஸுதர்சநரிடமிருந்து அக்நிவர்ணர் (பிறந்தார்); அக்நிவர்ணருடைய பிள்ளை, 'சீக்ரகர்' என்றவர்; சீக்ரகருடையபிள்ளை 'மரு' என்றவர்; மருவினிடமிருந்து ப்ரசுச்ருகர் உண்டானார்; ப்ரசுச்ருகரிடமிருந்து அம்பரீஷர் (உண்டானார்); ௩௮. அம்பரீஷருடைய பிள்ளை 'நஹுஷன்' என்ற வேந்தன்; நஹுஷனுடைய பிள்ளை யயாதி; யயாதியின் புத்ரர், நாபாகர்; ௩௯. நாபாகருக்கு 'அஜர்' என்றவர் பிறந்தார்; அஜரிடமிருந்து தசரதர் உண்டானார்; இந்தத் தசரதரிடத்தினின்று, 'ராமலக்ஷ்மணர்கள்' என்கிற இவ்விரண்டு புத்ரர்களும் உண்டானார்கள். ௪௦

(ஜநக)மஹாராஜரே! ஆதியாயுள்ள வம்சத்தில் ஜநித்து பரிசுத்தர்களாய், பரமதர்மிஷ்டர்களாய், வீரர்களாய், ஸத்யவாதிகளாயிருந்த இக்ஷ்வாகு குலத்துதித்தவர்களின ஸம்பந்தம்பெற்ற ராமலக்ஷ்மணரிருவர்க்கும் உமது பெண்களிருவர்க்கும் பொருத்தமிருக்கிறபடியால் உமது பெண்களை ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு நீர் விவாஹஞ்செய்துகொடுக்கவேண்டும்." ௪௨

எழுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம்.

ஜநகராஜனவர், இவ்வாறு சொல்லிய வஸிஷ்டரை நோக்கி. அஞ்ஜலிஹஸ்தராய், (மேல்வருமாறு) கூறினார்:— ௧

"முநிச்ரேஷ்டரே! எங்கள் குலத்தைச்சொல்லுகிறேன், கேட்கவேண்டும்; குலத்திற்பிறந்தவன், கந்யகாதாநஞ்செய்யும்பொழுது, குலக்ரமத்தையெல்லாம் எடுத்துக்கூறவேண்டுமென்று! ஆதலால், கேளும் சொல்லுகிறேன்: ௨

எல்லா பலசாலிகளுள்ளும் சிறந்த மிக்க தர்மிஷ்டராகி மூவுலகங்களிலும் ப்ரஸித்திபெற்ற, 'நிமி' என்ற ராஜரொருவரிருந்தார்; ௩. அவருடைய புத்ரர், 'மிதி' என்றொருவரிருந்தார்; அந்த மிதிதாம் மிதிலாநகரத்தை ஏற்படுத்தினார்; அந்த மிதி முதற்கொண்டுதாம் எங்களுக்கு 'ஜநகர்கள்' என்று பெயர்; ஜநகருக்கு 'உதாவஸு' என்றவர் (பிறந்தார்); ௪. உதாவஸுவுக்கு, தர்மிஷ்டராகிய 'நந்திவர்த்தநர்' பிறந்தார்; நந்திவர்த்தநருடைய புத்ரர் 'ஸுகேது' என்றவர்; ௫. ஸுகேதுவுக்குப் புத்ரர், மஹாபலமுடைய தேவராதர்; ராஜர்ஷியாகியதேவராதருடைய புத்ரர், 'ப்ருஹத்ரதர்' என்றவர்; ௬

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ௭
𑌸𑍁𑌧𑍃𑌤𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 * 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 ।
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ ௮
𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 । ௯
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌧𑍍𑌰𑌕𑌃 । ௧௦
𑌮𑌹𑍀𑌧𑍍𑌰𑌕𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ ௧௧
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍋𑌮𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍋𑌮𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ ௧௨
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ ௧௩
𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ௧௪
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌧𑍁𑌰𑌮𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ ௧௫
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌗𑌮𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌵𑌰𑍋𑌧𑌕𑌃 ॥ ௧௬
𑌸 𑌚 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௭
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍇! 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌸 𑌹𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌾 𑌰𑌣𑍇 ॥ ௧௮
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌸𑍁𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ ௧௯
𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌮𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌧𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵! ॥ ௨௦

---

* “𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕”

ப்ரதீந்தகருடைய பிள்ளை, மஹாப்ரதாபமுடையவரும் சூரருமாகிய 'மஹாவீரர்' என்றவர்; மஹாவீரருடைய ஸமந்தர், மிக்க தைர்யமுடையவரும்ஸத்யமான பராக்ரமமுடையவருமாகிய 'ஸுத்ருதி' என்றவர்; எ. ஸுத்ருதியின் புத்ரர், தர்மாத்மாவாகிய த்ருஷ்டகேது; ராஜர்ஷியாகிய த்ருஷ்டகேதுவின் புத்ரர், 'ஹர்யச்வர்' என்றவர்; அ. ஹர்யச்வருடைய புத்ரர், 'மரு' என்றவர்; மருவின் புத்ரர், ப்ரதிந்தகர்; ப்ரதிந்தகருடைய புத்ரர், தர்மாத்மாவாகிய 'கீர்த்திரதர்' என்ற வேந்தர்; க. கீர்த்திரதருடைய புத்ரர், 'தேவமீடர்'என்றவர்; தேவமீடருடைய மகனுர், விபுதர்; விபுதருடைய புதல்வர், மஹீத்ரகர்; ௰. மஹீத்ரகருடைய புத்ரர், மிக்க வலியவராகிய 'கீர்த்திராதர்' என்ற ராஜர்; ராஜர்ஷியாகிய கீர்த்திராதருக்கு 'மஹாரோமர்' என்ற பிள்ளைபிறந்தார்; ௧௧. மஹாரோமருக்கு, தர்மிஷ்டரான ஸ்வர்ணரோமர் பிறந்தார்; ராஜர்ஷியாகிய ஸ்வர்ணரோமருக்கு ஹ்ரஸ்வரோமர் பிறந்தார்; ௧௨. தர்மங்களை யுணர்ந்தவரும் மஹாத்மாவுமான அந்த ஹ்ரஸ்வரோமருக்கு, இரண்டுபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்; அவர்களில் நான் ஜ்யேஷ்டன்; வீரனுகிய குசத்வஜன், கனிஷ்டன்; ௧௩

எனது தந்தை (ஹ்ரஸ்வரோம)வேந்தர், ராஜ்யத்தைப்பரிக்கும்படி எனக்கு முடிசூட்டி, குசத்வஜனை என்னிடம் ஒப்பித்துவிட்டு, (தவஞ்செய்தற்காக) வனத்திற்குப்போய்விட்டார். ௧௪

எனது தந்தை வ்ருத்தராய்க் காலஞ்சென்றபிறகு, என் தம்பியாகிய தேவஸமானனை குசத்வஜனிடத்து மிக்க ப்ரீதிவைத்து, தர்மமாய் நான் அரசுபுரிந்துவந்தேன். ௧௫

பிறகு, ஒருக்கால், வீர்யவானுன 'ஸுதந்வா' என்ற ராஜன், மிதிலாநகரத்தை முற்றுகையிடுதற்கு ஸாங்காச்யாநகரத்திலிருந்து வந்தான். ௧௬

அவன், "உத்தமமாயுள்ள சிவதநுஸையும், தாமரைக்கண்ணியாகிய ஸீதை என்கிற உம்பெண்ணையும் நீர் எனக்குக் கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும் (கொடாவிடில் உம்மை சும்மாவிடுவேறதில்லை)" என்று சொல்லி தூதர்களை என்னிடம் அனுப்பினுன். ௧௭

ப்ரஹ்மர்ஷியே! (வஸிஷ்டரே!) அதை நான் ஒப்பாததனுல், என்னுடன் அவன் யுத்தஞ்செய்தான்; எதிர்த்துவந்த அந்த ஸுதந்வராஜனை யுத்தத்தில் நான் வதஞ்செய்தேன். ௧௮

மஹாமுனிவரே! அந்த ஸுதந்வராஜனை வதஞ்செய்து, (அவனது ராஜ்யத்தை ஆளுதற்காக) என் தம்பியான குசத்வஜனை ஸாங்காச்யநகரத்தில் முடிசூட்டிவைத்தேன். ௧௯

மஹாமுனிவரே! இந்தக்குசத்வஜன் எனக்கு இளையவன்; நான் மூத்தவன்; முனிபுங்கவரே! எங்கள் பெண்களை உமக்கு (=உங்கள்பிள்ளைகளுக்கு.)விவாஹஞ்செய்துகொடுக்கிறேன். ௨௦

𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌵𑍈।
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍁𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾𑌮𑍍॥
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃। ௨௩
[𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌧𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨॥]
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁॥
𑌮𑌘𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋! 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋!।
𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁॥
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍॥ ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌏𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍॥ ௧
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵!।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨॥ ௨
𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌸𑌹॥ ௩
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌮।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌏𑌷 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃॥
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇॥ ௫
𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃॥ ௬
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃।
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃॥ ௭
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃॥ ௮
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾।
𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍌॥ ௯

உமக்கு மங்களமுண்டாகுக; வல்லமையையே விலையாகப்பெற்றவளும், தேவகந்யகையைபோன்றவளுமான எனது (மூத்த)பெண்ணான ஸீதையை ராமருக்கும், இரண்டாம்பெண்ணான ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணருக்கும் த்ரிகரணங்களாலுந் த்ருப்தியடைந்து, கொடுக்கிறேன்; இதுவே நிச்சிதார்த்தம். ௨௨

(தசரத)வேந்தே! ராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு விவாஹத்தில் செய்யவேண்டிய ஸமாவர்த்தநம் நாந்திமுகம் முதலிய விவாஹாங்கமான கார்யங்களைச்செய்யும்; உமக்குநன்மையுண்டாகுக. ௨௩

மஹாபுஜருடைய வேந்தே! இன்று “மக” நக்ஷத்ரம்; மூன்றுநாள் உத்தரபல்குநீநக்ஷத்ரம்; அன்றுதினம், ராமலக்ஷ்மணர்களின் க்ஷேமார்த்தமாக விவாஹத்தில் செய்யவேண்டிய தாநம்முதலிய கார்யங்களை நடத்தவேண்டும்.” ௨௪

எழுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்

அவ்வாறு கூறிய வீரரான ஜநகவேந்தரை நோக்கி, விச்வாமித்ரரானவர் வஸிஷ்டரையுங் கூடிக்கொண்டு, (மேல்வரும்)மொழியையுரைக்கலானார்:— ௧

“நரோத்தம! ‘இக்ஷ்வாகு, விதி’ என்ற இருவர்களுடைய குலங்களும் அளவிடமுடியாத மஹிமையுடையவைகளும் ஆச்சர்யத்தை விளைக்கின்றவைகளுமாயிருக்கின்றன. இவர்களுக்கொப்பானவன் ஒருவனுமில்லை. ௨

அரசே! ஸௌந்தர்யம் முதலியவைகளால் தகுந்திருக்கிற ராமலக்ஷ்மணர்களிருவர்களுக்கும், ஸீதை ஊர்மிளை என்கிற இருவர்களையும் விவாஹஞ்செய்துகொடுத்து (தசரரோடு நீர் பண்ணுகிற ஸம்பந்தமானது உங்களிருவர்க்கும்) அமைந்திருக்கிறது. ௩

வேந்தே! மாந்தர்களேறே! சொல்லவேண்டிய விஷயம் ஒன்றிருக்கிறது. தயைசெய்து என் சொல்லைக்கேட்கவேண்டும்: தர்மங்களையுணர்ந்த உமது தம்பியான குசத்வஜர் இதோஇருக்கிறாரன்றோ? இந்தத்தர்மாத்மாவுக்கு, உலகத்தில் அழகில் நிகரில்லாத இரண்டு பெண்களிருக்கிறார்களன்றோ? அவர்களையும் விவாஹஞ்செய்துகொடுக்கும்படி (உம்மை)கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்; ௫

மஹாத்மாக்களும் புத்திமான்களுமாயுள்ள பரதன் சத்ருக்நன் என்கிற இரண்டு குமாரர்களுக்கும் (குசத்வஜருடைய)இரண்டு பெண்களையும் கல்யாணஞ்செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். ௬

ஸௌந்தர்யமும் யௌவநமுங்கூடிய இந்தத்தசரத புத்ரர்கள் எல்லோரும் (நால்வரும்) தேவர்களுக்கொப்பான பராக்ரமமுடையவர்களாகி திக்பாலகர்களை நிகர்த்து விளங்குகிறார்கள். ௭

மஹாராஜ! புண்யமான செய்கையுடைய இக்ஷ்வாகுவின் குலமும் உமது குலமும் புகழத்தக்கவைகளாயிருக்கின்றன; (ஆதலால்)நீங்களிருவர்களும் ஸம்பந்தஞ்செய்து கொள்ளுங்கள்.” ௮

வஸிஷ்டரிடம் அநுமதி பெற்று இவ்வாறுவிச்வாமித்ரர் கூறிய மொழியை ஜநகர்கேட்டு அஞ்ஜலிஹஸ்தராகி, மஹாமுநிவர்களாகிய வஸிஷ்டர் விச்வாமித்ரர் என்னும் இருவர்களையும் நோக்கி, (பின்வரும்)மொழியைச்சொன்னார்:—

𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍌।
𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ௧௦

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌇𑌮𑍇।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌭𑌜𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌭𑌰𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌॥ ௧௧

𑌏𑌕𑌾𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇।
𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃॥ ௧௨

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃॥ ௧௩

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃।
𑌉𑌭𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧௪

𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌦𑌾।
𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌸𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍌॥ ௧௫

𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌮𑌮।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥॥ ௧௬

𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌜𑌨𑌕𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃* 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍॥ ௧௭

𑌯𑍁𑌵𑌾𑌮𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌗𑍁𑌣𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌।
𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ௧௮

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧௯

𑌤𑌮𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 † 𑌤𑌦𑌾।
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥ ௨௦

---

* "𑌸𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍." † "𑌤𑌤𑌃."

"ஸமானமான குலத்தில் ஸம்பந்தம்பண்ணும்படி மஹாமுனிவர்களாகிய நீங்களிருவரும் தாமே எங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறதே, எங்கள் குலத்திற்குப் பாக்யம் என்றெண்ணுகிறேன். ௧௦

உங்கள் இஷ்டப்படியே ஆகட்டும். உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகுக. எப்பொழுதும் ஒருவரையொருவர் விட்டுப்பிரியாத இந்தப் பரத சத்ருக்னர்களிருவர்களும், குசத்வஜனுடையபெண்ணான இவ்விரண்டு பெண்களையும் விவாஹஞ் செய்துகொள்ளட்டும். ௧௧

மஹாமுனிவரே! ராஜாக்களாகிய எங்களுடைய பெண்கள்நால்வரையும், மஹாபலமுடைய ராஜாக்களான உங்களுடையபிள்ளைகள்நால்வரும் ஒரேதினத்தில் விவாஹஞ்செய்து கொள்ளட்டும். ௧௨

விவாஹபலனைக் கொடுக்குந் தேவதையே உத்தரபல்குநி நக்ஷத்ரத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாயிருக்கிறபடியால் அந்த உத்தரபல்குநி நக்ஷத்ரத்தில் விவாஹஞ்செய்தல் மிகவும் உத்தமம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்." ௧௩

ஜநகராஜர் இவ்வாறு சுபவாக்யங் கூறி ஆஸநத்தினின்று எழுந்திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராகி, மஹாமுனிவர்களான வஸிஷ்டர் விச்வாமித்ரர் என்னும் இருவர்களையும் நோக்கி, (மேல்வரும்)மொழியைச்சொல்லலானார்:— ௧௪

"மஹாமுனிவர்களே! (என்து கந்யகைகளைத் தாநங்கொடுத்தலாகிற)சிறந்த தர்மம் எனக்குஉண்டாகும்படி செய்தீர்கள்; எப்பொழுதும் உங்களிருவர்க்கும் நான் சிஷ்யனாயிருக்கிறேன்; இந்த ஸிம்ஹாஸநங்களில் நீங்களிருவர்களும் வீற்றிருக்கவேண்டும்: இம்மிதிலாபுரியானது எப்படி தசரதருக்கு ஸ்வாதீநமோ அப்படியே அயோத்யாபுரி எனக்கு ஸ்வாதீநம்; எல்லாஞ்சேர்ந்து உங்களுடைய ஸ்வாதீநம்; இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேஹமேயில்லை; (ஆதலால்இப்பொழுது செய்யவேண்டியவைகளை யெல்லாம்)தக்கபடி (நீங்களே)செய்துவையுங்கள்." ௧௫

விதேஹதேசத்தரசராகிய ஜநகர் அவ்வாறு சொல்லும்பொழுது, ரகுகுலத்துப்பிள்ளையாகிய தசரதராஜர், அந்த ஜநகரைப் பார்த்து, "(ஜநகரே!)நன்றாய்ச் சொன்னீர்" என்று விளக்கமாய்ச் சொன்னார். ௧௭

(ஜநகரே!) மிதிலாதிபதிகளான நீர், குசத்வஜர் ஆகிய இருவர்களும், கணக்கிடமுடியாத குணங்களையுடையவர்கள், நீங்களிருவர்களும், ருஷிகளையும் எல்லாராஜாக்களையும் நன்றாய்ப்பூஜித்தீர்கள்; ௧௮ உமக்கு மங்களமுண்டாகுக; நல்லது, நீர் போய்வாரும்; நான் இறங்கிஇருக்கிற இடத்திற்குப்போகவேண்டும்; இனி நாந்தி முதலியகார்யத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்றுஞ் சொல்லலானார். ௧௯

பெரும்புகழ் பெற்ற தசரதராஜர், அந்த ஜநகராஜரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, விச்வாமித்ரர் வஸிஷ்டர் என்னும் இரண்டு மஹாமுனிவர்களையும் முன்னே அழைத்துக்கொண்டு, (தாம் இறங்கியிருக்கிறவிடத்திற்கு)சீக்ரமாய்ப் போய்ச்சேர்ந்தார். ௨௦

𑌸 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௧

𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 ⁕ 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃॥ ௨௨

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌦𑍋𑌹𑌨𑌾𑌃।
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃॥

𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌦𑌦𑍌 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃॥ ௨௩

𑌸 𑌸𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃॥ ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௧

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌕𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௨

𑌕𑍇𑌕𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍॥ ௩

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨!॥ ௪

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇!॥
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍। ௫
𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍। ௬

⁕ "𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃"

அந்தத் தசரதராஜர் இறங்கி இருக்கிற இடத்திற்குப்போய், ஸந்த்யோபாஸனம் முதலிய காரியத்தைச்செய்து, ப்ராதக்காலத்தில் எழுந்திருந்து, (கல்யாணத்திற்குமுன் செய்யவேண்டிய)ஸமாவர்த்தநம் என்கிற காரியத்தை (தம்புத்ரர்களுக்கு) செய்வித்தார். ௨௧

பெரும்புகழ்பெற்ற (தசரத)வேந்தர் தம்புத்ரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் உத்தேசித்து சாஸ்த்ரப்படி ப்ராஹ்மணர்களுக்கு லக்ஷம்பசுக்களைத் தானங் கொடுத்தார். ௨௨

ரகுகுலத்திற் பிறந்த புருஷர்களிற் சிறந்த புத்ரர்களிடத்து வாத்ஸல்யம் வைத்த தசரதவேந்தரானவர், கொம்புகளில் பொன்குழைகள் பூட்டப்பெற்றவைகளும், பால் நிரம்பிய மடிகளையுடையவைகளும், கன்றுகளோடு கூடினவைகளுமான நாலுலக்ஷம்பசுக்களையும் பால்கறப்பதற்காக அத்தனை வெண்கலப்பாத்ரங்களையும் தம்புத்ரர்களின் கோதாநத்தை உத்தேசித்து ப்ராஹ்மணர்களுக்குக் கொடுத்தார்; அத்துடன், சிறந்த இன்னும் பலப்பொருளையும் கொடுத்தார். ௨௩

அந்தத் தசரத வேந்தர் தம்புத்ரர்களின் விவாஹார்த்தமாக இவ்வாறு கோதானஞ்செய்து அந்தப்பிள்ளைகளால் சூழப்பட்டு கவலையற்றவராகி, திக்பாலகர்களால் சூழப்பட்ட ப்ரஹ்மதேவர் போல் விளங்கினர். ௨௪

எழுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

(பரதருக்கு மாமாவாயுள்ள)சூரரான 'யுதாஜித்'என்கிறவர், (தசரத)ராஜர் என்றைத்தினத்தில் கோதாநத்தை (=ஸமாவர்த்தநத்தை) வெகு சிறப்பாய்ச் செய்துமுடித்தாரோ அன்றைத்தினமே (மிதிலைக்கு)வந்துசேர்ந்தார். ௧

கேகயராஜருடைய புத்ரரும்,பரதருக்கு ஸாக்ஷாத்மாமாவுமாயுள்ள யுதாஜித்தானவர் (தசரத)ராஜரைக்கண்டு, க்ஷேமஸமாசாரத்தை விசாரித்துவிட்டு இவ்வாக்யத்தைக் கூறலானர்:— ௨

"கேகயதேசத்து வேந்தர் (=என்தந்தை), உம்மிடத்து ஸ்நேஹத்தால் உம்மைக்ஷேமஸமாசாரம் விசாரிக்கும்படி சொன்னர்; உமக்கு வேண்டியவர்களெல்லாரும் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்கள்; ௩

ரகுகுலத்துதித்த மஹாராஜ!(என்)தங்கையின்பிள்ளையாகிய பரதனை(என்தந்தை கேகய)வேந்தர் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்; அதற்காக நான் அயோத்யைக்கு வந்தேன்; ௪

அரசே! உமது குழந்தைகளின் விவாஹார்த்தமாக உமது குழந்தைகளும் நீரும் மிதிலாபுரிக்குவந்திருக்கிற ஸங்கதியை அயோத்யையில் நான் கேள்விப்பட்டு, தங்கையின் குழந்தையாகிய பரதனைப் பார்ப்பதற்காக சீக்ரமாய் இவ்விடம் வந்துசேர்ந்தேன்." ௫

பிறகு, தசரதராஜர் தமக்கு இஷ்டராயும் அதிதியாயும் பூஜைபெறத்தக்கவராயும் நேர்ந்த யுதாஜித்தை வெகு நன்றாய்ப்பூஜித்தார். ௬

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 * 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ ௮
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 । ௯
[𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥]
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌵𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌦𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௧௨
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 । ௧௩
𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌵 । ௧௪
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌮𑌮 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 । ௧௫
𑌸𑌜𑍍𑌜𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌅𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 । ௧௬
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 । ௧௭
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌋𑌷𑍇! 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕! ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋! ॥ ௧௮
𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌅𑌲𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

---

* „𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍."

தர்மசாஸ்த்ரங்களை யுணர்ந்தவராயுள்ள தசரதவேந்தர், மஹாத்மாக்களா யுள்ள புத்ரர்களுடன் அன்றிரவு முழுவதும் ஸுகமாயிருந்து மறுநாள் காலை யில் எழுந்திருந்து அநுஷ்டாநங்களைச்செய்துமுடித்து, அப்பொழுது ருஷிகளை முன்னே அழைத்துக்கொண்டு கல்யாணமண்டபத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார். அ

ஜயத்தைக்கொடுப்பதாயுள்ள தகுந்த முஹூர்த்தத்தில் ராமர் தம் தம்பி களுடன் ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கல்யாணகங்கணங்கட்டிக் கொண்டு, வஸிஷ்டரையும் மற்றுமுள்ள மஹர்ஷிகளையும் முன்னே அழைத் துக்கொண்டு விவாஹசாலைக்கு வந்துசேர்ந்தார். ௯௦

வஸிஷ்டபகவானனவர் ஜநகரிடம் வந்து, "அரசே! மாநவரேறே! தசரத வேந்தர் புத்ரர்களுக்குக் கல்யாணகங்கணம்கட்டுவித்து, கந்யகையைக் கொடு க்கவேண்டியவராயுள்ள உம்முடையவரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்; எல்லாக்கார்யங்களும், கொடுக்கிறவர்கள் வாங்கிக்கொள்ளுகிறவர்கள் என்கிற இருவர்களாலுமன்றோ பூர்த்தியடையவேண்டும்; (ஆதலால்)விவாஹத்தைச் சிறப்பாய்ச்செய்து பூர்த்தியடைவித்து, (ராமனுக்கு ஸீதையைக்கொடுக்கிறே னென்ற) நீர்செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும்" என்ற இவ்வாக் யத்தைச்சொன்னர். ௧௨

பரம-உதாரரும், பரமதர்மிஷ்டரும், மஹாப்ரபாவமுடையவருமாயுள்ள ஜநகரானவர், மஹாத்மாவாயுள்ள வஸிஷ்டரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவ ராகி, (மேல்வரும்)வாக்யத்தை உத்தரமாகக் கூறினர்:— ௧௩

"என்னல் என்ன தடைஇருக்கிறது! தங்களுடைய க்ருஹத்தில் யாருடைய உத்திரவை எதிர்பார்க்கவேண்டும்! விசாரிக்கவேண்டியதென்ன இருக்கிறது! இந்தராஜ்யத்தை உம்முடையராஜ்யத்தைப்போலவே எண்ணிக்கொள்ளும்; ௧௪

மஹாமுநிவரே! அக்நியின் ஒளிக்கு ஸமானமான ஒளியுடையர்களாயுள்ள எனது குழந்தைகள் விவாஹத்திற்குமுன் செய்யவேண்டிய எல்லா மங்களகார் யங்களையும் செய்துமுடித்துக்கொண்டு கல்யாணவேதியின் ஸமீபத்திலேயே வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ௧௫

நான் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடெல்லாஞ்செய்துகொண்டு, உமது வரவை எதிர்பார்த்து (வெகுநாழிகையாய்) இந்தத் திண்ணையிலேயே இருந்துகொண் டிருக்கிறேன்; (தசரத)மன்னவர், நிராடங்கமாய்க் கார்யத்தை நடத்தட்டும்; எதற்காகக் காலவிளம்பஞ்செய்கிறார்?" ௧௬

ஜநகர் சொன்ன அவ்வாக்யத்தை (வஸிஷ்டர் அனுப்பியவர்கள்மூலமாய்) தசரதர்கேட்டு, தம் புத்ரர்களையும் எல்லா ருஷிகளையும் (கல்யாணப்பந்தலில்) ப்ரவேசிப்பித்தார். ௧௭

பிறகு, ஜநகர் வஸிஷ்டரைப்பார்த்து, "மஹர்ஷியே! தர்மிஷ்டரே! உல கங்களை (எல்லாம்)களிக்கச்செய்கின்ற ராமருடைய விவாஹத்தைப்பற்றிய கார் யத்தை, தேவரீர் எல்லாருஷிகளையும் வைத்துக்கொண்டு நடப்பிக்கவேண்டும்" என்ற இவ்வாக்யத்தைச்சொன்னர். ௧௮௨

பெருந்தவம்புரிந்த ருஷியாயுள்ள வஸிஷ்டபகவானும் 'அப்படியே ஆகட் டும்' என்று ஜநகருக்குச்சொல்லிவிட்டு, கல்யாணப்பந்தலின் நடுவில் சாஸ்த்ரப் படி வேதிகையை(=கோலப்படியை)க்கட்டி, அதைச்சந்தநங்களாலும், புஷ்பங்

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌰𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌧𑍂𑌪𑌕𑍈𑌃 ॥
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍂
𑌲𑌾𑌜𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 ॥ [𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 । ௨௪

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌤𑌦𑌾 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௫

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌃

𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌰𑍀 𑌤𑌵 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌚𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥
𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌛𑌾𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾 । ௨௬

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௨௭

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 । ௨௮

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌕𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ॥ ௨௯

𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ ௩௦

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௩௧

களாலும், பொற்பாலிகைகளாலும், முளைகளோடுகூடிய கரகங்களாலும், தூபத்ரவ்யங்களோடுகூடியதூபபாத்ரங்களாலும், சங்குபாத்ரங்களாலும், நெய்யைத் தூக்கொள்ள உபயுக்தமான ஸ்ருவம் ஸ்ருக் என்கிற பாத்ரங்களாலும், தீர்த்தம் நிரம்பிய அர்க்யபாத்ரங்களாலும், பொரிகளும் அக்ஷதைகளும் நிரம்பிய பாத்ரங்களாலும் அலங்கரித்தார். ௨௨

மஹாப்ரபாவம்பெற்ற ருஷியாகிய வஸிஷ்டபகவான், சாஸ்த்ரப்படி மந்த்ரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அந்த மேடையில் தர்ப்பைகளைப்பரப்பி, சாஸ்த்ரந்தவறாமல் மந்த்ரங்களைச்சொல்லி, (குண்டத்தில்) அக்னியைச்சேர்த்து அக்னியில் ஹோமஞ்செய்யத்தொடங்கினார். ௨௪

பிறகு, ஜநகராஜரானவர், ஸீதையை ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்து அக்னிக்கு முன்பாகக்கொண்டுவந்து, ராகவருக்கு எதிரில் நிறுத்திக்கொண்டு, கௌஸல்யையின் ஆநந்தத்தைப் பெருகச்செய்கின்ற ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து (மேல்வருமாறு)சொன்னார்:— ௨௫

ஸீதா விவாஹகட்டம்.

"என்னுடைய பெண்ணான இந்த ஸீதையானவள், நீர்செய்கிற தர்மங்களையெல்லாம் உம்மைப்போலவே செய்வாள்; பர்த்தாவையே வ்ரதமாகக்கொள்வாள்; மஹாபாக்யமுடையவள்; உம்முடையநிழல் போல் உம்மைத்தொடர்ந்துசெல்வாள்; இவளைத் தேவரீர் திருவுள்ளம்பற்றிக்கொள்ளவேண்டும்; உமது கையினால் இவள்கையைப் பிடித்துக்கொள்ளும்; உமக்கு மங்களமுண்டாகுக." ௨௭

(ஜநகமஹா)ராஜர், இவ்வாறு சொல்லி, அப்பொழுது, மந்த்ரத்தால் பரிசுத்தமான தீர்த்தத்தை (ஸ்ரீராமர் திருக்கைகளில்)சேர்த்தார். ௨௭

அப்பொழுது, தேவர்களும் ருஷிகளும், "நல்லது நல்லது (ரொம்பவும்ஸந்தோஷம திவ்யமான சுபகார்யம்நடந்தது)" என்றுசொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் தேவர்களின் மிகுந்த துந்துபிவாத்ய கோஷமும் புஷ்பவர்ஷமும் உண்டாயின. ௨௮

ஜநகராஜர் இவ்வாறு தீர்த்தத்தைச்சேர்த்து, மந்த்ரபூர்வகமாக ஸீதையை (கந்யகா)தாநஞ்செய்து பரமஸந்தோஷமடைந்து, (மேல்வருமாறு)சொல்லலானார்:— ௨௯

"லக்ஷ்மணரே! வாரும்; உமக்கு மங்களமுண்டாகுக; என்னுடையபெண்ணான இந்த ஊர்மிளையைநீர்,கொள்ளவேண்டும்;(உமது) கையினால் (இவள்)கையைப் பிடித்துக்கொள்ளும்; காலவிளம்பஞ் செய்யவேண்டாம்." ௩௦

ஜநகர்,அந்த லக்ஷ்மணரை இவ்வாறு சொல்லி, பரதனைப்பார்த்து, "ரகுகுலத்துப்புத்ரரே! (பரதரே! உமது)கையினால் மாண்டவியின் கையைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" என்று சொன்னார். ௩௧

ஶத்ருக்நம் சாபி தர்மாத்மா அப்ரவீஜ்ஜநகேஶ்வர:।
ஶ்ருதகீர்த்யா மஹாபாஹோ! பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா॥ ௩௨
ஸர்வே பவந்த: ஸௌம்யாஶ்ச ஸர்வே ஸுசரிதவ்ரதா:।
பத்நீபி: ஸந்து காகுத்ஸ்தா! மா பூத்காலஸ்ய பர்யய:॥ ௩௩
ஜநகஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா பாணீந் பாணிபிரஸ்ப்ருஶந்।
சத்வாரஸ்தே சதுர்ணாம் து வஸிஷ்டஸ்ய மதே ஸ்திதா:॥ ௩௪
அக்நிம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய வேதிம் ராஜாநமேவ ச।
ருஷீம்ஶ்சைவ மஹாத்மாந: ஸஹபார்யா ரகூத்தமா:॥
யதோக்தேந ததா சக்ருர்விவாஹம் விதிபூர்வகம்। ௩௫
[காகுத்ஸ்தைஶ்ச க்ருஹீதேஷு லலிதேஷு ச பாணிஷு॥;
புஷ்பவ்ருஷ்டிர்மஹத்யாஸீதந்தரிக்ஷாத்ஸுபாஸ்வரா।
திவ்யதுந்துபிநிர்கோஷைர்கீதவாதித்ரநி:ஸ்வநை:॥
நந்ருதுஶ்சாப்ஸரஸ்ஸங்கா கந்தர்வாஶ்ச ஜகு: கலம்।
விவாஹே ரகுமுக்யாநாம் தததுதமத்ருஶ்யத॥ ௩௮
ஈத்ருஶே வர்தமாநே து தூர்யோத்குஷ்டநிநாதிதே।
த்ரிரக்நிம் தே பரிக்ரம்ய ஊஹுர்பார்யா மஹௌஜஸ:॥ ௩௯
அதோபகார்யம் ஜக்முஸ்தே ஸஹபார்யா ரகூத்வஹா:।
ராஜாப்யநுயயௌ பஶ்யந் ஸர்ஷிஸங்க: ஸபாந்தவ:॥ ௪௦

இதி ஶ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே த்ரிஸப்ததிதம: ஸர்க:.

அத சது:ஸப்ததிதம: ஸர்க:.

அத ராத்ர்யாம் வ்யதீதாயாம் விஶ்வாமித்ரோ மஹாமுநி:।
ஆப்ருஷ்ட்வா தௌ ச ராஜாநௌ ஜகாமோத்தரபர்வதம்॥ ௧
[ஆஶீர்பி: பூரயித்வா ச குமாராம்ஶ்ச ஸராகவாந்।]
விஶ்வாமித்ரே கதே *ராஜா வைதேஹம் மிதிலாதிபம்।
ஆப்ருஷ்ட்வாத ஜகாமாஶு ராஜா தஶரத: புரீம்। ௨
கச்சந்தம் தம் து ராஜாநம் †அந்வகச்சந்நராதிப:॥
அத ராஜா விதேஹாநாம் ததௌ கந்யாதநம் பஹு। ௩

---

* ,,தம் து வைதேஹம்." † ,,அந்வகாந்மிதிலாதிப:."

தர்மாத்மாவாயுள்ள ஜநகராஜர், சத்ருக்நரையும்பார்த்து, "மஹாபாஹுவே (பெருந்தோளுடைய சத்ருக்நரே! உமது) ஹஸ்தத்தால் ச்ருதகீர்த்தியின் ஹஸ்தத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" என்று சொன்னார். ௩௨½

"ரகுகுலத்துப்புத்ரர்களே! நீங்களெல்லோரும், நல்லஸ்வபாவமுடையவர்களும், நல்ல நடவடிக்கையுடையவர்களுமாய் (உங்கள்) பத்நிகளுடன்கூடி (ஸுகமாய்)இருங்கள்." (என்று நால்வர்களையும் பார்த்துச்சொன்னார்.) ௩௩½

அந்நான்கு புத்ரர்களும், ஜநகர் சொன்னதைக்கேட்டு, வஸிஷ்டரது அநுமதிபெற்று, நான்குபெண்களின் கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ௩௪½

மஹாத்மாக்களாகி ரகுக்களிற்சிறப்புபெற்ற அந்நான்கு புத்ரர்களும், தங்கள் பார்யைகளோடுகூடி, அக்நியையும், (விவாஹ)வேதிகையையும், ருஷிகளையும் ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து, சாஸ்த்ரப்படி விவாஹத்தைச்செய்துகொண்டார்கள். ௩௬

ஆகாசத்தினின்று வெகு அழகாய்ப் புஷ்பமாரி பொழிந்தது; தேவர்களும் துந்துபிவாத்யங்களைக்கணகணவெனக்கொட்டினார்கள்; அப்ஸரமடந்தையர்களும் வாத்யங்கள் வாசித்து வாயினாற்பாடியாடினார்கள்; கந்தர்வர்களும் மதுரமாய்ப்பாடினார்கள்; அது, ராகவரோடர்களின் விவாஹ-உத்ஸவத்தில் வியப்புறுத்தியதாய் விளங்கிற்று. ௩௮

இவ்வாறு தூர்யவாத்யம் முதலியவைகளின் கோஷம்முழங்கிக்கொண்டிருக்க, மஹாஸௌந்தர்யமுள்ள அந்த ராம-லக்ஷ்மண-பரத-சத்ருக்நர்கள் நால்வரும் அக்நியை மூன்று ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து தங்கள் பார்யைகளை வஹித்தார்கள் (=விவாஹத்தைப் பூர்த்திசெய்துகொண்டார்கள்). ௩௯

பிறகு அந்த ரகுகுலத்துப்பிள்ளைகள்நால்வரும் தத்தம்பார்யைகளை அழைத்துக்கொண்டு விடுதிக்ருஹத்திற்குப்போனார்கள்; தசரதவேந்தரும் பந்துக்களோடும் ருஷிகளோடுங்கூடி, (அந்நான்கு புத்ரர்களையும்)கண்டு களித்துப் பின்னே பார்த்துக்கொண்டுபோனார். ௪௦

எழுபத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, இரவுசென்றவுடனே விச்வாமித்ரமஹாமுநிவரானவர், அந்தத் தசரதர் ஜநகர் என்னும் மன்னவரிருவரிடத்தும் விடைபெற்று ஹிமவத்பர்வதத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார். ௧

விச்வாமித்ரர்போனபிறகு தசரதவேந்தர், மிதிலாதிபதியாகிய ஜநகமன்னவரிடம் விடைபெற்றுத் தமது பட்டணத்திற்குப்புறப்பட்டார். ௨

அந்தத் தசரதவேந்தர் புறப்படும்பொழுது ஜநகமன்னவர் (வழிவிடுதற்காகக் கொஞ்சதூரம்வரையில்) தொடர்ந்துசென்றார்; (சீதனமாக)தம்பெண்களுக்குப் பலபொருள்களைக்கொடுத்தார். ௩

𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥
𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥
𑌦𑌦𑍌 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌾𑌸𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௫
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚॥
𑌦𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௬
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃। ௭
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃॥
𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌬𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃। ௮
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌂 𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍॥
𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌭𑍌𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍। ௯,௰
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤।
𑌅𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌤𑌿। ௧௧
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍। ௧௩
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹॥
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌞𑍍𑌛𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍। ௧௪
𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌭𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃॥
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌲𑌮𑍍। ௧௫
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚 𑌸𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌸𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍। ௧௬
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌾 𑌚𑌮𑍂𑌃॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑍀𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍।

(ஸீதை முதலிய)பெண்களுக்குத் தந்தையாகிய மிதிலாதிபதியான ஜநகராஜர், பலவர்ணங்களையுடைய லக்ஷம் பசுக்களையும், விலையுயர்ந்த கம்பளிகளையும், கோடி பட்டுவஸ்த்ரங்களையும், திவ்யமான ரூபங்களையுடைய யானைகளையும், குதிரைகளையும், தேர்களையும், போர்வீரர்களையும், நல்ல வேலைக்காரர்களையும், வேலைக்காரிகளையும் அந்தப் பெண்களுக்குக்கொடுத்தார். ௫

பெருமகிழ்ச்சியடைந்தவராகி, தங்கம், வெள்ளி, பவளம், மற்றும் உத்தமமாயுள்ள பொருள் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் சீதனமாகக்கொடுத்தார். ௬

மிதிலாதிபதியாகிய ஜநகவேந்தர், (தம்பெண்களுக்கு)வெகு தனங்களைக் கொடுத்து, (தசரத)ராஜனை விடைகொடுத்து அநுப்பிவிட்டு, தமக்கிருப்பிடமான மிதிலாபுரிக்கு வந்துசேர்ந்துவிட்டார். ௭

அயோத்யாதிபதியாகிய தசரதராஜரும், முன்னும் பின்னும் எல்லா ருஷிகளும் படைகளும்செல்ல, மஹாத்மாக்களான தம்புத்ரர்களுடன் (அயோத்யைக்கு)போய்க்கொண்டிருந்தார். ௮

ருஷிகளுடனும், மற்றுமுள்ள கூட்டங்களுடனும், பிள்ளைகளுடனும் அந்தத் தசரதவேந்தர் போய்க்கொண்டிருக்கையில், (ஆகாசத்தில)ஆங்காங்குப் பயங்கரமாய்ப் பறவைகள் கூச்சலிட்டன; பூமியிலுள்ள ம்ருகங்கள் மட்டும் அவருக்குப் ப்ரதக்ஷிணமாய்ச்சென்றன. ௯

(தசரத)மஹாராஜர், அந்தப்பக்ஷிகளையும் ம்ருகங்களையும் கண்டதால் வஸிஷ்டரைப்பார்த்து, '(ஸ்வாமி!) பக்ஷிகள் யாவும் பயங்கரமாயும் விகாரமாயுங் கூவுகின்றன; ம்ருகங்கள்மட்டும் ப்ரதக்ஷிணமாய்ச் செல்லுகின்றன; இதென்ன, என்மனது தைர்யத்தையொழித்துத் துக்கத்தைக்கொள்ளுகிறதே!" என்று கேட்கலானார். ௧௧

மஹர்ஷியாயுள்ள வஸிஷ்டர், தசரதமன்னவர் சொன்னதைக்கேட்டு, "(தசரதரே!) இதற்குப்பலன் இன்னதென்பதைச்சொல்லுகிறேன் கேளும்: ஆகாசத்திற் பயங்கரமாய்ப் பக்ஷிகள் கூவுகிறபடியால், ஸமீபத்தில் நமக்கொரு பயம் உண்டாகுமென்று ஏற்படுகிறது; பூமியில் ம்ருகங்கள் நம்மை வலம் வந்து செல்லுகிறபடியால், அந்தப் பயம் நீங்கிவிடுமென்று ஏற்படுகிறது' என்ற இன்மொழியைக் கூறலானார். ௧௩

அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அங்கு, பூமிமுழுவதுங் கிடுகிடென்று நடுங்க, அழகிய மரங்கள் யாவும் பேர்ந்துவிழப் பெருங்காற்றுண்டாயிற்று ௧௪

ஸூர்யனை இருள் மூடிவிட்டது; திக்குகள் யாவும் வெளிச்சமற்றவைகளாய்விட்டன; அந்தத் தசரதருடைய படைகள் யாவும் புழுதிமூடி, ஒன்றுமே தெரியாமல் நின்றுவிட்டது. ௧௫

வஸிஷ்டர், இன்னுங்கூடயிருந்த ருஷிகள், (தசரத)ராஜர், அவரது புத்ரர்கள் ஆகிய இவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் ப்ரஜ்ஞையற்றவர்களாய் விட்டார்கள். ௧௬

புழுதிக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டதுபோலாய்விட்ட அந்தத் தசரத ஸைந்யமானது, பயங்கரமான ரூபமுடையவரும், மண்டலாகாரமாய் ஜடைகளைத் தரித்தவரும், மஹாராஜர்களின் மண்டைகளைப் பிளந்தவரும்,

𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑍍।
𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍॥ ௨௰
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃॥
𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌜𑌜𑌲𑍍𑌪𑍁𑌰𑌥𑍋 𑌮𑌿𑌥𑌃। ௨௧
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌧𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௨௨
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍। ௨௩
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤॥ ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌰𑌾𑌮! 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇! 𑌵𑍀𑌰! 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍। ௧
𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍇𑌦𑌨𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍॥ ௨
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌃।
𑌪𑍂𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌶𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌚॥ ௩
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑌣𑍇।
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵!॥ ௪
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௫
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌰𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥ ௬

கைலாஸபர்வதம்போல் அசைக்கக்கூடாதவரும், பொறுக்கமுடியாத(ப்ரளய) கால-அக்நிபோன்றவரும், அக்நிஜ்வாலைபோல் விளங்குகிறபடியால், ஸாதாரண ஜநங்களால் கண்ணுற்பார்க்க முடியாதவருமாகி, தோளின்மீது கோடாலியைவைத்து, மின்னல்கூட்டங்கள்போல்விளங்கும் வில்லையும் சிறந்த ஒரு பாணத்தையும் கையில் பிடித்து, முப்புரமெரிக்கும் சிவபிரான்போல் விளங்கும்ஜமதக்நி புத்ரரான அந்தப் பரசுராமனை அவ்விருள் நடுவிலிருந்து வருகையிற் காணலாயிற்று. ௧௯

பிறகு, ஜபம் ஹோமம் என்றவைகளில் பற்றுள்ளவர்களாயுள்ள வஸிஷ்டர்முதலிய முனிவர்களெல்லாரும், பயங்கரமான ரூபம்பெற்று, கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்நிபோல் விளங்கியவராநின்ற அந்தப் பரசுராமனைக்கண்டு, கூட்டங்கூடி, (மேல்வருமாறு)தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள்:— ௨௧

"(ஒரு க்ஷத்ரியனால் செய்யப்பட்ட)தம்பிதருவதத்தால் மிக்க சினங்கொண்டஇந்தப் பரசுராமர், க்ஷத்ரியனை வதஞ்செய்யாமலிருப்பாரா என்ன? (மற்றொரு ருஷி சொல்லுகிறார்)முன்னமே க்ஷத்ரியர்களை வதஞ்செய்து தம் கோபத்தையும் மனக்குறையையும் ஒழித்துவிட்டபடியால், மறுபடியும் க்ஷத்ரியவதஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற கருத்து இவருக்கு இராது.' ௨௨

ருஷிகள் இவ்வாறு சொல்லி, பயங்கரமான ரூபமுடைய அந்தப் பரசுராமனைநோக்கி "ராம! ராம! (வாரும், பூஜைபெற்றுக்கொள்ளும்)"என்ற இன்சொல்லைச் சொற்றனர். ௨௩

மஹாபராக்ரமமுடையராயுள்ள ஜமதக்நிபுத்ரரான (பரசு)ராமரானவர், ருஷிகள் செய்த அந்தப்பூஜையைப்பெற்று, தசரதபுத்ரரான (ஸ்ரீ)ராமனைநோக்கி, (மேல்வருமாறு)கூறலானார்:— ௨௪

எழுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

"ராம ராம! தசரதபுத்ர! உனது பராக்ரமம் ஆச்சர்யகரம்என்று கேள்விப்பட்டேன்; நீ சிவதநுஸை முறித்தது முதலான கதைகளையெல்லாம் நான் கேட்டேன்; ௧

நீ சிவதநுஸை முறித்தது அசிந்த்யமாயும் ஆச்சர்யகரமாயுமிருக்கிறது; அதை நான் கேள்விப்பட்டு,சுபமான இந்தச் சிறந்தவில்லை எடுத்துக்கொண்டு உன்னிடம் வந்தேன்; ௨

பயங்கரமாயும், ஜமதக்நியினிடத்தினின்று வந்ததாயுமுள்ள இந்த மஹாதநுஸை (வளைத்து)பாணத்தை ஸந்தானஞ்செய்; உனது வலிவைக் காண்பி;௩

ராகவ! இவ்வில்லை வளைத்து நாணேற்றிவிட்டாயாயின் அப்பொழுது உன் பலத்தைப்பார்த்துஉனதுபராக்ரமத்தைப்புகழ்ந்துகைச்சண்டையிடுகிறேன்"

அப்பொழுது தசரதராஜர், அந்தப் பரசுராமருடைய அந்தச்சொல்லைக் கேட்டு, வாடிய முகமுடையவரும் தீநருமாய், அஞ்ஜலிஹஸ்தராகி, (மேல்வரும்)வாக்யத்தைக்கூறினார்:— ௫

"நீர், க்ஷத்ரியர்களிடத்துவைத்த கோபத்தை விட்டுவிட்டு, ப்ராஹ்மணராய்ப் பெரும்புகழ்பெற்றிருக்கிறீர்; (ஆதலால்)பாலர்களாயுள்ள என் பிள்ளைகளை நீர் காப்பாற்றல்வேண்டும்; ௬

𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 ॥ ௭
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌂𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃 ॥ ௮
𑌮𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇! ।
𑌨 𑌚𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌹𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௯
𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ௧௦
𑌇𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 ।
𑌦𑍃𑌢𑍇 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍀 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥ ௧௧
𑌅𑌤𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠! 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ॥ ௧௨
[𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।]
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 । ௧௩
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌾𑌬𑌲𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 । ௧௪
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 । ௧௫
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌿𑌤𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌿𑌣𑍋𑌃 । ௧௬
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌹𑍁𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 । ௧௭
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌂𑌘𑍈𑌃 𑌸𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌗𑌮𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 । ௧௮

வேதமோதி நோன்புகளைத் தவறாதுசெய்யும் ப்ருகுவம்சத்தவர்களின் குலத்தில் அவதரித்தீர், (இனிநான் ஆயுதத்தைக்கையிலெடுக்கிறதில்லையென்று) இந்த்ரனிடத்தில் ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து ஆயுதத்தைப்போட்டுவிட்டீர்; எ

பிறகு நீர், தர்மத்திலேயே பற்றுள்ளவராகி, பூமியை (எல்லாம்) காச்யபருக்குத் தானஞ்செய்துவிட்டு மஹேந்த்ரபர்வதத்தில் வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்தீர்; அ

மஹாமுநிவரே! எனது சொத்தெல்லாம் பாழாகக்காலம்நேர்ந்ததனால் (மறுபடியும்) நீர் வந்துசேர்ந்தீர்; ராமன் ஒருவன் போய்விட்டால் நாங்களெல்லோரும் பிழைத்திருக்கவேமாட்டோம்.'' கூ

மஹாபராக்ரமமுடைய பரசுராமரானவர், இவ்வாறு தசரதர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அந்தத் தசரதர் மொழியை மேற்கொள்ளாமலே, ஸ்ரீராமனை நோக்கியே (மேல்வருமாறு) சொல்லலானார்:— க0

“தேவலோகத்திலுண்டானவைகளும், உலகங்களிலெங்கும் ப்ரஸித்திபெற்றவைகளும், உறுதியானவைகளும், மிகுந்தவலிவுடையவைகளுமாயுள்ள சிறப்புபெற்ற இரண்டு விற்கள், வெகு முயற்சிகொண்டு விச்வகர்மாவினால் முதல்முதலில் உண்டாக்கப்பட்டன; கக

புருஷோத்தம! ககுத்ஸ்தகுலத்திலுதித்தவ! (அவைகளில்) ஒரு வில்லானது, முப்புரங்களையழிக்கவேண்டி போர்செய்யக்கருதிய சிவபிரானுக்குத் தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது; அந்தச் சிவபிரான் வில்தான், (மிதிலாபுரியில்) உன்னால் முறிக்கப்பட்டது; கஉ

ககுத்ஸ்தகுலத்திற்பிறந்த ராம! (அவ்விரண்டு விற்களில்) மஹாப்ரபாவம் பெற்ற மற்றொரு வில் இதுதான்; இது விஷ்ணுவினுடையது; இது, (அந்த) சிவதநுஸை நிகர்த்த பலமுடையது; கங

த்ரிபுரஸம்ஹாரஞ்செய்தபிறகு, எல்லாத்தேவர்களும், சிவ - விஷ்ணுக்களின் பலாபலத்தைக் கண்டறியக்கருதி, (இந்தச் சிவ - விஷ்ணுக்களுள் யாருக்குப் பலமதிகம் என்று) ப்ரஹ்மாவைக்கேட்டார்கள்; கச

உண்மையுணர்கின்றவர்களிற்சிறந்த அந்தப் ப்ரஹ்மதேவர், வானவர்களின் கருத்தறிந்து, அந்தச் சிவ-விஷ்ணுக்களிருவர்க்கும் விரோதத்தை உண்டாக்கிவிட்டார்; கரு

விரோதமுண்டாய்விடவே ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதிய சிவன் விஷ்ணு என்கிற இருவர்களுக்கும், (உலகம் யாவும்) மயிர்க்கூச்சலடையும்படி பெரிய சண்டை யுண்டாய்விட்டது; கசு

அப்பொழுது பயங்கரமான பராக்ரமத்தையுடைய சிவதநுஸ் முறிந்துவிட்டது; முக்கண்ணராயுள்ள மஹாதேவர், (விஷ்ணுவின்) ஹூங்காரத்தால் அடங்கிநின்றுவிட்டார்; கஎ

அப்பொழுது தேவர்கள் ருஷிஸமூஹங்களுடனும், சாரணர்களுடனும், தேவர்களுள் சிறந்தவர்களாயுள்ள அந்தச் சிவவிஷ்ணுக்களிடம் வந்து, (சண்டையை நிறுத்துங்கள் என்று) கேட்டுக்கொண்டார்கள்; அவ்விருவர்களும்அத்தருணமே (கோப)சாந்தியையடைந்தார்கள் (சண்டையை நிறுத்தினார்கள்

𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃॥
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾। ௧௯
𑌧𑌨𑍂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌦𑌦𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌸𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍॥ ௨௦
𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌯𑌮𑍍॥
𑌋𑌚𑍀𑌕𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। ௨௧
𑌋𑌚𑍀𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃॥
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌮 𑌦𑌦𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃। ௨௨
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇॥
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃। ௨௩
𑌵𑌧𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍॥
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌰𑍋𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇॥
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥
[𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌵𑌂𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇।
𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲!॥]
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃॥ ௨௪
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௫
𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌧𑌨𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌶𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌯𑌮𑍍।
𑌯𑌦𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃॥ ௨௬

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑌥𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵!।
𑌅𑌨𑍁𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑍃𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥ ௨

விஷ்ணுவின் பராக்ரமத்தால் அந்தச் சிவவில் முறிந்ததைத் தேவர்களும் எல்லாருஷிகளுங்கண்டு, அப்பொழுது விஷ்ணுவை அதிகமாகவெண்ணினார்கள் (அதாவது எல்லாவிஷயங்களிலும்விஷ்ணுவைத்தவிர சிறந்ததைவம் வேறில்லை யென்றெண்ணினார்கள்); ௧௯

பெரும்புகழுடைய ருத்ரரானவர், (தம்வில்முறிந்துவிட்டதனால்) மிக்க கோபமுடையவராகி, ராஜர்ஷியாயுள்ள விதேஹதேசத்து ராஜாவான தேவராதருடைய கையில் அவ்வில்லைப் பாணத்துடன் கொடுத்தார்; ௨௦

ராம! சத்ருக்களின் பட்டணங்களை வெல்லுகின்றதும்,விஷ்ணுவினுடையதுமான இந்த (என்கையிலிருக்கிற) உத்தமதநுஸை வைத்துவைக்கும்படி விஷ்ணு ருசிகரிடத்திற் கொடுத்தார்; ௨௧

மஹாப்ரபாவமுடைய ருசிகர், (தமது)புத்ரரும், மஹாபராக்ரமமுடையவரும், எனது தந்தையுமான மஹாத்மாவாயுள்ள ஜமதக்நிக்குக்கொடுத்தார்;

எனது தந்தையாகிய ஜமதக்நி ஆயுதத்தை விட்டுவிட்டு, தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் துர்ப்புத்தியுடைய (கார்த்தவீர்ய)அர்ஜுனன் (அவருக்கு) மாணத்தையுண்டாக்கினான்; ௨௩

ராம! மிக்கதுக்கத்தை விளைப்பதும் பயங்கரமுமாயுள்ள என் தந்தையின் மரணத்தை நான்கேட்டு, கோபமுடையவனாகி, அநேகதரம், உலகத்திற்பிறக்கிற க்ஷத்ரியர்களையெல்லாம் உடனுக்குடனே வதஞ்செய்து, எல்லாப்பூமியையும் கைப்பற்றி, மஹாத்மாவும் புண்யமான செய்கையுடையவருமானகாச்யபருக்கு (அந்தப்பூமியையெல்லாம்)யாகத்தின் முடிவில் தக்ஷிணையாகக்கொடுத்துவிட்டு, மஹேந்த்ரபர்வதஞ்சென்று தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தேன்; (நீ) சிவதநுஸை முறித்த ஸங்கதியைக் கேள்விப்பட்டேன்; அதனால் நான் வெகு வேகமாய் (உன்னிடம்)வந்தேன்; ௨௪

ராம! ஆகையால், என் தகப்பனும் பாட்டனும் வைத்துக்கொண்டிருந்த உத்தமமான (அதாவது முறிந்த சிவதநுஸைப்போலன்றி த்ருடமாயிருக்கிற)விஷ்ணுவினுடைய இம்மஹா தநுஸை, க்ஷத்ரியதர்மந்தவறாமல் கையில் வாங்கிக்கொள்; ௨௭

காகுத்ஸ்த! சத்ருக்களின் பட்டணங்களை வெற்றிகொடுக்கும் (இந்த) பாணத்தை (இந்த)மஹா தநுஸில்தொடு;உன்சக்தியை யறிந்துகொண்டு,பிறகு உன்னுடன் கைச்சண்டையிடுகிறேன்." ௨௮

எழுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

பிறகு, தசரதபுத்ரரான ராமரானவர், ஜமதக்நிபுத்ரரான அந்தப் பரசுராமர் கூறிய மொழியைக்கேட்டு, தமது தந்தைபக்கத்திலிருந்ததனால் (பரசு) ராமரை அதிகமாக ஒன்றும்பேசாமல், (மேல்வருமாறு)சொல்லலானார்:— ௧

"பார்க்கவ! (பரசுராம!)உமது தந்தையை ஒரு க்ஷத்ரியன் கொன்றதற்காக க்ஷத்ரியப்பூண்டையெல்லாம் நீர்நாசஞ்செய்த வரலாற்றை முற்றும்நான் கேட்டிருக்கிறேன்; நீர் அப்படிசெய்தது ந்யாயந்தான்; தந்தைக்குக் கெடுதல் செய்தவனை வேரோடு பிள்ளைகள் நாசஞ்செய்தல் அவச்யஞ்செய்யவேண்டிய கடன்; ௨

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌹𑍀𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 ।
𑌅𑌵𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑍍𑌲𑌘𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ௪

𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸 𑌧𑌨𑍂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌰𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌹 ।
𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ ௫

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌹𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌮𑍍 ॥ ௬

𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 * 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 । ௭

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌮𑍋𑌘𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌲𑌦𑌰𑍍𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ ௮

𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌘𑌶𑌃 ॥
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌨𑌾𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦

†𑌜𑌡𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌰𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍇 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌡𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ௧௨

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾 ।
𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌮𑍇 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌚𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌸𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑍂𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥ ௧௪

* "𑌯𑌦𑍀𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿." † "𑌜𑌡𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌤𑌦𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍋."

பரசுராம! என்னை வீர்யமில்லாதவனாகவும், க்ஷத்ரியதர்மப்படி ஆயுதத்தைக் கையிலேந்தி யுத்தஞ்செய்ய சக்தியில்லாதவனாகவும் நீர் நினைத்தீர்; (அலக்ஷ்யமாய்ப்பேசினீர்; அதுமாத்ரம் ந்யாயமே அன்று;) மேன்மைபெற்ற எனது பராக்ரமத்தை இதோ (காண்பிக்கிறேன்)பாரும்." ௩

ராகவர் இவ்வாறு சொல்லி சினந்து, பரசுராமருடைய வில்லையும் பாணத்தையும் அலக்ஷ்யமாய்த் தமது (இடது)கையினால் வாங்கிக்கொண்டார். ௪

பிறகு, அந்த ஸ்ரீராமர் பரசுராமருடைய வில்லை நாணேற்றிப்பாணத்தைத் தொடுத்தார்; ஸ்ரீராமர் (அந்தப்பரசு)ராமனைப்பார்த்து, கோபத்துடன் (மேல்வரும்)வாக்யத்தைச்சொன்னார்:— ௫

"நீர் ப்ராஹ்மணராயிருக்கிறபடியாலும், விச்வாமித்ரருக்கு வேண்டியவராயிருக்கிறபடியாலும் உம்மிடத்தில் நான்மேன்மைவைக்கவேண்டியிருக்கிறது; ஆதலால், இந்தப்பாணம் உமது ப்ராணனைப் பிடுங்கவல்லதாயிருந்தாலும் அதை உம்மீது ப்ரயோகிக்கக் கொஞ்சம் அஞ்சுகிறேன்; ௬

(பரசு)ராம! நீர் நடப்பதற்கு உபயோகமான உமது கால்விலுள்ள சக்தியையாவது, நீர் தபோபலத்தால் ஸம்பாதித்த உமது புண்யகர்மத்தையாவது (இந்தப்பாணத்தால்)நான் அடிக்கப்போகிறேன்; உமக்கு எது ஸம்மதம்; ௭

தனது வீர்யத்தால் பிறர்களின் பலத்தையும்செருக்கையும் அழித்து அவர்களின் பட்டணங்களை ஜயித்துக்கொடுக்கும்படியான விஷ்ணுஸம்பந்தமான இந்த (இப்போது நான் தொடுத்திருக்கிற) பாணமானது வீணாய்ப்போகாது (எதாவதொன்றை அடித்தேதீரும்)." ௮

மஹா(விஷ்ணுவின்)தநுஸைத்தரித்துநிற்கும் ஸ்ரீராமரையும், அவர்செய்யும் அத்புதமான செய்கையையும் பார்ப்பதற்காக எல்லாத்தேவர்களும்,ருஷிகளும், கந்தர்வர்களும், அப்ஸரர்களும், ஸித்த - சாரண-கிந்நரர்களும், யக்ஷ-ராக்ஷஸ - உரகர்களும் கூட்டங்கூடி ப்ரஹ்மாவை முன்னே அழைத்துக் கொண்டு, அங்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். ௧௦

ஸ்ரீராமர்(விஷ்ணுவின்)மஹாதநுஸைத்தரித்துப்பாணத்தைத்தொடுக்கவே உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவும் திகைத்தன; ஜமதக்நியின் புத்ரரான இந்தப் பரசுராமர் (விஷ்ணுஸம்பந்தமான)வீர்யமற்றவராய், ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ஆச்சர்யப்பட்டார். ௧௧

பரசுராமர், (ஸ்ரீராமருடைய)பராக்ரமத்தால் அடக்கப்பட்ட பலமுடையராக ஆய்விட்டதனால் திகைத்துநின்று, தாமரை இதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடைய ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து ம்ருதுவாய், (மேல்வருமாறு)கூறினார்:— ௧௨

"காகுத்ஸ்த! முன்பொருக்கால் பூமியை (எல்லாம்)நான் காச்யபருக்குத் தானம்பண்ணி ஸ்வாதீனமாகச்செய்துவிட்டேனன்றோ? அந்தக்காச்யபர் என்னை அழைத்து "(பரசுராம! இனி)எனக்கு ஸ்வாதீனமாய்விட்ட பூமியில் நீ இருக்க வேண்டாம்" என்றார்; நானும் "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லி ப்ரதிஜ்ஞை செய்துவிட்டேன்; ஆதலால், நான் இரவில் பூமியிலிருக்கிறதில்லை (மலைக்குப்போயிருப்பேன்); ௧௩

𑌤𑌦𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌰! 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵!।
𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௧௫
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌮! 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌮𑌯𑌾।
𑌜𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌞𑍍𑌛𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃॥ ௧௬
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪!॥ ௧௭
𑌏𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇॥ ௧௮
𑌨 𑌚𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥! 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃॥ ௧௯
𑌶𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮! 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤!।
𑌶𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௦
𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌶𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௧
𑌸 𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௨௨
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍॥ ௨௩
𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃॥ ௨௪

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑍁𑌃।
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌸𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍॥ ௧
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌨𑍍।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃॥
𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾॥ ௩

வீர! ராகவ! ஆதலால் நீ தயைசெய்து, என் காலிலுள்ள சக்தியை நாசஞ் செய்யாதிருக்கவேண்டும்; நான் மனோவேகமாய்ப்புறப்பட்டு மஹேந்த்ரபர்வதத்திற்குப்போய்விடுகிறேன்; கடு

நான் தவஞ்செய்து ஸம்பாதித்த புண்யகர்மங்களின்மீது, நீ தொடுத்த இந்தப்பாணத்தைப் ப்ரயோகித்துவிடு; காலவிளம்பஞ்செய்யவேண்டாம்; கசு

சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவ! இவ்வில்லை நீவாங்கிக்கொண்டதனுல், உன்னைத் தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதனும் அழிவில்லாதவனுமிருக்கிற மதுஸூதனாக (ஸ்ரீமந்நாராயணனாக) அறிகிறேன்; கஎ

யுத்தத்தில் ஒருவராலும் எதிர்க்கமுடியாதவனும் மஹாபராக்ரமமுடையவனுமான பரமபுருஷனை உன்னுடைய தர்சநத்தைக்கோரித் தேவர்களெல்லாரும் இதோ கும்புகூடி வந்திருக்கிறார்கள்; கஅ

மூவுலகங்களுக்கும் நாதனை உன்னிடத்தில் நான் தோல்வியடைந்தது எனக்கு அவமானகரமாகமாட்டாது; கக

ராம! ஸத்யஸங்கல்ப! மஹாப்ரபாவமுடைய இந்தப் பாணத்தை (எனது புண்யகர்மத்தின்மீது) ப்ரயோகஞ்செய்; அதை நான் பார்த்துவிட்டு மஹேந்த்ரபர்வதத்திற்குப்போய்விடுகிறேன்." உ0

ஜமதக்னி புத்ரராகிய ராமர் அவ்வாறு சொல்லவே, மஹாபராக்ரமமுடையவரும், தசரதபுத்ரரும், ஸ்ரீமானும், (அதாவது ஸ்ரிய:பதியும்) ஆகியுள்ள ஸ்ரீராமர், அந்தச் சிறந்த பாணத்தை (பரசுராமருடைய புண்யகர்மங்களின்மீது) ப்ரயோகித்தார். உக

தாம் தவஞ்செய்து ஸம்பாதித்த புண்யகர்மங்களை ஸ்ரீராமர் ஹதஞ்செய்ததைப் பரசுராமர் பார்த்துவிட்டு, வேகமாய்ப்புறப்பட்டு மஹேந்த்ரபர்வதத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டார். உஉ

பிறகு, திக்குவிதிக்குகள் யாவும் இருள்நீங்கினவைகளாயின; திவ்ய-ஆயுதத்தைத்தரித்துநிற்கும் ஸ்ரீராமனை எல்லா ருஷிகளுந் தேவர்களும் புகழ்ந்தார்கள். உங

தசரதபுத்ரரான ராமரை ஜமதக்னி புத்ரரான வல்லவராகிய (பரசு) ராமரும் புகழ்ந்து, பிறகு ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்து, தம்மிடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். உச

எழுபத்தாறவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

(பரசு) ராமர் போனபிறகு, தசரதபுத்ரரான ஸ்ரீராமர் கோபந்தெளிந்து (தம்மிட மிருந்தசிவ) தநுஸை மஹா ப்ரபாவமுடைய வருணனுக்குப் பாணத்தோடு கொடுத்துவிட்டார். க

பிறகு, ரகுகுலத்தப்பிள்ளையாகியுள்ள ராமரானவர், வஸிஷ்டர் முதலான ருஷிகளைவணங்கி, திகைத்துநிற்கும் தம்தந்தையைப்பார்த்து, "(தந்தையே!) பரசுராமர் போய்விட்டார்; ப்ரபுவாயுள்ள உம்மால் பாதுகாக்கப்பட்ட (இந்த) சதுரங்கஸைந்யமானது அயோத்த்யையை நோக்கிப் புறப்படட்டும்" என்று சொன்னார். ந

[सन्दिशस्व महाराज! सेनां प्रस्थापय स्थिताम्।
शासनं काङ्क्षते सेना चातकालिर्जलं यथा॥]
रामस्य वचनं श्रुत्वा राजा दशरथः सुतम्।
बाहुभ्यां संपरिष्वज्य मूर्ध्न्युपाघ्राय राघवम्॥
गतो राम इति श्रुत्वा हृष्टः प्रमुदितो नृपः।
पुनर्जातं तदा मेने पुत्रमात्मानमेव च॥ ௫
चोदयामास तां सेनां जगामाशु ततः पुरीम्।
पताकाध्वजिनीं रम्यां तूर्योद्घुष्टनिनादिताम्॥
सिक्तराजपथां रम्यां प्रकीर्णकुसुमोत्कराम्।
राजप्रवेशसुमुखैः पौरैर्मङ्गलवादिभिः॥
संपूर्णां प्राविशद्राजा जनौघैः समलङ्कृताम्। ௭௨
पौरैः प्रत्युद्गतो दूरं द्विजैश्च पुरवासिभिः॥
पुत्रैरनुगतः श्रीमान् श्रीमद्भिश्च महायशाः।
प्रविवेश गृहं राजा हिमवत्सदृशं पुनः॥ ௧
ननन्द स्वजनो राजा गृहे कामैः सुपूजितः। ௯௨
कौसल्या च सुमित्रा च कैकेयी च सुमध्यमा॥
वधूप्रतिग्रहे युक्ता याश्चान्या राजयोषितः। ௰௨
ततः सीतां महाभागामूर्मिलां च यशस्विनीम्॥
कुशध्वजसुते चोभे जगृहुर्नृपयोषितः। ௧௧௨
*मङ्गलालेपनैश्चैव शोभिताः क्षौमवाससः॥
देवतायतनान्याशु सर्वास्ताः प्रत्यपूजयन्। ௧௨௨
अभिवाद्याभिवाद्यांश्च सर्वा राजसुतास्तदा।
[स्वं स्वं गृहमथासाद्य कुबेरभवनोपमम्।
गोभिर्धनैश्च धान्यैश्च तर्पयित्वा द्विजोत्तमान्]
रेमिरे मुदिताः सर्वा भर्तृभिः सहिता रहः॥ ௧௩௨
कुमाराश्च महात्मानो वीर्येणाप्रतिमा भुवि।
कृतदाराः †कृतास्त्राश्च सधनाः ससुहृज्जनाः॥
शुश्रूषमाणाः पितरं वर्तयन्ति नरर्षभाः॥ ௧௫

---

* "मङ्गलालापनैश्चैव" † "कृतज्ञाश्च."

தசரதராஜர் தம்புத்ரரான ராமர் சொன்னதைக்கேட்டு அவரை இரண்டு கைகளாலுங்கட்டி யணைத்து உச்சிமோந்து, '(பரசு)ராமர் போய்விட்டார்' என்றதைக்கேட்டதனாற் பேராநந்தங்கொண்டு மயிர்க்கூச்சடைந்து, அப்பொழுது தாமும் தம்புத்ரரும்பிழைத்தது புநர்ஜந்மமென்றெண்ணினர். ௪

பிறகு, (அயோத்யைக்கு) சீக்ரமாய்ப்போகும்படி அந்த ஸைந்யத்திற்குக் கட்டளையிட்டுத்தாமும் புறப்பட்டார். ௫½

ராஜா வருகிறார் என்கிற ஸந்தோஷத்தால் மங்களமொழிகூறும் பட்டணத்து ஜநங்களாலும் வெளியினின்று வந்த மற்றுமுள்ள ஜநங்களின் கூட்டங்களாலும் நிரம்பியதாய், பெரிதுஞ்சிறிதுமாய்நாட்டப்பட்ட கொடிமரங்களாலும் கணகணவென ஒலிக்கும் தூர்யவாத்யங்களின் கோஷங்களாலும் அழகியதாய், அரசர்கள் நடக்கும்வழிகளிலெங்கும் ஜலந்தெளித்து புஷ்பங்களிறைத்து நன்றாய் அலங்கரித்து அழகாய் விளங்கும் தமது அயோத்யாபுரியில் தசரதர் ப்ரவேசித்தார். ௭½

பெரும்புகழ் பெற்ற தசரதராஜர் தாம் வெகுதூரத்தில் வந்துகொண்டிருக்கும் பொழுதே (தமக்குமேன்மை செய்யக்கருதி) எதிர்கொண்டுவந்த பட்டணத்திலுள்ள அந்தணர்களாலும், மற்றுமுள்ள ஸாதாரண ஜநங்களாலும், மிகுந்த ஸௌந்தர்யமுடைய தம்புத்ரர்களாலும் பின்தொடரப்பட்டவராகி, ஹிமவத்பர்வதத்தை நிகர்த்து விளங்கும் தமது அரண்மனைக்குள் மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் ப்ரவேசித்தார். ௯

(தசரத)மன்னவர் (தமது பந்து)ஜநங்களுடன் (தமது)க்ருஹத்தில் வேண்டியவரையில் ஸுகங்களை அநுபவித்து ஸந்தோஷமடைந்தார். ௯½

கௌஸல்யை, ஸுமித்ரை, மிக்க அழகுபொருந்திய கைகேயி, மற்றுமுள்ள ராஜஸ்த்ரீகள் ஆகிய எல்லா ஸ்த்ரீகளும், மருகியர்கள் நால்வருக்கும் உபசாரஞ்செய்தார்கள். ௧௦½

பிறகு, மிக்கபுகழும் செல்வமுமுடையனாயுள்ள ஸீதை, ஊர்மிளை, குசத்வஜருடைய புத்ரிகளாயுள்ள மாண்டவீ ச்ருதகீர்த்தியென்கிற நால்வரையும் (தசரத)மன்னவர் மனைவிகள் தங்கள் அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். ௧௧½

ஸீதைமுதலிய அந்நான்குபெண்களும், மங்களார்த்தமாய்ச் சந்தநம்முதலியவைகளைப் பூசிக்கொள்ளல் பட்டுவஸ்த்ரங்களைத்தரித்தல் முதலிய அலங்காரங்களைச்செய்துகொண்டு கோயில்களுக்குப்போய்ப் பூஜைசெய்தார்கள். ௧௨½

ராஜபுத்ரிகள் நால்வரும் வணங்கவேண்டியவர்களை வணங்கி, ஏகாந்தத்தில் தங்கள் பர்த்தாக்களோடுகூடிகளித்து ஸுகமாகவாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மஹாத்மாக்களாகி அஸ்த்ரவித்யைகளைக்கற்றுணர்ந்து உலகத்தில் ஒப்பில்லாதபராக்ரமம்பெற்று புருஷோத்தமர்களாகி விளங்காநின்ற ராமர் முதலிய நான்குகுமாரர்களும் இவ்வாறு விவாஹஞ்செய்துகொண்டு, தம்தந்தைக்குப்பணிவிடைசெய்து, செல்வத்துடனும் நண்பர்களுடனுங்கூடி ஸுகமாக வாழ்ந்திருந்தார்கள். ௧௩

[𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃]
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌕𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕!॥
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰! 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌜𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑌵। ௧௭
[𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞! 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌦𑌾॥
𑌋𑌷𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿]
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃॥
[𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍।]
𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௧௮
𑌆𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌤𑍄𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌॥ ௧௯
𑌗𑌤𑍇 𑌚 𑌭𑌰𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௨0
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃।
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚॥ ௨௧
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤॥
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑍈𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃॥ ௨௩
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌤𑌿𑌯𑌶𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃॥ ௨௪
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍃𑌤𑍂𑌨𑍍।
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃॥ ௨௫
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌯𑌃* 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤॥ ௨௬

* "𑌹𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤."

பிறகு சிலநாள் சென்றபின்னர், ரகுகுலத்துப்பிள்ளையாகிய தசரதவேந்தரா ன்வர், கைகேயியின் அருமைக்குழந்தையாகிய தம்புத்ரரான பரதரை அழைத்து 'குழந்தாய்! வீர பரத! கேகயராஜரது புத்ரரும் உனக்கு மாமாவுமான யுதா ஜித்தானவர் உன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகிறதற்காக இங்கு வந்திருக்கி றார்" என்று சொன்னர். ௧௭

கைகேயியின் அருமைப்பிள்ளையாயுள்ள பரதரானவர், தசரதர் சொன்ன தைக்கேட்டு, சத்ருக்நரையும் அழைத்துக்கொண்டு அப்பொழுது (கேகய தேசத்திற்கு) புறப்படத்தொடங்கினர். ௧௮

ரரும் புருஷோத்தமருமாயுள்ள பரதரானவர், தம்தந்தையினிடத்தும், ல்லார்க்கும் நன்மையையே செய்கின்றராமரிடத்தும், அன்னையர்களிடத்தும், ற்றுமுள்ள எல்லாப் பெரியோர்களிடத்தும் விடைபெற்று, சத்ருக்நரை ம் அழைத்துக்கொண்டு (கேகயநாட்டுக்கு) புறப்பட்டுப்போய்விட்டார். ௧௯

அவ்வாறு பரதர்புறப்பட்டுப்போனபின்பு, மஹாபலமுடையராயுள்ள ராம ரும் லக்ஷ்மணரும், வானவரை நிகர்த்துவிளங்கும் தம்தந்தைக்கு சுச்ருஷை செய்துவந்தனர். ௨௦

தர்மத்தையே மூர்த்தியாகப்பெற்ற ராமரானவர், பட்டணத்து ஜநங்களு டு நன்மையைவிளைவித்தல், தீமையைப்போக்குதல் முதலிய எல்லாக்கார் ங்களையும் தம்தந்தையின் அநுமதிபெற்றே செய்துவந்தார். ௨௧

தம்தாயார்களுக்கும் பெரியோர்களுக்குஞ் செய்யவேண்டிய கார்யங்களை ல்லாம் சிறிதும் தர்மவழிவழுவாது செய்து, எப்பொழுதும் அநுவர்த்தித்து வகு நன்றாய்ப் பணிவிடை செய்துவந்தார். ௨௨

இவ்விதமாயுள்ள ராமரது நல்லொழுக்கத்தையும் நன்னடக்கையையும், சரதர், ப்ராஹ்மணர்கள், வைச்யர்கள் முதலிய அவர்தேசத்திலுள்ளவர்களெ லோருங்கண்டு (அவரிடத்து)ப்ரீதியுடனகூடியிருந்தார்கள். ௨௩

திவ்யகுணங்களும் ஸத்யமான பராக்ரமமுமுடையவராகி பெரும்புகழ் ற்ற ஸ்ரீராமரும் ப்ரஹ்மதேவர் எல்லாப் ப்ராணிகளிடத்தும் ப்ரீதிவைத் க்கிறதுபோல் அவர்களெல்லோரிடத்தும் பரம ப்ரீதி வைத்தவராய் ங்கினர். ௨௪

ராமரும் அந்த ஸீதையை அடைந்து அவளிடத்தில் பரமப்ரீதி வைத் வளுடன் கூடி வெகுகாலம் ஸுகித்துவந்தார்; ஸீதையும் (அவர்செ திவ்யக்ரீடைகளை நினைத்து நினைத்து ஸுகபரவசையாய்)அவரை எப் தும் தன்னுள்ளத்திலேயே வைத்து நின்றாள். ௨௫

தம்தந்தையேபார்த்துசெய்வித்த விவாஹத்தின் மூலமாய்க் கிடைத்த ளென்கிற காரணத்தைக் கொண்டே ராமர் ஸீதையினிடத்திற் ப்ரீதி ார்; அவளது ஸத்குணங்களாலும் ஸௌந்தர்யத்தாலும் அவருக்கு அந் தி மேன்மேலும் பெருகிற்று. ௨௬

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌾॥ ௨
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀॥ ௨

𑌤𑌯𑌾 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍁𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾
𑌸𑌮𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥ ௨

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍀𑌯𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂,
𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

அந்த ஸீதையும், அவர் தன்னிடம் வைத்த ப்ரீதியைவிட இருமடங்
அதிகமாய் ப்ரீதிவைத்தாள்; ராமரும், அவளது திருவுள்ளத்தினுள்ளிருக்கு
கருத்தையும் தம்திருவுள்ளத்தால் ஸ்பஷ்டமாய் அறிவார். ௨

எல்லாரும் கண்ணால் பார்க்கும்படியான வுருவந்தரித்த மஹாலக்ஷ்
போன்றவளாய், தேவதாஸ்த்ரீகளை நிகர்த்தவளாய், மிதிலாநகரத்தில் ஜநகரு
குப் பெண்ணாய் அவதரித்தவளாயுள்ள அந்த ஸீதையும், தன்கருத்தை ராம
அறிந்ததைவிட அநேகமடங்கு ஸ்பஷ்டமாய் அறிவாள். ௨

ராஜர்ஷியின் புத்ரராயுள்ள அந்தராமர், தம்மிடம் பரமப்ரீதியுடை
வளும், உத்தமராஜாவின் புத்ரியுமான அந்த ஸீதையோடு கூடி பரமாநந்
டைந்து, தேவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியாயுள்ள ப்ரபுவான விஷ்ணு ஸ்ரீமஹா
லக்ஷ்மியோடு கூடிவிளங்குகிறதுபோல் வெகு அழகாய் விளங்கினார்.

எழுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

